

پوختہ ریاستہائے

سغمبری خوا

و
دہرس و پندہکانی
بہ دستکاری و لی زیادکردنہو

Alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

Alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

Alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

Alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.com

له نوره ژوندانه پيچک لاسکولان
Stay in touch on social media
نن مه کم پر مواقع التواصل الاجتماعي

رځپاڼې مکتبه ماموستا علي بابېر

علي بابېر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

رځپاڼې مکتبه ماموستا علي بابېر

کابل

رځپاڼې مکتبه ماموستا علي بابېر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media

پوخته ژياننامه
پيغمبري خوا ﷺ و
درس و پنده گاني

پوخته‌ی ژيانشامه‌ی
پیغمبره‌ی خوا^ص صلی الله علیه و آله
دهرس و پهنده‌کانی

به دهستکاری و لی زیادکردنه‌وه

عہلی باپیر

چاپی سییہم

۲۰۱۲ - ۱۴۳۴

بؤبلا و کردنه‌وه و راکیانندن

ناوی گټی ب : پوخته ژياننامه پيغمبري خوا ﷺ و

ددرس و پندمکانی

ناوی نوسـمـر : عـلی باپیر

چاپ و بلاوگرډنه وې: نوسینګه تفسیر بؤ بلاوگرډنه وې راګه یاندن/

هـولـیر

نـخـشـه سـازـی ناوـهـو: عزالدین محمد

خـمـت : نـهـزاد کـوی

بـرگـ: نـمـین مـخـص

نـوـر و سـالـی چاپ: سـیـهـم ۱۴۳۴ هــ ۲۰۱۲ ز

تـیـرـاژ: ۲۰۰۰ دانـه

له بهر یوه بهریمتی گشتی کتیبخانه

گشتیهکان ژماره ی سپاردن (۲۵۵۱) ی

سالی (۲۰۰۹) ی پیدر و

مافی له چاپدانه وې پاریزراوه بؤ
نوسینګه تفسیر

نوسینګه تفسیر

بؤ بلاوگرډنه وې راګه یاندن

هولیر - شهمامی دادکا - ژیر نوتیلی شیرین پالاص

Mob: 00964 750 460 51 22

Tel: 0964 750 25 18 138

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله محمد و آله

وآلہٖ الطیبین علیہم السلام وعلیہم السلام وعلیہم السلام

نورینکے یہ تفصیل سے تفصیل کرد بقا چاہ و

بلا کر دینا وہ کتبہ کامل ، خدا پر حکم و پڑھ سیرت

نجاتی کتبہ و کارنامہ وہ

وہ حکم لہذا ان حکم و ہر ایک کا حق چاہ و

بلا کر دینا وہ کتبہ کامل کے ہر دہے یہ

۴
علیہ السلام

۱۱ ربیع الثانی ۱۴۲۶ھ

۲۰۰۵ / ۵ / ۱۹

ہم و لہ

به تۆره كوشلاردا يېزىلغان كىتابلىرىمىزنى
 Say it loud on social media
 ئىزىڭىز بىز مۇلازىمەتلىرىمىزنىڭ ئۈچۈن

📘 AliBapir / مەكتەپنىڭ مەشھۇر ئالىمى

📄 archive.org/details/@alibapir

📱 AliBapir

📱 Google Play 📱 App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆزى

📱 AliBapir / مەكتەپنىڭ مەشھۇر ئالىمى

📱 AliBapir / مەكتەپنىڭ مەشھۇر ئالىمى

📱 Say it loud on social media

📱 ئىزىڭىز بىز مۇلازىمەتلىرىمىزنىڭ ئۈچۈن

به هه موو ئه وانەى كه پيغه مبهري كوتايان ﷺ له خويانو بابو دايكو سه رجه م خزمو كه سو كارو تيكراي خه لكى خوشتر ده ويو، به هوئى شوين پي هه لگرتنى و به رجه سته كردنى بهرنامه و رپبازه كه يه وه، له ژيانى تاكيى و خيرانيى و كومه لايه تيباندا، ده عواى له هه موو كه س زياتر خوشويستنيان، به كى له سه ر ئيسييات كردن ناكه وي.

[illegible]

نهم کتیه

إِن الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) (۱)
آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا وَجْهًا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) (۲)
النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) (۳) الأحزاب.

(۱) واته: (نهی نهوانه ی پرواتان هیتاوه! پاریز له خوا بکهن بهو شیویه یی که شایسته یه تی، وه به مسولمانی نی نه بی مهمرن).

(۲) واته: { نهی خه لکینه! لهو پهروه دگاره تان بترسن که له تاکه که سیک (شاده م) دروستیکردوون، هه ر لهویش هاوسره کهیشی (ههوا)ی دروستکرد، وه لهو دووانهیش (شاده م و ههوا) پیاوان و نافرته تانیکی زوری به دنیادا بلا وکرده وه، وه پاریز لهو خواجه بکهن که به ناوی وی شت له یه کدی داواده کهن، ههروه ها خزمایه تی بیاریزن، بیگومان خوا چاودیزه به سهرتانه وه }.

(۳) واته: { نهی نهوانه ی پرواتان هیتاوه! پاریز له خوا بکهن و قسه ی راست و ریکوپیک بکهن، نهوسا (خوا) کاره کانتان بو چاک ده کات و، گونا هه کانتان بو دپوشی، وه هه ر که سیک گویرایه لی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات، نهوه بیگومان سهرکه وتنیکی گه وه ی به ده سته تانه وه }.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینەرى سەنگین و شیرین!

ئەم کتیبە بریتیه لەکۆی پەنجاوچوار دەرس، کە لەژێر ناوونیشانى: (بوختەى زياتنامەى پيغەمبەرى خوا ﷺ) دا، پيشکەش کراو و پاش هينرانە سەر کاغەزو سووکە دەستکاریهەك، کە شیوازی کتیب دەخوای، بەم جوهری لیها توه.

ئىجا ئەوهری لیڕەدا بەپۆیستى دەزائم، ئەگەر بەئامازە پیکردنیش بێ باس بکەم لەم چەند خالەدا دەبجەمە روو:

یەكەم: ئاشکرایە، کە باس و خواس و لیكۆلینەو لەبارەى ژيان و گوزەران و بەسەرھاتەکانى پيغەمبەرمان (محمد) ﷺ بەتایبەت بە زمانى عەرەبى زۆر زوهرەندن، خوا پاداشتى هەموو لایەك بداتەو، بەزمانى کوردیش كەم و زۆر باس و لیكۆلینەو لەو بواردەدا هەن، بەلام بەپراستى ئیستاش ئاتاجیی زۆر لەو بارەو هەیهو، ئەم هەولەى بەندەش هەنگاویكە لەو ریپەداو، هیوام وایە كەلیتیکی باش بگرێ.

دووەم: تاییبەتمەندیی و ئیمتیازیکی گرنگی ئەم کتیبەش، بریتیه لە پشتبەستنى زۆرى بە قورئان، چونکە بیگومان رەوشت و هەلس وکەوت و ژيان و گوزەرانى پيغەمبەرى خوا ﷺ، هەمووی بەپێى قورئان بوو و لەبەر رۆشنایی قورئاندا بوو، وەك دایکمان عایشە -خوا لێى رازى بێ- لە وەلامى (قتادة) دا کە لەبارەى رەوشت و

(۱) ئەمە (خطبة الحاجة) ی پێدەلێن کە واباشە پێش هەر وتار و لیدونێکی گرنگ بگوترێ. رواها این ماجه: ۴۵، وأحمد: (۱۴۳۴)، (۱۴۳۸)، ومسلم بعضها: (۴۳)، (۴۴)، (۸۶۷).

رەفتاری پێغه مبه ره وه ﷺ پر سيارى لێ کردوه، گوتوو یه تی: (..فإن خلق نبي الله ﷺ كان القرآن) رواه مسلم^(١).

به ئێ ئیمه هه ولمان داوه به پێی توانا و بۆ لوان زۆر به ی ئه و ئایه ته به پێزان ه که په یوه ستن به هه لویست و رووداوه کانی ژیا نی پێغه مبه ره وه ﷺ، بیا نه یێن، یا ن لانی که م ئاماژه یان پێ بکه ی.

سێ یه م: ههروه ها تایبه تمه ندیه کی دیکه ی ئه م کتیبه ئه وه یه که هه ولمان داوه گرنگیه کی زۆر به هینانه وه ی ئه و ده قانه ی سونه ت بده ی که په یوه ستن به ژیا ن و گو زه را ن و به سه ره ها ت و هه لویسته کانی پێغه مبه ره ی خوا وه ﷺ، به تایبه تی ئه و ده ق و فه رمایشتانه ی که هه ردووک کتیبی: (صحيح البخاري) و (صحيح مسلم) هینا ویا ن، وه هه ولیشم داوه که هه یچ قسه یه که له باره ی هه لویست و رووداوه کانی پێغه مبه ره وه ﷺ نه هیتم، که پشت به ستو و نه بی به سه رچا وه یه کی متمانه پیکرا و مو عته به ر.

چوا ره م: به پێی توانا و یستوو مه ئه م ژیا ننامه یه کور ت و پوخت یی ت و زیاتر با به ته سه ره کی و گرنگه کانی سیره و ژیا نی پێغه مبه ره ﷺ بجه مه رو و زۆر نه چمه نی و ورده با به ته کانه وه، ههروه ها بۆ خسته نه رو ی په ندو عیبه ر ته کانی ش به هه مان شی وه و بگه جاری وایه په ند وهر گرتنه که هه و اله ی سه لیه وه هۆشی خو ی نه ر کرا وه، چونکه به زه قی دیا ر بو وه، یا ن هه ره به کور تی ئاماژه ی پیکرا وه.

پێنجه م: سه رچا وه کانی ئه م کتیبه ش پاش قور ئا ن و سونه ت، که به پله ی یه که م پشتیا ن پێ به سترا وه، بریت ی ن له:

١- (السيرة النبوية لابن هشام)^(١)، که یه که مین و گرنگترین سه رچا وه یه و هه مو و ئه وانه ی دوا ی خۆ ی پشتیا ن پێ به ستوه.

۲ - (البدایة والنهاية) ی (ابن کثیر)، که ویرای پشېه ستنی به کتیبه که ی (ابن هشام) خزیشی لیکنولینهوه ی زیاده ی هیه.

دیاره جاروباریش سوود له: (السيرة النبوية الصحيحة) ی (د. أكرم ضياء العمری) و (السيرة النبوية) ی (د. علي محمد الصلابي) وەرگېراوه.

شه شه: وه له کوتاییدا به پیوستی ده زانم که ویرای سوپاسگوزاری و دووعای خیر ناماژه بکه م بهو که سانه ی که ده وریان بینیه له هاتنه دی و سازبوونی نه م بهر هه مه دا، که دیاره لیږده دا به گویره ی ریزه بندی کاره کانیان له پروی زه مه نییه وه باسیان بکه م.

۱ - (موجه ممد) ی کورم که هه ر په نجاوچار ده رسه که ی له ماوه ی مانگیکدا له کاسیتوه هیئایه سهر کاغه ز.

۲ - کاک (نه بو به کری) ی برام و کاک (زانا حه سهن بابه کر) که تاییان کرد.

۳ - ماموستا (حه سهن بابه کر) که پاش تاییکرانی، به وردی پییدا چووه وه هک خوی گوتوویه تی: جاروبار ده ستکاری هه ندیک رسته و پرگه شی کردوه و زور له فهرمایشته کانیشی (تخریج) کردوون.

۴ - کاک نه وزاد کوئی (نهوا محمد سه عید) که وهک عاده تی هه میشه یی زور به وردی پاش دیزاین و کوتا جار به م کتیبه و سهرجه م کتیبو نامیلکه کانی دیکه شمدا، که له نووسینگه ی ته فسیر چاپ کراون، چوته وه و، له تییینی و سهرنجه کانی سوودمه ند بووم.

۵ - کاک (حه یدر موزه فقه ر) که پاش پیداچوونه وه ی خوم دووباره، به هه له گیریه که دا چووه و له سهر کومپیوتنه ر راستی کرده وه.

(۱) نه و چاپه ی که من له بهر ده ستم بوو له کاتی پیداچوونه وه ی نه م کتیبه دا به م شپوهیه: چوار بهش (جزء) ه له یهک بهرگدا، دووبه شی یه که می سهرجه م (۴۲۴) لاپهړیه به شی سی و چواریشی (۴۱۵) لاپهړیه و ژماره ی لاپهړه کانیان پتکه وه حساب کراون و، چاپی یه که م (۲۰۶) ی (دار ابن الهیثم) ه.

۶- كاك (حاجی پژگار) كه پاش ديزاين (تصميم)كرانی له لايهن براهه كه وه، جاريكي ديكه هه لسايه وه به چاو پيدا كيږانه وهی ديزاينه كه ی.

خوا پاداشتی هه موو لايه كيان به چاكترين شيو بداته وه وه هه موويان سه ربه رزو به خته وهی دنياو سه رفرازو خو شنوودی نه ولا بكات.

شايانی باسيشه له كوتاييدا خویشم دووباره به وردی پيدا چوموه وه نه ونده ی به پتويستم زانيبی، له زور شوینان ورده ده ستكاريیو له هه نديك شوینانیش كه مو زياد گورانكارييم تيدا كرده.

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله الا أنت أستغفرك وأتوب اليك

عهلی باپير
۲۰ جمادي الأولى ۱۴۳۰
۱۵ مایسی ۲۰۰۹
هه ولیر

له نوره كومهاليه نيپهكان له كملانين
Stay in touch on social media
تن منكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

رله باندي مهكته بي ماموستا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

رله باندي مهكته بي ماموستا عهلي باپير

عهلي باپير/ AliBapir

عهلي باپير/ AliBapir

كه ناي
رله باندي مهكته بي ماموستا عهلي باپير

رله باندي مهكته بي ماموستا عهلي باپير

پیشہ کی چابی سییہم

الحمد لله العلي التقدير والصلاة والسلام على رسول الله الأعظم ونبیہ الخاتم محمد الموصوف بالبشیر والنذیر، والمشبه بالسراج المُنیر، وآله الذین حَفَظُوا مِنْ اللَّهِ الْحَكِيمِ بِإِبْعَادِ الرَّجْسِ عَنْهُمْ وَالتَّطْهِيرِ، وَهُمْ كُلُّهُمْ قُرَابَةٌ وَصَحْبًا وَأَزْوَاجًا وَذُرِيَةً أَهْلٌ لِكُلِّ إِحْتِرَامٍ وَتَقْدِيرٍ.

خوینہری بہرِ پُرو سہنگین

تہمہ چابی سییہمی کتبیبی: (بوختہ‌ی زیاننامہ‌ی پیغمبرِ خدا ﷺ و دہرس و پندہ کانی) یہ تی و تہم چابی سییہمہ چہند گورانکاری و چاکسازییہ کی گرنک تہم چاہہ دا کراون:

۱/ بہشیکی گہورہ و گرنکی لی زیاد کراوہ بہ ناوونیشانی: (شیوہ و دیمہ و رہوشت و خہسلہ تہ کانی پیغمبرِ خدا ﷺ) کہ نیزیکہی ہہشتا (۸۰) لاپہرہی گرتوتہوہ.

۲/ سہرجہم فہرمایشتہ کان بہ تابیہ تہوانہی (بخاری و مسلم) ہیٹاویانن، بہ ژمارہ کانیانہوہ (تخریج) کراون.

۳/ دہستکاری ہہندیك دہق و مانا و لیكدانہوہی ہہندیك دہق کراوہ، پاش زیاتر لیوردبوونہوہ بہروردکردن، وپرای راستکردنہوہی چہند ہہلہیہ کی چابی. لہ خوی پہخشہرو بہ بہزیی داواکارم ہہرچی زیاتر ہاواکارو ہیدایہ تہدہرمان بیت بو باشتہر شارہ زابوون و پیوہ پابہ ندبوونی ریبازو سوننہ تی پیغمبرِ خدا ﷺ.

پیشه‌کی چاپی دووهم

الحمد لله العلي الكبير والصلاة والسلام على نبي الله الخاتم البشير النذير
والسراج المنير محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب، وآله أجمعين صحباً و أزواجاً
و قرابة، والتابعين لهم بإحسان.

خویننه‌ری به‌ریزو خو‌شه‌ویست !

سیره‌و ژبانی پیغه‌مبه‌ری خوا محمد ﷺ به‌رجه‌سته‌کەر (تجسید) ی ئیسلامه‌و
لیک‌دانه‌وه‌و ته‌فسیری کرده‌یی قورئانه، بۆیه پاش قورئانی به‌ریزو پیژ، پیوسته‌ بو
تیگه‌یشتنی ئیسلام و لی‌شاره‌زابونی ری‌بازو ژبان و به‌سهراتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
پشکی شیر یی بیری و گه‌وره‌ترین گرنگی و بایه‌خی پی‌دیری له‌ هه‌موو پرووه‌کانیه‌وه،
چونکه بیگومان پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رمه‌شق و پی‌شپه‌وو چاوساغمانه له‌ تی‌کرای بو‌ارو
لایه‌نه‌کانی دینداری و دیاداری دا، وه‌ک خ‌وای زاناو شاره‌زا فه‌رموویه‌تی: ﴿لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ﴿١١﴾
الأحزاب، واته: بیگومان له‌ پیغه‌مبه‌ری خوادا سه‌رمه‌شقیکی باشتان هه‌یه بو‌ هه‌ر که‌سی‌ک،
که به‌هیوای خواو پ‌وژژی دوایی بی‌و ز‌و‌ر یادی خوا بکات.

وه‌ک ده‌بینن خ‌وای کاره‌جی س‌بحانه و تعالی به‌ ره‌هایی باسی سه‌رمه‌شقی‌تی و
پی‌شپه‌ویتی پیغه‌مبه‌ری خ‌وی کردوه بو‌ هه‌ر که‌سی‌ک ئومیدی وایی له‌ دنیاو دوا‌پ‌وژدا
شایسته‌ی به‌زه‌یی و یاداشتی خوابی!

که‌واته:

پیوسته هه‌تا ده‌توانین وردینه‌وه‌و شاره‌زاو به‌رچا‌و‌پ‌وون بین له‌ ناسینی پیغه‌مبه‌ری
خوا ﷺ و ناشنا‌بوون و به‌ ری‌بازو سیره‌و ژبانه‌که‌ی، هیچ گومانیشی تیدانیه، که سوننه‌ت و

سىرەى دەولەمەندو گشتگىرى ئەو بەريزەو خۇشەويستە لە هيچ روويكەو نائوميدمان ناکات، کە بۆمان بېيتە پېنمايى و پۆشنايى.

لەبارەى چاپى دووهمى ئەم کتیبەشەو دەئیم:

ئەم کتیبە: ((بوختەى زياننامەى پيغەمبەرى خوا ﷺ و دەرس و پەندەکانى)) لەم چاپەيدا، جگە لە راستکردنەوێ چەند هەلەبەکى چاپى يەكەم و زیادکردنى چەند دېرېك لە دوو سى شويئدا، کتومت وەك خۆى هيلراوتەو، ئەويش لە سۆنگەى چەند هۆکارىکەو: يەكەم: چاپى يەكەمى ئەم کتیبە تارا ددەبەکى باش بەنەفەسىكى دريژەو و بى پەلەپەلکردن ئەنجام درا و وردەکارىي زۆرى تيدا کرا.

دووهم: ئەم کتیبە هەرچەندە قەبارەکەيشى بچروک نيه، بەلام وەك لە ناوونيشانەکەشيبەو، ديارە نەويستراو دووردريژ بى و سەرچەم وردەکارىيەکانى سىرەو ژيانى پيغەمبەرى خوا ﷺ تيدا بى، بەلکو بەشتە بنەرەتیی و گرنگەکان وازى هيناو.

سىيەم: هەرچەندە پاش چاپ و بلاوکرانەوێ هەر بەرهەمىکم، حەزم کردو و چاوەري بووم، کە خوینەرانی دلسۆزو وردبين بە سەرچ و پەخنەو تيبينەکانيان، من بەهرەمەندو بەرهەمەکەشم دەولەمەند بکەن، بەلام لەبارەى ئەم کتیبەو هەرچەند لەچاو قەبارەى و نرخى و ژمارەى زۆرى نوسخەکانى، چاپى يەكەمى بەخيىرايى بلاويۆو، بەلام هيچ تيبينى و سەرچ و پەخنەيەکم پىنەگەيشت، کە مايەى چاويئداگيترانەوێ باسو بابەتەکانى ييت.

بەهەر حال بەهيوای ئەو، کە لە چاپەکانى دیکەى ئەم کتیبەدا، دەرفەت و هۆکارى باشتري چاويئداگيترانەوێ دەولەمەندترکردنى پرەخسى.

خوا بە لوتفو کەرەمى بى سنوورى خۆى، هيدايەتى زياترمان بدات و لەسەر راستەشەقامى خۆى و رېبازى پيغەمبەرەکەى ﷺ باشتري باشتري دامەزراومان بکات.

نوسەر

۱۹ى صفر ۱۴۳۲

۲۳ کانوونى يەكەمى ۲۰۱۱

هەوليتر

پیشه کی

سوپاس و ستایش بۆ خوای پوره دردگاری جیهانیان، که سۆزو به زهییه که ی هه موو شتیکی گرتۆته وه دینیکی گشتگیری هه مه لایه نه ی ئه وتۆی ناردوه که مایه ی به خسته وه یی و سه رفرازیی ئینسانه کانه.

درود و سه لامی خوای به خشنده بۆ سه ر گیانی پاکی پیغه مبه رمان موحه مه د ﷺ که خوا هه لیبژاردوه و کردویه تی به پیغه مبه رو سه رمه شقی مروقاییه تی وه ک ده فه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب. ۲۱) که به قسه و کردار و هه لویست و ره فتار، ئیسلامی رانواندوه و ته رجه مه یه کی کرده یی قورئانی به ریز بووه و خوای میهره بان به رجه ت بۆ جیهانیان ناردوه.

خوینه ری به ریز!

باسکردنی ژیان و به سه رهاتی پیغه مبه ران -عليهم الصلاة والسلام- به گشتی و پیغه مبه رمان موحه مه د ﷺ به تاییه تی بۆ که سائیک که بیانه وی پهنده و ریگرن، جی ی پهنده و عیبه رت و تیوه رامانه و ئینسان لیی به هره مه ند ده بی، له ناسینی خوا و به ندایه تی راسته قینه و یه کلابونه وه بۆی، زانینی فه لسه فه ی دروستکرانی بوونه وه رو ژیان و مردن، دنیا به که مگرتن، به خه مه وه بوون و خه بات و هه ولدان بۆ رزگارکردنی مروقه کان، به ریوه بردنی کاروباری هه مه لایه نه ی ژیان خه لک به باشتین شیوه و له خۆدا به رجه سه ته کردنی چاکه به رانه ر خوا و خه لک...هتد.

هەر بۆیە خوای زانا لەچەندین شوێنی قورئانی بەرێژدا باسی بەسەرھاتی پیغمبەرەن -عليهم الصلاة والسلام- و کارو تیکۆشانو شیوازی بانگەوازو ژیانیان لەگەڵ گەلەکانیان دەکاتو، ئەوان بیری خەلکی دەخاتەوێ وەک سەرەشقو پیشەوایانی ژیاانی مەروڤایەتی ناویان دێنێ کە ئە مێژوودا جێ پەنجەیی چاکەیان دیارەو هەولێ گۆرپینی واقعی خوارو خێچیان داوەو هەنگاویان بەرەو رەزامەندیی خواو رزگارکردنی چەوساوانو چەسپاندنی دادگەری ناوە.

باسکردنی ژیاانی پیغمبەریشمان موحەممەد ﷺ و نووسین لەوبارەو زۆر هەڵدەگرێ، چونکە باس لەمەروڤایی هەلبژاردەو ناوازه دەکری کە خوای پەرورەدگار وەک فریادەرەسو رزگارکەرێک بو تیکرای مەروڤایەتی دەنییەو بەبەرنامەییەکی هەمەلایەنەیی تێرۆ تەسەلەوێ خەلکی دەدوینێو ئە تاریکایی یەکان بەرەو رووناکی ئیسلام دەریاندا، وەک خوا دەفرموی: ﴿الرَّكَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝١﴾
إبراهیم.

ئەم کتیبەش (پوخته‌ی زیاننامه‌ی پیغمبەرە خوا ﷺ) کە سەرەتا مامۆستا عەلی بابەر بە (۵۴) دەرس ئە هەولێر بو کۆمەڵێک ئە خەلکی گوتوویەتیەوێ وواتر کراوەتە کتیب، بەکورتی باس ئە قوناغە گەنگو بەسەرھاتە هەستیاریو سەرەکییەکانی ژیاانی پیغمبەرمان ﷺ دەکات، کە ئە ژیاانی پیش پیغمبەراییەتی و دوا بوونی بە پیغمبەر تا وەفاتکردنی پێاندا گۆزەری کردوێ روویان داوە، ئەمەش بە مەبەستی زیاتر ئاشناو شارەزابوونی خوینەر بە ژیاانی پیغمبەر ﷺ پەندو عیبەرەت لێ وەرگرتنی و شوینی هەلگرتنی زیاتری هەنگاوەکانی ئە تیکرای بارەکانی ژیانیدا، کە خوشووستنی بەندە بو خواو هی خوا بو بەندە بەزیاتر پابەندبوون و شوینکەوتنی

رِیوشوینی پیغه‌مبه‌ر وَعَلَّاهُ رِیازَه گشتگیره‌که‌یه‌وه به‌نده، وه‌ک خِوای زانا

فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ﴿۳۱﴾ آل عمران.

قه‌له‌می خاوین و به‌پرشتی ماموستاو ده‌وله‌مه‌ندییه‌که‌ی له‌ رووی نووسینه‌وه وای کردوه خه‌لکیکی زوری کوردستان لیی به‌هره‌مند بن و له‌زور رووه‌وه وه‌ک نووسه‌رو بیرمه‌ندیکی ناوازه‌ی ئه‌م کوردستانه‌ سه‌یر بکری، که‌ نه‌یاره‌ فکرییه‌کانیشی دان به‌و راستیه‌دا دینن.

ئه‌م پوخته‌یه‌ له‌ژیانی پیغه‌مبه‌ر وَعَلَّاهُ تام و چیژیکی تاییه‌تی خوی هه‌یه‌و به‌پشت به‌ستن به‌قورئان و هه‌دیس و سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی سیره‌ی پیغه‌مبه‌ر وَعَلَّاهُ که‌ جیی متمان‌ه‌ن و له‌شتی هه‌له‌به‌سترا و دوورن، ده‌وله‌مه‌ند کراوه، بۆیه‌ خوینه‌ر زانیاری و داهینانی تازه‌ی به‌پیژی لی هه‌لدینجی، که‌ ئه‌و زانیاریه‌ش بو ئینسانی ئیماندار هۆیه‌کی سه‌ره‌کی پته‌وتربوونی ئیمان و چاکتر پیاده‌کردنی شه‌ریعه‌تی خوایه‌.

ئه‌وه‌ی من له‌م کتیبه‌دا پیی هه‌ستام:

۱- ته‌خریج کردنی هه‌دیس‌ه‌کانی (بخاری و مسلم) و نووسینی ژماره‌که‌یان به‌ پیی (صحیح البخاری و صحیح مسلم)، که‌ له‌دووتویی ئه‌م کتیبه‌دا هاتوون.

۲- پیداجوونه‌وه‌ی وردو راستکردنه‌وه‌ی چه‌ند وشه‌و ته‌عبیریک که‌ ره‌نگه‌ له‌کاتی هیترانه‌ سه‌ر کاغه‌زدا په‌یدا بووین و زیادکردنی هیندیک بره‌گه‌ و پرسته‌.

خوای به‌خشنده‌ به‌ره‌که‌ت بخاته‌ ئه‌م کتیبه‌و به‌ باشت‌ترین شیوه‌ پاداشتی نووسه‌ر بداته‌وه‌.

ده‌ستپیک

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله (محمد) سيد المرسلين، وخاتم النبيين وإمام المتقين وقائد المجاهدين، وآله أجمعين، من الصالحين والأزواج والقرابة والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين.

سه‌باره‌ت به‌و زنجیره‌ی دهرسه‌ی ئاماده‌م کردوه به‌ناوی (پوخته‌ی ژیاننامه‌ی پیغمبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ پیویستی ده‌زائِم بۆ به‌رچاو پروونی زیاترو دهرخستنی چۆنیته‌ی بابته‌که ئه‌م چه‌ند خالّه‌ی بجه‌مه‌ روو:

یه‌که‌م: خوا پشتیوان یی به‌ پیی توانا هه‌ول ده‌ده‌ین به‌پوختی و کورتی دهرباره‌ی ژیاننی پیغمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بدوین، دیاره‌ (سیره‌) و ژیاننی پیغمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کتیب و لی‌کۆلینه‌وه‌ی زۆری له‌سه‌ر نووسراوه‌، به‌لام ئیمه‌ ده‌مانه‌وی پوخته‌یه‌ک له‌و باره‌و به‌اس بکه‌ین، بۆیه‌ داکۆکی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی (سیره‌) ی پیغمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌که‌ین.

دووه‌م: له‌ ریزکردنی به‌اس و بابته‌کاندا ریزه‌ندیی زه‌مه‌نیی ره‌چاو ده‌که‌ین، وه‌ک زۆربه‌ی ئه‌و کتیبانه‌ی که له‌باره‌ی ژیان و (سیره‌) ی پیغمبه‌ر وه‌و صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نووسراون، واته‌: له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌دایکبوونی پیغمبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئنجا قۆناغه‌کانی مندالیی و گه‌نجیه‌تی، دوالی وه‌حی بۆ هاتنی و... به‌و پییه‌.

سی‌یه‌م: سه‌رچاوه‌ی ئه‌م ژیاننامه‌یه‌ش سی شته‌:

۱- قورئان (کتیبی خوا‌ی په‌روه‌ردگار).

۲- سوننه تی پیغه مېهر ﷺ، به تاییه ت هه ردووک کتیبی (صحیح البخاری و صحیح مسلم).

۳- ئه و کتیبانه ی که ده باره ی ژیا نی پیغه مېهر نو و س را ون به تاییه ت (السیره النبویه لابن هشام) که یه که مین کتیبه له پرووی زه مه نییه وه ده باره ی ژیا نو به سه ره اتی پیغه مېهر ﷺ نو و س را وه هه موو کتیبه کانی دیکه ی (سیره) ش پشت به و ده به ستن.

چوا ره م: هه ولّ ده ده ین هه لوه سته بکه ین له سه ر قو ناغ و پرو دا وه کانی ژیا نی مو باره کی پیغه مېهر ﷺ بوّ نه وه ی ده رس و په نديان لی و ه ر بگړین بوّ ژیا نی دین داری ی و دنیاداری ی مان، چونکه ئه وه فه لسه فه و حیکه ته میژوویه به گشتی، وه به تاییه ت به سه ره ات و میژووی پیغه مېهر ان - علیهم الصلاة والسلام - وه ک خوا ی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ...﴾ ﴿يوسف﴾، واته: بیگومان له گیرانه وه ی به سه ره ات و ژیا نو گوزه رانی پیغه مېهر اندا - علیهم الصلاة والسلام - په ند هیه بوّ خا وه ن عه قلان، واته په ندی گه وره هه ن بوّ هه رکه سیك که عه قلی هه بی، که واته ئینسان به نه ندازه ی عه قل و تیگه یشتن و ورد بوونه وه ی، ده رس و په ند و ه رده گری له ژیا نی پیغه مېهر ان - علیهم الصلاة والسلام - به گشتی و له ژیا نی سه روه رو کو تاییا ن (محمد) ﷺ به تاییه تی.

له خوا ی په روه ردگار ده پاړیمه وه که ئه م بابه ته مایه ی به رچا و پرونی زیاتر بی ده باره ی ژیا نی پیغه مېهر مان ﷺ و ئاشنا بوون به که سایه تی پیغه مېهر ی خوا ﷺ، چونکه هه روه ک له داها توودا باسی ده که ین، به بی شاره زا بوونی چاک له ژیا نی پیغه مېهر ﷺ نه ئیمانان چاک داده مه زری، وه نه ده توانین به باشی دین داری بکه ین، که واته ئاشنایی و شاره زایی له ژیا نو به سه ره ات و گوزه رانی پیغه مېهر ﷺ شتیکی ساده نیه، به لکو به شیکه له دین داری ی و مسو لمانه تیمان.

به لې بېگومان هه تا ئينسان زياتر له ژيانې پيغه مېر ﷺ شاره زانېت، زياتر خوښې ده وېتو له دلېدا شيرين تر به پړتر ده بې.

وه له راستيدا هه موو ته وانه ي ناحه زې پيغه مېر نو بې پړزيان بهرام مېر به پيغه مېر ﷺ نواندوه، له راپردووو ئي ستادا له دوو حالان به دهر نېن، يان ته وه تا نه فام نه زانو ته پهنده عه ربه يان به سهردا ده چه سپي که ده لې: (الناس أعداء ما جهلوا)، واته: خه لك دوژمنې شتي كن كه پي شاره زانېن، يان هر چه ننده ناسيوانه، به لام كه سانيكي داخ له دلن بهرام مېر پيغه مېر نو ئيسلام، به هو ي بې پرواييانه وه، دياره له ميژووي پيغه مېر انيشدا -عليهم الصلاة والسلام- زور وابووه كه دوژمنانيان به تايبه تي ته وانه ي كه له ناستي به ريسيتيدا بوون، پيغه مېر انيان باش ناسيووه زانيويشيانه كه ته هلي حقه نو پهيامو به رنامه كه شيان حقه، به لام له بهر ته وه ي ته پهيامو به رنامه يه ي پيغه مېر ان -عليهم الصلاة والسلام- له گه له بهر ته وه ندييه ناشه رعيه كاني ته وان تيگ گپراوه، دژايه تيان كرده، وهك خوي بهر وه دگار له بهر ي فير عه ونو داروده سته كه ي ده فرموي: ﴿وَحَذِّرُوا بِهَا وَاسْتَيْقِنَتْهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا

وَعُلُوًّا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ النمل، واته: فير عه ونو داروده سته كه ي بې پروايي و كوفيان نيشاندا بهرام مېر به به رنامه ي (موسي) ﷺ له حال كدا كه له دهروني شياندا يه قينان هه بوو كه ته پهيامو به رنامه يه ي (موسي) حقه وه موعجيزه به لگه كانيشي راستن، به لام له بهر ته وه ي كه سته مكارو خو به زلگر بوون بروايان پي نه هينا، ﴿... فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ سهرنج بده سهرنجامي شوومي خراپه كاران چون بوو!

به لې زور كه س دژايه تي پيغه مېر ﷺ ده كات له بهر ته وه ي ده زانې، كه ته گهر خه لك له پهيامي پيغه مېر ﷺ تيگات، وه به رنامه شه ريعه تيگ كه خوي

په روهردگار نار دوويه تيه خوار، بچه سپي، نه و راوهی که نه و له ئاوی لیلا دهیکات
 ثاوه که پروون دهیته وه و راوه که ی لی تیکه دهیته، وه نه و بازاره ئالوزهی که نه و دزیی
 تیدا دهکات ئالوزیه که ی نامینی و دزییه که ی لی تیکه دهیته، نه و هس سوننه تی خوایه
 که خو به زلگران و خوشگوزهرانان، وه نه وانه ی که چاویان له چه وساندنه وهی خه لک
 بووه و یستوویانه په روهردگاریتی و په ستر اویتی به سهر خه لکه وه بکه ن، هه میسه دژی
 پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - بوون، بچی؟ چونکه پیغه مبه ران هاتوون تا کو
 خه لک رزگار و ئازاد بی، وه بانگی ئازادیان به گوئی خه لک داداوه، که خه لک
 هه ندیکی هه ندیکی نه چه وسینیته وه و نه یکاته کوپله ی خو ی، به لکو هه موویان به نده ی
 خوا و ملکه چه و پابه ندی شه ریعه ت و به رنامه ی خوا بن، نه و به رنامه و شه ریعه ته ی که
 له لایه ن خواوه هاتوه له زانیاری و ره مته ت و حیکمه تی بی سنووری خواوه سه رچاوه ی
 گرتوه، که به یه ک چا و ته ماشای هه موو ئینسانه کان دهکات و نایانکاته چه ند چین و
 توئیژیک و هه ندیکیان به سهر هه ندیکیاندا با و نادات، به پیچه وانه ی هه موو
 به رنامه کانی دیکه وه، که زاده ی بیرو هو شی ئینسان و هه میسه لایه نگری کومه لیک
 ده بن له سهر حیسابی خه لکی دیکه .

له نوره کومالیه ییوه کان لکه لکاتان
Stay in touch on social media
لن مفکرم غیر فوالمج التواصل الاجتماعي

Alibapir/عالم بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

عالم بابیر/Alibapir

عالم بابیر

Alibapir/عالم بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

Alibapir

Google Play

App Store

عالم بابیر

Facebook

Twitter

WhatsApp

Telegram

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

QR Code 4

لکه لکاتان له نوره کومالیه ییوه کان لکه لکاتان

مانای وشه‌ی (السيرة):

وشه‌ی (سيرة) وشه‌یه‌که، زوربه‌ی زانایان که له‌باره‌ی ژياننامه‌ی پیغه‌مبهره‌وه ﷺ شتيان نووسیوه له‌ژیر نهو ناویشانه‌دا نووسیویانه، بؤ وینه (ابن هشام) که یه‌که‌م که‌س بووه له‌وباره‌وه کتیبی نووسیوه کتیبه‌که‌ی به‌وناوه‌ویه (السيرة النبوية لابن هشام)، هه‌روه‌ها زوربه‌ی زانایانی دیکه بؤ وینه (محمد الغزالي)، (محمد سعيد رمضان...)، هه‌روه‌ها زانایانی دیکه‌ش به زوری وشه‌ی (سيرة) یان به‌کاره‌یناوه.

جا با بزاین وشه‌ی (سيرة) له چیه‌وه هاتوه.؟!

(سيرة) وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌و ناوه، له کرداری (سار، یسیر، سیراً) وه هاتوه (سار) واته (رؤیشت، یسیر) واته به ریگه‌دا ده‌روات (سیراً) واته (رؤیشت، که چاوگه‌که‌یه‌تی، وه (سيرة) ناوه واته (رؤیشت)، شایانی باسیشه نه‌م وشه‌یه یه‌کجار له قورئاندا هاتوه که خوی په‌روه‌ردگار به (موسی) ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾ طه، واته: (گوچانه‌که‌ت بگره‌و لی‌ی مه‌ترسی ده‌یگی‌رینه‌وه حاله‌تی پی‌شی‌ی) - نه‌وه له کاتیک‌دا بوو که خوی په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به (موسی) کرد گوچانه‌که‌ی فری بدات، به فه‌رمانی خوا گوچانه‌که‌ی بوو به نه‌ژدی‌ه‌یه‌کی گه‌وره‌و مووسا - علیه الصلاة والسلام - ترسا، (أبو جعفر الطبري) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌رباره‌ی ده‌سته‌واژه‌ی (سیرتها الأولى) ده‌لی (أي حالتها الأولى) یان (هیأتها الأولى)، واته: بؤ حاله‌ت و چونی‌ه‌تیه‌که‌ی پی‌شی‌ی.

که‌واته (سيرة) واته حاله‌ت و هه‌یه‌ت و چونی‌ه‌تی، که ده‌لین (سيرة) ی پیغه‌مبهر ﷺ واته چونی‌ه‌تی ژيانی پیغه‌مبهر ﷺ، که چوڼ ژیاوه؟ چی کردوه؟ واته: مانای وشه‌ی (سيرة) بریتیه له ژياننامه، چونی‌ه‌تی ژيان به‌سه‌ر بردن و گوزه‌رانی پیغه‌مبهری خوا ﷺ.

بۇچى ورده كارىيه كانى ژيانى پيغه مبه ر ﷺ باسكراون؟

له نيوان ژيانى پيغه مبه ر ﷺ ژيانى پيغه مبه رانى ديكه دا -عليهم الصلاة والسلام- جياوازييه كى سهره كى و بنه رتې هه يه، نهو يش نهو ديه كه ژيانى پيغه مبه رمان (محمد) كورى (عبدالله) ﷺ زور به وردى و به پرونى بو ئيمه تو ماركراوه له هه موو لايه نه كاندا، چ پيش پيغه مبه رايه تى، چ دواى پيغه مبه رايه تى، نهو كاته كى له مه ككه بووه، يان نهو كاته كى له مه دينه بووه، ته نانه تى حاله تى كاتى سهره مبرگيشى، زور به وردى و به پرونى هه موو شتيك دهر باره ي پيغه مبه ر ﷺ بو ئيمه تو ماركراوه، له قورئان و له دهقه كانى سوننه تدا، وه لهو كتيبانه دا كه له باره ي ژيانى پيغه مبه روه و ﷺ نو سرون، كه سووديان لهو باره وه له قورئان و سوننه ت بينيوه، به لام هى پيغه مبه رانى پيشو و بهو شيويه نيه، به لكو نهو دى كه خواى په روه ردگار له قورئاندا دهر باره يان فهرموويه تى زياتر لهو پرووداوو هه لوئستانه يانه كه په ندو عيبره تيان لى وهرده گيرى، به لام ورده كارىيه كانى ديكه ي ژيانى پيغه مبه ران -عليهم الصلاة والسلام- له قورئاندا تو مار نه كراوه، كه بيگومان ئيمه جگه له قورئان، له كتيبانه ئاسمانيه كان، كتيبكى ديكه مان له به رده ستدا نيه كه به متمانه و باوه روه و بيخوينينه وهو دلتايين كه خواى په روه ردگار فهرموويه تى، چونكه كتيبانه كانى دى كه خواى په روه ردگار بو پيغه مبه رانى ناروون هه موويان گوږدراون، وهك خواى په روه ردگار له قورئاندا دهر باره ي جووله كهو نه صرانييه كان فهرموويه تى: ﴿يُحْرِقُونَ كُلَّ مُوَاظِعَةٍ...﴾ (۱۳)

المائدة، واته: (وشه كان له شويته كانيان لاده دهن)، وه فهرموويه تى: ﴿...وَكَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ...﴾ (۱۳) المائدة، واته (به شيك لهو دى پى ناموزگارى كرابون له بيريان چوو)، هه ركه سيكيش به ويژدانه وه ته ماشاى لهو كتيبانه بكات كه دهر باره ي ژيانى پيغه مبه ران نو سرون چ ته ورات، چ ئينجيل و زه بوور وه باقى لهو كتيبانه ديكه كه (په يمانى كون) و (په يمانى نوئ) دا به ناوى وه حى خواى

پهروهردگار تۆمار کراون، زور به پروونی و راشکاوی دتوانی بلای، نهوانه گۆږاونو دستکاری کراون، ههم (پهیمانی کۆن) که نژیکه ی (۲۰۰۰) لاپهړه په که ته وړات به شیکه تی و زور کتیبی دیکه شی تیدان، وهک زه بوورو حکمه تی سوله یمان و کومه لیک کتیبی دیکه که پالدر اونه لای کومه لیک له پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام)، نیمه نازنین ثایا نهوانه پیغه مبه ری خوابون، یا له نه سلدا نهو کتیبانه یان بۆ هاتوون یان نا؟ وه ههم (پهیمانی نوئ) که جگه له چوار ینجیله کان، زور شتی دیکه شیان تیدایه و، من هه مو یانم خویندوونه وه، که دهر باره ی ژیان ی عیسا علیه السلام پیش وه چی بۆ هاتنی ههر هیچ شتی ک باس نه کراوه دوا ی وه چی بۆ هاتنی شی کومه لیک سه فهرو گه شتی عیسا علیه السلام تیدایه، وه بیگومان خوی پهروهردگار یهک ینجیلی بۆ (عیسی) علیه السلام ناردوه، به لام نهوان دوا ی عیسا علیه السلام چوار جوړه ینجیلیان نووسیوه!!

حکمه تی نه وه ش که ژیان ی پیغه مبه رمان (محمد) ﷺ زور به پروونی و زور به وردی بۆ نیمه تۆمار کراوه، به لام ژیان ی پیغه مبه رانی پیش نهو -علیهم الصلاة والسلام- بهو شیوه په نیه، نه وه په که (محمد) ﷺ پیغه مبه ری خوابوه بۆ هه موو مرؤقیه تی، وهک خوی پهروهردگار به پیغه مبه ر ده فهرموئ: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ

اَللّٰهِ اِلَیْکُمْ جَمِیْعًا...﴾ ﴿١٥٨﴾ الاعراف، واته: بلای نهی خه لکینه! من پیغه مبه ری خوام بۆ هه مووتان، به لام دیاره پیغه مبه رانی پیش (محمد) ﷺ بۆ گه لیک تاییهت، یان عه شیره تیکی تاییهت، یان چهند که سو کومه لیک تاییهت بوون، بۆ وینه به نی ئیسرائیل که (موسی) علیه السلام یان بۆ رهوانه کراوه کومه لیک بوون، وه بۆ کات و قوناغی کی دیاری کراو هاتوون، به لام (محمد) ﷺ بۆ هه موو به ره ی ئاده می زاد هاتوه به دریژایی زه مانو به پانایی زه مین، وه نه دوا ی (محمد) ﷺ که خاتمه و دوا یینی پیغه مبه رانه، پیغه مبه ری کی دیکه نایهت، تا کو نه گهر ته حریف و دستکاری به که له ژیانیدا کرا، نهو پیغه مبه ره ی دوا ی نهو راستی بکاته وه، ههر وهک

چون (محمد) ﷺ نهو دهستکاری کرانو ته حریف و گوزانه ی که به سهر کتیبه کانی پیش قورئانو به سهر ژيانی پیغه مبه رانی پیش خویدا هاتوه، هه موویانی راست کردو ته وه، واته ئیستا ئیمه تنها به هو ی قورئانه وه ده زانین که (موسی) ﷺ چون بووه، نه گهر (تهورات) بخوینینه وه کومه لیک شتی و پال دراوه ته لای (موسی) ﷺ که تنه ناته که سیکی ناسایی نایکات، یان کومه لیک شتی و پال دراوه ته لای (ابراهیم) ﷺ که مسولمانیکی عاده تیش نایکات، هه روه ها (یعقوب) و (یوسف) و باقی پیغه مبه رانی دیکه - علیهم الصلاة السلام - بو نمونه: له عه هدی قه دیمدا هاتوه که (سوله یان) ﷺ هه پیغه مبه ر نه بووه، به لکو جادو و گهر بووه، ئینجا (داود) یان ﷺ به مه لیک کی زالم زانیوه، به لام قورئان بو ئیمه ی روون کردو ته وه که نه وانه پیغه مبه ری خوی پهره رد گارن، وه پیاوانی پایه به رزن، وه نهو درؤو ده له سه ی که بویان هه لبه ستراوه هه مووی له لایهن نه هلی کیتابه وه بویان هه لبه ستراوه و انیه.

هه روه ها بویه ژيانی (محمد) ﷺ زور به وردی بو ئیمه تو مارکراوه له قورئانو له سوننه تدا، بوئه وه ی ئیمه سه رمه شقیکی زور چاکمان له به رده ستدا بیت و بتوانین شوینی بکهوین له هه موو لایهنه کانی ژيانمندا، وه خوی پهره رد گار له سووړه تی (الاحزاب) له نایه تی (۲۱) له وباروه ده فره مو ی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ

حَسَنَةٌ...﴾، واته: ښگومان له پیغه مبه ری خوا دا بو ئیوه سه رمه شقیکی باش هیه، وه له هه موو روویه که وه (محمد المصطفی) ﷺ باشتین سه رمه شقه بو ئیمه، له رووی عه قیده یی و ئیمانی و فیکری و نه خلاقی و عیباده تی و هه لسوکه وتی تاکی و خیزانی، وه له رووی مه عنه ویی و ماددی و سیاسی و کومه لایه تی و جه نگو ناشتی... هتد، وه له هیه رووی که وه هیه شتی نه که (محمد) ﷺ بو ئیمه ی ده ستنیشان نه کردبی، جا چ خوی پهره رد گار له قورئاندا پی فره موو بی، یان بوخوی وه که شرح و روونکرده وه ی قورئان فره موو بی، که واته نه گهر که سینک بیه وی به

شيؤەيهك بۆى كه خوا لىيى پازى بىي له ههموو لايەكانى ژيانيدا، تاكه چارهى ئەوەيه كه به دواى (محمد) ﷺ بكهوى وە بىكاته مامۇستاو سەرمەشقو چاوساغى خوى.

هەربۆيه خواى پەروەدگار ژيانو بەسەر هاتو گوزەرانى ئەوى وا لىيکردو هەم له قورئاندا تۆمار بکړيت و هەم له دەقەكانى سوننەتدا، بۆ ئەوەى ئىمه سەر مەشقیكى ئاشكرامان له بەردهست بىت تا بزانی چۆن بژيین، ژيانىك كه خواى پەروەدگار به هۆیه وه لیمان پازى بىي، ئنجا وەكو گوتمان (محمد) ﷺ له بەرئەوەى كه دوايىن پیغەمبەرى خوايه، ئەگەر هاتباو ژيانو (سیره) هەكەى شيؤیندرا، یاخود كۆمەلێك لایەنى تاريكى تیدا بان، كه بووبایه هۆى ئەوەى خەلك سەرى لىي بشيؤیندرى، وەكو كۆمەلێك لایەنى نەزانراو هەيه له ژيانى پیغەمبەرانى دىكه دا -عليهم الصلاة والسلام-، ئەوكاته كەس نەدەبوو راستى بكاتهوه، چونكه له دواى

(محمد) ﷺ وەحى نەهاتو هە ناشیەت، وەك خوا -عزّ وجلّ- دەفەرموى: ﴿مَا

كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿١٠﴾﴾ الاحزاب، واتە: (محمد) بابى هيج كام له پیاوانتان نیه، به لكو رهوانه كراوى خوايهو كۆتايى پیغەمبەرانە -عليهم الصلاة والسلام- وە خوا به ههموو شتيك زانايە.

وە له بەرئەوەى كه به ههموو شتيك زانايە خواى پەروەدگار واى كردو هە ژيانى ئەو (محمد) ﷺ بۆ ئىمه زۆر به وردى تۆمار بكړى، بۆ ئەوەى هيج كەس مەجالى نەبىي بهرنامەو پەيامەكەى بگۆړي و دەستكاريى بكات، وە بۆ ئەوەى ئۆمەتەكەى بەتەواوى ژيانى ئاشنا بن و پابەندبن به قسەو هەلوێستەكانىيەوه.

گرنگی شارمزابوون له

ژبانتامه ی پیغمبره ی خوا ﷺ

یه کهم: له پووی ئیمانیه وه:

بیگومان بهو ئەندازیه ئیمانت به (محمد) ﷺ بۆ دروست دهبی که پیغمبره ی خوایه، که دهیناسی و پیی ناشنای و دهزانی کی بووه چی کردوه، چون ژیاوه؟ چونکه ئیمان به نه زانراو (مجهول) قهت پهیدا ناییت، به لکو بهشتی زانراو (معلوم) پهیدا دهبی، چونکه نه گهر ئینسان (محمد) ﷺ نه ناسی و نه زانی چون ژیاوه و قوناغه کانی ژبانی چی بوون و چی کردوه و چونی کردوه، چون ئیمانی پی دینی؟ وه خوی پهروه ردگار نه هی کردوه له وهی ئیمه به دواي شتيك بکهوین که زانیاریمان پیی نیه، وهك دهفرموی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ...﴾ (الإسراء، واته: به دواي شتيك مه کهوه که زانیاریت پیی نیه، واته ئیمانیشی پی مه هی نه، چونکه که تو عیلمت به شتيك نه بی و ئیمانیشی پی بیی، مانای وایه تو ئیمانت به شتيك هی ناوه که شاره زای نی و نازانی نه چاکه نه خراپه، که واته له بنه رته دا ئیمان هی ناو به (محمد) ﷺ وهك پیغمبره ی خوا له سهر شه وه بهنده که دهبی ئیمه شاره زای ژیان و گوزهران و به سهرهاتی بین، ئنجا بیگومان ئیمان هی ناو به پیغمبره ی ش له لایه ن خوی پهروه ردگار وه فره زکراوه، وهك دهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ءَالِكُنَّ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ...﴾ (النساء، واته: شهی شه وانه ی که ئیماتان هی ناوه! ئیمان بی نن به خواو پیغمبره ی خوا، وه بهو کتیبه ی که ناردوو یه ته سهر پیغمبره که ی، واته: بهرده وام بن له سهر ئیمانه که تان به وردی و

نده کرد، من پيش ئه‌وهی قورئانتان به‌سه‌ردا بخوينمه‌وه و باسی پيغه‌مبه‌رايه‌تی خۆم بکه‌م، ته‌مه‌نيکمه له‌نيو ئيه‌وه‌دا گوزه‌راندوه بۆچی ئاقلتان نيه‌؟

به‌ئێ (محمد) ﷺ پيش ئه‌وهی وه‌حی بۆ بێ (٤٠) سال ته‌مه‌نی به‌رێ کرد، که‌واته‌ خوای په‌روه‌دگار سه‌ر نجه‌مان راده‌کيشی، بۆ ئه‌وهی خه‌لك ته‌ماشای بکات که‌ چل سال ته‌مه‌نی (محمد) ﷺ له‌ پيش پيغه‌مبه‌رايه‌تیدا به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وهی که‌ پيغه‌مبه‌ری خوايه‌، ئه‌گه‌ر نا، وه‌ک کافره‌کان ده‌يانگوت ئه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خۆوه‌ ئه‌و قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستبایه‌، ئه‌و ته‌مه‌نه‌ دريژه‌ی پيش (٤٠) سالییدا له‌وباره‌وه‌ شتيکی هه‌ر ده‌گوت، به‌لام تا (٤٠) سالی ته‌واو نه‌کردوه‌، هيچی نه‌فه‌رموه‌وه‌ دوايی له‌ناکاوه‌ فه‌رمويه‌تی: ئه‌من پيغه‌مبه‌ری خوام ﷺ!!

دياره‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ش به‌وه‌ ده‌ست مروّف ده‌که‌وی، که‌ شاره‌زای ژياننامه‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ بێ، هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ يَمِينُكَ إِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْتَطُونَ﴾ ﴿٤٨﴾ العنكبوت، واته‌: ئه‌ی (محمد) تۆ له‌ پيش قورئاندا هيچ کتيبيکت نه‌خويندۆته‌وه‌، وه‌ هيچ شتيکيشته‌ به‌ ده‌ستی راست نه‌نووسيه‌وه‌، (پيغه‌مبه‌ر) ﷺ له‌پيش قورئاندا خويندۆن و نووسيني نه‌بووه‌، وه‌ دواي ئه‌وه‌ی که‌ قورئانيشی بۆهاتوه‌ نووسيني هه‌رنه‌بووه‌، به‌لام خويندۆنه‌وه‌ی هه‌بووه‌، ئه‌ويش ئه‌وه‌بووه‌ قورئانی خويندۆته‌وه‌، ﴿إِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْتَطُونَ﴾ ئه‌تۆ ئه‌گه‌ر پيش ئه‌وه‌ی قورئانت بۆ بێ، خويندۆن و نووسينت زانيبایه‌ ئه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌هلی (باطل)ن بۆيان هه‌بوو بکه‌ونه‌ گومانه‌وه‌، به‌لام تۆ له‌ناکاوه‌ فيري هه‌موو شتيک بووی، که‌واته‌: دياره‌ خوای په‌روه‌دگار فيري کردوه‌، ئه‌وه‌ش کاتي ده‌يزاني که‌ شاره‌زای ژياننامه‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ بين.

مهسه له يه کي د يکه له و باره وه نه وه يه که نه بو سو فيان به سه رها تيکمان بو ده گير پته وه وه که له (صحيح مسلم)^(۱) دا هاتو: نه بو سو فيان ده لي: ئيمه چو وين بو شام له کاتيکدا که صولحي حوده ييه کرا (هيره قل) بانگي کر دين گوتي: بيستوومه ئيوه خه لکي نه شو ينه ن که نه و کابرايه لي يه و تازه پهيدا بو وه بانگه شه ي پيغه مبه را يه تي ده کات.

ده لي: گوتمان به لي.

گوتي: کامه تان زور لي نيک نزيکن بابي هه نديک پرسياري لي ده کم ده رباره ي نه و کابرايه، داخو بزايين پيغه مبه ره يان نا؟.

ده لي: من چووم وه نه وانه ي له گه ليشم بوون له دواي منه وه داينان و گوتي: هه رچي لي ي ده پرسم نه گه ر دروي کرد ئيوه بلي ن درو ده کات، (هيره قل) کو مه ليک پرسيار له نه بو سو فيان ده کات ده رباره ي پيغه مبه ر ﷺ که نه و کابرايه کي يه؟ نه سه بي چو ن بو وه؟ له چ جوړه عائيله يه که؟ ئايا هيج کام له بابو با پيراني مه ليک و پادشا بوون؟ ئايا ده سه لاتداره کان شو يني ده که ون، يان بي ده سه لات ته کان؟ شهرو جهنگ له نيواندا پروي داوه؟ نه نجامي چو ن بو وه، ئايا نه وانه ي ئيماني بي ده هي ن لي هه لده گه ر پته وه؟ ئايا قهت درو تان لي بيستوه؟

نه بو سو فيان ده لي: منيش نه وه ي راست بو ده رباره ي موحه مده و بانگه وازه که ي نه وانه ي شو يني که و توون هه موويم پي گوت.

چونکه پيغه مبه ر ﷺ په ري ري نه و نه ده پاک بو وه دوژمناني شي نه يات تو انيوه قسه ي خراپي له سه ر بکه ن، (هيره قل) کو مه ليک شت ده رباره ي (محمد) ﷺ ده پرسې که له دواييدا ده يان کاته به لگه که نه و پيغه مبه ري خوا يه، چونکه له کوتاييدا (هيره قل) ده لي، نه و کابرايه ي که تو ده لي ي ناوي (محمد) نه و پرسياران ه ي که لي م کردي نه گه ر

(۱) صحيح مسلم: ۴۵۸۳، که له بهرگي چواره مي (ئيمان و عقيده ي ئيسلامي) داو له باسي ئيمان به پيغه مبه راندا هينا ومانه و ماناشمان کرده.

وہ لاملہ کانت ھہ موو راست بن، ئھوہ پیئعہ مبهري کوٲا ئيہو ئيمہ چاوہري بووين
 پیئعہ مبهريکی وا بي، به لامل نہ مانزانی له نیو عہرہ باندا دی، واماندہ زانی له نیوہ ئيمہ دا
 دی، دهلئ ئه گہر تو راست بکھي ئھو (محمد) ھ شويں پیي منيش دہ گري (وليبُلغَن
 ملکہ ما تحت قدمي)، واتہ (شام)، بيگومان قسہ کہشي راست دہ رچوو.

که واته ئیمه بههوی ناسینی پیغه مبهروه و شاره زایمان ده باره ی سپره و ژبانسه وه زیاتر ئیمانمان داده مه زری.

دووهم: له پړووی تیځه‌یشتنی قورئانه‌وه:

بِیْگومان شاره زابوون و ئاشنابوون به ژيان و هه ئسوکهوت و هه ئویسته کانی
 پیغه مبهری خوا وَعَلَى اللَّهِ، یارمه تی زۆرمان ده دات بو چاک تیگه یشتنی قورئان، چونکه
 خوی په روهر دگار پیغه مبهری خوی وَعَلَى اللَّهِ به پروونکه ره وهی قورئان پیناسه کردوه، وهك
 ده فـهرموی: ﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
 يَنْفَكُّوْنَ﴾ (النحل، واته: ئیمه (ذکر) مان بو تو ره وانه کردوته خوار - (ذکر)
 یه کیکه له ناوه کانی قورئان، چونکه نه و راستییانه ده خاته وه بیر خه ئك كه عه قلو
 فیطره تی ساغیان پینان ئاشنایه - تاكو ئه وهی كه بو خه ئکی نیردراوه ته خوار بویان
 روون بکه به وه، وه بو ئه وهی خوشیان بیر بکه نه وه.

کهواته: پیغمه مبهري خوا ﷺ به قسه و کرده وه هه لویسته کانی قورئانی روون کردۆته وه، واته: شته بنه پرتیه کانی قورئانی روون کردونه وه، نه ک جوزیاته کانی، چونکه جوزیاته کانی قورئان ده بی زه مان روونی بکاته وه زانایان به پیی بارودوخ و ژینگه ی خو یان قورئان ته فسیر بکه ن و به دریژی ورده کارییه کانی قورئان روون بکه نه وه، چونکه پیغمه مبهر ﷺ له گه ل قورئاندا دوو شیوه روون کردنه وه ی هه بووه: یه کیکیان

ئەوھىيە كە قورئان ھەندىك شتى تىدايە كورت (مجمل) ە بۆ ويئە خواى پەرەردگار دەفەرموى: ﴿... أَقِيمُوا الصَّلَاةَ...﴾ (۷۲) ﴿الأنعام﴾ (نويژ بەرپا بکەن)، نويژ چۆن بەرپا دەکړئ...؟ پيغەمبەر ﷺ ئەوھى بۆ ړوون کړدووينەو ە ئە سوننەتى خویدا، ھەر وەھا چۆن تى ړۆړو وگرتو ە حج کړدو ە گەلئ شتى دیکە.

ئەوھى دیکەيان ئەوھى قورئان ھەندى شتى تىدايە ړوونە، بەلام نازائى کامەى ئە کویدا يەو ئە چ کاتيکدا وە ئە چ شوينىکدا جى بەجى دەکړئ، پيغەمبەر ﷺ ئەوھى بۆ ړوون کړدووينەو، بۆ ويئە: خواى پەرەردگار دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ (۷۷) ﴿النساء﴾، واتە: سەرنجى ئەوانە نادەى كە پييان گوترا خوتان پياريزن وشەرمەكەن (ئەگەل موشريك و كافره كان ھەرچەندە ئەشكەنجەتان دەدەن)، وە نويژ بەرپا بکەن و زەكات بدەن و مالى خوتان ببخەشن، ئەم ئايەتە ئەگەل ئايەتيكى دى كە دەفەرموى: ﴿... وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ

كَافَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً...﴾ (۳۶) ﴿التوبة﴾، واتە: وەتيكراتان ئەگەل ھاوبەش دانەراندا بجهنگن، وەك چۆن ئەوان بەتيكرايى ئەگەل تاندا دەجەنگن، ئيمە چۆن بزائين ئەوھى پيشيان ئە كویدا جيبەجى بکەين و ئەوھى دوايشيان ئە چ حاليكدا؟ بيگومان بەھوى ژيانى پيغەمبەر وە دەزانى ئەو ئايەتەى پيشيان ئە چ حاليكدا جيبەجى دەكەى و ئەوھى دیکەيان ئە چ حاليكدا، وە تووشى سەرليشيوايى نابى.

وە بەلگەيەكى دى لەسەر ئەو كە ئيمە تا ئە ژيانى پيغەمبەر ﷺ شارەزاتر بين چاکتر ئە قورئان تى دەگەين، ئەو ئايەتەيە كە خواى پەرەردگار ئەركى سەرەكى سەرشانى پيغەمبەر ﷺ ئە چوار شتدا دەخاتە ړوو، وەك دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ الجمعة، واته: (خوا) ئهو زاته‌یه که له‌نیو نه شاره‌زایان به وه‌حی-دا پیغه‌مبه‌ریکی له‌خویان ره‌وانه کردوه، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه، وه ته‌زکیه‌یان ده‌کات -پاکیان ده‌کاو چاکیان ده‌کات و پاکیان ده‌کاته‌وه له هه‌رچی خوا پیی ناخوشه، ده‌شیان رازینیته‌وه به‌هه‌ر شتی که خوا پیی خوشه له هه‌موو روویکه‌وه - وه شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی ژبیانیان فی‌ر ده‌کات، وه حیکمه‌تیشیان فی‌ر ده‌کات، (حیکمه‌ت به مانای ئاداب و ره‌وشتی به‌رزو قسه‌ی به‌جی و کرداری به‌جی دیت) هه‌رچه‌نده ئهو خه‌لکه پییش ئهو‌هی (محمد) یان ﷺ بو بی، به ته‌ئکید له گوم‌راییه‌کی ئاشکرا دابوون.

جا لی‌ره با ته‌ماشای بکه‌یین: خوی پهره‌ردگار چوار ئیشی بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌ست نیشان کردوون، که وهك ئه‌رك پییان هه‌لده‌ستی:

۱- خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا.

۲- ته‌زکیه‌کردنی ئهو خه‌لکه.

۳- کتیب فی‌رکردنیان.

۴- حیکمه‌ت فی‌رکردنیان.

جا هه‌ندی که زانیان و توێژه‌ره‌وانی قورئان، کتیب و حیکمه‌تیان به قورئان و سوننه‌ت ته‌فسیر کردوون، به‌لام وایه، چونکه ئه‌گه‌ر (کتاب) قورئان بی‌ت، خو ئایه‌ته‌کانیش که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یاخوینیته‌وه هه‌ر قورئان، جا چو‌ن پییشی ئایه‌ته‌کان ده‌خوینیته‌وه، پاشان قورئانیان فی‌ر ده‌کات؟! به‌لکو به‌بو‌چوونی به‌نده (کتاب) لی‌ره‌دا به مانای به‌رنامه‌ی ژبیانه‌و (حکمه‌)یش واته چۆنیه‌تی پیاده‌کردنی ئهو شه‌ریعه‌ته‌یه به شیوه‌یه‌کی راست و دروست و، به ته‌ئکید سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌بیته‌هوی ئهو که تو به راست و دروستی شه‌ریعه‌تی خوی پهره‌ردگار جی‌به‌جی بکه‌ی، به‌لام وشه‌ی حیکمه‌ت به مانای سوننه‌ت نیه، چونکه خوی پهره‌ردگار

دەربارەى (لقمان) دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَنَ الْحِكْمَةَ...﴾ ﴿١٢﴾ لقمان، واتە: ئىمە حىكمەتەن بە لوقمان بەخشى، ديارە كە (لوقمان) يش پىغەمبەر نەبوو، كەواتە حىكمەت بەماناى قسەى بەجى و کردارى بەجى، ياخود ئە (نیشانە) دان ئە قسەو کردادا، (الأصا بة في القول والفعل).

ئىنجا ئە گەر سەرنج بەدەين دەبينىن كە تەزكىە كردن و، فىر كردنى كىتب و فىر كردنى حىكمەت، ھەرسىيان دەچنەو نىو ئەو ئايە تانەى كە (محمد) ﷺ دەياغوىنىتەو بەسەر ئەو خەلگەدا كە بۆيان رەوانە كراو، كەواتە قورئان ھەلدەستى بە تەزكىە كردنى خەلك، وە فىر كردنىان ئە شەرىعت و پاشان فىر كردنىان ئە حىكمەت، جا ئايا ئىمە چۆن دەتوانىن ئەو سى ئەركە بە قورئان ئە نىو كۆمەلگای خۆماندا جىبە جى بەكەين، وە ئەو سى ئامانجە بىننە دىو، چۆن دەتوانىن كۆمەلگایەك بنیات بنىن كە تەزكىە كراو بن و كىتاب فىر كراو بن، وە حىكمەت فىر كراو بن؟!

ئە راستىدا تەنھا بەھوى شوپىنكەوتنى پىغەمبەرەو ﷺ ئەو دەتوانىن، چونكە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ چۆن قورئانى خویندۆتەو بە ئە فظ بەسەر خەلگەدا، وە بۆخۆشى بە كەردەو ئەخۆیدا جىبە جى كەردەو، تۆش ئاوا بەكە خەلك بەھوى ئەو قورئانەو تەزكىەش دەكەى، وە دەشیاغەيە سەر بەرنامەى خۆاى پەرورەدگار، وە حىكمەت و ئاداب و رەوشتى بەرزیشیان فىر دەكەى، كەواتە: ديسان بۆ لى تىگەيشتنى قورئان، وە بۆ ئە خۆدا جىبە جى كردنى، وە ئە كۆمەلگەدا بەرپا كردنى، دەبى ئە ژيانى پىغەمبەر ﷺ شارەزا بىن.

سىيەم: ئە پووى خوا پەرسىتى و دىندارىيەو:

شارەزابون ئە ژياننامەى پىغەمبەر ﷺ ھۆكارىكى زۆر گرنگە بۆ ئەو ھى بزانين چۆن خواپەرسىتى و دىندارىى بەكەين، چونكە بەبى ئاشنا بوون و تىگەيشتن ئە ژيان

گوزهرانی پیغمبر ﷺ ناتوانین بهو شیوهیه که خوا دهیوئی دینداری و خواپهرستی بکهین، چونکه پیغمبر ﷺ چاکترین بهندهی خوایه و سهروهو کوئیایی پیغمبرانیشو یه که مینی مسولمانانه، لهرووی زهمه نیه وه بهنسبت ئومه تی، وه لهرووی پله و پایه (رتبی) یه وه بهنسبت هه موو مرز قایه تی، چونکه ئه وه له هه موو کهس بو خوا گهردن که چتر بووه، وه ک خوا ی پهروهردگار دهفرموی: ﴿قُلْ إِنِّي

هَدَنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۲﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۱۳﴾ ﴿الأنعام﴾.

سه رنج بدهن! لیله دا که خوا ی پهروهردگار به (محمد) ﷺ دهفرموی وای بلای دیاره (محمد) ﷺ وایه، چونکه له کاتی کدا که خوا ی پهروهردگار دهفرموی: ئاوا خو ت پیناسه بکه، دیاره له راستیدا وایه، ﴿قُلْ إِنِّي هَدَنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، واته: ئه ی (محمد) ﷺ ئه تو بلای: من پهروهردگارم رینمایی کردوم به ره وراسته شهقام ﴿دینا قیمًا﴾، واته: بهرنامه یه کی راست و دروست و بی گری و گولّه ﴿مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾، واته: ئه و بهرنامه راست و دروسته یه که ئیبراهیم له خویدا بهرجهسته ی کرده، چونکه (دین) که پال دهریته لای ئینسان پی دگوتری (میلله ت)، وه که پال دهریته لای خوا پی دگوتری (دین)، ناگوتری: (دینی ئیبراهیم)، به لکو دهگوتری (میلله تی ئیبراهیم)، که واته (میلله ت)، واته: ئه و که سه ی که دینی له خویدا بهرجهسته کرده، ﴿حَنِيفًا﴾، واته: ئیبراهیم وازی هی نابوو له هه رچی (باطل) وه

رئی حقی گرتبوو له هه موو پرووه کانه وه، ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، واته: له هاوبهش پهیدا که ران نه بوو.

که واته: له پرووی بهرنامه وه نه وه بهرنامه ی (محمد) ﷺ، وه دینداریه که شی له سهر شو خه ته راسته یه، جا با بزاین له پرووی پراکتیزه کردنی شو بهرنامه یه وه چونه، له وبارده خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، واته: نه ی (محمد) ﷺ بلئ: به ته نکید نویژم و قوربانی سهر برینم و ژیان مردنم هه مووی بو په روه ردگاری جیهانیانه.

که واته: نه وه (محمد) ﷺ نویژو قوربانی سهر برینشی ته نیا بو خوا بووه که دوو عیباده تی پروو حین، وه ژیان و مردنشی هه مووی هه ر بو خوا ی په روه ردگار بووه.

پاشان ده فهرموئ: ﴿لَا شَرِيكَ لَهِ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾، واته: خوا هیچ هاوبه شی نین، وه من به وه فهرمانم پیکراوه که وایم، وه من یه که مینی مسولمانانم، واته: من هیچ هاوبهش بو په روه ردگارم دانانیم نه له نویژمدا نه له قوربانی سهر برینمدا، وه خوا ده فهرموئ: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ﴾ ﴿٢﴾ ﴿الْكَوْثَرِ﴾، واته: نویژ هه ر بو په روه ردگارت به ریا بکه و قوربانیش بهس بو وی سهر بریه، هه روه ها له هه لسو که و ته کانی ژیا نندا هاوبه شی بو دانانیم و نه مرو نه هی و حه لال و حه رامیش به ته نها له خوا وهرده گرم، وه ژیا نم له هه موو پرووه کانیه وه: سیاسی و ثابووری، کومه لایه تی و خیزانی، به جوړیک ریک ده خه م که خوا ده یه وئ، جا دیاره نا شو وه خوا به یه کگرتنی راسته قینه یه.

به لئ پیغه مبه رمان (محمد) ﷺ یه که مینی مسولمانانه له نومه ته کهیدا له پرووی زه مه نییه وه، وه یه که مینی هه موو به شه ریته بو مسولمانه تی له پرووی پله و پایه وه،

واته له هه موو پیغه مبه ران زیاتر بو خوا ملکه چو مسو لمان بووه، هه رچه نده پیغه مبه ران -علیهم الصلاة والسلام- هه موویان له لوتکه دا بوون، به لام (محمد) ﷺ له لوتکه ی هه ره به رزی لوتکه کاند ا بووه.

کهواته ئیمه کاتی ک ده توانین خوا به رستی و دیندارییه کی راسته قینه بکهین، که به ته وای به دوا ی ئه و پیغه مبه ره ﷺ بکهوین، وه کاتی ک ده توانین چاکی به دوا بکهوین، که چاکی شاره زا بین و بزانی ن چو ن ژیا وه چی کردوه، ئنجا خوا ی په روه ردگار به (محمد) ﷺ ده فه رموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ جَمِیْعًا الَّذِیْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ فَتَّامِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الْنَّبِیِّ الَّذِیْ یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَکَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوْهُ

لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾ الاعراف، واته: ئه ی (محمد) ﷺ ئه تو بلای: ئه ی خه لکینه من پیغه مبه ری خوا م بو هه مووتان، ئه و خوا به ی که مو لکی ئاسمانه کان و زه ی به ته نیا هی ئه وه، جگه ئه و په رستراوی دیکه نین، ده ژیی نی و ده مرینی، وه ئیمان بی ن به خوا و به و پیغه مبه ره نه خوینده واره ی که ئیمانی هی ناوه به خوا و به وشه کانی خوا (که قورثانه)، وه شوینی بکه ون بو ئه وه ی ببه رینمای ی کرا و.

لی ره دا خوا ی په روه ردگار به پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: که تو ئا و خو ت پی ناسه بکه که تو ئیمان ت هیه به خوا ی په روه ردگار و به وشه کانی، جا دیاره پیغه مبه ر ﷺ ئه و ئیمان ه ی له ژیا نی رو ژانهیدا به رجه سته کردوه و ژیا نه که شی موجه سسه مه ی ئیمان و ته قوا و بو خوا سو لمان بووه.

کهواته تا زیاتر شاره زا بین به ژیا ن و هه لئس و که وتی پیغه مبه ر ﷺ، زیاتر ده زانی ن خوا به رستی چو ن ده بی به رجه سته بکری و، مسو لمانه تی و دینداری ی ده بی چو ن بکری.

(قتادة) ئە عائىشە (خوایى پازى بى) دايكى مسولمانان و ھوسەرى بەرپىزى پىغەمبەرى ﷺ پرسى: ئە خلاق و رەۋىشى پىغەمبەر ﷺ چۆن بوو؟

عائىشە دەفەرمۇ ئايا قورئان ناخوینى؟!

ئەۋىش دەلى با.

عائىشە دەفەرمۇ: رەۋىشى پىغەمبەر ﷺ قورئان بوو، واتە: قورئان چۆن دەفەرمۇ ئاۋا بوو.

دىارە رىستى: (فَأَنْ خُلِقَ نَبِيُّ اللَّهِ كَانَ الْقُرْآنُ)^(۱) واتا چەمكىكى فراۋانتى ھەيە لەۋەي كە ئىمە دەچىتە زەنمانەۋە، چونكە وشەي (خُلِقَ) لىرەدا واتە ھەئسوكەۋت بەگشتى، ئە خلاقى پىغەمبەر ﷺ ئەگەل خوا، ئەگەل خەلكى خوا، ئەگەل مال و خىزان، ئە كاتى جەنگ و ئاشتى، ئە مەيدانى سىياسەت و عىبادەت و چالاكىيە كۆمەلەيتەكاندا بە شىۋەيك بوو كە قورئان دەفەرمۇ، كەۋاتە ئىمە كاتىك كە ئە ئىانى پىغەمبەر ﷺ باش شارەزا دەبىن، دەكەۋىنە سەر راستە شەقامىك كە چۆن دىندارىي بىكەين بۇ خوا، چۆن كىتبى خوا ئە خۇماندا بەرجەستە بىكەين، چۆن مسولمانەتتى و خواپەرىستىي بىكەين؟!

چۈرەم: لە ھەۋى كارو چالاكى ئىسلامىيەۋە:

شتىكى روون و ئاشكرايە ئە ھەموو ئىماندا پىۋىستمان بە سەرمەشق و كەسەك ھەيە كە مامۇستاۋ چاۋساغمان بى، ئە ھەموو لايەنەكانى ئىماندا، بەتايبەت كەسانىك كە بىيانەۋىت كۆمەلگاۋ خەلكى خۇيان بگورن بە شىۋەيك كە خوا پىي خوشە، ئەۋانە ئە ھەموو كەس زىاتەر پىۋىستىان بەۋە ھەيە كە سەرمەشقىكى باشيان

هېښت، چونکه نه گهر تو به تهنیا له دیندارۍ تاکییدا تووشی هله یه ک بی به تهنیاش باجه که ی دده دیت، به لām نه گهر له ریزی کومه لیکدابی، هه موو کومه نه که باجه که ی دده دن، جا نیمه به نه ندازه ی نه وه ی که له ژبان نامه ی پیغه مبه ر ﷺ شاره زاو سهر راست ده بینو سوودی لی ده بینن، بهو نه ندازه یه ش خوی گه وره یارمه تیمان دده ات که له تهر ازووی شهر عدا لای خوی په روه ردگار مه قبول و په سند بین، نجا شتیکی به لگه نه ویسته — وه ک دواپی به در یژی باسی ده که یین — که پیغه مبه ر ﷺ له هه موو قوناغه کانی ژبانیدا به پی ی وه حی به ریوه چووه و هه نگاو یکی نه ناوه تا کو به ری پی خوی نه بین پی و، له بهر روشنایی وه حیدا هه نگاو ی ناوه و هه لویستی ده رپیوه، جاری وا بووه پرسپاری لیکراوه فهرموویه تی نازانم، ویستوویه تی بزانی خوی په روه ردگار له و باره وه چی ده فهرمو ی، جاری واش هه یه له بهر روشنایی وه حیدا نیجته یادیکی کرده، به لām نه گهر هه لای کرد پی خوی په روه ردگار بوی راست کرد و ته وه، نه وه له کاتی کدا پی ی و ابووه که نه یه ته ده لالت له سهر نه و شته ده کات، به لām نه گهر ده ق (نص) یکی له بهر ده ستدا نه بووی که نیجته یادی له بهر روشنایی بکات، نیجته یادیشی نه کرده و راهه ستاوه تا خوی کار به جی نیه تی بو نارد و ته خوار.

بو زیاتر روونکر نه وه با سه رنجی نه یه تانه بده یین، خوی په روه ردگار ده فهرمو ی: ﴿أَتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١٠٦) ﴿الانعام﴾، واته: شوین نه وه بکه وه که له په روه ردگار ته وه بو ت هاتوه، بیجگه نه وه په رستراویکی دیکه نیه، وه پشت له هاوبه ش دانه ران بکه.

هه روه ها ده فهرمو ی: ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (١٠٩) ﴿یونس﴾، واته: شوین نه وه بکه وه که له مهودوا بو ت ره وانه ده کری، وه

خوږاگر به تاكو خوا حوكم ده كات، بېگومان خوا چاكترين فه رمانږه وايه - وچاكترين دادوهه -.

ههروه ها ده فه رموي: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِن أَنِيعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (١) الاحقاف، واته: ئه ی (محمد) ﷺ تو به موشريكه كان بلې: من له نيو پيغه مبه راني خوا -عليهم الصلاة والسلام) دا شتيكي داهي تراو نيم، وه من ناشزام كه من و ئيوه چيمان پي ده كريټ، دياره بويه خواي په روه ردگار به پيغه مبه ر ده فه رموي وا بفه رموو، بويه وه ي موشريكه كانيش بزائن كه پيغه مبه ر ﷺ قورئان له خويه وه نالي، به لكو ناشزائيټ كه خواي په روه ردگار نه مړو، يان سبه ي چي پي ده فه رموي و چ شتيكي بو حه لال و چيشي لي حه رام ده كات!

جا دياره ئه مه وا ده گه يه ني كه پيغه مبه ر ﷺ به ته واوي ته سليمي وه حي بووه خواي كاريه جي چي فه رمووي وايكردوه.

ننجا ده فه رموي: ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، واته: من جگه له ناگادار كه ره وه ترسي نه ريكي ناشكرا، هيچي ديكه نيم.

كه واته: ئيمه ش نه گه ر بانه ويټ چاك به دواي ئه وه حيه بكه وين كه بو پيغه مبه ر ﷺ هاتوه، ده بي شوين پي ئه وه لگرين، كه قوناغ به قوناغ جي به جي كردوه، چونكه وه حي به يه كجار نه هاتو ته خوار، ئه وه تا موشريكه كان له وبار وه ره خنه يان گرتوه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ ... (٣٢) الفرقان، واته: ئه وانه ي بي پروان گوتيان بوچي قورئاني به يه ك جار بوي نايه ته خوار؟!

خوای پوره درگارش بهم جوړه ولام ددهاته وه، ددهرموی: ﴿...كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ الفرقان، واته: ناوا بوته وهی له دل و عه قلتدا بیچه سپین و، پی به پی بوت ده خوینینه وه، چونکه قورئان بهرنامه ی ژبانه، بویه پیو بسته جبهه جی بکړی و بو ته وه نه هاته، که هر بخویند ریته وه بهس، بویه ده بی قوناغ به قوناغ بیت، جا نیمه له کارو چالاکي ئیسلامییدا به نه ندازی ته وهی، که شاره زای ژبانی پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده بن، به نه ندازی ته وه سهراست ده بن و ده زاین ته وه قوناغ هی، که هاتوته پشمان چ قوناغیکه، به بهر اور دکردن له گه قوناغ کانی ژبانی پیغه مبر دا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و، تهو چ هلویتیکي تیدا وهرگرتو، نیمه ش تهو هلس وکوت هی تیدا وهرگرین، تهو چوون وک هی و نایه ته کانی به چ شیوهیه ک جبهه جی کردو و لیکداو ته وه، نیمه ش به هه مان شیوه، که بیگومان تهو ش به بی شاره زایی له به سه رها ت و هلویت ته کان و قوناغ کانی ژبانی پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مهیسه نابی.

جا داواکارم له خوای پوره درگار لهو که سانه مان بگړی، که زیاتر شاره زایی ژبانی پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده بن و، چاکتر شوین پیه کانی هله دهرن، بهو جوړه ش بژین، که پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پی ژباوه، بهو شیوهیه بهرپوه بچین، که روسووری دنیاو دواړوژ بین.

د افغانستان ملي مکتبې ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير / AliBapir

د افغانستان ملي مکتبې ماموستا علي بابير

د افغانستان ملي مکتبې ماموستا علي بابير

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

د افغانستان ملي مکتبې ماموستا علي بابير

د افغانستان ملي مکتبې ماموستا علي بابير

ناوونه سه‌بو کاتو شوینی له‌دایک‌بوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

(۱) ناوی موباره‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

خوای په‌روه‌ر دگار له‌ قورثاندا دوو ناوی بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کاره‌یناون، وه‌ له‌ ټیانی‌شیدا ه‌ره‌ر ټوو ناوه‌ی لی ه‌له‌دراون، که‌ بریتین له‌ (محمد و احمد)، که‌ له‌م ټایه‌تانه‌دا ټم دوو ناوه‌ موباره‌که‌ ه‌اتوون:

خوای په‌روه‌ر دگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ...﴾ ﴿۱۴۴﴾ آل عمران، واته: وه‌ موحه‌مه‌د ته‌نیا پیغه‌مبه‌ریکه‌ که‌ له‌پیش ټه‌ویشدا پیغه‌مبه‌ری دیکه‌ را‌بردوون، ه‌ه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾ ﴿۴۰﴾ الأحزاب، واته: موحه‌مه‌د ﷺ بابی هیچ‌ کام له‌ پیاوه‌کانتان نیه‌ به‌لکو ره‌وانه‌کراوی خوی‌ه‌و کو‌تایی پیغه‌مبه‌رانه‌، ه‌ه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَعَمَلُوا بِمَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ ﴿۲﴾ محمد، واته: وه‌ ټه‌وانه‌ی ټیمانیان هی‌ناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کانیان ټه‌نجام داون، وه‌ ټیمانیان هی‌ناوه‌ به‌وه‌ی که‌ نی‌ردراوته‌ سه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ که‌ حقه‌و له‌ په‌روه‌ر دگاریانه‌وه‌یه‌، ټا ټه‌وانه‌ خوا گوناح و خراپه‌کانیان لی ده‌کوژنی‌ته‌وه‌و حالو وه‌زعیان باش ده‌کات، ه‌ه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ

يٰۤاَيُّهَا... ﴿٢٩﴾ الفتح، واته: موحه ممد ﷺ ره وانسه كراوى خوايه و نه وانسه كه له گه ليدان له سهر كافران توندو تيژو له نيو خوياندا به به زهيين، كه واته چوار جار ناوى (محمد) هاتوه له قورئانداو يه كجاريش ناوى (أحمد) هاتوه، وهك ده فهرموى: ﴿وَإِذْ

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ... ﴿٦﴾ الصف، واته: وه كاتيک عيسای كورې مه پريم گوتي نهی وه چهی ئيسرائيل! من ره وانسه كراوى خوام بو لای ئيوه، وه نهو ته ورا تهی كه له پيش مندا نيژدراوه من به راستی ده زانم، وه مژده تان پي ده دم به هاتنی پيغه مبهريك له دواي منهوه كه ناوى (أحمد) ه.

پيويسته بشزانين كه ههركام له ناوى (أحمد) و (محمد) يهك مانايان ههيه نهو يش واته (ستايش كراو)، واته نهو كه سهی كه ستايشی كراوه و ستايشی ده كړی له دنياو له قيامه تدا، كه به ته ئكيد پيغه مبهري كو تايی ناو و نيوه پوكی يه كن، واته: وهك ناوى (محمد) و (أحمد) به هه مان شيوه به كرده وش ستايشی كراوه، هه له لايهن خواي په روه رد گاره وه و هه له لايهن خه لكيه وه، وهك خواي په روه رد گار ده فهرموى:

﴿... عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ ﴿٧٩﴾ الإسراء، جا نه گهر له دنيا دا ته نيا له لايهن ئومه ته كه يه وه مه دح ده كړی و كراوه، له دواړو ژدا پيغه مبهري خوا ﷺ له لايهن هه موو مرؤفايه تيه وه سوپاس و ستايش ده كړی، وه نهو ناو وش (آمنة) ي دايکی لييناوه، وهك له (سيرة ابن هشام)^(۱) دا هاتوه، وه له هه ندي ريوايه تدا هاتوه كه (عبدالمطلب) ي باپيري نهو ناوه ي ليئاوه كه لييان پرسيوه: بوچی ناوى لي ده نيی (محمد) گوتويه تی: ئوميد ده كه م پياوکی ليده رچی خه لك

ستایشی بکات و سوپاسی بکات و، مه دحو سه نای^(۱) بکات، که بیگومان ئومید و هیوایه کهی باپیری هاتۆته دی.

ئەو به نسبت قورئان، له سوننه تیشدا پیغه مبهەر ﷺ ده فەرموئ: {أنا محمد وأنا أحمد وأنا الماحي الذي يمحو الله بي الكفر وأنا الحاشر، الذي يحشر الناس على قدمي وأنا العاقب} رواه البخاري^(۲)، واتە: من (محمد) م وه (أحمد) م وه من سر پر وه م، ئەو که سه ی که خوی پر وه ردگار کوفرو بی باوهریم پی ده سپیته وه، وه من کۆکه ره وه م ئەو که سه ی که خەلک له بهر دهستی مندا کۆده کریته وه حه شر ده کریت، وه من کۆتا پیغه مبهرم، به ئی پیغه مبهەر ﷺ یه که م که سه که زیندو ده کریته وه له دوا ی ئەو خەلک کۆده کریته وه، وه ئالا هه لگری رۆژی مه حشه ره، وه دوا ی ئەو که پیغه مبهەر ﷺ تکاو ره جا ده کا لای خوی پر وه ردگار، ئنجا داد گایی و ئیبر سین وه ی خوا بو خەلک ده ست پی ده کات، (عاقب) یش ئەو یه که له دوا یه دا دی و هیچ پیغه مبهری دیکه ی به دوا دا نایەت.

۲) نه سه بی پیغه مبهەر ﷺ :

نه سه بی پیغه مبهەر ﷺ به گشتی دوو به شه، به شیکی هه موو زانیان و میژووزان و پسپوران له ژیان نامه ی پیغه مبهەر ﷺ که پیشیان ده گوتری: زانیانی ره چه له کناس (علماء الأنساب) هه موویان له سه ری یه ک ده نگن به بی هه لاواردن، ئەو یش ئەو زنجیره یه که له خۆیه وه ده ست پی ده کات تا ده گاته (عدنان) که یه کی که له نه وه ی (اسماعیل) ی کوری (ابراهیم) -عليهما الصلاة والسلام- ئەو هه ش، که زانیان را جیا یان تییدا هه یه ئەو یه که له عه دنانه وه یه تا ده گاته ئیسماعیل، جا له

(۱) البداية والنهاية ، لابن كثير، ج ۲، ص ۳۴۵ .

(۲) صحيح البخاري (۳۵۳۲)، (۴۸۹۶) وصحيح مسلم: ۶۰۵۸.

(محمد) هوه ﷺ تا ده گاته عهدنان که بیست و دوو پشته ئهوه هه موو زانایان له سهری یه که دهنگن، ئه ویش بهم شیوه یه یه: (محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم بن عبد المناف بن قصي بن کلاب بن مرّة بن کعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالک بن النضر بن کنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان)^(١).

بویه ش جه ختم له سهر ئهم مه سه له یه کرده وه، چونکه هه ندی خه لکی نه زان و نه فام و بی پروا و دل رهش، به و دوا دوا یه وه ده یانه وئ توانج و پلار له نه سه بی پیغه مبه ر بده ن، وه که له دوا ییشدا باسی ده که م- ئنجا دیاره پیغه مبه ری خاته م (محمد) ﷺ عاره به وه که ره چه له کی نزیکي، چونکه ئه و قور هیشیه و قور هیشیش یه کیکن له (مضر)، که واته پیغه مبه ر ﷺ له پرووی نه سه به وه عاره به و، که لی عاره بیش به گشتی سی جور بوون:

یه که: عاره بی بانیده (العرب البائدة): واته: عاره بی فه و تا و که نه ماون، نه وانه ئه و تیره عاره بانه ن که کاتی خوی له میژوودا هه بوون و باسیان کراوه هه یانبووه ده و له ت و کیانی شی هه بووه، وه خوی په روه ردگاریش باسی هه ندیکانی کرده و، وه که (عاد، ثمود، طسم، جدیس، حصر موت...) که نه ماون بویه پییان ده گو ترئ: (العرب البائدة)، که ته نها له کتیبه کانی میژوودا ناویان ماوه، نه که رنا نه سل و وه چه یان نه ماوه و براونه ته وه.

دو و: عاره بی نه صل (العرب العاربة): بریتین له و عاره بانه ی که له پشته ی (یشجب بن یعرب بن قحطان) دینه خوارئ وه پییان ده گو ترئ (العرب القحطانية) دیاره ئه و عاره بانه نه سلن، چونکه له سه ره تا وه به عاره بایه تی هاتوون.

(١) پروانه: ١- سیره ابن هشام، ج ١، ص ١-٢.

٢- تاریخ الطبري ج ٢، ص ٢٣٩ إلى ٢٧١، شایانی باسه، که هم زانیاریه هه ر کام له: (ابن سعد) و (بخاری) و (ابن القیم) و (الذهبی) یش هیناویانه.

سۍ: - ټو عاره‌بانې، که کراون به عاره‌ب (العرب المستعربة): بریتین له‌وانه‌ی، که له پشټی (اسماعیل) ^{عليه السلام} و دواى خویشی له پشټی (عدنان) هاتونه خوار، که پیاښ ده‌گوتړئ (العرب العدنانية)، چونکه بایره‌یان عه‌دنانه که ټویش ده‌چیته‌وه سهر ئیسماعیلی کورې ئیبراهیم -عليهما الصلاة والسلام- بویه‌ش پیاښ ده‌گوتړئ عاره‌بی به عاره‌ب کراو، چونکه ئیسماعیل که کورې ئیبراهیمه، وه ئیبراهیم بوخوی عاره‌ب نه‌بووه (اسماعیل) یش هر عاره‌ب نه‌بووه (هاجرة) که دایکی ئیسماعیله هر عاره‌ب نه‌بووه، به‌لکو قبطي بووه‌و خه‌لکی (مصر) بووه، وه خودی ناوی (ابراهیم) یش ناویکی عاره‌بی نیه‌و له زمانى عاره‌بیدا پېی ده‌گوتړئ (أعجمي)، به‌لام ئیسماعیل له دوايیدا له قه‌بیله‌ی (جرهم) ژنی هی‌ناوه‌و هر له‌وانیشه‌وه فی‌ری عاره‌بی بووه ^(۱)، بویه وه‌چېه‌ی ئیسماعیل پیاښ ده‌گوتړئ (العرب المستعربة).

۳) کات و شوینى له‌دایک‌بوونى پیغه‌م‌بر ^{صلى الله عليه وسلم}:

(محمد بن عبدالله) له مائی (أبو طالب) له‌دایک‌بووه، له شیوه‌کانى به‌نى هاشم (شعب بني هاشم) و له شاری مه‌ککه، له به‌ره‌به‌یانی ر‌وژى دووشه‌مه، (۱۲ ربيع الأول) یان (۹ ربيع الأول) که زانایان مش‌ت‌وم‌ریان له‌وباره‌وه هه‌یه، له سائی فیل که ده‌کاته (۵۷۱) ى زایینى، ټو سائه‌ش بویه‌ش ناو‌نراوه سائی فیل، چونکه ټو سائه‌دا (أبرهة) ى حه‌به‌شه‌یی له (صنعاء) وه سوپایه‌کی هی‌ناوه‌و ټو ټو‌ه‌ی (کعبه) بروخینى، چونکه په‌رست‌گایه‌کی دروست ک‌رد‌بوو له (صنعاء) به‌ناوی (قلیس) ده‌یویست ټو هات‌ووچ‌ویه‌ی، که خه‌لک ده‌یکه‌ن ټو (کعبه) بگوازیته‌وه ټو ټو په‌رست‌گایه‌ی، که ټو له (صنعاء) بنیاتی ناوه، تا‌کو ټو باز‌رگانیه‌ش که له مه‌ککه ده‌کړئ،

بکهوږته (صنعاء)، بو شو مه به سته (أبرهة) به سوپايه کی زوره وه، که فیل کی زوریشیان پی ده بی و فیل کی گوره له پیشه وه سوپاکه یان ده بی به ناوی (فیل محمود)، ده چن بو مه که به مه به سته پروو خاندنی که عبه، کاتیک نزیکی مه که ده بن، شوکاته (عبدالمطلب) ی باپیری پیغه مبر ریش سپی خه لکی مه که ده بی، ته ماشا ده کات سوپايه کی زوره وه او باوره دا ده بی، که به و له شکره ناویرن و شه پریان بو له گه ل ناکری، بویه ده چنه شاخه کانی ده ورو بهری مه که، له نزیکی مه که نه به ره بانگی ریش سپی یانی خه لکی مه که ده کات و (عبدالمطلب) ده چی بو لای و زور ریژی لی ده گری، نه به ره پی ده لی: نه گهر خزمه تیکت هه بی؟ شه ویش ده لی نیشی من شه ویه که (۲۰۰) خوشترتان به تالان بردوم داوا ده کم که بو م بکه ریښه وه، نه به ره هه پی ده لی: که بینمی له چاومدا زور به ریزو حورمه ت بو و سامم لی کردی، به لام که باسی خوشتره کانت کردو باسی (کعبه) ناکه ی، که هاتو م بیرو و خینم، له بهر چاوم که وتی!! (عبدالمطلب) یش وه لامی ده داته وه ده لی: (أنا رب الأبل وللبيت رب یحییهِ)، اته: من خاوه نی خوشتره کاتم و داوی خوشتره کاتم ده که مه وه، وه شو (بیت) هه شو خاوه نی کی هه یه ده پیاری ری!

دیاره شه وان به ته جره به بویان ده رکه وتوه، که هه رکه سیک بیه و ی خراپه به رام بهر یه کم مائی خوا بکات، ناتوانی و زه رهمه ند ده بی، بویه به قیاس له سه ر رابردو و، زانیویانه که نه به ره سه ری سه لامه ت نابی، شه و بو که دوا ی شه و ی شه وان ی خه لکی مه که بو و له ده وری که عبه بو و ده گه ریښه وه بو شاخه کانی ده وری که عبه، خوا ی په و ده ر دگار سوپايه که له بالنده پل پل ده نی ری بو سه ر له شکر ی نه به ره ه، که میژو و نو و سان زور به و ردی باسیان کرده و ده لیښ: شو بالنده و پی ده چی شو بالنده یه بو بی که نیمه پی ده لیښ (په سیلکه) که هه یه کی که شو بالنده س پی به ردی پی بو و، یه کی که به ده نو کی دو و ده کی دی به پیه کانی، وه به هه رکه سیک که وتبایه

وهك ټهوه بووه كه تيزابى پيدا بكه‌ى و ټه‌گهر به‌سهرى كه‌وتبايه هه‌تا به‌رى پيى گير نه‌ده‌بوو به‌دهنى داده‌پزا، ټهو بالنده به‌و ورده به‌ردانه به‌ردبارانيان كردن.

خوای په‌روه‌دگار هر به‌و بونه‌يه‌وه سووړه‌تيكى ناروژته خوار كه ده‌فرم‌وو:

﴿سَمِيعٌ نَّحْمَدُكَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝۱﴾

بَجَعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝۳ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ

مِّنْ سِجِّيلٍ ۝۴ فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا كُوِلَ ۝۵﴾ الفيل، واته: به‌ناوى خوای به

به‌زه‌يى به‌خشنده، نابینى په‌روه‌دگار ت چى كرد به‌خاوه‌ن فيله‌كان، ټيا ټهو پيلانو

فيله‌ى كه به‌ده‌ستيان‌وه بوو پووجى نه‌كړده‌وه، پوړ پوړ بالنده‌ى ناره سهریانو به

به‌رديك به‌ردبارانيان ده‌كردن كه له قوړ دروست كرابوو {چونكه وشه‌ى (سجیل) له

ټه‌سلدا وشه‌يه‌كى فارسى، يان كوردیيه‌و (طبري) ده‌يباته‌وه سهر ټه‌صلی (سه‌نگى

گل)، (سه‌نگ)، واته: به‌ردو (گل‌يش، واته: قوړ، واته: به‌رديك كه له قوړ

دروستكراوه، له‌به‌ر ټه‌وه‌ى كه پيتى (گ) له زمانى عاره‌بیدا نيه‌ گوتراوه: (سَنَجِ جَل)

ننجا كه دوو جيمه‌كه‌يان به‌يه‌كه‌وه ده‌غم كړده، گوتوويانه: (سَجِيل) { ﴿فَجَعَلَهُمْ

كَعَصِفٍ مَّا كُوِلَ﴾، واته: وه‌كو (كا)ى خوراوى ليكردن، (عصف) يانى (كا) جا

هه‌نديك له زانايان ده‌لټين: مه‌به‌ستى ټه‌وه‌يه‌ وه‌ك ته‌رسو ريخى ليكردن،

هه‌نديكيشيان ده‌لټين: وه‌ك چه‌وه‌ليك كه ټاژهل ده‌خوا.

به‌لټ ټهو مانگ‌دا پيغه‌مبه‌رمان (محمد) ﷺ به‌هه‌تيوى له‌دايك ده‌بي، ټهو جوړه

له‌دايك‌بوونه‌ش هيكمه‌تى زوړى تيدان، كه سه‌ره‌رشتى بابى و سوزو په‌روه‌رده‌ى دايكى

نابینى‌و، دواتریش ده‌بيته‌ پيغه‌مبه‌رى هه‌موو مروقياه‌تى.

ټهو پيغه‌مبه‌ره‌ى كه بابى خو‌ى نه‌بينيوه له‌زگى دايكيدا بووه كه مردوه‌و، له

ته‌مه‌نى (٦) ساليشدا بووه كه دايكيشى مردوه‌و، دواتر كه باپيرى به‌خيوى كړده،

نښویش پاش دوو سال له مردنی دایکې مردوه دواتر چوټه لای (أبو طالب) ی مامی، که نښویش هه تا مردوه پر وای به پیغه مبه رایه تی (محمد) نه هی ناوه، جا نه مانه هه موویان نه وه ده گه یه نن که نه و دین و بهر نامه یه ی پیغه مبه ر ﷺ هی نای له لایه ن خوا وه یه و، خزم و که س و نژیکانی هیچ کاری گه ر یه کیان نه بو وه له سه ر سه ره لډانی نه و بانگه وازه ی کردوویه تی و پشتیوانی نه بو ون بو نه و مبه سته، به لگو به ویستی په روه ردگار به و شیوه یه په روه رده و گه وره بو وه بو ته پیغه مبه ری هه مو و مرو قایه تی.

قسه یه کی بی بنه ما:

لیره دا ده مه وې ئاماژه یه ک به وه بکه م که له کوردستانی خو ماندا کابرایه ک به ناوی (جمال رشید) ما وه یه ک له مه و به ر کتیب ی کی نووسی وه، که ده زگای (ئاراس) له هه ولیر بوی چاپ کرده، له سه ره تا وه نوو سه ری نه و کتیب به بانگه شه ده کات و ده لئ من ریباز ی کی عیلمیانه م به کار هی ناوه له م کتیب به مدا، بویه هه ر شتیک که به لگو ئی سپاتی عیلمی له سه ر نه بی نه منووسی وه، به لام که باسی پیغه مبه ری کرده ﷺ ده لئ: (محمد) ناوی (قثم) بو وه، بابیشی ناوی (عبدالله) نه بو وه ناوی (عبد اللات) بو وه، ئنجا ده لئ (قثم) واته (محمد) به چوار سال له دوا ی مردنی بابی له دایک بو و، وه ده لئ: پیم عه جای به چو ن (عبدالمطلب) نه وه یه ک، که چوار سال پاش مردنی بابی له دایک بو وه، به نه وه ی خو ی له قه لله می دا وه! جا بیگومان نه و قسه یه کوفرو له دین ده رچو ونه، به لام من ته ماشام کرد بو نه وه ی بزائم دا خو پشتی به چ سه رچا وه یه ک به سته و، که چی بو م ده رکه وت که پشتی به هیچ سه رچا وه یه ک نه به سته و ئاماژه ی به هیچ سه رچا وه یه ک نه کرده، له حالیکدا که هه رچی سه رچا وه ی میژووی نه سابه هه مووی له سه ر (۲۲) پشتی (محمد) یه ک ده نگن، وه هیچ کام له میژوونو وسانو لیکن له ره وان شتی وایان نه گوتوه، بویه مرو ق سه ری سوورده می نی، که نه و کابرایه نه و

قسهو درؤو دهله سانه ی له کوی هیڼاوه، له کاتیکدا که ئیددیعای عیلمی بوونی شیوازه کهشی ده کات!!^(۱)

شایانی باسیشه، که له نیو عاره باندا نه سبب گرنگیه کی زوری هه بووه، پیاوړیکی وهک (أبوبکر) - په زای خوی لی بی - به دوو شت مه شهوور بووه: بهوه که بازرگانیکي گهوره بووهو، بهوهش که په چله کناس (نسب) بووه، واته زور نه سبب ناس بووه، به لی عاره ب زور گرنگیان داوه به نه سبب و په چله کی خویان، ئهو (جه مال) ه په نگه سی پشت بابو کهس وکاری خوی نه ناسی، به لام (محمد المصطفی) نهک بوخوی وا بللی، به لکو هه موو میژوونوسان تا (۲۲) پشتی ده لیښ: به بی ئیختیلاف، دواپی نزیکه ی (۲۰) پشتی دیکه شی باس ده کهن، تا ده گاته وه سهر (اسماعیل)، دیاره ئهو قسه یه سهره پای کوفره که ی، ئهو کتبه ئه گهر خه لکی دی بیخوینیته وه ده لیښ: ئهو حکومتی که ئهو کتبه چاپ ده کات دیاره لایه نگر ی ئهو فیکریه و ته ئیدی ده کات!

نجا سهره پای ئه وهش شتی زور خراپو بی مانای دیکه ی، تیدایه بو نمونه: له باره ی نیکاحه وه ده یه ویت شته که به ره و ئه وه به ریته وه، گوايه له نیو عه ره باندا نیکاح به شیوه ی هاوسه گیری حه لال، بوونی نه بووهو، که باسی (أبوبکر) و (عمر) یش ده کات، ده یه وئ بللی ئه وانه په نگه هیچ کامیان کوری بابی خویان نه بن!!

جا من په روشی سومعه ی میلله ته که مانمه، چونکه هه رکه سیك که ئه وه بخوینیته وه ده لی: وا دیاره ئه وه میلله ته زور جاهیله، چونکه عاره ب بوخویان زیاتر نه سبب خویان ده زانن، وهک له که سیکی غه یره، وه بوخویشیان هه موو له سهر ئه وه یه که ده نگن وهک ئاماژه مان پی کرد که په چله کی (محمد) ﷺ هه تا (۲۲) پشتی

(۱) پروانه: (ظهور الکورد فی التأریخ) لجمال رشید احمد، ج ۳، ص ۳۹۹-۴۰۱، ط ۱، مطبعة وزارة التربية.

يه كډه نځي له سهره، جا كه سيك له ولاوه شتيك بيتي كه هېچ كهس نه يگوتبي، نه وه يه كه م: ميلله ته كه مان به ميلله تيكي جاهيل و نه فام له قه لاهم ددهن، دووهم: به كافرشي له قه لاهم ددهن، وه له راستيدا من سهرم له وه سووړ ده ميښي، كه كتيبه كشي هه ديه كرده بو پروحي (مه لا مصطفى)، نهو (مه لا مصطفى) يه كه كاتي خو، خو به مسولمان ناساندوه هه موو پزيكي بو ئيسلام هه بووه دژي نهو جوړه قسه نار هواو درو دله سانه بووه، هه نهو وه چهند شتيكي ديكه ش بووه واك كرده، كه خلك له ده وري كوښته وه!

راځي يادني مځكډه يي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له لورډه كونه په تېښه كې له مځكډه يي

Stay in touch on social media

نځن مځكډه يي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

علي بابير AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كورډي

QR codes for social media and website

کورتە یە ک له ژيانى پێغه مبه‌ر ﷺ
له‌ کاتى له‌ داىک بوونیه‌ وه‌ تاكو
سێ ساڵ پێش وه‌حى بوى ها تى

ئەم کورتە یە له‌ ژيانى پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ یازده بر گه‌دا ده‌خه‌مه‌ ڕوو:

یه‌ که‌م:

(عبدال مطلب) (۱۰) کوڤى هه‌بوون که‌ کوڤى گچکه‌یان (عبدالله‌) بووه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فهرمايشته‌ی کدا فهرموویه‌ تی: (أنا ابن الذبیحین)، واته‌: من کوڤى دوو قوربانیه‌ کانم، له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ کاتى خوێ خوای گه‌وره‌ فهرمانی به‌ ئیبراهیم کرد که‌ ئیسماعیل سه‌ر ببه‌ڕێ و بیه‌کاته‌ قوربانى، ئه‌وه‌ بوو دوایی خوای په‌روه‌ردگار به‌رائیه‌کی گه‌وره‌ی ناردە‌خوار که‌ ئیبراهیم له‌ به‌ری ئیسماعیل ئه‌و به‌رانه‌ سه‌ر به‌ڕێ، ئه‌وه‌ (ذبیح) ی یه‌ که‌م، (ذبیح) ی دووه‌میش ئه‌وه‌ بوو که‌ (عبدال مطلب) له‌ که‌عبه‌دا له‌ خوا پارایه‌وه‌و داواى ئێک‌کرد که‌ (۱۰) کوڤى بداتى، چونکه‌ ئه‌و ڕیش سه‌پى قورە‌یشیه‌ کان بوو، ئه‌وه‌ ده‌ترسا که‌ کوڤى نه‌به‌ی و دوایی زوڵمى لى‌ بکه‌ن، بوێه‌ داواى له‌ خوا کردو گوتى: خوايه‌ ئه‌ گه‌ر (۱۰) کوڤم بده‌یتى ئه‌وا یه‌کیان له‌ پیناوى تو‌دا سه‌ر ده‌به‌رم، جا که‌ خوای په‌روه‌ردگار (۱۰) کوڤى دايه‌، قورعه‌ی کرد بو‌ سه‌ر به‌رپینى یه‌کیان، سه‌ره‌نجام سێ جار که‌وته‌ سه‌ر (عبدالله‌) که‌ له‌ هه‌مووشیانى خوشتر ده‌ویست، چونکه‌ له‌ هه‌موویان گچکه‌تر بوو، ئنجا نه‌یزانى چ بکا، ڤرسی کرد به‌ ڕیش سه‌پیان، ئه‌وانیش گوتیان: ئه‌ گه‌ر خوێنیه‌کی زۆر گه‌وره‌ بده‌ی له‌ جیاتى سه‌ر به‌رپینى (عبدالله‌)، ئه‌وه‌ گونا‌حبار نابى،

که ئه‌ویش بریتیه له سهرپرېنې (۱۰۰) حوشر، جا بویه هم (اسماعیل) و هم (عبدالله) هاتوونه سهر ئه‌وهی که سهر بېردرېن، به‌لام خواى پهره‌ردگار شتیکی دیکه‌ی بۆ کردوون به به‌دیل^(۱).

دایکیشی (آمنة بنت وهب بن عبد المناف بن زهرة بن کلاب) ه، (آمنة) ش له‌گه‌ل (عبدالله) دا له پشیتدا ده‌گه‌نه‌وه یه‌ک، جا (عبدالمطلب) (آمنة) ی کچی (وهب) ی خواستوه بۆ (عبدالله)، که ماله بابی ئامینه زۆر خانه‌دان بوونو کچه‌که‌شیان ئامینه زۆر هه‌لکه‌وتوو بووه، چهند مانگیك دواى ئه‌وه‌ی، که ئامینه (محمد) ﷺ ی وه‌سك ده‌که‌وئ و پېی حاميله ده‌بې، (عبدالله) سه‌فه‌ری بازارگانی ده‌کات بۆ شام و له‌سه‌ری گه‌رانه‌وه‌دا له‌لای مالى خاله‌کانی، که له (بنی عدي بن النجار) بووه، له‌وئ وه‌فات ده‌کات^(۲).

دوهم:

که ئامینه (محمد) ی ده‌بې، یه‌کسه‌ر نه‌فه‌ریك ده‌نیرئ مزگینى ده‌ده‌ن به باپیری (عبدالمطلب) که ئه‌وکات (عبدالله) ی می‌ردی که بابی پیغه‌مبه‌ره، وه‌فاتی کردوه، عاده‌تی عاره‌ب وا بووه که زۆر پیان خو‌ش بووه کورپان بې، چونکه پیان پشتو قوه‌ت بووه پیان وا بووه که به‌هۆی کوره‌کانه‌وه نه‌سل و وه‌چه‌یان به‌رده‌وام ده‌بې، مزگینیان برد بۆ (عبدالمطلب) که‌وا خیزانی (عبدالله) کورې بووه، ئه‌ویش یه‌کسه‌ر دیتته‌وه (محمد) ﷺ هه‌لده‌گرئ و ده‌بیاته نیو که‌عبه‌و له خوا ده‌پاریتته‌وه و سوپاسی ده‌کات^(۳)، چونکه ئه‌وان خویان ناسیوه، به‌لام شه‌ریک و هاوبه‌شیان بۆ خوا په‌یدا کردوه، وه ناویشی لی‌ده‌نرئ (محمد) وه‌ک پیشت‌ر باس‌م کرد، وه ناوی (محمد)

(۱) پروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص ۸۰-۸۲، ط ۱ دار ابن الهيثم.

(۲) سهرچاوه‌ی پیتشو، هه‌مان به‌رگ، ص ۸۳.

(۳) هه‌مان سهرچاوه، ص ۸۴.

له‌نیو عاره‌باندا ناوېکي نامو بووه، هه‌ندیك ده‌لېن: له پېش (محمد)ی کورې (عبدالله)دا کهس ناوی (محمد) نه‌بووه، وه له رږژي هه‌وته‌میدا خه‌ته‌نه کراوه، له لایه‌ن (عبدالمطلب)ی بایپیریوه ده‌وته‌تیکیشی بو کرده، که لای عاره‌بان وا باوبوه، هه‌ندیکیش گوتوویانه به خه‌ته‌نه‌کراوی له‌دایک بووه، به‌لام (ابن کثیر) تیښی له‌سه‌ر نه‌و رایه هه‌یه^(۱).

سی‌یه‌م:

عاره‌ب عاده‌تیاں و ابووه مندالیاں به دایه‌ن داوه و خویان مندالیاں به‌خیو نه‌کرده له‌نیو مه‌که‌دا، به‌تایبه‌ت نه‌وانه‌ی، که ده‌وله‌مه‌ندو خواپیداو بوون، نه‌گه‌ر منداله‌کانیاں کور بووبن ناروویانن بو لادی، چونکه پیان و ابووه ناو هه‌وای لادی سازگارتره له‌رووی (فطرة)یشه‌وه له (فطرة)ی ئینسان نزیکتره، له‌وې منداډ باشر په‌روه‌رده ده‌بی‌و، له‌ش ساغو زمانی راسترو پاروتر ده‌بی‌تو عاده‌تی باشر وهرده‌گرې، بویه (عبدالمطلب) له هه‌ولې په‌یداکردنی دایه‌نیکدا ده‌بی‌و (محمد) ﷺ سهره‌نجام نه‌و قسمه‌ت و نسیبه بو (حلیمة بنت ابي ذؤیب عبدالله بن الحارث) ده‌بی‌و، که به (حلیمة السعدیة) مه‌شه‌وره، وه می‌رده‌که‌شی ناوی (الحارث بن عبد العزی) بووه، که به (أبي كبشة) ناسراو بووه، وه هه‌ردو کیشیاں له‌تیره‌ی (بنی سعد بنی بکر)ن، دواي نه‌وه‌ی (حلیمة) له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی دا (محمد)ی کورپه له‌گه‌ل خویان ده‌بن بو نه‌وه‌ی به‌خیوی بکه‌ن، هه‌رچه‌نده (حلیمة) زوریش هه‌زی نه‌ده‌کرد، که (محمد) له‌گه‌ل خویدا به‌ری، چونکه بابی نه‌ما‌بو، به‌لام دوايی چونکه که‌سی دیکه‌ی ده‌ست نه‌که‌وت به‌ناچاری له‌گه‌ل خوی برد، چونکه له‌وه ده‌ترسا له‌به‌ر نه‌وه‌ی، که بابی نیه نه‌فه‌قه‌که‌ی به‌ته‌واوی نه‌ده‌نئ، حه‌لیمه ده‌گیریتته‌وه‌و ده‌لې: که چوین له‌ریگه‌دا

(۱) پروانه (البداية والنهاية)، ج ۲، ص ۳۴۴.

ئیمه سواری ولاخیک بووین، که لهدوای ههموانه وه دهړویشست، ولاخیک لوازو لهر بوو، خوښمان کهم دهرامهت و نه دار بووین، بهلام جی سهرسورمان نه وه بوو، ههر که نه و کورپه مان وهرگرت بهره کهت پروی تیگر دین، ته نانهت له سهری گهړانه وه ولاخه که مان پیش ههموو ولاخه کان که وتبووه، هاوه له کانم پیان ده گوتم نه ی کچی فلانکهس نه و ولاخه ی تو چی لیته اتوه...!! تو له سهری هاتن نه ده گیشته ئیمه، که چی ئیستا له پیش ههمو ومانه وه دهړی!! خپرو بهره که تیکی زورمان به سهر دا پرژا، وه دوای نه وه نه و شوینه ی، که ئیمه ی لی بووین له وه پری زور بوو، شیر هاته گوانی ولاخه کانمانه وه، ههروه ها حه لیمه ده لئ: چهند جاریک ئامینه ی دایکی (محمد) هاتوه که (محمد) بپاته وه، بهلام من ده مگوت نا با جاری ههر لیره بی^(۱).

چوارهم:

له تهمه نی چوار سالیډا پرووداویک له پیغه مبه ر ﷺ پرویدا، که له (صحیح مسلم) دا هاتوه و نه وه ده قه که یه تی:

((عن أنس أن رسول الله ﷺ أتاه جبريل وهو يلعب مع الغلمان فأخذه فصرعه فشق عن قلبه فاستخرج القلب فاستخرج منه علقة، فقال هذا حظ الشيطان منك ثم غسله في طست من ذهب بماء زمزم، ثم لأمه ثم أعاده في مكانه، وجاء الغلمان يسعون إلى أمه (يعني ظميره) فقالوا إن محمداً قد قتل، فاستقبلوه وهو منتقع اللون، قال أنس وقد كنت أرى أثر ذلك المحيط في صدره))^(۲).

نه نه س ده گپړتیه وه، که دیاره یان له پیغه مبه ری بیستوه ﷺ یان له یه کی که له هاوه لان (أصحاب) ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ نه و کاته ی که مندا ل بووه و تهمه نی چوار

(۱) پروانه: (سیره ابن هشام)، ج ۱، ص (۸۵-۸۶)، وه: (البداية والنهاية)، ج ۲، ص (۳۵۴-۳۵۵).

(۲) (صحیح مسلم): ۴۱۱، وه: (البداية والنهاية)، ج ۲، ص ۳۵۷.

سال بووه، له بادیه‌ی به‌نی سه‌عد له‌گه‌ڵ منداڵان یاری کردوه، جبریل هاتوه بۆ لای گرتوویه‌تی و له عه‌رزێی داوه، پاشان سینه‌ی (موباره‌کی) شەق کردوه و دڵی ده‌رهیناوه و ه‌شتێکی له دڵی هیناوه‌ته‌ده‌رو فەرموویه‌تی ئه‌وه به‌شی شه‌یتانه له‌تۆدا، دوایی دله‌که‌ی له ته‌شتی‌کی زی‌پیندا به ئاوی زه‌مزه‌م شور دۆته‌وه، ئنجا خستوویه‌تی‌وه شوینی خۆی و سینه‌ی (موباره‌کی) به‌یه‌که‌وه نووساندۆته‌وه، و ه‌ ئه‌و منداڵانه‌ش که له‌گه‌ڵ (محمد) بوون رایان کردوه بۆ لای هه‌لیمه‌ و گوتوویانه (محمد) کوژرا، دوایی که به‌ره‌و رۆوی چوون هه‌لستاوه‌ته‌وه و په‌نگی بزپکاوه، ئه‌نه‌س ده‌لی: من شوینه‌واری خه‌تی شه‌ق‌کرانی سینه‌ی موباره‌کی پیغه‌مبه‌رم ﷺ ده‌بینی.

دیاره ئه‌نه‌سی کۆری مالیک (۱۰) سال خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، له ته‌مه‌نی (۱۰) سالی تا (۲۰) سالی، له‌به‌ره‌وه‌ له‌کاتی‌که‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سینه‌ی موباره‌کی رۆوت بووه، یان که خۆی شور دوه، خاوی ویداوه و خزمه‌تی کردوه، ئه‌و شوینی شەق کران و خه‌تی سینگ موباره‌کی بینیوه.

وه مه‌سه‌له‌ی سینه له‌تکران (شق الصدر) زانایان زۆریان ده‌رباره‌ گوتوه‌و، سووپه‌تی (الإنشراح) یش هیچ په‌یوه‌ندی به‌و مه‌سه‌له‌وه نیه، که خاوی په‌روه‌ردگار

ده‌فه‌رموی: ﴿الَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝٢ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤﴾

چونکه ئه‌وه مه‌به‌ست پێی سینه گۆشادبوونی مه‌عنه‌ویی به‌هۆی ئیمان هیدایه‌ته‌وه، ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه.

پینجه‌م:

(حلیمة)ش، که ئه‌و سینگ شەق کردنه ده‌بینی، ده‌ترسی و به‌په‌له (محمد) ﷺ ده‌گیرێته‌وه بۆ لای (آمنة)ی دایکی، چونکه ترساوه له‌وه‌ی که شتیکی به‌سه‌ربێ،

بډیه ئه دوه ساله له (۴ سالی تا ۶ سالی) لای دایکى ده میښته وه، که ته مهنی ده بیته شهش سال دایکى ده چیت بو (یشرب) بډیه وهی سهر دانی خاله کانی (محمد) بکات، به لام له گهړانه وهیدا له (أبواء)، که شویښکه ده که ویتنه نیوان شاری (مکه) و (مدینه) وه، (آمنة) کوچی دوايی ده کات، وه (عبدال مطلب) ی باپیری، که له سهره له گهړی دابووه (محمد) ی بی بابو دایک له گهړ خوی ده هیښته وه بو مه که وه بوخوی سهرپه رشتی ده کات^(۱).

شه شه م:

دواى ئه وهی که ته مهنی (محمد) ﷺ ده گاته (۸ سالو ۲ مانگو ۱۰ رږڅ) (عبدال مطلب) یش وه فات ده کات و وه سیهت ده کات بو (أبو طالب) ی مامی، که دواى مردنی خوی (محمد) ﷺ بگریته لای خوی، (أبو طالب) یش هه لده ستی به وه ته ستو گرتنی و سهرپه رشتی کردنی (محمد) ﷺ^(۲).

حه وه م:

له ته مهنی (۱۵) سالیډا هه ندیک له میژوونو وسائیش ده لین له ته مهنی (۲۰) سالیډا، له بازاری (عکاظ) شهړیک له نیوان (قریش) و (کنانه) له لایه ک، وه (قیس بن عیلان) له لایه کی دیکه وه پروو ده دات، که به (حرب الفجار) ناسراوه، چونکه له مانگه کانی حهړامدا ئه شهړه کراوه، وه عاره به کان عاده تیان و ابووه له م چوار مانگه دا شهړیان نه ده کرد که بریتی بوون له (ذوالقعدة و ذوالحجة و محرم و رجب) له بهر شه وهش ناوی لینراوه (حرب الفجار)، واته: شهړیکى تاوانبارانه، چونکه

(۱) پروانه (سیره ابن هشام)، ج ۱، ص ۸۸.

(۲) پروانه: (السیره النبویه لابن هشام)، ج ۱، ص ۹۳، ط ۱ دار ابن الهیثم.

حورمه‌تی مانگه حه‌رامه‌کانی تیډا شکېنراوه، پیغه‌مبهر ﷺ له‌و جه‌نگه‌دا به‌شداری کرده، وه‌ک بوڅوی فهرموویه‌تی: **{کنت اُنْبُلُ عَلٰی اَعْمَامِي}** ^(۱)، واته: تیرم بؤ مامه‌کام‌ ناماده ده‌کرد، بویه له‌و ریوایه‌ته نزیک‌تره، که ته‌مه‌نی (۱۵) سال بووی، چونکه نه‌گهر ته‌مه‌نی (۲۰) سال بووبایه شه‌ویش به‌ کرده‌وه به‌شداری شه‌ره‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام له‌به‌رته‌وه که (۱۵) سال بووه ههر شه‌ونده‌ی پیکراوه، که تیر بداته ده‌ست مامه‌کانی و به‌وه هاوکارییان بکات.

له‌دوای له‌و جه‌نگه‌ش له‌نیو تیره‌کانی قوره‌یشدا په‌یمانیک ده‌به‌ستړی به‌ناوی (حلف الفضول)، واته: (په‌یمانی جوامیران) که له‌نیوان شه‌م تیرانه‌دا به‌ستراوه: (بنوهاشم، بنو عبدالمطلب، أسد بن عبد العزی، زهرة بن کلاب، تیم بن مرة) له‌ مائی (عبدالله بن جدعان) شه‌ویش له‌سهر شه‌وه‌بوو که کابرایه‌کی غه‌یری مه‌ککی له‌ مه‌ککه‌ شت ده‌فروشی په‌کیک له‌ شه‌رافی مه‌ککه‌ پاره‌که‌ی ناداتی، شه‌ویش هاوار ده‌کات و ده‌لی: شه‌ی خه‌لکی مه‌ککه‌ به‌رگرم لیبکه‌ن، فلان که‌س زولم لی‌ده‌کات، پیغه‌مبهر ﷺ ریش زور به‌ریزه‌وه باسی شه‌و په‌یمانه‌ی کرده، که له‌ مائی (عبدالله بن جدعان) دا به‌ستراوه، که ده‌فهرموئ: **{لقد شهدت في دار عبدالله بن جدعان حلفاً ما احب ان لي به حمر النعم ولو ادعى به في الإسلام لأجبت}** ^(۲) واته: له‌ مائی (عبدالله) ی کوری (جدعان) له‌ به‌ستنی په‌یمانی‌کدا ناماده‌بووم، هه‌زناکه‌م که له‌ جیاتی شه‌و په‌یمانه‌ چهند حوشتی سوورم ببوایه - که مالیکي به‌نرخ بووه له‌نیو عاره‌به‌کاندا - وه نه‌گهر له‌ ئیسلامیشدا بؤ په‌یمانیکی وا بانگ بکړیم تییدا به‌شدار ده‌بم.

(۱) (سیره ابن هشام)، ج ۱، ص (۹۵-۹۶).

(۲) (سیره ابن هشام)، ج ۱، ص ۷۲.

زور له زانایان شو فەرموده ده که نه به لگه له سهر شه، که مسولمان بوی هیه له گهل ههر لایه نیکدا په یمان بهستی با مسولمانیش نه بی، به لام له سهر کاری چاکه و شتی باش، وه له ودهش به هیتر شه نایه ته یه، که خوی په ورو دگار تییدا ده فهرموی: ﴿...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ...﴾ (المائدة، واته: وه هاوکاری بکن له گهل خه لک له سهر ههرچی چاکه کاری و پاریزکاریه، چونکه شه دهسته واژه ده که ویتته کوتایی نایه تی دووه می سووړه تی (المائدة) که ده ربارهی هه لسوکه وتی مسولمانان له گهل غهیری خویاندا ده دوت، که واته مسولمان بوی هیه ههر شتی که سوودو قازنجی تییدا بیت هاوکاری غهیری خوی بکات، مادام شته که خوی له خویدا چاک بیت، چونکه پیغمبر ﷺ پش ههر وای کردوه له گهل (خزاعه) په یمانی به ستوه که قه بیله کی موشریک بوون له سهر شه که بهرگری له یه بکن^(۱)، وه له گهل (جووله که کان) په یمانی به ستوه که پاریزکاری له شاری (مدینه) بکن^(۲).

هه شته م:

پیغمبر ﷺ ههر له سهره تاوه چای له کارو که سابهت بووه و حزی نه کردوه بار بیت به سهر شانی که سوه، بویه له ته منی دوی بالغ بوونیدا شوانی کردوه، وه بوخوی ده فهرموی: {ما بعث الله نبياً الا رعى الفهم، فقال اصحابه: وانت؟ فقال: نعم، كنت اوعاها على قراريط لاهل مكة}^(۳) رواه البخاري، واته: خوا هیچ پیغمبره یکی په وانه نه کردوه مه گهر شوانی کردوه مه پری شه وړاندوه،

(۱) پروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص ۲۱۹، ط ۱ دار ابن الهيثم.

(۲) هه مان سهرچاوه، ج ۲، ص ۲۶۲.

(۳) (صحيح البخاري)، رقم الحديث ۲۲۶۲.

هاوۀله كانى پييان گوت: ئەتۆش ئەى پيغەمبەرى خوا؟ فەرمووى: بەئى من شوانيم دەکرد بۆ خەلگى مەككە لەسەر چەند (قيراط) يك.

هەندىك دەليّن: (قيراط) جوړيک بوو له دراوى ئەو سەردەمە، هەندىکيش دەليّن کە (قيراط) دەشتيک يان بيا بانيک بوو لەدەورى مەككە، بەئى پيغەمبەر پيش هاتنى وهى و پيغەمبەرايه تيش چۆن بليى چاک ئاوا بوو، وە يەكيک لەو سيفەتە چاکانەى ئەو بوو کە چاوى لە دەستى خەلگى نەبوو.

نۆيەم:

لە تەمەنى (٢٥) ساليڊا بە مال و سامانى (خديجة) ى کچى (خويلد) دەچى بۆ شام لە گەل غولاميکى (خديجة) دا، کە ناوى (ميسرة) بوو، کە دەگەرپيتهو قازانجىکى زۆر چاک دەکات، چونکە زۆر دەستپاک و ليّزان بوو، (ميسرة) ش باسى ئەخلاق و ڕەهشتى بەرزى پيغەمبەر ﷺ بۆ (خديجة) دەکات، کە ئەوکات (محمد) پيغەمبەر نەبوو، (خديجة) ش -خوا ليى رازى يىت- کە ئافرهت يکى تەمەن (٤٠) ساليى بوو لە پيش (محمد) يشدا ﷺ دوو شوى دیکەى کردوون، کە هاوسەرەکانى زوو مردوون و ئافرهت يکى خاوەن تەجرو بەش بوو، دلى بە (محمد) دا دەچى و بۆى پيشيار دەکات کە بىخوازى دواى ڕاويژکردنى بە مامەکانى رازى دەبى، وە ئەوکاتە (خديجة) هەلکەوتوترين و خانەدارترين و ژنى نيو قورەيش دەبى، ئەدوايشدا لەژيانى پيغەمبەر دا ﷺ دەر دەکەويت کە (خديجة) چەند ئافرهت يکى هەلکەوتوو بوو، وەك دەليّن: لە پشت هەر پياويکى گەورە ئافرهت يکى گەورە هەبوو، بەتەئکيد (خديجة) ئەو ئافرهتە گەورەيه بوو، وە ئەو ئەجمادا پيغەمبەر ﷺ لە تەمەنى (٢٥) ساليڊا (خديجة) ى تەمەن (٤٠) سالان دەخوازى کە ئەو يەكەمىن ژنى پيغەمبەر بوو و تا

خه دیجه وه فاتی کرد پیغمبر ﷺ هیچ ژنی دیکه ی نه هیڼاوه^(۱)، شایانی باسیشه که پیغمبر ﷺ سرجه مندا له کانی که سی کوری بوون، له گه لا چوار کچان، هه موویان له (خدیجه) بوون جگه له (ابراهیم) که له (ماریة القبطیة) بووه، که ئه ویش که نيزه کیك بوو پادشای (مصر) بو پیغمبر ﷺ ی نارد، ئه و شش مندا له ش که له خه دیجه بوون به پی ی ریزکردنی زه مه نیسه وه بهم شیوه یه ن: (قاسم، زینب، رقیة، أم کلثوم، فاطمة، عبدالله)، وه له بهر نه وه ی (قاسم) یه که مین مندا لی بووه، به وه وه (کنیة) کراوه پی یان گوتوه (یا أبا القاسم) ئه وه له پیش پیغمبره رایه تیدا، (عبدالله) ش دوو له قه بی هه بوون (طیب و طاهر) وه سی کوره کانی هه سیکیان پیش بالغ بوون وه فاتیان کردوه.

کچه کانیش هه رچواریان گه وړه بوون، وه ئیمانیا ن به پیغمبر ﷺ هیڼاوه شوویان کردوه، که (زینب، رقیة، أم کلثوم) پیش وه فاتی خو ی وه فاتیان کردوه (فاطمة) ش (۶) مانگ دوا ی وه فاتی باوکی وه فاتی کردوه - خوا له هه موویان رازی بیټ -^(۲).

دهیه م:

پیغمبر ﷺ له ته مه نی (۳۵) سالی دا ده بی، که لا فاویك دئو (که عبه) ده پروو خینی، قورپیش هه لده ستن به تازه کردنه وه ی (که عبه) و دروستی ده که نه وه تا دیوار ده گاته ئه و ئاسته ی (الحجر الأسود) به رده ره شه که دابنی نه وه، ئیدی ده بیته کی شه یان که کی به رده ره شه که دابنی نه وه، چونکه ئه وه شه ره فیک ی گه وړه بووه بوو هه رکه سیك پی ی هه ستن، دوا یی له سهر ئه وه ریك ده که ون، که ئه مړو هه رکه سیك

(۱) پروانه: (سیره ابن هشام)، ج ۱، ص (۹۶-۹۷)، وه: (البداية والنهاية)، ج ۲، ص ۳۷۷.

(۲) پروانه: (سیره ابن هشام)، ج ۱، ص ۹۸، وه: (البداية والنهاية)، ج ۲، ص (۳۷۷-۳۷۸).

یه کهم کهس له دهرگاوه پیته ژورور با دادوهریمان بکات بهو شیوهیه چاوهړی ده کهن و (محمد) ﷺ یه کهم کهس دپته ژورور، هه موویان هاوار ده کهن و ده لین: (هذا الأملین رضینا هذا محمد)، واته: ئه مه ئه مینه رازین، ئه مه موحه مده ده! ئه ویش که پیش پیغه مبه رایه تیشی به (أملین) و راستگوو چاکه کار ناوی دهرکردبوو، دادوهرییان ده کات و عه باکه ی راده خات و دهرموی: بهرده ره شه که ی له سر دابنن و پیمان دهرموی: هر سه روك هوژه با به شیک ی عه باکه بگرن، ئیدی بهرده که بهرز ده که نه وه تا ده گاته ئاستی جیگه که ی خو، پاشان به دهستی موباره کی بهرده که ده خاته جیگه که ی خو، بهو شیوهیه به لیزانی و به حیکمه تی خو ئه و کی شه یه کوتایی پی دینی^(۱).

یان ده یه م:

پیغه مبه ری خوا ﷺ پیش پیغه مبه رایه تی چ سیفه تیکی بهرزو جوان هیه، که په کی له سر وه حی نه که وتوه و عه قلی سه لیم و فطره ت و سروشتی ساغ داخوازی ده کات، تییدا بووه، له راستگوویی و پاکیی (أمانة) و به خشه ری (سخاوة) و نازیه تی و دادگه ری و بهزیی و... هتد، هر بویه ش به (الأملین) ناویانگی دهرکردوه، وه بؤخوی دهرموی: {ما هممت بقبیح مما کان اهل الجاهلیة یهمون به إلا مرتین من الدهر کلتیهما یعصمنی الله منهما... فوالله ما هممت بعدها بسوء مما یعمل اهل الجاهلیة حتی اکرمنی الله بنبوته} ^(۲)، واته: له ژیاندا به دلشما نه هاتوه، که شتی خراب بکه م، که خه لکی سهرده می نه فامی ده یانکرد، دوو جارن نه بی ئه ویش هه ر کام له و جارانه خوای په روه ردار ده ییاراستم، له دریژهی

(۱) بروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص ۱۰۱، ط ۱ دار ابن الهیثم.

(۲) رواه ابن ماجه والحاكم وأبو نعیم في (دلائل النبوة)، وقال الحاكم: صحيح على شرط مسلم.

فهرمووده کهیدا دهفرموی: شهوټیک مهړم دهله وهراند له پشتمی مه کهکه به شوانیکی هاولم گوت ټاگات له مهړه کانم بڼ دهچم با بزائم گهنجان چ دهکهن، چونکه دهنگی دهفو تهپل و شمشال دههات، که چوم دوورو نریک بوومه وه گوتم ټوه چیه؟
گوتیان: ټوه فالان ټافره تهیه شوی کردوه به فالان پیتاو.

دهفرموی: گویم هه لڅست بو ټوه دهفو شمشال ته خه وم لی کهوت، که به گهرمای رږژ به خه بهر هاتمه وه، دهفرموی: شهوټیک دیکه ش دیسان چوومه وه هه روهک جاری پتیشو بو تا خوی په روهردگار وای لی کدرم جاریکی دی به فیکرو خه یالیشمدا نه یهت، پیغه مبهری ټیمه ټاوا خاوه نی بهرترین ره وشتو پاکترین فیطرهت بووه، وه خاوه نی گه وره ترین و سه لیم ترین عه قل بووه، بویه بهرله وهش، که وه چی بو بڼ له هه موو شتیکی خرابو ناشیرین به دورور بووه.

ډاگه باندنی مه کله یی ماموستا علي بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR CODE

له نوره کومله یی نه یکلانین
Stay in touch on social media
نن مه کم پر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

کله یی
ډاگه باندنی مه کله یی ماموستا علي بابیر

QR CODE

ډاگه باندنی مه کله یی ماموستا علي بابیر

زهمینه سازيیه کانی پيش دابه زینی

وه‌حی بو پیغه مبه‌ری خوا (محمد) ﷺ

خوای په‌روه‌ردگار سوننه‌تی وایه، نه‌گهر بیه‌وئ هه‌ر کاریک بکات کومه‌لیک پيشه‌کی بو ریز ده‌کات دوايي نه‌و کاره وه‌ک نه‌نجامیک به‌دواي نه‌و پيشه‌کی و زه‌مینه‌ سازيیه‌دا دئ، وه‌ک گوتراوه: (اذا اراد الله أمراً هياً له أسبابه)، جا نیمه‌ ده‌توانین نه‌و زه‌مینه‌ سازيیه‌ نه‌و سغ خالاندا کؤ بکه‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: سه‌رگه‌ردانیی و گوم‌راییه‌کی گش‌تی و هه‌مه‌لایه‌نه‌
له نیو مرو‌قايه‌تیدا:

هه‌موو میژوونوسان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌ک ده‌نگن مسولمان و نامسولمانیش، که پيش هاتنی پیغه‌مبه‌رمان (محمد) ﷺ له هه‌موو رووه‌کانه‌وه به‌شه‌ریه‌ت له قوناغیکی یه‌کجار تاریک و ته‌له‌مدا ژيانی به‌سه‌رده‌برد، له رووی فیکریی و نه‌خلاقی و کومه‌لایه‌تی و سیاسی و فه‌ره‌ه‌نگی و... هتده‌وه، له تاریکترین قوناغی ژيانی خویدا بووه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ﴿٢﴾ الجمعة، نه‌و (إن) ه بو ته‌ئکید، به به‌لگه‌ی نه‌وه، که دوايي (لام) هه‌یه له‌سه‌ر (في) یه‌که: ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، واته: خوا نه‌و که‌سه‌یه که له‌نیو نه‌شاره‌زایان‌دا پیغه‌مبه‌ریکی له‌خویان بو ناردن،

ثابته کانیان به سهردا ده خوینیتته وهو ته زکویه یان ده کات و کتیب و حکمه تیان فیږ ده کات، وه به ته نکید نه وانه پیش نه وهی پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بی بو نیویان، له گومراییه کی زور ناشکرا دا بوون.

نجا وه پشتریش باسماں کرد وشه ﴿الْمِئِنَّ﴾ که کوی وشه ﴿اُمِّي﴾ یه مانای نه وه نیه که ناتوانی بنوسی و بخوینیتته وه، وه هندی له زانیان گوتویانه، به لکو ﴿اُمِّي﴾ نه وانه که شاره زای وه حی خوا نه بوون، چونکه هه موو نه و گه نه ته وانه ده گریته وه که نه هلی کتاب نه بوونه، که واته مانای ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ ناوایه: (خوا پیغه مبرییکی نارد له نیو نه وانه دا که شاره زای کتیبه کانی خوا نه بوون)، واته (محمد) له نیو نه هلی کتابدا نه هات، که نه و کاته نه هلی کتاب ته نه ا جووله که نه صرانیه کانی ده گرتنه وه، به لکه شمان له سهر نه وه، نه ویه که خوی پهره ردگار له ثابته تی دوی نه وده ده فهرموی: ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ که سانیکی دیکه ش لهو ﴿اُمِّي﴾ نانه که جاری پیان نه گیشتون، جا پرسیار له پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کراوه که نه وانه کی؟!

نه ویش له وکاته دا سهلمانی فارسیی له ته نیشته بوو، دهستی له سهر سهلمان دانا^(۱)، واته: نه مه و گه له که ی، یانی گه لی عاره ب ئیمانیاں پی هی ناوه، دوایش میلله ته کانی دیکه ی غه یری عاره ب.

یه کیکی دیکه لهو فهرمايشتانه ی که ده ریده خات به شه ریته نه وکاته زور له سهر گهردانیی و گومرایی دابووه، نه فهرموده ییه:

(۱) وه له (صحيح البخاري) دا هاتوه، پړاونه: سورة الجمعة: باب قوله: ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾

{عن عياض بن حمار المجاشعي أن رسول الله ﷺ قال ذات يوم في خطبته: ألا إن ربي أمرني أن أعلمكم ما جهلتم مما علمني يومي هذا: كُلُّ مالٍ تَحْلُثُهُ عبداً حلالاً واني خلقت عبادي حنفاء كلهم، وإنهم اتهم الشياطين فاجتالهم عن دينهم، وحرمت عليهم ما أحللت لهم، أمرتهم أن يشركوا بي ما لم أنزل به سلطاناً، وإن الله نظر إلى أهل الأرض فمقتهم عربهم وعجمهم إلا بقايا من أهل الكتاب}{^(١) رواه مسلم.

ئەو هاوێڵە بۆمان دەگێڕێتەوێه کە رۆژێکیان پێغەمبەر ﷺ وتاری داوێه فەرموویەتی: ئاگادار بن پەروەردگارم فەرمانی پێی کردووم، کە فێرتان بکەم ئەوێ کە نایانن ئەوێ کە ئەمڕۆ منی پێی شارەزا کردوێ: هەر مالێ سامانیێ، کە بە بەندەییەکی خۆم بەخشێوێ بۆی رەوایی، وە من بەندەکانی خۆم پاک خۆلقاندبوون (هەموویانم وا خۆلقاندبوون، کە بەندەیی راست و چاک بن بۆ من)، بەلام دواویی شەیتانەکان هاتنە لایان ئەو دینە راستەیی، کە ئەگەر سروشتیاندا دەگونجی لایاندان، وە ئەوێ، کە من بۆم حەلال کردبوون ئەو شتەکان لێ قەدەغە کردن، وە شەیتانەکان فەرمانیان پێی کردن، کە شتیێ بکەن بە هاوێشی من، کە هیچ بەلگەییەکم ئەسەر نەناردۆتە خوار، جا خوا تەماشای ئەهلی سەر زەوی کردو رقی ئە هەموویان هەلسا بە عارەب و عەجەمەوێ، جگە ئە کەسانیێکی کەم ئە ئەهلی کیتاب، کە ئەسەر پێی راست مابوونەوێ.

ئەم فەرموودەییە قسە ئەو کاتە دەکات، کە پێش ئەوێ (محمد المصطفی) بیئت، بەشەرییەت ئە حالەتیێکدا بوون کە خۆی پەروەردگار هەموویانی بوغزاندوێ جگە ئە کەمیێ ئە ئەهلی کیتاب کە ئەسەر بەرنامەیی پێغەمبەرێان -عليهم الصلاة والسلام- مابوونەوێ. (أبو الحسن الندوي) بەدریێژی باسی دەکات، کە هەركام ئە ئیمپراتۆریەتی (رۆمانیی و فارسیی و هیندەکان) چۆن بوون و ئە چ وەزعیکی

بې سهره بېر دابوون له پرووی کومه لایه تی و نه خلاقی و سیاسی و... هتده وه، پاشان باسی گوران و ته حریف کرانی هره یکه له دینه کانی (یههودییه و نه صرانییه و بوو ذییه و بهر هه می... ده کات که و ا پی ده چی (زهرده شتی و بوو ذییه و بهر هه مایه تی) نه سلنکی ناسمانیان هه بووی، به لام له دوا ییدا له گه یههودییه و نه صرانییه تیشدا سهریان له بتپه رستی و شه خص په رستییه وه در چووه، نه وه در باره ی مړو قایه تی به گشتی، وه در باره ی عاره بیش نه وانیش له گومراییه کی سهر سوپر هینه ری گه ورده ا بوون، نامازه به هه ندیک لایه نی نه وه گومراییه ده که نی:

۱/ له پرووی بیرو باوهر وه:

(عن أبي رجاء العطاردي قال: كنا نعبد الحجر فإذا وجدنا حجراً هو آخر منه ألقيناه وأخذنا الآخر، فإذا لم نجد حجراً جمعنا جثوةً من تراب ثم جئنا بالشاء فحلبناه عليه ثم طفنا به...!!^(۱)) رواه البخاري، واته: (نه بوو ره جاء) ده لی: نیمه بهر دمان ده په رست، نه گهر بهر دیک کی جواترمان له وهی که هه لمان گرتبوو ده ست که وتبایه نهومان فری دداو نه وهی دیکه مان هه لده گرت، -ههر بهر دیک مه رج نیه، که نه سهر شیوهی گیاندار بووی، بهر دیک کی ناسایان له گه ل خو یان گیرا وه و په رستوویانه - نه گهر بهر دیشمان ده ست نه که وتبایه هه ندیک گل مان کو ده کرده وه و مه ریکمان له سهر ده دوشی و شیرمان له گه ل تی که ل ده کرد و تویه نه قوریکمان لی دروست ده کرد، دوا یی به ده وریدا ده سوو راینه وه و ده مانپه رست.

یه کی کی دیکه له هاوه لان ده لی: نیمه له سه فهری بتمان له خورما دروست ده کرد نه گهر هیچمان ده ست نه که وتبایه و برسیشمان بوایه ده مان خوار د!!

۲/ له پرووی سیاسییه وه:

عەرەب زۆر پەرتەوازەو تیرە تیرە بوون وە لەنیۆ خۆدا زۆر ناكۆك بوون، وەك خوای پەرەردگار دەفەرموی: ﴿... وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا...﴾ (۱۰۳) آل عمران، واتە: وە یادی نەعمەتی خوا بکەن بەسەرتانەو کاتیك کە پێكەو دەژمن بوون، خوا دئی پێكەو گریدان، وە بەهۆی نەعمەتی خواوە بەیەكەو بوونە برا، وە لەسەر قەراغی چالە ناگر بوون خوا ئیوەی رزگار کرد.

لە سەرچاوەکانی سیرەو میژوودا هاتووە کە یەكێك لەو جەنگانە ی کە لە نیوان خێلە عەرەبەکاندا بەریا بوو بە جەنگی (بسوس) ناوی دەرکردووە (بسوس) کچی یەكێك لە دەسەڵاتدارو سەرۆك هۆزەکان بوو وە حوشتی دراوسیپێه کی (بسوس) دەچیته نیۆ قەدەغە ی کابرایە کی دیکەو کابراش تیریك لە حوشتە کە دەگری و چاویکی کویر دەکات، کچە سەرۆك خێل هوار دەکات و عەشیرەتە کە ی دین و کابرای تیرهاوێژ دەکوژن، لەسەر ئەو جەنگێك بەریا دەبێ (۴۰) ساڵ درێژە دەکیشی کە لەو ماوەیەدا کوشتاریکی زۆر لە هەردوولا دەکرێ هەتا پێغەمبەر ﷺ دئ و کۆتایی بەو شەرانیە دینێ، کە لەسەر شتی گچکەو بئمانا دروست بوون.

۳/ لە رووی ئابورییەو:

ئەگەر تەماشای بکەین قریی و پرییە کی زۆر لەنیویاندا هەبوو، بۆ نمونە! لە شاری مەككە کەسانی وەك (أبو جهل) و (ولید بن المغیرة) و (عتبة و شیبە بنی ربیعە) و چەند کەسیکی دیکە ی هاوینەیان کە مینەییە کی یە کجار ساماندارو دەوڵەمەندو خوشگوزەران بوون، زۆربە ی هەرزۆری خەلك و جەماوەرە کە ی دیکە ی شارە کە هەژارو کەمدەست و بێدەرەمەت بوون .

۴/ له پړوی کومه لایه تیښه:

ده مارگیری و تیره گه ریښه کی بی سنوور هه بووه، ثافه تیان زور به سووکی ته ماشا کردوه هیڅکله تیره یان هه بووه کچیان زینده به چال کردوه، وه خوی پوره دگار ده فرموی: ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾﴾ التکویر، واته: کاتیک کچی زینده به چال کړاوی لیری پسر، به چ تاوانیکه وه کوژراوه؟! وه له پړوی نه خلاقیښه وه به گشتی دارو خانیکي زور هه بووه.

که واته به شهریه ت له حاله تیکدا بووه که گه شتوت ته گیانه لاو سه ره مرگو پیوستی به فریاد ره سیک بووه که بوی بی و زرگاری بکات، بویه خوی به به زهیی به (محمد) ﷺ دا به نامه یه کی بو ناردوه وه هه مو پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - که مایه ی ره همت و به خته وهری بووه، ثایین و به نامه یه کی گشتیرو هه مه لایه نه ی وا که له هه مو روویکه وه: فیکری، عه قیده یی، سیاسی، کومه لایه تی، فره نگی، نه خلاقی و خیزانی... پاکسازی و چاکسازی بکات.

دوهم: چاوه پروانی خه لکی به گشتی که پیغه مبه ری کو تای بی:

۱) چاوه پروانی کردنی هاتنی موحه مه د ﷺ:

پیش نه وهی (محمد) ﷺ بیت مرو قایه تی به گشتی چاوه ری بوون، که پیغه مبه ری کو تای بی، نهو چاوه پروانیښه له کومه له شتیکه وه دروست بووه، که بو زانیان پیوسته میووی نهو کاته بینینه پیش چاوی خومان، له سه ره تاوه خوی پوره دگار به هه مو پیغه مبه رانی فرمووه، که ده بی به قهومی خویان بلین، که پیغه مبه ری کو تای دی، خو خوی پوره دگار زانیویه تی کاتیک (محمد) دی ت که نهو پیغه مبه رانه هیچیان نامینن - علیهم الصلاة والسلام - به لام بو نه وهی بووه که نهو پیغه مبه رانه به قهومه کانی خویان بلین، وه بیته شتیکي باو، که پیغه مبه ری دی خاته و کو تای پیغه مبه رانه و له سه ره هه مو به شهریه ت پیوسته که شوین نهو

پیغمبره بکه‌وئو ئیمانی پئی بیښئ، چونکه پیغمبره‌رانی دیکه -عليهم الصلاة والسلام- بؤ میلله‌تیکی دیاریکراو بؤ قوناغی‌کی دیاریکراو هاتوون، که له‌سهر هه‌موو میلله‌تانی دیکه پیویست نه‌بووه به‌دوای نه‌و پیغمبره‌ر بکه‌ون، بویه که سه‌رنج ده‌ده‌ین (موساو عیسا) (عليهما السلام) به‌ته‌ن‌ها هه‌ر باسی (بنی اسرائیل) ده‌که‌ن،

که عیسی عليه السلام ده‌فه‌رموئ: ﴿... يَكُنْ إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ...﴾ ﴿٦﴾
الصف، واته: نه‌ی وه‌چه‌ی ئیسرائیل من ره‌وانه‌کراوی خوام بؤ لاتان، به‌لام (محمد) صلی الله علیه و آله
باسی هه‌موو خه‌لک ده‌کات، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار پئی ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا

النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾ ﴿١٥٨﴾ الاعراف، واته: بلی نه‌ی
خه‌لکینه! من ره‌وانه‌کراوی خوام بؤ تی‌کراتان، دیاره نه‌وه‌ش نه‌و راستیه
ده‌ده‌خات، که له‌ئایه‌تی (٨١)‌ی سووره‌تی (آل عمران)‌دایه، که خوای په‌روه‌ردگار

ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ
أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ

الشَّاهِدِينَ﴾، واته: وه‌یادی نه‌وکاته بکه‌نه‌وه که خوا په‌یمانی له‌ پیغمبره‌ران -
عليهم الصلاة والسلام- وه‌رگرت پئی فه‌رموون: چونکه من کتیب و حکمه‌تم به‌ئیه
داوه، هه‌رکاتیک پیغمبره‌ریک هات که به‌رنامه‌کانی ئیه به‌راست ده‌زانئ، ده‌بی
ئیمانی پئی بیښو پستی بگرن، فه‌رموئ: ئایا داتان به‌وه‌دا هی‌ناو په‌یماتان له‌سه‌ری
ئیم وه‌رگرت؟ گو‌تیا: به‌ئێ دانمان پیداهینا، فه‌رموئ شاهید بن منیش له‌گه‌ل ئیه
له‌شاهیدانم، (مه‌به‌ست نه‌وه‌یه شاهید بن به‌سه‌ر میلله‌ته‌کانی خۆتانه‌وه‌و هه‌موو
میلله‌ته‌کانی ئیه له‌سه‌ریان پیویسته، که ئیمانی پئی بیښن، چونکه دوایین
پیغمبره‌ری خویوه‌و دوا په‌یامی خوا بؤ به‌شه‌ریه‌ت دیښئ).

شتیکی ناشکرایه، که ئیبراهیم (علیه السلام) پیغه مبریکه هه موو میلله تان مسوومان و جووله که و نه صرانی و... هتد ریزیان بوی هه یه و به پیغه مبره ری خوی ده زانن، جا ئیبراهیم کاتی خوی ئه م دووعایه ی کردوه، که ده فهرموی: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿١٢٩﴾ البقرة، واته: پهروه ردگار مان! وه پیغه مبره ریکیان له خویان له نیودا ره وانه بکه، ئایه ته کانی تزیان به سه ردبا بخوینیته وه و کتیب و حکمه تیان فی ربکا و ته زکیه یان بکات، بیگومان تو بالاده ست و کار به جی ی.

ئهم دووعایه ی ئیبراهیم (علیه السلام) له نیو عاره باندا به تایه ت وه له نیو میلله تانی دیکه دا به گشتی باو بووه هه موو زانیویانه، که ئیبراهیم دووعای کردوه له وه چه ی ئه و پیغه مبریک دیته، بویه چاره و رانی ئه و پیغه مبره بوون، که (محمد) ﷺ بوو.

۳) موژده دانی کتیه کانی پیشو به هاتی (عهد) ﷺ :

خوی پهروه ردگار ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ...﴾ ﴿١٥٧﴾ الاعراف، واته: ئه وانه ی شوینی ئه و ره وانه کراوه پیغه مبره ده که ون، که نه شاره زایه (له کتیه کانی خواو له خاوه ن کتیبان نیه) غه یری ئه هلی کتبه که ناوه که ی و نیشانه کانی به نووسراو لای خویان ده بینن له تهورات و ئینجیل دا...).

من که ته ماشای په یانی کون (العهد القديم) م کردوه، که ته ورات به شیکه تی ئیستاش له چه ند شوینی کیدا ئه و پیناسه و باسانه ی تیدان، که جگه له (محمد) ﷺ به سه ره هیچ پیغه مبره ریکی دیکه دا ناچه سپن، وه (عبدالله بن عمرو بن العاص) له و باره وه ده لی: (والله إنه لموصوف في التوراة ببعض صفته في القرآن) ﴿يَا أَيُّهَا

أَلَتْنِي إِنْ أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٥﴾ الأحزاب، وحرزاً للأُميين أنت عبدی ورسولي سميتك المتوكل ليس بفظ ولا غليظ ولا سخاب في الأسواق ولا يدفع بالسيئة الحسنه، ولكن يعفو ويغفر ولن يقبضه الله حتى يقيم به الملة العوجاء بأن يقولوا: لا إله إلا الله ويفتح بها أعينا عمياً وآذان صماً وقلوباً غلفاً)، رواه البخاري^(١).

(عبدالله) ی کورې عه مری کورې عاس -خوا لیان رازی یی- ثم دهقه له ته ورات درده هیښی، که دیاره نهو ته وراته ی له سه رده می پیغه مبه ردا هه بووه نه مه ی تیډا بووه، به لام دوايي گوريوانه، دهقه که مانای ثاويه، دهلي: ((نه ی پیغه مبه ر ئيمه تومن ناردوه که چاودیر بی، وه موژده دده و ترسینه ر بی، وه په نا بی بو نهو میلله تانه ی که نه هلی کیتاب نین، تو به نده ی منو ره وانه کراوی منی ناوم له تو ناوه پشت به خوا به ستوو، نه تو قسه ره قو دل ره ق نی، له بازار دهنګ هه لناه یی، وه خراپه به خراپه پال پیوه نانی و چاوپو شیی و لیبور دنت ده بی، وه خوا روو حی ناکیشی هه تاکو خه لکی خوارو لاری پی راست نه کاته وه که بلین: (لا إله إلا الله) وه نهو چاوانه ی که کویرن و نهو گویانده ی که ئاخراون و نهو دلانه ی که به ستراون، هه موویانی پی ده کاته وه)).

هه روه ها له (زه بوور) یشدا باسی پیغه مبه ر ﷺ کراوه (ابن تیمیه) -ره حه ته ی خوا ی لیبی- له کتیبی (الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح) دا دهلي: من له هه نديک له نوسخه کانی زه بووردا خویندو و مه ته وه، که به راشکاوی گوتراوه: (محمد) پیغه مبه ری خوايه، دوايي هه نديک نوسخه ی زه بوورم بینون که نه وه یان تیډا نه بووه، بویه دهلي دور نيه، که هه موو کتیبه ئاسمانیه کان ناوی پیغه مبه ر یان تیډا بوو بی، به لام له دوايیدا گورابن.

هه روه ها له (ټينجيل) يشدا هاتوه، وه تاكه (ټينجيل) يك، كه بگونجی زیاتر به راستی دانیین (ټينجيل) ی (بهړنابا) یه، لهو ټينجيله دا له { (اصحاح) ی (۴۱) دا، كه (اصحاح) وهك سوورپهت وایه { هم دهقه هاتوه: (خوای په روه ردگار خوی له نادهم و حهوا په نهان کرد، وه فریشته میکائیل له بههشت دهری کردن، نادهم ناوړی دایه وه ته ماشای کرد له سهر دهرگای بههشت نوسرابوو: ((لا إله إلا الله (محمد) رسول الله))^(۱).

ټينجيلی بهړنابا له کوتایی سده ی پینجا نه صرانییه کان شاردیانه وه، به لام زانیانی شوینه وارناس، ده لئین: لهو حه فریاتو شوینه وارانه ی (البحر المیت) دا نوسخه ی راستی ټينجيلی بهړنابا دوزراوه ته وه، دواپی هندیك له زانیانی مسولمان لهو ټينجيله یان چاپ کرده، به لام نه صرانییه کان زور دژایه تی ده کهن چونکه به راشکاوی ناوی پیغه مبر صلی الله علیه و آله تی دایه، وه تییدا حه زره تی (عیسی) فرموویه تی: له دوا ی من پیغه مبریک دی ناوی (أحمد) وه له فلان شوین دیو ته ده بی هه موتان پروای پی بینن.

نجا جگه له وهش زانیانی خاوهن کتیب هه موویان چاوه ری هاتنی (محمد) صلی الله علیه و آله بوون هه بویه پیاوکی وهك (عبدالله بن سلام) وهك له (صحيح البخاري) دا هاتوه^(۲)، دوا ی له وهی ته ماشای پیغه مبر ده کاو لی ی ورد ده بیته وه ئیمانی پی ده هیئی، دواپی ده چیته خزمهت پیغه مبر صلی الله علیه و آله پی ده لئ: لهو پیغه مبره ی خوا ی وه من گوره ترین زانی یه هوو دم له مه دینه دا، به لام جووله که قهومیکی بوختانکه رن، که بزنان من ئیمانم به تو هیناوه بوختانم پی ده کهن، بویه بانگیان بکه وه له باره ی من لییان پیرسه، بزانه چو نم باس ده کهن! ئیدی عه بدوللا ده چیته ژووری که وهو پیغه مبر

(۱) پروانه: (إنجيل برنابا) الإصحاح: ۴۱، الآية: ۲۹، ص (۶۳).

(۲) صحيح البخاري: ۳۹۳۸.

ﷺ له دواي زاناياني نه هلي کيتاب دهنري، وه ليان دهپرسې: (عبدالله بن سلام) چ پياويکه لهنيو ئيوه دا؟!

له وهلامدا دهلي: گهورهترين عالمانه و کوري گهورهترين عالميشمانه، چاکترين پياومانه و کوري چاکترين پياويشمانه.

پيغمبر ﷺ دهفرموي: نه گهر ئيمان بيني ئيوه هلوستان چي دهبي؟

دهلي: خوا لهو بپاريږي، که ئيمان بيني قهت شتي وا ناکات.

دهفرموي: (عبدالله) وهره دهري (عبدالله) دپته دهري و دهلي (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أنك رسول الله)، دهفرموي: دهی نهو (عبدالله) ئيماني هيا، که زانترين و چاکترين پياوتانه دهی نهو ش ئيمان بين.

له وهلامدا دهلي: وهلاهي لهو نه زانترمان تيډا نه بووه و باوکيشي له هه موو کهس نه زانتر بوو!!

وه سهلماني فارسي وهك له گيرانه وهی به سه رهاتيكي دريږي خويدا باس دهکات که چوه بو لای نهوانه ی که خويان ناسيوه و دهلي: راهيبي (عمودية) پي گوتم: زه مانى هاتنى پيغمبري کوتايى نزيكبوته وه، که به ديني ئيبراهيم دهنردري و له نهري عاره به وه دي، وه نهو شويته ش، که کوچي بو دهکات، دهکويته نيوان دوو شاخوه، که دارخورماي لين، وه نهو پيغمبره کومه ليک نيشانه ی هه، که له کهس شاردراره نين، نهو راهيبه له سه ره مه رگدا وهسيه تي بو دهکات، دهلي: من دهمرم، به لام تو دهتواني برؤي بو لای نهو پياوه و نيشانه کانيشي نه مانه: موري پيغمبراهيه تي له نيوان هه ردو شانيه تي و دياربي (هديت) دهوات، به لام خير (صدقة) ناخوات، سهلمان دهلي: که چووم بو خزمهت پيغمبري خوا خوار دنيکم بو برد.

فرموي: نهو چيه؟

گوتم: ئهوه (صدقه)يه.

فهرمووی: ناخوځم.

وه جاريځي ديكه شتيځي ديكه بډ برد، فهرمووی: ئهدي ئهوه چيه؟

گوتم: دياربي (هديه)يه.

وهريگرتو دهستی کرد به خواردني، دياره خواي پهروهردگار ويستی وا بووه، كه هيدايهتي سهلمان بدات، سهلمان دهلي ئنجا داوام ليكرد كه تهماشاي شاني موباره كي بكهه كه سهرنجم دا مؤره كهه بيني، وه ئه خلاقو ئه وصافي ديكه شم تهماشا كرد، زانيم كه پيغه مبهري خوايه^(۱).

يان (هرقل)، كه دهربارهي پيغه مبهري ﷺ چهند شتيك له (أبو سفيان) دهپرسی، ئه ویش وهلامی پرسياړه كاني دهاته وه، دوايي (هرقل) دهلي: ئه گهر راست بكه، ئه وه كه سه پيغه مبهري كوټايي يه، كه هه موو به شهرييه ت چاوهړي دهكات، هه روه ها كاتيځ نامه ي پيغه مبهري پي ده گات دهلي: من دهمزاني پيغه مبهريځ دي ت كه ناوي (محمد) ه، بهس نه مزاني له نيو عاره باندا دي ت^(۲).

ئنجا جووله كه كاني مه دينه زور چاوهړي بوون كه پيغه مبهري كوټايي بي، به به لگهي ئه وه كه هه په شه يان ده كرد له (أوس) و (خزرج) و ده يانگوت: زه ماني هاتني پيغه مبهري كوټايي نزيك بوته وه وه ئه گهر هات ئيمه ئيماني پيده هينين و له گه ئتاندا شهړ ده كه ين، وهك چوڼ قهومي (عاد) و (إرم) له نيو چوون، ئاوا له نيوتان ده بين، دياره له كاتيځدا ئه وه يان ده گوت كه زو لميان ليده كرا له لايه ن (أوس) و (خزرج) وه، چونكه جووله كه كان بي دهسته لات بوون.

(۱) پروانه: (السيرة النبوية لأبن هشام)، ج ۱، ص (۱۰۹-۱۱۴)، ط ۱، دار ابن الهيثم، كه به سه رهاتي سهلماني به دريژي هيتاوه.

(۲) (صحيح البخاري): ۴۵۸۳.

یەككە ئەو ھۆيانەى كە پالى بە خەلكى مەدینەوہنا ئیمان بە پیغمبەر ﷺ یینن ئەوہوو، ھەر بۆیەش لە یەكەم دیداریان لەگەڵ پیغمبەردا ﷺ یەكکیان گوتی: ئاگادار بن خەلکینە! سویند بەخو ئەو ئەو پیغمبەرە کۆتایی یەیە کە جوولە کە ھەموو جارێ ھەرەشەى پێ ئە ئیمە دەکەن، با زوو ئیمانی پێ بهینن، چونکە ھەموو نیشانەکانی دیارن^(۱).

بەئێ ئاوا بەم شیوہیە مەروفاہەتى ھەمووی چاوہرپێ ھاتنی پیغمبەرى کۆتاییان ﷺ کردو پیغمبەران -عليهم الصلاة والسلام- و زانیانی شارەزا ئە کتیبە ئاسمانیہ کاند، زانیویانەو ھەواییان پێداوہ.

سێیەم: ئامادەکردنی پیغمبەر ﷺ بۆ وەرگرتنی وەحی:

ئەو ئامادەکردنەى پیغمبەریش ﷺ ئە چەند شتی کدا دەدرەوشیتەوہ، کە بریتین لە:

۱/ کاتیک پرسىارى ئیکراوہ (ما کان أول بدء أمرک)؟ واتە: ئەى پیغمبەرەى خوا ﷺ سەرەتای دەستپیکردنی پیغمبەراییەتى تۆ چۆن بوو؟ پیغمبەر ﷺ بەم شیوہیە وەلام داوہتەوہ: {دعوة أبي إبراهيم، وبشرى عيسى، ورأت أمي أنه يخرج منها نور أضاءت قصور الشام^(۲)} رواه أحمد، واتە: سەرەتای پیغمبەراییەتى من سێ شت بوو: (دوعای ئیبراھیمی بابم، وە موژدە پێدانی عیسا، وە دایکەم کاتیک، کە منى بووہ پۆشنایی یەکی لێ دەرچووہ کۆشکەکانی شامی پۆشن کردۆتەوہ.

(۱) بروانە: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص ۲۲۱، ط ۱ دار ابن الهيثم.

(۲) مسند إمام أحمد: ۲۲۲۶، وصححه الحاكم ووافقه الذهبي.

۲/ پیغمبر ﷺ له پهرستنی غهیری خواو له ههر کردهوو رهوشتیکی نارپیکو نارپوا خوئی پاراستوه، سهبارت بهوه که پیغمبر ﷺ (بت) و هیچ شتیکی دیکه ی نه پهرستوه، نهو فرموده یه که (امام احمد) به سه نه دیکی (صحیح) هیناویه تی، به لگه یه له و باره وه: {عن عروة بن الزهر عن أبيه، قال: حدثني جابرٌ لعديجة أنه سمع النبي وهو يقول لعديجة: أي عديجة! والله لا أعهد اللات ولا أعهد العزى أبداً^(۱)}، واته: (عروء) ی کوری زوبهیر له بابی ده گیریتفه وه، که زوبهیر گوتوویه تی: دراوسییه کی خه دیجه بوی گیرامه وه، که له پیغمبر ﷺ بیستوه، که به خه دیجه ی فرمووه: نه ی خه دیجه سویند به خوا، (لات) ناپه رستم، سویند به خوا، (عوزا) ناپه رستم.

له و باره شه وه، که نه خلاق و رهوشتی پیغمبر ﷺ پیش پیغمبره رایه تی زور به رزبووه وه هه رچی له سه رده می نه فامییدا باو بووه خه لک کردوویه تی له خراپه و شتی ناپه سند، نهو پییه وه گرفتار نه بووه، به لگه مان نهو فرموده یه که عه لی گیراویه ته وه: {عن علي عليه السلام: سمعت رسول الله ﷺ يقول ما هممت بقبيح مما كان أهل الجاهلية يهمون به إلا مرتين من الدهر كليهما يعصمني الله منهما... فوالله ما هممت بعدلها بسوء مما يعمل أهل الجاهلية حتى أكرمني الله بنبوته}}، اخرجہ (محمد) بن اسحق في السيرة، والبخاري في التاريخ الكبير، والبخاري في مسنده، وابن ماجه في صحيحه، والحاكم وابو نعيم في (دلائل النبوة)، وقال الحاكم حديث صحيح على شرط مسلم، واته: عه لی ده لئ: گویم له پیغمبره ی خوا ﷺ بوو ده یفرموو: نهو شته خراپانه، که خه لکی رۆژگاری جاهیلی ده یانکرد، نهک هه نه مکردوه، به لکو هه به دلشما نه هاتوه که بیکه م، دوو جار نه بی، وهک هه گه نچیک، نهو دوو جارهش خوای پهروه ردگار پاراستمی و دوی نه وهش قهت بیرم لی نه کردۆته وه.

چونکه پیغمبر ﷺ نینسان بووه، بهلام نینسانیکي فطرهت چاک و پاک بووه، وهک یه کیك له شاعیره کان دهلي:

(محمد) بشرٌ وليس كالبشر بل هو ياقوتةٌ والناس كالخجر

بیگومان پاریزرانی (محمد) له لایه ن خواوه بهو شیوه یه زه مینه سازیه ک بووه بوی له لایه ن خواوه بو پی سپاردنی ئه رکي پیغمبرایه تی، هر ئه وهش له حیکمه ت و رهمه تی خوا چاوه ری ده کری، چونکه پیغمبرایک که خوا بیه وی بیکات به کوتایي هه موو پیغمبران و بیکاته هه لگری په یامی خوی بو هه موو مرو قایه تی، ده بی پیش پیغمبرایه تیشی هر پاک و چاک بووی، به لی پیش پیغمبرایه تی له جوړه بی ناگیی و سه رلیشیواوییه کی فیکری و عه قیده یی دابووه، چونکه وه حی و دینی خوی له به رده ستدا نه بووه، که خه لکی پی هیدایه ت بدات، وهک خوی په روه ردار ده فره موی: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾

﴿٧﴾ الضحی، جا دیاره نهو (ضلال) ه (ضلال) ی فیکری بووه، نه گه رنا له رووی پاکیی و چاکیه وه، به پی ئی نهو فطره ته پاک و چاکه ی که خوا پی به خشیوه ره فتاری کرده، بویه توخنی هیچ شتیکی خراب و ناشیرین نه که وتوه غه یری خوی نه په رستوه.

۳/ وه بو ئه وه ی پیغمبر ﷺ جوړیک له زه مینه سازی نه فسی بو بکری سلا ولیکرانی بو له لایه ن به ردیکه وه، وهک بوخوی ده فره موی: {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ} ^(۱) رواه مسلم، واته: (جابر) -خوا لی رازی بی- ده گپ ریته وه، که پیغمبر ﷺ فره موویه تی به ردیک هیه له مه که، که هه موو جارئ سه لامی لی ده کردم، ئیستاش ده یناسم.

ږهنگه حېكمه تې شمېش ئوه بووې، كه جوړيځ له زمينه سازي د وروني
 بډ دروست بڼې بډئوه دى كاتېځ، كه (جبريل) هات و پيى گوت: تډ پيغه مېهرى
 خواى! زوړى پيى تېځ نه چيټ، جا له گهل ئوه شدا، كه ئهو زمينه سازيانه شى
 بډ كراوه، به لام يه كه مېجار، كه وهى بډ هات به هوى (جبريل) هوه، لاي
 شتيكى ناسايى بووه، كه دياره ئه گهر ئهو زمينه سازيانه شى بډ نه كرابايه،
 زياتر پيى تيكدېچوو.

۴/ يه كيكي ديكه ش لهو زمينه سازيانه ئوه بوو، كه پيغه مېهر ﷺ شه ش مانگ
 پيش ئوه دى (جبريل) بيت بډ لاي خه ونى زوړ راستى بينون، وهك له م
 فېرموده يه دا دېر ده كه وېت: {عن عائشة رضي الله عنها، قالت: أول ما بُدئ
 به رسول الله ﷺ من الوحي الرؤيا الصالحة في النوم، فكان لا يرى رؤيا
 إلا جاءت مثل فلق الصبح} ^(۱)، واته: عائشه -خوا ليى پازى بى- ده لى:
 يه كه مېن شت، كه به هلايه وه وهى بډ پيغه مېهر ﷺ ده ستى پيكر د، خه ونى
 راست بوو، كه له كاتى نوو ستندا ده يي نى وه هېر خه ونى كي، كه ده يي نى وهك
 سپيډه ي به يان رېځك راست دېر ده چوو.

۵/ يه كيكي ديكه له زمينه سازيېه كاني پيش هاتنى وهى، ئوه بووه، كه به (۳)
 سال پيش هاتنى وهى پيغه مېهر ﷺ هزى كړوه، كه بچي ته خه لوه وه،
 شمېش ديسان (عائشة) -خوا ليى پازى بيت- له فېرموده كه ي پيشوودا
 ده يگيږي ته وه ده لى: ((وكان يخلو بغار حراء فبحث فيه (وهو الصمد)
 اللّٰهالي ذوات العدد قبل أن ينزع إلى أهله ويعزود لذلك ثم يرجع إلى
 حرا فبحث فيه...}) رواه البخاري ^(۲)، واته: پيغه مېهر ﷺ پيش
 ئوه دى وهى بډ بى، ده چوو له شمېه وتى (حراء) دا بېرى ده كړده وه خواپه رستى

(۱) صحيح البخاري: (۳)، كتاب بدء الوحي.

(۲) صحيح البخاري رقم: (۳).

دەکرد، (چونکە زانیویەتی کە خوا ھەییە لەبەرئەوێ کە (معرفة الله) لە فێطەرەتی ھەموو بەشەرێکدا ھەییە) وە چەندان شەو لەویدا دەمایەو، پێش ئەوێ بگەرێتەو بۆ لای خەدیجە، دووبارە توێشو ھەلگرێتەو بۆ شەوانی دواتر.. دیارە ئەو جۆرە مانەوێش لە شوێنێکی تاییەتی و بە تەنیاو، بیرکردنەو لە دروستکەری بوونەوێرو ناو سیفەتە بەرزو بۆوێنەکانی خۆی پەرەردگارو پەرستو یادکردنی، دەورو کاریگەرییەکی گەورەو گرنگی لە مشتو مالکردنی دڵو دەروونی مەژۆو لەخوا نزیکخستەویدا ھەییە.

پاڤەپاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

لە ئۆرە کۆمەڵانێنەکان لەختەکان
نەن مەمەر عەز عوالمی انۆامیل الۆمەامی

Stay connected on social media

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتانی

پاڤەپاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پاڤەپاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

سهره‌تای هاتنی وه‌حی بۆ (محمد) و هه‌لبژیرانی به‌کو‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیش ته‌مه‌نی (۴۰) سالی و هاتنی وه‌حی بۆ، چه‌ندان جار بۆ ماوه‌ی چه‌ند شه‌وو رۆژێك بۆ عیباده‌ت و بیركردنه‌وه‌و په‌رستنی خوا، له‌ (مه‌ككه‌) وه‌ ده‌چوو بۆ ئه‌شكه‌وتی (حراء) له‌ (جبل النور) و به‌ته‌نیا ده‌مایه‌وه‌و بیرى ده‌كرده‌وه‌و یادی خوای ده‌كرد.

خوای په‌روه‌ردگار ویستوو‌یه‌تی ئه‌و ئینسانه‌ ئاماده‌ بکات بۆ هه‌لگرتنی ئه‌مانه‌ت و په‌یامی‌کی به‌رزو گه‌وره‌، بۆ ئه‌وه‌ی گۆرانکاریی له‌ ژیا‌نی مرۆ‌قایه‌تیدا دروست بکات و خه‌لكی به‌ره‌و په‌رستنی خوا و سه‌رفرازیی دنیا و قیامه‌ت بانگ بکات، تا سه‌ره‌نجام له‌ ته‌مه‌نی (۴۰) سالی (مانگی) دا (هیندیک له‌ زانیانی‌ش ده‌لێن: له‌ ته‌مه‌نی (۴۱) سالی‌دا) خوای به‌خشنده‌ به‌ (جبریل) دا وه‌حی بۆ نارد.

عایشه‌ی دایکی مسو‌لمانان (رضی الله عنها) ده‌گێ‌پێ‌ته‌وه‌، كه‌ سه‌ره‌تای هاتنی وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌رمان ﷺ به‌م شی‌وه‌یه‌ بووه‌:

(أول ما بدیء به رسول الله ﷺ من الوحي الرؤيا الصالحة في النوم، فكان لا يرى رؤيا إلا جاءت مثل فلق الصبح ثم حجب إليه الخلاء، وكان يخلو بغار حراء فيتحنّث فيه -وهو التعبّد- الليالي ذوات العدد قبل أن ينزع إلى أهله ويتزوّد لذلك ثم يرجع إلى خديجة فيتزود لمثلها، حتى جاءه الحق وهو في غار حراء فجاءه الملك فقال: اقرأ! قال: ما أنا بقاريء، فأخذني فغطني حتى بلغ مني الجهد ثم أرسلني، فقال: اقرأ! قلت ما أنا بقاريء، فأخذني فغطني الثانية حتى بلغ مني الجهد، ثم أرسلني، فقال: اقرأ! فقلت ما أنا بقاريء، فأخذني

فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾﴾ العلق، رواه البخاري. (١)

عائیشه دەڵێ: سەرەتای دەستی پێکردنی وەحی بۆ پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو بوو، کە لە کاتی نووستندا خەونی باشی دەبینی، هەر خەونیکی دەبینی وەک سپێدە ی بەرەبەیان راست دەهاتەدی، دوا یی خەزی دەکرد، کە گۆشە گێرو تەنها بێ، بۆیە ئە ئەشکەوتی (حراء) دا دەچوو خەڵو وەو چەندان شەو دەمایە وەو پەرستشی بۆ خوا ی پەرەردگار دەکرد، پێش ئەو ی بگەڕیتە وە بۆ مائی لای خەدیجە، تویشوو هەڵبگڕیتە وە دووبارە بچیتە وە بۆ ئەشکەوتە کە، هەتا وەحی بۆ هات لە کاتی کدا، کە ئە ئەشکەوتی (حراء) دابوو، فریشتە هات بۆ لای و پێی گوت: بخوینە! فەرموی: من خویندەوار نیم، پێغەمبەر دەفەرموی (جبریل) منی گرت و توند بەخۆیە وە گوشیمی هەتا ئازارم پێگەشت دوا یە بەریدام، دووبارە گوتی: بخوینە! منیش دووبارەم کردە وە گوتم: خویندەوار نیم، بۆ جاری دووەم بەخۆیە وە گوشیمی، تا ئازارم پێگەشت، ئنجا بەریدام، دیسان پێی گوتم: بخوینە! منیش گوتم خویندەوار نیم، بۆ جاری سییەم بە خۆیە وە گوشیمی، ئنجا گوتی: بخوینە بەناوی ئەو پەرەردگارەت، کە هەموو شتیکی دروست کردو، ئینسانی لە خوین پارە دروست کردو، بخوینە، کە پەرەردگارت زۆر بەخشندهیە، ئەو کەسە ی بەقەڵەم خەڵکی فێر کردو، ئینسانی فێری شتیک کردو، کە نەیدەزانی.

ئنجا ئە درێژە ی قسە کەیدا دەڵێ:

(فرجع بها رسول الله ﷺ يرجف فؤاده)، واته: پیغه مېهر ﷺ ښو چوند ټایه تانهی له گهل ځوی بردنه وه و دلېشی زور به خیرایی لېی ددها، ((فذخل علی خدیجة بنت خویلد (رضی الله عنها) فقال: زملونی زملونی، فزملوه حتی ذهب عنه الروح، فقال لخدیجة وأخبرها الخبر، لقد خشیت علی نفسي))، واته: پیغه مېهر ﷺ ده چیتته وه بولای خه دیجه، وه ده فهرموئ دامپوشن دامپوشن، وه دایده پوشتن تا ښو ترسهی لې ده پوهیتته وه دواپی هوالله که بول خه دیجه باس ده کات و ده فهرموئ: له ځوم ترسام ((لقد خشیت علی نفسي)) که ښمه زار او په که عارب له باره ی شه یاطین و جنده وه به کاریان دهینا، (فقال خدیجة: کلا والله ما یخزیک الله أبداً انک لتصل الرحم، وتحمل الكل، وتکسب المعدوم، وتقري الضیف، وتعین علی نوائب الحق).

جا با لیړه دا سهرنج بدهین و ته ماشا بکهین داځو خه دیجه ئافره تیکی چوند عاقل و زیره وک و تیگه یشتو بووه! ښو تا لیړه دا رینمای پیغه مېهر ﷺ ده کات و دلې خوش ده کات و به لگه شی بول ده هیئتته وه، که نه خیر شهیتانه کان ده ستیان له تو ښو ه شانده! ته ماشا بکهین خه دیجه ئافره تیکی چوند شا ره زاو فیطره ت پاک بووه، بیگومان پیغه مېهریشی زور باش ناسیوه، بویه ښو شایه دییه گوره یه ی بول داوه، که ده لې: نه خیر، وه لا هی خوا قه ت تو شهرمه زار ناکات!

ننجا خه دیجه پینج سیفه ت له پیغه مېهر ﷺ هه لده دات و ده یانکاته به لگه له سهر ښو، که شه یاتینه کان توانای ښو هیان ښه ده ستی لې بوه شین، دیاره ښو به لگه هیان ښو یه ی خه دیجه ښو ه شی لې ده فامریتته وه، که جنوک و شهیتان زه فهر به ئینسانئ ئیماندار و چاکه کار نابهن، پینج سیفه ته که ش بریتین له وانه، که ده لې: (انک لتصل الرحم)، واته: تو په یوه ندی خزمایه تی ده گیه نی، (وتحمل الكل) تو یارمه تی که سانی لیقه و ماو ده ده ی، (وتکسب المعدوم) ښو هی، که خه لک له هیچ شوینیک ده ستی ناکه وئ، تو ده یکه ی به مولکیان، (وتقري الضیف) میوانداری میوانان

دەکە، (وتعین علی نواب الحق) کەسێک، کە بە لای بەسەر دێ، تۆ پشگیری و هاوکاری دەکە.

عائیشە - خوا لێی رازی بێ - ئەسەر گیرانەوێ فەرموودە کە بەردەوام دەبێ و دەلێ: (فانطلقت به خديجة حتى أتت به ورقة بن نوفل بن أسد بن عبدالعزی ابن عم خديجة، وكان امرأ تنصر في الجاهلية، وكان يكتب الكتاب العبراني فيكتب من الانجيل بالعبرانية ماشاء الله ان يكتب وكان شيخاً كبيراً قد عمي).

دیاره ئەوەشدا عاقلیی و دانایی خەدیجەمان بۆ دەردەکەوێ، بەو واز ناهێنێ، کە خۆی دێ داوێتەو، بە لکو پیغەمبەر ﷺ ئەگەڵ خۆی دەبات بۆ لای وەرەقە ی کوری ئەو فەل، کە کورە مامی خۆیەتی و ئە سەردەمی ئە فامییدا بوو بە ئەصرانی و کابرایەکی خۆیندەوار بوو بە عیبری نووسیویەتی، ئەسەر ئینجیل نووسیویەتی و بەتەمەن و کوێریش بوو.

(فقلت له خديجة يا ابن عم اسمع من ابن أخيك) ئەوەشی دیسان عاقلیی و دانایی یە ئە جیاتی ئەوەی بۆخۆی بەسەر هاتە کە ی بۆ باس بکات، دەلێ: ئە ی ئامۆزام گوێ بگرە، بزانه برازایە کەت (محمد) چی دەلێ؟! چونکە ئەو مەسەلە یە شتیکی گەورە یەو باشتر وایە، کە ئە دەمی خودی (محمد) ببیستی:

(فقال له ورقة يا ابن أخي ماذا ترى؟!)، واتە: وەرەقە لێی پرسی ئە ی برازام چ دەبینی؟!)

(فأخبره رسول الله ﷺ خبر ما رأى)، واتە: پیغەمبەر ﷺ چی بینیوو، چی بیستبوو بۆی گیرایەو.

(فقال له ورقة) ئنجا وەرەقە پێی گوت: (هذا الناموس^(۱) الذي نزل الله على موسى يا ليتني فيها جذعاً، ليتني أكون حياً اذ يخرجك قومك)، واتە: ئەوە ئەو

(۱) (الناموس)، واتە: فریشتە ی پەیک.

فریشته‌یه که خوا ناردوویه ته خوار بو سهر موسا عليه السلام، خوزگه لثم پوژگارهدا گهنج بام! خوزگه زیندوو بام نهوکاتهی که گهله کهت دهرت دهکن!

(فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم (أو مُعْرِجِيْ هَمْ؟) پیغه مبهه صلى الله عليه وسلم زوری پی سهر ده بی و ده فرموی: یانی دهریشم دهکن؟!)

(قال: نعم لم يأت رجل قط بمثل ما جئت به إلا عودي، وإن يدركني يومك أنصرك نصرًا مؤزراً) وهرهقه دهلی: بهلی دهرت دهکن، چونکه هیچ پیاویک له پیش تودا نهو په یامه ی، که تو هیناوته هی وهک توی نه هیناوه، مه گهر دژایه تی کراوه، نه گهر من بگه مه نهو پوژده ی، که تو بانگه وازه کهی خوتی تیدا ئیعلان ده که ی و قه ومه کهت دژایه تیت دهکن، زور چاک پشتگیریت لی ده که م.

(وهرهقه) چونکه شاره زای کتیبه ئاسمانیه کان بووه، میژووی پیغه مبهه رانی زانیوه، زانیویشیه تی، که پیغه مبهه ران له لایهن زله زله کان و دهسه لاتدارانه وه دژایه تی یان ده کری، چونکه په یامی پیغه مبهه ران دژایه بهرزه وهندی نارپه وای دهسه لاتدارانه، هه له بهر نه وه شه، که دژایه تی ده کری.

دوایی عایشه دهلی: **(ثم لم ينشَبْ ورقة ان توفي و فتر الوحي)** ^(۱)، واته: دوایی زوری پی نه چوو، وهرهقه وه فاتی کرد (که دیاره ئیمانی به پیغه مبهه صلى الله عليه وسلم هیناوه) وه سروش (وحی) یش بو ماوه کی کورت برا.

جا ئیره دا به پیو یستی ده زانم، که هه لوهسته یه کی کورت له سهر لثم فرموده یه بکه م:

یه که م: لثم فرموده یه نه وه ی لی وهرده گیریت، که ئیعتیکاف و گو شه گیری، جار جار پیو یسته بو ئینسان بو نه وه ی له خوی وردیته وه و به خویدا بچیتته وه، پیغه مبهه صلى الله عليه وسلم له پیش پیغه مبهه رایه تیدا ئیعتیکافی کرده، له پاش

پیغه مبهرایه تیشدا به هه مان شیوه، بؤ نمونه: هه موو ده شهوئیکی کؤتایی
په مه زانان ده چووه ئیعتیکافه وه.

دوهم: نه وه شی لی ودرده گیرئ، که خهونی راست و چاک، جوړیکه له وه حی، وه
پیغه مبهر صلی الله علیه و آله ده فرموی: {لم یبق من النبوة إلا المبررات، قالوا: وما
المبررات؟ قال الرؤیا الصالحة} رواه البخاری^(۱)، واته: له پیغه مبهرایه تی
نه ماوه، مه گهر دلخوشکه ره کان، گوتیان دلخوشکه ره کان چین؟ فرموی: خهونی
چاک و راست... که واته: ئیمه جگه له خهون، ده لاقیه کمان نیه به ره و
مه له کووت و (ملاً الأعلى)، به لام بیگومان، ته نه خهونی پیغه مبهران (معصوم) وه
به وه حی داده نرئ و، خهونی غهیری پیغه مبهران زیاتر هه به دلخوشکه
داده نرئ و، حوکمی شه رعیشی لی ودرنا گیرئ^(۲).

سی یه: حیکمه تی نهو به خووه گوشینه ی (جبریل) بؤ پیغه مبهر صلی الله علیه و آله نهو بووه، که
پیغه مبهر دُنیا بیت له وه ی، که نهو مه خلوقیکي دیکه یه به خویه وه ده گوشت،
بویه سی جارن به خویه وه گوشویه تی، تا ته و او دُنیا بیت، که نهو حاله تیکی
واهی می نیه، که له دهروونی خویدا بوی دروست بووی و، حقیقه ت و راستیه.
چوارهم: ترس ری نیشتنی پیغه مبهر صلی الله علیه و آله له بهر نهو بووه، که نهیزانیوه دُنیا
نه بووه، که ده بی به پیغه مبهر.

پینجهم: وه ک باس مان کرد، وه لامی خه دیجه ش نه وه ی لی ودرده گیرئ، که نهو
(محمد) صلی الله علیه و آله خوی پهروه دگار به تایبه تی بؤ نهو ئاماده ی کردوه، که بیکاته
پیغه مبهر، وه ک له سووره تی (الأنعام) دا ده فرموی: ﴿... اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ

(۱) صحیح البخاری: (۶۹۹۰).

(۲) له هه کام له کتیبی (پښتو صالحوون...) و، بهرگی دوهمی (نیمان و عه قیده ی نیسلامی) دا،
به دریتی باسی خهون و خورپه (الرؤیا والإلهام) مان کردوه.

يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ... ﴿١٦٤﴾ الأنعام، واته: خوا بڅوځو د هزانى په يامى خوځى له كوى داده نى، هر بويه ش كه سيكي بو هه لگرتنى په يامه كهى هه لېژاردوه، كه مېعه ده نيكي نه وه نده چاك و پوه شتيكي نه وه نده به رزى هېي، به جوړيك پيش پيغه مېه رايه تيشى، كه س نه توانى په خنې لى بگريت، هه روك له پيش پيغه مېه رايه تيشدا به (الصادق الأمين) ناوى ده ركر دېوو، دوژمنه كانيشى راستگويى پيش پيغه مېه رايه تيان كړ دېوو به به لگه ي پيغه مېه رېوونى.

شېشم: بويه خه ديجه ش (محمد) ده بات بو لاي وهره قه له بهر نه وه، كه د هزانى وهره قه پياويكي نه هلى كيتابه و پسپوړو شاره زايه.

بويه پيوسته نيمه ش شته كانى خومان بگيرينه وه بو لاي خه لكي پسپوړو شاره زاء، وه خواى په روه ردگار له وباره وه ده فرموى: ﴿... فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٤٣﴾ النحل، الأنبياء ۷۰.

هوتهم: وه ك باسما كړ د يه كه م وشه ي په يامى كوځايى خوا، كه له لايه ن خواى په روه ردگار وه بو پيغه مېه رمان (محمد) ﷺ ها توه، بريتي بو له وشه ي (اقرأ) بخوينه! نه مه ش نه وه ده گپه نى، كه ئي سلام دينى زانست و فيربوونه، ده رى ده خات، كه ئي سلام چه نده گرنگى به خويندنه وه زانست و زانين ده دات، وه ده رى ده خات، كه ئي نسان به هوى خويندن و شاره زايي يه وه، زور له نه نيه كانى دروست كراوه كانى خوا ناشكرا ده كات و، خويندن و زانست و بېر كړنه وه، زهينى مرؤف فراوانتر ده كات و، به و هو يه وه، نه گهر بيه وى عه قيد و ئيمان ده چه سپى و، به پي شى شى رعى خوا سه رزه مين له تيكر اى بواره كاندا ناوه دان ده كاته وه.

ماناى وه حى:

وشه ي (وحى) له به كار هينانى قورئاندا سى ماناى هن:

۱- واتایه کی گشتی: که بریتیه له ئاراسته کردن و مشوور لیخواردنو و ناماژه کردن و

قسه‌ی پنهان، شه‌گهر ته‌ماشای شه‌م نایه‌تانه‌ی خواره‌وه بکه‌ین، شه‌و مانا گشتیه‌ی

(وحي) زور چاك ده‌دروشيته‌وه: خواي په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموي: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ

النَّحْلِ أَنْ أَخْذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ

الشَّجَرِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ﴿٦٩﴾﴾ النحل، واته: وه په‌روه‌ردگارت (وحي)

بو هه‌نگ نارد، که له شاخ مال دروست بکه‌و، له دارو دره‌ختو، له‌و که‌پرو

ساباته‌ی خه‌لک دروستی ده‌کهن، پاشان له هه‌موو به‌رو میوه‌کان بخوړو پڼگایه‌کانی

په‌روه‌ردگارت بگره، زور به‌ه‌گهردن که‌چی. ده‌بینین خواي په‌روه‌ردگار وشه‌ی

(وحي) بو هه‌نگ به‌کاره‌یناوه، که به‌ته‌ئکید لیږده‌ا مه‌به‌ست پېی رېتمایي کردنی

(غه‌ریزی) هه‌نگه له‌لایه‌ن خواي په‌روه‌ردگار وه‌وه.

هه‌روه‌ها له سوړه‌تی (مریم) دا ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر (زه‌که‌رییا) له کاتی‌دا، که

خواي په‌روه‌ردگار موژده‌ی (یحیی) ی کوری پی‌ ده‌دات -سه‌لامی خوايان لیږی-، که

هه‌م زه‌که‌رییا بوخوړی که‌وتبو ته‌مه‌نه‌وه‌و، هه‌م خیزانه‌که‌شی به‌ته‌مه‌نو نه‌زوک بوو،

ئاوا ده‌فه‌رموي: ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً

وَعَشِيًّا ﴿١١﴾﴾ مریم، واته: زه‌که‌رییا له (محراب^(۱)) ده‌که‌ی چو درئ بو لای

عه‌شپره‌ت و هوژه‌که‌ی وه ناماژه‌ی بوکردن که خوا به‌پاک بگرن به‌یانیان و نیواران،

لیږده‌ا هه‌موو زانایان له‌سه‌ر شه‌وه یه‌ک ده‌نگن که: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾، واته: (فاشار

إلَيْهِمْ)، که‌واته: لیږده‌ا (وحي) به‌مانای ئیشاره‌ته، جا له کاتی‌کدا خواي په‌روه‌ردگار

له‌و ته‌مه‌نه‌ی زه‌که‌رییادا مندا لیکي پی‌به‌خشی زوری پی‌سه‌یر بوو، بویه داوای

(۱) المحراب: واته په‌رستگا و شه‌و شوینه‌ی، که خواپه‌رستی تی‌دا ده‌کریت.

به لښه نيشانه يه كې له خواي پوره دگار كړد، خواي پوره دگار پيش پي فهرموو:
 ﴿قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تَكْلِمَ النَّاسِ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ ﴿۱۰﴾ مريم، واته:
 نيشانه ت نهويه كه سي شهو روژان قسه ت بو ناكړي، بويه ش به نيشانه ت پيان
 ده لي: پوره دگارتان به پاك بگرن به يانيانو ئيواران، چونكه پوره دگار
 موعجيزه يه كي ناوا گه وړه ده خو لقيني، كه له پياوړي پيره ميږدو پيريژنيكي
 نه زوك كورپك پهيدا ده بي!!

هروه ها له سووړه تي (الأنعام) ثابته تي (۱۱۲) دا خواي پوره دگار دهر باره ي
 (شياطين^(۱)) ده فهرموي: ﴿... شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ واته: شهيتانه كاني ئاده ميزادو جنوكه
 هه نديكيان (وحي) بو هه نديكيان ده كهن، به قسه ي زريقو وريقو وريقو ده رانه،
 ليره دا (يوحي) ياني: (يوسوس) بهو مانايه كه وه سوه سه ده كهن بو يه كترو دنه ي
 يه كتر ده دن، وه سوه سه ش له ئسلدا به ده نكي خشل ده گوتري (صوت الحلي)،
 چونكه خشل، كه ده نكي ليدي ده نكه كه ي كپه، وه سوه سه ش ده نكي كپي
 شهيتانه ده خاته دلي ئه وه كه سه وه، كه بيه وي ت فريوي بدات، ئه وه ماناي
 يه كه مي وشه ي (وحي) بوو.

۲- واتايه كي تايه تي: كه بريته له ئاراسته كړدني خواو رينماي كړدني بو
 فريشته كاني و بنده چا كه كاني غه يري پيغه مبه ران -عليهم الصلاة والسلام-، وه
 خواي پوره دگار ده فهرموي: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا

(۱) شياطين: كوي (شياطين)، وه له به كار هيتاني قورناندا بو هه كه سيك به كارد، كه له خوا دوو بي،
 چا چ ئاده ميزاد بي، چ جنوكه.

الَّذِينَ آمَنُوا... ﴿١٢﴾ الأنفال، واته: کاتيک په‌روه‌ردگار (وحي) ده‌کرد بو
فرشته‌کانی که من له‌گه‌لثام ئیوه‌ش دلی ئیمانداران ده‌مه‌زراو بکه‌ن.

هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ
فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَاعْلَمِيهِ فِي الْأَيْمِ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَدُّوهُ إِلَىٰكَ
وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ القصص، واته، ئیمه وه‌حییمان کرد بو دایکی
مووسا که شیر بده به‌ کۆرپه‌که‌ت، وه‌ کاتيک که لی‌ ترسای بیکوژن بیخه
تابووتیکه‌وه‌و بیخه‌ نیو پروبار، وه‌ هیچ مه‌ترسئو دل ته‌نگ مه‌به‌، ئیمه‌ بو‌لای تو‌ی
ده‌گپینه‌وه‌و ده‌یکه‌ین به‌ یه‌کیک له‌ ره‌وانه‌کراوانمان.

لیره‌دا مه‌به‌ست له‌ (وحي) خوی په‌روه‌ردگار بو دایکی مووسا -عليهما
السلام- خورپه (إلهام)یه، که رپنمایي کردنیکي په‌نه‌انه‌و له‌ زاراو‌ی شه‌رعدا پی‌ی
ده‌گوترئ: (إلهام) که مه‌به‌ست خستنه‌ نیو دله‌.

۳- واتایه‌کی تایبه‌تی تایبه‌ت: مانای سی‌یه‌می وه‌حی بریتیه له‌ فه‌رمایشت کردنو
رپروونی کردنو ناراسته‌کردنی خوی په‌روه‌ردگار بو پیغه‌مبه‌رانی -عليهم
الصلاة والسلام- چ به‌شیوه‌ی راسته‌وخو له‌ پشتی په‌رده‌وه‌، چ به‌شیوه‌ی ناراسته‌وخو
له‌ ریگه‌ی فریشته‌وه‌، ئهم ئایه‌تانه‌ش مانای سی‌یه‌می وه‌حییمان بو پروون ده‌که‌نه‌وه‌،
خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ﴾ الشوری، واته: ئاوا به‌و شیوه‌یه (ئهی محمد ﷺ) خوی بالاده‌ستی
کاربه‌جئ وه‌حی بو‌تو دهنی‌رئ، وه‌ بو ئه‌وانه‌ی پیش تو‌ش وه‌حی ناروده‌ (که
پیغه‌مبه‌رانن -عليهم الصلاة والسلام-) که‌واته: لیره‌دا مانای سی‌یه‌می وه‌حییمان
بو پروون ده‌بیته‌وه‌، ئه‌ویش بریتیه له‌ قسه‌کردن و فه‌رمایشتکردنی خوی
په‌روه‌ردگار له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رانیدا -عليهم الصلاة والسلام- چ له‌ پشتی په‌رده‌وه‌،

وهك له گهڵ مووسادا كردی، وه له گهڵ پيڤه مبهري خۆشمان له شهوی ئيسراو ميعراجدا، وه چ له رپي فريشته وه، كه ئه وه رپگه ی گشتی وه حيه به بۆ پيڤه مبهران -عليهم الصلاة والسلام-، ههروه ها خواي پهروه ردگار هه ره لهوباره وه ده فرموي: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (١١٣) ﴿النساء، واته:﴾ (ئە ی محمد ﷺ) ئيمه وه حيمان بۆلای تو کردوه، ههروه ك وه حيمان بۆلای نوح و پيڤه مبهرانی دواي ئه ویش ناردوه -عليهم الصلاة والسلام-، ههروه ها ده فرمويه تی: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ...﴾ (٢) ﴿النحل، واته:﴾ فريشته كان بهروو حيك له ئايینی خوی له لايه ن خۆيه وه ده نيريه خواره وه بۆ سه ره ههركام له بهنده كانی كه بيه وئ، ليره دا وشه ی (الروح) به مانای (وحي)يه، چونكه وهك چۆن ئينسان به روو ده ژيی و زيندوه، ژيانی به شهرييه تيش ئاوا به هۆی (وحي)يه وه ژيانی له به ره ده بی و زيندوو ده بی.

دياره له كاتي كدا، كه خه لك وشه ی (وحي) به كارد هيني زيتر مبه ستیان پي مانای سييه ميه تی، وه هينديكيان واده زانن، كه (وحي) ته نيا ئه و مانای سييه ميه هيه، كه ئه ویش بريته له فره مايشت كردنی خوا له گهڵ پيڤه مبه راندا -عليهم الصلاة والسلام-، وه راسپاردنی به رنامه و په يامي خوی بۆ لايان به هۆی فريشته كانه وه، له كاتي كدا كه ئه وه يه كي كه له ماناكانی (وحي) وه ئه و دوو مانايه ی ديكه شی هه ن، كه واته: ده توانين بلين (وحي) سي مانای هيه: گشتی و تايبه تی و تايبه تی تايبه ت.

دابه زيني (وحي) له چ پوژو مانگي ك دا بووه ؟

ليره دا مبه ستمان له يه كه م جاري هاتنی (وحي)يه كه بۆ پيڤه مبه ري خوا ﷺ دابه زيوه، ئايا بۆ يه كه م جار له چ ساڻو مانگو شه ويك دابووه ؟

يو ددهستكه ووتنى وه لامي ئه پرسياره با سه رنجى ئه خالانه بدهين:

يهك: سه رته‌تاي هاتنى وه حى و دابه‌زىنى قورئان له مانگى رهمه‌زان و شهوى قه‌دردا بووه، وهك خواى زانا له ئايه‌تانه‌دا به‌پاشكاويى ئاماژه‌ي پى‌ده‌كات، كه ده‌فه‌رموى: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ...﴾ (۱۸۵) البقرة، واته: مانگى رهمه‌زانيك كه قورئانى تيدا هاتوته خوار، كه‌واته: به‌ته‌ئيد سه‌ره‌تاي هاتنو دابه‌زىنى قورئان له‌مانگى رهمه‌زاندا بووه، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ (۲) الدخان، واته: (ئيمه‌ قورئانمان يو يه‌كه‌جار ناردوته خوار له شه‌ويكى پر پيتو پي‌زدا، ئيمه‌ ورياكه‌روه‌و ترسي‌نه‌رين)، كه‌مه‌به‌ست له‌و شه‌وه‌ شه‌وى (ق‌در)ه، وهك ده‌فه‌رموى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) القدر، واته: (ئيمه‌ له شه‌وى (ق‌در)^(۱) دا قورئانمان ناردوته خوار.

دوو: شه‌وى (ق‌در) يه‌كيكه‌ له ده (۱۰) شه‌وه‌كاني كوتايى مانگى رهمه‌زان، كه فه‌رمايشتى پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌ زوړنو يه‌كيكان ئه‌م فه‌رمووده‌يه‌يه: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: تَحْرُورًا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ} رواه البخاري^(۲)، واته: له شه‌وه‌ تاكه‌كاني ده شه‌وى كوتايى رهمه‌زاندا له شه‌وى (ليلة‌ الق‌در) بگه‌رپن، كه‌واته: به‌ته‌ئيد (شه‌وى قه‌در) له شه‌وه‌ تاكه‌كاني ده شه‌وى كوتايى مانگى رهمه‌زاندايه‌.

(۱) الق‌در: دوو ماناي هه‌ن، يان به‌ ماناي پيتو فه‌ر ديت، يان به‌ ماناي نه‌ندازه‌گيري ديت، كه‌ دياره‌ شه‌و شه‌وه‌ هه‌م شه‌ويكى پر پيتو فه‌ره‌و هه‌م شه‌ويكيشه‌ كه‌ نه‌ندازه‌گيري هه‌موو كاره‌كاني شه‌و سالمي تيدا ده‌كرت.

(۲) صحيح البخاري، (۲۰۱۷).

سۍ: پيغمبر ﷺ فرمويده، كه له پژوژي دوشه مه دا له دايك بووه و هره له پژوژي دوشه مه شدا بويكه جار و هڅي بوي هاتوه، و هك له فرموده ده دا هاتوه: **{عن أبي قتادة ؓ: أن رسول الله ﷺ سئل عن صوم يوم الإثنين، فقال: ذاك يوم ولد فيه ويوم بعث فيه، أو أنزل علي فيه}** ^(۱) رواه مسلم، واته: پرسياړ له پيغمبر ﷺ كرا دهرباره ي پژوژووبووني پژوژي دوشه مه، نه ویش فرموي: نه وه پژوژي كه تييدا له دايك بووم و هتييدا په وانه كرام يان و هحييم بوي هاتوته خوار، (بويكه جار، نه گهرنا و هڅي له هه موو پژوژه كاني ديكه ي سالي شدا هاتوته خوار).

چوار: به پي چيساباتي فه له كي، دوشه مه كاني مانگي په مه زاني (۴۱) ه مين سالي ته مه نې پيغمبر ﷺ، بریتين له پژواني: (۷، ۱۴، ۲۱، ۲۸) ^(۲).

جا به له بهر چا وگرتني نهو چوار خالي، كه رابردن، ناچارين بليين:

شهوې (۲۱) ي مانگي په مه زاني (۴۱) مين سالي ته مه نې پيغمبر ﷺ، كه شهوې دوشه مه بووه، يه كه مين شهوې دابه زيني سهره تاي و هڅي خوا - عزوجل - بووه بوي سهر (محمد) ﷺ، چونكه:

۱ - و هك گوتمان مسوگر سهره تاي دابه زيني و هڅي له يه كيك له شهوې به پيژه كاني مانگي په مه زاني سالي يه كه مي پيغمبر ﷺ (محمد) دا بووه، و هك ههركام له نايه تي (۱۸۵) ي (البقرة) و نايه تي (۳) ي (الدخان) و سوره تي (القدر) به راشكاويي رايكه يانده.

(۱) صحيح مسلم: (۲۷۳۹).

(۲) پروانه: (الرحيق المختوم)، لاهره: (۱۵)، صفي الرحمن مباركفوري.

۲- وه ئەو شەۋەش بەتەئكىد يەككە ئە شەۋە تاكەكانى دە (۱۰) شەۋى كۆتايى مانگى رەمەزان، وهك فەرموودەى پېغەمبەر ﷺ: {تَحَرُّوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ} دەيگەيەنئى.

۳- وه ئەۋشەۋە تاكەش برىتيە ئە شەۋى دووشەممەى (۲۱)ى مانگى رەمەزان، چونكە بەپيئى ئەو فەرموودەيەى (أبو قتادة) گيڤاويەتەۋە پېغەمبەر ﷺ ئە شەۋى دووشەممەدا وهى بۆ دابەزىئراۋە دووشەممەكانى (۱۴،۷)ى ئەو رەمەزانەش، چونكە ناكەۋنە دەشەۋى كۆتايى و دووشەممەى (۲۸)يش، چونكە ئە شەۋە تاكەكان نيە، هيچ كاميان ناگوغجئ ئەو شەۋە ديارىكراۋەبن، كەۋاتە: ئەو شەۋە موبارەكە بەتەئكىد شەۋى دووشەممەى (۲۱)ى مانگى رەمەزانە.

دابىرانى وهى و چۆنيەتى و حىكمەت و ماۋەكەى:-

۱- چۆنيەتى پىچىرانى وهى :

بوخارىي دەربارەى پىچىرانى وهى، گوتويەتى: (وفتر الوحي فترة حتى حزن النبي ﷺ فيما بلغنا حزناً غداً منه مراراً كي يتردى من رؤوس شواهد الجبال فكلما أوفى بذرة جبل لكي يلقي منه نفسه تبدى له جبريل فقال: يا (محمد) إنك رسول الله حقاً، فيسكن لذلك جأشه وتقر نفسه فيرجع، فإذا طالت عليه فترة الوحي غدا لمثل ذلك فإذا أوفى بذرة الجبل تبدى له جبريل فقال له مثل ذلك)^(۱)، بوخارىي دەئى: پيىم گەيشتو، كە (وحى) بۆ ماۋەيەك پىچرا پېغەمبەر ﷺ زۆر دلتەنگ بوو، دلتەنگ بوۋنەكەى بەراددەيەك بوو، كە چەند جاريك دەچوو بۆ سەر لووتكەى چيا بەرزەكان بۆئەۋەى خۆى ھەلداتە خوارئ، ۋە ھەر جاريك، كە دەچوو بۆ سەر لووتكەى شاخەكان (جبريل) خۆى پيشان دەداۋ دەيگوت: ئەى

موحه ممد بینگومان تو پیغمه مبه‌ری خوی، پیغمه مبه‌ریش دلی ناسووده ده‌بوو، ده‌روونی نارامی ده‌گرت و ده‌گه‌رایه‌وه، وه که وه‌چی پچرانه‌که‌ی دریژه‌ی ده‌بوو دیسان ده‌چوو بو سهر لووتکه‌ی چیا به‌رزه‌کان بوئه‌وه‌ی خوی هه‌لبداته خواری، به‌لام دیسان (جبریل) لی‌ی ده‌رده‌که‌وت و پی‌ی ده‌گوت، که به‌ته‌ئکید تو پیغمه مبه‌ری خوی، ئه‌ویش ده‌گه‌رایه‌وه، (مه‌به‌ست له پچرانی وه‌چی دواکه‌وتنی وه‌چی بووه، بو ماوه‌یه‌کی که‌م) (۱).

ب- حیکمه‌تی پچرانی وه‌چی:

(ابن حجر العسقلانی) گوتویه‌تی: (وفتور الوحي عبارة عن تأخره مدة من الزمان وكان ذلك ليذهب ماكان ﷺ وجده من الروع وليحصل له التشوق إلى العود) (۲)، (ابن حجر العسقلانی) ی که زانیه‌کی گه‌وره‌یه له زانا فهرمووده ناسه‌کان ده‌لی: (پچرانی وه‌چی بریتیه له دواکه‌وتنی بو ماوه‌یه‌ک، ئه‌وه‌ش بو ئه‌وه بوو، که ئه‌و ترسه‌ی بو پیغمه مبه‌ر ﷺ دروست بووه لی‌ی لایچی، وه له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه بو ئه‌وه‌ی تامه‌زرۆبی زیاتری هه‌بێ بو وهرگرتنی وه‌چی)، چونکه له کاتی‌کدا که وه‌چی بو پیغمه مبه‌ر ﷺ ده‌هاته خواری زور قورس بوو له‌سه‌ری، له‌و باره‌وه دایکمان (عائشة) -خوا لی‌ی پازی بی- وه‌ک بوخاریی بو‌مان ده‌گیریت‌ه‌وه گوتویه‌تی: (له پۆژی زور ساردی زستاندا که پیغمه مبه‌ر وه‌چی بو هاتبا دلۆبی ئاره‌قی ده‌رده‌کردو به‌ ده‌م وچاوی موباره‌کیدا ده‌هاته خواری) (۳)، هه‌روه‌ها (زید بن ثابت) له‌وباره‌وه گوتویه‌تی:

(۱) به‌لام هه‌ندیک له زانیانی سپه‌ره فهرمووده تی‌بنی یان له‌سه‌ر ئه‌م رووداوه هه‌یه بو وینه: خاوه‌نی کتییی (السيرة النبوية عرض وقائع وتحليل أحداث) د. علي محمد الصلابي که له لایه‌ره (۸۴) دا گوتویه‌تی: (وأما ما جاء بلاغاً أنه ﷺ حزن حزناً جعله يغدو ليتردى من شواهد الجبال، وأن جبريل -عليه السلام- كان يظهر له في كل مرة، ويبشره بأنه رسول الله، فمرسل ضعيف، كما أنه يتنافى مع عصمة النبي ﷺ).

(۲) كتاب فتح الباري، ج ۱، ص ۳۶.

(۳) صحيح البخاري: (۲)

(جاریکیان رانی موباره کی پیغمه مبه ﷺ له سهر رانم بوو که وه چی بۆ هات نه ونه نده قورسایی خسته سهر رانم خه ریک بوو رانم ورد بی) ^(۱)، ههروه ها ده گیر نه وه جاری وا هه بووه پیغمه مبه ﷺ له سهر خوشتر بووه که وه چی بۆ هاتوه خوشتره که ی پی به عه زیدا چۆته خواری، چونکه پیغمه مبه ﷺ که وتۆته حاله تیکی سه خته وه تا کو وه چی یه که ی وه رگرتوه.

ج- ماوه ی پچرانی وه چی :

پیغمه مبه ﷺ ده فهرموی: {جاورت بحراء فلما قضیت جوار ی هبطت فنودیت فنظرت عن یمینی فلم أر شیئاً، ونظرت عن شمالي فلم أر شیئاً، ونظرت أمامی فلم أر شیئاً، ونظرت خلفی فلم أر شیئاً، فرفعت رأسی فرأیت شیئاً، فأتیت خدیجة فقلت دُغرونی وصبوا علی ماءً بارداً، قال فدثرونی وصبوا علی ماءً بارداً، قال فنزلت: ﴿يَأَيُّهَا الْمَدَّثِرُ ۝۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝۲﴾

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝۳ وَثَبَاتِكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝۵ وَلَا تَمْنُنْ سَتَكْبُرُ ۝۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝۷﴾ المدثر، ثم تتابع الوحي { رواه البخاري ^(۲)، واته: ماوه یه که له خه لوه دا بووم - که مه به سستی له مانگی ره مه زانه - کاتی که خه لوه که م ته واو کرد له شاخ چومه خوار، بانگ کرام، ته ماشای لای راستم کرد هیچم نه بینی ته ماشای لای چه یم کرد هیچم نه بینی، ته ماشای پیش خۆم کرد هیچم نه بینی، ته ماشای پشت خۆم کرد هیچم نه بینی، سه رم به رز کرده وه شتیکم بینی، {له ریوایه تیکی

(۱) بروانه: (فتح الباری)، ج ۸، ص ۷۱۰.

(۲) (صحیح البخاری)، برقم: ۴۹۲۲.

دیکه‌ی بوخاریدا هاتوه به ژماره (۴۹۲۴)، ټه فریشتیه‌م بینى، که له غارى (حراء) بۆ یه‌که‌م جار هاتبوو بۆ لام **(فإذا الملك الذي جاءني بحراء)**، که له‌سهر کورسییه‌ک دانیشتبوو له‌نیوان ئاسمانو زه‌وى، زور لیى ترسام تاكو كه‌وتم { دوايى چوممه‌وه بۆ مالئو به خه‌ديجهم گوت: دامپوښنو ئاوى ساردم پيدا‌که‌نو، ئاوى ساردیان پیدا کردم و پاشان دایان پوښیم، پاشان ټه‌م ټایه‌تانه هاتنه‌خوار: (ټه‌ى ټه‌و که‌سه‌ى خوت له نوینى وهرپچاوه، هه‌لسه‌و خه‌لکى ئاگادار بکه‌وه، وه په‌روه‌ردگارت به گه‌وره بگروه، به‌رگو پوښاکت پاک بکه‌وه، واز له گونا‌ه بینه -وه‌ک، که هه‌ر وازت لی‌هیناوه-، وه شت مبه‌خشه‌و به‌زورى بزانی، وه بۆ په‌روه‌ردگارى خوت ئارام بگره‌) پاشان وه‌حى به‌رده‌وام بوو.

چونیه‌تى ده‌لاله‌تى ټه‌م فهرمایشته‌ش له‌سهر دیاریک‌ردنى ماوه‌ى ټه‌و پچراڼه‌ى وه‌حى به‌م جوړه‌یه:

(۱) .. رسته‌ى **(جوارت بحراء)** ماوه‌یه‌ک له ټه‌شکه‌وتى حیرادا له خه‌لوه‌دا بووم، ټه‌وه‌مان بۆ ئاشکرا ده‌کات، که ټه‌و ماوه‌یه‌ى پیغه‌مبه‌ر تییدا چوته خه‌لوه‌وه له کاتى هاتنى وه‌حى دا ماوه‌ى مانگىک بووه مانگى رهمه‌زانیش بووه، چونکه بۆ یه‌که‌مجار له شه‌وى قه‌دردا وه‌حى بۆ هات وه‌ک پیښتریش وروښان کړده‌وه.

(۲) .. رسته‌ى **(فلما قضيت جوارى)**، واته: کاتیک، که خه‌لوه‌که‌م ته‌واوکړد، ده‌ریده‌خات که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ټه‌و مانگه که مانگى رهمه‌زانه هه‌مووى له خه‌لوه‌دا بووه، وه دواى ټه‌وه‌ى، که ته‌واوى کړده له شاخ هاتوته خوار.

(۳) .. رسته‌ى **(فإذا الملك الذي جاءني بحراء)**، واته: ټه‌و فریشتیه‌م بینى، که یه‌که‌م جار له ټه‌شکه‌وتى (حراء) هات بۆ لام، که‌واته ټه‌و رسته‌یه به‌لگه‌یه له‌سهر ټه‌وه که ټه‌وجاره جارى دووه‌مى بووه (جبریل) بیښى.

٤) ئنجا وهك سەلماندمان كه پيغەمبەري خوا ﷺ له شهوي (٢١) ي رەمەزاندە بۆ يەكەم جار وهحي بۆ هاتوه، وهلهه فەرموودهيه شدا دەرځستوه جاري دووهه، كه (جبريل) ي بينيوه كاتيك بووه كه خهلو يەك مانگيه كه ي تهواو كرده، كهواته: ئەم جاري دووهه كه (جبريل) ي بينيوه سەرەتاي سوورەتي (المدر) ي بۆ دابهزيوه، پاش كۆتايي مانگي رەمەزان بووه، واته (١) ي شوال ئنجا دياره كه ماوهي نيوان (٢١) ي (رمضان) ههتا (١) ي (شوال) يش (٩) يان (١٠) رۆژه.

كهواته: پچراني وهحي بۆ ماوهي نيوان دابهزيني سوورەتي (العلق) و سەرەتاي سوورەتي (المدر)، ياني: (٩) يان (١٠) رۆژ بووه، نهك وهك ههنديك له زانايان گوتويانه: سى مانگ يا سى سال!! بهلكو چهند رۆژيەك بووه هيچي ديكه.

بۆيه دهتوانين زۆر به دلتيايي يهوه بليين:

(محمد) ي كوري (عبدالله) ي كوري (عبدالمطلب) ﷺ به دابهزيني (اقرأ) پلهي پيغەمبەرايه تي (النبوة) ي پي به خشراوه به هاتني (المدر) يش پلهي رەوانه كراوي تي (الرسالة) ي پي دراوه ماوهي نيواني ئەو دوو ئەرکەش (٩) يان (١٠) رۆژ بووه.

به لام ئەوهي ههنديك له ميژوونوسان و زانايان گوتويانه كه پيغەمبەري خوا ﷺ سى مانگ، يان سى سالان وهحي لى پچراوه، وه ههنديكيان دهليين سوورەتي (الضحى) كه خواي بهرز تييدا دهفرموي: ﴿مَادَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾ ﴿٣﴾ الضحى، واته: پهروهردگارت وازي لينه هيئاوي و ليت تووره نهبووه، هەر بهو بۆنه يهوه و بۆ دلدانه وهي پيغەمبەر ﷺ هاتوته خوار، ئەوانه هيچيان وانين، بهلكو پيغەمبەر ﷺ له (٩) يان (١٠) رۆژ زياتر وهحي لى نهپراوه.

پیش کړتایی هیښان بهم باسه ش به کورتی ئاماژه به جوړه کانی هاتنی وه چی بؤ پیغمبر ﷺ ده کهین، که وه (ابن القیم)^(۱) ده لی: ئهم شه شهن:

۱/ خه ونی راست (الرؤیا الصادقة).

۲/ (جبریل) شتيك بخاته دلی پیغمبره وه بی ئه وهی بیښری، وه که فهرموویه تی:

((ان روح القدس نفث في روعي: أن نفساً لن تموت حتى تستكمل رزقها وأجلها، فاتقوا الله وأجملوا في الطلب))، رواه ابن حبان في صحيحه.

۳/ (جبریل) له شیوهی پیاویک دیته لای و شتی پی را ده گه یه نی، ئهم شیوهیه هیندیك جار هاوه لانی به پزیشی بینویانه.

۴/ هیندیك جار وه چی بؤ هاتوه له شیوهی دهنگی جهړه سدا، کاتی وابووه که بهم شیوهیه وه چی بؤ هاتوه له کاتیکی زور سه رمادا ئاره قهی پیدا هاتوته خواری.

۵/ (جبریل) له شیوهی راسته قینه ی خویدا هاتوه پیغمبر ﷺ بینوییه تی و وه چی لی وهرگرتوه، که ئهمه دوو جار پروی داوه، وه که له سووړه تی (النجم) دا هاتوه.

۶/ ئهو شیوازه ی که خوی مه زن له شه وی (معراج) دا وه چی بؤ پیغمبر ﷺ کړده له کاتیکیدا که له سهرووی ئاسمانه کان بووه نویژی له سهر واجب کړده، که ئه میان وه کهسه کړدنی راسته وخوی خوا بووه له گه لا موسادا: ﴿...وَكَلَّمَ اللَّهُ

مُوسَى تَكَلِّمًا﴾ ۱۶۶ النساء.

شایانی باسیشه، که ئیمه لی کولینه وه یه کی خه ست وخولمان له باره ی وه حییه وه له کتیبی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا کړده^(۲).

(۱) (ابن القیم) گوتویه تی: خه وتن، به لام من پیم وایه شه ش و خه وت هریه کن و خه وت دوو باره ی شه شه.

(۲) له (الفصل الخامس) ی (الباب الثاني) دا.

حیکمه‌تی هه لبرځیرانی پیغه مبه‌ری کوټایی محمد ﷺ له نیوگه‌لی عاره‌بدا

سه‌ره‌تا ده‌لیم:

نیمه وه‌کو مسولمان نه‌ک هه‌ر بۆمان هه‌یه‌و دروسته، به‌لکو شتیکی په‌سندو جاری وا هه‌یه پیوستیشه که له حیکمه‌ته‌کانی خوی په‌روه‌ردگار بکوټینه‌وه، چ له عالیه‌می خه‌لقی، چ له عالیه‌می نه‌مری دا، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿... اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٥٤﴾ الاعراف، واته: هه‌رچی دروست کراوه مولکی خواجه، وه‌ شه‌ریعت و فه‌رمانیش هه‌ر له لایه‌نی نه‌وه‌وه هاتوه‌وه هه‌ر بۆ نه‌وه‌وه، به‌لای نیسان هه‌لده‌نی تا‌کو له حیکمه‌تی شته‌کان بکوټینه‌وه‌وه کویرانه به‌دوای شت نه‌که‌وئ و نه‌و شتانه‌ی ده‌گونجی بچیته‌ بنج و بناوانیانه‌وه به‌سه‌ر کیلی لیان نه‌روانی، وه‌ له‌ پرووی زانین و لیکوټینه‌وه‌وه بریار بدات و هه‌ل‌بدا حیکمه‌تی بوونی شته‌کان به‌و شیوه‌یه‌ی که هه‌ن بزانی، بۆ روونکردنه‌وه‌ی نه‌م مه‌به‌سته چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ قورئان دینینه‌وه:

۱- فریشته‌کان -سه‌لامی خویان لیبی- پاکترین و چاکترین دروستکراوی خوان به‌گشتی، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا داوای حیکمه‌تی دروستکرانی (آدم) له‌ خوی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ...﴾ ﴿٢٠﴾ البقرة، واته: وه‌ کاتیک په‌روه‌ردگارت به‌ فریشته‌کانی فه‌رموو: من ده‌مه‌وئ جینشینیک له‌سه‌ر

زه وی بڼو څوم دابنیم، فریشته کان گوتیان ئایا که سیکی تیدا ده گیرې به جینشین که خوین ده پښتو و خرابه ی تیدا ده کات له کاتیکدا، که نیمه تو به پاک ده گرین له هه موو که م و کوریه ک؟!

لیږدها نهو پرسیاره ی فریشته کان پرسیاری ږه خنه گرتن نه بووه، چونکه بیگومان نهو له مسولمانی عاده تیش ناو هشیته وه چ جای فریشته ی بی هه له، به لکو ته نها له حکمه ته که ی ده پرسن، که داخو حکمه ت چیه خوی پروه ردگار (آدم) و نهو کانی له زه ویدا ده کات به جینشین؟ به به لگه ی نهو که دواتر خوی پروه ردگار ده فهرموی: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ واته: نهو ی که من ده یزانم نیوه نایزان، دوا یی ناو ده کان هه موو فیری ئاده م ده کات، پاشان له فریشته کان ده پرسئ: نهو شتانه ناویان چیه؟؟ نهو انیش نایزان، وه ئاده م ناوی هه موو شته کان هه لده دات، پاشان خوی پروه ردگار به فریشته کان ده فهرموی: نه دی پیم نه گوتن نهو ی که من ده یزانم نیوه نایزان، وه من نهو ی که نیوه ئاشکراو په نه انیشی ده که ن ده یزانم! که واته: لیږدها فریشته کان داوی حکمه تی دروست کران و به جینشین دانرانی ئاده م ده که ن له خوی پروه ردگار.

۲- هه روه ها ئیبراهیم عليه السلام له پروه ردگاری ده پرسئ: ﴿... رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَئِن لِّیُطَمِّئَنَّ قُلُوبُ﴾ البقرة، واته: پروه ردگارم پیشانم بده چون مردووان زیندو ده که یه وه؟ (خوی پروه ردگار فهرموی: ئایا ایمانت نیه که من ده توانم مردووان زیندو بکه مه وه؟! (ئیبراهیم) فهرموی: با ایمانم هیه، به لام ده مه وی دلم نارام بگری، که واته: نه گهر ئینسانی مسولمان داوی حکمه تی شتی که بکات له خوی پروه ردگار بڼو نهو ی که ایمانی پی به هیژ بی، نهو شتیکی زور چاکی کرده، چونکه نهو ریازی فریشتان و پیغه مبه رانه، وه نه گهر سه رنجی قورئان بده ین که م حوکی

شەریعت هەیه کە خوای پەرەردگار بۆخۆی حیکمەت و عیللەتە کە ی باس نە کردبێ، بەلام لێزانیی و ورد بینی دەوێ تا دەیدزیتەو، بۆ وینە: خوای پەرەردگار باسی نێردرانی پێغەمبەرەن -علیهم الصلاة والسلام- دەکات، دوایش حیکمەتە کە ی باس دەکات کە بۆچی پێغەمبەرانی ناردوون، کە دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء، ۱۶۵) واتە: پێغەمبەرەن کەسانیکی مژدەدەر و ترسینەر بۆ ئەوێ خەڵک بەلگەیان نەبێ لەسەر خوای پەرەردگار پاش هاتنی پێغەمبەرەن، وە خوا زالی کاربەجییه.

وەک لێرەدا دەردەکەوێ حیکمەتی نێردرانی پێغەمبەرەن -علیهم الصلاة والسلام- ئەو بوو کە خەڵکی بیانویان نەبێ، وە خوای پەرەردگار بە ڕەوانە کردنی پێغەمبەرەن -علیهم الصلاة والسلام- خەڵکی بیانوو پێ کردووە.

۳- هەرەها خوای بەخشنده ئە باسی بەشایەدگرتنی دوو (شاهید)دا ئە کاتی کدا کە

مسوڵمان قەرز بەیەک دەدەن دەفەرموێ: ﴿...وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ

رِّجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنْ

الشَّهَادَةِ أَنْ تَصِلَ إِحْدَهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدُهُمَا الْأُخْرَى ۖ...﴾ (البقرة، ۲۸۲) واتە: {ئەگەر قەرزتان بەیەکتەدا} دوو کەس ئە پیاوانتان بە شاهید بگرن، ئەگەر

دوو پیاو نەبوون با پیاویک و دوو ئافرەت بن، ئەو شاهیدانە ی کە خۆتان بە

چاکیان دەزانن، دوا یی حیکمەتی ئەو ڕوون دەکاتەو کە بۆچی دوو ئافرەت

لەجیات ی پیاویکە، وەک دەفەرموێ: ﴿أَنْ تَصِلَ إِحْدَهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدُهُمَا

الْأُخْرَى﴾ (البقرة، ۲۸۲) کەواتە: حیکمەتە کە ی ئەو یە کە ئەگەر یەکیکیان لەبیری چۆرە ئەو ی

دیكە بیری دەخاتەو، کەواتە ئافرەت لەبەر ئەو ی، کە سەرگەرمی

په وروډه کړدنې مندالو کومه لیک شتی ثافره تانه یه، که په یوه ستن به سروشتی ثافره تانه وه، په ښه وای لږ بکهن، که ته رکیزی زور نه بڼی له سهر کړین و فروشتن، یا خود عاتیفه ی به سهر دا زال بڼی، یا نه بیری بچیته وه، جا نه گهر دوو ثافره ت بن بیر په کتری ده خنه وه، که واته: حکمه ته که ی نه وه یه نه ک نه وه ی که ناحه زانی ئیسلام ده لښ که زولم له ثافره ت کرابی!

۴- وه له مه سه له ی سزای ده ست بریندا خوا ده فهرموئ: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ المائدة، واته: وه پیاوې دزو ثافره تی دز ده ستیان بیرن نه وه سزای نه وه یه که کړدوویانه، دواپی حکمه ته که ی به یان ده کات و ده فهرموئ: ﴿نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ﴾، واته: نه وه ترساندنیکه له لایه ن خوا وه، چونکه (نکال) به سزایه ک ده گوتری، که خه لکی پی ترسیتن، که واته نه وه سزایه ی، که ده چه سپیندری به سهر دزدا بو نه وه یه، که خه لکی پی چاوترساو بی و له دزی و ریگری دور بکه ونه وه.

نم چه ند نمونه ییم بویه باس کړدن بو نه وه ی بزانی، که نیمه له حکمه تی نیردرانی پیغه مبه ری کوتایی ﷺ له نیو عاره بدا ده کوئینه وه و باسی لیوه ده که ین، شتیکی زور ئاسایی یه، به لکو بو به ربه رچدانه وه ی ناحه زانی دین و که سانیک که به نه زانی یان به زور زانی دژیته تی دین ده که ن و نه و پرووه په خنه ده گرن، زور له جی خویته تی و بگره پیویتیسه، جا ئیستا با چه ند حکمه تیکی نه وه مه سه له یه بخه ینه پرو:

یه که م: که سایه تی ناوازه و ه لکه و تووی پیغه مبه ر ﷺ:

یه کیک له حکمه ته کانی هه لېژیررانی موحه مه د ﷺ به پیغه مبه ری کوتایی نه وه یه که خاوه نی که سایه تییه کی ناوازه و ه لکه و توو بووه، وه ک خوا ی په وروډگار له چه ند

ثابته تېکدا ثاماره ی پښ د ه کات، بډ وینه: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ...﴾ (۱۲۶) الأنعام، واته: وه کافرو بډ پرواکان کاتيک، که موعجيزه يه کيان بډ دښ، ده لښ: بډوا ناهښښن تا کو نه وهډی، که دراوه به پيغه مبه رانی خوا به ئيمه ش نه درښ واته: په يامو وهډی - جا خواي کار به جڼ له وه لامياندا ده فرموي: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ واته: خوا بډ خواي زانتره به وه که په يامي خواي لای کښ داده نښ، که لږ ده دا مه به ست پيغه مبه رډي (خاته م) ه ﷺ ويگومان هه موو پيغه مبه رانی ديش له سه رده م وړوژگاري خواياندا باشتړين خه لکی سه رده می خوايان بوون، وه (محمد) ﷺ باشتړين که سی سه رده می خوايه تی و باشتړين که سيشه له سه ر ئاستي هه موو به شه رييه ت، چونکه نهو تاکه پيغه مبه ريکه که بډ هه موو مروځايه تی نږدراوه.

هه روه ها هه رله وبار هه خوا ده فرموي: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (۲۱) أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا...﴾ (۲۲) الزخرف، واته: کافره کان گو تيان ده بووايه نه م قورئانه له سه ر يه کيک له پياوه کانی نښو دوو شاره گه وره کان هاتبايه خوار، ﴿که مه به ستيان (مه که) و (طائف) بووه﴾ نایا نهوانن که په حمه تی په روه ر دگار دابه ش ده که ن، ئيمه ژيان و گوزره نيشمان به سه رياندا دابه ش کردوه، که واته نهو په حمه ته بډيه دراوه به (محمد) ﷺ، چونکه شايسته ی نهو په حمه ته يه وه ک خواي به خشه ر پيښي فرموه: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ (۱) الکوثر، واته: ئيمه خير يکی زور گه وره مان به تو به خشيوه، که نهو خير هه ريک له پيغه مبه رايه تی و (نبوه) و هه وزی که سه رو تکا کردنی مه زن (الشفاعة العظمی) ده گريته وه.

ههروهه دهغه رموى: ﴿ت وَالْقَالِمَ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝١﴾ مَا أَنْتَ نِعْمَةَ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝٢﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤﴾ القلم، واته: سويند به قهلهه و به وى كه پى دهنوسن، تو به هوى نيعمه تى پهروهه دگارتوهه (كه پيغه مبرايه تى) شيت نى، بهلكو تو پاداشتيكى نه پراوت هيه، وه بيگومان تو له سهر رهوشتيكي مه زنى، كه واته: حيكه تى يه كه م پيوه ندى به پيغه مبروهه هيه، چونكه نهو تايبه تمه ندى و هلكه و توويه تيانه ي له پيغه مبردا هه بوون ﷺ له خهلكى ديكه دا نه بوون.

دووه م: هوکاري شارستانيتى :

كه لاني روم و فارس و هيند، هه ريه كه ي شتيكيان هه بووه و له ووى ژيانى دنياره له بهره و پيش چوون دابوون، به لام گهلى عارب نه وکات بې بهش بووه له هه موو شيوه كانى ژيارو شارستانيتى و هه تا خویندن و نوو سين شيان نه زانيوه، وه خواى تاكو پاك دهغه رموى: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَزَبْتَ الْمُبْطُلُونَ ۝٤٨﴾ العنكبوت، واته: تو (نهى محمد ﷺ) له پيش قوراندا هيچ كتيبيكت نه خویندو ته ووه هيچ شتيكت به دهستى راست نه نوو سيوه، چونكه نه گهر خویندن و نوو سينت هه بووايه، بې پروايان دهكه و تنه گومانه وه، واته: تو نه خویندنه و ته هه بووه نه نوو سين شت هه بووه، نهك هه پيغه مبر ﷺ بهلكو قه و مه كه شى هه نه خوینده وار بوون و خویندن و نوو سينيان نه بووه، وه له هه موو لايه نه كانى ژيان و شارستانيتيدا له پاش بوون، به لى بويه خواى پهروهه دگار له نيو دواكه و توو ترين ميلله تدا پيغه مبرى خوى نارد ﷺ، كه دواى هاتنى نهو پيغه مبره له هه موو پرويكه وه به هوى ئيسلامه وه و پيش هه موو شارستانيه ته كان كه و تنه وه،

بۇ ئەۋەى خەلك بزانن، كە ھۆكاریكى غەیری بەشەرى ھاتۆتە نیو ھاوکیشەكەۋە، ئەۋیش بریتیه ئە ۋەحى و پەیۋەست بوون بە پەيامى خواى پەرۋەردگارەۋە.

سىيەم: ھۆكاری سیاسى :

ئەۋكاتە نیۋە دورگەى عارەبى ئە ژیر كۆنترۆلى كەسدا نەبوۋە، چونكە ھىچى واى لى نەبوۋە، كە پۆم و فارس تەماعى تىبكەن بىن داگیرى بكەن، بەلكو بىابانىكى كاكى بەكاكى و وشك و دیمەكار بوۋە، كە جىي تەماعى ھىچ كەس نەبوۋە، ئەۋەش واى لىكردۋە كە كەش و ھەۋايەك بۇ پېغەمبەر ﷺ و ئەو كۆمەلە ھاۋەلەى ئەگەلیدا بوون پرەخسى، كە كىانىكى وا دروست بكەن ھىچ فشارو ھەیمەنەۋ ترسى پۆم و فارسیان بەسەرەۋە نەبى و شوینىكى كۆشەگىرو لاپەر بى، بۇئەۋەى نەمامى پەيامى خواى تیدا پرویت و سەرۋەر بگرى.

چۈارەم : ھۆكاری جوگرافى :

نیۋە دورگەى عارەبى ئاسىاو ئەفرىقا بەیەكەۋە دەبەستى و ئەئوروپاش دور نیە، واتە: شوینىكى نیۋەند (وسط)ە، ۋەكاتىك ئەو دیمەنەمان بەچاكى دەكەۋیتە بەرچاو، كە تەماشای نەخشەى سیاسى بلابوونەۋەى ئىسلام بكەین، كە چۆن ئە نیۋە دورگەى عارەبىیەۋە بە ھەموو لایەكدا بلابۆتەۋە، كە بەتەكید ئەگەر ئە شوینىكى دىكە بوۋایە ئاسان نەبوۋ بەو شیۋەیه بە ھەموولایەكدا بلابۆیتەۋە.

پېنجەم : ھۆكاری پرووحى :

(كەعبە) كە پەرستگایەكى بەرپىزى سەرچەم خاۋەن شەرىعەتە ئاسمانیەكانە، ئە نیۋە دورگەى عارەبیدا بوۋە ئەلەین كەسكىشەۋە دروست كراۋە كە خالى ھاۋبەشى نیۋان ھەموو خاۋەن شەرىعەتە ئاسمانیەكان بوۋە، چونكە (مسولمان و نەصرانىی و

جۈۋلەكەو صائىبە) ھەمويان پېژيان ھەيە بۆ ئىبراھىم -عليه الصلاة والسلام-، بۆيە كەعبە ۋەك جەمسەرىكى روۋى بوۋە ۋەككى بۆ لاي خۆي پەلگىش كىردە، كە بېگومان ھىچ شۇنىڭكى دىكە ئەو ھۆكارە كارىگەرە روۋىيەى لىيە.

شەشەم: ھۆكارى كۆمەلەيتى :

گەلى عارەب ئەۋكاتە ۋەكو كەرەسەيەكى خاۋ ۋابو، كە ئە ھىچ قالىب بۆتەيەكدا شىكلى نەگرتبو، ۋە كۆمەلەيىك خەسلەت ۋ تايىبەتمەندىشيان ھەبوون كە بۆ ھەلگرتن ۋ گەياندىنى دوا پەيامى خوا پېۋىست بوون، بۆ نىمۋنە: گەلەيىكى ئازا بوون ۋ ئىيانىكى سادەيان ھەبوۋە ۋاستىگۇ بوون ۋاۋەن بەلەن بوون، ۋە ۋازاۋە بوون بە سىفەتەكانى ۋەك: فېداكارىي ۋ سەخاۋەت ۋ تەخەمۇل كىردى ئىيانى ئارەخەت، كە بېگومان ئەو سىفەتەش زۆر پېۋىست بۆ مىللەتەك كە بۆ يەكەم جار پەيامى خاۋان دەخىتە سەرشان، بۆئەۋەي بە زەۋىدا بلاۋى بىكەنەۋە، بۆ ۋىنە: ئەگەر ئەو دىنە ئەنئەنە گەلەيىكى ۋەك فارس ۋ رۆم... ھتەدا ھاتبايە خوار، كە ئەۋكات بەھۋى زىادەۋىي ۋ خۆشگۈزەرانىيەۋە تا ۋادەيەكى زۆر كەۋتبوۋنە جلىتاۋى رەۋش تىزىمەۋە، ئىيا دەياتتوانى بىنە ھەلگرو گەيەنەرى ئەو پەيامە ۋەمو شىتەكى خۆيانى ئەپىناۋدا بەخت بىكەن؟! بېگومان نەخىر، چۈنكە پېغەمبەر ﷺ كە جەجى مائىئاۋىي (حجە الوداع) كى كىردە ۋ زۆرەي مېژوۋنوسان ژمارەى ھاۋەلە بەرپىزەكانى بە سەد (۱۰۰) ھەزار مەزەندە دەكەن، ژمارەيەكى زۆر ئەۋانە ئەپىناۋ دىنى خاۋا شەھىد بوون، كە ئەۋە بەلگەيە ئەسەر فېداكارىي ئەو گەلە.

لېرەدا دەمەۋى سەرنجەتان بۆ لاي ئەۋە رابىكىشم، كە ھەمو گەلە مىللەتەك ئە مېژوۋى خۆيدا بە بەرزىي ۋ نىمىيدا تېپەر دەبن، ھەمو مىللەتان كاتەك دەبن، كە ئە ئوۋتەكەدا دەبن، جارى ۋاش ھەيە سەرە ۋ لىژ دەبنەۋە، جا ئەۋكاتە گەلى عەرەب خاۋەنى كۆمەلەي سىفەتى زۆر باش بوون، كە ئەو سىفەتەكانى يارمەتى داۋن ۋ كىردوۋىيە كەرەستەيەكى زۆر باش كە پېغەمبەر ﷺ كاكلى ئەو دەۋلەتە ئىسلامىيەيان

لەى دروست بكاو بيانكاتە ميللەتيك كە بتوانن پەيام و بەرنامەى خوا كە مايەى بەختەوهرىي دنياو دواړۆڅه، بگهيهنن به هه موو ميللەتاني ديكه و ئاماده ش بن، كە سهر و مائى خوڻاني له پياودا بهخت بگهن، كە به داخه وه هه نديك كهسى نهزان له بهرئوهى كە تهنها عاره بى به عسى شوځيني بينيوه، هه لده ستى راست و چه پيك به سهر هه موو ميللەتى عاره بدا ديئى، كە ئەمه هه ليه كى گه وه و بى ويژدانويه له هه موو ميللەتيكدا چاك و خراپ هه يه و، ئيسلاميش مايەى چاكىي ئينسانه كانه.

حه وتهم: هوكارو حيكمه تى زمانه وانى :

ئەمەش ده گه ريتته وه بو هه نديك تايبه ته نديى، كە له زمانى عاره بيدا هەن، به لام له زمانه كانى ديكه دا نين، كە بيگومان ته وه پسپوراني زمان دهيزانن، بو وينه: مه سه لهى نييينه و ميينه (التذكير والتأنيث) دا، ئە گه ر بهتوئى بلئى (پياويك هات) له گه ل ته وه دا كە بلئى (تافره تيك هات) جياوازه، كە له كه م زماندا شتى وا هه يه، يان مه سه لهى دووانه (المثنى) كە تهنها له زمانى عاره بيدا هه يه، وه زور شتى ديكه ي ورد له بوارى راناوه كان (الضمائر) و له بوارى سهر و بوور و ژيرو... هتدا، وه مه سه لهيه كى ديكه ي گرنه گ ته وه يه كە زمانى عاره بى ريكه ده دات قورئان به (۷) و بگره (۱۰) جوړ بخويندريتته وه هه ر شيويه شه ماناي تايبه تى خوئى هه بى، بى ته وهى كە له چوارچيوه ي زمان ده رچى، بو وينه: ئەو تايه تهى كە (نوح) ﷺ داوا له خواى پهروه ردگار ده كات، كە كوربه كەى بو نه جات بدات، كە ده فهرموئى: ﴿... فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ﴾ ٤٥ هود، واته: گوئى: پهروه ردگارم كوربه كه م له ئەهلى منه و به ئينى توش راسته و ته توش له هه موو فه مانپه وايان دادگه رترى، خواى پهروه ردگاريش ده فهرموئى: ﴿قَالَ يَنْفُخُ فِيهِ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ...﴾ ٤٦ هود، ههروه ها ئاواش خويندراوه ته وه:

﴿إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ واته: ئەى نوح تۆ چۆن دىفاع لەو کۆپرەت دەکەى کە کردەوەى باشى نە کردووە؟ کە من ئەم خۆپێندنەو دەیهى دوو دەمیانم هەڵبژاردووە، بۆ خۆ دوورگرتن لە ئېشکالێکى وەهیمى، کە لە باباى وردى پەنهان نە.

له ئۆره كۆمەڵەپەڕە بێخەتەر ئەمەڵەكەن
Stay in touch on social media
تۆن ئەمەم بێر مێزاق ئەنۆڵەل ئەنۆڵەن

📌 **ڕاڤە ڕاڤەندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر**

📄 archive.org/details/@alibapir

📱 **AliBapir**

📲 [Google Play](#) [App Store](#)

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

📌 **ڕاڤە ڕاڤەندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر**

📌 **علي بابیر/ AliBapir**

📺 **علي بابیر/ AliBapir**

📱 **ڕاڤە ڕاڤەندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر**

📲 [Telegram](#) [WhatsApp](#) [Facebook](#)

بانگه‌وازی پیغمبه‌ری خوا ﷺ به شیوه‌ی تاکیی و په‌نهانی

وهك پیشتر باسمان کرد خوا -عزوجل- (محمد بن عبدالله) ﷺ ی کرد به کوتابی پیغمبه‌ران -عليهم الصلاة والسلام- وه یه‌که‌مین شت که بو‌ی هاتوته خوارئ بریتی بوو لهو پینج نایه‌ته‌ی سه‌ره‌تای سووره‌تی (العلق) که به بناغهی تیروانینی ئیسلامیی داده‌نرین و نه‌مانه‌ن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝۵﴾ العلق.

ئه‌م پینج نایه‌ته به‌سه‌ر یه‌که‌وه هاتوون و نایه‌ته‌کانی دیکه‌ی ئه‌م سووره‌ته له دوا‌ی ناشکراکردنی بانگه‌واز بو پیغمبه‌ر ﷺ هاتوونه خوار، چونکه باسی هه‌لویستی (أبو جهل) ده‌که‌ن له به‌رامبه‌ر پیغمبه‌ردا ﷺ، که بیگومان (أبوجهل) و باقی سه‌رانی دیکه‌ی کوفر کاتی‌ک ئه‌زیه‌ت و ئازاری پیغمبه‌ریان ده‌ست پیکردوه، که پیغمبه‌ر ﷺ بانگه‌وازی خوا‌ی ناشکرا کردوه، که‌واته پینج نایه‌تی یه‌که‌م له‌گه‌ل نایه‌ته‌کانی دواتریان له سووره‌تی (العلق) قوناغی هاتنه خواره‌ویان جیا‌یه، مانای ئه‌و پینج نایه‌ته‌ش به‌م شیوه‌یه‌یه: بخوینه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ته‌وه که دروستی کردوه، ئینسانی له خوین پاره دروستکردوه، بخوینه په‌روه‌ردگاریشت زۆر به‌خشنده‌یه، ئه‌و زاته‌یه، که به‌هۆی قه‌له‌مه‌وه -ئینسانی- فی‌ر کردوه، ئینسانی فی‌ری هه‌رشتیک کردوه که نه‌یده‌زانی.

ئەم پینچ ئایەتە ئەو ھەوت ھەقیقەتەیان لئى وەر دەگیرین، کە ھەقیقەت و راستى زۆر گەورەن، وە بناغە و بنەمای تێروانی و بووناسی ئیسلامی دەربارەى ژیان و بوون پیکدەھینن:

یەكەم: لە وشەى (اقراء) وەر دەگیرى، ئەویش ئەو یە، کە پێغەمبەر و ﷺ شوی نەکو و تووانى دەبێ وەحى خوا بخویننەو، دیارە دەفیکیش، کە دەخویننەو، بو ئەو یە، کە لئى تیبگەین و شارەزای بین، وە دوایش کارى پێ بکەین، کە واتە بەرنامەى ژین دەبێ لە خواوە بێ (جل شأنه)، کە پێویستە ئینسان بێخویننەو و لئى تیبگا و کارى پێ بکات، وە بەپێى ئەو ژیانى تاکى و کۆمەلئى خوێ رێک بگات، وە زۆر جێى سەرئە یە کە مین وشە، کە خوای پەرەردگار ئاراستەى پێغەمبەرى دەکا ﷺ دەفرموى: (بخوینە) واتە: ئەو بەرنامە وەحییە بخویننەو، کە خوا بۆت دەنێرى.

دووەم: ھەقیقەتى دووەم ﴿بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ بەناو پەرەردگار، چونکە بەرنامەى (ژین) دەبێ لە پەرەردگار دەبێت و بەناو ئەویشەو بێ، کە دروستکەرى ھەموو شتیکە و دەزانى چ شتیک دەگونجێ لە گەڵ سروشتى ئینساندا و زانیاریە کەى بێ سنوورە.

سێیەم: ئێرەدا وشەى (رب) بەکارھاتووە کە یەکیکە لە سیفەتەکانى خوا بە مانای پەرەردە کردو بەخێو کردو مشوورخۆرو گەورەو سەرور دیت، وە بەمانای بەرنامە پێژو پەرستراویش دیت، چونکە ئەو کەسە شایستەى ئەو یە، کە بەرنامەى ژیان بو ئینسان دا بنی، کە پەرەردە کردو مشوورخۆرو سەیدو بەدیھینەرى ئینسانە، ئەویش خوای پەرەردگار - جل شأنه - بۆیە خوای پەرەردگار وشەى ﴿رَبِّكَ﴾ بە: ﴿الَّذِي خَلَقَ﴾ پێناسە دەکات، واتە ئەو پەرەردگارە کە دروستى کردو، کە ئێرەدا (مفعول) (خَلَقَ) (محذوف)ە، واتە: نەیتووە چى دروست کردو، بۆ ئەو یە زەینى ئینسان بەرەو ھەموو شتیک بچى، چونکە ھەرچى بەزەینى تۆدا دى خوا خولقاندوویەتى، کە واتە تەنیا بەدیھینەرو دروستکەرى

هه موو دروستراوه کان، شایسته ی ئه وه یه، که په روه ردگاری ئینسان بیټو بهرنامه ی بو دابنځ.

چواره م: خوی په وهر دگار له نیو هه موو دروستکراوه کانیدا باسی (ئینسان) ده کا،

چونکه ئینسان دروستکراویکی زور ناوازه ی خوی په وهر دگاره، ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ

عَلَقٍ﴾، واته: ئینسانی له خوینپاره دروستکړدوه، ئینسان له ماوه ی دروستبوونیدا

به چهند قوناغیکدا دهرات، که خوی په وهر دگار له چهند شوینیکدا باسی

کردوون، وه ﴿نُطْفَةٍ﴾، ﴿عَلَقَةٍ﴾، ﴿مُضْغَةٍ﴾، دواپی ئیسقان، دواپی

ئیسقانه که به گوشت داده پوشری، دواپی پروچی به بهردا ده کړی، وه ﴿عَلَقَةٍ﴾

بریتیه لهو ﴿نُطْفَةٍ﴾ یه ی که گه شه ده کات دواپی خو ی به مندالدانی نافرته وه

هه لده واسی، وه ک ژيانداريکی زور بچووک که به چاویش نابینری، لیړه دا خوی زانا

سه رنجمان راده کیشتی بو لهو سه ره تاي سه ره تايه که نیمه زینده وهریک بووین و

نه بینراوین و په وهر دگار نیمه ی له ویوه هیتاوه و کردوینی به ئینسانیکي ته واو،

که واته: لهو خوی به ی ئاوا نیمه ی په وهر دده کړدوه، هر لهویش ده توانی له

قوناغه کانی دیکه ی ژيانماندا ژيانی سیاسی و کومه لایه تی و خیزانی و... هتد، به

بهرنامه ی خو ی په وهر دده مان بکات، وه ده فهرمو ی: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

﴿۱۳﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿۱۴﴾ نوح، واته: لهو چیتانه ریزی خوا ناگرن،

له حالیکدا که به چهند قوناغیک دروستی کردوون؟! وه فهرموویه تی: ﴿... خَلَقًا

مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ... ﴿۱۶﴾ الزمر، واته: دروستکران دوا ی

دروستکران، یان قوناغ دوا ی قوناغ له نیو سی تاریکیاندا، که واته: لهو

په وهر دگاره حکیم و زانیه ی، که نیمه ی له نیو سی تاریکیداو له نیو مندالدانی

دایکماندا رښتیمایي کرده، هر ټویش ده‌توانی له هه‌موو قوناغه‌کانی دیکه‌ی ژبانماندا رښتیماییمان بکات و به‌رنامه‌ی ژبانمان بو دابنۍ و هیدایه‌تمان بدات.

پېنځم: که خوی پ‌روهردگار ده‌فرموی: ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ واته: بخوینۍ و پ‌روهردگاری توش زور به‌خشهره، (کریم) واته: به‌خشهر، (الاکرم) یش پله‌ی هه‌ره‌بزو بالای (کریم) ه، ټو‌هش بو ټو‌هیه، که ینسان هه‌میشه ټومیډ‌ه‌وار بی‌و، به هیوای به‌خشش و چاکه‌ی خوی پ‌روهردگار بی‌.

ششم: که خوی پ‌روهردگار ده‌فرموی: ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾، واته: خوا ینسانی فی‌ر کرده به هو‌ی قه‌له‌مه‌وه، که لی‌رده‌ا خوی پ‌روهردگار ټما‌ژه به ر‌ولی قه‌له‌م و پینوس ده‌کات له فی‌رکردنی ینساندا، ټما‌ژه‌یه به گرنگی دان به هو‌کاره‌کانی فی‌رکردن.

ه‌وتم: که خوی پ‌روهردگار ده‌فرموی: ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، واته: فی‌ری ینسانی کرد ټو‌ه‌ی، که نه‌یده‌زانی فی‌ری بی‌، لی‌رده‌ا ټما‌ژه به‌وه ده‌کات، که ټو‌ه‌ی خوی پ‌روهردگار له‌رپی په‌یام‌یکدا، که به پی‌غه‌مبه‌راند -عليهم الصلاة والسلام- ناردوویه‌تی بو به‌شه‌ریه‌ت، ینسانی فی‌ری شت کرده‌و، که ینسان به‌بی ټو‌ه نه‌یده‌توانی بو‌خوی فی‌ری بی‌، واته: وه‌حی ټو‌ه حه‌قیقه‌ت و راستیانه فی‌ری ینسان ده‌کات، که ینسان ناتوانی بو‌خوی په‌ییا پی‌ به‌ری، خه‌لکی و هه‌یه ده‌لی: باشه بو خوی پ‌روهردگار باسی چونی‌ه‌تی دروست‌ه‌ونی ته‌له‌فریون و به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی ته‌کنه‌لوژیای نه‌کرده‌و...؟

وه‌لامه‌که‌ی ټو‌ه‌یه، که ټو‌ه‌ش‌تانه له‌ژی‌ر توانا و قه‌له‌م‌پ‌ه‌وی ینسان دان‌و، ینسان بو‌خوی ده‌توانی ټو‌ه شتانه دروست بکات، بی‌ټو‌ه‌ی بگه‌رپ‌ته‌وه بو وه‌حی، به‌لام خوی کاربه‌جی ټو‌ه‌ش‌تانه‌ی خست‌وته نیو وه‌حی خو‌یه‌وه، که ینسان له‌رپی عه‌قه‌وه په‌ییا

پي نابات. نهك شتانه كه ئينسان بههوي عهقلى خوځيه وه په‌بيان پي ده‌باو له‌ژير قه‌لمره‌وى عه‌قليدان، كه خواى زانا به پيويستى نه‌زانپوه له‌رپي پيغه‌مبه‌رانه‌وه -عليهم الصلاة والسلام- ئينسانيان لي ناگادار بكاته‌وه.

لي‌ره‌دا بومان هه‌يه ئه‌و پرسپاره له خومان بكه‌ين: بوجى يه‌كه‌مين وشه، كه خوا ئاراسته‌ى پيغه‌مبه‌رى ﷺ ده‌كا (اقرا) ه‌ بخوينه‌يه؟

بوجى پي نه‌فه‌رموه، كه خوا بناسه‌و، باسى ئيسپاتى بوونى خواى نه‌كردوه؟! بوجى باسى به‌ديه‌ينه‌رايه‌تى خواى نه‌كردوه؟!

به‌بوجوونى به‌نده هويه‌كه‌ى ئه‌وه‌يه، كه قه‌ناعه‌ت هه‌بوون به په‌روه‌ردگاريتى و به‌ديه‌ينه‌رايه‌تى خوا، شتيكى خوارسكه له سروشت (فطرة) ئينسانه‌كاندا، وه پيويستى به فيركردن ناكات، وه خواى په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ى موشريكه‌كان ده‌فه‌رموي: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝٩﴾ الزخرف، يان ده‌فه‌رموي: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِهِمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

فَأَنِّي يُؤَفِّكُونُ ۝٨٧﴾ الزخرف، واته: ئه‌كه‌ر لييان پيرسى: كي ئاسمانه‌كانو زه‌وى و خوشيانى دروست كردو؟ ده‌لين: (خوا)، كه‌واته: خواى په‌روه‌ردگار نه‌ لي‌ره‌و نه‌ له هيج شويينيكي ديكه‌شدا به پيويستى نه‌زانپوه، كه بؤ پيغه‌مبه‌رى ﷺ له‌و نوخته‌وه ده‌ست پي بكات، كه له سروشت (فطرة) ئينسانه‌كاندا هه‌يه، كه بريتيه له خواناسين، به‌لكو هه‌ميشه خواى په‌روه‌ردگار له‌كه‌ل پيغه‌مبه‌راند -عليهم الصلاة والسلام- له‌و خاله‌وه ده‌ستى پي كردوه، كه به ئوممه‌ت و ميلله‌ته‌كانيان رابگه‌يه‌نن: چو‌ن خوا بپه‌رستو به‌ندايه‌تى بؤ بكه‌نو چو‌ن خواى به‌رزو مه‌زن له خويان رازى بكه‌ن؟! چو‌نكه خه‌لك زانپويانه، كه خوا هه‌يه، به‌لام نه‌يانزانپوه چو‌ن ره‌فتارى له‌كه‌لدا بكه‌نو، چو‌نى بپه‌رستن، وه ئايا ئه‌و خوايه چى پي چاكه‌و چى پي خراپه؟ يان چى حه‌لال كردوه و چى حه‌رام كردوه؟، به‌لام كه خواى په‌روه‌ردگار له قورئاندا له زور

شوینان باسی به دیهینه رایه تی و ناوو سیفه ته بهرزه کانی خوی ده کات، نه وه بو نه وه یه، که خه لکی زیاتر خوا بناسن و به سیفه ته کانی باشترا ناشنا بن.

نجا دوی نهو (۵) نایه ته ی سهره تای سووړه تی (العلق) خوی پهروه دگار (۷) نایه ته ی سهره تای سووړه تی (المدر) ی بو پیغه مبر ناردن، که پی فهرمووه:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ ۝۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝۲ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝۳ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝۵ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝۷﴾، واته: نه ی نهو که سه ی، که خوت

له نوی نه وهر پیچاوه! هه لسه پی و ناگادار بکه وه، وه پهروه دگارت به گه وه بگره، وه بهرگو پو شاکت - یا خود په ریژت - پاک بکه وه، وه واز له گوناح ی نه، وه بیه خشه و به خشینه که شت به زیاد مه زانه، وه بو پهروه دگاری خوت نارامگر به.

نه هوت نایه ته ش کو مه لیک به هاو حه قیقه ته زور گه وه ده گر نه نیو خویان، که پیغه مبر ی خوا ﷻ فهرمانی پیکراوه له بهر روشنایی نهو حه قیقه تانه ی نه هوت نایه تانه دا هه ن ده ست به کار بی و، بی گومان بو نیمه و بو هه رکه سی کش که بیه و نه وری پی پیغه مبره وه - علیه الصلاة والسلام - بروات و به شوی نه پی نه ودا هه نگو و هه لینی، جی خویه تی زور باش سهرنجی نهو (۷) نایه تانه بدا، جا من (۹) حه قیقه تم لی هه لهنجان و، که بریتین له مانه ی خواره وه:

په کم/ له نایه تی په که مدا که ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ﴾ نه ی نهو که سه ی، که خوت له نوی نه وهر پیچاوه!، وشه ی (مدر) له نه سلدا (مدر) ه، وه (دشار) یش بریتیه لهو شته ی که نینسان له کاتی نوو ستندا خوی پی داده پوشی، وه (شعار) یش نه وه یه که له سهر پیسته وه یه، واته بهرگو پوشاک، دیاره نهو ته عبیره لی رده دا جوړیکه له قسه ی خو ش له گه لکردن (ملاطفه) ی پیغه مبر، وه ک جاری کیان پیغه مبر ﷻ به (عه لی) ناموزای ده فهرموئ: **((قم یا ابا تراب))**، له کاتی کدا، که (عه لی) - خوا لی رازی بی - له مزگه وتیدا نوو ستبو ووزو خولی به جهسته وه

نووسابوو، وه ئهم ثابته ته‌وه‌ی لى ودرده‌گیریت، که نه‌گهر که‌سیک بیه‌وئ په‌یامی خوا هه‌ل‌ب‌گړئ و خه‌می دینی خوای له‌به‌ری، چونکه ئینسان‌یکى ئاسایی نیه، نابئ وه‌ک خه‌ل‌کى ئاسایی ب‌ژئ و، وه‌ک چ‌ون خه‌ل‌کى ئاسایی ده‌خ‌ون و ده‌خ‌ون و... هتد، وه‌ک وان بئ، جا نه‌وه چ پیغه‌م‌به‌ری خوابئ ﷺ که له‌پیش هه‌موو که‌س دایه، چ هه‌ر که‌سیکى دیکه بئ، که به‌ر پئى نه‌ودا بروا، وه به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌وه، که ده‌یه‌وئ په‌په‌روئى له پیغه‌م‌به‌ر ﷺ بکات، به‌و نه‌ندازه‌یه‌ش ده‌بئ به‌ سیفه‌ت و ئاکاره‌کانی نه‌و خ‌وئ برا‌زین‌ت‌ه‌وه.

دووه‌م/ حه‌قیقه‌ت‌ی دووه‌میش له وشه‌ی ﴿قُرْ﴾ دایه، که به‌ واتای (هه‌ل‌سته‌پئ) دئ، چونکه که‌سیک ده‌توانئ کار‌ی‌گه‌ری هه‌بئ له‌سه‌ر خه‌ل‌کى و بی‌اغتاه کارو هه‌ل‌یان‌ب‌ست‌ئ، که بو‌خ‌وئ وریاو ئاماده‌و هه‌ل‌ستاوبئ، هه‌ر ب‌ژه خوای په‌روه‌رد‌گار کاتیک باسی (أصحاب الک‌هف) ده‌کات، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ ﴿١٤﴾ الک‌هف، واته: کاتیک هه‌ل‌ستانه پئ و گوتیان په‌روه‌رد‌گاری ئیمه په‌روه‌رد‌گاری ئاسمانه‌کانو زه‌ویه.

ب‌ژه ئینسانى ئیماندار، گه‌ر بیه‌وئ گ‌وړان‌کاری بکات، پئش نه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکات، پئویسته به‌ کرده‌وه له‌خ‌ویدا هی‌ناب‌یت‌یه دئ و له مه‌یدانى کارو کرده‌وه‌دا قسه بکات.

س‌یه‌م/ حه‌قیقه‌ت‌ی س‌یه‌م له وشه‌ی ﴿فَأَنْذِرْ﴾ ودرده‌گیرئ، وشه‌ی (إنذار) یش به: (إعلام مع تخويف)، واته: ئا‌گادار‌کردنه‌وه له‌گه‌ل ترساندا مانا‌کراوه، وه نه‌وه‌ی جئى سه‌رنجه لی‌رده‌ا نه‌ویه که له‌ قورئاندا مه‌گه‌ر چ‌ون نه‌گه‌رنا هه‌میشه (إنذار) و (تبشیر) به‌یه‌که‌وه هاتون، وه‌ک ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿...بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾، یان ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾، به‌لام لی‌رده‌ا به‌ ته‌نیا (إنذار)، چونکه له

قوناعی یه که مډا پیوښته خه لک بیدارو هوشیار بکړیته وه و هه لسیږنږته پی، نیوه رږکی نه و (انذار) هه ش هم نایه تانه و نایه ته کانی دیکه ی قورئان دهیگر نه نیو خویان، که بریتیه نه وه ی: خوا بناسی و بزانی، که نه و بوونه و هره بی خاوه ن نه، و ه بزانی که تۆ به بی هووده نه خو لقاوی و، ئامانجیک بۆ ژیانی تۆ دیاری کراوه و حکمه تیځ له پشت دروستکرانی تۆوه هیه، ههروه ها رپگه یه کت بۆ دیاریکراوه و ده بی به و رییه دا برږی، و ه مه نزلگایه ک و هه وارگه یه کت هیه، که بهرو نه و نه و دهرږی، نه و (انذار) ه ده بی نیوه رږکه کیه نه و نه و بی، که نه و راستیانه به خه لکی ناشنا بکات.

چوارم/ حه قیقه تی چواره میش نه و دایه، که ده فهرموئ: ﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ واته: و ه په روه ردگارت به گه وره بگره، دیاره لیړه دا مه به ست ته نها له به گه وره گرتنی زاره کی (لفظی) نه، که به س بلئی (الله اکبر)، به لکو مه به ست نه ویه که به قسه بلئی (الله اکبر) و ه به کرده و هه بیسه لیږنی که خوا له هه موو شتیځ گه وره تره، و ه قه ناعه ت و فیکرو دل و دهر وونت وای لیږنی که له خوا گه وره تری تیدا نه بی، نه ویش به و ه که هه رچی خوا دهی فهرموئ هه ولی جیبه جیکردنی بده ی و به پی ی فهرمانی نه و به رپوه بجی، و ه هیچ شتیځ له دل تودا گه وره تر نه بی له ئیه تیمام و گرنگی دان به و ه که چوڼ خوا له خوت رازی بکه ی؟ و ه چوڼ شه ریعه ت و بهرنامه ی خوا له ژیانی خوت و خه لکدا پیاده بکه ی؟، ئنجا به هه لوږستیش خوا به گه وره بگری به جوړنک، که هه رکه سیځ ته ماشای ژیانی توی کرد نه و ه ی تیدا بیږنی، که به راستی خوا له لای تۆ له هه موو شتیځ گه وره تره، که واته: پیوښته نه و به کرده و ئیسپات بکه ی، نه گه رنا نه گه ر ئینسان هه زار جار بلئی: خوا گه وره تره (الله اکبر)، به لام به ر هفتار و کرده و شتی دیکه پیښ فهرمانی خوا بخات، نه و مانای وایه نه و ه ی، که به زار گوتوویه تی به کرده و هه لپوه شان دؤته و ه!!، جا با سه رنج بده یږن داخو بوچی خوی په روه ردگار فهرمان به پیغه مبه ر ده کات و پی ده فهرموئ: په روه ردگارت

به گهوره بگره!! چونکه ښښان له پښې دیندارۍ کړدو خو ګوتو خو ځه ټک بانک کړدو بڼو لای خوادا تووشی دهیان یاخود سه دان کوښپو له مپهر دئ، جا نه گهر خوات لا زور گهوره نه بی، نهوا هره شهو گور شهی ځه ټک لا گهوره ده بی، و ترسو ته ماعت لا گهوره ده بی و دنیاو نه و هی که تییدایه لات گهوره ده بی و نه وانه ش هه موو ده بنه کوښپو له مپهر له نزیکوونه و هت له خواو ده تگړ نه و بهره و دوا، به لام که خوا ی پهره ردگار له دلی تودا له هه موو شت گهوره ترو بهر پرترو خو شه ویست تر بوو، نهو شتانه ی دیکه ت هه موو له لا بچووک ده بنه و نه و ناتوان پاشه کشته پی بکنو کاریگه ری خرابیان هه بی له سهرتو ریگه ت لی بگرن.

پینجهم/ پینجهم حقیقه ت، که له م نایه تانه ودرده گیرئ نه و هیه، که ده فهرموئ:

﴿وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ﴾ وشه ی (ثياب) کو ی وشه ی (ثوب) ه واته بهرگو و پوشاك (طهر) یش یانی: پاک ی بکنه و نه و، وه وشه ی (طهر) زیاتر بڼو باری مه عنه ویی به کار دئ و وشه ی (نظافة) زیاتر بڼو باری ماددی به کار دئ، که لیږده واپیده چی هه ردو دیوه که ی پی مه به ست بی، واته: هه م مانا روا له تییه که ی و هه م مانا مه جازیه که ی وه عارب ده لئ (فلان طاهر الذیل)، واته: (فلان کهس داویننی پاکه، یان په ریژی پاکه)، که واته لیږده ده توانین بلین: ﴿وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ﴾ یانی هه رچی پیسو و پوځه لیی ماددی و مه عنه ویی هه یه له خو تی دوور ځه ره و نه و، چونکه بهره و خوا یه کی هه ره پاک و چاک بانگه واز ده که ی، بلیه بوځوشت پیویسته هه و له بده ی هه رچی زیاتر خو ت پاک و چاک بکه ی، چونکه که سیځ ځه ټکی پی چاک و پاک ده کړئ، که خو ی وای.

شه شهم/ حقیقه تی شه شهم له و نایه ته دایه که ده فهرموئ: ﴿وَالزَّجَرَ فَاهْجُرْ﴾ واته: وه

واز له هه رچی خرابه و پیسی و گوناخ هه یه بیښه و تهرکی بکه وه تهرکت کړدو، چونکه تو پیویسته ځه ټکی دوور بځه یته و نه و هه رچی خرابه و گوناو پیسی یه، جا بڼو نه و مه به ست نه و گهر ده ته وئ ځه ټکی پاک سازی بکه ی ده بی، بڼو خو ت پاک بی، وه نه و گهر بته وئ ځه ټکی پاک سازی بکه ی، ده بی بوځو ت چاک بی.

حوتهم و هه شتم / حه قيقه تی حوتهم و هه شتمه میښ لهو نایه ته وهرده گیرین، که

ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْبِرُ﴾، واته: وه کاتیک چاکه له گهل خه لک ده که ی چاکه که ت له بهرچاو زور نه بی، وه کورده واری خومان ده لین: (چاکه بکه و به ناوپی داده) یان (چاکه بکه و له بیري بکه)، جا لهو چاکه یه ش بریتیه له وه ی که دینی خویان پی رابگه یه نی و تی بگه یه نی و شاره زایان بکه ی، جا لهو به زور مه گره، چونکه له پیناو خوادا هه موو کرده وه و چاکه و ماندو و بوونیک هه ر که مه.

نویم / حه قيقه تی کوتایش لهو نایه ته دایه، که ده فهرموئ: ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ واته

وه بو په روه ردگارت خوراگرو پشو و دريژ به، وشه ی (صبر) یانی: خو حه بس کردن و خو راگرتن، جا نه گه ر سه رنجی نایه ته کانی قورئان بده یان چه مک (مفهوم) ی وشه ی (صبر) مان باشت بو دهرده که وئ، بو وینه خوی مه زن له سووره تی (البقرة) دا ده فهرموئ: ﴿... وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ...﴾ ﴿۱۷۷﴾ البقرة، واته: وه خو راگران له کاتی نه داری و نه خوشی و له کاتی جه نگو و پوه به و بوونه و هدا، هه روه ها له سووره تی (البقرة) نایه تی (۱۵۵، ۱۵۶) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ

بَشِيٍّ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ﴿۱۵۶﴾ البقرة.

که واته: هه م پیغه مبه ر **و**، که نه رکیکی گه وره ی خوایی له سه ر شانه و گورانکاری له ژیانی مرو قایه تیدا ده کات به ره و ری خواو سه رفرازی، وه هه رکه سیکیش ری لهو بگری و کاری ئیسلامی نه نجام بدات، بیگومان تووشی چه ندین گرفت و نازارو ناره حه تی ده بی، بویه پیویسته نارامگر بی و له بهرانبه ر گرفته کانداهه سپیو بی.

ئه‌وه‌ی رابرد ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ركه‌وت، كه خوای به‌خشنده چۆن پیغه‌مبهر ﷺ ئاراسته‌كردوه، كه به‌چ شیوه‌یه‌ك خه‌لكی بانگ بكات بۆ ئیسلام و مه‌به‌ست له بانگه‌وازه‌كه‌ی چی ییت؟ وه‌هه‌لسوکه‌وتی به‌گشتی چۆن ییت؟ كه یی‌نگومان پیغه‌مبهریش ﷺ به‌وپه‌ری دلسۆزی و لی‌زانانه هه‌ولێ جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگاری داوه‌و به‌و شیوه‌یه‌ی پی‌ویسته جیبه‌جی‌ی کردوون.

به‌ئكو ژيانی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌مووی بریتی بووه‌ له جیبه‌جی‌کردنی قورئان و له‌خۆدا به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی بۆی هاتوونه‌ خوار، ئه‌وه‌ش كه ئیمه‌ ئیستا ده‌لێین: شه‌ریعه‌ت دوو سه‌رچاوه‌ی روونی هه‌یه‌: (قورئان و سوننه‌ت) له‌پاستیدا سوننه‌تیش هه‌رچۆنیه‌تی جیبه‌جی‌کردنی قورئانه‌، وشه‌ی (سنة) یش له‌ قورئاندا به‌ مانای یاسا و قانونی خوا دئ، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ

خَلَوْا مِنْ قَبْلُ...﴾ ﴿٦٢﴾ الاحزاب، وه‌ پیغه‌مبهریش ﷺ وشه‌ی (سنة) ی وه‌ك زا‌راوه‌یه‌کی عورفی به‌مانای (رێباز) به‌کارهێناوه‌، كه‌واته‌: سوننه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ واتا شی‌وا‌زو رێبازی پیغه‌مبهر له‌ جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا‌دا، وه‌ جاری وا هه‌بووه‌ بۆ جیبه‌جی‌کردنی هیندیک له‌ ئایه‌ته‌کانی خوا، خوای زانا و توانا (جبریل) ی ناردوه‌ تا فیری بکات و، هیندیک جاریش خوا به‌ ئیلهام خستویه‌ته‌ دلی پیغه‌مبهره‌وه‌، كه‌ ئه‌و ئایه‌تانه‌ چۆن جیبه‌جی بکات! هیندیک جاریش پیغه‌مبهر ﷺ ئیجتیهادی کردوه‌، كه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌ ئاوا جیبه‌جی ده‌کرئ، جا ئه‌گه‌ر له‌ ئیجتیهاده‌که‌یدا پیکابیتی ئه‌وا خوای کاربه‌جی لێی گه‌راوه‌و، ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌شدا چووبی، خوای مه‌زن بۆی راست کردۆته‌وه‌، جا ئه‌گه‌ر له‌ (اجته‌هاد) هه‌کیدای پیکابیتی ئه‌وا دوو پا‌داستی بووه‌، خوای په‌روه‌ردگاریش (اقرار) ی ئه‌سه‌ر کردوه‌، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ (اجته‌هاد) هه‌کیدای نه‌ییکابی، خوای په‌روه‌ردگار بۆی راست کردۆته‌وه‌، به‌لام ئه‌جرو

پاداشتیکی هەر هه‌بووه^(۱)، که‌واته: ئەو‌هی که له‌قورئاندا وه‌ک گونا‌ه (ذنب) پال ده‌دریته‌ی لای پی‌غه‌مبەر ﷺ وه‌ک سه‌ره‌تای سووره‌تی (الفتح) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝١ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ۝٢﴾، واته: ئیمه سه‌رکه‌وتنیکی ئاشکرامان بۆتۆ ره‌خساند بۆئه‌وه‌ی، که خوا له‌گونا‌هی پیشی و دواییت خۆش بی، لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له (گوناح) بۆ پی‌غه‌مبەر ﷺ، واته: نه‌پیکانی له (اجتهاد) دا، ئە‌گه‌رنا هیچ پی‌غه‌مبهرێک هیچ گونا‌هیکی نه‌کردوه، که زانیبی ئە‌وه گونا‌هه، به‌لکو ئە‌وه‌ی، که بۆ پی‌غه‌مبهران-عليهم الصلاة والسلام- باسکراوه، وه‌ک هه‌له‌و که‌م‌وکورپی و گونا‌هه، هه‌مو‌ی بریتی بووه له‌هه‌له‌ی (اجتهاد)یی، واته: شتی‌ک وایانزانیوه، که ئاوا چاکه، به‌لام خ‌وای په‌روه‌ردگار جو‌ریکی دیکه‌ی پی چاک بووه.

(۱) وه‌ک پی‌غه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إِذَا حُكِمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ، فَلَهُ أَجْرٌ)) رواه البخاري: ۷۳۵۲.

يه كه مين كه سانيك كه ئيمان به پيغه مېره رايه تي (محمد ﷺ) هينا

يه كه م: خديجة بنت خويلد:

وه كو گوتمان پيغه مېره ﷺ زور به دانايي و ه ستايي، ده ستي كړدوه به بانگه وازو، كي زوري لي نزيك بووه، يه كه م جار قسه ي له گهل لودا كړدوه، بويه پيش هم موو كه س، له هاوسه ري دلسوزو وه فادارو عاقلو تيگه شتووي (خديجة بنت خويلد)، دايكي مسولمانانه وه - خوا لي پي رازي بي - ده ستي پي كړدوه، هر چه ند له كتبه كاني (سيرة) دا گوتراوه، كه (خديجة) يه كه م كه س بووه له نافرته تان، به لام به ته نكيد يه كه م كه س بووه به موله قی له پياو نافرته و وردو درشت، كه مسولمان بووه و ئيماني هيناوه، بيگومان شهوش شايه ديبه كي زور گه وره يه بو پيغه مېره ﷺ، چونكه هاوسه ري ئينسان له هم موو كه س ناشناتره به هاوسه ره كه ي، واته: پياو له هم موو كه س زياتر ژني خوي دهناسي، ژنيش له هم موو كه س زياتر مي ردي خوي دهناسي.

(خديجة) - خوا لي پي رازي بي ت - كاتي ك، كه پيغه مېره ﷺ له شه كه وتي (حيراء) گه رايه وه، دلي دايه وه و پي گوت: نه خير موژده ت لي بي، به خوا، خوا قه ت ناهي لي ت توو شي زه بووني و عه بيداري بي بي، دوايي كومه ليك سيفه تي لي ه لده دا، كه واته خه ديجه له رووي شاره زايي و ناشنايي هه بووني به و مي رده ي خويه وه زانيويه تي، كه (محمد ﷺ) جگه له شتي چاك و باش، هيچ شتي كي ديكه ي شايسته نيه، هر بويه ش يه كه مين كه س، كه ئيماني به پيغه مېره ﷺ هيناوه،

دووهمین کەس، کە ئیمانی بە پیغەمبەر ﷺ هێناوە (علي بن ابي طالب) بوو
 -خوای پەرزانی بیت-، کە ئەوکات تەمەنی (۱۰) ساڵ بوو^(۲)، بۆیهش لە مائى
 پیغەمبەر ﷺ بوو، چونکە کاتی خوای (أبو طالب)ى مامى پیغەمبەر ﷺ
 نەداربوو و هیندیک لە خزمەکانى، کورەکانى (أبو طالب)یان گرتوونە لای خوایان،
 بۆئەوێ بەخیویان بکەن و بارى شانى سووک بکەن، پیغەمبەریش ﷺ عەلى هێنايه
 لای خوای، جا عەلى -پەزای خوای لیی- هەر لە مائى پیغەمبەردا بوو ﷺ،
 یەکەمین کەشیش لە منداڵان، ئەو ئیمانی بە پیغەمبەر ﷺ هێناوە، لە کتێبهکانى
 سێرەدا هاتو، کە عەلى لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ، بەرپۆژى نەیانویستووە لە مەككەدا
 لەپیش چاوى موشریکەکان نوێژ بکەن، بۆیه دەچوونە شیوو دۆلەکانى مەككەو،
 بەیهکەو نوێژیان دەکردو ئیوارە دەگەرانەو مەككە^(۳).

٢) يرواثة: (السيرة النبوية لأبن شهبة)، ج: ١، ص (٢٨٤)، هدرهها: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج: ١، ص (١٢٦).

(۳) سەرچاوەی ییشوو، هه‌مان به‌رگ و لایه‌ره.

سټیهم : زید بن حارثة :

سټیهمین کس، که ئیمانی به پیغمبر ﷺ هیناوه، زهیدی کوری (حارثة) بو، که یه کیځ بو لهو کویلا نهی، که پیغمبر ﷺ نازادی کردوه، پیشت دراه به (خدیجة) ماوهیه کی کهم کویلهی شه بووه، دواپی پیغمبر ﷺ داوی لیځ کرده که بیداتی شهویش زهیدی داوه به پیغمبر ﷺ دواتر کردوویه تی به کوری خوی پیشت شهوی وه حی بو بی - ئنجا بابو خزمو که سی زهید هاتون بولای و یستویانه داوا له پیغمبر ﷺ بکن له گهل خویانی به نهوه، پیغمبر ﷺ پیشتویش پی گوتوه: شه گهر پیست خوشه لای من بمینهوه، شه گهر پیشت خوشه بچیتوه شهوه برؤوه، به لام زهید مانهوهی لای پیغمبر ﷺ هلبژاردو له گهل بابو که سه کانی نه ریشته وه له وه لامدا، که بابو خزمه کانی گله بیان لیځ کرده گوتوویه تی: ئیوه نازان شهوه چ پیاویکه چنده جوامیرو به شه هامتو به ره حمو چاکه کاره! ده مهوی ههر له خزمه تی شهودا بم، دواتر پاش ماوهیه که پیغمبر ﷺ نازادی کردوه، شهوهش دیسان شایه دییه کی دیکه یه، که (محمد) ﷺ پیشت پیغمبر ﷺ رایه تیش رهوشتو شه خلاقو شه ده بیکی یه که جار به رزو جوانی هه بووه، وه پیغمبر ﷺ له پاداشتی شهودا که زهید له گهل خزمه کانی خویدا نه چؤوه کردوویه تی به کوری خوی، که له نیو عاره باندا شهوشته بابووه وه هره که سیځ که سیکی زور خوش ویستبایه ده یکرد به کوری خوی، که پیی ده گوترا (المُتَبَنی)، واته: زهید بوتسه (مُتَبَنی) ی پیغمبر ﷺ، که دواپی هاتنی ئیسلام شهوهی هه لوه شان دؤته وه، ههر بویهش خوی په روه ردگار له سووره تی (الأحزاب) دا ده فرموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ...﴾، واته: (محمد) بابی هیچ کام له پیاوانتان نیه، چونکه هه تاکو خوی په روه ردگار شه نایه تهی ناردده خواری زهید هه ریپی ده گوترا: (زید بن محمد) دواپی ناوی گؤرپا به: (زید بن حارثة) له بهر شهوهی، که خوی کار به جی فره مووی: موحه ممد

بابی هیچ کام له پیاوړتیا نه، واته بابی زهید نیو هره‌کسه به‌ناوی بابی خوښه‌وه بانگ بکه‌ن^(۱).

چوارهم: کچه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ :

کچه‌کانی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ یه‌که‌مین که‌سانیک بوون له‌نیو مائی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، که نیمانیان به پیغه‌مبه‌ر ﷺ هی‌ناوه، که بریتی بوون له: (زینب، أم کلثوم، رقیة، فاطمة) -خوا لیان رازی بی-^(۲)، که‌واته: مائی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌دیجه‌و کچه‌کانی و، زهیدی کوری (حارثة)، که به‌کورکراو (مُتَبَّئِی) ی بووه‌و، عه‌لی کوری (أبو طالب)، که ناموزای بووه، هم‌موویان یه‌ک خیزان و یه‌که‌مین خیزانی مسولمان که دروست بووه‌و له‌و خیزانه‌ی پیغه‌مبه‌ر یو و ﷺ، بویه ده‌توانین بلین: له‌ کومه‌لگای ئیسلامیدا له‌و خیزانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌مین خشت بووه، وه له‌ ریک‌خستنی کومه‌لی ئیسلامی یه‌که‌م (الجماعة الإسلامية الأولى) دا، له‌و خیزانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌مین شانه بووه، ئاشکراشه که خیزانی مسولمان (الأُسرة المسلمة) یه‌که‌مین خشتی بنیاتنانی کومه‌لگای ئیسلامیه‌و، شانه (خلیه) ش یه‌که‌مین هه‌نگاوی سه‌ره‌ل‌دان و پیکه‌یتانی کومه‌لیکی ئیسلامیه.

پینجه‌م: (أبو‌بکر الصديق) له‌ دهره‌وه‌ی مائی پیغه‌مبه‌ر ﷺ :

یه‌که‌م که‌س له‌ دهره‌وه‌ی مائی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که ناودارو که‌سایه‌تی مه‌که‌ بووه‌و نیمانی به پیغه‌مبه‌ر هی‌ناوه ﷺ دوا ی له‌وه‌ی، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی بۆ کردوه (أبو‌بکر الصديق) بووه، -خوا لیی رازی بی-، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهر‌باره‌ی ئیمان هی‌نانی (أبو‌بکر) ئاوی فهرمووه: {ما دعوت أحدًا إلى الإسلام إلا كانت

(۱) سه‌رچاوه‌ی پتځو، ج ۱، ص ۱۲۷.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پتځو، ج ۱، ص ۹۷-۹۸.

عنده كبوة وتردد ونظر إلا أبابكر ما عكم حين دعوته ولا تردد فيه^(١) واتە: هیچ کەسێکم بانگ نەکردووە بۆ نیۆ ئیسلام، مەگەر کاتێ، کە بانگم کردووە هەلۆیستەو تێفکری نیکی هەبوو جگە لە (أبو بکر)، کە بانگم کرد بۆ ئیسلام هیچ بیانوو و دواخستوو تێفکری نیکی نەبوو لەو بارەووە یە کسەر ئیمانی هینا، بێگومان ئەوەش لەبەر دوو هۆکار بوو: یەکەم: ئەبەرئەوێ، کە مەعدەنی ئەبوو بەکر زۆر سافو فیطرەتیشی زۆر پاک بوو، دووهم: ئەبەرئەوێ، کە زۆر نزیک بوو لە پیغەمبەر ﷺ وە تەمەنیشی لە تەمەنی پیغەمبەرەو ﷺ نزیک بوو، کە (٣٨) سال بوو، هەر بۆیەش پیغەمبەر ﷺ دەبارە ی ئەبوو بەکر فرمویەتی: ((لو كنت متخذاً من أمتي خليلاً لاتخذت أبا بكر ولكن أخي وصاحبي)) رواه البخاري^(٢)، واتە: ئەگەر ئەنیۆ ئۆمەتەمدا هیچ کەسم بە خۆشەویستتین کەس هەلبژاردبایە ئەبوو بەکر دەبوو، بەلام هەر براو هاوێلمە.

وہ (ابن هشام) ثاوا باسی (أبو بکر) مان بۆ دەکات، ((وكان رجلاً مألماً لقومه محباً سهلاً وكان أنسب قریش لقریش وأعلم قریش بها، وبما كان فيها من خير وشر، وكان رجلاً تاجراً ذا خلقٍ ومعروف، وكان رجال قومه يأتونه ويألفونه، لغير واحدٍ من الأمر لعلمه وتجارتہ وحسن مجالستہ))^(٣)، لێرەدا (ابن هشام) پێنج سیفەتی لە (أبو بکر) هەلداون:-

(١) پیاویک بوو، کە خەلکی زۆر هۆگری دەبوو، وە گونجاوو خۆشەویست بوو وە هەلسوکەوتیشی لەگەڵ خەلکدا سەهل بوو.

(٢) ئە هەموویان زیاتر بە رەچەلەکەکانی قورەیش ئاشنا بوو، وە زۆر زانا بوو بە میژوو ی قورەیش و بەوێ کە لە قورەیشدا پرو ی داوہ لە چاکەو لە خراپە، دیارە

(٢) بروانہ (السيرة النبوية)، لأبي شہبة، ج ١، ص ٢٨٤.

(٢) صحيح البخاري: (٣٦٥٦).

(٣) بروانہ (السيرة النبوية)، لابن هشام، ج ١، ص ٣٧١.

کەسیکیش تا بە قەومێک شارەزاتر بێت چاکتر دەتوانی هەڵسوکەوتیان لەگەڵدا بکات، چونکە بناغە ی هەڵسوکەوتی راست و دروست بریتییە ئاشنا بوون بە خەڵک، بۆیە هیچ کەسیک تەخەڵک نەناسی و شارەزایان نەبی ناتوانی هەڵسوکەوتێکی عاقلانە و لێزانەیان لەگەڵدا بکات.

٣) وە (أبوبکر) پیاویکی بازرگانیش بوو و بەهۆی بازرگانیکەشییە و دەستڕێشتوو بوو، وە لەگەڵ خەڵکیکی زۆر تێکەڵ و شارەزای ولاتان بوو، چەند جار چوو بە بۆ شام و یەمەن وە شارەزایی و دنیا دیدەییەکی باشی هەبوو.

٤) زۆر پەوشت جوان و زۆر چاکە کاریش بوو.

٥) وە پیاوانی قەومەکە ی (قورەیش) سەردانیان کردو و لە مەجلیسیدا دانیشتون، وە هۆگری بوون و خۆشیانویستو، ئەک هەر لەبەر شتێک و دوو شتان لەبەر زۆر شتان لەوانە: (لعلمه و تجارت و حسن مجالسته)، واتە: هەم شارەزاو پیاویکی زانا بوو، هەم بازرگان و دەوڵەمەند و سەخیش بوو، هەم خۆش مەجلیس بوو.

بێگومان لێردا ئەو دەفامریتەو، کە پێغەمبەری خوا ﷺ چ جۆرە کەسانیکی مەبەست بوون و ویستوویەتی بیانکاتە بناغە بۆ ئەو کۆمەڵگە ئیسلامییە کە بنیاتی دەنی، پیاوی وەک ئەبووبەکر، ئافرەتی وەک خەدیجە، وە باقی ئەوانە ی کە پێغەمبەر ﷺ بە مەبەستیکی تایبەت دیاری کردوون، بێگومان پێغەمبەر ﷺ جوان دێراسە ی دەروون و کەسایەتی و رابردوی ئەو کەسانە ی کردو، ئنجا قسە ی لەگەڵدا کردوون و ویستوویەتی کەسانی دامەزراو پاک و لێهاتوو بکاتە بەردی بناغە ی کارەکە ی.

ئنجا (أبوبکر) یش کە ئیمانی هێناو دانەنیشتو، بەلکو یەکسەر دەستی کردو بە بانگەواز بۆ ئیسلام، چونکە ئەگەر بەراستی ئیمان کەوتە ئیو دڵ و دەروونی ئینسان، یەکسەر ئەو کەسە دەجووڵینی، وەک کوردەواری خۆمان دەئین: (تیغی پەسەن خۆی لە کالانیدا راناگری)، بەلام ئەو کەسە ی، کە ئیددیعای ئیمان و ئیسلام و مسوڵمانەتی دەکا، بەلام لە شوینی خۆی دەبی و ناجوولی و بە هیچ شتێک نیوچاوانی گرژ نابێ، هیچ ناکات بۆ دینی خۆی پەرەردگار، بەراستی ئەو کەسە دەبی چا و بە ئیمان و

مسوئلەمانە تىيە كەيدا بگىرپتەسە، ئەگەرنا ئيمان لە شوپىڭدا ۋە كاتىڭدا، كە پىيويست بكا خاۋەنە كەى دەجوولپىنى، ۋەك ئەبوۋبەكر -خوالى پازى بى- كە دەجوولپى ۋە پىنج كەس لە برادەرە نزيكە كانيەسە دەست پى دەكات ۋە وادەكات ھەموويان ئيمان بىنن، كە ھەر پىنجيان ھەتا دوا تەمەنيان ۋەك پاىيەك ۋە ابوون بۆ بانگەوازى ئىسلام ۋە بەردى گەورە گەورە بوون لە بناغەى كۆمەلگەى ئىسلاميدا، كە برىتى بوون لەمانە^(۱): (عثمان بن عفان)، كە ئەۋكات تەمەنى (۳۴) سال بوو ۋە (عبد الرحمن بن عوف)، كە (۳۰) سال بوو ۋە (سعد بن أبي وقاص)، كە (۱۷) سال بوو ۋە (زبير بن العوام)، كە (۱۲) سال بوو ۋە (طلحة بن عبيدالله)، كە (۱۳) سال بوو، دوايى ئەو پىنج كەسە لەگەل (عەلى) دا -خوالە ھەموويان پازى بىت-، ئەو شەش كەسە بوون، كە (عمر بن الخطاب) -خوالى پازى بى- دايان، كە ئەدواى مردنى خۇي لەنيو خۇياندا خەلىفە دەستنيشان بكەن، كەواتە ئەو پىنج كەسە لەگەل (عەلى) دا شاىستەى ئەۋەبوون، كە دواى عومەر بىنە خەلىفە.

لېرەدا بۆمان دەردەكەۋى، كە (أبو بكر) -خوالى پازى بى- پياۋىكى زۆر سەرناس بوو ۋە خەللى باش ناسيو ۋە زانيويەتى قسە لەگەل چ جۆرە كەسانىڭدا دەكات، جا چ تەمەنيان كەم بى چ زۆر، بۆيە ئىمەش دەبى تەماشى بكەين داخۇ لە كۆمەلگەى خۇماندا كاتى خۇمان لەگەل كى سەرف دەكەين، چ پياۋان لەنيو خۇدا چ خوشكان، چونكە پىيويستە ئەۋكات ۋە ماندوۋبوونەت لە شوپىڭدا سەرف بكەى، كە بەرھەمىكى ھەبىۋ، ئەۋكەشەش، كە بانگى دەكەى كەلپىڭ بگرى بۆ ئىسلام، لېرەۋە ئەۋەمان بۆ دەردەكەۋىت، كە بىگومان كارى ئىسلامىي نابى تەنھا پەزمەندەكردن ۋە خپرەندەۋەى خەللى بىت، بەلكو دەبى ديارىكردنى خەللى ۋە كەسەكان بى ۋە بزانى كى چى لە توانادا ھەيە، ۋە كانزاكانيان باش بناسى بۆ ئەۋەى لە شوپىنى

(۱) برۋانە: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج: ۱، ص ۱۲۸، ط ۱ دار ابن الھيثم.

دیاره ئەو سیفەتانهی (أوبکر) زۆر زەمینەیان بۆ خۆش کردووە، کە هەم خەڵکە کە باشتەر بناسی و هەم خەڵکە کەش باشتەر بە دەنگییەوێ بێن و، هەم بازنیەکی فراوانی هەبێ بۆ پەییەندی کۆمەلایەتی، کە هەندیککی بەهۆی بازرگانییەوێ ناسیون و هەندیک بەهۆی شارەزایی لێ نەسەبو، هەندیککی بەهۆی ئەوێ کە قسە شیرین و خۆش مەجلیس بوو، هەندیککی دی بەهۆی ئەوێ، کە خۆش خۆش و پەفتار جوان بوو و سەخی و خێرخواز بوو و هاوکاری خەڵکی کردو.

كەواتە ئىنسان ھەتتا پەقەت بىر جۈملىنى زىياتەر بن، باشقا دەتوانى بازىئە كۆمەلەيە تېپىشكانى فراوانتر بكات، وە ئەو ھەش دەبىتتە ھۆكار، كە تواناۋ بوارى زىياترى ھەبى لہ ديار بكر دن و ھەلئىژار دنى خەلك بۆكارى ئىسلامىي.

هه ئۆره کۆمهلهتییهکان له مێکانیسی

Stay involved on social media

تۆن مەحکم بێر مێزایان ئازادمان کرد

هه‌ڵی بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

هه‌ڵی بابیر/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

هه‌ڵی بابیر

هه‌ڵی بابیر/ AliBapir

چه‌ند پروونکردنه‌و هیه که له باره‌ی قوئاغی یه که می بانگه‌وازوه: قوئاغی بانگه‌وازی تاکیی و په‌نهانیی

یه که م: ماوه که ی:

بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به شیوه‌ی تاکیی و په‌نهان له کتیبه‌کانی (سیره) دا به ناو و نیشانی (الدعوة السریة) هاتوه، به‌لام وا باشتره بگوتری: بانگه‌وازی تاکیی په‌نهان (الدعوة الفردیة السریة)، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وانه‌ی که له‌م قوئاغ‌ه‌دا بانگی کردوون، تاک و تاک و جیا جیا و به په‌نهانیی دواندوونی و بانگی کردوون، که ماوه که ی سئ ساا بووه، واته بانگه‌وازی نه‌ینی و تاکیی، هیئدی‌کیش ده‌لین سئ ساا و چند مانگیک بووه، به‌هه‌ر حال چوار سالی ته‌واو نه‌کردوه له سئ سالیس که‌متر نه‌بووه، لی‌ره‌دا ده‌پرسین ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگه‌وازی به‌شیوه‌ی تاکیی و په‌نهانیی به کوشش (اجتهاد) ی خوی بووه، یان به فرمانی خوا بووه؟!

وا پێ‌ده‌چی‌ت خوای په‌روه‌ردگار فرمانی پێ کردبێ، چونکه خوای به‌خشنده ده‌فرموی: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿٩٤﴾ الحجر، واته: نه‌وه‌ی فرمانت پێ‌ده‌کری به ده‌نگی به‌رز رابگه‌یه‌نه‌و پشت بکه هاو‌به‌شدانه‌ره‌کان، که‌واته لی‌ره‌دا په‌روه‌ردگار به پیغه‌مبه‌ر راده‌گه‌یه‌نی: به ئاشکراو به ده‌نگی به‌رز به‌رنامه‌که‌ت رابگه‌یه‌نه! نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی، که تا ئه‌وکاته به فرمانی خواو له‌به‌ر سه‌رکه‌وتن و به‌رزه‌وه‌ندیی بانگه‌وازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به نه‌ینی کردوویه‌تی، چونکه کاریکی زۆر گرنه‌گ بووه له‌سه‌ره‌تای کاردا بووه، بۆیه‌ وا پێ‌ده‌چی بانگه‌وازدنی تاکیی و نه‌ینیس هه‌ر به فرمانی خوا بووبی و به‌شیوه‌یه‌که له شیوه‌کان نه‌و شیوازه‌ی تیگه‌یاندبێ، وه‌ک چۆن بۆ ئاشکراکردن به فرمانی خوا بووه به کوششی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بووه، به‌هه‌مان شیوه بانگه‌وازی نه‌ینیس هه‌ر به فرمانی خوا بووه.

دوهم: ناوو ژماره ی ته وانه ی که له م ماوه یه دا ئیمانان هیڼاوه:

وهك پېشتر باسماں كړد كه له نیو مائی پیغه مبهردا **ﷺ** له سهره تاوه (خدیجه ی خیزانی و هركام له چوار كچه كانی (زینب، رقیه، أم كلثوم، فاطمه) وه (علي) ناموزای و (زید بن حارثه) -خوا له هه موویان رازی بی-، ئیمانان پی هیڼاوه، وه له دهره وه ی مائیشی (أبو بكر) هاوه ل و ر ه فیک ی هه رهنزیک و دلسوزی وه یه کیك له شهرف و پیاوه ناوداره كانی قور هیش ئیمانی پیهینا، كه تهویش یه كسهر قسه ی كړد له گهل ته وانه ی كه زور لی نزیك بوون، وه دواپی له گهل خویدا بوون به شهن كه سی بهرجهسته له ئیسلامدا كه بریتی بوون له: (عثمان بن عفان، عبدالرحمن بن عوف، زبیر بن عوام، طلحة بن عبیدالله، سعد بن أبي وقاص) -خوا له هه موویان رازی بی-، جگه له مانه ی كه ناومان هیڼان، ته مانه ش كه (۴۸) كه سن له م قوناغه دا ئیمانان به پیغه مبهرد **ﷺ** هیڼا، كه سهرجه م له گهل ته وانه ی نیو مائی پیغه مبهرو ته بووبه كړو هاوه له كانی ژماره یان ده بی به (۶۱) كه س، كه له ماوه ی تهو سی ساله دا ئیمانان هیڼاوه ته وانه ی كه له م قوناغه دا ئیمانان هیڼاوه جگه له مائی پیغه مبهرد **ﷺ** ته بووبه كړو پیښج هاوه له كه ی، ته مانه بوون:

- ۱- أبو عبیده عامر بن الجراح.
- ۲- أبو سلمة ابن عمه رسول الله.
- ۳- الأرقم بن أبي الأرقم.
- ۴- عثمان بن مظعون.
- ۵- عبیده بن الحارث بن عبدالمطلب.
- ۶- سعید بن زید، وامراته (فاطمة بنت الخطاب أخت عمر بن الخطاب).
- ۸- قدامة بن مظعون.
- ۹- عبدالله بن مظعون.
- ۱۰- أسماء بنت أبي بكر.

- ۱۱- خباب بن الارت.
- ۱۲- سليط بن عمرو.
- ۱۳- حاطب بن عمرو.
- ۱۴- عياش بن أبي ربيعة.
- ۱۵- أسماء بنت سلامة (زوجة عياش).
- ۱۶- خنيس بن حذافة السهمي.
- ۱۷- عامر بن ربيعة.
- ۱۸- عبدالله بن جحش.
- ۱۸- أبو أحمد (أخ عبدالله بن جحش).
- ۲۰- و ۲۱- جعفر بن أبي طالب، وامراته أسماء بنت عُميس.
- ۲۲- و ۲۳- حاطب بن الحارث، وامراته فاطمة بنت المجلل.
- ۲۴- خطاب بن الحارث.
- ۲۵- فكيهة بنت يسار.
- ۲۶- معمر بن الحارث.
- ۲۷- السائب بن عثمان بن مظعون.
- ۲۸- و ۲۹- المطلب بن أزهري، وامراته رملة بنت أبي عوف.
- ۳۰- نُعَيْم بن عبدالله بن أسيد.
- ۳۱- عامر بن فهيرة مولى أبي بكر.
- ۳۲- و ۳۳- خالد بن سعيد بن العاص، وامراته أُمَيَّة بنت خلف.
- ۳۴- و ۳۵- أبو حذيفة بن عتبة بن ربيعة، وواقد بن عبدالله بن عبد مناف.
- ۳۶- و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹- خالد وعامر وعاقل وإياس بنو البُكَيْر بن عبد ياليل.
- ۴۰- عمار بن ياسر.
- ۴۱- صهيب بن سنان الرومي.
- ۴۲- و ۴۳ و ۴۴- أبوذر الغفاري وأخوه أنيس وأمه.

۴۵- بلال بن رباح الحبشي.

۴۶- عمير بن أبي وقاص.

۴۷- عبدالله بن مسعود.

۴۸- مسعود بن القاري^(۱).

نەوانه ژماره‌يان (۴۸) كهس بوو له گه‌ل (أبوبكر) و پېنج كهسه‌كه‌ى هاوۀلى
نەوانه‌ى نېو مالې پيغهمبر ﷺ، كه سه‌رجه‌م ژماره‌يان ده‌كاتۀ (۶۱) كهس،
به‌ره‌مى كارو بانگه‌وازي پيغهمبر ﷺ بوو له‌هاوۀى نۀو سې سالفه‌دا.

سىيەم: جوړو چوڼيه‌تې نۀوانه‌ى له‌م قوڼاغ‌ه‌دا ئيمان‌يان هيڼاوه‌:

په‌ك: زانايانې ميژووناس ده‌لېن: زوړبه‌يان گه‌نج بوون و ته‌مه‌نيان له‌نيوان (۱۵ تا ۳۰)
سالفه‌دا بووه.

دوو: پيڅ هاتوون له‌ هه‌ردووك په‌گه‌زى نېرو مې، كه سه‌رجه‌م (۱۵) ټافره‌تيان تيډا
بووه.

سې: زوړبه‌ى هه‌ره‌زورى تيره‌كانيشيان تيډا بوون، بو ويڼه‌:

- ۱) (أبوبكر الصديق)، له تيره‌ى (تيم) بوو.
- ۲) (عثمان بن عفان)، له تيره‌ى (بني أمية).
- ۳) (زبير)، له تيره‌ى (بني أسد).
- ۴) (علي بن أبي طالب)، له تيره‌ى (بني هاشم).
- ۵) (عبد الرحمن بن عوف)، له تيره‌ى (بني زهرة).
- ۶) (سعيد بن زيد)، له تيره‌ى (بني عدي).
- ۷) (عثمان بن مظعون)، له تيره‌ى (بني جمح).

(۱) پروانه: (سيرة ابن هشام)، ج ۱، ص ۲۴۵-۲۶۲، وه (السيرة النبوية لأبي شهبه)، ج ۱، ص ۲۸۷.

(۸) (عمار بن ياسر)، له هؤزی (عنس)، قورېشې نه بوو.

(۹) (عبداللہ بن مسعود)، له هؤزی (هذیل)، قورېشې نه بوو.

(۱۰) (أبوزر)، له هؤزی (غفار) بوو.

(۱۱) (مصعب بن عمير)، له تېرهی (بنی عبدالدار).

چوار: هه موو چينو توږه کاني نيو کومه لگاشيان تيدا بووه، له دهوله مندو هه ژار، نازادو کويله و.... هتد.

پنج: عه ربو غه يره عه ربه شيان تيدا بووه، بو وينه بيلال حبه شيې بووه و صوه يې رومي بووه، جا که ته ماشاي نهو پيکه اته تيکه لو جوراو جورې نهو هاوه له بهر پزانده که ين، له پياو ئافره تو وردو درشتو عاره بو غه يره عاره بو سه روک عه شپره تو خه لکي ساده هه موو تيره کان، نه وه مان بو درده که ويټ که خوي په روه ردگار ديني خوي ناردوه بو هه موو ئينسانه کان، بويه له هه موو فيکره يه کدا ده گونجي چينک يان ميلله تيک جيا بکريته وه ئيمتيازي زياتري پي بدرې، به لام له ئيسلامدا شتي وا نيه، ئينسانه کان هه موو به يه که شيوه سه ير ده کرين و چاک ترينيان لاي خوا نه وکه سه يه که ته قواي زياتري هه بې، بويه کاتيک که ئيسلام وه خوي پياده بکري، به يه که چاو ته ماشاي هه موو چينو توږه کانو هه موو نه ته وه و په گه زه کان ده کات، نه وه ي له کوايي نه م خاله دا ده مه وي هه لوه سته يه کي کورتي له بهر انبه ردا بکه م نه وه يه که:

پيغه مبه ر ﷺ زياتر هه وليداوه له گه ل گه نجه کاند قسه بکاو بيان هيني ته نيو ئيسلام، چونکه چيني گه نج چ پياو بن چ ئافره تو، ئاماده يي وهرگرتني شتي تازه ي زياتره و فيکري نازاد ترو دلي سافتره، وه په يوه ندييه کومه لايه تيه کان ده ست و پي نه به ستوه و بهر و پرواي کوفرو نه فاميي له دلو مي شکيدا په گي دانه کوتاوه و، ئاماده يي خوگورپين و چاک کردن و وهرگرتني شتي نوي زياتره، بويه به زوري شوينکه وتواني پيغه مبه ر ﷺ گه نج بوون، نه گه رتا دين بو هه مووانه و خه لکي پيريش له نيو ياراني دا هه بوون و ده وريان بينيوه.

چوارهم: هه لېږاردنې خه لکې دانسته:

خالې چوارهم که سیمو نیشانه کانی بانگه وازی پیغه مېهر **ﷺ** د درده خات، نه ویه که له سهره تاوه خه لکې دانسته و تاییه تی بانگ کرده، و پیغه مېهر **ﷺ** له و قوناغه دا به نه نیی بانگه وازی کرده نه ک به ناشکرا، و له شوینه گشتیه کانداه نه بووه، به لکو له مالان و له شوینی په نهاندا بووه، و پیغه مېهر **ﷺ** یه ک به یه ک له نه فهرانه ی ده ستنیشان کرده، جا یان بوخوی چووه قسه یان له گه لدا بکات، یان یه کیک له هاوه لانی ناردوه، و هک (أبوبکر) که له کتیه کانی (سیره) دا جگه له نه بووه کر که سی دیکه باس نه کراوه که له و سهره تاییه دا بانگه وازی کردې، شان به شانی پیغه مېهری خوا **ﷺ**، که نه مهش ئیمتیا زیکی گه وریه بو (أبوبکر)، چونکه پیچ کهس له که له پیاهه کانی ئیسلام له سهره دهستی له و مسولمان بوون که پیشتر باسمان کرد، یه کیکی دیکهش له و به لگانه ی که دهیسه لمین پیغه مېهری خوا **ﷺ** نه وانه ی که له و قوناغه دا هه لېږاردوون گولېږی کردوون، نه ویه که:

له وانه دا که ئیمانیا پی هیناهه سی کهس له چوار خه لکفه کانی ئیسلامیان تیدان، واته: (نه بووه کرو عوسمان و عله)، هه وروها (۹) له و (۱۰) نه فهرانه ی که پیغه مېهری خوا **ﷺ** له کاتی ژیاناندا موژده ی چونه به هه شتی پیدان، له نیویاندا بوون، که بریتین له: (أبوبکر عثمان و علی و طلحه و زبیر و عبدالرحمن بن عوف و سعد بن أبي وقاص و سعید بن زيد و أبو عبیدة بن الجراح)، هه وروها (عمر) یش هه له موژده پیدراوان بووه، به لام دواتر مسولمان بووه، خوا له هه موویان پازی بی.

که واته لیږه دا بومان درده که وې، که پیغه مېهر **ﷺ** له سهره تای بانگه وازه که یدا له و خه لکه ی بانگی کرده، خه لکېکی دانسته و تاییه ت بووه، له مه شدا مه بهستی نه و بووه، که دروستکردنی بینای ده و له تی ئیسلامی پیویستی به بناغه یه کی پته وی قایم هیه، که له که سانی هه لکه و توتو شایسته و دانسته دروست بکړی، تا کو بتوانی سهرمه شقی مرقایه تی بکات، هه رچه نده نه وانی دیکهش ژیاننامه ی هه رکامیکیان ته ماشا بکه ین کومه لیک شتی باش و تاییه تی ده بینین.

پيښجه: په نهانکاري:

سيماو نيشانه ي پيښجه، که نهو قوناغهي پيغه مېهر ﷺ ديارى دهکات بریتيه له (په نهانکاري)، چونکه پيغه مېهر ﷺ لهو قوناغهدا زور به په نهاني کاري کردوه، نه مهش وه لامیکي به هيڅي نه وانه يه، که ده لئن: ده بي کاري ئيسلامي دور بي له کاري ريکخواويي و کومل بوون، وه نهو که برا گه وړه و ريکخستو و ريک و پيکي تيډا ه بېت، چونکه پيغه مېهر ﷺ وانه کردوه! به لام بيگومان نهو به پيچه وانه وه يه، به لکو نه بووني ريکوپيکي له کار کردندا، يا نه بووني په نهانکاري له کاتيکدا، که پيوست بېت، يا نه بووني کومل بوون و ريکخستنيکي توکمه لهوکاته ي که مسولمانان کيانان نه بي، ئا نه وانه داهينراو (بدعة) و پيچه وانه ي ريوشويي پيغه مېهر ﷺ، چونکه جيډار (بديل) ريک و پيکي هر فه وزاو بي سه ره و به ره ييه.

به لگهش له و باره وه زورن، که پيغه مېهرى خوا ﷺ لهم قوناغهدا به و پهرى په نهانيه وه کاري خوى کردوه گرنگي پيداوه، بو نمونه:-

۱/ کاتيک که پيغه مېهرى خوا ﷺ عه لي بانگ کرد بو نيو ئيسلام عه لي - خوا ليى رازى بي- گوتى: (هذا أمر لم أسمع به قبل اليوم فلست بقاضٍ أمراً حتى أحدث أباً طالب، فقال النبي - يا علي إذا لم تسلم فاکتم هذا -، فمكث ليلة ثم إن الله تبارك وتعالى هداه للإسلام فأصبح غادياً إلى رسول الله فأسلم)^(۱)، واته: نهو شتيکه، که پيش ئيستا نه مبيستوه، له به ره نهو هيچي له باره وه ناليئم تاكو مه شوهرهت به (أبو طالب) ي بابم نه کم، پيغه مېهر ﷺ پيى فهرمووه: نهو عه لي! نه گهر مسولمان نابي نهم قسه يه بشاره وه له گه ل بابت باسي مه که، نهو شه وه مايه وه پاشان خواي په روه ردگار هيډايه تيډا، بو به يانيه که ي چو و بولاى پيغه مېهر ﷺ و مسولمانه تيى خوى راگه ياند.

كهواته: پيغه مېرغ له م قوناغه دا زور هه وليداوه له پيڼاو سهركه وتني مه بهسته كهيدا كه كاره كه ي په نهان بيت، هه چنده خه لكيك هه ستی به وه كرده كه (محمد) هه جوړيكي هه يه، به لام هه زه ريشی كرده له پيڼاو پاراستني گياني نهوانه ي كه له گه ليدان، تائيمان له دلياندا به چاكي داده مه زړی.

۲/ به سهرهاتي مسولمانبووني (أبو ذر الغفاري)^(۱) كه (عبدالله بن عباس) له (أبو ذر) ي گيړاوه ته وه و پوخته كه ي به م شيوه يه يه:

سهره تا (أبو ذر) بانگي (أنيس) ي برای ده كات و پيی ده لي: بيستوومه پيغه مېرغ پهيدا بووه له مه ككه بچو هه والو دهنكو باسم لهوباره وه بو بيته، (أنيس) ده چي پاش پرسيارو وه رگرتني زانياري لهوباره وه ده گه رپته وه بولای (أبو ذر) و پيی ده لي: له خه لكم بيست هينديكيان ده يانگوت يان شاعيره يان شيته، هينديكيشيان ده يانگوت: پياوي چا كه، (أبو ذر) نهو زانياريه ي به دل نه بوو، بويه برپاريدا خو ي بچي بو نه وه ي له نزيكه وه دهباره ي (محمد) ي كوري (عبدالله) زانياري زياتر بزاني.

(أبو ذر) ده لي: مه شكه يه ك ناوم له گه ل خوم هه لگرتو چووم بو مه ككه، له وي مامه وه هه تا نيوار، تووشی عه لي كوري نه بوو طاليب بووم پي ي گوتم: ها كا كه وا دياره غه ريبه ي؟

منيش پيم گوت: به لي.

گوتی: مه نزلگه ت ليړه هه يه؟

گوتم نه خير.

گوتی: باشه له گه ل من وه ره وه مالي، منيش له گه ليدا رويشتمه وه من هيچ باسی نهو مه سه له يه م نه كرد، نهو يش به هه مان شيوه.

(أبو ذر) ده‌لای: دیسان بۆ به‌یانی هه‌تا ئیوارای پۆژی دواتر مامه‌وه‌و چاوه‌پڕی
بووم پیغه‌مبه‌ر ﷺ ببینم، به‌لام نه‌مویست له‌کەس پیرسم بۆ ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌بم،
به‌لام دیسان تا ئیوارای ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچم ده‌ست نه‌که‌وت، دووباره
عه‌لی منی له‌گه‌ڵ خۆیدا برده‌وه‌، بۆ ئیواره‌ی سی‌یه‌م عه‌لی لێی پرسیم: ئه‌ری
دیاره‌ تو ئیشیکت هه‌یه‌؟

منیش گوتم: به‌لێ.

گوتی: چیه‌؟!

پیم گوت: پیت ده‌لیم به‌لام ئاشکرای مه‌که‌.

گوتی: باشه‌، خه‌مت نه‌بی.

گوتم: ئیشه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌: بیستوومه‌ ده‌لین پیغه‌مبه‌ریک په‌یدا بووه‌ پیغه‌مبه‌ری
کو‌تایی، که‌ هه‌موومان چاوه‌ریمان ده‌کرد ئیستاش هاتوم ببینم: وه‌ ئه‌گه‌ر راست
بی ئیمانی بی دینم.

(عه‌لی)ش گوتی: ئه‌گه‌ر من پیت بلیم ده‌یشاریه‌وه‌و نایدركینی؟

گوتم: به‌لێ.

گوتی: باشه‌ تو له‌گه‌ڵم وه‌ره‌ من پیت ده‌که‌ومو ماله‌که‌ت پیشان ده‌ده‌م، ئه‌گه‌ر
له‌وکاته‌دا که‌سیکیشمان بینی من خۆم خوار ده‌که‌مه‌وه‌و وا پیشان ده‌ده‌م، که‌
خه‌ریکم میز ده‌که‌م، تاکو فیکری هیچی دیکه‌مان لێ نه‌کات و ئاشکرا نه‌بین،
سه‌ره‌نجام منی برده‌ خه‌مت پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ باسی ئیسلامی بۆ
کردم، منیش یه‌که‌سه‌ر مسو‌لمان بووم.

دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی فهرمووم: (أبو ذر) بچۆوه‌ بۆ نیو قه‌ومه‌که‌ت و

هه‌والی ئیسلامیان پێڕابگه‌یه‌نه هه‌تا فه‌رمانی منت پێده‌گات، واته‌: هه‌ر کاتیک بیستت ئیمه بانگه‌وازه‌که‌مان ئاشکرا کردوه وه‌روه‌ه‌ لامان^(۱).

دیاره ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ په‌نهانی کاری کردوه له‌سه‌ره‌تاوه نه‌یویستوه جوجۆله‌که‌ی دیارو ئاشکرا بێ، بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی به‌ره‌مه‌دارتر بێ.

۳/ نوێژکردن به‌ په‌نهانی: وه‌ک (ابن هشام) ده‌لێ: (وذكر بعض أهل العلم أن رسول الله إذا حضرت الصلاة خرج إلى شعاب مكة وخرج معه علي بن أبي طالب مستخفياً من أبيه أبي طالب ومن جميع أعمامه وسائر قومه فيصلان الصلاة فيها فإذا أمسيا رجعا..)^(۲)، واته‌: ئه‌هلی عیلم باسیان کردوه، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌لی کورێ ئه‌بوو طالیبی ئامۆزای ئه‌گه‌ڵ بوو ده‌چوونه شیوو دۆله‌کانی مه‌که‌، که عه‌لی خۆی په‌نهان ده‌کرد له‌ بابی و سه‌رجه‌م مامه‌کانی و هه‌موو عه‌شیره‌ته‌که‌شی، ئه‌وێ نوێژیان ده‌کردو ئیواره ده‌گه‌رانه‌وه‌.

هه‌روه‌ها گوتویه‌تی: (وكان أصحاب رسول الله إذا صلوا ذهبوا في الشعاب فاستخفوا بصلاتهم من قومهم، فبينما سعد بن أبي وقاص في نفر من أصحاب رسول الله ﷺ في شعاب مكة إذ ظهر عليه نفر من المشركين وهم يصلون فناكرهم وعابوا عليهم ما يصنعون حتى قاتلوهم، فضرب سعد بن أبي وقاص يومئذ رجلاً من المشركين بلحى بعير فشجّه، فكان أول دم هريق في الإسلام)^(۳)، واته‌: هه‌روه‌ها هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ -خوا لییان رازی بیّت- له‌ دۆل و شیوه‌کانی مه‌که‌دا به‌ په‌نهانی نوێژیان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ومه‌که‌یان پێیان نه‌زانن، رۆژیکیان (سعد بن أبى وقاص) له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ یه‌کیک له‌

(۱) بر وانه: (صحيح مسلم): ۶۳۱۲.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۳۱۳-۳۱۴).

(۳) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۴۵۶-۴۵۷).

شیوه‌کانی مه‌ککه‌دا نویژیان ده‌کرد، کۆمه‌لێک له‌ موشریکه‌کان پێیان زانی
 ره‌خه‌یان لێگرتن و له‌گه‌لێان به‌شه‌ر هاتن، (سعد) یش ئێسکی شه‌ویلاگی
 حوشرێکی له‌سه‌ری یه‌کیکیانداو برینداری کرد، که ئه‌وه یه‌که‌م خوینی کافران بووه
 به‌ ده‌ستی مسوڵمانان برژێ {له‌ کاتی به‌رگریکردن له‌ خۆدا نه‌ک به‌
 ده‌ستپێشخه‌ریی}.

۴/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دواى ئه‌و رووداوه‌و ئاشکرا بوونیان و گرفت هاتنه‌ پێشیان،
 کۆبوونه‌وه‌و عیباده‌ت و نویژی له‌گه‌ل هه‌ولانی به‌رپێزی له‌ دۆل و شیوه‌کانه‌وه
 گواسته‌وه‌ بۆ مائی (ئه‌رقه‌می کورێ ئه‌بێ ئه‌رقه‌م)، که له‌ (السيرة الحلبية) دا به‌م
 شیوه‌یه‌ هاتوه‌: (ثم دخل رسول الله ﷺ دار الأرقم - بن أبي الأرقم - أي بعد هذه
 الواقعة فان جماعة أسلموا قبل دخوله دار الأرقم، فكان ﷺ وأصحابه يقيمون
 الصلاة في دار الأرقم ويعبدون الله تعالى فيها إلى أن أمره الله بإظهار الدين)^(۱)،
 واته‌: دواى ئه‌و به‌سه‌رهاته‌و مسوڵمانبوونی چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
 یارانێ بۆ کۆبوونه‌وه‌و عیباده‌ت و نویژکردن ده‌چونه‌ مائی ئه‌رقه‌م و له‌وێ کاره‌کانیان
 به‌ نه‌هێنی ئه‌نجام ده‌دا تا خواى توانا فه‌رمانی پێکرد به‌ ئاشکراکردنی دین.

لێره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که بانگه‌وازو کاری ئیسلامیی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ چه‌ند
 قوناغیکدا تێپه‌ریوه‌و له‌ هه‌ر قوناغیکدا شیوازیکی تایبه‌تی به‌خۆه‌ بینیه‌، بۆیه
 ئێستاش به‌هه‌مان شیوه‌ هه‌رکاتێ و پێویست بکات که کارو هه‌مجارێ ئیسلامیی به‌
 نه‌هێنی بکړێ و ده‌رس و ئاراسته‌کردن و کۆبوونه‌وه‌کان تایبه‌تی بن ده‌بی و بکړێ، ئه‌گه‌ر
 واش باش و پێویست بو به‌ جوړیکی دیکه‌و به‌ ئاشکرا بن، ده‌بی و بکه‌ین، وه ئه‌مه
 جێبه‌جێکردنی سیره‌و سونه‌ت و ژياننامه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ.

جیهانی بوونی ئیسلامو بانگه وازی پیغه مبه‌ر ﷺ

خوای په‌روه‌ردگار هر له‌سهره‌تای راگه‌یاندنی دوا په‌یامو به‌رنامه‌ی خویدا جیهانی بوونی ئیسلامی راگه‌یاندوه، به‌وه‌ی ئهم دینه‌ی بۆ هه‌موو نه‌تفه‌وه‌و گه‌لو هۆزو تیره‌کانه‌و بۆ تی‌کرای مرؤ‌قایه‌تی و جنده، بئ‌هه‌لا‌واردنو تادنیا کوتایی دی، نه‌ک وه‌ک خه‌ل‌کی‌کی ناحه‌ز به‌ ئیسلامو هی‌ندی‌ک له‌ می‌ژوونوسه نامسو‌ل‌مانه‌کان ده‌یلین، که‌ گوايه (محمد) ﷺ له‌سهره‌تاوه‌ نه‌ی‌گوتوه‌ من پیغه‌مبه‌ری خوا‌م بۆ هه‌موو مرؤ‌قایه‌تی، به‌ل‌کو گوتویه‌تی من به‌س بۆ عه‌شیره‌تی خو‌م په‌وانه‌ کراوم و دواتر، که‌ بانگه‌وازه‌که‌ی سه‌رکه‌وتوو بووه، گوتویه‌تی بۆ هه‌موو عاره‌هم، دواتر گوتویه‌تی من پیغه‌مبه‌ری هه‌موو مرؤ‌قایه‌تیم، که‌ بی‌گومان نه‌وه‌ وانیسه‌و نه‌مه‌ش درۆ هه‌لبه‌ستراوی‌کی دیکه‌ی ناحه‌زانه‌ی دوژمنانه به‌رانبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌ته مه‌که‌یه‌کاندا که‌ له‌ سه‌ره‌تای پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا هاتوونه‌ خوار، له‌ چه‌ندین شویندا جیهانی بوونی به‌رنامه‌ی ئیسلامی راگه‌یاندوه، بۆ وینه‌: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (٢٧) لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ التکویر، واته‌: ئهم قورئانه بیرخه‌ره‌ویه‌ بۆ هه‌موو جیهانیان، بۆ هر یه‌کی‌ک له‌ ئیوه‌ که‌ بیه‌وی راست بی‌ت، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾ (٢٨) سبأ، واته‌: وه‌ تو‌مان نه‌ناردوه‌ ئه‌ی (محمد) ﷺ، مه‌گه‌ر بۆ تی‌کرای خه‌ل‌کی مژده‌ده‌رو ترسی‌نه‌ر بی، وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (١٠٧) الانبیاء، واته‌: وه‌ تو‌مان نه‌ناردوه‌ - ئه‌ی موحه‌مه‌د - مه‌گه‌ر به‌زه‌یی خوا بی بۆ تی‌کرای جیهانیان.

په روه رده و پیگه یان دنی کومه لیکي هه لېژارده

پیغه مبهري خوا ﷺ نامانچو مبهستی لهه قوناغه دا نه وه بوو، که کومه نیک په روه رده بکات و پی بگه یه نی، که له داهاتودا بتوانن بینه سه رقافله و بناغه و پایه بو نه و کومه لگا نیسلامیه ی، که دهیوئی له هه موو لایه نه کاند جیهان بگوړی و، وهرچه رخانیک له ژیانې ناده میزادا دروست بکات، بو نه و مبهسته ش پیغه مبهري ﷺ ویستویه تی له چهنه بواریکي سه ره کیدا، نه و کومه له هه لېژارده و پیشه نگو سه رقافله، بو کاری نیسلامی له و قوناغه دا پی بگه یه نی، وه لهه پینج خالانه دا ده یخه یه نه پروو:

یه که م: تیروانین و بووناسییه کی راست و دروست :

یه که م بوار، که پیغه مبهري ﷺ نه و کومه له پیشه نگو سه رقافله یه ی پی په روه رده کرده، بریتی بووه له تیروانین و بووناسییه کی راست و دروست، جا نیمه هه ولده دین، که له شهش خالی کورتدا بووناسی و تیروانینیکی راست و دروست، بهرامبه به بوون (وجود) و خوی په روه ردگارو، ژیان و نینسان و دواړو ژو کیشه و ملمانن ی نیوان هه ق و ناهه ق، له روانگه ی نیسلامه وه بخه یه نه پروو:

۱- تیروانین بهرانبهر به (بوون) وجود: نه گهر ته ماشای قورئان بکهین له سوورته مه ککیه کاند ژماریه کی زور له نایه ته کان باسی (بوون) ده که نه و ده یخه نه پروو که ناسمانه کان و زهوی و تیکرای بوونه وهر به ریک وپیکی دروست کراوه و، خوی په روه ردگار سه ره رشتی ده کات و هیچ شتیک له بوونه وهر دا بی هووده به دی نه هیتره وه، بوونه وهر لهوپه ری ورده کاری دایه، بو وینه خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ (۲) الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن

تَقَوْتُ فَأَرْجِعَ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٢﴾ ثُمَّ أَرْجِعَ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ ﴿الملك﴾ لیژده او له زور شوینی دیکه دا خوی زانا باس له وه ده کات که هیچ نارِیکیه که له دروستکراوه کانیدا نیه، نه وه ش بو نه وه یه، که ئینسانی مسولمان تیروانینی بو (بوون) به شیویه که بی، که بزانی دنیا شاری بی خاوه نیه، خوی بهرزو مهزن له نه بوونه وه به ریکیو پیکترین شیوه هیناویه ته بوون.

زور کهس وا ده زانی بیروپروای ئیسلامی له ئیمان هینان به خواوه ده ست پی ده کات، به ئی ئیمان به خوا کاکله و جهوه ری بناغهی عه قیده ئیسلامی یه، به لام پیش ئیمان به خوا بوون، پیویسته خوا بناسری، وه نه بوونه وه ره بناسری، که ده ستردی خوی پهروه ردگار، پیویسته ئینسان خوی بناسی و شوینه وارو په ریژی خوی کاربه چی بناسی، ئنجا نه ناسینه پال به ئینسان وه بنی که ئیمان به پهروه ردگار به نیی، ههروه که تهماشا ده کهین له قورانی مه ککیدا زور گرنگی

دراوه به باسی بوونه وه، بو وینه خوا فهرموویه تی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ...﴾ ﴿١٨٥﴾ ﴿الأعراف﴾، واته: ئایا سه رنجیان نه دا وه ته مولکی فراوانی ئاسمانه کان و زهوی و هه ر شتی که خوا دروستی

کردوه، وه له سووره تی (الغاشیه) دا ده فهرموئ: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى

الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾﴾، واته: ئایا سه رنج ناده نه (حوشتر)، که چوون دروست کراوه، وه ئاسمان، که چوون بهرزکراوه ته وه راگیراوه، وه چیاکان، که چوون داکوتراون به زهویدا، وه زهویش، که چوون راخراوه! وه له سووره تی (عبس) دا خوی پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾﴾، واته: ئینسان با

ته‌ماشای خوارنده‌کهی خوی بکات، له سوورپه‌تی (الطارق) دا ده‌فرموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ
 الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝﴾، واته: با ئینسان ته‌ماشای بکا داخو له چی دروست
 کراوه! شه‌هش بو شه‌ویه که ئینسان چاک خوی بناسی و له دروستکرانی خوی و
 دروستکراوه‌کانی دیکه له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا وردبیته‌وه‌و، له دیارده سروشتیه‌کان
 رامینی، که هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌ی هه‌بوونی په‌روه‌ردگار و تواناو ده‌سه‌لات و
 مشوورگیری شه‌و زاته ده‌سه‌لمینن، بو هه‌موو بوونه‌هر.

۲- تیروانین به‌رانبه‌ر به‌خوا سبحانه‌و تعالی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ویستووویه‌تی
 هه‌و لیداوه تیروانینی هاوه‌لانی و شوینکه‌وتوانی به‌رانبه‌ر خوی په‌روه‌ردگار به‌و
 شیویه بی که خوا له قورئاندا باسی خوی ده‌کات و، تواناو ده‌سه‌لات و سیفه‌ته
 به‌رزه‌کانی بزائن و، له ناسینیدا به‌هه‌له‌دا نه‌چن، خوی په‌روه‌ردگار ده‌بارهی خوی
 ده‌فرموی: ﴿اللَّهُ خَلَقُ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝﴾ (الزمر،
 واته: خوا به‌دیهینه‌رو سه‌ره‌رشتیاری هه‌موو شتیکه، وه له سوورپه‌تی
 (الفتاحه) دا ده‌فرموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝﴾، واته: ستایش
 بو په‌روه‌ردگاری جیهانیان، وه خوی بی وینه‌خواه‌نی هه‌موو ناو و سیفه‌تیکی
 به‌رزو په‌سندده، وه ده‌فرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا... ۝﴾ (۱۸۰)
 (الأعراف)، وه ده‌فرموی: ﴿...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝﴾ (الروم، واته: وه بو خوا هه‌یه سیفه‌تی هه‌ره‌به‌رز له
 ناسمانه‌کان و زه‌ویدا، که واته: چ سیفه‌ت و ناویک زور چاک و په‌سندده هی خوی
 په‌روه‌ردگاره، بویه سه‌ره‌تا خه‌لک ده‌بی به‌و شیویه خوا بناسی، که تاکه
 به‌دیهینه‌ره و هه‌ر شه‌و شایانی په‌رسترانه‌و خواه‌نی هه‌موو سیفه‌تیکی به‌رزه،
 نجا ده‌زانی ئیمانی به‌چی هیناوه.

۳- تېروانين بهرانبهر به ټينسان: خوی پوره دگار له قورثاندا زور باسی ټينساني

کړدوه که سهرگوزشتهی چیه و چوڼ دروست کړاوه؟ وه بوچی دروست کړاوه؟ وه

دهبې چی بکا؟... بُو وینه دهفرموی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ

يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ

سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝﴾ انسان،

واته: به ته نکید کاتیک به سهر ټينساندا هاتوه که شتیکی باسکړاوه نه بوه، ټیمه

ټينسانمان له توویلکيه کی تیکه له به دیه ټناوه، تاقي دهکینه وه، (وه بوئ هوهی،

که بتوانی تاقي بکړیته وه) گیراومانه به بیسهر و بینهر (واته: هیزی بیستو

بینیمان داوه تی)، وه دواي هوهی، که نهو توانایه مان پیداوه که له تاقي کړنه وه

پیي ده رچی ریگه شمان پیشان داوه، جا سوپاسگوزاره یان سپله و ناسوپاس.

۴- تېروانين دهرابهی ژيانی دونیا: خوی پوره دگار له زور شوینی قورثاندا باسی

ژيانی دویای کړدوه و ته شبیهی کړدوه به گژو گیایه که دواي بارانان دهرویت و

له دوایشدا له نیو دهچیت، وه باسی حکمهت و ژيانی دویای بو کړدوین و

دهفرموی: ژيانی دونیام دروست کړدوه به مه بهستی تاقي کړدنه وهی ټينسانه کان،

وهک دهفرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ

عَمَلًا ۝﴾ الکهف، واته: ټیمه هوهی له سهر زه ویدا دامن ناوه و زه ویمان پی

پازاندو ته وه بو هوهیه هوانی تیدا تاقي بکهینه وه و ده رکه هوی که کامیان

کړدوهی باشته، وه دهفرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

عَمَلًا ۝﴾ الملك، واته: خوا هه زاته یه، که مردن و ژيانی دروست

کړدوون تاكو تاقيتان بکاته وه، که کامه تان کړدوهی چاکتره.

٥- تێوانین دەربارە ی پۆژی دوایی: خۆی پەرورە دگەر لێ باسی پۆژی دواییدا کە

چیه و چۆنە؟، دەفەرموی: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٦٤) العنکبوت، واتە: ئەم ژيانى دونیایە تەنیا کات بەسەر بردن و یارییە، وە مەنزلگای دواپۆژ - بۆ ئیمانداران کە بەهەشتە - ژيانى راستەقینە یە ئەگەر بزائن.

کەواتە: پۆژی دوایی دوا مەنزلگای ئینسانە و دواى مردن ئینسانەکان بۆ لێپێچینە وەو حساب لێگەل کرانى دادگەرانی خوا، زیندوو دەکرێنە وەو چاکە کاران بە چاکە و نەعمەت و بەخەششی خوا، خراپە کارانی بە سزا و تۆڵە ی پەرورە دگەر، پاداشت و سزا دەدرێنە وە، بۆیە پێویستە ئینسان هەموو کات دواپۆژی لێ بیرو بەرچاو بێ و بەمەبەستی پەرەزە نەندى خۆی بێ هاوتا لێ دنیا دا شتێک بکات کە لێ قیامەتدا پوو سوورو سەرفراز بێ.

٦- تێوانین دەربارە ی کێشە ی نێوان حەق و ناحەق: حەق هەمیشە لێ پێغەمبەراندا

بەر جەستە بوو لێ ئادەمە وە تا خاتەم، ناحەقیش لێ طاغوت و خۆ بەزەلگراو و خوشگوزەراناندا بەرجەستە بوو، کە دوژمن و ناحەزی پێغەمبەران و رێبازە کە یانن.

ئەگەر تەماشای بکەین دەبینین پانتاییەکی زۆر لێ قورئاندا بریتى لێ گێڕانە وە ی سەرگوزشتە ی پێغەمبەران، دیارە ئەو بە بۆ حیکایەتی بەرئارگدان نیە، بە ئەکو بۆ ئەو یە، کە بزانی پێغەمبەران -عليهم الصلاة والسلام- لێ پێناو چەسپاندنی دینی هەقی پەرورە دگاردا چەند تووشی نارەحەتی و دەردەسەری و ئازاردان بوون ئەلایەن ناحەزان و زالمانی سەر دەمی خۆیانە وەو ئەوانیش چەند ئارامگرو دڵسۆزی دینی خوا بوون و زۆر خۆراگرانە لێ مەیدانی کار و خەمخواردن ژیانان بەسەر بردو، وە بۆ ئەو ی مسوڵمانان پەندو ئامۆژگاری وەر بگرن لێ مسوڵمانانی پێش خۆیان و

به‌سه‌رهاتی پیّغه‌مبه‌ران -علیهم الصلاة والسلام-، وه دئیاش بن که ئه‌وانیش وهک شوینکه‌وتووانی پیّغه‌مبه‌رانی پیشوو سه‌ره‌نجامی دونیاو دواروژیان خیر ده‌ییت، وهک خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ...﴾ ﴿۱۱۱﴾ یوسف، واته: بیگومان له گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاته‌کانی‌اندا ده‌رسو په‌ند هه‌یه بو عاقلمه‌ندان...

پوخته‌ی مبه‌ست:

هه‌رکه‌سینک بیه‌وی مه‌لله‌تیک‌ی مسوّلمان په‌روه‌رده بکات پی‌ریسته له خواناسینه‌وه، که کاکل و ئامانجی تیروانین و بووناسیه‌کی راست و دروسته ده‌ست پی بکات، ئنجا ئیمان‌ه‌کی ئیمانیک‌ی دامه‌زراو ده‌بی، دیاره ئه‌مه‌ش له میان‌ه‌ی ناسینی و په‌ییردنی ئایه‌ته بینراوه‌کانیه‌وه، وهک خوای به‌خشنده ده‌فه‌رموی: ﴿سَرِّیْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ...﴾ ﴿۵۳﴾ فصلت، وه خویندنه‌وه‌و تیگه‌یشتنی ئایه‌ته بیستراوه‌کانی، وهک ده‌فه‌رموی: ﴿...وَإِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا...﴾ ﴿۲﴾ الأنفال، وه به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه، که له ئایه‌ته‌کانی خوا (بیستراو و بینراوی) شاره‌زا ده‌بین، خوای په‌روه‌ردگار باشت ده‌ناسین، وه خوای په‌روه‌ردگار بویه ناوی له دیارده سروشتیه‌کان ناوه ئایه‌ت، له هه‌مانکاتیشدا ناوی له رسته قورئانییه‌کان ناوه ئایه‌ت، چونکه وهک چوّن به‌هۆی ئایه‌ته‌کانی خواوه، خوا ده‌ناسی و له هه‌لّو هه‌رامی خوا ئاگادار ده‌بی، به‌هه‌مان شیوه‌ش له دیارده سروشتیه‌کانیشه‌وه گه‌وره‌یی و به‌رزیی خوای په‌روه‌ردگار ده‌بینی و، هه‌رکام له‌و دوو‌جوّره ئایه‌ته‌مایه‌ی چه‌سپین و دامه‌زراوی ئیمان.

دووهم: ئيمانی پته‌وو دامه‌زراو :

پیغمبر ﷺ گرنګی داوه‌و کاری کرده‌و له‌سهر‌ئوه، که‌ئو کومه‌له‌ مسولمانه‌ هه‌لېژارده‌یه‌ی، که‌ ئومیدی‌ئوه‌ی پیان‌ه‌یه‌، بېنه‌ پېشه‌نگ‌و سه‌رقافله‌، ئيمانیان‌ تی‌بګه‌یه‌نئ‌و له‌سهر‌ ئيمانیش‌ په‌روه‌ردیه‌ان‌ بکات‌و پیان‌ بګه‌یه‌نئ‌، جا‌ ئیمه‌ باسی‌ ئیمان‌ له‌م‌ چهند‌ خال‌ه‌دا‌ کورت‌ ده‌که‌ینه‌وه‌:

یه‌ک: ئیمان به‌ خوا:

واته‌: ئیمان‌ به‌وه‌ که‌ خوا‌ تاکه‌ به‌دی‌هین‌ه‌رو‌ په‌روه‌ردګارو‌ خاوه‌ن‌و‌ مشورګیږی‌ هه‌مه‌کاره‌ی‌ ئهم‌ که‌ون‌و‌ کائیناته‌یه‌، بویه‌ پیویسته‌ تاکه‌ په‌رستراویش‌ هه‌رئ‌و‌ بیټ‌، وه‌ ئه‌ګر‌ ته‌ماشای‌ ثابته‌کان‌ بکه‌ین‌ بۆمان‌ ده‌رده‌که‌وئ‌ت‌ که‌ خوی‌ زاناو‌ توانا‌ زور‌ باسی‌ به‌دی‌هین‌ه‌رایه‌تی‌ خوی‌و‌ په‌روه‌ردګاریټی‌و‌ خاوه‌نداریټی‌ خوی‌ بۆ‌ هه‌موو‌ شتیک‌ ده‌کات‌، وه‌ پاشان‌ ته‌ن‌ها‌ په‌رستراوئ‌تی‌ خوی‌ له‌سهر‌ بینا‌ ده‌کات‌، واته‌: ده‌فه‌رموی‌: له‌به‌رئ‌وه‌ی‌ که‌ هه‌ر‌ من‌ په‌روه‌ردګارو‌ به‌دی‌هین‌ه‌رو‌ خاوه‌ن‌و‌ مشور‌و‌ خورم‌، که‌واته‌ پیویسته‌ هه‌ر‌ منیش‌ بیه‌رستن‌، ئنجا‌ بی‌ګومان‌ به‌ دری‌ژایی‌ می‌ژوو‌ کیش‌ه‌ی‌ پیغه‌مبه‌ران‌ -عليهم‌ الصلاة‌ والسلام‌- له‌ګه‌ل‌ خه‌لکی‌ له‌سهر‌ ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌ ئيمانیان‌ نه‌هین‌اب‌ی‌ به‌ په‌روه‌ردګاریټی‌و‌ به‌دی‌هین‌ه‌رایټی‌ خوا‌ (جل‌ شأنه‌) به‌لکو‌ کیش‌ه‌ له‌سهر‌ ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ ئيمانیان‌ نه‌هین‌اوه‌ به‌ (ته‌ن‌ها‌ په‌رستراوئ‌تی‌ خوا)، وه‌ک‌ خوی‌ په‌روه‌ردګار‌ ده‌فه‌رموی‌:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنَّ تَوْفِيقُوهُ﴾ ﴿٢﴾ فاطر، واته‌: ئه‌ی‌ خه‌لکینه‌!

چا‌که‌و‌ نيعمه‌ته‌کانی‌ خوا‌ یادبکه‌نه‌وه‌ به‌سهر‌ خوتانه‌وه‌، ئایا‌ بی‌جګه‌ له‌ خوا‌ خالقی‌کی‌ دیکه‌ هه‌یه‌ له‌ ناسمانه‌کان‌و‌ زه‌ویدا‌ رسقتان‌ بدات‌؟! بی‌جګه‌ له‌و‌ هیچ‌ په‌رستراوی‌ دیکه‌ نه‌ین‌، به‌ره‌و‌ کوئ‌ ریتان‌ پی‌ لاده‌درئ‌!، هه‌روه‌ها‌ له‌ سووره‌تی‌ (الغافر)دا‌

ده فەر موی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾
ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَ تَوْفَكُونَ ﴿٦٢﴾﴾
غافر، واته: خوا ئهو زاته يه، كه شهوگاري بو گيړاون به مايه ي ئيسراحت تيدا كړدن،
وه رږژگار ش تيدا ده بينن، بېگومان خوا خاوه نى به خشش و چاكه يه به سهر
خه لكه وه، به لام زور به ي خه لكى شوكرانه بژير نين، ئا ئهو خوايه تان په روه ردگار تانه،
كه به ديه ينه رى هه موو شتيكه، جگه لهو په رستراوى ديكه تان نيه، پرووتان بو كوي
پي وهرده گيردرېت؟!

ليړه دا ده بينن خواى بې وينه له سهر ئه وه ي، كه تنه ها بوخوى به ديه ينه رو رږژيده رو
په روه ردگار ه، پيوستى ده كات، كه به تنه نيا هه ر ئه وېش بيه رستري.

دو: ئيمان به دواړو:

واته: ئيمان بوون به رږژي ك كه ئهم دونيا يه تيدا كوتايى ديت، وهك خواى
په روه ردگار ده فەر موي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ
عَظِيمٌ ﴿١﴾﴾ الحج، واته: خه لكينه! پاريز له په روه ردگار تان بكن، بېگومان
له رزينه وه ي رږژى قيامت شتيكى زور گه وره يه، وه هه موو ئينسانه كان حيسابيان
له گه ل ده كړي و ئيماندارو چاكه كاران به چاكه پاداشتيان ده دري ته وهو دهنه به هه شت و
خراپه كارانيش سزا ده درين و ده چنه جهه ننه مه وه.

سۍ: ټيمان به فريشته کان:

که جوړه دروستکړاويکي خوان و هه رده م له خوا په رستي دانو بې فسرمانی خوا ناکه نو نه رکي تاييه تبيان له لايه ن خوا وه پي سپر دراوه .

چوار: ټيمان به کتيبه کان:

که فرمايشتي خوان و بو پيغه مبه ران نيړاون و به رنامه و که ته لؤکي ژيانن .

پينج: ټيمان به پيغه مبه ران:

که هه لېژارده ي مرؤفايه تين و خوا ي به به زه يي بو ري نمايي ئاده ميزاد نار دووني و نه و انيش پله پله نو جگه له موحه مد ﷺ، که بو تيکړاي به شه رييه ت نيړ دراوه، تا دنيا به کوټا ده گات، نه واني دیکه هه رکام يکيان بو کات و شوين و قوم و که سانيکي تاييه تي نيړ دراون .

سۍ يه م: به نديا يه تي بو خوا به ساغي و پاکي :

ئهم خالي سييه مهش به ره مي نه و دوو خالهي پيشيه، چونکه هه رکه سيک بو نناسي و جيهان بينيه کی راست و دروست و ټيمان يکي ته وای هه بو، به نديا يه تي به کی پاک و بې خلته شي ده بې بو خوا ي په روه ردگار، وهک خوا ي تاک و پاک

ده فرموي: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ (۲)

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ... ﴿۲﴾ الزمر، واته: ئيمه کتييمان بو تو نار دؤ ته خوار به حق، ده جا به نديا يه تي بو خوا بکه به ساغي و گهر دن که چي، بزائن که به نديا يه تي

ساغ، ته نيا شايسته ي خوايه، هه روه ها ده فرموي: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقَّاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ (۵)

البينه، واته: فرمانيان پي نه کراوه - نه و خه لکه - به وه نه بې، که به نديا يه تي بو خوا

بکهنو له ههموو چوتییهک لابلدن بهرهو راسته شهقامی حق، ونویژ بهرپا بکهنو زهکات بدن، نا نهوه دینی میلله تیکی راسته.

وشه ی (عبادة) له نهسلدا به مانای ملکه چیی دیت، عه رب دهلین: (طریق مُعبَد إذا وطئتهُ الاقدام)، واته: ریگه یه کی بی گری و گول وختیک خه لک زور بهو ریگه یه دا پرواو ته ختی بکات، وه دهلین: (بعیر مُعبَد)، واته: خوشتریک که قه ترانی تیدرابی و له جوجول و بزوزی کی وتبی، نجا عیباده تیش بو خوا ده بی سی شتی تیدا کوبینه وه، که نه مانهن:

- (۱) نهوپه ری گهر دنکه چیی (أقصى الطاعة).
- (۲) نهوپه ری خوشویستن (غاية المحبة).
- (۳) نهوپه ری به گهره گرتن (منتهی التعظیم).

هه رکا تیک نهوانه هه رسیکیان له (عبادة) دا هه بوون، نهو به ندایه تی راسته قینه یه، وه هه رکا تیکش ئینسان یه کیک نهوانه ی بو غهیری خوا بوو، نهوه غهیری خوا ی په رستوه، بویه ش خوا ی په رستراو ده رباره ی فیرعه ونو گه لی مووساو هاروون له سه ر

زمانی فیرعه ون ده فهرموئ: ﴿...وَقَوْمَهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ ﴿٤٧﴾ المؤمنون، فیرعه ون ده لی: قهومی مووساو هاروون بو ئیمه (عابدن، یانی: گهردن که چن، نه گهرنا نویژو رږژوویان بو فیرعه ون نه کردوه، که واته: هه رکه سیک به مانای وشه گهر دنکه چی که سیکی دیکه بوو، نهو (عبدی وییه، پیغه مبه ر ﷺ له

فهرمووده یه کدا، ده فهرموئ: (كَيْسَ عَدِ الدِّهْنَارِ وَالْدَّرْهِمِ وَالْقُطِيفَةِ وَالْخَمْصَةِ اِنْ

أَعْطِيَ رَضِيَّيْهِ اِنْ لَمْ يَعْطَ لَمْ يَرْضَ) رواه البخاري^(۱)، واته: به دبه خته نهو که سه ی ده بیته به نده ی زی، به دبه خته نهو که سه ی ده بیته به نده ی زیو، به دبه خته نهو

كەسەى دەبىتتە بەندەى جلو بەرگ، ئەگەر بىدرىتتى، رازى دەبى و ئەگەر نەيدرىتتى نارازى دەبى.

ئىنسان كاتىك دەبىتتە بەندەى زىرو جلو بەرگ، كە هېچ شتىك لە دل و دەروونىدا گەرەترو خۆشەويستەر نەبوو لەوشتانە، وە لە ھەموو شتىك زياتر عەودالى ئەو شتانە بى، چونكە ئەوكاتەدا كەردونى بە پەرستراوى خۆى.

دەربارەى ئەوپەرى خۆشويستنى خواى پەرورەدگارىش، خوا فەرموويەتى: ﴿... وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ...﴾ البقرة، واتە: وە ئەوانەى ئيماندارن خۆشەويستيان بۆ خوا زياترە لە خۆشەويستى خەلكى دىكە بۆ پەرستراوەكانى خۆيان. ھەربۆيەش ئىمە لە نوپۇزدا درووشمى (اللہ أكبر) مان ھەيە، چونكە نابى ھېچ شتىك لە ژيانى ئىمەدا لە خوا گەرەتر بىت، وە نابى ھېچ شتىك لە دەروونى ئىمەدا لە خوا حورمەت لىگىراوترو گەردن بۆكەچكراوتر ھەبى.

بەلى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاوا ھاوەلانى تىدەگەياندن، بۆيە كاتىك پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (لا إله إلا الله) زانيويانە، كە نابى ھېچ پەرستراوىك ھەبى جگە لە خوا، وە دەبى خويان لە ھەموو كەس زياتر خۆش بوئو، لە ھەموو كەس زياتر مىلى بۆ كەچ بکەن، چونكە لە مانای وشەى (إله) گەشتوون، كە بەداخەو ھىندىك لە خويندەوارو تەنانەت مەلایەكانىشمان مانای ئەو وشەيە وەك پىويست نازانن وە رستەى (لا إله إلا الله) ئاوا مانا دەكەنو دەلێن: (بىجگە لە خوا ھېچ خوا نین)، كە لە راستىدا ئەو لىكدانەو ھەيەكى ھەلەيە، چونكە (اللہ) يانى (خوا)، بەلام (إله) يانى (پەرستراو)، كەواتە: ماناكەى ئاوايە: (بىجگە لە خوا - اللہ - ھېچ پەرستراو نین)، چونكە كىشە لەسەر ئەو نەبوو، كە كەسيك بلى دوو خوا ھەن، يان سى، بەلكو گوتوويانە دەبى دوو پەرستراو، يان سى پەرستراو ھەن، بۆيە خواى پەرورەدگار نەفى ئەو شتەى كەردو، كە خەلك پىيەو ھەيە گىرۆدە بوو، كە (پەرستراويتى) بپياردانە بۆ غەيرى خوا!

چوارهم: ره‌وشتی به‌رزو جوان :

خوای په‌روه‌ردگار له کۆتایی سووره‌تی (الفرقان) دا چهند سیفه‌تیک باس ده‌کات که به‌نده هه‌لبژارده‌کانی خۆیان پی مه‌دح ده‌کات، که هه‌ندیکیان بریتین له سیفه‌تی به‌رزو جوان که ده‌بی خۆمانیان پی برازیننه‌وه هه‌ندیکیان بریتین له سیفه‌تی دزیو ناشیرین که ده‌بی خۆمانیان لی بژار بکه‌ین، هه‌روه‌ها له سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون) یشدا که ئاوا ده‌ست پی ده‌کات: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿۲﴾ المؤمنون، خوای په‌روه‌ردگار هه‌وت سیفه‌ت باس ده‌کات که ئه‌وانیش به‌هه‌مان شیوه کۆمه‌لێک سیفه‌تی باشن که خۆمانیان پی برازیننه‌وه، کۆمه‌لێک سیفه‌تی خراپیشن که ده‌بی خۆمانیان لی به‌دوور بگرین.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الشوری) دا له ئایه‌تی (۳۶ تا ۳۹) دا، که ئاوا ده‌ست پی ده‌که‌ن: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمِنَّهُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا... ۝۳۶﴾ الشوری، (۹) سیفه‌ت باس ده‌کات، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الرعد) له ئایه‌تی (۱۹ تا ۲۲) یازده سیفه‌ت باس ده‌کات، که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى ۝۱۹﴾ الرعد، ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین بۆمان ده‌رده‌که‌وێت، که ئه‌و سیفه‌تانه ئه‌وه نیه، که هه‌موویان سیفه‌تی باش بن و فه‌رمان بکا که خۆمانیان پی برازیننه‌وه، یان هه‌موویان خراپ بن و فه‌رمان بکا که خۆمانیان لی دور بگرین، به‌لکو خوای کاربه‌جی پێکه‌وه تیکه‌لی کردوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئینسان هه‌میشه پێوستی به‌ رووخاندن و دروستکردن هه‌یه له‌خۆیدا، یانی: سیفه‌تی خراپ له‌خۆیدا نه‌هیلێ و وه سیفه‌تی چاکیش له‌خۆیدا زیاد بکا و خۆی پی برازینیتته‌وه، هه‌روه‌ه‌که فه‌رموویه‌تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝۱۴﴾ الأعلى، یانی به‌راستی سه‌رفرازه‌که‌سیک، که خۆی پاک کردوه و چاک کردوه، چونکه وشه‌ی (زکاة) هه‌م به‌ مانای پاکیی دی، هه‌م به‌ مانای

گەشەکردن دى، كەواتە: (تزكية) واتە خۆ پاكرىدن و خۆ لە يېتىنگدان لە سيفەتى پىسو خراپ، وە خۆ رازاندنەو وە خۆ جوانكرىدن بە سيفەتى پەسندو چاك.

پىنچەم: گيانى گۆرانكارىيى و شوڤرش و بەرەنگاربوونەو :

بوارى پىنچەم و كۆتايىش ئەو يە كە پىغەمبەر ﷺ ئەو مسوئلمانانەى پەرورەدە دەكرىد لەسەر رووحى بەرەنگارىيى و شوڤرشگىرپىيى لەپىناو گۆرپىنى واقعدا نەك تەسلىم بە واقىعى خراپ بوون و ئەگەلدا رۆيشتنى، وەك رىيازى پىغەمبەرانى پىشو، كە چۆن لەپىناو چەسپاندنى هەق و راستيدا بەرەنگارى طاغوت و زالمەكانى سەردەمى خۆيان بوونەو و لىيان نەترساون و بى باك بوون، هاوئلانى بە شىوئەيەك پەرورەدە دەكرىد، كە لە پىناو دىنى خوادا نەفس و مال بەخشىن و رەزامەندىيى خوا لە سەرووى هەموو شتىكەو دابىن.

بەئى بەم شىوئەيە پىغەمبەر ﷺ لەم پىنچ بوارەدا، ئەو كۆمەلە مسوئلمانە هەلبژاردەيەى پەرورەدە كرىد، كە ئومىدى ئەو پىيان هەبوو بىنە پىشەنگ و سەرقافلە بۆ كۆمەلگا و دەولەتى ئىسلامىي، سەرهىجام هەموو دونيا لەگەل خۆياندا بگۆرن، كە بىگومان هەرواشيان كرىد، كەواتە: هەركاتىك بوىسترى كۆمەلگا ياخود مىللەتىك بەرەو چاكە گۆرانىيى بەسەردا بى، دەبى بەم شىوئەيە هەول بدرى و خەلكەكەى پەرورەدە بكرى، جارىكى دىكە لە راستىيەكان تىبگەيەنرپتەو، وەك پىويست لە قورئان حالى بكرى.

سەرهتاي دەستپىكرىدى بانگەوازي ئاشكراو گشتى :

وەك پىشتەر باسما كرىد، سەرهتاي بانگەوازي پىغەمبەر ﷺ، برىتى بوو لە شىوازي تاكىي و پەنھانىي، ئەوانەى لە سەرهتاهە قەسەى لەگەل كرىدن و بانگى كرىدن بۆ ئىسلام، كەسانى هەلبژاردەو دانستە بوون، ئەو قۇناغەش ماوئەكەى (۳) سى سالى، يا سى سالى چەند مانگىك بوو، بەرھەمى ئەو چەند سالىەش (۶۱) شەست و يەك كەس

بوون له پياوړو نافرمانانو، كه هاتبونو نه نيو ئيسلامه وهو پيغمبر ﷺ له سسر نه و پيښ بڼه مايه ي باسماڼ كړدن، بهيه كه وهى هونينه وهو گريي دان كه نه مانه بوون:

- ا- بوونناسيې و تيروانيڼي راست و دروست.
- ب- ئيماني پته وو دامه زراو.
- ج- عبادته ي پاك و بې خلته.
- د- رهوشتي بهرزو جوان.
- ه- گياني گورانكاريې و شورش و بهرنگار بوونه وه.

دواى نه و قوناغه نه نيينيه تاكييه ي پيغمبر ﷺ پي هه ستاو، پاش زياد بوونى ژماره ي مسولمانانو د هنگدانه وهى ئيسلام له مه ككه دا، خواى مه زن فهرمانى به پيغمبر ﷺ كرد، كه بگوازيته وه بؤ قوناغيكي ديكه ي بانگه وازى ئاشكر اى گشتى، يه كه م ئايه تيش كه خواى گه وره تييدا فهرمانى به پيغمبر ﷺ كرد بانگه وازه كه ي ئاشكرا بكات بريتي بوو له ئايه تى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾

﴿الشعراء، واته: وه خزمه نزيكه كانت ئاگادار بكه وهو بياتترسيڼه، وه ئايه تى: ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿الحجر، واته: به دهنكى بهرزه راييگه يه نه نه وهى فهرمانت پي ده كړى، وه گوى مه ده هاوبه ش بؤ خوا په يداكه ران، واته لييان بي پاك به و مه ترسه و هه ق و ناهه ق له يه كدى جيا بكه وه.

وشه ي (صدع) به شتيك ده گوتري كه بشكيڼدري و دهنكى لى بيت، وهك (شوشه)، ليړه دا خواى كاره جى نه م وشه يه ي به كارهي ناوه بؤ نه وهى ئاشكرا كړدن بانگه وازى پيغمبر ﷺ ماناى زور هه لېگري ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ نه وهى كه فهرمانت پي كراوه راييه گه يه نه به دهنكيكي بهرزه ئاشكراو زولال و گويش مه ده به موشريكه كان، ليړه دا مه به ست له (اعراض) گوى پي نه دان و بي پاك بوونه له تانه و ته شهرو نه زيه ت و ئازاريان.

جا ئيستا با سه رنج بدهين!

کاتیک خوا به پیغمبهر ﷺ ده فرموی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، واته: وه خزمه نزیکه کانت بترسیندهو ناگادار بکهوه، (عشیره) واته: خزمی نزیکی ئینسان، وهک زورجاری دیکهش باسم کردوه، پیغمبهری خوا ﷺ موو به موو له بهر رۆشنایی وه حییدا به رپوه چووه، هه ر بۆیهش کاتیک، که ئهم فرمانانه‌ی پیکراون، وهک هه ر فرمانیکی دیکه‌ی خوی تاک و پاک یه کسه ر بیرى کردۆتهوه، له چۆنیته‌ی جیبه‌جیکردنیان، خو ئه گه ر چۆنیته‌ییه‌که‌ی پی رانه‌گه‌یه‌ناب، ئه وه ئیجتهیادی کردوه له ژیر رۆشنایی فرمانه‌کانی دیکه‌ی خوی په‌روه‌ردگار و زانیو تیگه‌یشتنی خۆیدا کاره‌که‌ی جیبه‌جی کردوه، وه له کتیبه‌کانی زیاننامه‌ی پیغمبهردا ﷺ چه‌ند ده‌قیق هاتوون، که تیشکمان بو ده‌خه‌نه سه‌ر چۆنیته‌ی هه‌لسانی پیغمبهر ﷺ به جیبه‌جیکردنی ئه و فرمانانه‌ی خوا (جل شأنه)، یه‌کی له وه ده‌قانه ئه‌ویه، که (ابن سعد) له کتیبی (طبقات) ی خۆیدا هی‌ناویه‌تی، ده‌لی: (عن عبد الرحمن بن القاسم عن أبيه قال: أُمِرَ رَسُولُ اللَّهِ أَنْ يَصْدَعَ بِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَأَنْ يُبَادِيَ النَّاسَ بِأَمْرِهِ وَأَنْ يَدْعُوَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فِدْعَا فِي أَوَّلِ مَا نَزَلَتْ عَلَيْهِ النَّبُوءَةُ ثَلَاثَ سَنِينَ مُسْتَخْفِيًا إِلَى أَنْ أُمِرَ بِظَهْوَرِ الدَّعَاءِ)^(۱)، واته: پیغمبهری خوا ﷺ فرمانی پیکراوه له خواوه ئه‌وه‌ی بۆی نی‌راوه‌ته خوار به ده‌نگی به‌رز رایگه‌یه‌نی، وه ئه‌وه‌ی پییه‌تی بو خه‌لکی ئاشکرای بکات وه بانگی خه‌لک بکات بو په‌یام و به‌نامه‌ی خوا، وه یه‌که‌م جار که بوو به پیغمبهر سێ سال به په‌نهانی بانگه‌وازی کرد بو لای خوا، هه‌تا فرمانی پیکرا که ئه و بانگه‌وازه ئاشکرا بکات، که واته: به په‌نهانی بانگه‌واز کردنه‌که‌ی و ئاشکرا کردنه‌که‌ی هه‌ر به فرمانی خوی به‌رز و مه‌زن بووه.

ئجبا با بزانی پیغمبهر ﷺ بو دۆزینه‌وه‌ی میکانیزم و شیوازی گونجاو بو ئاشکراکردنی ئه و بانگه‌وازه که خوی په‌روه‌ردگار کردویه‌تی به ئه‌رکی سه‌رشانی چی کردوه؟!

جَه عَفه رِی کورِی عَه بدو لَلا ی کورِی تَه لَه کَه م ده گِیَرِیتَه وِه ده لَی: { (لما نزلت علی النبی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾) اشتد ذلك علی النبی وضاق به ذرعاً فمکث شهراً أو نحوه جالساً فی بیتَه حتّی ظن عماتَه أَنه شاکٍ فَذَحَلْنَ علیه عائِدات، فقال: (ما اشتکیت شیئاً لکن الله أمرنی ان أنذر عَشیرَتی الأقربین فأردت جمع بنی عبدالمطلب لأدعوهم إلی الله تعالی) } ، واتَه: کاتیک کَه تَهو ئایَه تَه بُو سَه ر پیغَه مبهَر **ﷺ** هاتَه خوار، کَه ده فِه رموی: خُزمَه نَزیکَه کانت ناگادار بکَه وِه و ریایان بکَه وِه بیانترسیَنه! تَهو تَه سَه ر پیغَه مبهَر ی خوا **ﷺ** زُور سَه خت بوو، وِه پی ی ناره حَت بووَه بُو یَه ماوَه ی مانگیک لَه مَالِی خُویدا مایَه وِه تا خوشکَه کانی بابی سِپوَره کانی- وایانزانی نَه ساغَه بُو یَه سَه ر دانیان کُرد تَهویش پی ی فِه رموون: هِیچ نَه خُوشییه کَم نیه، بَه لَام خوا فِه رمانی پی ی کُردووم کَه خُزمَه نَزیکَه کانم ناگادار بکَه مَه وِه پَه یامی خویان پی ی رابگَه یَه نم، منیش دَه مَه وِی نَه وِه ی (عبدالمطلب) کُوبیکَه مَه وِه بانگیان بکَه م بُو لای خوا، واتَه: تَه بیرِی تَه وِه دام، کَه چُو نیان بانگ بکَه م، وَا پی دَه چِی تَهو پوورانَه ی تَهو کات مسوُلْمان نَه بووین، بَه لَام خَه میان لَی خواردوه بُو یَه سَه ر دانیان کُردوه، جا بُو یَه تَه وانیش لَه وِه لَامِی تَهو قَسَه یَه ی پیغَه مبهَر دا رَای خُو یان پی ی گوت: (قلن فادعهم ولا تجعل عبد العُزّی فیهم -یعنی أبا لَهَب- فَإِنَّه غَیْر مَجِیْبک إلی ما تدعوه إلیه وخرجن من عنده)، واتَه: پووره کانی پییان گوت: بانگیان بکَه بَه لَام با-عبد العُزّی- یان تیدا نَه بَی، کَه کونیه کَه ی (أبو لَهَب) بووَه، چونکَه بُو تَهو شتَه ی، کَه بُو ی بانگ دَه کَه ی وِه لَامت ناداتَه وِه، وِه دوا یی پووره کانی رُویشتن، (فلما أصبح رسول الله ﷺ أرسل إلی بنی عبدالمطلب فحضروه ومعهم عدة من بنی عبد مناف وجميعهم خمسة وأربعون رجلاً، وسارع أبو لَهَب)، واتَه: پیغَه مبهَر **ﷺ**، کَه رُوژی کُردوه یَه کَسَه ر لَه دوا ی تَهو خُزمانَه ی نارد، کَه لَه نَه وِه ی (عبدالمطلب) ن-لِیَرَه دا وَا دیاره، کَه پیغَه مبهَر **ﷺ** سوودی وِه رگرتوه لَه پیش نیاری پووره کانی تَهو هَش تَه وِه ی لَی وِه رده گِیرِی، کَه دَه گونجِی ئینسانی مسوُلْمان سوود لَه عَه قَل و تَه دِبی رِی خَه لَکی نامسوُلْمانیش وِه رِگری، لَه کاتیکدا، کَه لَه رُووی

دَلْسُوزِییه‌وه پیشنیار ده‌کهن- وه خزمه نزیکه‌کانی پیغهمبهر ﷺ هه‌موویان هاتن، که ژماره‌یان (۴۵) پیاو بوو به‌لام (أبو لهب) یشیان له‌گه‌لّ بوو له‌وئ (أبو لهب) یه‌کسه‌ر ده‌ستی به قسان کرد، (که پوخته‌ی قسه‌کانی ئه‌وه‌بوو: گوتی: ئه‌تۆ ئه‌ی (محمد) شتیکت هیناوه، که شه‌رو کیشه‌مان بۆ دروست ده‌کا له‌گه‌لّ هه‌موو عاره‌بدا، ئیمه‌ش له‌ تواناماندا نیه، که دژایه‌تی هه‌موو گه‌لی عاره‌ب بکه‌ی—ن- نه‌یزانیوه هی عه‌جه‌میشی دیته‌ سه‌ر- له‌به‌رئه‌وه ده‌بج واز له‌و شته بیئی، ئه‌گه‌رنا ناچارین سجنه‌ بکه‌ین، ئه‌وه هه‌لۆیستو قسه‌ی (أبو لهب) بوو به‌رانبه‌ر به پیغهمبهر ﷺ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، (فسکت رسول الله ﷺ وَلَمْ يَتَكَلَّمْ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ)، (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌کانی ئه‌و کابرایه -أبو لهب- زۆر خرابو نه‌گونجاو بوون و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لّیشی بوون رایان له‌گه‌لّ -أبو لهب- بووه) (بۆیه پیغهمبهر ﷺ وای به‌باش زانیوه، که بیده‌نگ بئ هیچی نه‌گوتوه له‌و مه‌جلسه‌دا، (ومکث أياماً وكثر عليه کلام أبي لهب فنزل عليه جبريل فأمره بإمضاء ما أمره الله به وشجعه عليه فجمعهم ثانية فقال) واته: چهند رۆژێک دواى ئه‌وه مایه‌وه وه قسه‌که‌ی (أبو لهب) یش زۆر له‌سه‌ر دئی قورس بوو هه‌تا (جبریل) هات بۆ لای وه فه‌رمانی پیکرد به جیبه‌جئ کردنی ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پئ کردوه هانیدا له‌وباره‌وه، دواى جارێکی دیکه کۆی کردنه‌وه‌وه قسه‌ی بۆکردن.

لێره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که پیغهمبهر ﷺ چهنده ئازارو ده‌رده‌سه‌ری له‌پیناو سه‌رکه‌وتنی بانگه‌وازه‌که‌ی و گه‌یاندنی په‌یامی خوادا به‌ خه‌لکی، بینیه‌وه، له‌و پیناوه‌دا ئاره‌قه‌و خویته‌ی رشتوه‌و ناخۆشی زۆری چه‌شتوه، هه‌رچه‌نده‌ خواى کاربه‌جئ یارمه‌تی داوه‌و فریشته‌کان له‌گه‌لّی بوونه‌و ئیلهامیان بۆی کردوه، به‌لام له‌و پیناوه‌دا مه‌ینه‌تی و نارَه‌مه‌تی زۆری بینیه‌وه هه‌ره‌شه‌ی لیکراوه‌و دژایه‌تی کراوه، وه پیغهمبهری خوا ﷺ وه‌کو خه‌لکی دیکه بۆ به‌ریوه‌بردنی کاره‌کانی به‌ری کردۆته‌وه‌وه مه‌شوره‌تی کردوه‌و هۆکارو ئامرازه‌کانی سه‌رکه‌وتنی بانگه‌وازی ره‌چاو کردوون، به‌لام وره‌ی به‌رزبووه‌و

ټیماني قايم و غه‌زمی گه‌وره بووه، نارامگرو پشوو دريژو له مه‌يدانی کاردا کولنه‌دهر بووه پشتي به خوی زال به‌ستوه.

ننجا پیغه‌مبه‌ر، که بؤ جاری دووهم کوی کردنه‌وهو چند قسه‌یه‌کی کورتی پر مانای بؤکردن، که کاکله‌ی بانگ‌وازو په‌یامی پیغه‌مبه‌ری **ﷺ** تېډایه، که ئاوا ده‌ستی پی کرد: **{ الحمد لله، احمده واسمعه وأؤمن به وأتوکل علیه وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له }** سهره‌تا مه‌دح و ستایش و سه‌نای خوی کرد (جل شأنه) فهرمووی: ستایشی خوا ده‌که‌م وه داوای یارمه‌تی هر له‌و ده‌که‌م، ټیماني پی‌ده‌هینم و پشتي پی‌ده‌به‌ستم، وه شایه‌دی ده‌ده‌م، که جگه له خوا هیچ په‌رستراوی دیکه نین، وه تاکه‌و هیچ هاویه‌شی نین، دوی له‌وه فهرمووی: **{ إن الرائد لا يَكْذِبُ أَهْلَهُ... والله الذي لا إله إلا هو إني رسول الله إليكم خاصة وإلى الناس كافة، والله لعمولن كما تاملون ولتبعن كما تستيقظون، ولحاسبن بما تعملون، ولعجزون بالإحسان إحساناً وبالسوء سوءاً، وإنما للجنة أبدأ أو للنار أبدأ، وانكم لأول من أُلْزِمَ ومكلى ومظلم كمثّل رجل رأى العدو فانطلق يوتاً بأهله فغشي أن يُسبِّقون فجعل يهتف، يا صباحاه }**^(۱)، واته: پی‌شپړوی دلسوز درؤ له‌گه‌ل خه‌لکی خوی ناکات، **{ (رائد) به که‌سیک ده‌گوتری، که پی‌ش کومه‌ئیک که‌وتبی له ئاوئ بگه‌ړئ و ریښان بدا لی‌رده‌ا، واته: من دلسوزی ئیوه‌م به‌په‌روشم بؤ ئیوه‌م درؤ‌تان له‌گه‌لدا ناکه‌م، }** سویند به‌خوایه‌ی، که جگه له‌وه هیچ په‌رستراو نین، من په‌وانه‌کراوی خوام بؤ لای ئیوه به‌تایبه‌ت وه بؤ خه‌لکی به‌گشتی، وه سویند به‌خوا وه‌ک چؤن ده‌خه‌ون ئاواش ده‌مرن، وه وه‌کو چؤن بی‌دار ده‌بنه‌وه له‌خه‌وی، ئاواش زیندو ده‌کرینه‌وه، وه به‌وه‌ی، که ده‌یکه‌ن لی‌پرسینه‌وه‌تان له‌گه‌لدا ده‌کرئ به‌چاکه چاکه‌تان ده‌درینه‌وه به‌خراپه‌ش سزا ده‌درین، وه مه‌زل‌گای دوا رؤژ یان به‌هه‌شته به‌هه‌میشه‌یی، یان جه‌ه‌نه‌مه به‌هه‌میشه‌یی، وه ئیوه‌ش یه‌که‌مین که‌سن، که ئاگادار

ده‌کړینه‌وهو ده‌ترسینن، وه ویننه‌ی منو ئیوه‌ش وه‌کو ئه‌وه وایه پیاوړیک دوژمنیک ببینیت که هیږش و شهبه‌یخون ده‌کاته سهر قه‌ومه‌که‌ی، ئه‌ویش له‌به‌ر زیډه پهرؤشیی له‌به‌ر خزم و عه‌شیره‌ته‌که‌ی به‌پله راده‌کا، ده‌ترسی، که هه‌تا ئه‌و ده‌یانگاتئ دوژمن پیش بکه‌وئ، له‌به‌رئوه هه‌ر له دوورپا هوار ده‌کاتو ده‌لئ: ئاگادارینه‌وه! (یا صباحه)، (عاربه‌کان عاده‌تیا و ابووه وه‌ک ئاگادارکرده‌وه ده‌سته‌واژه‌ی (یا صباحه)یان به‌کاره‌یناوه، که به‌مانای -ئاگادار بن- دیت).

(ابن عباس)یش -ر‌ه‌زای خوای لئ بئ- له‌وباره‌وه بؤمان ده‌گیریتته‌وهو ده‌لئ:

{لما نزلت ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾: صعد النبي ﷺ على الصفا فجعل ينادي: (يا بني فهر، يا بني عدي) البطلون قریش، حتى اجتمعوا، فجعل الرجل إذا لم يستطع أن يخرج أرسل رسولاً لينظر ما هو، فجاء أبو لهب وقریش فقال: (أرايكم لو أخبرتكم أن خيلاً بالوادي تريد أن تُغيّرَ عليكم أكنتم مُصَدِّقِي؟) قالوا: نعم، ما جَرَّبْنَا عليك إلا صدقاً، قال: فإني نذير لكم بين يدي عذاب شديد، فقال أبو لهب: تباً لك سائر اليوم، ألهذا جمعنا؟ فنزلت: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

﴿٢﴾ المسد {رواه البخاري^(١)، واته: کاتیک نایه‌تی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ هاته خوار پیغه‌مبه‌ر ﷺ چو سهر (صفا) بانگی کرد ئه‌ی کورانی فیه‌ر! ئه‌ی کورانی عه‌دی، تیره‌کانی قور‌ه‌یش، ئه‌وانیش کؤبوونه‌وه، ئه‌گه‌ر یه‌کی‌کیش له‌به‌ر هؤیه‌ک نه‌یتوانیبئ ناماده ببئ یه‌کی‌کی نارد، بؤ ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌و بانگه‌ چیه‌؟ ئه‌بوو له‌هه‌ب و قور‌ه‌یش هاتن.

پيغمبر ﷺ فرموي: ټه گهر ههواښان پي بدهم، كه چهند سواريك لهو شيوه دانو ده يانه وي به سهرتاندا بدن، باوه پم پي ده كهن؟

وتيان: به لي چونه جگه له راستي شتي ديكه مان لي نه بينوي.

گوتي: من ورياكه روه م بو ئيو له پيش دهستي سزايه كي زور به ئيشدا.

(أبو هب) پي گوت: به دريژايي همرپو له نيو بچي، ههر بو هوه ئيمهت كو كرده وه؟!

پيغمبر ﷺ بوخوي وهلامي نه دايه وه، به لام خوي په روه دگار وهك ديفاعيك له پيغمبروه درخستني هه راستيه كه (أبو هب) چ ئينسانكي خراب بووه، وهلامي

دايه وه فرموي: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ ١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا

كَسَبَ ۝ ٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ ٣﴾ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ ٤﴾

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝ ٥﴾ المسد، واته: ههردوك دهستي هه بو له هه ب

له بهين بچي و له نيويش چو، مالو سامانه كه وي كه سابهت و بهرزه و هنييه كاني سووديان پي نه گهياند، وه له مهولا ده خريته نيو ټاگريكي بليسه داره وه، وه ژنه كه شي كو له دار هه لده گري، وه له مليشيدا په تيكي هو تراوه ههيه.

(أبو هريرة) ش لايه نيكي ديكه وي هه به سهراته ده گيرپته وه: {عن أبي هريرة

قال: لما نزلت هذه الآية: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ دعا رسول الله ﷺ

قريشاً فاجتمعوا فعمّ وخصّ، فقال: يا بني كعب بن لؤي! أنقلوا أنفسكم من النار... يا بني عبد مناف! أنقلوا أنفسكم من النار، يا بني هاشم أنقلوا أنفسكم من النار... يا فاطمة أنقذي نفسك من النار! فاني لا أملك لكم من

الله شيئاً غير ان لكم رَحِمًا سَابُلَهَا بِبِلَالِهَا} رواه مسلم^(١)، واتە: (أبو هريرة) -رەزای خۆی لَبَّيْ- دەئێ: کاتێک ئایەتی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ هاتە خوار پێغەمبەر ﷺ قورەیشی کۆکردەووە قسە ی بە گشتی و تایبەتی کردو فەرمووی: ئە ی بەنی کەعب! خۆتان لە ئاگر رزگار بکەن، ئە ی بەنی عەبدومەناف! خۆتان لە ئاگر رزگار بکەن...، ئە ی (فاطمە)! خۆت لە دۆزەخ رزگار بکە، من لای خوا هیچم بۆ ئێوە پێناکرێ تەنیا ئەوەیە ئێوە خەزمن، منیش هەول دەدەم ئەو خەزماوەتی بە گەییەنم، زیندوو بکەمەو.

بەو شیوەیە پێغەمبەر ﷺ لە سەرەتاوە بە فەرمانی خوا بانگەوازی خەزە نزیکەکانی کرد، ئەمەش شتیکی ئاسایی و سروشتیی یە بەتایبەت لە شوێنێکی وەکو (مەککە)دا، کە خەڵکەکی لەچەند تیرەییەکی پێک هاتبوو، وە مافی خەزە لەسەر خەزە زیاترەو ئەوان لەپێشتربوون بۆ هەر بانگ کردنی ئەلایەن پێغەمبەرەو ﷺ، کە هەر لە سەرەتاوە ئەنیواندا گەورە بووەو سۆزو بەزەییان بۆ یەکتەری هەبووەو، وەکو هیزو پشتیوانیک بوون بۆ پێغەمبەر ﷺ، ئایەتی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، کە ئە سوورەتی (الشعراء) دوا بەدوای چەند ئایەتیکی دێ، کە باسی بەسەرەتایی (موسی) ﷺ لەکاتی بوونی بە پێغەمبەرەو تا کۆچ کردنی ئەگەل (بنی اسرائیل) و رزگاربوونیان لە فیرعەو و خەکانی فیرعەو و دارو دەستەکە دەکات، پاشان باسی هەرکام لە ئیبراهیم و نوح و هود و صالح و لوط و شوعەیب و گەلەکانیان دەکات، بۆئەوێ وەک چەند نموونەییەکی نیشانی پێغەمبەر و ﷺ یارانێ بدات، کە بانگەوازی پێغەمبەرەو بایە ناپەرەتی و ئازارو دەرەدەری دەوێو، ئەپێتو ئەو بانگەوازەو ئەو رێگایەدا تووشی گرفت و کێشەو ململانێ دەبن ئەگەل کەسانی کافرو بێ پرەوادا، پێویستە چەسپاوو ئارامگر بن، وە ئەوەشیان بۆ دەرەدەخات، کە سەرکەوتنی کۆتایی و

سهره نجام له دنيو دواړوژدا بو ئيماندارانه، وهك چوون موساو ئهوانه ئيمان پي
هينا له گه ليدا تووشى ناخوشى بوون، ههروهها سه رجهم پيغه مبه راني ديكه و
شوينكه وتوانيان، به لام سهره نجام سهره وتنو دوژمنه كانيان له بهين چوون، به هه مان
شيوه پيغه مبه رو هاوه لانيشى له كاره كه ياندا ناخوشى و دهر به دهرى ده بينن، به لام
سهره نجام سهره كه ونو ناحه زانيان شكست دينن.

هه لويستى فيكريى بى پروايان له به رانبهر بانگه وازو په يامى پيغه مبه ردا ﷺ

دواى ئه وهى، كه پيغه مبه رى خوا ﷺ كاروچالاكى ئيسلاميانه خوى برده
قوناغى ئاشكراوه، نه يارانو ناحه زانى پيغه مبه ر ﷺ، كه بريتي بوون له هاوبهش بو
خوا دانه ران به گشتى له كومه لگاي مه ككه دا، دوايش ئه هلى كيتابو مونافيقه كان
له كومه لگاي مه دينه دا، ئهوانه هه هه موويان هه لويستى خراپيان هه بوو به رانبهر به
پيغه مبه ر ﷺ، پيوسته ئه و راستيهش بزانبه و لامان پروون ييت، كه كيشه ي
بنه رته ي پيغه مبه ر ﷺ، هه موو پيغه مبه راني ديكه ي براشى - عليهم الصلاة
والسلام - له گه ل ميلله تان ياندا له سه ر سى ته وه ر بووه، كه ئه مانه ن:

(۱) خوا به يه كگرتن (التوحيد).

(۲) پيغه مبه رايه تى (النبوة).

(۳) رۇژى دوايى (اليوم الآخر).

بو يه ئه گه ر سه رنجى قورئان بده ين، ده بينن، كه هه لويستى نه ياراني پيغه مبه ر
ﷺ زياتر له و سى بواره دا به رجسته بوون، واته: كافرو بى پرواكان دژايه تيان بو خوا
به يه كگرتن دهر پريوه، وه بو پيغه مبه رايه تى وده حى، وه بو رۇژى ليپرسينه وه و سزاو
پاداشت، كه ليړه دا يه ك له دواي يه ك باسيان ده كه ين:

یه‌که‌م: خوا به‌یه‌ک‌گرتن (التوحید):

خوای بی‌وینه‌ ناوا باسی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (التوحید) مان بو ده‌کات: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ غافر، واته: خوا ئه‌و که‌سه‌یه، که زه‌وی بو گيړاون به‌ مایه‌ی له‌سه‌ر نیشته‌جی بوون، وه ئاسمانیشی بو گيړاون به‌ سه‌قفو سه‌ریان، وه ئیوه‌ی وینه‌ کیشاوه له‌ چاکترین وینه‌دا، وه له‌ رزقه پاکو چاکه‌کان رۆزی ئیوه‌ی داوه، ئا ئه‌و خوایه‌تان په‌روه‌ردگارتانه، به‌رزیه‌ی و به‌رقه‌رایی و شکو بو خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان، خوا زیندوویه -خاوه‌نی ژيانی راسته‌قینه‌یه-، جگه له‌و په‌رستراوی دیکه‌ نین، لی‌ی بیارپښه‌وه و بیپه‌رستن و گه‌ردنکه‌چی خوتانی بو ساغ بکه‌نه‌وه، ستایش بو خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان، -ئی (محمد) ﷺ بلی: من لیم قه‌ده‌غه‌ کراوه ئه‌وانه‌ی ئیوه له‌ جیاتی خوا لی‌یان ده‌پارپښه‌وه، که بیانپه‌رستم، دوی ئه‌وه‌ی، که له‌لایه‌ن خاوه به‌لگه‌ی روون و ئاشکرام بو هاتوون (که هر خوا جل شأنه په‌روه‌ردگارو به‌دیپښه‌رو رۆزیده‌رو ژییښه‌رو مریښه‌رو هر ئه‌و به‌رز ده‌کاو نرم ده‌کاو هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته) وه فه‌رمانم پی‌کراوه که گه‌ردنکه‌چ بم بو په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان.

وه‌ک ده‌بینین، له‌ نایه‌تی یه‌که‌مدا خوای کاربه‌جی باسی به‌دیپښه‌رایه‌تی په‌روه‌ردگاریتی خوی ده‌کات و ئه‌وه‌ش ده‌کاته بناغه‌و به‌لگه له‌سه‌ر ته‌نیا په‌رستراویتی خوی، بویه له‌ نایه‌تی دواتردا باسی په‌رستراویتی خوی ده‌کات، ئنجا باسی

ګهردنګه چپي ده کات، که له بهنډايه تي ګرندې ټو خوا بهرجه سته ده بڼې، وه بهنډايه تي ګرندې که ش له پابه نډي به شريعه تي خوا له ژياني تا کي و کومه لايه تي و خيژانيډا، که واته: که باسي خواو بهيه کګرتن ده کهن، زياتر مه به ستمان له بهيه کګرتن، په رستن و په رستراوتي (الوهيه) ي خوايه، نه ګه رن له بهيه نه رايه تي و (خالقيه) په روه رد ګاريتي (ربويه) ي خوادا مشت و مې نه بووه.

دووه م: پيغه مبه رايه تي (النبوة):

خواي په روه رد ګار ده فهرمي: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿٦﴾ فصلت، واته: ټو بلې (نهي محمد ﷺ) بيګومان من ئينسانيګم وه کو ئيوه، که له لايه ن خواو وه ي و په يامم ټو دي — له ريګاي فريشته کانه وه — که په رستراوي ئيوه يه ک په رستراوه — ئه ويش خوايه — جا خوټان بهر و خوا راست بګن و راسته شه قامي ئه و بګن، وه داوي ليږورديشي لي بګن — که له رابردو دا لار و خوار بوون — سزي سه ختish ټو هاوبه ش ټو خوا دانه رانه.

سييه م: روژي دوايي (اليوم الآخر):

خواي په روه رد ګار ده فهرمي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ ﴿٣٣﴾ لقمان، واته: نه ي خه لکينه! پاريز له په روه رد ګارتان بګن، وه له روژيک بترسيڼ، که هيچ بابو دايکيک له فرياي روژه کي نايه، هه روه ها هيچ روژه يه کيش دادی بابو دايکي نادات، بيګومان به ئيني خوا راسته، با ژياني دنيا فريوتان نه دات، وه با فريوده ر فريوتان نه دات.

زۆر له زانیان (فریودەر) به شهیتان ئیکده ده نهوه، یان هەر شتیک که ئینسان هه لده خه له تیئێ، له پاره و سامان و ده سه لات و نه سه بو... هتد.

به ئێ پیغه مبه ران - علیهم الصلوة والسلام - له سه ر ئه م سێ بنچینه یه له گه ل دوژمن و ناحه زانیاندا تیگگیراون.

ئێستاش دوا ی باسکردنی هه ر سێک بنچینه ی: (خوا به یه کگرتن و پیغه مبه رایه تی و دوا پۆژ)، دیینه سه ر باسی هه لئۆیستی خراپی کافران به رانبه ر ئه و سێ بنچینه یه به م شیوه یه:

یهک: هه لئۆیستی خراپی کافران له بواری خوا به یه کگرتندا:

کافره کانی مه ککه و شاره کانی دیکه ی نیوه دورگه ی عه ره بیهش، وه ک تیگپرای خه لکی سه رزه وی له و کاته داو له هه رکات و سه رده میکی دیکه شدا، کێشه و مشت و مریان له گه ل پیغه مبه ر ﷺ دا له سه ر به دیه ی نه رایه تی و په ره ردگارێتی خوا نه بووه، به لکو له سه ر په رستراویتی خوا بووه، بۆیه گه یژده ی هاوبه ش بو خوا دانان بوون، واته: وێرای دانه یانیان به به دیه ی نه رایه تی خوا دا، شه ریکیان بو خوا داناوه له په رستراویتی داو، به ت و شتی دیکه ی وه ک: پۆژو ئه ستی ره و مانگ و شه یتان و جند و فریشته یان، په رسته و.

ئه مه ش چه ند ئایه تیگ، که ره خه ی بی پروایان له خوا به یه کگرتن و دا کوکی کردنیان له سه ر هاوبه ش دانان بو خواو، وه لامی خوا ی په ره ردگار بۆیان، ده رده خه ن:

خوا ی زانا ده فره رموی: ﴿وَلَیْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِهِمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (٨٧) الزخرف، واته: وه ئه گه ر لێیان پیرسی: کی دروستی کردوون؟ ده ئێن: خوا، که واته بو لاده درین؟ واته: مادام خوا دروستی کردوون، بو شتیکی دیکه ده په رستن و ئیختیاری راست و عاقلانه ی خویان له ده ست ده دن؟!

ههروه ها دهفه رموی: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿۴۵﴾ لقمان، واته: وه ئه گهر لییان پیرسی: کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوون؟! ده لَین خوا، بلَی: ستایش بو خوا به لکو زوربه بیان نازانن، واته: زوربه بیان نازانن، که مادام خوی پهروردگار (جل شأنه) تاکه به دیهینه ره پهروردگار، ده بی هه ره ئه ویش تاکه په رستراو بی، چونکه عه قل و ده خوازی، وه هاوبه ش په یداکه ران بو بهرده وام بوونیان له سه ره کوفرو په رستنی غهیری خوا، چند پاساویکیان هیناونه وه که زور بیهیزو نامه نتیقین، وه که له وباروه خوی تاک دهفه رموی: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾ ﴿۲﴾ الزمر، واته: ئاگادار بن ملکه چیی ساغ لییره دا (دین) به مانای (طاعت) و ملکه چیی دیت- ته نیا شایسته ی خواجه، یاخود خوی بهرز مه زن ته نیا ملکه چیی ساغ و بی خلتی شایسته یه، {واته: به ندایه تی، که بو خوا ده کری نابی خلتی پیوه بی وه (طاعت) ی که ده کری نابی بهشی غهیری خوی پیوه بی}، وه ئه وانه ی که له جیاتی خوا دوست و پشتیوانان ده گرن و ده یان په رستن، (جا چ بت و صه نه م بن، چ ئه سستیرو مانگو خور بن، چ طاغوت و فیرعه ون بن، چ هه واه واره زوو بن، چ پاره و سامان، ئه وانه پاساویان چیه؟!، ده لَین: ئیمه ئه وانه ناپه رستین، مه گهر بو ئه وه نه بی، که له خوامان نزیک بخه نه وه!!

هه لویستیکی دیکه ی کافره کان له بهرانبه ره خوا به یه کگرتندا له (سه ره سورمان) دا بهرجه سته بووه، وه که خوی پهروردگار دهفه رموی: ﴿وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿۴﴾ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿۵﴾ وَأَنْطَلِقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿۶﴾

﴿۷﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ﴿۷﴾ ص، واته: وه سهریان سورما کاتیک، که له خوځیان ناگادار که ره وه یه کیان بو هات، وه کافره کان گوتیان: ئه وه جادوو گهریکې زور دروژنه، ئایا هه موو په رستراوه کانی کردنه وه به یه ک!! (چونکه دهیانگوت ئیمه (۳۶۰) بتمان له (کعبه) دا داناوه فریامان ناکه ون وه لآمی هه موو پرسیاره کافمان بده نه وه، په رستراویک چوڼ فریای هه موان ده که ویت)؟!

دهیانگوت به راستی ئه وه شتیکی زور سهیره، به لآم هی خوځیان پئ سهیر نه بوو دارو به ردیک بپه رستن که له خوار خوځیانه وه بوو یاخود ئینسانیک بپه رستن، که هه ر وه کو خوځیانه، به لآم هی (محمد المصطفی) یان پئ سهیر بوو ﷺ، که ده یفه رموو: په روه ردگاریک بپه رستن که بو خوځتان ده لئین: په روه ردگارو به دیه ینه رمانه، ﴿وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾ . مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ﴿۸﴾ (الملا)، واته: زله زله کان، ئه شرافه کان ئه وان ه، که هه میشه به رژه وه نندیان له وه دایه، که خه لک بپه رست بئ، چونکه ئه گهر خه لک خواپه رست بئ، ئه وان ناتوانن خوځیان له خه لکی بکه نه په رستراوو په روه ردگار، بو یه (ملا) هه میشه پشتگیری بپه رستیین و دژی خوا به یه کگرتن و خواپه رستیین.

واته: خو به زلگره کانیان ده سته کار بوون و گوتیان: به رده وام بن و خوځراگر بن له سهه ر په رستراوه کانتان، ئه وه ی که ده یلئ ئه وه به س پیلانیکه — که ده یه وئ زیان له ئیمه بدا — ئیمه له مه وپیش شتی وامن نه بیستوه، بیگومان ئه وه شتی که که بوځوی هه لی به سته وه دروستی کردوه.

شایانی باسیشه ئه وان ه، که له جیاتی خوا ده یان په رستن، دارو به رده و شه ی تانه کان و جندو فریشته کان بوون، وه ک له م نایه ته دا دهرده که وئ، که ده فه رموئ: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ ﴿۱۰۰﴾ الانعام، واته: وه چه ند هاوبه شیکیان له (جن) بو خوا داناوه،

هه چنده خواش خولقاندوونى، وه چهند كورې كچيكيان به نه زانيى بو داناو،
(دهيانگوټ: شهيتانه كان كورې خوان) وه فريشتهش كچى خوان، پاكىي و بيگه رديي
بو خوا له وهى، كه له وان خواى پي وه سف ده كه نه.

هه روه ها ده فهرموى: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ ﴿١٥٨﴾ الصافات، واته: نه سه بو ره چه له كيان قه راردا له نيوان خواو
(جن) دا، به لام (جن) زور چاك ده زانن، كه روژي قيامت نامه ده كرين - بو
ليپر سينه وه -.

هه روه ها ده فهرموى: ﴿وَجَعَلُوا أَلَمَلَيْكَةَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنشَاءً أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتَكُنُّ شُهَدَاءُ لَهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾ ﴿١٩﴾ الزخرف، واته: له
فريشته نهى، كه به ندهى هه لېژير دراوى خوان به ميينه يان له قه له دان (خوا ده فهرموى)
ايا ديتويانن كاتيک كه من دروستم كردوون (تا بزائن داخوا نيړن يان مې؟)، له
شايه تيبه، كه داويانه ده نووسرى و پاشان ليښيان ده پرسريته وه.

ته ماشا بکه نه دینه شيو پتراوه کانی رابردودا هی بابل و کلدان و ناشوورو میسرو
یونان و... زوربه ی پهرستراوه کانیان له شیوه ی میینه دا بوون، كه زوربه ی
ميژوونوسان ده ليښ: له وه له وه فسانه يه وه هاتوه، كه پييان وابووه فريشته كچى
خوان (سبحانه وتعالى).

نيستاش بهر په رچدانه وهى هه موو له وه قسه و بيرؤكانه له لايه ن خواى په روه ردگار وه
ده خه ينه پروو:

۱- يه كيک له بهر په رچدانه وه كان له وه يه كه خواى زانا ده فهرموى: خوا - عزوجل -
خاوه نو سه رچاوه ی رهاى هه ركام له بهر په ينيانو فهرمان (خلق و امر) يشه، وه
ده فهرموى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا

مِنْ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ فاطر، واته: ښايي ښه هاوېه‌شانه‌تان،
که له جياتي خوا ليسان ده‌پارېته‌وه پېشانم بدهن چيان له زه‌وی دروست کردوه،
يان له دروستکراني ناسانه‌کاندا به‌شداريان هه‌یه؟ که‌واته: مادام نه له
دروستکراني زه‌ويدا نه له هې ناسماندا شوین ده‌ستيان نيه، که‌واته به‌شيان
به‌دروستکردن و به‌ديه‌پناني هېچ شتي‌که‌وه نيه، ښه بزانېن ښه‌مريان هه‌یه! ﴿٤١﴾
آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ ﴿٤٢﴾، واته: ښايي کتېبمان پې داوون و به‌لگه‌يان له
کتېبه‌دا هه‌یه - که بت پېه‌رست-؟ ده‌ی مادام خه‌لقو ښه‌مريان نه‌بې، که‌واته: ښه‌وانه
شايسته‌ی په‌رستړان نين، بويه ده‌فه‌رموي: ﴿بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
إِلَّا غُرُورًا﴾، واته: به‌لکو سته‌مکاران ته‌نيا به‌ليني فريودهر به‌یه‌کدی ده‌دهن.

۲- ښجا ده‌رباره‌ی ښه‌وه که (به‌ديه‌پنانه) وه (سه‌رخستن) پېش ته‌نيا تاييه‌تن به‌ خواوه،
خوای پاک ده‌فه‌رموي: ﴿...فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿١١٠﴾ اَيْشُرْكُونَ مَا لَا
يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١١١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١١٢﴾
الأعراف، واته: به‌رزيی بو خوا له‌وه‌ی، که ده‌یکه‌ن به‌ هاوېه‌شی خوا، ښايي
شتي‌ک ده‌که‌ن به‌ هاوېه‌شی خوا که به‌ديه‌پناني به‌ده‌ست نيه؟! به‌لکو خوشيان
دروست کړاون! وه ناتوانن يارمه‌تېشيان بدهن و سه‌رېشيان بخه‌ن، به‌لکو ناتوانن
خوشيان سه‌ر بخه‌ن؟! که‌واته: چوښيان ده‌په‌رست، که‌سي‌ک ژيانی خو‌ی به‌ده‌ست نه‌بې،
چون هې تو‌ی به‌ده‌سته، وه که‌سي‌ک خو‌ی سه‌ر نه‌خات چون تو سه‌ر ده‌خا؟.

۳- ښجا ده‌رباره‌ی ښه‌وه که (کوړو کچ) يان پالداوه‌ته لای خوا، خوای په‌روه‌ردگار
وه‌لامیکي زور ددانشکېنيان ده‌داته‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموي: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضُ أَتَى يَكُونُ لَهُ، وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَحْبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ الانعام، واته: پهيداكړی ناسمانه كانو زهوى، به شيو ديهك، كه شيو ديهان نه بووه، {چونكه (بديع) واته: به ديهي ناني شتيك كه شيو ديه نه بووبى} چوڼ رڼلوى ده بى، كه هاوسه رى نه بى، وه هه موو شتيكى دروست كړدوه و به هه موو شتيكى زانايه؟.

كه واته له بهرته ودهى، كه خوا به ديهي نهرى هه موو شتيكه نابى هيچ شتيك نه لق (فرع)ى خوا بيت نه بنه چه (أصل)ى بى، وه كه له نايه تى (۳)ى سوورپه تى (الإخلاص) دا ده فهرموى: ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلَدْ﴾ واته: كه سى لى نه بووه، وه له كه سيش نه بووه، ديسان له سوورپه تى (الفرقان) له نايه تى (۳) دا ده فهرموى:

﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ إِلَهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾، واته: وه له جياتى خوا (جل شانه) چهند په رستراويكيان په رستوون كه هيچ شتيكيان دروست نه كړدوه، بهلكو خو شيان دروست كړاون، ته نانه ت زه رو قازانجى خو شيان به ده ست نيه، چ جاي نه وانه ي، كه ده يان په رستن، هه رو هه نه ژيانيان به ده سته، نه مردن، نه زيندو و كړدنه و شيان به ده سته، (كه واته: نه وانه شايسته ي په رستن نين).

۴- موشريكه كانى مه ككه زور جار په نايان بردو ته بهر چه واشه كاريى و گالته كړدن به وشه، بو پاساودانه وده ي بيرو برواي پوچى خو يان، بو وينه: ^(۱) رڼوژيكيان پيغه مبه ر باسى نه وه ده كات، كه نابى جگه له خوا كه س په رستري، په كيكيان ده لى: نيغه فريشتان ده په رستين و، نه صرانيه كان عيسا ده په رستو، په هوو ديه كان عوزير ده په رستن، تو ش ده لى نه وانه ي كه له جياتى خوا ش ده په رستري نه چنه دوزه خ،

یانی فریشته‌و عیساو عوزه‌یریش ده‌چنه دۆزه‌خ؟! خوی زاناو توانا له‌وباره‌وه

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾﴾ الزخرف،

واته: کاتی (عیسی) ی کوری مه‌ریه‌م به وینه هی‌نرایه‌وه، گه‌له‌که‌ت کردیان به

هه‌للاو گوتیان: ئایا په‌رستراوه‌کانی ئیمه‌ چاکترن، یاخود عیسا؟! واته: مادام ئه‌و

بسووتی‌نری، با ئه‌وانی ئیمه‌ش بسووتی‌نری، ئه‌وه‌ش له کاتی‌کدا ئه‌وه‌یان گوت، که

پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ

جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾﴾ الانبیاء، واته: ئیوه خۆتانو ئه‌وانه‌ی، که

ده‌یانپه‌رستن ده‌بنه سووته‌مه‌نی دۆزه‌خ، خوی کاربه‌جیش له وه‌لامی ئه‌و قسه

چه‌واشه‌کارییه‌یاندا فه‌رموی: ﴿... مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا... ﴿٥٨﴾﴾ الزخرف،

واته: ته‌نیا وه‌ک شه‌ره‌ قسه ئه‌و نمونه‌یان هی‌ناوته‌وه، ﴿... بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

﴿٥٨﴾﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ... ﴿٥٩﴾﴾ الزخرف، واته: به‌لکو ئه‌وانه

که‌سانی‌کن، که چه‌زبان له شه‌ره‌ قسه‌یه، ئه‌و (عیسی) یه‌کی‌که له وه‌بندانه‌مان، که

چاکه‌مان له‌گه‌لدا کردوه، دیاره چاکه له‌گه‌ل کرانی عیسا‌ش له‌لایه‌ن خواوه، ئه‌وه

بووه، که خوی په‌رستوه‌و خوی داد‌گه‌رییش به‌هه‌شتی پی به‌خشیوه، هه‌روه‌ها

خوی زانا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا

مُعَذِّبُونَ ﴿١٠١﴾﴾ الانبیاء، واته: ئه‌وانه‌ی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه چاکه‌یان بو پیش‌که‌وتوه

-واته خوی به‌به‌زه‌یی هیدایه‌تی داوون بو به‌ندایه‌تی‌کردنی خوی- ئه‌وانه له دۆزه‌خ

دوور خراونه‌وه.

۵- شتيكی ديكه، كه موشريكه كان دهيان كرد به پاساو بو شيرك و بڼه رستى خوځيان نه وه بوو كه دهيانگوت: هر شتيك، كه خوا بيهوئ دښته دى، ئيمه ش ئيستا، كه بت دپه رستين، دياره خوا ويستويه تى ئيمه بت په رست بين، مادام خوا ويستبيتى، كه واته به دهست خوځمان نيه، وه خواى په روه ردگار ده فهرموئ:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا

مِنْ شَيْءٍ...﴾ (الانعام، واته: نه وانهى هاوبه شيان بو خوا بريار داوه ده لښ:

نه گهر خوا ويستباى نه ئيمه نه بابو باپيرانمان هاوبه شمان بو خوا بريار نه ده دا، وه هيچ شتيكي شمان له خوځمان قه دهغه نه ده كرد، (كه واته: له بهر نه وهى ئيستا هه نديك شمان بو خوځمان هه لالو هينديكي ديكه مان له خوځمان هه رام كړدوه، تووشى شيرك بوو، نه وه ويستى خوايه، بويه نابى كهس گله ييمان لى بكا)، خواى په روه ردگار ناوا وه لاميان ده داتنه وه وه ده فهرموئ:

﴿...كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا...﴾ (۱۴۸)

(الانعام، واته: نه وانهى پيش نه وانش ناوا پيغه مبه رانى ئيمه يان به درو ده زانين، هه تا نازارى ئيمه يان چيست، ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا﴾، واته: پييان بلئ: نايا هيچ زانياريه كتان له لايه بوځمان ده برخه؟ (كه خوا ويستويه تى و پي خو شه، كه ئيوه هاوبه ش په يداكه ر بن)، به لئ هه موو شتيك به ويستو ئيرادهى خوايه، به لام مه رج نيه هر شتيك، كه به ويستو ئيرادهى خوا بى رهامه نديى خواى له سه ر بى، چونكه رهامه نديى خوا له گه ل جي به جى كړدى شه ريعه ته كه يدايه، به لام ئيراده و ويستى خوا له گه ل هه موو شتيك دايه، كا برا كافر ده بى به ئيرادهى خوا كافر ده بى، كه ئيمان دينى، به ئيرادهى خوا ئيمان دينى، به لام به پيى شه ريعه تى خوا بوځمان ده رده كه وى ت، كه نايا خوا له و شته رازييه، يان رازى نيه، بويه ده فهرموئ: ﴿إِنْ تَنبَغُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا تَحَرُّصُونَ ﴿١٤٩﴾، واته: ئیوه تهنیا به دواى گومان ده که ونو تهنیا درؤ ده که نه له وه دا، که ده یلین.

﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (١٤٩) ﴿الأنعام﴾، واته: خوا به لگه ی هره ته وای له سهر ئیوه هیه، نه گهر ویستبای هیدایه تی هه مو تانی ده دا، (واته: خوا نه یویستوه زورتان لیبکاو ویستویه تی نازاد بن و سهر پشکتان بکاو، ویستویه تی به هه لباردنی خوتان ئیمان بینن، یان کافر بن، که واته مادام وای ویستوه، به ویستی خوتان کافر بوون، به ویستی خوشتانو به یی شهر یعه تی خوا شتان بو خوتان هه لالو حهرام کردوه، بویه له سه ریشی سزا ده دریڼ).

هه روه ها خوا ی کار به جی له سووړه تی (النحل) دا ده فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (٢٥) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ (٢٦) ﴿٢٦﴾، واته: وه نه وانه ی هاو به شیان بریار داوه بو خوا گوتیان: نه گهر خوا ویستبای نه ئیمه و نه بابو باپرانمان غه یری خوا شتیکی دیکه مان نه ده په رست، وه هیچ شتیکی شمان قه ده غه نه ده کرد، ناوا بهو شیویه نه وانه ی پیښ نه وانیښ هه وایان کرد، نایا له سهر پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - بیجگه له راگه یاندنی ناشکرا چی دیکه هیه؟! بیگومان ئیمه له هه ر ئومه تی کدا پیغه مبه ری کمان په وانه کردوه، وه پیمان گوتوه، که به خه لکه که بللی: خوا بیه رست و خوتان له (طاغوت) به دوور بگرن، جا هه یان بووه خوا رینمایي کردوه، هه شیان بووه گومرایي له سهر چه سپیوه، به زه ویدا

پرژونو سهرنج بدن داخو سهره نجامی نه وانه ی، که پیغه مبه رانی خویان به درو زانیوه چوون بووه.

نه وای که لیږدا پیویسته هه لوه سته ی له به رانه ردا بکه یین نه وایه، که خوی کار به جی دوو جوړه عبادته دیاری کړده، عبادت بو خوا (جل شأنه) وه عبادت بو (طاغوت) وه ده فرموی: هیچ کومه لگایه که نه بووه مه گه پیغه مبه ری کمان تیدا ره وانه کړده که به خه لکه که ی را گه یاندوه: ﴿أَبِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ به ندایه تی بو خوا بکه نو خو له (طاغوت) به دور بگرن وه وای ده فرموی: ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ هه یان بووه خوا هیدایه تی داوه هه ر خوی په رسته، هه شیان بووه گومرای له سهر چه سپیوه (طاغوت) ی په رسته.

و شه ی (طاغوت) له قورئاندا له (۸) شویندا هاته:

(۱) ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿٢٥٦﴾ البقرة.

(۲) ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ ...﴾ ﴿٢٥٧﴾ البقرة.

(۳) ﴿... أُوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ ...﴾ ﴿٥١﴾ النساء.

﴿۴﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ... ﴿٦٠﴾ النساء.

﴿۵﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِنُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَقْنِطُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ ... ﴿٧٦﴾ النساء.

﴿۶﴾ قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ المائدة.

﴿۷﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴿٣٦﴾ النحل.

﴿۸﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ... ﴿١٧﴾ الزمر.

له سرجه‌م ئهم ثايه تاندها بؤمان دهرده كهوي، كه (طاغوت) شتيكه له بهرامبه‌ر خوي پهره‌ردگاردا، كهواته وه‌كو ئيمان به خوا ههيه، ئيمان به (طاغوت) يش ههيه، وه‌كو چۆن عبادت بؤ خوا ههيه، عبادت بؤ (طاغوت) يش ههيه، هه‌روه‌ها وه‌ك چۆن گه‌رانه‌وه بؤلاي خوا (التوبة) ههيه به‌هه‌مان شيوه گه‌رانه‌وه بؤلاي (طاغوت) يش ههيه، وه‌كو چۆن (تحاكم) بؤلاي خوا ههيه (تحاكم) بؤلاي (طاغوت) و به‌نامه‌ي (طاغوت) يش ههيه، وه (طاغوت) له نه‌سلدا له وشه‌ي (طغي) وه هاتوه، ياني له

سنور دەرچوو، وه (طاغوت) یش که سیکه که له سنور دەرچ، توپژره وانی قورئان بۆ پیناسه ی وشه ی (طاغوت) گوتویانه به تابه (أبو جعفر الطبري) که به (امام المفسرين) مه شهوړه - ده لئ: {الطاغوت کل معبود سوی الله}، واته: طاغوت بریتیه له هه موو په رستراویک جگه له خوا.

به لام من له سه رنجانی ثایه ته کان و به راورد پی کردنیان بوم دهرکه وتوه که (طاغوت) وشه که به کارده هیترئ بۆ نه وانه ی که به نامه بۆ خه لک داده نی، وه حوکمپانیان به سه ردا ده که، به پی ری بازو به نامه یه که به هه و او نارده زوی خویان دایده نی، که واته (طاغوت) به سه رکرده کانی کوفر ده گوترئ که به غه یی شه ریه تی خوا حوکمپانی به سه ر خه لکدا ده که، وه به (شیطان) یش ده گوتریت چونکه ئیراده هه ستو شعوری هیه، وه ک چون سه رکرده کانی کوفر ئیراده هه ستو شعوریان هیه، به کورتی: وشه ی (طاغوت) ته نیا بۆ نه وانه که سانه به کارده هیتریت که له جیاتی خوا - جل شانه - ده په رستراوی و په یه ویی له به نامه یاسایان ده کری، که نه وانه ش یان ده بی (ننسان) بن، یان ده بی (جند) بن، به لگه ش له وبارده نه م ثایه ته یه که خوی به رزومه زن ده فهرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

...﴾ النساء، واته: سه رنجی نه وانه ناده ی که پیان وایه ئیمانیان به وه هیناوه، که بۆتو ئیردراوه ته وه خوار وه به وه ش که له پیس تودا ئیردراوه ته خوار (ئیددیعی) نه وه ده که، که ئیمانیان به کتیه کانی خوا هیه) که چی ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾ ده یانه وئ دادوه ریی خویان بگیړنه وه بۆ لای (طاغوت)، له هویه کانی هاتنه خواره وهی ثایه ته کاند به تابه تی له (أسباب النزول) ی (سیوطی) دا نه م ریوایه ته دینئ که (ابن أبي حاتم والطبراني) له (عبدالله بن عباس) وه ریوایه تیان کردوه: {كان أبو هريرة الأسلمي كاهنا يقضي بين اليهود فيما يتنافرون فيه...}، واته: (أبو هريرة الأسلمي) که دواپی مسولمان بووه بۆته هاوه لئکی به ریتر، له سه رده می

نه فاميدا کاهين بووه دادوهرېي و قه زاوه تي ده کرد له نيوان جووله که کاند لهو شتانه دا که تياندا ده کهوتنه کيشه وه، ئيدي هم نايه ته له وباروه هاتوته خوار.

ههروه ها هه ر له باره ي هو ي هاتنه خواره وي هم نايه ته و چنډ نايه تيکي دوايشدا هاتوه، که مسولمان يکي مونافيق له گه ل جووله که يه ک بوو به کيشه يان؛ جووله که که گوتي بابچين بو لاي (محمد ﷺ)، به لام مسولمانه که گوتي: نا با بچين بو لاي (کعب بن الأشرف) بو نه وي نه دادوهر ييمان له به ينډا بکات، جا به و بونه يه وه خوا هم نايه ته ي نارد خوار^(۱)، که واته: ليړده (طاغوت) که سيکه که حوکم ده کات له نيوان خه لکيدا به بي گه رانه وه بو شه ريغه تي خوا، وه له نايه ته کاني دیکه شدا نه گه ر سه رنج له سياقه کان بدرې هه ر نه ويان لي ودرده گيريت، که نه وه ماناي راسته قينه ي وشه ي (طاغوت) ه، هه ر چنده تويژه ره واني قورئان گوتو يانه: هه موو په رستراويک غه يري خوا به (طاغوت) له قه له م ده دري، له و پوه وه، که له سنووري خو ي براوه ته ده ر، به لام نه گه ر به ورديي سه رنجي نايه ته کان بده ين، خوا ي کار به جي (طاغوت) زياتر به وه پيناسه ده کات که خاوه ني ئيراده و عه قل و شعوره، بو وينه: له سوورپه تي (البقرة) دا ده فرموي: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ...﴾ (۲۵۷)، ليړده خوا ي بي وينه وه ک چو ن ده ر باز کردني نه هلي ئيماني له تاريخيه وه به ره ر وشنايي کرده به وه سفی خو ي به هه مان شيوه؛ هيئانه ده ري شويکه وتوواني (طاغوت) يشي له ر وشناييه وه به ره و تاريخايه کان کرده به پيناسه و وه سفی (طاغوت)، که دياره نه وه ش وه سفیکه بو که سيک به کار ديټ، که عه قل و ئيراده و هه ستي هه بي.

دو: د ژباړنمهی کافران له پړوا بڼو نه پوښی دوايډا:

سهره تا پيوېسته شهوه بزاینې که پړوا بڼو نه خوا، راسته وخو داخوازی شهوه دهکا، که پړواشت به پوښی دوايی بی، چونکه پوښی دوايی شهوه پوښیه، که تو به دیداری خوا —جل شانه— دهکيهوهو دهچیه بهر دادگای خوا، بو شهوهی لیټ پیرسیتهوه، که چیت کردوهو چوڼ ژیاوی؟ بویه پړوا نه بڼو نه پوښی دوايی له پړوا نه بڼو نه خوا —جل شانه— وه سهره لده داو هره که سیکی ټیمانی به خوا نه بی راسته وخو ټیمانیشی به پوښی دوايی و لیپرسینه وه به هشت و جهه نه م نابی.

جا خوی تا کو پاک له زور شوینی قورئاندا باسی هه لویستی فیکریی کافره کان دهکات له باره ی پړوا نه بڼو نیان به پوښی دوايی و زیندو بڼو نه وه! بو وینه: ده فهرموئ:

﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (۲۹) الانعام، واته: وه

کافره کان گوتیان شهوه هره ژیاوی دویایه، وه زیندو ناکړینه وه، هره وه ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلَّ

مُزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (۷) افری علی الله کذباً أم به جنة بل الذين لا

يؤمنون بالآخرة في العذاب والضلال البعيد﴾ (۸) سبا، واته: وه شهوهی بی پړوا

گوتیان: ټایا پیاوړکتان پيشان بدهین که هه والیکي سهرتان پی دهده! ده لیک هره کاتیک مردن و پارچه پارچه بڼو دو باره زیندو ده کړینه وه به دروست بڼو نه وه یه کی تازه، ټایا به ناوی خواوه بوختان دهکا یان شیتته؟! به لکو شهوهی پړوا ناهینن به پوښی

دوايی له سزاو سهرگره دانییه کی دووردان، هره وه ده فهرموئ: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نُهْلِكُهَا إِلَّا الدَّهْرُ...﴾ (۲۴) الجاثیه، واته: وه بی

پړوا یه کان گوتیان: هره شهوه ژیاوه دنیایه مان هیه، ده مرین و ده ژین و ته نیا پوښی گاریش له نیومان ده بات، دیاره شهوه پړوا یان به خواش نه بڼو —جل شانه— که وهک هاوبه ش

په‌یډاکه‌ره‌کان، که‌ بروایان به‌ بوون و به‌دیه‌ښه‌رایه‌تی خوا ه‌ه‌بې و وېړای شه‌و شتیکی دیکه‌ش بیه‌رستن، به‌لکو بې بروابوون، له‌ زاراو‌ی زانایانی پېښینماندا به‌ (ملاحده)یان گوتوه (الدهریون) شه‌وانه‌ی که‌ ته‌نیا بروایان به‌وه‌ بووه، که‌ رږژگار خه‌لکی ده‌مریښی و ده‌ژښی، یانی: خوايه‌ك سه‌ره‌رشتی بوونه‌وه‌ر ناکات، که‌ شه‌وه‌ بیريکی زور ریزه‌پرو ده‌گم‌ن بووه.

خوای په‌روه‌ر دگاریش وه‌لامی قسه‌کانیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ...﴾ (النحل، ۳۸) واته: کافره‌کان به‌ جه‌خت له‌سه‌ر کردنه‌وه‌و سویندیان خواردوه‌ شه‌وی، که‌ ده‌مری خوا زیندوی ناکاته‌وه‌، جا خوای په‌روه‌ر دگار وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و چه‌ند به‌لگه‌یه‌کیش دینیته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿بَلَىٰ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا﴾، واته: با خوا به‌لیني داوه‌و به‌لیني خواش هه‌قه‌وه‌و ده‌بی بیته‌دی، (مادام خوا -جل شانه‌- له‌پړی وه‌حی و پیغه‌مبه‌رانییه‌وه‌و فره‌موویه‌تی که‌ من زیندووتان ده‌که‌مه‌وه‌و لیتان ده‌پرسمه‌وه‌و فره‌مان و به‌لیني خوا دیته‌دی)، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، واته: به‌لام زوره‌ی خه‌لکی نازان، (واته: هه‌ر خوا ناناسن وه‌ به‌ وه‌حی و په‌یامی خوا ټاگادار ښ، بویه‌ نکوولیی ده‌که‌ن له‌ زیندووبونه‌وه‌و!) شه‌وه‌ به‌لگه‌ی یه‌که‌م، پاشان به‌لگه‌ی دووه‌م ده‌خاته‌و روو ده‌فه‌رموی: ﴿لُبَّيْنِ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ...﴾ (النحل، ۳۹) واته: بو شه‌وی شه‌وه‌ که‌ تییدا که‌وتونه‌و مشت و مرو راجیایی یه‌وه‌ بویان روون بکاته‌وه‌، (که‌ ده‌بی رږژنیک بیت بې بروایان لیان معلوم بیت به‌ه‌له‌دا چوو‌بوون)، دوايي به‌لگه‌ی سییه‌م ده‌خاته‌و روو ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾، واته: وه‌ بو شه‌وی که‌ بې‌بروایان بویان ده‌رکه‌وئ که‌ درویان ده‌کرد -که‌ دیانگوت زیندوو نابینه‌وه‌-، ټنجا به‌لگه‌ی چواره‌م دینیته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (النحل، ۴۰) واته: ټیمه‌ ته‌گه‌ر بمانه‌وئ شتیك ببی، که‌

پښتو بلین ببه ده بی، (تویژده وانی قورن ده لښ: لیرده د مبه ست لوه نیه، که خوی بالاده ست به شته که به رموی: ببه، واته: کاتیک لیرده وستی خوا - جل شانه - روو بکاته هر شتیک په یدا ده بی).

خوی بالاده ست له سوړه تی (یس) دا کومه لیک به لگه دی که باس ده کاتو ده به رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ (۷۷) وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۸﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿۷۹﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿۸۰﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۱﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۲﴾ فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾ يس، واته: ئيا نينسان نابینى - نازانى - که ئيمه له توويلکه (نطفه) يه که دروستمان کردوه، که چي ئيستا بوتنه مشت و مړه ريکي ناشکرا، نمونه يه کي بو ئيمه هينايه وه و دروستکراني خوي له بير چوه، ده لي: کي ئيسقان زيندو ده کاته وه دواي ته وي، که پرواوه، تو (هي محمد ﷺ) بلې: نه که سه زيندوي ده کاته وه که يه که مجار دروستي کردوه، نه خوايه له دره ختي سهوز ناگري بو دروست کردون (ليرده د تبعازيکي زانستي هيه، چونکه دره ختي سهوز کاتيک به هوي کرداري پوشنه پيکه اته وه له ريگه ي گه لا سهوزه کانييه وه پروناکي و وزه له خور و درده گري، هر هه مان وزه يه که له کاتي سووتانيدا ده یدا ته وه و ناگري لي دروست ده بی، واته نه په روه ردگار ي ناگرو ناي به يه که وه کوکړدو ته وه) ئيا نه زاته ي ناسمانه کان و زه وي هينونه دي ناتواني هي وه کو نه وان دروست بکات؟ با خوي توانا زور به دي هينه رو زوريش زانايه، {وه خوي په روه ردگار له سوړه تی (غافر) يش دا

دہ فہرموی: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۵۷)، واتہ: دروستکردنی ناسمانہ کانو زہوی زور گہورہ ترہ لہ دروستکردنی خہ لکی بہ لام زور بہی خہ لکی نازانن {، پاشان لہ کو تایدیدا دہ فہرموی: فہرمانی خوا کاتیک بیہوی شتیک دروست بکات، ئە گہر پی پی بلے ببہ، دہ بی، پاکیی بو ئەو کہ سہی، کہ مولکی ہہ موو شتیک بہ دہ ستہ، وہ ہہر بولای ویش دہ گیر دینہ وہ.

لہم چہند نایہ تہ شدا ہہ لویستی خرابو نہ فامانہی ئەہلی کوفر سہ بارہت بہ رژی دواپی و زیندو و بونہ وہ دہ رکھوت، کہ چوں برویان پی پی نیہو گالتہ بہ نایہ تہ کانی خواو قسہ کانی پیغہ مہر ﷺ دہ کھن و خوای پەرہ ردگاریش بہ وجود رہی، کہ دیتمان وہ لامی گومان و قسہ کانیان دہ داتہ وہ.

لہ ہویہ کانی ہاتنہ خوارہ وہی قورئاندا ہاتوہ^(۱)، کہ یہ کیک لہ کافرہ کان دہ چیت بو خرمہت پیغہ مہر ﷺ و ئیسقانیک دہ پروینسی و خو لہ کھی لہ سہر لہ پی دہستی دادہ نی و رووہ پیغہ مہر ﷺ فوی لی دہ کات و توزو خو لہ کہ بہ دہم و چاوی پیغہ مہر ﷺ دہ کھوی، وہ پی دہ لی: دوی ئەوہی ئاوام لیہات - واتہ بووم بہ توزو خو ل - خوا دہ توانی جاریکی دی زیندوم بکاتہ وہ؟! خوای پەرہ ردگاریش بہو شیوہیہی باسکرا وہ لامی دہ داتہ وہ.

ہہ روہا خوای بالادہ ست دہ فہرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ (۲۷) اَمَّ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿۲۸﴾ ص، واتہ: وہ ئیمہ ناسمانہ کانو زہوی و ئەوہی لہ نیوانیاندا یہ بہ بی ہو و بی ہووہ

دروستمان نه‌کردوه، ئه‌وه گومانى بې‌پروايانه (كه ئيمه‌ ئه‌وانه‌مان به‌بې‌ هوږ به‌ هه‌وه‌نته‌ خوځانديځ، وه‌ مادام‌ بوونه‌وهر به‌گالته‌ نه‌خوځايې كه‌واته‌ زيندووكرانه‌وه‌ راسته‌، چونكه‌ دونيا شانوى تيدا تافيكړانه‌ويه‌، وه‌ كه‌ تيشيدا تاقى كرايه‌وه‌ ده‌بې‌ قوڼاغيكې ديكه‌ش بې‌ كه‌ نه‌نجامى تافيكړانه‌وه‌ى تيدا وهرېگيرته‌وه‌)، وه‌ سزاي به‌ ئيش‌و توندى ټاگر بو‌ ئه‌وانه‌ى كافرن.

چون‌ ده‌بې‌ ئيمه‌ ئه‌وانه‌ى كه‌ ئيمان‌يان هې‌ناوه‌ وه‌ كرده‌وه‌ى باشيان كرده‌وه‌، وه‌ك خراپه‌كاران له‌ زه‌ويدا مامه‌له‌يان له‌گه‌لدا بكه‌ين، ياخود پاريزكاران وه‌كو تاوانباران، (واته‌: چون‌ ده‌بې‌ سهره‌نجامى كه‌سيك كه‌ هه‌موو ژيانى به‌ پاكيې وچاكيې و به‌پې‌ى به‌رنامه‌ى خوا به‌رې كرده‌بې‌، وه‌ك سهره‌نجامى كه‌سيك بيت كه‌ هه‌موو ژيانى له‌ پيسې‌ى و تاواندا برده‌ته‌ سهر، نه‌گهر زيندوو بوونه‌وه‌و لېپرسينه‌وه‌ نه‌بې‌ وه‌ك يه‌ك دهرده‌چن، نه‌وه‌ش زولمه‌، خواى په‌روه‌ردگارش دادگه‌ره‌و زولم له‌ كه‌س ناكات).

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تى (المؤمنون) دا به‌هه‌مان شيوه‌ ده‌فه‌رموى: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (۱۱۵) ﴿فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ﴾ (۱۱۶)، واته‌: ناي‌ا پيتان وايه به‌گالته‌ ئيوه‌مان خوځاندوه‌و ناگېررينه‌وه‌ بو‌ لامان؟! كه‌واته‌: نه‌گهر ئينسانه‌كان نه‌گېررينه‌وه‌ بو‌ لاي خواى كاربه‌جې‌، وه‌ به‌ چاكه‌كان نه‌لې چاكتان كرده‌و به‌ خراپه‌كانيش نه‌لې خراپتان كرده‌، ماناي وايه گالته‌ى پې‌كردن، خواى په‌روه‌ردگارش كاربه‌جيې‌ وه‌ شتى بي‌جې‌ ناكات، وه‌ك ده‌فه‌رموى: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَنِاتِنَا﴾ (۱۱۶) ﴿فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ﴾ (۱۱۷) ﴿المؤمنون، واته‌: به‌رزه‌ خواى پادشاي هه‌ق، جگه‌ له‌و هيچ په‌رستراوى ديكه‌ نېن، وه‌ په‌روه‌ردگارى باره‌گاي ريزو حورمه‌ته‌.

وہ به لگه‌یہ کی دیکه‌ش که خوی بې‌هاوتا له چہند جیبه کی قورئاندا هی‌ناویه‌ته‌وه، بریتیه له به‌راورد‌کردنی ژبانی ئینسان له‌گه‌ل‌ پروانی گژوگیاو دارو دره‌خت، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيْمَنٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿٥٧﴾ الاعراف، واته: خوا -جل شأنه- ئهو زاته‌یہ، که بایه‌کان ده‌نیړی موژده‌ده‌رن له پیش په‌مه‌تی خو‌یہ‌وه، (لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له په‌مه‌ت بارانه، چونکه باران به‌رجه‌سته‌که‌ری په‌مه‌ت و به‌زه‌یی خوی‌ه بو ژباندارو زینده‌وه‌رو پرووه‌ک)، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا﴾، واته: هه‌تا کاتی‌ک، که ئهو بایانه هه‌وری‌کی قورسیان هه‌ل‌گرت، (واته: هه‌وری موتوربه‌کراو ئه‌وانه‌ی که بارانیان هه‌ل‌گرتوه)، ﴿فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، واته: ئنجا ئاوی پیدا ده‌نیړینه خواری، وه هه‌موو جوړه به‌روبوومی‌ک له‌و زه‌وییه وشک و قاقرو دی‌مه‌کاره‌ی پی‌ده‌رده‌هینین ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، واته: هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه‌ش مردووان جاری‌کی دی ده‌ردی‌نینه‌وه، له فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، که (ابو هریره) گپ‌پاویه‌تی‌وه، کات‌ی خوی په‌روه‌ردگار له پوژنی دوا‌ییدا ده‌ی‌ه‌وی‌ت مردووان زیندوو بکاته‌وه بارانی‌ک ده‌بارینی هه‌رکه‌سه‌و له ئی‌سکی (کلینجه) ^(۱)ی دروست ده‌بی‌ته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که لاشه‌که دروست بو‌وه پو‌وحه‌که‌شی به‌به‌ردا ده‌کریت‌ه‌وه له‌لایهن خوی زیندوو‌که‌ره‌وه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {...} ثم يُنزل الله من السماء ماءً فينبتون كما تنبت البقل، ليس من الإنسان شيء

(۱) ئی‌سکی کلینجه ئی‌سکی‌که زور بچوکه ده‌که‌وی‌ته به‌شی خوار‌وه‌ی پرې‌په‌ی پشت.

إِلَّا يُنَلِّى إِلَّا عَظْماً وَاحِداً وَهُوَ عَجْبُ اللَّكْبِ وَمِنْهُ يَرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ {
رواه البخاري^(۱).

به پیرزان!

ئه گهر سه رنج بدهین زۆربهی قورئان له مه که هاتۆته خوار، وه پیغه مبه ر **ﷺ** له ماوهی ئه (۱۳) سالهی که له مه که دا بووه به پیی وه حی و فره مایشتی خوی زاناو توانا زۆر جهختی کردوه له سه ر ئه و سى بابه ته: خوا به یه کگرتن، رۆژی زیندوو بوونه وه و لیپرسینه وه، پیغه مبه رایه تی و (وه حی).

چونکه ئه و سى شته سى کۆله که و سى کوچکه ی هه موو ئیسلامه تین، جا بۆیه پیویسته ئیمه په ند وهر بگرین و بزاین که هه رکاتیک ئینسانیک یان کۆمه لیک بیه ی دینداریه کی راسته قینه بکات، ده بی به و سى ئه سل و بنه مایانه وه ده ست پی بکات، ههروه ها ئه گهر بویستری گۆرانکاری له ژیا نی میلله تیکدا بکری، ده بی ئه و سى بنه مایانه وه ده ست پی بکری، ئه و سى بنه مایه ش دووه میان له یه که میان وه په یدا ده بی و سییه میشیان له دووه میان، چونکه کاتیک که خوات ناسی و بروات پیی هه بوو، بروات به وه ده بی که خوا زیندووت بکاته وه، وه هه رکاتیکش بروات به په روه ردگاریتی خواو رۆژی دوا یی هه بوو، بروات ده بی به و هیدایه ت و به رنامه یه ی که پیغه مبه ر **ﷺ** هی ناویه تی و دواشی ده که و ی.

سى: دژایه تیکردنی کافران له به رانبهر پیغه مبه رایه تی و وه حیدا :

سییه مین کۆله که ی ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی بریتیه له ئیمان هی نا به پیغه مبه رایه تی و وه حی به گشتی و به تایبه ت پیغه مبه رایه تی موحه ممه د **ﷺ**، وه ئه و وه حی و په یامه ی، که خوی کار به جی بۆی ناردوه، چونکه پروا هی نا به

(۱) صحیح البخاری: ۴۹۳۵، له (صحیح مسلم) یشدا هاتوه به ژماره: (۷۳۴۱).

پیغە مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ داخوازیی ئه‌وه ده‌کات که ئینسان ئیمان بی‌نیت به‌ هه‌موو پیغە مبه‌رانی دیکه‌ش، وه‌ له‌ راستیدا ئیمه‌ له‌ پێی پیغە مبه‌ری خۆمانه‌وه‌ ﷺ ده‌زانین، که پیغە مبه‌رانی دیکه‌ش هه‌بوون، جا ئه‌وانه‌ی که له‌ قورئاندا ناویان هاتوه‌، پیویسته‌ ئیمانمان به‌ خۆیان و کتێبه‌کانیان هه‌بێ، وه‌ ئه‌وانه‌شی که ناویان نه‌هاتوه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی بڵیین: ئیمانمان به‌ پیغە مبه‌رانی خوا هه‌یه‌ -علیهم الصلا‌ة‌ والسلام-.

کافره‌کان وه‌ک چۆن سه‌باره‌ت به‌ خوا به‌یه‌کگرتن به‌تایبه‌ت له‌ بواری په‌رسترا‌نیدا شه‌ریکیان بۆ پرپیار داوه‌، یان هه‌ر پرپریان پێ نه‌بووه‌!! هه‌روه‌ها له‌ بواری پرپابوون به‌ دوا‌ڕژیشدا با‌سمان کرد، که پرپریان به‌ویش نه‌بووه‌و پێیان شتیکی قورس بووه‌و گوتوویانه‌: که ئینسان چۆن زیندوو ده‌بیته‌وه‌!!

به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ بواری پیغە مبه‌رایه‌تیشدا تی‌بینی و گومان‌یان هه‌بووه‌ هه‌م له‌باره‌ی شه‌خصی پیغە مبه‌ره‌وه‌ ﷺ وه‌ هه‌م ده‌ربه‌ری ئه‌و وه‌حی و په‌یامه‌ش که بۆی هاتوه‌، به‌تایبه‌ت قورئان، ئیستاش با سه‌ره‌نجیکی ره‌خنه‌کانیان بده‌ین داخۆ سه‌باره‌ت به‌ پیغە مبه‌ر ﷺ چیه‌یان گوتوه‌:

خوای په‌نه‌انزان ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ ﴿٩٤﴾ الإسراء، واته‌: وه‌ هه‌یچ شتیکی پێی له‌ خه‌لك نه‌گرت که ئیمان بی‌نن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پێنمایی خوا‌یان بۆ هات ئه‌وه‌ نه‌بێ که گوتیان: ئایا خوا ئینسانێکی کردۆته‌ ره‌وانه‌کرا‌وی خۆی؟!

که‌واته‌: که‌وره‌ترین کۆسپ و په‌رچ له‌ پێی کافره‌کاندا که ئیمان به‌ پیغە مبه‌ری خوا بی‌نن ئه‌وه‌ بووه‌ که پێیان وا بووه‌ ئینسان شایسته‌ی ئه‌وه‌ نه‌وه‌ لی‌ی ناوه‌شیته‌وه‌ که بیته‌ پیغە مبه‌رو په‌یوه‌ندی هه‌بێ به‌ خواوه‌ -جل شانه‌- وه‌ گوتوویانه‌ چۆن خوا ئینسانێک ده‌کاته‌ نیرا‌وی خۆی؟

(۱) خَوای زاناو توانا له سهه زاری کافره کان دهه فرموی: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ

يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمَشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ

مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُنْفَخِ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا

﴿٨﴾ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٩﴾﴾ الفرقان، واته:

بېرواکان گوتیان: ئهوه چیه؟ ئهوه پیغه مبهره! خواردن دهخواو له بازاری دئو دهچی! دهبوویه فریشته یه که دابه زیتته سهری له گه لیدا خه که بترسیئی و ناگادار بکاته وه، یاخود خه زنه ی له ئاسمانه وه بو دابه زئی، یاخود به هه شتیکی هه بی لئی بخواو پیویستی به کارو که سابه ت نه بی، ئهوه سته مکارانه گوتیان ئیوه ته نیا به دوا ی پیاوئیک ده که ون که جادووی لیکراوه.

لهو دوو ئایه ته ی رابردودا ئهوه ده رکهوت که کافره کان تیبینیان هه بووه له سهه پیغه مبهه رایه تی پیغه مبهه رو بروایان پیی نه بووه و گوتوویانه: چوئن ده بی پیغه مبهه ﴿٩﴾ ئینسان بی؟ ههروه ها ده رباره ی شه خصی موحه مه دیش ﴿٩﴾ گومان و تیبینیان هه بووه.

(۲) وه که دهه فرموی: ﴿أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا...﴾ ﴿٨﴾ ص، واته: ئایا له نیو

ئیمه دا قورئان بو وی هاتوته خوار؟!، واته: ئیمه هه موو ئهوه گهوره پیاوانه ههین چوئن خوا په یامی خو ی بو موحه مه ده ﴿٩﴾ ده نیی؟!، دیاره کافره کان خو یان پی زل بووه و پیوانه ی ئهوان بو چاکی و خراپی و شایسته یی ئینسانه کان بو هه شتی که، جیاواز بووه له پیوانه ی خوا ی په روه ردگار بو ئه وشتانه، ئهوان وایان زانیوه هه رکه سی که خزم و عه شیرته و پاره و سهروه ت و سامانی زیاتر بووی و ده سه لاتداتر بووی، ئهوه زیاتر شایسته ی ئهوه بووه، که خوا ریژی لئی بنی و پله ی پیغه مبهه رایه تی بداتی!

(۳) ههروه ها خواى بى هاوتا ده فهرموى: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَيْنِ عَظِيمٍ﴾ الزخرف، واته: وه گوتيان ده بووايه نهو قورئانه دابه زيبايه سهر يه كيک له پياوه گه وره کاني دوو شاره کان - واته (وليد بن المغيرة) له مه که که يان (عروة بن مسعود الثقفي) له طائف^(۱) - دياره نه وکاته نهو دوو که سه دوو پياوى زور ناودار بوون له طائفو له مه که که به هوئى ده وه مه نديان نه وه، بوئيه پييان وابووه که هيچ که س جگه لهو دوو که سه شايسته ي پيغه مبه رايه تى نهو (محمد بن عبدالله) - عليه الصلاة والسلام -، که به هه تيوى گه وره بووه هه ژارو نه داره، شايسته ي نهو نه!

(۴) ههروه ها خواى به خشنده کو مه ليک گرتى دیکه ي کافره کان له وباروه باس ده کات، وهک ده فهرموى: ﴿لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ ﴿۳﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِ بِحَايَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾ الأنبياء، واته: نه وانه ي که سته ميان کرد - کافرو موشريکه کان - به په نهاني له نيو خوياندا قسه يان کردو گوتيان: نايآ نه م (موحه مده) ه جگه له وه ي، که نينسان يکه وه کو خوتان هيچى دیکه هيه؟ نايآ ده چن بولاي نينسانى جادوگره رو گوئى له جادوه که ي ده گرن، له حال يکدا که ئيوه خاوه ن عه قلنو ده بينن؟! ... به لکو شتيکى دیکه شيان گوت: گوتيان نهو قسانه ي که نهو (ﷺ) ده يانکات، (واته: قورئان) خه ونى تيکه لو پيکه لنو قسه ي زينده خه ونانه (واته: که سيک که به دهم خه وه وه بيدار ده بيتته وه) ياخود قسه يه که که خوى هه لئى ده به ستي، ياخود قسه که ي شيعره و خوشى شاعيره، با موعجيزه و به لگه يه که ي ناشکرامان بو بيئى، وهک چو ن پيغه مبه راني پيشوو به لگه و موعجيزه ي به ره ست و ناشکريان

هه‌بووه، (که دیاره مهبه‌ستیان موعجیزه‌کانی مووسایه که گۆچانه‌که‌ی و ده‌ستی موباره‌کییه‌تی که دره‌وشاوه‌ته‌وه، وه موعجیزه‌کانی عیسایه که به ئیزنی خوا مردووی زیندوو کردوونه‌وه و کویر و لائی زگماکی چاک‌کردوونه‌وه...هتد).

هه‌روه‌ها خوای تاكو و پاك باسی دوو تۆمه‌تی دیکه ده‌کات که له لایه‌ن کافره‌کانه‌وه پال درابوونه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ده‌فرموی: ﴿أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾﴾ الدخان، واته: که‌ی وه‌خه‌به‌ر دین و بیدار ده‌بنه‌وه، پیغه‌مبه‌ریکی زۆر پروون و ئاشکریان بۆ لا هاتوه (که هیچ که‌س له‌و پاک‌ترو چاک‌ترو ره‌وشت به‌رزتر نیه، وه له‌و خاوه‌ن عه‌قل‌تر نه‌بووه) دوا‌یی پشتیان تی‌کردو گوتیان: ئه‌وه فی‌رکراوه و شیته، (دیاره ئه‌م دوو قسه‌یه‌ش پی‌چه‌وانه‌ی یه‌ک‌ترن، چونکه که‌سیک که شیته بۆ ناگوحی فی‌ر بکری).

۵) هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الفرقان) دا دوو تۆمه‌تی دیکه باس ده‌کات و ده‌فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾﴾ وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِّبَها فِيهِ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾﴾، واته: وه کافره‌کان گوتیان: ئه‌م قورپانه ته‌نیا قسه‌یه‌کی هه‌له‌به‌ستراوه و هه‌لی به‌ستوه و که‌سانێکی دیکه‌ش هاوکاریان کردوه، وه گوتیان: ئه‌وه ئه‌فسانه‌ی پیشینه‌ داوای کردوه بۆ بنووسریته‌وه، دوا‌یی به‌سه‌ریدا خویندراوه‌ته‌وه به‌یانیان و ئیواران تا له‌به‌ری کردوه.

جا به‌پ‌زان!

ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین ده‌بینین هه‌موو ئه‌و ئیشکالانه‌ی که کافره‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسیان کردوون، هه‌ر ئه‌و ئیشکالانه‌ن که ئیستا باس ده‌کری‌ن، وه

نښه‌ی که ئیستا ده‌لیځ هیچی قسه‌ی تازه نیه، به‌لکو هه‌مووی قسه‌ی دووباره کړاوه‌ی شو سهرده‌مه‌یه.

وه‌لامی خوا عز وجل بۆ په‌خنه‌و تۆمه‌تی کافره‌کان

ئیستاش چند ئایه‌تیک ده‌خینه‌ی ړوو، که خوی په‌روه‌دگار به‌په‌رچی شو تۆمه‌ت و درؤو گومانه‌یان ده‌داته‌وه، وه پیغه‌مبه‌ری ﷺ فی‌رده‌کات، وه‌لامی شو تۆمه‌تانه بداته‌وه:

۱- خوی زاناو شاره‌زا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ لَّوْكَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ

يَمْشُوكَ مُطْمَئِنَّينَ لَنَزَّلُنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۝۱۰﴾

الإسراء، واته: (نهی موحه‌ممه‌د) ﷺ پیان بلای: نه‌گه‌ر له‌سهر زه‌وی فریشته هه‌بو نایه‌و به‌ئارامی به‌سهر زه‌ویدا ړویشته‌بان، له‌ ئاسمانه‌وه په‌وانه‌کړاویکی فریشته‌مان ده‌نارده‌ لایان، (به‌لام له‌به‌رئ هه‌وی شه‌لی سهر زه‌وی ئینسان و فریشته‌ش پیکه‌ته‌ی جسمیان به‌و شیوه‌یه نیه که له‌سهر زه‌وی بژین، بویه فریشته‌ی نه‌نارده‌وه، خه‌لکی سهر زه‌وی که ئینسان ده‌بی پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ بنی‌رئ له‌ شیوه‌ی خویان بی، نه‌ک په‌وانه‌کړاویکی فریشته، تا دوا‌ی نه‌لین: جا خو نه‌وه فریشته‌یه، نیمه‌ چو‌ن وه‌کو نه‌ومان بۆ ده‌کړیت؟!

جا له‌به‌رئ هه‌وه ده‌بی په‌وانه‌کړاویک بیت، که وه‌کو خویان ئینسان بیت و هه‌ست و نه‌ستیکی به‌شهری هه‌بیت، تا لیان تی‌بگات، هه‌روه‌ها وه‌کو نه‌وانیش له‌سهر زه‌وی بژیت، بۆ نه‌وه‌ی بتوان شوین پی‌ی هه‌لگرن و بیکه‌نه به‌سهر مه‌شقی خویان له‌هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیاناندا).

۲- وه خوی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا

إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ... ۝۱۰﴾ الفرقان، واته:

(نهی موحه مده) له پېش تودا هیچ پیغمبه ریگمان نه ناروده، مه گهر نه وانش
 وه کو تو خوار دنیان خوار دوه به بازار پیدا رژیستون (وکرین و فروشتیان کردوه،
 واته: تو شتیکی تازه داهیئراو (بدعة) یک نی له نیو پیغمبه راندا، به لکو
 پیغمبه رانی پېش توش هه موویان وه کو تو بوون، وه ک ده فهرموی: ﴿قُلْ مَا
 كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ...﴾ (۹) الاحقاف، واته: من داهیئراو نیم له نیو
 پیغمبه راندا -عليهم الصلاة والسلام-

۳- وه خوی به خشر ده فهرموی: ﴿انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ (۹) تبارک الذی ان شاء جعل لك خیرا من ذلك
 جنت تجری من تحتها الأنهر و يجعل لك قصورا ﴿۱۰﴾ الفرقان، واته:
 (نهی موحه مده) سهرنج بده! چو وینهت بو ده هیننه وه به جوړه ها
 شیوه باست ده کهن- ریپان لی تیکچووه ناتوانن بیننه وه سهر راسته شه قام،
 به رزیو و شکومه ندیی بو خویبه ک، که نه گهر ویستبای له وه چاکتری پی ده دای،
 که نه وان وه سفی ده کهن، چندان باغی پی ده دای که پروباریان به بندا پروات، وه
 چندان کوشک و ته لاری پی ده به خشی - (واته: له دنیادا، به لام نه وانه ی بو
 دواوژ بو هه لگرتوه).

۴- ده رباره ی خودی پیغمبه ریش ﷺ که موشریکه کان پیپان وابوو شایسته ی نه وه
 نیه بیته پیغمبه ری خوا، خوی کار به جی ئاوا وه لام ده داته وه ده فهرموی:
 ﴿...اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ...﴾ (۱۲۴) الأنعام، واته: خوا بو خوی
 زانتره، که په یامی خوی له کو ی داده نی، واته: کی بو هه لده بژی؟!

که سیکی بو هه لژاردوه، که دوی هه مو به شه ریبه ت شایه دی چاکتی بو
 ده داو له هه مو روویه که وه ته واوه، کابرایه ک به ناوی (مایکل هارس)، که
 بابایه کی دیانه، چنده سالی که له مه و بهر کتیبی کی داناو به ناوی (المائة الأوائل)

(سده ده‌ی کهمه‌کان)، که نهو کتیبه تهرجه‌مه کراوه به عه‌ره‌بی و باسی سه‌د
 ئینسانی هه‌لکه‌وتووی کاریگه‌ر ده‌کا له میژووداو موحه‌مه‌دی ﷺ به یه‌که‌م
 که‌س داناوه ده‌لئ: نهو سه‌د نه‌فه‌ره‌شم بهو پییه‌ ریز کردوون، که کییان زیاتر
 کاریگه‌ریی باشت‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر مرؤقایه‌تی، نهوم له‌پیشتر داناوه ده‌لئ:
 (محمد) ی کور ی (عبدالله) له میژووی مرؤقایه‌تیدا تاکه ئینسانیکه، که
 گه‌وره‌ترین کاریگه‌ریی چاکی هه‌بووی و به‌رنامه‌یه‌کی هینابی بو تی‌ک‌پ‌رای
 مرؤقایه‌تی بووی و، باس له هه‌موو بو‌ارو لایه‌نه‌کانی ژیان بکات و ئینسانه‌کان بو
 به‌خته‌وه‌ریی بانگ بکات.

۵- وه له نایه‌تی (۳۲) ی سو‌وپه‌تی (الزخرف) یش خ‌وای په‌روه‌ردگار هه‌ر وه‌لامی نهو
 ئیش‌کاله‌یان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا
 بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، واته: ئایا نه‌وان په‌مه‌ت و به‌زه‌یی خوا
 دابه‌ش ده‌که‌ن؟! (که پیغه‌مه‌رایه‌تی بدن به‌هه‌ر که‌سیک، که ئاره‌زوویان لی‌بی،
 نه‌وان نه‌ک هه‌ر نه‌وه ناتوان) به‌لکو ژیا‌نی د‌و‌ن‌یا‌شیان ئیمه‌ ب‌و‌یا‌ن دیاری ده‌که‌ین.

۶- وه له وه‌لامی نه‌وه‌شدا که کافه‌کان ده‌یان‌گوت (موحه‌مه‌د) شاعیره‌یان
 کاهینه، خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا
 تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾﴾ الحافه، واته: نه‌خ‌یر وانیه! سو‌یند ده‌خ‌وم به‌وه‌ی، که ده‌یی‌نن وه
 به‌وه‌شی که نایی‌نن ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، واته: نهو قورئانه‌قه‌ی
 نی‌رد‌راویکی زور به‌ریزه، (که (جبریل) ه‌ال‌ک‌ل‌ه و خوا نارد‌وویه‌تی، که نهو
 فه‌رمایشته بگه‌یه‌نیته لای باشت‌رین به‌نده‌ی خ‌و‌ی له‌سه‌ر زه‌وی، که
 (موحه‌مه‌د) ه‌ال‌ک‌ل‌ه ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾، واته: وه قسه‌ی
 شاعیر نیه که می‌کتان ئیمان د‌ی‌ن‌ن، یاخ‌ود مه‌به‌ست نه‌ویه که که می‌کیش ئیمان
 ناه‌ی‌ن‌ن، چونکه بو‌خ‌و‌شیان دانیان پ‌ی‌د‌اناوه‌و گ‌وت‌و‌یا‌نه: نه‌وه شاعیر نیه، شاعیر

وه‌زن و قافیه‌ی هه‌یه، به‌لام نه‌وه هیچی وه‌ک شیعړ ناچې ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ﴾، واته: وه‌قسه‌ی (کاهن^(۱)) یش نیه زور به‌که‌می بیرده‌که‌نه‌وه، ﴿نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الحاقه (۳۸-۴۳) واته: له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه نی‌ردراوته خوار.

۷- ننجا له وه‌لامی نه‌وانه‌شدا، که ده‌یانگوت موچه‌ممه‌د ﴿بُخْوَى قورشان ده‌لئ و هه‌لیده‌به‌ستی! خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوِيلِ﴾ (۴۱) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (۴۵) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ (۴۶) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ (۴۷) الحاقه، واته: وه‌نه‌گه‌ر موچه‌ممه‌د ﴿هه‌ندیك قسه‌ی به‌ده‌م ئیمه‌وه هه‌لېه‌ستبایه، قولی راستیمان ده‌گرت و، ره‌گی ملیمان ده‌پچراند، هیچ که‌سیش نه‌یده‌توانی ریگه‌مان لی بگری، (جا نه‌گه‌ر خوای زال له پیغه‌مبه‌ر ﴿قبول نه‌کات قسه‌یه‌ک به‌ناوی خواوه هه‌لېه‌ستی و هه‌ره‌شه‌ی توندی لی بکات، چون ده‌توانی هه‌موو قورشان له خوځیه‌وه بلئ و هه‌لېه‌ستی! واته خوای په‌روه‌ردگار قبول ناکات یه‌ک قسه‌ش به‌ناوی نه‌وه‌وه بکریټ، چ جای نه‌وه هه‌موو قورثانه).

۸- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار وه‌لامیکي دیکه‌ی زور ددانشکینی نه‌وه تۆمه‌ته‌یان ده‌داته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ، بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۳) الطور، واته: یان ده‌لئین: موچه‌ممه‌د هه‌لېه‌ستوه، به‌لکو ئیمان ناهینن ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ﴾ (۳۴) ان کاؤا صدقین الطور، واته: (که ده‌لین موچه‌ممه‌د هه‌لېه‌ستوه) با نه‌وانیش نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن قسه‌یه‌کی وه‌کو نه‌وه بین!

(۱) کاهن: واته فالچی، یان کتیب‌گره‌وه، نه‌وه‌ی که قسه له شتی داهاتوو ده‌کات.

۹- هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَاتُوا
بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلَهُ مُفْتَرِيَتٍ وَادْعُوا مَنْ أَسْطَاطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِلَّا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَن لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ هود، واته: ئايا ده‌لین: موچه‌مه‌د بو‌خ‌وئ
قورئانی هه‌لبه‌ستوه، بلئ: ئیوه‌ش ده سوورپه‌تی وه‌ك قورئان بینن -ئه‌گه‌ر
ده‌توانن-، وه هه‌رچی له‌تواناتاندا هه‌یه‌و ده‌ستتان ده‌یگاتئ غه‌یری خوا هه‌مووان
بانگ بکه‌ن با هاریکاریستان بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌لامیان نه‌دانه‌وه (واته):
ئهو‌انه‌ی، که داوایان لئ ده‌که‌ن نموونه‌یه‌کی وه‌كو قورئان بینن و نه‌یانتوانی
به‌ده‌نگتانه‌وه بینن -ئه‌وه بزائن، که ئهو قورئانه به زانیاری خوا دابه‌زیوه، (خ‌واش
عزّوجلّ خ‌اوه‌نی زانیارییه‌کی بئ سنووره، له‌به‌رئهو‌ه که‌سیك ده‌توانئ شتیکی وه‌كو
قورئان بلئ که عیلمیکی بئ سنووری هه‌بئ وه‌ك خ‌وای بئ وینه) ﴿وَأَن لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ﴾، واته: وه‌جگه له خوا هیچ په‌ستراوی دیکه‌ نه‌ین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ
مُّسْلِمُونَ﴾، واته: ئايا ئیوه مسولمانن؟

۱۰- د‌وای ئهو‌ه‌ی خ‌وای به‌رزو مه‌زن له سوورپه‌تی (الفرقان) دا قسه‌ی کافره‌کان باس
ده‌کات که قورئان به‌قسه‌ی هه‌لبه‌ستراوی موچه‌مه‌د ﷺ ده‌زانن و ده‌لین: خه‌لک‌یک
یارمه‌تی داوه بو هه‌لبه‌ستنی ئهو قورئانه‌و وشه‌ی ئه‌فسانه‌ی پێشینیان ده‌ده‌نه پال
قورئان، له ئایه‌تی (۶) ی هه‌مان سوورپه‌تدا وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ
أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾﴾
الفرقان، واته: بلئ که‌سیك قورئانی نارد‌وته خ‌وار، که نه‌یینه‌کانی ئاسمانه‌کان و
زه‌وی ده‌زانئ، بئ‌گومان خوا زور تاوان پ‌وشه‌و زور به‌به‌زه‌یه‌یه، (واته: ئه‌گه‌رنا

ههركه سيك تۆمه تی وا بۆ قورئان هه لبه ستي ئه گهر خواي پهروه ردگار زۆر به به زه يي و ليښورده نه بووايه، يه كسهر له نيوي ده برد).

كهواته: قورئان نه يني ئاسمانه كان و زه وي تيدايه، چونكه باسي دروستبووني ئاده ميزاد ده كات، وه باسي دروستبووني بوونه وهر به گشتي ده كات، كه سه ره تا دوو كه لا (دخان) بووه و باسي ئاسمانه كان و زه وي ده كات، كه يه ك پارچه بوون و باسي نه ينيه كانى ژيړ ده ريا و ژيړ زه وي ده كات، كه هه موو ئه وانه تازه زانيارى هه نديكيانى كه شف كرده، باشه پيغه مبه ر ئه و شتانه ي چون زانى ئه گهر فهرموده ي پهروه ردگار نه بووايه؟ هه ر بۆيه زۆر له زانا ئه وروپي و ئه مريكيه كان، كه ئه و ئايه تانه ي ئيعجازي عيلميان تيدايه بينويانن و تيانگه يشتون، ئيمانيان به خوا و به قورئان هي ناوه، بۆ وينه: يه كيك ئه وانه ئه و زانايه ي، كه له بواري ده ريدا زۆر شاره زا بوو كه ناوي (كوستو) يه، به هو ي ئه و ئايه ته ي سوورپه تي

(النور) وه ئيماني هينا، كه خواي زانا تيدا ده فهرموي: ﴿أَوْ كُظِّلِمَتْ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ...﴾ النور، ئه و كاته ي كه (ژيړ ده ريايى - غواصه) دۆزرايه وه چونه ژيړ ده ريا ئنجا بۆيان ده رك هوت، كه ده ريا وه ك چون شه پۆلى پروكه شي و ده ره كي هه يه، به هه مان شي وه ش شه پۆلى ژيړيشي هه يه، ئه و زانايه گوتى: موحه مه د له سه حرا دا ژيا وه و، ئه و كاته ش (ژيړ ده ريايى) نه بووه، چون ئه مه ي زانى؟ كهواته: ئه و قورئانه له لايه ن خوايه كه وه نيړاوه، كه ئه و كاته ي ناردوويه تي، زانيويه تي له ژيړ ده ريدا چ باسه!

۱۱- ئنجا ئه و تۆمه ته ي، كه گوتوويانه: ^(۱) كابرايه كي ديكه قورئاني فيرى موحه مه د كرده، وه ك له (أسباب النزول) دا هاتوه ده ئى: كابرايه كي (عه جه ميى) هه بووه،

(۱) وهك (ابن جرير) له (ابن عباس) وه هيناويه تي، پروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص ۷۴۵.

که ناسنگهر بووه و ناوی (بلعام) بووه، گوتوویانه شه کابرایه قورئان فیّری پیغمبر ﷺ ده کات!! خوی پهره‌ردگار له وه‌لامی شه تۆمه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ...﴾ (۱۰۳) النحل، واته: ئیمه

ده‌زانین که ئەوان ده‌لین: نه‌فه‌ریک قورئانی فیّر ده‌کات! ﴿... لَسَاتُ الَّذِي

يُحَدِّثُونَ إِلَيْهِ أُعْجِبُ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ (۱۰۳) النحل،

واته: زمانی شه که‌سه‌ی، که ئاماژه‌ی پی ده‌که‌ن (قورئانی فیّری موحه‌مه‌د کردوه) شه‌عه‌مییه، به‌لام شه قورئانه زمانیکی عه‌ره‌بی زۆر ئاشکراو پروونه، (که شه‌گهر هه‌موو عاره‌بی زانه‌کان کۆببنه‌وه ناتوانن شیوه‌ی سووره‌تیکی بچووکی وه‌ک سووره‌تی (الکوش) بینن، شه‌دی عه‌جه‌می چۆن توانی شه قورئانه پاراوو ریکو پیکه‌ بینن و فیّری موحه‌مه‌دی بکا ﷺ!!).

۱۲- هه‌روه‌ها وه‌لامیکی دیکه‌شیان ده‌داته‌وه له سووره‌تی (یونس) ئایه‌تی (۱۵) و

(۱۶) داو ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا

يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ

أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۵) قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا

أَدْرَبَكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

﴿﴾ (۱۶)، واته: کاتیک که ئایه‌ته رۆشنه‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا ده‌خویندرینه‌وه،

ئه‌وانه‌ی که به ئومیدی دیداری ئیمه‌ نین ده‌لین: قورئانیکی دیکه بینه یاخود

بیگۆره! تو بلێ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بۆم نیه بیگۆرم له‌لایه‌نی خۆمه‌وه، من ته‌نیا

شوینی شه‌وه ده‌که‌وم که بۆم ده‌نی‌ریت، من شه‌گهر سه‌ری‌پچی پهره‌ردگارم بکه‌م،

مه ترسی ئازاری روژیکي گهوره هیه، پیان بلې: نه گهر خوا ویستبای به سهرتاندا نه خوینمه وه، نه به سهرمدا ده خویندنه وه نه ئیوم فیږ ده کرد، ته مه نیک له نیو ئیوه دا ژیاوم پیش نه وهی باسی پیغه مبه رایه تی بکه م، بوچی عه قلطان نیه؟! (چونکه هره که سیک که پروژیه کی هه بی له کاتی هیزو تواناو گه نجیه تی و پیش ته مه نی (۴۰) سالی مشووری خستنه رووی پروژیه کی ده خوات، موحه مه د ﷺ تا ته مه نی له (۴۰) سالی تینه په ریوه باسی قورڼانو وه حی بو هاتنی نه کردوه، که واته هی خوی نیه).

۱۳- دیسان هه ره له وباروه خوی په روه ردگار له وه لامی بی پروایاندا ده فهرموی:

﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابَ

الْمُبْطَلُونَ﴾ (۴۸) العنکبوت، واته: تو (نه ی موحه مه د ﷺ) پیش قورڼان هیچ کتیبیکت نه خویندو ته وه، وه هیچ شتیکیشته به دهستی راست نه نویسوه — واته: نه خویندنه وه ته هه بووه نه نویسین- نه گهرنا نه هلی باطیل ده که و تنه گومانه وه (به لام نه هلی کوفر نیستا هیچ قسه یه کی به لگه دارو راستیان پی نیه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ، که نه خویندنه وار بووه، به هوئی (وحی) یه وه بوته پیغه مبه ر نه که به هوئی خویندنه وارییه وه)، وه که مه وله ویی شاعیر ده لئې:

هه تیو وه ده دو نومی عه لامه

له مه موعجیز تر موعجیزه کامه

كەواتە پېغەمبەر ﷺ ھەرچەندە بىي بابو دايكيش بوو، بەلام ئەو ئەدەبو

رەشتىكى زۆر بەرزى ھەبوو كە دوژمنانىشان شاىھەدىيان بۇ داوھ نەخويندەواريش بوو، كەچى دوايى بوو بە ەللەمەيەك كە ھەرچى زاناپانو پېشەوايان ھەن شانازىي بەوھە دەكەن، كە بلىن شاگردو قوتابى پېغەمبەرىن -عليه الصلاة والسلام- ئايا موعجىزە ئەو گەورەتر دەبى چى بى؟!

۱۴- ھەروھە ئە وەلامى ئەو تۆمەتەدا كە پىيان گوتوھ شاعىرە، خواي پەرورەردگار

دەفەرموى: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ^۱ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

﴾ ۶۹ يس، واتە: ئىمە شىعرمان فىر نەكردوھ بوۋى نەبووھ فىرى يىت، بەلكو

تەنيا ئەو ھەبىرھىنانەوھىيەكەو قورئانىكى ئاشكرايە، بەلئى پېغەمبەر ﷺ

نەيتوانىوھ شىعر بلئى، چ پېش پېغەمبەرايەتى و چ ئەكاتى پېغەمبەرايەتتىدا، بۇيە

ئە درىژايى تەمەنىدا دېرە شىعريكى لئى رىوايەت نەكراوھ^(۱)، ھەربۇيەش ئەكاتى

تىكشكانى مسولمانان ئە جەنگى (حنىن)دا دەفەرموى: {أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ

أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ} بەشۋىيەك فەرموويەتى، كە نەبوتە (سجە) بەمەرجىك

عارەب بەوھ بەناوبانگ بوون، كە شاعىريان زۆر ئەنىودا بوون ھەركەسىك دوو

قسەى زانىبان شىعرى دەگوت، بەلام ئەگەل ئەوھشدا، كە پېغەمبەر ﷺ زمان

پاراوترىن كەس بوو ئەنىو ھەموو عارەبدا، كەچى نەيتوانىوھ تەننەت دېرە

شىعريكىش بلئى، ئەوھش لەبەرئەوھ بووھ تا مەجالى تۆمەت و بىيانو بۇ ھىچ

كەسىك نەمىنىتەوھ.

(۱) پروانە: (المصباح المنير...)، ص(۱۱۴۷)، كە دەلئى: (ولهذا ورد أنه ﷺ كان لا يحفظ شيئاً على

وزن منتظم...).

۱۵- ههروه‌ها خَوای به‌رز کۆمه‌لێک تۆمه‌ت ڕه‌ت ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿ت

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ
مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْهُ وَبُصِّرْهُ ﴿٥﴾﴾ الْقَلَمِ،

واته: سویند به قه‌لهم و به‌و دێره‌ی، که به قه‌لهم ده‌نوسری، تۆ به‌هوی چاکه‌و
نیعمه‌تی په‌روه‌ردگارته‌وه (که پیغه‌مبه‌رایه‌تییه) شیته‌نی، وه تۆ پاداشتیکی
نه‌پراوته‌هیه، وه تۆ له‌سه‌ر ره‌وشتیکی به‌رزو گه‌وره‌ی، (ره‌وشته‌مه‌زنه‌که‌ت
به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه، که تۆ پیغه‌مبه‌ری خَوای، وه تۆ شیته‌و کاهینه‌و
جادووگه‌ر نی) له‌مه‌وداوش تۆش ده‌بینی و ئه‌وانیش ده‌بینن.

۱۶- وه له کۆتاییدا خَوای په‌روه‌ردگار ته‌حه‌ددا‌ی هه‌موو به‌شه‌رییه‌ت ده‌کا‌و

ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ

مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ
تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ

لِّلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾﴾ البقرة، واته: (ئه‌ی خه‌لکینه!) ئه‌گه‌ر گومانتان هه‌یه‌ له‌وه‌ی،

که ئاردوو‌مانه‌ته‌ خوار بۆ سه‌ر به‌نده‌ی خۆمان، ئیوه‌ش سووره‌تیکی وه‌کو ئه‌و
بینن، وه هه‌رکه‌سی‌کیش که شایه‌دیستان بۆ ده‌داو هاوکاریستان ده‌کات، هه‌موویان
بانگ بکه‌ن (با هه‌موو هاوکاریستان بکه‌ن) جا ئه‌گه‌ر نه‌تانتوانی و نه‌تانکرد، وه
دئیاش بن که ناتوانن، خۆتان له ئاگرێک بیاریزن که سووته‌مه‌نییه‌که‌ی به‌ردو
خه‌لکه‌، بۆ کافران ئاماده‌ کراوه (که‌واته: کافر مه‌بن بۆ ئه‌وه‌ی توشی ئه‌و سزایه
نه‌بن، وه ئیمان بینن به‌ قورئان له‌به‌رئه‌وه‌ی که قورئان ئاوا ته‌حه‌ددا‌تان ده‌کات، وه
ئیوه‌ش ناتوانن وه‌لامی ته‌حه‌ددا‌یه‌که‌ی بده‌نه‌وه‌).

ئاوا خَوای تا‌ک و پا‌ک و په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی خۆیدا پیغه‌مبه‌ری خۆی و

شوینکه‌وتوانیشی فی‌رکردوه‌ که به‌رگریی بکه‌ن له‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی و له‌ په‌یام
(وحي)یه‌ی که بۆی ئاردوه‌.

چه ند شيوازيكي ديكه ي بې پروايان له دژايه تيكردني په يامو بانگه وازي پيغه مبهري خوا ﷺ و په يره واني دا

هه لويستي كافره كانو دژايه تي كړدنيان لهو سي بواره دا، كه باسان كړدن به شيوازيكي فيكريي بوو، وه لهو باره وه باسي به يره چدانده وي قورئان شمان كړد، كه چوڼ وه لامى لهو تومهت و گومانانه دايه وه، خوا پشتيوان بې ليړه شدا باسي چه ند شيوازيكي ديكه ي نه هلي كوفر ده كه ين، كه گرتو وياننه بهر له دژي پيغه مبهري خوا ﷺ لهو په يامو بانگه وازه ي له لايه ن خواوه پي راسپيږد رابوو:

يه كه م: شيوازي ديبلو ماسي و گفتوگو به شيويه يه كي ناراسته وخو:

يه كيك لهو شيوازانه ي بې پرواياني مه ككهو ده ورو بهري په نايان برده بهر بو دژايه تي و پيشگيري كړدن له په يامو بانگه وازي پيغه مبهري خوا ﷺ، وه بهر هنگار بوونه وي، شيوازي ديبلو ماسي و پي گفتوگو و توييژ بوو له گه ل (أبو طالب) ي مامي پيغه مبهري خوا ﷺ گه وري (بني هاشم) دا، كافره كان هه ولياندا (أبو طالب) رازي بكه ن، كه واز له پشتگيري كړدني (محمد) ﷺ بيتي و پستي بهر يدات، بو له وي بانگه وازه كي سفر نه كه وي و نه تواني په يامه كي بلا و بكاته وه، له وي له كتيبه كاني ژيان نامه ي پيغه مبهري دا هاتوه، به تاييه ت له (سيرة ابن هشام) دا، بې پروايان چوار جار گفتوگو و توييژيان بووه له گه ل (أبو طالب) دا بو له وي رازي بكه ن و قه ناعه تي پي بيتن كه پستي (محمد) ﷺ بهر يدات، جا خوا پشتيوان بيتي ئيمه ليړه دا هه ر چوار هه و له كي بې پروايان باس ده كه ين و هه لويستي هه ر يه كه له پيغه مبهري خوا ﷺ (أبو طالب) ي ماميشي لهو باره وه ده خه ينه روو:

جاری په کمه:

ابن هشام له وباره وه ده لئ: { فلما بادی رسول الله قومه بالاسلام وصدع به كما امره الله، لم يبعد منه قومه ولم يردوا عليه - فيما بلغني - حتى ذكر آلهم وعابها، فلما فعل ذلك أعظموه وناكروه وأجمعوا خلافه وعداوتَه إلا من عصم الله تعالى منهم بالاسلام وهم قليل مستخفون، وحذب على رسول الله عمه أبو طالب ومنعه وقام دونه، ومضى رسول الله ﷺ على أمر الله مظهرًا لأمره لا يرده عنه شيء، فلما رأت قريش أن رسول الله لا يعتبهم عن شيء أنكروه عليه من فراقهم وعيب آلهم، ورأوا أن عمه أبا طالب قد حذب عليه وقام دونه فلم يُسلمه لهم، مشى رجالٌ من أشراف قريش إلى أبي طالب: عتبة وشيبة ابنا ربيعة ابن عبد شمس بن عبد مناف، وأبو سفيان وأبو البختري، والأسود بن المطلب وأبو جهل (عمرو بن هشام) والوليد بن المغيرة ونبيه ومُنَّبّه ابنا الحجاج بن عامر، والعاص بن وائل أو من مشى منهم فقالوا: يا أبا طالب ان ابن أخيك قد سب آلهمنا وعاب ديننا وسفّه أحلامنا وضلّ آباءنا، فأما ان تكفّه عنا وأما أن تُخلّي بيننا وبينه فإنك على مثل ما نحن عليه من خلافه، فنكفّيك! فقال لهم أبو طالب: قولاً رقيقاً وردّهم رداً جميلاً فانصرفوا عنه^(۱) }، واته: کاتیک که پیغمبر ﷺ ئیسلامی بؤ قه ومه که ی ئاشکرا کرد، وه به دهنگیکى زولال رایگه یاند وهک خوا پیى فهرموو بوو - وه کو پیم گه یشتوه - له سه ره تا وه قه ومه که ی زور دووریان لئ نه کردو بهر په رچیان نه دایه وه، هه تا گه یشته ئه وه ی که په رسترا وه کانی ئه وانی باسکروو په خنه ی لئ گرتن (په رسترا وه کانی ئه هلی مه که وه غه ییری ئه هلی مه که ش هه رچه نده به رواله ت صه نه م و بت بوون که به دهستی خو یان دایان ده تاشین، به لام له راستیدا ئه و که سانه ی که سه ره رشتیاری بته کانیش بوون، ئه وانیش هه ر له ئاستی په رسترا ویتنی دابوون، چونکه ئه گه ر که سیك

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۳۲۷).

كىشەيەكى ھەبووايە چوۋە بۇ لاى بىتەكانو ئەگەل يەكك ئە بىتەكاندا باسى كىردە (سادن)^(۱) ئە پىشتى بىتەكەۋە جۋابى داۋەتەۋە، جا يان گوتوۋيەتى ئاۋات بۇ دەكەين، يان ئاۋا بىكە يان ئاۋا بىرۇ!!

كەۋاتە ئىرەدا ئە باسى پەرستراۋەكاندا ھەم بىتە ۋەنەمەكان ۋە ھەم ئە (سادن) نەنەش دەگىتەۋە، (ابن ھشام) دەلى: كاتىك كە پىغەمبەر ﷺ باسى پەرستراۋەكانى ئەۋانى كىردە بە ئاشكرا، پىيان شىكى زۆر گەۋرە بوو، ۋە دەستيان كىرد بە رەخنە ئىگرتنى، ۋە ھەموۋيان كۆك بوون ئەسەر دژايە تىكىردن بەرەنگار بوونەۋە پىغەمبەر ﷺ جگە ئەۋە كە خوا پاراستنى بەھۋى مەسولمانە تىي ئىمانيانەۋە، كە ئەۋانىش رىئەيان كەم بوو ۋە خۇشيان دەشاردەۋە.

(أبو طالب) ى مامى پىغەمبەر ىش ﷺ خۇى بۇ پىغەمبەر كىردى بوو بە چەپەر ۋە بەرگى ئىكىرد ۋە پىشتىگىرى ئىكىرد، ۋە پىغەمبەر ىش ﷺ ئەۋە، كە خوا (جل شأنه) فەرمانى پىكىردى بوو رايگە ياند، ۋە ھىچ شىكىش رىي پى نەگرت ۋە بەرپەرچى نەدايەۋە. كاتىك كە قورەيشىيەكان تەماشايان كىرد - مەبەست زلە زلەكانى قورەيشىيە - پىغەمبەر ﷺ شىكى ھىناۋە جىايە ئەۋە كە ئەۋان ئەسەرىنى، ۋە قىسەى دەگوت بە پەرستراۋەكانيان، ۋە پىغەمبەر ﷺ قىسەى ئەۋانى قىۋول نەبوو ۋە گويى نەدەدا بەۋە كە ئەۋان دەيانگوت ۋە ئۆمە ۋە سەركۈنەيان دەكرد، (ۋاتە: دەستبەردارى پەيامەكەى نەبوو) ۋە (أبو طالب) ى مامىشى پىشتىگىرى لى دەكات ۋە تەسلىمى ئەۋانى ناكات ۋە بەرگىرى لى دەكات، كۆمە ئىك ئە زلە زلەكانى قورەيش چوون بۇ لاى (أبو طالب) كە ئەمانە بوون: (عتبة وشيبة) ى كورانى (ربيعه) ۋ (ابو سفيان) ۋ (أبو البخترى) ۋ (اسود بن المطلب) ۋ (أبو جهل) كە ناۋى (عمرو بن هشام) ۋ (وليد بن

(۱) سادن: بە كەسىك گوتراۋە، كە خۇمەتكار ياخود سەرپەرشتى بىتەكانى كىردە، ۋە كۆيەكەشى (سَدَنَة) ەيە.

المغيرة) (نبیه و منبه) ی کورانی (حجاج) وه (العاص بن وائل) و کۆمه لیکي دیکه ش، پیاښ گوت: ئه ی (أبو طالب) وهك خوت ټاگاداری برازیه کهت (محمد ﷺ) جنیو به په رستراوه کانمان ده دا، وه په خنه له دینی ئیمه ده گری وه ئیمه به نه زان ده زانی، وه بابو باپیرانمان به گومړا له قه لثم ده دا، جا یان ده بی و ابکه ی، که ده ست هه لېگری له و شتانه، یان ده بی لیمانگه پری ئیمه وه له یه کی ده رکه یین -واته حقه ی خۆمانی لئ بستینین- چونکه توش له سهر وه دینه ی، که ئیمه له سهرینی، وه توش وه کو ئیمه له گه ل نه ودا راجیاییت هیه، لیمانگه پری ئیمه هق و حیسابی خۆمانی له گه لدا ده که یین.

(أبو طالب) یش نه مجاره یان قسه یه کی نه رمی له گه ل کردن، وه به شیوه یه کی جوان وه لامی دانه وه و به پری کردن نه وانش رویشتن.

جاری دوهم:

بۇ جاری دوهم کافره کان هه و لیا ندا بۇ ئه وه ی به ههر شیوه یه کی بی کار به که نه سهر پیغه مبه ر ﷺ بانگه وازه که ی و به ر له و چالاکی و کاره خیره ی بگرن، که (ابن هشام) ئاوامان بۇ باس ده کات و ده لئ: (ومضى رسول الله ﷺ على ما هو عليه، يظهر دين الله ويدعو اليه ثم شرى الأمر بينه وبينهم حتى تباعد الرجال وتضاغنوا وأكثر قريش ذكر رسول الله ﷺ بينها فتذا مروا فيه وحض بعضهم بعضاً عليه، ثم انهم مشوا إلى أبي طالب مرة أخرى فقالوا له)، واته: پیغه مبه ر ﷺ له سهر کاره که ی به رده وام بوو و په یامی خوی راگه یان دو، خه لکی بۇ بانگ ده کرد، وه وه بارودوخه ی نیوان پیغه مبه ر ﷺ و کافره کانی قورپه یش په ره ی سه ندو ورده و رده خه لکه که له یه ک وه دوور که وتن و که وتن ده ژایه تی کردنی یه کدی، وه له نیو قورپه یشدا زور باسی پیغه مبه ر ﷺ ده کراو دژایه تی یان ده کردو، هه ندیک یان هه ندیک یانی هانده دا له دژایه تی پیغه مبه ر ﷺ، دوا یی بۇ جاری کی دیکه چوون بۇ لای (أبو طالب) و پیاښ گوت: (يا أبا طالب! ان لك سناً ومنزلةً وشرفاً فينا، وإنا قد استهيناك من ابن أخيك فلم

تنهه عنا، وانا والله لا نصبر علی هذا من شتم آباءنا وتسفیه أعلامنا وعیب آلہتنا حتی تکفه عنا أو ننازله وإیاک فی ذلک حتی یهلك أحد الفریقین، أو کما قالوا له ثم انصرفوا عنه)، واتہ: ئەی (أبو طالب)! تۆ لەنیۆ ئیّمەدا تەمەنیکت هەیهو پلەو پایەو پێژو کەسایەتییه‌کی تایبەتیت هەیه، وە ئیّمەش داوامان لێکردی، کە برازاکەت قەدەغە بکە‌ی لەو‌ه‌ی، کە دەیلێ و ئیّمە لێی بە‌پە‌خە دە‌گرین، بە‌لام تۆ هیچت لە‌وبارە‌وە نە‌کرد، سویند بە‌خوا ئیّمە چی دیکە ئارام نا‌گرین لە‌سەر ئەو قسەو جانیوانە‌ی وا بە باب و باپیرانمان دە‌یلێو، بە نە‌زانمان لە‌قە‌ڵەم بداو، پە‌خە ئە پە‌رستراوە‌کانمان ب‌گرێ، یان دە‌ستی پێ هە‌لب‌گرە، یان ئیّمە هە‌موومان دە‌چینه سە‌نگە‌ریکە‌ووە ئە‌تۆو ئە‌ویش لە سە‌نگە‌ریک دا بن، هە‌تا یە‌کیکمان یە‌کیکمان دە‌فە‌وتین، دوایی پ‌و‌یشتن).

{عظم علی (أبي طالب) فراق قومہ وعداوتهم ولم یطب نفساً بإسلام رسول الله ﷺ لهم ولا خذلانه}، واتہ: (أبو طالب) زۆر لە‌سەر د‌لێ قورس بوو، لە‌لایە کە‌و قە‌ومە‌کە‌ی ئاوا لێی دوور بکە‌و نە‌ووە و د‌وژمنایە‌تیان ب‌کات، بە‌لام د‌لێشی ئاسوودە نە‌دە‌بوو بە‌و‌ه‌ی، کە پی‌غە‌مبەر ﷺ تە‌سلیمی ئە‌وان ب‌کات و پ‌شتی بە‌رب‌دات.

(ابن إسحاق) دە‌لێ: کاتێک، کە وایان بە (أبو طالب) گوت: (أبو طالب) لە‌ دوای پی‌غە‌مبەر ﷺ ناردو پێی گوت: {یا ابن أخي! إن قومک قد جاءوني فقالوا کذا وكذا - لئذی كانوا قالوا له- فأبق عليّ وعلى نفسك ولا تحمّلني من الأمر مالا أطاق}، واتہ: ئە‌ی برا‌زام! قە‌ومە‌کە‌ت نوینە‌ریان بۆ لا ناردووم و ئاوا ئاویان گوتو، ئیستاش پە‌چاوی توانا و تاقە‌تی من بکە، وە خۆشت و منیش مە‌خە ژێر بارێکە‌و، کە لە‌ تواناماندا نە‌بێ، {فظن رسول الله ﷺ أنه قد بدا لعمه فيه بداء، وأنه خاذله ومُسْلِمُهُ وأنه قد ضَعَفَ عن نُصْرَتِهِ والقیام معه، قال: فقال رسول الله ﷺ}، واتہ: پی‌غە‌مبەر‌ی خوا ﷺ پێی وابوو مامی بۆ‌چوونیکی نوێی بۆ پە‌یدا بوو، وە پ‌شتی بە‌ردە‌داو تە‌سلیمی دە‌کات، وە دە‌سە‌لاتی نیە چی دیکە بە‌رگری لێ ب‌کات و پ‌شتگیری ب‌کات، بۆیە پی‌غە‌مبەر ﷺ فە‌رمووی: {یا عم والله لو وضعوا الشمس

فی یمیني والقمر فی یساری علی أن أتوك هذا الأمر حتی یظهره الله أو أهلك فیہ، ما تركتہ؛ واته: ده نهی مامه گویت لیبئی! سویند به خوا نه‌گهر خۆر له لای راستم دابنن، وه مانگیش له‌لای چهیم دابنن، به‌وهی واز لهم کارهم بینم، وازی لی ناهینم ودهستی لی هه‌لناگرم، تاكو یان ده‌بئی نمو دینه ده‌رکه‌وی و ئاشکرا بی و سه‌رکه‌وی و به خه‌لک رابگا، یان من له رییدا بفهوتیم.

{ثم استعمر رسول الله ﷺ فبکی ثم قام}، واته: دواي نه‌وهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وهی فهرموو گریاو رۆیشت، (فلما ولی ناداه أبو طالب فقال: أقبل یا ابن أخي، قال: فأقبل علیه رسول الله ﷺ، فقال: اذهب یا ابن أخي، فقل ما أحببت فوالله لا أسلمك لشيء أبداً^(۱))، واته: کاتیك که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوی کردو رۆیشت (أبو طالب) بانگی کردو پی گوت: وهره برازای خۆم چیت پی‌خۆشه‌ وابلئ، سویند به خوا ته‌سلیمی که‌ست ناکه‌م و پشتت به‌رناده‌م.

دیاره که (أبو طالب) فشاری خراوته‌ سه‌ر نه‌ویش فشاری خستوته سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌رئه‌وهی، که له‌لایهن خواوه ره‌وانه‌کراوه‌ له‌سه‌ر یه‌قینه، بۆیه به نه‌ندازه‌ی تاله موویه‌کیش له‌وباره‌وه نه‌رمکیشیی نه‌نواندوه‌ له‌پیناو سه‌لامه‌تی و ئیسراحه‌تی خۆیدا ته‌نازولی نه‌کردوه‌و، ره‌زامه‌ندی و به‌جیه‌یتانی فهرمانی په‌روه‌رگاری له سه‌رووی هه‌موو شتیکه‌وه داناوه^(۲).

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۳۳).

(۲) شایانی باسه، که (شیخ ناصرالدين الألباني) له‌جیاتیی نه‌و ده‌قه‌ی سه‌ری، ثم ده‌قه‌ی هیناوه، که ده‌ئ: (روى البخاري في (التاريخ) والبيهقي عن الحاكم من حديث عقيل بن أبي طالب قال: جاءت قريش الى أبي طالب فقالوا: إن ابن أخيك هذا قد آذانا في نادينا و مسجدنا، فأنهه عنا. فقال: يا عقيل! انطلق فأتني بمحمد. فانطلقت فاستخرجته من كنس، أو خنس - بيت صغير- فجاء به في الظهيرة في شدة الحر، فلما أتاهم قال: إن بني عمك هؤلاء زعموا أنك تؤذيهم في ناديتهم ومسجدهم، فأنته عن آذاهم. فخلق رسول الله ﷺ ببصره الى السماء، فقال: {ترون هذه الشمس؟}، قالوا: نعم.

قال: {فما أنا بأقدر أن أزع ذلك منكم على أن تستعملوا منها بشعلة}.

جاری سیپه:

بۇ جاری سیپه دیسان کافره کان ههولیان دایهوه وه (ابن هشام) دهلی: کاتیک قورپهیش بینیان (أبو طالب) پشتی برازاکی بهرناداتو تهسلیمی شهوانی ناکاتو دهستبهرداری نابی، کوریکیان له نیو قورپهیشدا هیئا به ناوی (عمارة بن الولید)، که گه نیکی زور بهرچاوو جوان بوو، شه گه نیهیان له گهل خویمان بردو چوون بۇ لای (أبو طالب) و پیان گوت: {یا أبا طالب هذا عمارة بن الولید أَنهَدُ فتی قریش وأجمله، فخذهُ فَلْکَ عقله ونصره واتخذهُ ولداً فهو لک، وأسلمَ إلینا ابن أخیک هذا الَّذي قد خالفَ دینک ودينَ آبائک وفرّق جماعة قومک وسفّه أحلامهم فنقتله فإنما هو رجل برجل!}، واته: گوتیان: شهی (أبو طالب)! شهوه (عمارة بن الولید) مان بۇ هیناوی بۆتو بی، جوانترین و به شان و شهوکه تترین گه نه له نیو قورپهیشدا، توش شه برازایهی خۆتمان تهسلیم بکه، شه کهسهی، که پیچهوانهی دینی توو بابو باپیرانت جوو لاوه تهوه، وه کومه لگای نیمه ی کردوته دوو به شهوه وه به بیعه قللمان ده زانی، نیمه دهیکوژین شهوهش پیاویک به پیاویکه! {فقال والله لبئس ما تسومونني أتعطونني ابنکم أُعْذُوهُ لکم وأعطیکم ابني فتقتلونه، هذا والله ما لا یكون أبداً، أفلا تعلمون ان الناقة إذا فقدت ولدها لم تحن إلى غیره^(۱)}، (أبو طالب) وه لامیک زور جوامیرانهی دانهوهو گوتی: وه لاهی شهوه خراپترین سهودایه له گهل مندا دهیکهن، ثایا نیوه کوری خۆتان ده دهنه من بۆتان به خیکه م و پهروه دهی بکه م و خزمه تی بکه م، منیش کوری خۆمتان بدهمی بیکوژن؟! سویند به خوا قهت شتی

فقال أبو طالب: والله، ما کذب ابن أخي قط، فارجعوا).

پاشان گوتووه تی (وأما حديث {ياعمالو وضعوا الشمس في يميني..} فلم أورده هنا، لضعفه، على شهرته وقد بينت ذلك في (الضعيفة) رقم: ۹۱۳.

بروانه (صحيح السيرة النبوية) بقلم محمد ناصرالدين الألباني، ط۱، ص(۱۴۳، ۱۴۲۸، ۲۰۰۷) مكتبة: المعارف للنشر والتوزيع.

(۱) (السيرة النبوية لأبن هشام)، ج ۱، ص(۳۳۳).

وا نابې و هه رگيز مل بؤ شتی وا ناده م - دوايی وينه يه کی بؤ هينانه وه - و گوتی: ئه ی ئيوه نازانن کاتيک حوشت ر به چکه که ی لي دغه وتی، دلی به هيچ به چکه يه کی دیکه دا ناچی!، که واته: (أبو طالب) نه مجاره ش به م شيوه يه به رپه رچی دانه وه.

جاری چواره م:

(ابن هشام) ده لی: قوره يش له به ينی خوياندا که وتنه مشت ومړه وه و هه رکه سيک له هه ر تيره يه ک مسولمان بو بويه تيره که يان لي هانده دا، که نازارو نه شکه نجه ی بدن، وه ده لی: {فوثبت كل قبيلة على من فيهم من المسلمين يعذبونهم ويفتنونهم عن دينهم}، واته: هه ر تيره يه ک ئه وه ی له نيو خويدا مسولمان بو بوو، ده يگرت و نه شکه نجه ی ده دا، وه پييان ده گوت ده بي له دين هه لگه رينه وه، به نسبت پيغه مبه روه ﷺ، ده لی: {ومنع الله الرسول بعمة أبي طالب} وه خوا پيغه مبه ري ﷺ سه لامه ت کرد، ئه ویش به هو ی ماميه وه، (که خوا بؤی کرد بوو به به لا گيړه وه، هه رچه نده ئه ویش هه ر نه زيه تدراره، وه ک له دواييدا باسی ده که ين)، پاشان (ابن هشام) ده لی: {وقد قام أبو طالب حين رأى قريشاً يصنعون ما يصنعون في بني هاشم وبني المطلب، فدعاهم إلى ما هم عليه من منع رسول الله ﷺ والقيام دونه، فاجتمعوا إليه وقاموا معه وأجابوه إلى ما دعاهم إليه، إلا ما كان من أبي لهب عدو الله الملعون...^(١)}، واته: (أبو طالب) کاتيک که، ته ماشا ده کا هه موو سه رانی قوره يش ئه وه ده که ن که ده يکه ن، خزمانی خوی کو کردنه وه له (بني هاشم و بني المطلب) وه گوتی: من بريارم داوه، که به رگری له پيغه مبه ري خوا ﷺ بکه م، وه قبول ناکه م هيچ که س خراپه ی له گه ل بکا، وه من پشتگيري لي ده که م، ئيوه ش هه مووتان ده بي ئه وه هه لويسته تان هه بي، ئه وانش هه مويان يه ک ده نگ بوون له سه ر جي به جي کردنی ئه وه ی، که داوی لي کرد بوون، (به لام وه کو

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ١، ص (٣٣٣).

عەشیرەت، چونكە ئەوانەى بەلئىنياندا بە (أبو طالب) مسوئلمان نەبوون، بەلكو ھەر لەسەر كوفرو شىرك بوون).

ئاوا بەو شىۆەىە كافرەكان بە شىۆازى جوراۋ جورى دىبلۆماسىي، واتە: گفتوگو، لەگەل (أبو طالب) ڕووبەرووبوونەو، بۆ ئەوێ پششى پىغەمبەر ﷺ چۆل بكاتو كارىك بكەن (أبو طالب) يارمەتى پىغەمبەر ﷺ نەداو لىى دورور بكەوئتەو.

جا با سەرنج بدەين!

پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتىك كە بۆ خوا دەستى كردو بە راگەياندى دىن و جىبەجىكردنى ئەو ئەركە گەرەو گرنگە، نەيزانىو كە مامى چ ھەلوئىستىكى دەبى، ئايا پششى دەگرىيان نا؟ بەلكو بە ئەركىكى خوايى زانىو بۆ ڕەزامەندى خوا دەستبەكار بوو، وەك ئە ھەلوئىستەكانى پىغەمبەر ﷺ واديارە، كە ئەگەر (أبو طالب) یش نەبووايەو پششى نەگرتبايە، پىغەمبەر ﷺ ھەر كۆلى نەدەدا، بەلام خواى پەرورەدگار ھۆكارى سەرکەوتنى بۆ ساز كردو پششىگىرىيەكى باشى بۆ ڕەخساندو، ئەك كارى پىغەمبەر لەسەر ئەو وەستا بىت! بەلكو سوودى لىى يىنيو، ھەر بۆيە وەك دەبينىن دواى مردنى (أبو طالب) یش پىغەمبەر ﷺ ھەر بەردەوام بوو و درىژەى بە كارەكەى داو، مردنى ئەو نەبۆتە ھۆى ساردبوونەو پىغەمبەر ﷺ وازەينانى.

خواى كاربەجى ئە سەرەتاو، كە كۆمەلەكەيان ساوا بوو (أبو طالب) ى مامى بۆ پىغەمبەر ﷺ ڕەخساندو، كە ئەو ەش مەعنەوييەتيك و ھىژىكى دىكەى داو بە مسوئلمانان، وە كە يىنيوانە كەسيكى ناسراوى وەك (أبو طالب) بەرگرى لىى دەكات، زياتر ورەيان پەيدا بوو.

دوايى بە يارمەتى خواو بەردەواميى پىغەمبەر ﷺ يارانى لەسەر بانگکردن بۆ دىنى خوا، ھىژو پىژيان زياتر بوو، وە ڕۆژ بۆ ڕۆژى لە بەرەو پىشچوون داوون.

هه‌رچه‌نده هه‌ر یه‌ک له (أبو طالب) ی مامی و (خدیجة) ی خیزانی به شیوه‌یه‌ک و له ئاستیک و سه‌نگه‌ریک‌وه هاوکار و پشتگیری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوون، (أبو طالب) له ده‌روه‌ی مال و له‌نیو مه‌ککه‌و خه‌لکی مه‌ککه‌داو، (خدیجة) ش له‌نیو مال و له نزیک‌وه، له یه‌ک سائیشدا وه‌فاتیان کردو ده‌وری پیغه‌مبه‌ریان چۆل کردو پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر نیگه‌ران بوو، وه میژوونوسان له کتیبه‌کانی (سیره) دا به سالی ماته‌مین (عام الحزن) بۆ پیغه‌مبه‌ریان ﷺ ناو بردوه، به‌لام به وه‌فاتی ئه‌وان و هیچ که‌سیکی دیکه‌ش، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له کاره‌کی سارد نه‌بۆته‌وه و پاشه‌کشی نه‌کرده، چونکه ئه‌و په‌یام و بانگه‌وازه په‌یوه‌ندی به خواوه بووه و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌و ئه‌وانه‌ی دیکه‌ش، که به‌سه‌ری هاتوون به تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی داناو و له‌لایه‌ن خواوه و سه‌بر و ئارامی گرتوه، چه‌سپیو به‌رده‌وام بووه له‌گه‌ل هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کاندا به‌پیی فه‌رمان و په‌زامه‌ندی خوا هه‌ل‌س‌وه‌وتی له‌گه‌لدا کردوون، وه وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: **{يُعْلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلَاحٌ زِيدَ لَهُ فِي الْبَلَاءِ}** رواه الترمذي واحمد وصححه ابن كثير، واته: ئینسان له‌قه‌ده‌ر دین و ئیمانی تاقی ده‌کریته‌وه، تا ئیمانی باشترو به‌هیزتر بی، تاقیکردنه‌وه‌که‌شی قورسترو سه‌خت‌تر ده‌بی، ئیمه‌ش پیویسته له‌و ږوه‌وه په‌ندو عیبه‌ت له به‌لا و موسیبه‌ت و له‌و نا‌په‌حه‌تیانه‌ی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رماندا هاتوون، وه‌ر‌ب‌گ‌رین.

خوای به به‌زه‌یی، که خواوه‌نی ئه‌وپه‌ری سۆزو به‌زه‌یی و میهره‌بانییه، جاری وایه چ وه‌ک تا‌ک چ وه‌ک کۆمه‌ل، به‌لا و نا‌په‌حه‌تییه‌کیان به‌سه‌ر دینی و تاقییان ده‌کاته‌وه، تا‌کو ئیمانه‌کیان به‌هیزتر بکات، چونکه ئینسان هه‌تا به نا‌په‌حه‌تی زیاتردا تیپه‌ریت، به پله‌کانی ئیماندا زیاتر سه‌رده‌که‌وی، به‌راستی ئه‌و گ‌ی‌رو‌گ‌رفت و نا‌په‌حه‌تیانه‌ی دینه‌ سه‌ر ږیی ئینسان، وه‌ک مه‌شق و ته‌دریبن و ئینسان پییان به‌هیز ده‌بی.

من له کاتی کدا که له زیندانی (کرۆپەر) ی ئەمریکە کان دابووم و ماوه ی (٢٢) مانگ به زوڵم گرتیانم، که نامەم بۆ مائەوێ دەناردەوێ، دەمگوت: ئیستا هەست دەکەم، که له مەشق دام وە خوای کاربەجێ دەیهوێ ئیمانە کەم به هیژتر بکاو زیاتر شارەزام بکات له دینە کە ی خۆی.

مەبەستم لێرەدا ئەوێ، که ئیمە دەبێ بزاین خوای به خەشەر له گەڵماندا به به زەیی و میهره بانه، له کاتی کدا که ئیمانە کەمان زۆر به هیژ نیه، ناهیلێ فشارمان زۆر بکەوێته سەر، وە هەراکاتی ک که ئیمانە کەمان به هیژتر بوو فشاری زیاترمان دەکەوێته سەر، بۆ ئەوێ ئەو فشار و تاقیکردنە وانه ببنه هۆکاری زیاتر به هیژبوونی ئیمانمان.

دیاره که سیکیش بیهوێ چیشتی ک بکوێنی ناگری بۆ زیاد دهکات، ئیمانیش له راستیدا له بۆته ی تاقیکردنەوێ و نارهتیه تی کاندایه قال دهیته وێ و ساغ دهیته وێ، وە ئینسان له کل دهردی، وە ک فەرمووده ی پێغەمبەر ﷺ هیه، که ده فەرموێ: (١) ئینسان به تاقیکردنەوێ و نارهتیه تی کاندایه ده پوات تا وای لێدی ئیمانە کە ی وە کو تاشه به ردی سپی لێدی، که هیچ شتی ک کاریگه ریی له سهری نابیت.

دووهم: شیوازی دیبلۆماسیی و گفتوگۆی راسته وخۆ له گەڵ

پێغەمبەر دا ﷺ

لێرەدا سێ هەلۆیستی بێ پروا کان باس دهکەین، که راسته وخۆ له گەڵ پێغەمبەری خوا دا ﷺ کهوتوونه و تووێژو گفتوگۆ و بێگومان ئەو و تووێژو گفتوگۆیانە ی، که له لایه ن ئەهلی کوفروه له گەڵ پێغەمبەر دا ﷺ کراون، ئیستاش هەر ئەو شیوه گفتوگۆ و تووێژانه ده کرین له گەڵ ئەهلی ئیمان و کهسانێ کدا، که ده یانه وێ به پێی

پیغمبرِ خدا ﷺ ههنگاو بنینو، کۆمه‌لگاکانی خویان بگۆږنو به‌وشیوهیه‌ی لئی بکه‌ن، که خوی پهره‌ردگار پیی رازییه:

په‌ک:

هه‌ولّدانی یه‌که‌م بۆ دانوستان (مفاوضات) و وتووێژی کافره‌کان له‌گه‌ڵ پیغمبرِ خدا ﷺ خوادا ﷺ (ابن هشام) له (السيرة النبوية) دا^(۱) به‌م شیوه‌یه‌ی بۆمانی ده‌گێڕێته‌وه: (قال ابن اسحاق: وحدثني يزيد بن زياد عن محمد بن كعب القرظي، قال: حدثت أن عتبة بن ربيعة وكان سيدا، قال يوماً وهو جالس في نادي قريش، ورسول الله ﷺ جالس في المسجد وحده: يا معشر قريش! ألا أقوم إلى محمد فأكلمه وأعرض عليه أموراً لعله يقبل بعضها فنعطيه أيها شاء ويكف عنا؟ وذلك حين أسلم حمزة ورأوا أصحاب رسول الله ﷺ يزيدون ويكثرون، فقالوا: بلى يا أبا الوليد قم إليه فأكلمه، فقام إليه عتبة حتى جلس إلى رسول الله ﷺ فقال: يا ابن أخي! إنك منا حيث قد علمت من السطة في العشيرة والمكان في النسب وإنك قد أتيت قومك بأمر عظيم، فرقت به جماعتهم وسفّهت به أحلامهم وعبت به أهلّتهم ودينهم وكفرت به من قضى من آبائهم، فاسمع مني أعرض عليك أموراً تنظر فيها لعلك تقبل منها بعضها. قال: فقال له رسول الله ﷺ: (قل يا أبا الوليد أسمع)

قال: يا ابن أخي! إن كنت أتريد بما جئت به من هذا الأمر مالاً جمعنا لك من أموالنا حتى تكون أكثرنا مالا، وإن كنت تريد به شرفاً سودناك عليها، حتى لا نقطع أمراً دونك، وإن كنت تريد ملكاً ملكناك علينا، وإن كان هذا الذي يأتيك رتيّاً تراه لا تستطيع رده عن نفسك طلبنا لك الطب وبذلنا فيه أموالنا حتى نبرئك منه، فإنه ربّما غلب التابع على الرجل حتى يُدأوى منه، أو كما قال له)، حتى اذا فرغ عتبة، ورسول الله ﷺ يستمع منه.

(۱) بروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۴۶-۱۴۷)، ط ۱ دار ابن الهيثم.

قال: أَقْدُ فَرَعْتَ يَا أَبَا الْوَلِيدِ؟

قال نعم.

قال: فَاسْمِعْ مِنِّي.

قال: أَفْعَلْ.

فقال: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱ تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۲ كَتَبْتُ فَصَّلْتُ عَايَتَهُ، قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۳ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝۴ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا إِنَّنَا عَمِلُونَ ۝۵﴾ فصلت، ثم مضى رسول الله ﷺ يقرأها عليه: فلما سمعها منه عتبة أنصت لها وألقى يديه خلف ظهره معتمداً عليها يستمع منه، ثم انتهى رسول الله ﷺ إلى السجدة منها، فسجد، ثم قال: (قد سمعت يا أبا الوليد ما سمعت فانت وذلك).

فقام عتبة إلى أصحابه، فقال بعضهم لبعض: نَحْلِفُ بِاللَّهِ لَقَدْ جَاءَكُمْ أَبُو الْوَلِيدِ بِغَيْرِ الْوَجْهِ الَّذِي ذَهَبَ بِهِ، فَلَمَّا جَلَسَ إِلَيْهِمْ قَالُوا: مَا وَرَاءَكَ يَا أَبَا الْوَلِيدِ؟

قال: ورائي أَنِّي قَدْ سَمَعْتُ قَوْلَكَ وَاللَّهِ مَا سَمِعْتُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَاللَّهِ مَا هُوَ بِالشَّعْرِ، وَلَا بِالسَّحَرِ وَلَا بِالْكَهَانَةِ، يَامَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَطِيعُونِي وَاجْعَلُوهَا بَيٍّ، خَلُّوا بَيْنَ هَذَا الرَّجُلِ وَبَيْنَ هُوَ فِيهِ فَاعْتَزَلُوهُ، فَوَاللَّهِ لَيَكُونَنَّ لِقَوْلِهِ الَّذِي سَمِعْتُ مِنْهُ نَبَأٌ عَظِيمٌ، فَإِنْ تُصِيبُهُ الْعَرَبُ فَقَدْ كُفِّتُمُوهُ بِغَيْرِكُمْ، وَإِنْ يَظْهَرُ عَلَى الْعَرَبِ فَمَلِكُهُ مَلِكُكُمْ وَعِزُّهُ عِزُّكُمْ، وَكُنْتُمْ أَسْعَدَ النَّاسِ بِهِ، قَالُوا: سَحَرَكُمُ وَاللَّهِ يَا أَبَا الْوَلِيدِ بِلِسَانِهِ، قَالَ: هَذَا رَأْيِي فِيهِ، فَاصْنَعُوا مَا بَدَأَ لَكُمْ).

واته: (ابن اسحاق) گوتوویه‌تی: (یزید بن زیاد) له (محمد بن کعب القرظی) یه‌وه هی‌ناویه‌تی، که گوتوویه‌تی: (عوتبه‌ی کوری ره‌بیعه)، که سه‌روک تیره‌یه‌ک بووه،

رۆژێکیان لە دیوێ خانی قورەیش دانیشتووە، ئەوکاتەش پیغەمبەری خوا ﷺ بەتەنیا لە مزگەوت بوو، گوتویەتی: ئەی کۆمەڵی قورەیش، ئەڕێ نەچم قسە لەگەڵ موخەممەد بکەم و هەندیک شتی بۆ پێشنیار بکەم، بەئێکۆ هەندیکێ قبوڵ بکات و ئێمەش چی ویست بۆی بکەین، ئه‌ویش وازمان لێ به‌یئێ؟

دیاره ئه‌وه‌ش لێو کاته‌دا بوو، که حه‌مه‌زه مسوڵمان بوو‌بوو، هاو‌ه‌لانی پیغەمبەری خوا ﷺ یان دەبینی، که گەشە دەکەن و زۆردەبن، گوتیان: با، ئەی بابی وەلید! بچۆ لای و قسە ی لەگەڵ بکە.

ئیدی عوتبە هەلسا و چوو لە لای پیغەمبەری خوا ﷺ دانیشت و گوتی: ئەی برازام! خۆت دەزانی، که تۆ لە تیرە و رەچەڵە کدا چ پلە و پایە یەکت هەیه، تۆ لەنیو گەڵە کەتدا شتیکی نویت پەیدا کردو: کۆمەڵیان ت پێی پەرتەوازه کردو و عەقڵیان ت پێی بە سووک داناو، رەخنە ت پێی لە پەرستراوەکانیان و لە ئاینه‌که‌یان گرتو، به‌هۆیه‌وه بابو باپیرانی پیشوویان ت به‌ کافر داناو! جا گویم بۆیگره‌ چەند شتیکت بۆ پێشنیار دەکەم بەئێکۆ هەندیکێ قبوڵ بکە ی!

دەلی: پیغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: ئەی بابی وەلید، بلی گۆی دەگرم! گوتی: ئەی برازام! ئەگەر مەبەستت ئەو ی که هی‌ناوتە مال و سامانە، ئەو هیندەت لە سامانی خۆمان بۆ خەردەکه‌ینه‌وه، که سامانی تۆ لە هی هەموومان زیاتر بێ، ئەگەر گەورەیی ت دەوێ، ئەو دەتکه‌ینه‌ گەورە ی خۆمان، ئەگەر پادشایەتیت دەوێ، دەتکه‌ینه‌ پادشای خۆمان، ئەگەر ئەو ی دیتە‌لات جندیک‌ه و ناتوانی لەخۆتی دوور بخەیت‌ه‌وه، پزیشکت بۆ دینین سامانی خۆمانی تیدا خەرج دەکەین، هەتا چاکت دەکەینه‌وه، چونکه‌ جاری وایه‌ جند بەسەر پیاودا زال دەبێ، هەتا پیویستی به‌ چاره‌سەر دەبێ! یان شیو ی ئەو ی گوت.

جا کاتی‌ک عوتبە لیبۆو، پیغەمبەری خواش ﷺ هەر گویی گرتبوو، فەرمووی: ئەی بابی وەلید! تەواو بووی؟

گوتی: به لږ، فهرمووی: ده جا گویم بډ بگره!

گوتی وا ده کم، فهرمووی: به ناوی خوی به به زه یی و به خشنده، حا، میم، نیردراو ته خوار له (خوايه کی) به به زه یی به خشنده و کتیبیکه نایه ته کانی روشن کراونه وه، قورثانیکی عه ره یی به بډ که سانیک که بزائن، موژده ده رو ترسینه ره، جا زوربه یان پشتیان هه لکرو نایستن، گوتیان: دلان به رانه به به وهی بډمانی بانگ ده که ی له کیف وهریچراوه له نیوان نیموه و تودا په رده یه که هیه، جا تو چیت له ده ست دی بیکه و، نیموه ش چی پیمان بکری ده یکه یین!

ننجا پیغه مبه ری خوا ﷺ به رده وام بوو له سهر به سهر دا خویندنه وهی، عوتبه ش پاش بیستنی گوئی بډ هه لڅست و، هه ردوک ده ستیشی له دواي پشتیبه وه دانابوونو سهنگی خوی دابوه سهریان، گوئی بډ ده گرت، دواي پیغه مبه ری خوا ﷺ که یشته شوینی سه جده بردن له و سووړه ته داو، سه جده ی برد، پاشان فهرمووی: نه ی بابی وه لید! نه ی بیست بیست، نیدی خوت سه پریشک به!

عوتبه ش هه لسا به ره و لای هاوه له کانی، هیندیکیان به هیندیکیان گوت، سویند به خوا ده خوین بابی وه لید به روویکی جياواز له وهی پیی چوه لای، که رایبه وه لاتان! جا کاتیک لایان دانیشته، گوتیان، نه ی بابی وه لید! چیت پییه؟

گوتی: نه وهی پییه: به خوا قسه یه کم بیست هه رگیز شتی وام نه بیستوه، به خوا نه شیعره، نه جادوویه، نه فالچیتیه، نه کومه لی قورده ش به قسه م بکه نه و بیخه نه نه ستوم، له و پیاوه له کاره که ی بکه رین و هه قتان به سه ریبه نه بی، به خوا نه و قسه یه ی لیم بیست هه والیکي مه زنی ده بی، جا نه که ره به (واته: غهیری نیوهی قورده ش) فه وتان دیان، نه وه به هو ی غهیری خوتانه وه له کولتان بوتوه، به لام نه که به سه ره به رده سهرکه ووی، نه وه مو لکی نه وه هی نیوه یه وه ده سته لاتی وی هی نیوه یه، وه نیوه به هو یه وه به خته وهرترین که س ده بن.

گوتیان: نه ی بابی وه لید! به خوا به زمانی جادووی لیکردووی!

گوتی: نه وه رای منه له باره یه وه و خوشتان چی پیتان باشه و ابکه ن!

دوو:

هاوبه‌شدانه‌رانی مه‌ککه جاریکی دیکه هه‌وێکی دیکه‌یاندا بۆ دانوستان و گفتوگو له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته رۆژێکیان دواى خۆر ئاوابوون: {عتبة بن ربیعة و شیبه بن ربیعة و أبو سفیان والنضر بن الحارث وأبو البختري، والأسود بن المطلب وزمعة بن الأسود والولید بن المغيرة وأبو جهل بن هشام والعاص بن وائل ونبیه ومنبه ابنا الحجاج وأمیه بن خلف}، که نوینه‌ری قورده‌ش بوون له‌ نزیک که‌عه‌ کۆبوونه‌وه، یه‌کیکیان نارد بۆ لای پیغه‌مبه‌رو پێی گوت: که ئه‌و چه‌ند که‌سه کۆبوونه‌وه ده‌یان‌ه‌وێ سه‌بارت به‌و کاره‌ی تۆ قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌په‌له‌ چوو بۆ لایان که ئه‌ویش زۆر مه‌به‌ستی بوو ئه‌و زله‌زلانه‌ بیینی بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌یان بۆ بکات، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌ لایان پێیان گوت: {یا محمد أنا قد بُعِثْنَا إِلَيْكَ لِنُكَلِّمَكَ وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نَعْلَمُ رَجُلًا مِنَ الْعَرَبِ أَدْخَلَ عَلَى قَوْمِهِ مِثْلَ مَا أَدْخَلْتَ عَلَى قَوْمِكَ، لَقَدْ شَتَمَ الْأَبَاءُ وَعَبَتِ الدِّينَ وَشَتَمَتِ الْأَلْهَةُ وَسَفَّهَتِ الْأَحْلَامَ وَفَرَقَتِ الْجَمَاعَةَ... فَإِنْ كُنْتَ أَنْتَ بِهَذَا الْحَدِيثِ تَطْلُبُ بِهِ مَالًا جَمَعْنَا لَكَ مِنْ أَمْوَالِنَا حَتَّى تَكُونَ أَكْثَرَنَا مَالًا، وَإِنْ كُنْتَ إِنَّمَا تَطْلُبُ بِهِ الشَّرَفَ فِينَا فَنَحْنُ نَسُودُكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ بِهِ مَلَكًا مَلَكْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ رَجُلًا تَرَاهُ قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ - وَكَانُوا يَسْمُونَ التَّابِعَ مِنَ الْجَنِّ رَجُلًا - فَرَبَّمَا كَانَ ذَلِكَ، بَذَلْنَا لَكَ أَمْوَالِنَا فِي طَلَبِ الطَّبِّ لَكَ حَتَّى نَبْرُكَ مِنْهُ أَوْ نُعْذَرَ فَيْكَ^(۱)}، واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئێمه‌ نوینه‌رین ئیرواین بۆ لای تۆ بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، وه‌ ئێمه‌ به‌ خوا هیچ که‌سیک شک نابه‌ین له‌نیو عاره‌ب‌اندا شتیکی په‌یدا کردبێ و هه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ په‌یدات کردوه، تۆ عه‌یب له‌ دینمان ده‌گریو، ڕێو شوینی پێشینانمان به‌هه‌له‌ ده‌زانیو، جینیو به‌ په‌ستراره‌کانمان ده‌لییو، ئێمه‌ت پێی بێ عه‌قل و نه‌فامه‌و، کۆمه‌لگای

ئىمەت پەرتەوازە کردوہو... جا ئو قسانەى، کہ تو دەیانکەى ئەگەر مەبەستت پى مالو سامانە ئەوہ مالو سامانت بو کۆدەکەینەوہ تا ئە ھەموومان دەولەمەندتر دەبى، وە ئەگەر دەرەوئى بىتکەين بەسەرۆکى خۆمان ئەوا دەرەوئى ئەگەر، وە ئەگەر دەرەوئى بىي بە پادشا دەرەوئى بە پادشا، يان ئەگەر ئەوہش نىو (جند) يک بەسەرتدا زال بوو، ئەوہ پارو سامانى خۆمان خەرج دەرەوئى و دکتۆرت بو پەيدا دەرەوئى تاكو چاکت دەرەوئى، جا يان چاک دەرەوئى يا ئەوکات ئىمەش خاوەن عوزرين، چونکہ ھەرچى پيمان کراوہ کردوومانە.

پېغەمبەر ﷺ وەلاميان دەداتەوہ دەرەوئى: {مايى ما تقولون، ما جئت بما جئكم به أطلب أموالكم، ولا الشرف فيكم، ولا الملك عليكم، ولكن الله بعثني إليكم رسلاً، وأنزل عليّ كتاباً وأمرني أن أكون لكم بشيراً ونذيراً، فبلغتكم رسالات ربي ونصحت لكم، فإن تقبلوا مني ما جئكم به فهو حظكم في الدنيا والآخرة، وإن تردوه عليّ أصبر لأمر الله حتى يحكم الله بيني وبينكم أو كما قال (۱)}، واتە: ئەوہى ئىوہ دەيلين ئەوہم نىە (سەرەتا ئەفى ئەوہ دەکا کہ شىت بى)، وەئەوہى کہ من بو ئىوہم ھىئاوہ مەبەستم پى مال کۆکردنەوہ نىە، وە مەبەستم پى سەرۆک خىلايەتى و گەورايەتى نىە، ھەرەھا مەبەستم پى پادشايەتیش نىە من پېغەمبەرى خوا، بو لای ئىوہى رەوانە کردووم، وە کىيىكىشى بو لا ناردووم، وە فەرمانى پى کردووم، کہ موژدەتان پى بدەم (بە بەھەشت ئەگەر بەندايەتى بو خوا بکەن)، وە بتانترسىنم (بە دۆزەخ ئەگەر بەندايەتى بو خوا نەکەن) ئەوہ من پەيامى خوا پى راگەياندن، وە دلسۆزىم بو نواندن، ئەگەر ئىم وەرېگرن، ئەوہ بەشو پشکىكى باشتان ئە دنياو دواروژدا ھەيە، ئەگەر بەسەریشم دايدەنەوہ، ئەوہ سەر دەرەوئى بو فەرمانى خوا، تا خوا حوکم ئە بەينى من و ئىوہدا دەرەوئى.

ئاوا بهم شیوه یه پیغه مبهري خوا ﷺ ولامی دووهم ههولئ کافره کانی دایه وه، که هاتبوون دانوستان (مفاوضه) ی له گه لدا بکه ن.

سی:

جاریکی دیکه ش وهك دوايين ههول، قوره شیییه کان بو گفتوگوو ریکه که وتنو دانوستان (مفاوضات): {الأسود بن عبدالمطلب والوليد بن المغيرة وأمية بن خلف والعاص بن الوائل} یان نارده لای پیغه مبهري ﷺ پیا یان گوت: {یا (محمد)! هلم فلنعبد ما تعبد وتعبد ما نعبد، فنشترك نحن وأنت في الأمر، فإن كان الذي تعبد خيراً مما نعبد، كنا قد أخذنا بحظنا منه، وإن كان ما نعبد خيراً مما تعبد، كنت قد أخذت بحظك منه!} (۱)، واته: ئه ی موحه ممه د! وهره ئه وه ی تو دهبیه رستی ئیمه ش له گه ل تو دهبیه رستین، ئه وه ی که ئیمه ش دهبیه رستین تو ش بیه رسته، جا ئه گهر ئه وه ی تو دهبیه رستی باشتو بوو له وه ی ئیمه، ئه وه له و خیره ی که تو له سه ری ئیمه ش تییدا به شدار ده بین، وه ئه گهر په رستراوه کانی ئیمه ش باشتو بوون، ئه وه تو ش له خیره ی ئه وه ی ئیمه دا به شدار ی، (چ سه و دایه کی عه جاییو سهیره!).

ئیره دا خوی په روه ردگار له جیاتی پیغه مبهري ﷺ ولام ده داته وه ده فه رموی:

﴿سَمِيعُ اللَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾ الْكَافِرُونَ﴾.

نښه ده لیرې زور جی سهرنج وړامانه نښه ده که خوی پوره دگار هه نگو به هه نگو له گه پېغه مېره خوی بووه وړینمونی کرده، وه لیرې خوی به به زه بی ده فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به به زه بی به خشنده، ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ وه لایان بده وه بلای: نهی بی پرواینه! ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ نهی نیوه دهییه رستن من ناییه رستم، (چونکه نهوان به وړالت بتو صه نه و له راستیدا نهوانه یان دهییه رست که له پشت بتو صه نه مه کان بوون، وه (أبو جهل) (ولید بن المغیره) باقی زله زله کانی قورپیش، که حال ل و حه پامیان دیاری ده کرد بو خه لک، وه خویان لی کرد بوون به په رستراو پوره دگار، هه بویه ش نهوانه قه لاس ده بوون به و په یامه، که پېغه مېره ﷺ هیناویته، چونکه کاتیک (خوا بهییه کگرتن و خوا په رستی) هه بی، خه لک هیچ که سو هیچ شتیکی دیکه ناپه رستی و عه بدایه تی بو ناکات و جگه له خوا ناپه رستی) دوی ده فرموی: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه نهی که من دهییه رستم، (که خوی) نیوه ناییه رستن (یانی: من تا خوا په رست بسم خوا په رستییه کهم ریگم نادات که بتو صه نه یان طاغوت و فیرعه ونیک په رستم، وه نیوه ش تا بت په رست و طاغوت په رست بن، به که لکی خوا په رستی نایه، نه گهرچی به وړالت نویژیکیش بکه، به لام مادام پیتان وایه خوا هاویه شی هه و وه چوون به قسه ی خوا ده که به قسه ی غهیری خواش ده که، وه وه چوون له خوا ده ترسین له غهیری خواش ده ترسین، یان وه چوون خوی پوره دگارتان خوش دهی نه ونده یان زیاتریش شتیکی دیکه تان خوش دهی، یان وه چوون خواتان له لا گه ورهیه نه ونده یان زیاتریش شتیکی دیکه تان پی گه ورهیه، نه مه نه ده گه یه نی، که ناتوانی بلای: خوام په رستوه، چونکه خوا په رستی کاتیک رسته که غهیری خوا نه په رستی) پاشان ده فرموی: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾، واته: وه نهو شیوه په رستنه، که نیوه دهییه رستن من ناییه رستم، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا

أَعْبُدْ ﴿١﴾، واته: وه ئیوهش ئهو شیوه په‌رستنه‌ى من ده‌یپه‌رستم ئیوه ناپیه‌رستن، وه له‌کوتاییدا ده‌فرموی: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، واته: دینی خوتان بو خوتانو دینی خوښم بوخوم.

لیږده‌دا دوو حه‌قیقه‌ت و راستی گه‌وره‌مان ده‌ست ده‌که‌ون:

أ- (الکافرون) (ال) ی (جنس) ی له‌سهره، که‌واته هیچ کافرېک نیه ئهم ده‌سته‌واژه‌یه نه‌یگریتته‌وه، وه ئهو ناپیه‌ته‌ی که ده‌فرموی: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾﴾، که‌واته هیچ کافرېک نیه که شتېک نه‌په‌رستې، کافر خوا ناپه‌رستې، به‌لام شتېکی دیکه ده‌په‌رستې، جا ههر شتېک بې: دار، به‌رد، حېزب، ده‌ولت که‌سېک، به‌رنامه‌یه‌ک... یان وه‌ک هیندو‌سیه‌کان مارو دوپشک، یان وه‌ک هه‌ندئ خه‌لکې شه‌فریقی دره‌خت، یان وه‌کو خه‌لکې دی هه‌واو ئاره‌زووی خوی، یان پاره‌و پول، بویه ئینسان یان ده‌بې خوا په‌رست بې، یان ده‌بې شتېکی دیکه ههر په‌رستې.

ب- له‌کوتاییشدا که ده‌فرموی: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، که‌واته: ئه‌وه که کافره‌کان غه‌یری خوا شتېکی دیکه ده‌په‌رستن، ئه‌وه‌ش ههر دینه، طاغوت په‌رستې و فېرعه‌ون په‌رستېش ههر دینه و ههر فیکره‌و په‌یره‌وو به‌رنامه‌یه‌کېش غه‌یری ئیسلام، که خه‌لکې له‌سهرې برؤن، ئه‌وه‌ش دینه، به‌لام دینی دانراو باطل.

که‌واته: وه‌ک چؤن خواپه‌رستېی دینه، به‌لام دینېکی هه‌قه، به‌هه‌مان شیوه غه‌یری خواپه‌رستېش ههر دینه، بویه ده‌بې ئه‌وه له‌مېشکماندا زؤر رؤشن بې که ئیمه له‌گه‌ل کافره‌کان هه‌ردوو کمان ههر ده‌په‌رستېن، به‌لام جیاوازیه‌که‌ی ئه‌ویه که ئیمه

خوا ده پېرستېڼو ته وائېش غه یری خوا ده پېرستن، هه روه‌ها هه ردو وکمان دینمان هه یه، به لّام نیمه دینیکې هه قمان هه یه که ئیسلامه، ته وائېش دینیکې باطل، که غه یری ئیسلامه و له و حالته شدا ته و که سه ی غه یری ئیسلامی کرد بیتته دینی خوی، ناتوانی بلی مسوئلانم، وهك خوی پهره ردگار ده فرموی: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِۦ...﴾ (الأحزاب، واته: خوا دوو دلی له نیو هه ناوی هیچ پیاوړکدا نه خو لقا ندوه.

تهو دلّش یان ده بی خوی پی بپه رستې و به دوا ی به رنامه ی خوا بکه وئ، یان ده بی غه یری خوی پی بپه رستې و به دوا ی به رنامه ی غه یری خوا بکه وئ، که واته: هه رکه سیك به دوا ی به رنامه ی غه یری ئیسلام بکه وئ، جا له هه ر شوینیکه وه هاتبی، مادام تهو به رنامه یه حه لّال و حه رام و ته مرو نه هی و، ریک خستنی ژيانی خه لکی تېدابی، تهو دینه، جا ناوی سوسیالیزم بی، یان کومونیزم، یان کاپیتالیزم، یان لیبرالیزم، یان ناسیونالیزم یان عه ولّهمه... هتد، گرنګ تهو دیه غه یری ئیسلام، هه مووی به دین له قه لّهم ده درئ، به لّام دینیکې باطل و پوچ، بزیه هه رکه سیك که بیه وئ خوا په رست بی، ده بی به دین و به رنامه ی خوا وه پابه ند بی، وهه ر کاتیک، که ئینسان له دین و شه ریه تی خوا لایدا، به ته ئکید ته و کاته ی که لایداوه، له خوا په رستیشی لاداوه.

سیّیه م: - شیوازی پروپاګه ندو هیرشی راګه یانندن

کافرو بی پروایه کان له نه نجامی ته ودها که له مه یدانی رو به پرووونه و هی فیکری و به لّگه هی نانه ودها شکستیان خواردوه، خویان ناچار بینیه، که په نا بهر نه بهر شیوازی

پروپاگهندهو هیڅی راگه یاندن، ناشکراشه که سیڅ که بهرنامه یه کی روونو ئامانجیکي راستو رهوانی هه بیټ، په نا ناباته بهر پروپاگهندهو شیواندنې په یام و فیکری بهرام بهر، به لکو به شیوه ی مه تتیقو به به لگه له گه لیدا روو به روو ده بیټه وه، ئیستاش هیندیک له وه هه ولانه ی بی پروایه کان ده خینه روو، که له بازنه ی پروپاگهندهو هیڅی راگه یاندن کولده بنه وه:

په که:

(ولید بن المغیره) - که پیشتیش چهند جاریک ناوی هاتوه یه کیڅ بووه لهوانه ی، که له نیو قوره یشدا قسه زان کابرایه کی به ته مه ن بووه، پوژیک له نیو کومه لیک له سهرانی قوره یش ده لیت^(۱): {یا معشر قریش قد حضر هذا الموسم وان وفود العرب ستقدم علیکم فیه، وقد سمعوا بأمر صاحبکم هذا فأجمعوا فیه رأياً واحداً ولا تختلفوا فیکذب بعضکم بعضاً ویرد قولکم بعضه بعضاً، قالوا: فانت یا أبا عبد شمس فقل وأقم لنا رأياً نقول به: قال: بل أنتم قولوا اسمع، واته: نه ی کومه لی قوره یش نه وه نه مسالیش کاتی حه ج هاتو وه فده کانی عه رب دین بو زیاره تی (کابه) (به حیسابی خو یان چونکه عاره به کان خو یان له سهر دینی (ابراهیم) - علیه الصلاة والسلام - له قه لهم داوه) دین وه هه والی نه براده ری ئیوه شیان بیستوه، جا هه مووتان له سهر یه ک بوچوون کوبینه وه رای جیا جیاتان نه بی، هه ندیکتان هه ندیکتان به درو بیننه وه، وه قسه کانیشان با هه ندیک هه ندیک هه لنه وه شینیته وه (یه کیڅ بللی شیت، نهوی دی بللی نه خیر شاعیره -!!) نهوانیش پیان گوت: نه ی (أبا عبد الشمس) تو رایه کمان پی بللی ئیمه ش نه قسه یه تو ده که ی، له وه لامدا گوتی: نا ئیوه بلین گویم ئییه بزائم ئیوه چیتان پی چاکه!!

{قالوا: نقول کاهن!، گوتیان ده لیکن کاهینه، (واته: فالچی).

{قال: لا والله ما هو بكاهنٍ لقد رأينا الكهانَ فما هو بزمزمة الكاهن ولا سبعة} گوتی: ئە خێر سوێند بە خوا ئەو کاهین نیە، ئێمە کاهینەکانمان بینووە قسەکانیشی نە سرکە سركو نە سەر وادارە، وەك هێ کاهینەکان.

{قالوا: فنقول: مجنون!}، گوتیان: دەلێن شیتە!

{قال: ما هو بمجنونٍ لقد رأينا الجنون وعرفناه، فما هو بخنقه ولا تخالجه ولا وسوسته} گوتی: ئە خێر شیتیش نیە، چونکە شیتیشمان بینووە، وە دەزانین شیت چۆنە، ئەو نە وەك شیتان تووشی تەنگە نەفەسی و پشوو سوار بوون دیت، وە نە دەست دەو شیت و نە وەسوەسەشی هەیه.

{قالوا: فنقول: شاعر!}، گوتیان: دەلێن شاعیرە!

{قال: ما هو بشاعر، لقد عرفنا الشعر كله رجزه وهزجه وقريضه ومقبوضه ومبسوطه، فما هو بالشعر}، گوتی: شاعیریش نیە! چونکە هەموومان شیعەر دەناسین، هیچ کام لە جوۆرەکانی شیعەر نیە.

{قالوا: فنقول: ساحر!}، گوتیان: باشە دەلێن جادووگەرە!

{قال: ما هو بساحرٍ لقد رأينا السَّحارَ وسحرهم فما هو بنفثهم ولا عقدهم}، گوتی: ئە خێر جادووگەریش نیە، چونکە جادووگەرانیان بینوون، نەفوو لێکردنی جادووگەرانی، وە نە گری لێ بەستنی جادووگەرانی (چونکە جادووگەر کاتیئێک، کە جادوو دەکات، گری ئە شتێک دەدات و پاشان فووی پێدا دەکات).

{قالوا: فما نقول يا أبا عبد الشمس!}، گوتیان: ئەدی چ بلێین ئەی (أبا عبد الشمس؟).

{وقال: والله أن لقوله لحلاوة وإن أصله لَعَذَقُ وإن فرعه لجناة، وما أنتم بقائلين من هذا شيئاً إلاَّ عُرِفَ أنه باطل، وإن أقرب القول فيه لأن تقولوا ساحر، جاء بقول هو سحر يفرِّق به بين المرء وأبيه وبين المرء وأخيه، وبين المرء وزوجته وبين

المرء وعشيرته، ففرقوا عنه بذلك فجعلوا يجلسون بسُّبُل الناس، حين قدم الموسم لا يمرّ بهم أحدٌ إلاَّ حدّروه إياه وذكروا لهم أمره!، واته: -وله لیدی کوری موغښه‌یره- گوتی: له راستیدا قسه‌که‌ی شیرنایه‌تییه‌کی زور تاییه‌تی هه‌یه، وه بناغه‌ی قسه‌که‌شی وه‌کو بنکی دار خورما وایه، وه لقو پویه‌کانی قسه‌که‌شی وه‌کو دره‌ختی میوه‌دار وایه، وه ئیوه هیچ کام له‌و قسانه نالین، که باستان کردن، هه‌موو که‌س ده‌زانن، که له‌و قسانه پووچن، به‌لام به‌ناچاریی نزیکت‌ترین قسه، که خه‌لک لیمان بسه‌لمینن، له‌ویه که بلین: موحه‌ممه‌د جادوو گهره! چونکه قسه‌که‌ی (واته: قورئان) جادوویوه بابو کوری پی له‌یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه، براو برای پی لیك جیا ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها ژنو می‌رد لیك جیا ده‌کاته‌وه‌و، ئینسان له‌گه‌ل عه‌شیره‌ته‌که‌ی لیك ده‌ترازینن، به‌و جوړه کاتیک که مه‌وسیمی حه‌ج هات له‌سه‌ر ری‌ی خه‌لکی داده‌نیشن، وه هه‌رکه‌سیکیان ده‌بینی ناگاداریان ده‌کرده‌وه که له‌و کابرایه جادوو‌گهره!!

ئنجای خوی کاربه‌جی له‌وباره‌وه ئهم ثایه‌تانه‌ی نارنده‌ خوار: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝۱۱ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝۱۲ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝۱۳ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْنِيدًا ۝۱۴ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝۱۵ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝۱۶ سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ۝۱۷ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۝۲۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝۲۳ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝۲۴ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝۲۵ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝۲۶ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝۲۷ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝۲۸ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝۲۹ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرِ ۝۳۰ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۝۳۱﴾ ... المذشر.

ئەم ئایەتە تانە ھەموویان دەربارەی وەلیدی کۆری موغەیرە ھاتوونە خوار کە دلتیابوو موخەمەد ﷺ پیغەمبەری خوایە، بەلام بۆ تیکنە چوونی بەرژووەندی خوێ و زلەزلەکانی دیکە قورەیش، ئاوا پیغەمبەری ﷺ تۆمەتبار کردووە بەو کە جادووگەرە، بۆیە خۆی پەرەردگار ئە وەلامیدا دەفەرموێ:

﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴾، واتە: (ئەو موخەمەد) ئییم گەرێ بۆ تۆلەستاندەو ئە کەسێک کە بەشیوہیەکی تایبەت دروستم کردووە (یاخود کە دروستم کردووە بیکەس و بێدەر بوو، بەلام دوایی چەندان نەعمەتم بەسەردا رشتوون)، ﴿ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴾، واتە: وە مال و سامانیکی دورو درێژم پێداوە، ﴿ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴾، واتە: وە کورانیەک کە ئە کۆرە مەجلیسا ئە گەلیدا نامادە دەبن، ﴿ وَمَهْدَتُ لَهُ تَمَهِيدًا ﴾، واتە: وە ئە ھەموو کاریکی دنیا پێدا زەمینە سازیم بۆ کردووە، ﴿ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴾، واتە: ئیستاش بەتەمایە بۆی زیادکەم، ﴿ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴾، واتە: نەخیر ئەو نەسەلمێنە بۆ ئایەتەکانمان، ﴿ سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ﴾، واتە: ئەمەودوا تووشی حالیکی ناخۆش و زەحمەتی دەکەم، ﴿ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴾، واتە: ئەو بیرێ کردووە، زۆریش شتەکە بێراورد کردو لێی ورد بوو، نەفرینی لێ بێ و بەکوشت چێ، چ جۆرە بەراوردییەکی کرد، دوایی بەکوشت چێ چ جۆرە لیکدانەووە بەراوردییەکی کرد، ﴿ ثُمَّ نَظَرَ ﴾، واتە: دوایی سەرنجیدا، ﴿ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴾، واتە: دوایی ڕووی خوێ گرزو تال کرد، (چونکە ھەرچەندە سەرئەنجی قورئانیدا عەیبی بۆ لێ نەدۆزرایەووە ڕەخنە پاستەقینە پێ لێ نەگیرا)، ﴿ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاصْتَكَبَ ﴾، واتە: دوایی پشتی تێکردو خوێ بە زل گرت (دوای ئەوێ، کە زانی قورئان ھەقە)، ﴿ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَٰهٌ سِحْرٌ يُؤْتِرُ ﴾، واتە: وە گوتی: ئەو جادوویەکە، کە

خَلَّكَ لَهُ يَهْ كَدَى دِهْ كِرِيْتِهْ وَهُوَ فَيْرَى يَهْ كَتَرَى دِهْ كَهْن، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾، واته: گوتى: ئهْوه جگه له قسه ي به شهر هيچى ديكه نيه!

ئنجَا خَوَاي زَالَا هَهْ رَهْ شَى لِيْدَهْ كَات وَ دَهْ فَرْمُو: ﴿سَأُصْلِيْهِ سَقَرَ﴾ (۲۶) وَمَا أَذْرَكَ مَا سَقَرُ ﴿۲۷﴾ لَا بُقَى وَلَا نَذْرُ ﴿۲۸﴾ لَوَا حَةً لِلْبَشَرِ ﴿۲۹﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ، واته: لهْ مهْ دودا دِهْ يَخْه يَنْه نِيْو سَهْ قَهْ رَهْ، دِهْ زَانَى سَهْ قَهْ رَ چِيْيه؟ هَهْ رَجَى بَخْرِيْتَه نِيْوَى هِيْجَى لِيْ نَاهِيْلِيْ، نَهْ يَسُووْتِيْ، لهْ گَهْل يَهْ كَه مَبْن بَلِيْسَه ي به دَهْم وچَاوَى ئِيْنَسَان دِهْ كَهْوَى، هَهْ مَوَى دَا دَهْ مَالِيْ، نُوْز دَهْ فَرِيْشْتَه ي لهْ سَهْرَن.

لهْ كَاتِيْ كِدَا كَه ئَهْم نَاهِيْ تَانَه هَاتَنَه خَوَار، (أَبُو الْأَشْدِيْن)، كَه گَوَايَه پِيَاوِيْ كِيْ يَهْ كَجَار پَالَهْ وَان وَ بَهْ يَزْ بُوَه، دَهْلِيْ: ئَهْ كُوْمَهْلِيْ قَوْرَهْ يَش دُوَان لَهْ وَ نُوْز دَهْ فَرِيْشْتَه يَهْ عَايْدَى ئِيْوَه وَ حَهْ قُدَهْ شِيَان بُوْمَن لِيْ گَهْ رِيْن (۱)!!

بُوِيَه دَوَايِيْ خَوَاي بِالَا دَهْ سَت فَرْمُو: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً...﴾، واته: دُوْزَهْ خَوَا نَهْ كَانْمَان هَهْ ر فَرِيْشْتَهْن، بَهْ لَام فَرِيْشْتَه يَهْ كَه خَوَاي گَهْ وَرَهْ تَوَانَاي تَايِيَهْ تِيْ وَ زُوْرى پِيْ دَاوَه.

دوو:

دِيْسَان (ابن هشام) لهْ كُتِيْبَهْ كَهْ ي خُوِيْدَا (۲) هَهْ لُوِيْ سَتِيْ دُووَهْ مَان بُوْ بَاس دِهْ كَات، كَه هَهْ لُوِيْ سَتِيْ (نَضْرُ بْنُ الْحَارِث) هُو ئَهْ وِيْش يَهْ كِيْ كَ لَهْ پِيَاوَه بَلِيْمَهْ تَهْ كَانِيْ قَوْرَهْ يَش بُووَهْ وَ زَانِيْوِيْ شِيَهْ تِيْ، كَه مَوْحَهْ مَهْد ﷺ بِيْغَهْ مَبَهْ رِيْ خَوَايَه، كَه دَهْلِيْ:

(۱) پړوانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص (۱۴۶۱).

(۲) پړوانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص ۱۵۰، ط ۱، دار ابن الهيثم.

((يا معشر قريش! انه والله قد نزل بكم امرٌ ما أتيتم له بحيلة بعد، قد كان (محمد) فيكم غلاماً حَدَثاً أرضاكم فيكم وأصدقكم حديثاً وأعظمكم أمانة، حتى إذا رأيتم في صدغيه الشَّيْبَ وجاءكم بما جاءكم به قلتم ساحر، لا والله ما هو بساحر، لقد رأينا السحرة ونفثهم وعقدهم، وقلتم: كاهن لا والله ما هو بكاهن... وقلتم: شاعر، لا والله ما هو بشاعر... وقلتم: مجنون، لا والله يا معشر قريش! فانظروا في شأنكم فإنه والله لقد نزل بكم أمر عظيم))، واته: ئهئى كؤمهئى قوردهيش! بهلايهكتان بهسهر هاتوه، كه تا ئيستاهيچ چارهسهر يكتان بؤ نه دؤزيوه ته وه، موحه ممد له نيو ئيوه دا گه نجيک بوو، كه له هه مورتان په سندر بوو، وه له هه مورتان راستگوتر بوو، وه له هه مووشتان نه ميندارترو دهست پاکتر بوو، هه تاکو کاتيک كه له لاجانگه کاني مووى سپى دهرکهوتن - واته کهوته سهرووى ته مهنى چل سالييه وه - وه نهو هاته لاتان وپيامى بؤ هيټان گوتتان جادو وگهره، نه خير به خوا جادو وگهر نيه، جادو وگهرمان بينيوه، كه چؤن فوو لهشت ده کهن و گريئ لهشت ددهن، دوايى گوتتان کاهينه! نه خير به خوا کاهين نيه، دوايى گوتتان شاعيره، نه خير به خوا شاعير نيه، دوايى گوتتان شيتته، نه خير به خوا شيتتish نيه! (دوايى پييان دهئى) ئهئى كؤمهئى قوردهيش! باش سه رنجى كارى خؤتان بدهن به راستى بهلايه كى گهره تان بهسهر هاتوه، چارهسهر يكي بؤ بکهن!.

دياره (نضر بن الحارث) كه دوژمنيكي سه رسه ختى پيغه مبهړ ﷺ بووه به دواى چارهسهر دانانى بهر به ستدا ده گهرئ، وهك (ابن هشام) ئاوامان بؤ ده گپريته وه^(۱): {وكان النضر بن الحارث من شياطين قريش وممن كان يؤذي رسول الله ﷺ وينصب له العداوة، وكان قد قدم الحيرة وتعلم بها أحاديث ملوك الفرس وأحاديث رستم واسبنديار، فكان إذا جلس رسول الله ﷺ مجلساً فذكر فيه بالله وحذر قومه ما

(۱) سه رچاوهى پيشوو، هه مان بهرگو و لاپهړه.

أصاب من قبلهم من الأمم من نعمة الله، خَلَفَهُ فِي مَجْلِسِهِ إِذَا قَامَ، ثُمَّ قَالَ: أَنَا وَاللَّهِ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْهُ، فَهَلُمَّ إِلَيَّ فَأَنَا أُحَدِّثُكُمْ أَحْسَنَ مِنْ حَدِيثِهِ، ثُمَّ يَحَدِّثُهُمْ عَنْ مَلُوكِ فَارِسٍ وَرُسْتَمٍ وَاسْبَنْدِيَارٍ، ثُمَّ يَقُولُ بِمَاذَا (مُحَمَّدٌ) أَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْنِي؟}، واته: (نضر بن الحارث)، كه يه كيځ بوو لهوانه ی زور ئازاری پیغه مبهري دد او دوژمنایه تییه که ی له گه لدا خهست کرد بڼو، و هچو بوو بڼو (حیره) - پایته ختی ده ولته تی غه ساسینه کانی رډم له نزيك شام - جا له وئ هیندیک شت له به سه رهاتی پادشاکانی فارس وه کو رږسته م و نه سبه نديار... هتد فیږبوو، کاتیک که پیغه مبهري ﷺ داده نیشته باسی خوی بڼو خه لکی ده کرد وه باسی به سه رهاتی میلله تانی پیشووی بڼو ده کردن، که خوا چی به سه ر هی ناو و نه گهر ئیمان نه هی نن هه مان چاره نووس چاوه ریتان ده کات، (نضر بن الحارث) له دوا ی پیغه مبهري ﷺ ده چو بڼو هه مان کوږو مه جلیس داده نیشته و له دژ ی پیغه مبهري ﷺ قسه ی ده کردو به ربه رچی قسه کانی ده دایه وه ده یگوت: وهرن ئه ی کو مه لئ قوره یش، من قسه ی با شترم لایه و به سه رهاتی با شترتان بڼو ده خوینده وه، به سه رهاتی پادشاکانی فارس و حیکایه تی رږسته م و نه سبه ندياری بڼو ده خویندنه وه، دوا یی ده یگوت: به چی حیکایه ت و به سه رهاتی مو حه ممه د له هی من خو شترن؟!.

جا (ابن هشام)^(۱) ده لئ: ئه م ئایه ته ی سووږه تی (الأنعام) له باره ی نه وه وه هاته خوار، که ده فهرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ ﴿٩٣﴾ الأنعام.

خوا - جل شأنه - باسی سی جۆره کهس ده کاو ده فەرموئ: کئ سته مکار تره لهو کهسهی که درؤ به ناوی خواوه هه لبه ستی، یان بلئ: وه حییم بو هاتوه وه حیشی بو نه هاتبی، یان کهسیک بلئ: من شتیک ریک ده خه م و ده نیرمه خواری وه کو ئه وهی، که خوا ناردوو یه ته خوار؟! وه ئه گهر تو سته مکاران بیینی له کاتی سه ره مه رگدا، که فریشته کان ده ستیان راکیشاون، وه پییان ده لئین: پرووحتان ده ربینن (ئهو پرووچه پیسه تان) ئه مپرو ده بی ئازاری ریسواکه ر بچینن، به وهی ئه سه ر خوا شتی ناحه قتان ده گوت، وه له به رانه ر ئایه ته کانی خوا دا خو تان به گه وه ده گرت.

سی:

(ابن إسحاق)، که (ابن هشام) له کتیبی (السيرة النبوية) دا^(۱) لیی ده گپیتته وه، ده لئ: {ثم إن قريشاً اشدت أمرهم للشقاء الذي أصابهم في عداوة رسول الله ومن أسلم معه منهم، فأغروا به سفهائهم فكذبوه وأذوه ورموه بالشعر والسحر والكهانة والجنون ورسول الله ﷺ مظهر لأمر الله لا يستخفي به مباديهم بما يكرهون عن عيب دينهم، واعتزال أوثانهم، ورفاقه إياهم على كفرهم}.

دیاره (ابن هشام) هه میشه له (ابن إسحاق) وه نه قل ده کات، به لام جار جار هه ندیک ریوایه تی خویشی ده خاته نیو سیره، ئه گه رنا (السيرة النبوية) له ئه سلدا هی (ابن إسحاق) ه، که یه که مین کتیبی زیاننامهی پیغه مبه ره ﷺ نوو سرا بیته وه، جا ده لئ: دروایی قوره یش زیاتر به د به ختی و مال و پیرانی ملی گرتن، به هو ی دژایه تی کردنی پیغه مبه ره ﷺ و ئه وانهی له گه لی مسو لمان بوو بوون، نه فامو بی عه قله کانی خو یانیان له پیغه مبه ره ﷺ به رده داو، قسه ی ناخو شیان پی ده گوت و درو یان ده دایه پالو ئه زیه تیان ده داو، تۆمه تباریان ده کردو پییان ده گوت: شاعیره و قسه که شیان به شیعر ده دایه قه لهم، پییان ده گوت: جادو و گه رو فالچی (کاهن) و

پيشيان ده گوت شيت، (جا بو ئينسانىكى پاك و بهرېزى و هك پيغه مېهر ﷺ، كه ههميشه خوې پاراستوه له شتى نرم و پهست و خراب، نازارى د هروونى و قسه پي گوتران، زور ناخوشه و ناخوشره له ليدان و نه شكه نجهى جهسته يى، هرچه نده خواى په روه دگار بو نازاردانى جهسته يى سنوورى بو دانابوون و، نه گهر ويستبايان زياته رويى بكهن، پيغه مېهرى د پاراست، به لام بيگومان جارى وا هه يه، كه قسه يه ك ده كړى له خه نجه ريك، يان له تيريكي زه راوى زياتر، له د هروونى ئينسانى خاوه ريزو كه رامهت و حورمهتدا كار ده كات، نه گهرنا و ه كو گوتراوه: ئينسانى سووك بيريزى، به ناسان له سهرى ده گوزه رى، چونكه برينى مردو نازارى نيه:

ومن يهن يسهل اخوان عليه وما ليخرج بيئت ايسلام

دياره كه سيك، كه رووحيكى شه ر هفمه ندانهى نه بى نازارى پي ناگات، به لام پيغه مېهرى ئيمه ﷺ سروشته كهى نه ونده پاك و چاك بووه، ر هوشتى نه ونده بهرزو جوان بووه، كه ته نانهت له سهرده مى نه فاميشدا، كافر هكان دانيان بهر هوشتى بهرزي نه ودا هي ناوه، ئينسانىك، كه نه وندهى خو پاراستوه له شتى نرم و پهست، كاتيك كه تومه تبار ده كړى به شتى ناخوش و پيى ده گوتري: تو شيتى! بيگومان زور له سهر دلى قورس بووه، و هك دوايش باس ده كه ين، كه پيغه مېهر ﷺ چون باسى له و ئيش و نازارهى كرده، به لام نيا له و تومه تانهى كه له لايه ن كافر هكانه وه د درانه پال پيغه مېهر ﷺ هيچ كاريان تى ده كرد له سستى نواندن له گه ياندى بانگه وازه كهيدا؟ بيگومان نه خير، و هك (ابن هشام) ده لى: {و رسول الله ﷺ مظهر لأمير الله لا يستخفي به مبادوهم بما يكرهون}، و اته: به لام پيغه مېهرى خوا ﷺ هر دينى خواى بلا وده كرده وه، ناشكراى ده كرد و په نهانى نه ده كرد، چى نه وان پييان ناخوش بوو، نه وهى باس ده كرد، (نهك له بهر ر ق هه ستاندى نه وان، به لكو نه و له كاتيكدا، كه باسى په رستراوه كاني بى پروايانى ده كرد، له هه موو شت زياتر رقيان پي هه لده ستا،

له کاتیکدا که پیغمبهر ﷺ دهیفرموو: بتهپرستی شتیکی پووچه، چونکه غهیری خوا، یان له خوار خۆتهوهیه، یان وهك خۆته، کهچی بهرنامه ی ژیانته بۆ دادهنئ، بۆیه ههرچۆن بیته پرستی غهیری خوا شتیکی پووچه، جا، که پیغمبهر ﷺ وای دهفرموو، بیبروایه کان ئهوه یان بهجنیو دهزانی، بۆیه پیویسته ئاگادار بپن و بهههله تینهگهین، که له ریوایهتهکاندا گوتراوه: {یشتم آباعنا، یشتم آلهتنا} مه بهست ئهوه بووه، که رهخنه ی مهنتیقی لییان گرتوه، ئهگه رنا وه نه بی پیغمبهر ﷺ جینیوی دابی، به لکو پیغمبهر ﷺ رووحم بهقوریانی بی، ئهوهنده بهرپزرو زمان پاک بووه، که هه رگیز وشه ی ناشیرینی نهزانیوه، بهلام کافره کان ئهوه یان پی سهر بووه، که پیغمبهر ﷺ فرمویهتی: ئهوه دارو بهردهی، که ئیوه دهیانپه رستق هیچ نپ، چونکه خۆتان لهو په رستراوانه تان گه وره ترن، ئیوه ئینسانن، که خوا پزری لینان، بهلام ئهوانه دارو بهردیکن، که خوا بۆ خزمهتی ئیوهی دروست کردوون، وهك خوی کاربه جی دهفرموو: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿۱۳﴾ الجاثیه، واته: وههوهی له ئاسمانه کان و زهویدا ههیه، خوا له لایهن خۆیهوه هه مووی بۆ ئیوه مهیسهر کردوه..

به ئی، بیبروایه کان له بهرانبهر رهخنه ی پیغمبهر ﷺ له تیروانین و په رستراوهکانیادا، ئازارو ئهشکه نهجه ی پیغمبهر ﷺ یان دهدا، له پرووی نه فسی و راگه یاندنهوه، بهو شیوهیه ی باسمان کرد، که بیگومان ئهوه ی باسکرا مشتیکه له خهرواریک و لویجیکه له جهوالیک، ئهگه رنا له کتیبه کانی (سیره) دا زۆر له باره وه باسکراوه، ته نانهت ئهوانیش نه یانتوانیوه ئهوه ی، که بووه و پرویداوه، هه مووی بنوسن.

چونکه پیغمبهر ﷺ له ماوه ی ئهوه (۱۳) ساله ی، که له مهککه دا بانگه وازی کردوه، له لایهن کافره کانه وه تووشی چه ندین گرفت و ته زیهت و ئازارو نارچه تی کراوه،

به خراپترين شپوهو چندين شپواز، ويستويانه پهرچو له مېر له پړي بانگه وازه كيدا دروست بكنو، ههولئ نهو ديان داوه شكست به كار كهي بيټن، به لام خوي و نهوانه پهره ده پدېون، له پيناو رهامه نديي خواو جيبه جي كړني فرماني پهره دگارو سهركه وتني بانگه وازي ئيسلاميدا، ناراميان گرتو به حيكمت و ليزانينه وه دريژه ديان به كارو خه باتداو، به ئيمانكي به هيژو چه سپاوه وه، له بهرانبهري هه موو جوړه ههولئكي ناحه زانه ي نهيارانيدا وهستان.

پيغه مېر ^{صلى الله عليه وسلم} له ژير روشنايي ته وجيهات و وهحي خوي پهره دگاريدا، دريژه ي به كاره كانيداو دهوړو كاريگه ربي، رږژ بو رږژي زياتر دهره وشايه وه، ههول و كاري كافره كانيش هه مووي بي بهرهم و نهوژك دهرچوو.

لهوه ي رابرد دهر كهوت، كه نه گهر بانگه وازي موحه مه د خويي نه بوايه و، بو دنياو دهسه لات و سامان بوايه، نهوه ههر له سهره تاوه كافره كان نهو شتانه ديان بو پيشنيار كردهو، به لام راستيي پديامي خواو پيغه مېر ايه تي موحه مه د، هه موو نهو شتانه ي كافره كاني به درو خسته وه.

ډاگه باندني مخكښي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له لاره كوله به نېهكان له كملاتين

Stay in touch on social media

نن مخكښي ماموستا علي بابير

www.alibapir.net

English - عربي - كوردي

علي بابير/ AliBapir

مخكښي ماموستا علي بابير

ډاگه باندني مخكښي ماموستا علي بابير

چوارم:- ئازاردانی د پروونی و جهسته یی پیغمبر ﷺ له لایه ن
بی پروا کانه وه:

به پړزان!

لیږده! شهنش نمونه دیننه وه بو چونیه تی ئازاردانی د پروونی و جهسته یی
پیغمبر ﷺ له لایه ن کافره کانه وه، بو ئه وه ی په رچو له مپهر بڅنه به رددم
بانگه وازه که ی و دهستی پی ه لبگرن له و په یامو به رنامه و بانگه وازه ی که خوا ی
په روه ردگار پییدا نارده وه، فرمانی پی کرده که رایبگه یه نی:

یه ک:

{عن أبي هريرة، قال: قال أبو جهل: هل يعْفُرُ (محمد) وجهه بين
أظهركم؟ قال فقيـل: نعم، فقال: واللّات والعزى لئن رأيته يفعل ذلك لأطأن
على رقبته، أو لأعفرن وجهه في التراب، قال: فأتى رسول الله ﷺ وهو
يـصلي، زعم ليطأ على رقبته، قال: فما فجئهم منه إلا وهو ينكص على عقبه
ويبقى يديه، قال: فقيـل له: ما لك؟ فقال: إن بيني وبينه لـخندقا من نار
وهو لا وأجنحة، فقال رسول الله ﷺ: (لو دنا مني لاخطفتـه الملائكة
عُضْوًا عُضْوًا) رواه مسلم^(۱)، واته: ئه بوو هوږه يږه - خوا ليی رازی بی - ده لیت:
رؤژنیک ئه بوو جه هل له کوږو مه جلیسی خویاندا دانیشتوه گوتویه تی: ئه وه موحه مه د
له پیښ ئیوه ده موچاوی خوی به خول ده کات؟! (ته عبیریکی ناریکی به کاره ی ناوه
مه بهستی ئه وه بووه، که سه جده ده بات له نیو مزگه وتی حرام له لای که عبه)،
گوتیان: به لئ، (دیت لیږه نویژی ده کات) ئه ویش سویند ده خوات و ده لئ: سویند به
(لات) و سویند به (عوززا) ئه گهر بیینم سه جده به ری و نویژ بکات، پی له سر ملی

داده نيمو دهموچاوی له نيو خوځي ودرده دم، ئیدی ئه بوو جه هل هاته لای پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتیکدا که نویژی ده کرد، بؤ ئه وهی له کاتی سه جده برنیدا پی بخاته سهر ملی موباره کی، به لام کافره کان ههر ئه وندیهان زانی ئه بوو جه هل پاشه و پاش له سهر پاژنه پیان ده کشیتوه به ددهسته کانی بهرگری له خووی ده کات و خووی له شتی که ده پاریزیت، چونه لای و، گوتیان: ئه وه بؤ واده که ی؟! ئه ویش گوتی: له نیوان منو موحه مده دا یه ک چالی ئاگرین هه بوو، وه مه خلوقیکی زور سامناک هه بوو، که بالی گهره ی هه بوون و زور ترساندمی، پیغه مبهر ﷺ دواي ئه وهی، که نویژه که ی ته و او کرد، فهرمووی: ئه گهر ئه بوو جه هل لیم نزیک بوو بایه وه و پیی خستبایه سهر ئه ستوم، فریشته کان دای ده هاتنی و پارچه پارچه یان ده کرد.

له وکاته دا ئه م نایه تانه ی ته و او که ری سوورپه تی (العلق) هاتنه خوار، که له نایه تی (۶ تا ۱۹) یه، وه سهرجه م نایه ته کانی ئه م سوورپه (۱۹) نایه تن به ژماره ی پسته کانی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وه سهره تای ئه م سوورپه ته یه که مین نایه تی که بوون که به وه حی بؤ پیغه مبهر ﷺ هاتن، وه ک پیشتر باسماں کرده، باقیه که ی دیشی له م قوناغه دا هاتنه خوار، که قورئان هه مووی به و شیوه یه، که م سوورپه ت هیه هه مووی به یه که وه هاتیته خوار، به لکو ههر کومه له نایه ته وه به بؤ نه یه که وه هاتونه خوار، وه ئه م کومه له نایه ته ش هه مووی دهر باره ی ئه بوو جه هل هاتون،^(۱) ده فهرمووی: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكُفَّارٍ﴾، اته: نه خیر ئینسان یاخی ده بی، (ئینسانیک که په یامی خوی پی نه گه یشتوه یان پی گه یشتوه پستی تی کرده) یانی: ئینسانی کافر یاخی ده بی، ﴿أَنْ رَأَاهُ اسْتَفْخَى﴾، اته: کاتیک که بیینی بی نیازو ده و له مهنده و ده سه لاتی هیه، (ئینسانی کافر یاخی ده بی، به لام ئینسانی ئیماندار هه رچه نده

(۱) پروانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص (۱۵۲۰)، که گوتویه تی: رواه أحمد ومسلم والنسائي وابن أبي حاتم، وه (صحیح مسلم): ۶۹۹۶.

دهسه لات و سامانی هه بې، به هی خوا ی ده زانی، ﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾، واته: بېگومان گیردرانه وه بولای په روه ردگارت، ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ① عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾، واته: ئایا نهو که سته بینى که قه دهغه دهکات له بنده یه ک، که نویژ بکات (نه ویش موحه ممه ده ﷺ) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ أَهْدَىٰ ② أَوْ أَمَرَ بِالْفَقْوَىٰ﴾، واته: ئایا ده بینى نه گهر نهو که سه له سهر ریځگه یه کی راست بووایه و فره مانى به پاریز کار یی بکردبایه با شتر نه بوو، ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾، واته: ئایا ده بینى نهو ئینسانه (که - أبو جهل -) دینى خوا به درو ده زانی و پشتمی تیده کا، ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ﴾، واته: ئایا نازانى، که خوا ده بینى؟، ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ با وازینى! نه گهر واز نه هینى به قژى پیشه وهى سهرى راپیده کیشین، { (ناصیه) بهو تووکه سهرى پیشه وهى نیوچاوانى ئینسان ده گوترى } ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾، واته: تووکه سهرى نیوچاوانى کی دروژنى گونا هبار، ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾، واته: با نهو هاوار له دارو دهسته کهى خو ی ببهستى، ﴿سَدَّعُ الزَّبَانِيَةَ﴾، واته: نهوکات ئیمهش نهوانه ی بو بانگ ده کهین، که به سهر دوزه خ راده گهن، { (الزبانیه) واته: دوزه خهوان، } ﴿كَلَّا لَا نُطِيعُ مَا نَسُوا وَآفَاقُ رَبِّ﴾، واته: نه خیر (نهى موحه ممه ده ﷺ) به قسه ی مه کهو زیاتر بو خوا کړنووش ببهو له خوا نزیک بهو، چونکه ئینسان له کاتى سه جده دا له هه موو کاتیک له خوا نزیکتره، وهک پیغه مبهرى خوا ﷺ فره موو یه تی: { اقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد فاکثروا الدعاء }، رواه مسلم^(۱).

به لای بیګومان تا ئینسان زیاتر کړنوش بو خوا بهرې، زیاتر له خوا نژیک ده بیتهوه، وه تا له خواش نژیکتر بې، خوی پوره دگار زیاتر پستی ده گرې.

دوو:

{(عن ابن مسعود) : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَصْلِي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابُ لَهُ جُلُوسٌ، إِذْ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَيْكُمُ يَجِيءُ بِسَلَا جُزُورِ بَنِي فَلَانَ فَيُضْعُهُ عَلَى ظَهْرٍ (مُحَمَّدٌ) إِذَا سَجَدَ، فَانْبَعَثَ أَشَقَى الْقَوْمِ (وَهُوَ عَقْبَةُ بْنُ أَبِي مَعِيْطٍ) فَجَاءَ بِهِ فَنَظَرَ حَتَّى إِذَا سَجَدَ النَّبِيُّ ﷺ وَضَعَهُ عَلَى ظَهْرِهِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ وَأَنَا أَنْظُرُ لَا أُغَيِّرُ شَيْئاً، لَوْ كَانَ لِي مَنَعَةٌ، قَالَ: فَجَعَلُوا يَضْحَكُونَ وَيَحِيلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَاجِدٌ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ، حَتَّى جَاءَتْهُ فَاطِمَةُ فَطَرَحَتْ عَنْ ظَهْرِهِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: **اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقَرِيْشٍ ثَلَاثَ مَرَاتٍ، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ إِذْ دَعَا عَلَيْهِمْ، قَالَ: وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الدَّعْوَةَ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ مُسْتَجَابَةٌ، ثُمَّ سَمَى اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ وَعَلَيْكَ بِعَتْبَةِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَالْوَلِيدِ بْنِ عَتْبَةَ، وَأُمِّةَ بْنِ خُلْفٍ، وَعَقْبَةَ بْنِ أَبِي مَعِيْطٍ...**، قَالَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ عَدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ **صَرَعَى فِي الْقَلِيْبِ، قَلِيْبٌ بَدْرٌ** ^(۱) } رواه البخاري، واته: عبدوللای کوری مه سعوود - خوا لای پازی بې- ده گېرېته وه، ده لای: روژيکیان پیغه مېهر لای که عبه نوږي ده کرد، نه بوجه هل و هیندی که له براده ره کانیشی لهوی دانیشتبون، هیندیکیان به وانی دیکه یان گوت: کی ده چی ورگو ریځولای ولا خیکی سهرېراو بینې و که موحه ممه د چو سه جده وه بیخاته سهر ملی؟، (عقبه بن أبي معيط)، که له هه موویان خراپترو به دبه ختتر بوو چو هیځای و چاوه وروانی کرد تا پیغه مېهر چو سه جده وه و شته که ی خسته سهرشان و ملی پیغه مېهر ، عه بدوللای ده لای: منیش ته ماشام ده کردو توانام نه بوو نه هیلم وای لای بکری، نه وانیس سهری یه کتريیان ده کردو

دلخوش بوونو پي دهكهنينو بهلاي يهكديدا خوار دهبونوهوه (لهبه زور پيكهنين)،
 پيغهمبريش ﷺ له سهجدهدا بوو سهري بهرز نهدهكردهوه، تا (فاطمة)ي كچي هات
 شتهكه ي لهسه شانو ملي لابر دو، پيغهمبريش ﷺ سهري بهرز كردهوهو فهرمووي:
 خوايه توله له قورپيش بستيني، سي جارن شهوي دوباره كردهوه، كه شهوه لهسهريان
 ناخوش بوو، وه دهياتزاني شهو دووعايهي پيغهمبر لهم شويتهدا گيرا دهبي، دوايي
 پيغهمبر ﷺ ناوي هينديكياني هيناو گوتي: (خوايه توله بستيني له شهبوو
 جهل، خوايه توله له (عتبة و شيبه و وليد و امية و عقبه) بستيني، (ابن
 مسعود) دهلي: سويند بهوكهسهي نهفسى مني بهدهسته، شهوانه ي پيغهمبر ﷺ
 دووعاي ليكردن له غهزاي بهدردا ههمويان لهنيو چوونو فيدرانه نيو چاليكهوه له
 بهدر، كه پيان دهگوت (قليد بدر).

پيغهمبر ﷺ تا بهو شيوهيهشو زياتريش نازاري دهرونيو و جهستهيي بينيووه،
 لهپيناو ديني خواو بانگهوازي ههقدا ناخوشي چيستهوه.

س:

وهك پيشتري باسمن كرد (أبو لهب) ناوي (عبد العزي) بووه، وه ههتا بليي
 پياويكي بهدفهرو خراپ بووه، خيزانهكه ي ناوي (أم جميل) بوو، كه شهويش نافرهتيكي
 زور بهدرهفتارو دوژمني پيغهمبر ﷺ بووه، زورجار دركو دالي هيناوهو لهسهري و
 لهبهردم مالي پيغهمبري داناوه بهمهبهستي نازارداني، وه ژنيكي زمان دريژ بووهو
 دروو دهلهسهي زوري بو پيغهمبر ههلبهستهوهو ناگري فیتنه ي ههلكرده، (بخاري)
 له (صحيح)ي خويدا لهوبارهوه دهلي: كاتيک سوورپهتي (المسد) هاتهخوار، كه باسي
 ژنهكه ي (أبو لهب) (أم جميل) دهكا، (أم جميل) هات بو لاي پيغهمبر ﷺ كه
 شهوكات لهگه (أبو بكر) -خوا لي ي رازي بي- له نزيك (كهعبه)وه دانيشتبوون،
 بهرديكي پيوو پانو تيژ بوو شهوكاته بو شت برين بهكاريان دهينا، به (أبو بكر)ي
 گوت: شهي (أبو بكر) كوا هاورپيهكهت (كه مهبهستي پيغهمبر ﷺ بووه)

بیست و هفتم که قسه‌ی پیگوتوم، به خوائه گهر بیبینم بهم بهرده له دهم و ددانی ددهم دهم و ددانی ده‌شکینم، بۆئه‌وه‌ی جاریکی دی نه‌توانی قسه‌م پی بلئی، دواپی رۆیشت. (أبو بکر) یش که له ته‌نیشت پیغه‌مبه‌روهه صلی الله علیه و آله دانیشتبوو لیی پرسی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا پی‌توایه تۆی نه‌بینی؟!

پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فرمووی: **{لَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ بِصِرْهَا عَنِّي}**، واته: خوا چاوی ئه‌وی گرت له به‌رانبه‌ر مندا، جا ده‌لی: ئه‌و ئافه‌ته له‌کاتی رۆیشتیدا ئه‌و سرووده‌ی ده‌گوت: **{مُذَمَّمًا عَصَيْنَا، وَأَمْرُهُ أَبَيْنَا، وَدِينُهُ قَلْبُنَا}**، واته: ئیمه به‌قسه‌ی پیاوی زه‌مکراو ناکه‌ین، وه به‌کارو قسه‌کانی نارازینو، رقمان له دینه‌که‌شیه‌تی.

ئنجا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله دلی خوش ده‌بوو کاتی، که قورپه‌شیه‌کان قسه‌و جنیویان به (مُذَمَّم) ^(۱) ده‌گوت، وه ده‌یفه‌رموو: **{أَلَا تَعْلَمُونَ بِصِرْفِ اللَّهِ عَنِّي شَعْمِ قَرِيشٍ وَلَعْلَهُمْ! يَشْعُمُونَ مَذْمَمًا وَيَلْعَنُونَ مَذْمَمًا وَأَنَا (مُحَمَّدٌ)}** رواه البخاري ^(۲)، واته: ئایا سه‌رتان سوپ نامینی که چۆن خوا جنیو نه‌فه‌رتی قورپه‌شیه‌کان له‌من دوور ده‌خاته‌وه! ئه‌وان جنیو به (مذمم) ده‌لین و نه‌فه‌رت له (مذمم) ده‌که‌ن و من ناوم (محمد)ه، واته: من ستایش کراوم، به‌لام ئه‌وان قسه به‌که‌سیکی زه‌مکراو ده‌لین، که من ئه‌و نیم.

هه‌روه‌ها (ابن أبي شيبه) له کتیی (السيرة النبوية) دا گوتویه‌تی ^(۳): **{وقد بلغ من أمر أبي لهب أنه كان يتبع رسول الله ﷺ في الأسواق والمجامع ومواسم الحج ويكذب به}**، واته: (أبو لهب) عاده‌تی وابوو، که هه‌میشه به‌دوا پیغه‌مبه‌روهه بوو صلی الله علیه و آله له شوینه گشتیه‌کان و بازارو کاته‌کانی هه‌ج و... هتدا، ده‌یگوت: هه‌رچییه‌ک، که ئه‌و پیاوه ده‌یلت وانیه‌و راست ناکات، بۆ وینه کاتی، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله له‌گه‌ل خه‌لکی‌کدا قسه‌ی ده‌کردو بانگی ده‌کردن بۆ ئیسلام، ئه‌و

(۱) مُذَمَّم: واته: که‌سیکی زه‌مکراو، پیچه‌وانه‌ی مانای (محمد)ه، که مانای (ستایشکراو)ه.

(۲) صحيح البخاري: ۳۵۳۳.

(۳) رواه أحمد، برّوانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص (۱۵۳۹).

دەهات و دەهگوت: ئەو برازای منەو، شیتەو ئە قسەکانیدا راست ناکات و من ریش سپیم وە فلانی کورێ فلانم بەقسە ی مەکن، جا بۆیە خوا ی دادگەر لەنیۆ هەموو دوژمنەکانی پێغەمبەردا ﷺ ھەرپەشە ی ئە (أبو لھب) کردووە ئە سوورپەتی (مسد) دا بەو (کنیە)ی، کە پێی مەشھوور بوو، ئەگەر نا خوێ ناو (عبد العزی) بوو، ئەگەر سەرنج بدەین لێردا زۆر شت دەفامریتەو:

(أ) بۆ ئەوێ کە بزائری ئەبوو ئەھەب ئە هەموو کەس زیاتر ئازارو ئەشکەنجە ی پێغەمبەری داو ﷺ.

(ب) بۆ ئەوێ ئە ئیسلامدا ڕەچەڵەک و تیرەگەریتی و خاترو خوایش نیەو، مامی پێغەمبەر ﷺ لەبەر ئەوێ، کە زۆر ئازارو ئەشکەنجە ی پێغەمبەری ﷺ داوخوا ی کاربەجێ ڕقی لیپەتی و دەبیو غزینی و خێزانە کەشی بەھەمان شیوە.

جا لێردا ئیعبازیکی میژوویی ھەیە ئەویش ئەوێ، کە خوا ی زاناو شارەزا نەفرینی کردووە ئە (أبو لھب) و زانیویەتی، کە ئیمان ناھینێ، بیگومان لەسەر بیبرواییش مردووە، شیوازی مردنە کەشی وە ئە کتیبەکانی (سیرە) دا باسکراو، دەلیت: پێش مردنی دەردیکی تووش بوو عارەب پێیان دەگوت (عَدَسَة)، کە دەردیکی درم بوو، بەھۆی ئەو دەردەو سێ ڕۆژان مایەو، ئەنیۆ بەرگە کە ی خویدا بۆگەنی کردو ئەستوور بوو، خزم و کورەکانی لەبەر عەییە، چالیکیان بۆ ھەڵکەندو خستیانە نیوی، نەویژان بیشیشۆن، دەیانگوت نەو ئە ئیمەش ئەو نەخۆشییە بگرنەو.

(ج) ئەو ھەرپەشە ی خوا ی بەرزو مەزن ئە (أبو لھب) و خێزانە کە ی، ئەو دەگەییەن، کە خوا ی پەرورەدگار پشت و پەنای بەندە راستەقینەکانی خوێەتی و بەرگریان لێ دەکات، ئەو شتە ئە ئیمانداران حالی دەکات، ھەر وەھا بۆ ئەوێ ناحەزانی پێغەمبەر ﷺ ئیسلام ئەو بزەن، کە خوا ی توانا دژیان دەوستانی و پشتیان دەشکینێ.

چواړه:

(ابن هشام) گوتوويه تی: {اجتمع أشراف قريش يوماً في الحجر فذكروا رسول الله ﷺ فقالوا: ما رأينا مثل ما صبرنا عليه من أمر هذا الرجل قط: سفّه أحلامنا وسبّ آلهمنا لقد صبرنا منه على أمرٍ عظيم... فبينما هم في ذلك اذ طلع عليهم رسول الله ﷺ... فوثبوا وثبة رجل واحد وأحاطوا به يقولون: أنت الذي تقول كذا وكذا لما كان يقول من عيب آلهمتنا ودينهم، فيقول: نعم أنا الذي أقول ذلك فلقد رأيتُ رجلاً منهم أخذ بمجمع رداءه، قال: فقام أبو بكر دونه فهو يبكي ويقول: أتقتلون رجلاً أن يقول ربي الله؟! (١)}، واته: رږوژيک زله زله کانی قورپه ش کډه بڼه وه له (حجر) (٢) دا، باسی پیغه مېهر ده کهن، وه ده لښ: بهراستی ئیمه سه بریکي زور گه وره مان گرتوه له سهر شو کابرایه، که هه رگیز هیڼده خوړاگرو به سهر نه بووین، ئیمه به بی عه قل ده زانی و قسه به په رستراوه کانمان ده لښ، وه ئیمه ش سه برمان لښ گرتوه له سهر شتیکی زور گه وره... له دریژهی به سهر هاته که دا ده لښ: کاتی: که شومان له مشت ومرو قساندا بوون (که دهیانگوت نابی چی دی سه بری لښ بگرین و لښ قبول ناکه یڼ ده بی زه بریکي لښ بده یڼ) له وکاته دا پیغه مېهر ﷺ هات بولای (که عبه) (دیاره پیغه مېهر ﷺ له گهل شه وشدا، که زور ئازارو شه شکه نجه دراوه، به لام طاعهت و عبادته کانی خو ی هه بر دوونه لای که عبه و ده سته برداری مالی خوا نه بووه، بویه ده بی ئیمه ش له وشدا شو یڼ پی پی پیغه مېهر ﷺ هه لښ بگرین و هه په شه و ئازار ساردمان نه کاته وه له خواپه رستی) له دریژهی به سهر هاته که دا، ده لښ: کاتی که پیغه مېهر ﷺ ده رکوت هه موویان بوی هه ستان وه که هه ستانی یه ک ئینسان، وه ده وریان لیداو یه خه یان گرتو کراسه که یان راده کیښاو پیان ده گوت: تو ی ئاو به په رستراوه کانی ئیمه ده لښ؟

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ١، ص (١٤٤-١٤٥)، ١، دار ابن الهيثم.

(٢) (حجر) به و پار د وکه به ده لښ: که له لای کابه وه کراوه - حجر اسماعيل -.

فهرمووی: به لئې منم! (بیګومان پیغمبر ﷺ له حقیق، که ګوتو یه تی پاشګه ز نه بۆتوه هه ر له بهر نه وه، که یه خه ی کراسه که یان راکیشاوه).

دوایی نه بوو به کر، که پیغمبر ﷺ لهو حالده بینې چو نیوان بی پرواکانو پیغمبره وه ﷺ و گریاو ګوتی: ئایا ئیوه پیاوړیک ده کوژن هه ر له بهر نه وه، که ده لئې: په روه دگارم بهس خوایه؟ له هه ندیک رپوایه تی دیکه دا هاتوه، که له کاتیکدا (أبو بکر) نهو قسه یه ی کرد، کافره کان وازیان له پیغمبر ﷺ هیناو کهوتنه گیانی (أبو بکر) و زوریان لیدا^(۱).

پنج:

لیره دا پیغمبر ﷺ باسی نازاردانی خو ی ده کات له لایه ن بی پرواکانه وه، که ده فهرمووی: {لقد أخفت في الله عز وجل وما يخاف أحد، ولقد أوديت في الله وما يؤذي أحد، ولقد أتت علي ثلاثون من بين يوم وليلة ومالي وبلال طعام يأكله ذو كبد إلا شيء يواريه أبط بلال}، رواه الترمذي^(۲)، واته: له پیناوی خواو له ری خوا دا ترسینراوم به شیوه یه، که هیچ که سیك نه وه نده نه ترسینراوه، وه له پیناوی خوا دا به شیوه یه نازاردراوم، که هیچ کهس نه وه نده نازار نه دراوه، (یاخود کاتیک، که له سه ر خوا ترسینراوم و نازار دراوم هیچ کهس نه ترسینراوه و نازار نه دراوه) جاری وا هه بووه سی (۳۰) رۆژو شهو منو و بیلال شتیګمان پی نه بووه، که ئینسان بیخوا مه گه ر نه وه، که بیلال له بن هه نگلی ناه، (واته: نه وه نده که م بووه، که له بن هه نگلی بیلالدا جیی بۆتوه، ئایا رۆژی چه ند پاروویه کی که میان خوارد بی یا نا).

(۱) رپته ی نازاردانی (أبو بکر) ﷺ له بهشی نه شکه نجه دانی هاوه ته به رپزه کانی پیغمبر ﷺ دا باس ده که یه.

(۲) رواه الترمذي: ۲۴۷۲، وصححه الألباني.

شەش:

هه‌رکام له (السیوطی) له (لُبَابِ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ)، وه (النيسابوري) له (أسباب النزول) داو، باقی زانایانی دی، که له‌بارهی هۆی هاتنه‌خواره‌وی ئایه‌ته‌کان قسه‌یان کردوه، ^(١) بۆمان ده‌گێڕنه‌وه، که قورده‌یش عاده‌تیا و ابوه نازناویکی ناخۆشیا به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا ﷺ برپوه، وه‌ک جه‌نگیکی ده‌روونی و پیاان ده‌گوت: (أبتر)، له‌ زمانی عاره‌بیدا (أبتر) به‌که‌سیک ده‌گوتی، که کورێ نین و مندالی نیری له‌دوا به‌جی نه‌میئێ، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ کوره‌کانی هه‌مووی به‌ نه‌بالغی مردوون -ئه‌وه‌ش له‌به‌ر چه‌ند حیکمه‌تیک، که خوای په‌روه‌ردگار بۆخۆی ده‌یزانی- بیگومان پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی دلتەنگ بووه که کوره‌کانی به‌ نه‌بالغی مردوون، قوره‌یشیش پیاان ده‌گوت (-أبتر- دواپراو)، به‌لام خوای کاربه‌جی له‌ پشت پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر ئیمانداریکی دیکه‌شه‌و دیفاعی لی‌ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ

ءَامَنُوا...﴾ البقرة، واته: خوا دۆست و پشتیوانی پرودارانه، بۆیه خوای کاربه‌جی له‌ وه‌لامی ئه‌و قسه‌یه‌ی کافره‌کانی قوره‌یشدا سووره‌تی (الکوثر)ی نارد ه‌وار، که ده‌فه‌رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ

الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرَ ۝٢﴾ ١ شَائِنُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣﴾، واته: به‌ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، ئیمه (کوثر) ^(٢) مان به‌تۆ به‌خشیوه، بۆ په‌روه‌ردگار ت نویژ بکه‌و قوربانیش هه‌ر بۆ ئه‌و سه‌رپه‌ر، بیگومان ئه‌وکه‌سه‌ی، که ناحه‌زی تۆیه‌و توانجو پلارت تی ده‌گری، هه‌ر ئه‌و دواپراوه‌و بی پاشه‌واره.

(١) بروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير) ص(١٥٣٦).

(٢) کوثر: خودی وشه‌که یانی خیریکی ژور، جا هیندیک ده‌لێن: مه‌به‌ست قورئانه‌و هه‌ندیک ده‌لێن: مه‌به‌ست پهلێ پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌، یان رووباریکه، یان حه‌وزیکه له‌ به‌هشت.

به لئی پیغمبهر ﷺ کورپی نین، به لّام ئۆممەت هەمووی خۆی ئەک هەر به کور به لّکو به خزمەتکارو قوتابی ئەو دەزانێ، به لّکو ئۆممەت هەمووی شانازی به وه دهکا، دیاره که سایه تیه کی ئاواش بی پاشه وار نیه ئۆممەتی ئیسلامی هەمووی له خزمەتی دایه، به لّام دۆژمنه کانی پیغمبهر ﷺ چیان لئی هات؟ (ولید بن المغیره)، که یازده کورپی هه بوون و (أبو جهل) و... هتد، کوان؟ له کوین؟ چیان لئی هات؟!

بیگومان ئەوانه کهوتنه زبڵدانی میژووه وه، چونکه ئینسانانی خراپ، یان هەر باسیان ناکرێ، یان ئەگەر باسیشیان بکری به خراپه باس ده کرین و نه فرینیان لئی ده کری.

ناحه زانی پیغمبهر ﷺ ئیسلام له رابردودا هه چهنده هیژو توانا و فرت و فیلیان زۆر بوو، به لّام به هۆی یارمه تی و هیدایه تی خوا وه بۆ پیغمبهر ﷺ نه یانتوانی به ئاوات بگهن و سه ره نجامیان شوم و دۆراندن بوو.

ئێستاش که سانیك که پیغمبهری خوا ﷺ ده بوغزین و قسه ی ناشیرینی به رانه ر ده کهن، خۆیان پێی سووک و ریسوا ده بن و ئەو هه لۆیسته یان که م کوورپی نه زانی و داخ له دلێی خۆیان ده گه یه نی و، سه ره نجامی ئەمانه ش ههروهک ئەوانی پێشو و ده بی و ئیسلام چرایه که به هه ول و فووی ده می کهس نا کوژیته وه و ریبازی پیغمبهریش ﷺ هەر ناوه دان و قه له با لّغ ده بی.

خوای پهروه ردگار بمانگێرێ ئەوانه ی خۆیان به شاگرد و قوتابی و شوینکه وتووی راسته قینه ی پیغمبهر ﷺ ده زان و، هه موو شتیك له رپیی خوا دا له خۆیان ده گرن و په زامه ندیی خوا و سه رکهوتنی ئیسلام تا که مه به ستی سه ره کیانه.

ټازارو نه شکه نجه درانی هاوۀ لانی پیغه مبر ﷺ

نه گهر بمانه وی به تیرو ته سلی باسی نهو ټازارو نه شکه نجه بکهین، که کافره کان دژی هاوۀ لانی پیغه مبر ﷺ پیی هه ستاون، چ پیاویان چ نافرہ تیان، پیگو مان پیویستی به پانتاییه کی زور ده کات، به لام نیمه لیړه دا گوټیژیکیان لی ده کەین، بوټه وهی بزاین وک چون پیغه مبر ﷺ بو راگه یاندنی هم بانگه وازو په یامه، زور ټازار دراوه و نارہ حه تی و نه شکه نجه ی بینوه، به هه مان شیوه هاوۀ لانی به ریژی شی زور ټازاریان بینوه، پیویسته بزانی/

ن، که هم ئیسلامه به ئسانی بلاونه بوته وه و رانه گه یه ندر اوه و، به ئسانیش نه گه یشتو ته دهستی نیمه .

١- أبو بکر الصديق:

که په که م کهس بووه له دهره وهی مائی پیغه مبر ﷺ ئیمانی هیناوه، (ابن کثیر)^(١) له کتیبی (السيرة النبوية) دا هیناویه تی، که (عائشہ) -خوا لیی رازی بی- ئاوا بومان ده گپ پیته وه و ده لی: رژیک پیغه مبر ﷺ و هاوۀ لانی -خوا لیان رازی بی-، که سه رجہم ژماره یان (٣٨) کهس بوو، کوټوونه وه، نه بووبه کر -خوا لیی رازی بی- زور داوا له پیغه مبر ﷺ ده کا، که بچن مسوئمانیتی خویان ئاشکرا بکه و به ئاشکرا له مزگه وتی حرام دا نویژ بکه، پیغه مبر ﷺ ده فہرموی: نهی نه بووبه کر! نیمه ژماره مان که مه با وانه کەین، به لام نه بووبه کر -خوا لیی رازی بی- زور جه ختی لی ده کا، ئنجا ده چن بو مزگه وت و نویژ ده کەن و دووعا ده کەن، نه بووبه کر -خوا لیی رازی بی- هه لدهستی و تار ددها، که پیغه مبر ﷺ له وکاته دا دانیشتبوو، (کهواته: نه بووبه کر په که مین و تار بیژ (خطیب) بووه له دوا ی پیغه مبر ﷺ

(١) (السيرة النبوية لابن کثیر)، ج ١، ص (٤٣٩-٤٤٤).

که خه لکي بولای خوا پیغه مبهري خوا ﷺ بانگ کرده)، که بی پروا کانی مه که که نه وه ده بنن لیان راده پهن، زوریان لی ده دهن و نازاریان ده دهن، به تاییه تی نه بو به کر -خوا لی پازی بی- زور نازار ده دري، به شیوه یه که (عتبة بن ربیعة) ده چیتنه سهر سینگی و به هه ردو نه عله کانی له ده موچاوی ده دات، تاواي لی دی چاوو برزو لووتی بریندار ده بن، نه بو به کر له تیره ی (بنو تیم) ه، موشریکه کانی (بنو تیم) به په له دین و نه بو به کر له ژیردهستی (عتبة) و کافره کانی دی ده دینن، به لام نه بو به کر توانای رژیشتنی نه بو، بویه له پیخه فی کدا بر دیانه وه بو مالی خوی و به شیوه یه که لی درابو گومانیان و ابو که ده مری.

بابی نه بو به کر (که ناوی -أبو قحافة- یه دایکی (که ناوی -أم خیر- ه) زور له گه لی خه ریک ده بن تا به هوش خوی بیته وه و قسه بکا، به لام به هوش خوی نایه ته وه تا نزیک نیواي، دواتر که به هوش خوی دیتنه وه، لی ده پرسن: وه زعت چونه؟ نه ویش یه که مین قسه، که دهیکا نه وه یه که ده لی: دهنگوباسی پیغه مبهري خوا ﷺ چیه؟! خزمه کانی شی که هه موویان موشریک ده بن، کاتی که نه وه لی ده بیستن، لی تووره ده بن و زور قسه ی پی ده لی و به تووره یی به جی ده هیلن، وه به دایکی ده لی خواردن و خوار دنه وه مه ده یه با بمري، دایکی زوری له گه ل خه ریک ده بی، به لام نه بو به کر ده لی: وه لاهی دایه نه خوار دنی ده خوم نه تاوی ده خومه وه، تا هه والیکي پیغه مبهري ﷺ نه زانم، دایکی ده لی روله من نازانم موحه ممه د دهنگوباسی چیه، دیاره دایکیشی تا نه وکاته هه کافر بووه، نه بو به کر ده لی: دهی باشه بچو بولای (أم جمیل) ی خوشکی (عمر بن خطاب)، که مسولمان بووه نه ده زانیت، نه ویش ده چی بولای (أم جمیل) ده لی: دهنگوباسی موحه ممه د چیه!؟

(أم جمیل) له وه لامدا ده لی: بچی؟

(أم خیر) ده لی: من نه بو به کر نار دوومی.

(أم جمیل) ده لی: نه نه بو به کر ده ناسم، نه موحه ممه دیش ده ناسم!!

(أم خیر) دەئێ: ئەبووبەکر منی ناردۆتە لای تۆ تا هەوائی موحەممەد لێ تۆ وەرگرم؟!

(أم جمیل) دەئێ: ئەگەر راست دەکە ی بابچین کۆرەکە ت بێنم بزانم کێ یەو چۆنە؟ (دیاره هەر لەبەر لایەنی ئەمنیی (أم جمیل) وای گوتو، ئەگەرنا زۆر چاک ئەبووبەکری ناسیو،) کە دەچێ بۆ لای ئەبووبەکر لێ (أم جمیل) دەپرسی: پیغەمبەر ﷺ چۆنە؟

ئەویش دەئێ: سوپاس بۆ خوا، پیغەمبەری خوا ﷺ سەلامەتە.

ئەبووبەکر دەپرسی: ئیستا لێ کوێیە؟

ئەویش دەئێ: لێ مائی (ئەرقەم)ە.

ئەبووبەکر دەئێ: من سویندم حواردو، کە نان و ئاو نەخۆم تا نەبێنم و بزانم سەلامەتە یان نا؟!، بۆیە کە شەو دادی، هەریەک لێ (أم جمیل) و (أم خیر) دەچنە بن قۆڵەکانی (ئەبووبەکر) و دەچن بۆ خزمەت پیغەمبەر ﷺ لێ مائی (ئەرقەم)، کە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەبووبەکر بەو شیوێ دەبینی، زۆر پەرۆشی دەبی و ماچی دەکات، ئەو مسوڵمانانەشی، کە ئەوئ دەبن زۆر بەزەبیان بە ئەبووبەکر دادی - خوا لێی پازی بێ -.

ئەبووبەکر دەئێ: ئەو پیغەمبەری خوا ئەو دایکە، کە ئەگەڵم هاتو و زۆریش ئەگەڵم چاکە، تۆش پیغەمبەری خۆی و موبارەکی داوای بۆ لێ خۆی پەرودرگار بکە، کە هیدایەتی بداو لێ ئاگر رزگاری بێت، پیغەمبەریش ﷺ بانگی دایکی ئەبووبەکر دەکات و دووعای بۆ دەکات و هەر ئەوئ مسوڵمان دەبی.

۲- بيلالۍ حه به شۍ:

(عبدالله بن مسعود) -خو ليې رازى بۍ-، وهك (إمام أحمد) ليې ده گيرېته وه به سته دېكې راست له موسنه دى خویدا^(۱) ده لۍ:

{أول من أظهر الإسلام سبعة: رسول الله ﷺ وأبو بكر وعمر وأمه سمية وصهيب وبلال والمقداد}، فأما رسول الله ﷺ فمنعه الله بعمره أبي طالب، وأما أبو بكر فمنعه الله بقومه، وأما سائرهم فأخذهم المشركون فألبسوهم أدراع الحديد، و صهروهم في الشمس فما منهم من إنسان إلا وقد واتاهم على ما أرادوا، إلا بلال فإنه هانت عليه نفسه في الله وهان على قومه فأعطوه الولدان وأخذوا يطوفون به شعاب مكة وهو يقول: أحدٌ أحدٌ، واته: يه كه مين كهس، كه مسولماني تي خويان ناشكرا كرد، حهوت كهس بوون :

(۱) پیغه مبه ر ﷺ.

(۲) نه بووبه کر.

(۳) عه ممار.

(۴) سومه ييه.

(۵) صوهه ييب.

(۶) بيلال.

(۷) ميقدادی کورې نه سوه د.

خو (أبو طالب) ي بو پیغه مبه ر ﷺ کرد بوو به به لا گير ه وه، نه بووبه کریش عه شيره ته که ي ببوونه به لا گير ه وه بو، به لام نه وانی دی، هاوبه ش بو خو دانره کان گرتیان و زړې ئاسنيان له بهر کردن، وه له بهر خوړ رايانده گرتن (عبدالله) ده لۍ: هيچ کاميان نه بوو، که شتيك نه لۍ بو نه وه ي موشريکه کان نه شکه نجه ي له سه ر سووک

بکه نو له کۆلی ببنهوه، جگه له بیلال که له پیناوی خوادا خۆی له لا کهم بوو، بۆیه ئهوانیش ئهویان له لا کهم بوو و دابوویانه دهست منداڵ و ههزره کاره کانی مه کهکه، که به نیو شیوو دۆله کانی مه کهکه دا دهیانگیرا و ئهزیه تیان ده دا، ئه ویش دهیگوت: خوا تاکه، خوا تاکه.

بیلال کۆیله ی (ئومه ییه ی کور ی خه لئه ف) بووه و پۆژیکیان، که ئومه ییه خه ربکی ئه شکه نهج دانی بیلال بوو، له سه ر ئه وه ی ئیمانی هی نا بوو، ئه بووبه کر - خوا لی ی پازی بی - به لایدا تی ده به پری و ئه م وتووێژه له نیوانیاندا روودهات:

{ألا تتقي الله في هذا المسكين حتى متى ؟!

قال: أنت الذي أفسدته فأنقذه فيما ترى !

فقال أبو بكر: أفعّل، عندي غلام أسود أجلد منه وأقوى على دينك أعطيكه به!

قال: قد قبلت، فقال: هو لك، فأعطاه أبو بكر الصديق غلامه ذلك وأخذه فأعتقه^(١)، واته: ئه بووبه کر ده لئ: باشه له خوا ناترسئ ی تاکه ی وا له و کا برا فه قیره ده که ی؟ ئه ویش ده لئ: تو تیکت داوه، ده ربازی بکه له و حاله ی که تییدا یه، ئه بووبه کریش ده لئ: باشه، من غولام یکی ره شم هیه، که له بیلالیش به هیژتره و له سه ر دینی خو شته، ئه وت ده ده مئ و تو ش بیلالم بده یه، ئومه ییه ده لئ: باشه قبو لئم کرد، به و شیوه یه ئه بووبه کر - خوا لی ی پازی بی - بیلال ده هیئت ته لای خۆی وه پاشان ئازادی ده کات، هه ربۆیه ش (عمر) - خوا لی ی پازی بی - ده یگوت: (أبو بكر سيدنا، وأعتق سيدنا)، واته: ئه بووبه کر گه وره ی ئیمه یه و گه وره ی ئیمه ی ئازاد کردوه، ئه بووبه کر - خوا لی ی پازی بی - جگه له بیلال چه ند کۆیله یه کی دیکه شی ئازاد کردوون، (ابن هشام) له و باره یه وه گو تویه تی:

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ١، ص (١٦١).

{ثم أعتق أبو بكر ﷺ ست رقاب بلال سابعهم، عامر بن فهيرة، وأم عبيس، و زينة، وأعتق النهدية وبناتها، ومر بجارية بني مؤمل حي من بني كعب وكانت مسلمة وعمر بن الخطاب يعذبها لتترك الإسلام، فابتاعها أبو بكر فأعتقها^(۱)}، واته: نه‌بووبه‌کر -خوا لی‌ی رازی بی- شه‌ش کویله‌ی دیکه‌ی نازاد کردن، که بیلال ده‌وته‌میان بوو، که نه‌مانه‌ بوون: عامر بن فهیره و أم عبيس و زينة و نه‌دیه و کچه‌که‌ی و که‌نیزه‌کی (بني مؤمل)، که نه (عمر بن الخطاب) ی کرپه‌وه‌و نازادی کرد، چونکه نه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دا تا‌کو واز نه‌ یس‌لام بی‌نی.

جا که نه‌بووبه‌کر -خوا لی‌ی رازی بی- نه‌و خه‌لکه‌ ره‌ش‌ور‌وته‌ی رزگار کرد، (أبو قحافة)‌ه‌ی بابی نام‌وژگاری کردو پی‌ی گوت^(۲): {يا بني: اني أراك تعتق رقاباً ضعافاً فلو انك إذا ما فعلت اعتقت رجالاً جلدًا يمعنك ويقومون دونك! فقال أبو بكر: يا أبت إنما أريدهما أريد لله -عز وجل- فأنزل الله: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى

﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾﴾ الليل، واته: نه‌ی رو‌لهم! من ده‌بینم خه‌لکی کویله‌ی بی‌خیر نازاد ده‌که‌ی، باشتر وایه‌ پیاوی به‌هیز نازاد بکه‌ی، بو‌نه‌وه‌ی دوا‌یی به‌رگرییت لی‌ی بکه‌ن، نه‌وه‌لام‌دا نه‌بووبه‌کر -خوا لی‌ی رازی بی- گوتی: بابه‌ گیان! نه‌وه‌ی که‌ من ده‌مه‌وئ نه‌وه‌ نیه، که نه‌و خه‌لکه‌ بکه‌م به‌ده‌سته‌و جه‌ماعه‌تی خو‌م، به‌لکو ده‌مه‌وئ خو‌ای په‌روه‌ردگار رازی بکه‌م، که نه‌وه‌دوا خو‌ای په‌روه‌ردگار نه‌م نایه‌تانه‌ی سو‌وره‌تی (اللیل)‌ی ناردنه‌ خو‌ار نایه‌تی (۵ تا ۲۱)، که به‌م شی‌ویه‌ ده‌ست پی‌ی ده‌که‌ن: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسَنِيَرُهُ

لِلْيُسْرَى﴾، واته: که‌سیک، که مائی خو‌ی به‌ه‌خشی‌ت و پار‌یزکار بی‌ت، پرواشی به‌ وشه‌ی

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌رگو‌و لاپه‌ره .

(۲) سه‌رچاوه‌ی پی‌نشوو.

هه ره چاك بڼې {كه وشه ی خوا بهیه كگرتن (كلمة التوحيد) ه} شهوه ئاسانی ده كه ین بو گرتنی پړی ئاسان - كه پړی خواپه رستییه - له كوټاییدا دهفه رموی: ﴿... وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿۶۰﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾، واته: وه چاكه ی هیچ كه سیکی به سه ره وه نیه تاكو پاداشتی بدریته وه، به لكو ته نیا مه به سستی پرووی (په زامه ندیی) په روه ردگاری به رزیه تی، وه له مه وودوا پازی ده بی، كه شهوه مه دحیكی زور گه وره یه بو (أبو بكر الصديق) - خوا لیی پازی بی -، وه زانایانی توژیته ره وه ی قورئان له سه ر شهوه په كده نكن، كه شهوه نایه تانه له باره ی شهوه به كره وه هاتوونه خوارئ - خوا لیی پازی بی -.

۳- بنه مالیه ی یاسر :

(یاسر) كه هاوسه ره كه ی ناوی (سومه ییه) بووه، كورپكیان هه بوو ناوی (عه ممار) بوو، كه له شه سلدا قوره یشی نه بوون، به لكو له یه مه نه وه هاتبوون، وه هاوپه یمان بوون له گه ل (بنو مخزوم) دا، به لام دوا ی شهوه ی كه هه رسیكیان مسوئلمان بوون (بنو مخزوم)، زور شهكه نه وه ئازاریان دان، كه (ابن هشام) ئاوامان بو باس ده كات:

{وكانت بنو مخزوم يخرجون بعمار بن ياسر وبأبيه وأمه وكانوا أهل بيت إسلام، إذا حميت الظهيرة يعذبونهم برمضاء مكة، فيمر بهم رسول الله ﷺ فيقول فيما بلغني: {صبراً آل ياسر فإن موعدكم الجنة}، أما أمه فقتلوها وهي تأبى إلا الإسلام^(۱)}، واته: (بنو مخزوم) عه ممارو بابو دایكیان ده برد بو بیابانی مه كه كه، له سه ر لمو چهوی گهرم رایان ده خستن به ردیشیان ده خسته سه ر سنگیان، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ كه به لایاندا تیپه ر ده بوو ده یفه رموو: شه ی بنه مالیه ی یاسر!

خوږابگرن له بهه شت پټك دهگینهوه، جا ههړچی سومه ییه بوو له ژیر نه شکه نجه دا کوشتیان، دواى نه وهى جگه له ئیسلام هیچ شتیكى قبول نه کرد.

دیاره دوايى (یاسر) یش ههړ له ژیر نازارو نه شکه نجه دا گیانی سپاردو شه هید بوو، عه ماماریش - خوا لیى پازى بى - زور نازارو نه شکه نجه ددریت، هه تا دیته حالتی سه ره مهرگ، پوژیکیان دواى نه وهى، که زور نازارو نه شکه نجه ددریت، ده چیت بو خرمه ت پیغه مبهړ ﷺ نه ویش لیى ده پرسى دهنگو باس چیه؟! عه مامار له وه لامدا ده لی:

{شر والله، ما تركني المشركون حتى نلتُ منك وذكرتُ آلهم بخير، قال: كيف تجد قلبك؟ قال: مطمئناً بالإيمان، قال النبي ﷺ: إِنْ عَادُوا فَعُدْ! وفي ذلك أنزل الله: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (١٠٦) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ النحل (١)}، واته: به خوا دهنگو باس زور خرابه، موشریکه کان وازیان لی نه هی نام، ههړ نازارو شه که نجه یاندام، هه تا ناچار یان کردم، که قسه به تو بلیم، هه تا کو په رستراوه کانی نه وانی شم به چاکه باس کردن، پیغه مبهړ ﷺ فه رموی: دلّت چونه؟! نه ویش گوتی: دلّم به ئیمان نارام گرتوویه، نجا پیغه مبهړ ﷺ فه رموی: نه گهر نه وان دووباره نه شکه نجه یان دایه وه، تو ش دووباره نه و قسانه بکه وه (بو نه وهى له کول خوتیان بکه یه وه)، دوايى خواى کار به جی هم نایه تانه ی ناردنه خوار، که ده فه رموی: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ

(۱) رواه أحمد، كما رواه الهيثمي في مجمع الزوائد، ج ۱ ص (۲۹۳)، بروانه: (المصباح المنير... ص (۷۴۶).

إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ ﴿١٠﴾، واته: هه ځای کې کوفر بکا به خوا دواي نه وهی ئیمانی هیڼاوه مه گهر زوری لئ بکړی و دلېشی به ئیمان نارامگرتوبی، ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾، واته: به لام که سیك که دلې گوشادبی به کوفرو به دلخوشییه وه کوفر بکا، ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، واته: نه وه نه وانه تورې بوونی خویان له سهره وه عه زاب و نه شکه نجهیه کی مه زنیشیان بو هیه، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾، واته: نه وهش چونکه ژيانی دنیایان هه لېژاردوه به سهر دواړوژدا به دل، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، واته: وه چونکه خوا رېنمایي کافران ناکات.

که واته: پيوسته بزاین که له ئیسلامدا وه چوڼ ئیشکردن به عه زیمت هیه، که ئاماده بی، هه هق بللی و دان به ناحه قییدا نه هیئی هه تا له ژیر ئازارو نه شکه نجهدا گیان ده سپړی، وه نه وهی که یاسرو سومه ییه کردیان، ئیشکردن به مؤلث (رخصه) یش هیه، وه عه مار کردی، وه پیغه مبه ریش ﷺ نه ک لومه ی نه کرد، به لکو فرمانیشی پی کردوه له کاتی پيوستدا، که واته: روخست هیه، به لام له شوینی خویداو به مهرجی خو، نه ک هه خوت لئ تووړه بکن، یه کسهر شتیك بللی که نه هلی کوفر پییان خوش بیټ، به لکو ده بی وه کو عه مار بی - خوا لی رازی بیټ، وه به پرسو برا گه ورهش پيوسته زیاتر به (عزیمه) ئیش بکات.

۴- سه عدی کوری نه بی وه قاص:

یه کیکی دیکه له وانه ی تووشی جوړیکی دیکه ی سه ختی و نارېحه تی بوون، (سعد بن أبي وقاص) بووه - خوا لی رازی بیټ، وه (مسلم) له (صحیح) ی خویدا ئوامان بو ده گپ پته وه:

﴿ان أم سعد حلفت ان لا تكلمه أبداً حتى يكفر بدينه ولا تأكل ولا تشرب وقالت: زعمت ان الله وذاك بوالديك وأنا أمك وأنا أمرك بهذا، قال فمكثت ثلاثاً حتى غشي عليها من الجهد، فقام ابن لها يقال له (عمارة) فسقاها فجعلت تدعو على سعد، فأنزل الله عز وجل في القرآن الكريم هذه الآيات: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْهِ إِلَى الْمَصِيرِ﴾ (١٤) وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (١٥) لقمان (١)، واته: دايكى سەعد (كە زۆر سەعدى خۆشويستووه بەهەمان شىوہ ئەويش دايكى زۆر خۆشويستووه) سویندى خوارد گوتى: قسەت لەگەڵ ناکەم، وە ناخۆم ناخۆمەوہ تاكو دەمرم، يان دەبى كوفر بە خوا بکەى! وە دايكى پىي گوت: ئەتۆ دەپىي خوا تۆي ئامۆژگارى کردوہ، کە لەگەڵ بابو دايکت چاک بى، وە منيش دايکتەم فەرمانت پى دەکەم بەوہ، ئىدى دايكى سى رۆژان بەبى خواردن و خواردنەوہ مايەوہ، هەتا لەهۆش خۆى چو، يەکیک لە کورەکانى کە ناوى (عمارة) بو، ئاوى بە گەروويدا کرد تا بەهۆش خۆى هاتەوہ، دواى ئەوہى، کە هاتەوہ هۆش خۆى دووعاى لە سەعد دەکرد، خواى کاربەجيش ئەم ئايەتانەى ناردە خوار، کە دەفەرموي: ئيمە ئامۆژگاريى ئينسانمان کردوہ، کە لەگەڵ دايكى و بابى چاک بى، دايكى لە سکی خۆيدا هەلئى گرتوہ، ئازار لەسەر ئازارى پيوہ بينيوہ، ئنجا دوايى دوو سالان شيرى پيداوہ، بۆيە ئينسانمان ئامۆژگاريى کردوہ، کە سوپاسى من بکاو سوپاسى دايک و باييشى بکات، گەر ئەوہش بۆ لای منە، بەلام ئەگەر هەولياندا هاوبەشيتکم بۆ پەيدا بکەى، کە زانياريت پىي نيە، (چونکە خوا هيچ هاوبەشى نين، تاكو ئينسان زانيارى دەربارەيان هەبى) ئەوہ بەقسەيان مەکە، بەلام ئەندىادا بەچاکە لەگەڵياندا مامەلە بکە، بەدواى رپيازي ئەوانە بکەوہ، کە

بۆلای من گه پاونوهه، بۆ لای من ده گه پینه وهه دوایش هه والتان پی ده دهه به وهی، که ده یکه نه.

که واته ئیمان له سهرووی هه موو شتی که وهیهو له بهر خاتری هیچ کهس نابێ ده سته بهرداری بین، به لام دایک و باب ئه گهر کافیش بن، پیویسته ئه دنیادا ره فارمان له گه ئاندا هه ر باش بی وه که هه ندیک سه رچاواندا هاتوه، که سه عد به دایکی گوت: دایه هیچ خۆت ماندوو مه که، به خوا ئه گهر سه د رووحت هه بن هه موویان یه که له دوای یه که ده رچن بۆ شه وهی کافر بیه وه، ئه وه کافر نابیه وه، جا گهر هه ز ده که ی نان بخۆی، بخۆ، گهر هه زیش ناکه ی، مه یخۆ، دوایی، که دایکی لی ئی ناو می د بوو، ده سته کرده وه به خواردن و خواردنه وه^(١)!

٥- موصعه بی کوری عومه ییر:

یه کیکی دیکه له وانیهی، که ئه شکه نه جه دراو (مصعب بن عمیر) بوو - خوا لی پازی بی- که ناز په ره وه ده ترین گه نجی مه که که بووه، وه که پیغه مبه ر ﷺ له وه باره وه فه رموویه تی: **{ما رأیت بمکه أحداً أحسن لمة ولا أدق حلة ولا أنعم نعمة من مصعب بن عمیر^(٢)}**، واته: له مه که که هیچ که سم له موصعه بی کوری عومه ییر قژ جواتترو، پۆشاک ناسکترو ناز په ره وه تر نه بینیه، به لام دوایی له سه ر ئیسلام دایک و بابی له مال ده ریان کرد، جا (سعد بن أبی وقاص) ده ئی: **{لقد رأيت في الإسلام جهداً شديداً حتى لقد رأيت جلده يتحشف تحشف جلد الحية عنها...^(٣)}**، واته: دوایی شهو گه نه جه قۆزو ناز په ره وه ده دیت له ئیسلامدا، له به ره شه وهی که بی ناز که وتبوو، وه شه وه نه ده تووشی ناره حه تی ده بوو، پیستی لی هه لده بوو، وه که چۆن مار کیف له به ده نی فری ده دا.

(١) تفسیر ابن کثیر (٤٤٦/٣) له نایه تی (١٥) ی سوڤه تی لوقمان.

(٢) الطبقات الکبری، لابن سعد، ج ٣، ص (١١٦).

(٣) السیر والمغازی لابن إسحاق، ص (١٩٣).

۶- خەبىبابى كورى ئەرەت:

يەكى دى لەوانەى كە لەپىناو خوادا ئەشكەنجەو ئازاريان چىشتو (خاباب بن آرت)ە، كە دەلى: رۆژيک چووم بۆ خزمەت پىغەمبەر ﷺ، كە لە سىبەرى كەعبە پالى دابۆو پىم گوت: ئەى پىغەمبەرى خوا! بۆچى بۆمان لە خوا ناپارىيەو داواى يارمەتيمان بۆ لە خوا ناكەى؟ كە قسەكەم تەواو كرد، پىغەمبەر ﷺ دانىشتو دەموچاوى موبارەكى سوور بۆو تەوورە بوو، دوايى فەرمووى: ئەپىش ئىو دەدا پياويان هيناو چاليان بۆ هەلگەندو خستويانە نىوى، پاشان مشاريان هيناو لەسەر سەريان داناوو كروويانە بە دوو لە تەووە لە دىنەكەى خۆى هەلگەراو تەووە، وە ئىنسانيان هيناو بە مشارى ئاسن، دەمارو ئىسك و گوشتيان لىك جيا كرو تەووە لە دىنەكەى خۆى هەلگەراو تەووە، دوايى فەرمووى: بەخوا خوا ئەم دىنە دەچەسپىنئى هەتا واى لىدئى لە (صنعاء)ووە خەلك دەچئى بۆ (حضر موت) جگە لە خوا لە كەس ناترسئى، مەگەر مەترسى گورگى هەبئى لە مەرەكەى، بەلام ئىو پەلە دەكەن، ئەگەر نا خوا ئەم دىنە تەواو دەكاو دەچەسپىنئى. رواه البخاري^(۱).

ئىستاش با بزائىن ئەشكەنجە درانى (خەبىباب) چۆن بوو؟

(عومەر) -خوا ئىي پازى بئى- لە سەردەمى حوكمرانىي خۆيدا لە خەبىباب دەپرسئى، كە چۆن ئەشكەنجەيان داو؟ ئەوئىش دەلى: كافرەكان لەسەر ئاگريان دادەنامو بە گەرمى ئاگرەكە دەيانبرژاندم، جارى واش هەبوو دەيان خستە سەر ئاگرو پىيان دەخستە سەر سىنگم، تا ئاگرەكە بە بەزى پشتم دەكوژايەو!

۷- عەبدوللاى كورى مەسعود:

يەكەمىن كەس، كە لە مەككەدا داواى پىغەمبەر ﷺ قورئانى خويندو (عبدالله بن مسعود) بوو، كە رۆژيكيان هاو لەلانى پىغەمبەر ﷺ كۆدەبنەو دەلىن: تا

ئیسټا قورپیش قورئانیان به دهنګی بهرز به گویدا نه دراوه، خوزګه که سیګ هه بوایه و سوورپه تیګی قورئانیان به دهنګی بهرز بو بخوینیت.

عه بدوللای کورې مه سعود، که له نیویاندا بوو گوتی: من ده چم!

نه وانیش پیی ده لئین: تو که ست نیه، نیمه به که سیګ ده لئین که خزم و عه شیرته هی هه بیت، نه گهر تو بچی شهرمت لی ناکه نو، نه وهی پیان بکری له دژت ده یکه نو زورت لی ده دن، نه ویش ده لی: من ده چم وه خوی بالاده ستیش ده مپاریزی، ئیدی له کاتی چیشته نګاویدا ده چپته لای مه قامی (ابراهیم) نه و کاتانه ی که قورپه شیه کان تییدا له مه جلیسی خویان (دار الندوة) دا داده نیشن، نه وی ده وه ستی و ده ست ده کات به قورئان خویندن به دهنګی بهرز و سوورپه تی (الرحمن) به دهنګی بهرز ده خوینیت:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ ﴿﴾

موشریکه کانی مه که ده لئین: نه وه (ابن أم عبد) (که کونیه ی عه بدوللا بووه) ده لی چی؟ که لی ورد ده بنه وه و سه رنج ده دن، ده لئین نه وه هه ندیک له و قسانه ده کات، که موحه مه د ده یانکات و ده لی له لایه ن خواوه بو م هاتوه، ئیدی بوی ده چن و زوری لیده دن، به لام نه و قورئانه که ی نابریت و هه به رده وام ده بیت له خویندن، هه تا نه شویننه ی، که خوا ویستوویه تی، به لام کافره کان زوریان له ده موچاوی دابوو، پاشان گه راپه وه نیو هاوه لانی - خوا لیان رازی - بیت، هاوه لان گوتیان: نه وه بوو که نیمه لی ده ترساین، نه ویش گوتی: به خوا ئیسټا دوژمنانی خوا زور له لا سووکره له کاتی پیش لی دانه که م، نه گهر ده لئین سبه یینیش ده چم بویان ده خوینم! گوتیان: نا به سه تو به ناشکرا بانگی خوات به گوی دادان^(۱).

تاقیکردنه وهی خوا بو به نده کانی و چه ند راستییه ک

یهك: تاقیکردنه‌وه (ابتلاء) یه‌کیکه له سوننه‌ت و یاسا‌کانی خوا بۆ به‌نده‌کانی:

خوای به‌روه‌ردگار رای‌گه‌یانده‌وه، که ئینسان له‌ژیانی دنیا‌دا تاقی ده‌کاته‌وه، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَبْلُوَكُمْ...﴾ (۲) الملك، واته: ئه‌و خواجه‌ی که مردن و ژیا‌نی دروست کردن تا‌کو تاقیتان ب‌کاته‌وه، (تا‌کو ده‌ر‌که‌وی کام له ئینسانه‌کان کرده‌وی باش‌تره) دیا‌ره خودی ژیا‌نی ئینسانیش ده‌رفه‌ته بۆ تاقی کرانه‌وه، وه‌ك خوا‌ی بی‌ وینه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (۷) الک‌هف، واته: ئیمه دنیا‌مان پا‌زانده‌وه تا‌کو ئینسانه‌کان تاقی ب‌که‌ینه‌وه کامه‌یان کرده‌وی باش‌تره! (یا‌نی: کامه‌یان به‌ئه‌ندازه‌ی پی‌ویستی ژیا‌نی دنیا سوود له خۆشییه‌کانی دنیا ده‌بینی‌و باوه‌شی پی‌دا نا‌کات و ناییه‌رستی‌و خوا‌به‌رستی‌ی له‌بیر نا‌چیته‌وه، وه کامه‌شیان بۆ ژیا‌نی دنیا خۆی ده‌دۆڕینی‌و خوا‌و قیا‌مه‌تی له‌بیر ده‌چنه‌وه)، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی ئه‌هلی ئیمان ده‌فه‌رموی: ﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يَمُرُّوا أَنْ يَقُولُوا أَمْثَلًا وَأَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (۲) العن‌ک‌ب‌وت، واته: ئایا خه‌لك پی‌یان وایه هه‌ر به‌وه‌نده‌ی، که ده‌لین ئیمان‌مان هی‌نا، وازیان لی‌ ده‌هی‌تری‌و تاقی نا‌کړینه‌وه!

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ (۳) العن‌ک‌ب‌وت، واته: ئیمه به‌ته‌ئکید ئه‌وانه‌ی پی‌ش ئه‌وانمان تاقی کردۆته‌وه، که بی‌گومان خوا ده‌زانی ک‌ی راست ده‌کا‌و درۆزنایش ده‌ناسی، واته: وه‌نه‌بی خوا نه‌یان‌ناسی، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان خۆیان بناسن، وه دوا‌یی که‌س بی‌انوی نه‌بی له‌سه‌ر خوا‌و ب‌لی: خواجه ئه‌گه‌ر تاقیت کرد‌بامه‌وه چاکه‌م ده‌کردو له ئیمتی‌حان ده‌رده‌چوم، ئه‌گه‌ر تاقیت کرد‌بامه‌وه داخۆ چ مسو‌لمانیک ده‌بووم؟

به لّام دواى تاقي کرانه وه هه رکه سه له خوځى حالى ده بى و کهس قسه ی نامیښ،
 دیسان خواى کاربه جی ده فهرموئ: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
 مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ ﴿۲۱۴﴾ البقرة، واته: ئایا پیتان
 وایه شایسته ی چوونه به هه شت ده بن پیښ ئه وه ی ئه و شتانه تان به سه ربی، که
 به سه ر ئه وانه ی پیښ ئیوه هاتون؟ نه داریان تووش بوو، وه نه خوځی و نارحه تیان
 تووش هات پیکه وه هه ژیران، تا ئه و پیغه مبه ره ی، که پیښه وایان بووه و ئه و
 ئیماندارانه ی، که له خزمه تیدا بوون گوتیان: ده بى یارمه تی خوا که نگى بى؟
 ناگدار بن یارمه تی خوا نژیکه.

که واته: سونه تی خوا وایه، که ئینسان به گشتی و ئیمانداران به تاییه تی، ده بى
 به چه ندين شیوه تاقي بکړنه وه له ژياناندا.

دوو: تاقیکردنه وه ی خوا جوړاو جوړه:

تاقیکردنه وه ی خوا بؤ به ننده کانی جوړاو جوړه به زور شیوه یه، وه له سووړه تی
 (الأنبياء) دا ده فهرموئ: ﴿... وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً...﴾ ﴿۳۵﴾ واته:
 به خوځی و به ناخوځی تان تاقیتان ده کهینه وه، وه ده فهرموئ: ﴿... وَنَبْلُوكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ
 الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ﴾ ﴿۱۵۵﴾ البقرة، واته:
 بیگومان تاقیتان ده کهینه وه - ئه ی مسؤلمانان - به شتیک له ترس، (ترس له پرېگه ی
 خوا)؛ که دوژمنانی دین له سه ر ئیسلام هه ر شه ت لى بکه ن، بیگومان کاتیکیښ
 له و باره وه هه ر شه ت لى ده کړی، که تو جی هه ر شه بیت بؤ به رژه ونډیه
 ناشه رعیه کانی ئه وان) وه به برسیه تی و، به له ده ستدانی مال و سامان و خوځه و یستان و
 به له ده ستدانی به رو بووم، به هه موو ئه وانه تاقیتان ده کهینه وه، هه روه ها له

سوورده‌تی (آل عمران) ئایه‌تی (۱۸۶) دا ده‌فهرموی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِيْ
 اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَذًى كَثِيْرًا...﴾ (۱۸۶) واته: تاقي ده‌کړینه‌وه له
 مالو سامانو نه‌فسی خوټاندا، وه له‌وانه‌ی که کټیبیان پی‌دراوه له‌پیش ټیوه‌دا، وه له
 کافره‌کانیش نازاری زور ده‌یست، (پروپاگهنده‌تان بو ده‌کهن، قسه‌تان پی ده‌لین ناوو
 ناتوره‌تان به‌دوا ده‌خن)، که‌واته: تاقي‌کردنه‌وه‌ی خوا جوړاو جوړه، بویه له‌هه‌موو
 حالته‌کاندا ده‌بی ټیماندار سه‌برو نارامی هه‌بیو به‌پی فهرمانی خوا به‌رهو پروی
 بیټه‌وه‌وه هه‌ر حالته به‌شیوه‌ی پیویست و گونجاری خو‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات.

سی: به‌بی تاقي‌کرانه‌وه‌وه ده‌رچوون لی، ده‌سه‌لات په‌یدا نابی:

خوای کارزانو شاره‌زا به‌بی تاقي‌کردنه‌وه‌وه لی ده‌رچوونی، جل‌ه‌وی حوکمرانیو
 پیاده‌کردنی شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خو‌ی ناداته ده‌ست خه‌لک، به‌لگه‌شمان ئه‌وه‌یه که خوای
 زانو توانا ده‌فهرموی: ﴿وَإِذْ اٰتٰیْٓا اِبْرٰهٖمَ رُبُّهُ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُکَ
 لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ دُرِّیْٓیْ قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی الظَّالِمِیْنَ﴾ (البقرة، واته:
 وه کاتیک په‌روه‌دگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی تاقي کرده‌وه به‌چند فهرمانیک، که
 هه‌مووی جیبه‌جی کردن (له‌هه‌موو تاقي کرده‌وه‌کانی خوا ده‌رچوو، وه له‌کل
 هاته‌ده‌ر) ئه‌وکاته پیی فهرموو: ده‌تگیږم به‌پیشه‌وا بو خه‌لکی، (واته: ئیستا
 شایسته‌ی ئه‌وه‌ی، که پیشه‌واو چاوساگی خه‌لک بی بو دینداری، چونکه له‌تاقي
 کرده‌وه‌کانی خوا ده‌رچووی و سه‌لماندووته، که تو ټیماندارو خواناسی ته‌واوی، وه
 خوات له‌هه‌موو شتیک له‌لا گه‌وره‌ترو به‌رپرترو خوشه‌ویستره، وه‌گه‌ردن که‌چی بو
 خوا، بویه ئیستا شایسته‌ی ئه‌وه‌ی که دینداری و خواناسی فی‌ری خه‌لک بکه‌ی)،

گوتی: ئه‌دی له‌ وه‌چه‌که‌م (پیشه‌وایان په‌یدا ده‌که‌ی؟) فهرمووی: سته‌مکاران په‌یمانی من نایانگریته‌وه‌.

چوار: تاقیکردنه‌وه‌ی خوای -عزوجل- بو ئه‌هلی ئیمان به‌ ئه‌ندازه‌ی ئیمان و دینیانه:

په‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فهرمووده‌یه‌کی راست (صحیح)^(۱) دا ده‌فهرمووی:

{...يُتْلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلَاحٌ زِيدَ لَهُ فِي الْبَلَاءِ} رواه الترمذي وأحمد وصححه ابن كثير، واته: ئینسان به‌ ئه‌ندازه‌ی دینه‌که‌ی تاقی ده‌کریته‌وه‌، تا ئیمان و دینی به‌هێتر بێ تاقیکردنه‌وه‌که‌شی قورستره‌، ئه‌م فهرمووده‌یه‌ ئه‌وه‌ی لێ وهرده‌گیری کاتیک، که ئیمه‌ تووشی نارچه‌ته‌ی زۆر ده‌بین له‌سه‌ر خوا، ده‌بی دلمان پێی خوش بێو بلیین (إن شاء الله) ئیمانیکی به‌هێزو باشمان هه‌یه‌، هه‌ریۆیه‌ ده‌بینین هاوه‌لانی په‌غه‌مبه‌ر -ره‌زای خوایان لێ بێ- به‌ چه‌ندین شیوه‌ی ناخۆش و سه‌خت له‌لایه‌ن کافره‌كانه‌وه‌ ئازار دراون و له‌سه‌ر ئیسلام به‌ ناخۆشیه‌کان تاقی کراونه‌وه‌، جا ئه‌گه‌ر ئیمانیکی به‌هێزو پته‌ویان نه‌بوویه‌، خۆیان له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌موو ئازاردانه‌دا پرانه‌ده‌گرت، به‌لام دیاره‌ ئیمانه‌که‌یان زۆر به‌هێز بووه‌، بۆیه‌ تاقی کردنه‌وه‌کانیش زۆر و سه‌خت بوون، وه‌ سه‌ره‌نجام لێشی ده‌رچوون.

حیکمه‌ت و سووده‌کانی تاقیکردنه‌وه‌

ئه‌م باسه‌ بابه‌تیکی زۆر گرنگه‌، چونکه‌ ئینسان ئه‌گه‌ر له‌ حیکمه‌ت و نه‌هینییه‌کانی تاقی کرانه‌وه‌ی خوا بو به‌نده‌کانی تینه‌گات، له‌وانه‌یه‌ زۆر جار له‌ ژێر فشاری سه‌ختیی و نارچه‌ته‌ی تاقی کرانه‌وه‌دا، جوړیک له‌گومان و دوو دلی بو په‌یدا بێت، به‌تایبه‌ت

(۱) واته: راست (صحیح) به‌پێی پتوهری زانیانی فهرمووده‌ناس، ئه‌گه‌رنا بێگومان هه‌رچی په‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویته‌ی هه‌ر راست و (صحیح)ه‌!

کاتیک که تووشی زیندان و ئیهانه و سووکایه‌تی پیکران ده‌بیټ، بویه پیویسته زور باش سه‌رنجی هم بابه‌ته بدهین، که ئایا حیکمه‌ت و سودی تاقی کرانه‌وه‌ی خوا بو بهنده‌کانی چیه؟ وه بوجی خوی بده‌زه‌یی بهنده‌کانی خوی تووشی سه‌ختی و نار‌ه‌ختی و دژواری ده‌کات.

جا بو چاکتر پروونکردنه‌وه‌ی هم بابه‌ته له‌چهند خالی‌کدا باسی ده‌کین:

۱- له‌خو حالی بوون له‌سه‌ر ئاستی تاك و كوهمه‌ل:

له‌خو حالی بوون و خو ناسین زور گرنگه، نه‌وکه‌سه‌ی که له‌خوی حالی نه‌بووه وه که‌سیک وایه، که ده‌چیته بازار و نازانی پاره‌ی چهند له‌ گیرفانی دایه، شتی زور گه‌وره سه‌ودا ده‌کات، دوا‌یی که ته‌ماش‌ا ده‌کا پاره‌که‌ی ده‌رینه‌یی و تییدا تووشی عه‌یبداری ده‌بی، بویه ئینسان ده‌بی له‌خوی حالی بی، ئنجا له‌قه‌ده‌ر خوی هه‌نگاو هه‌لینی و قسه‌ بکات، بو وینه خوی په‌روه‌ر دگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ﴾ محمد، واته: وه تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه هه‌تا ئه‌وانه‌تان ده‌ناسین، که مواهیدو تی‌کو‌شه‌رن، وه خور‌ا‌گرن له‌پیناوی خوادا، وه هه‌وال و ده‌نگوباسه‌کانتان تاقی ده‌که‌ینه‌وه، ئینسان که ده‌لی ئیمانم هیناوه یان مسول‌مانم، نه‌وه هه‌والیکه له‌باره‌ی خویه‌وه داویه‌تی، یان که ده‌لی: خوام له‌هه‌موو که‌س خوشتر ده‌وی، نه‌وه خه‌به‌ریکه داویه‌تی، ده‌بی نه‌و خه‌به‌ره له‌ مه‌حه‌ک بدری و، بزانی ئایا راسته یان نا؟ وه له‌ مه‌یدانی کرده‌وه‌دا ده‌رکه‌وی.

۲- له‌بیژینگ درانی ئیمانداران:

یه‌کیکی دی له‌ حیکمه‌ته‌کانی تاقیکرانه‌وه، نه‌وه‌یه که ئینسان به‌هوی تاقیکرانه‌وه وه له‌بیژینگ ده‌دری و پوخته ده‌بی و ژه‌نگی پیوه نامینی، نه‌گه‌ر خوی تی‌دا رابگری، له‌وباره‌وه خوی پاک و تاك ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ آل عمران، واته: وه بو نه‌وه‌ی خوا ئیمانداران بیالیوی، (تمحیص) واته پالاوتن و

له بیژینگ دانو پاکو پیس لیک جیا کردنه وه، چونکه جاری وا ههیه ئینسان خالیکه لاوازی ههیه، بۆ وینه: (ترسنوکی) به لām، که کهوته نیو نارهحه تیان، ترسی دهشکی و به غیره ده بی، یان ئینسانی وا ههیه چرووکی ههیه و ناتوانی مالی خوی به خشی، به لām که پیوستی کردو مالی خوی له پیناوی خوادا به خشی، دوایی رادیت وه سیفته تی سه خاوه تی بۆ پهیدا ده بی، ههروه که پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ له فرموده هه کی (صحیح) یدا ده فرموی: **{الما العلم بالتعلم والما الحلم بالتحلم}** رواه أحمد والطبرانی، واته: زانیاری به فیروونه و ئارامیش به خورا هیئانه له سه ر ئارامی، ههروه ها له فرموده هه کی دیکه دا ده فرموی: **{ومن يصبر يُصبره الله، ومن يستعفف يُعفه الله}** متفق علیه، واته: هه رکه سی خوی له سه ر رابه نیی خا سه بری پیده دا، وه هه رکه سی خوی له سه ر بی نیازی رابه نیی، خا بی نیازی ده کات، وه هه رکه سی کیش خوی له سه ر پاکیی رابه نیی، خا جل - شانه - پاکیی ده کات، یه کی دی له وه به لگانه ی که مسو لمانان ده پالیو ریئ شه وهیه که خوای پهروه ردگار ده فرموی: **{مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ}**... (۱۷۹) آل عمران، واته: خا - جل شانه - له ئیمانداران ناگه ری بهو شیوهیه ی که ئیوه له سه رینی، هه تا کو پاکو پیستان لیک جیا نه کاته وه، جا به لیک جیا کرانه وه ی که سانی پاکو پیس، ئینسان له خوی حالی ده بی، که چه نده ی به که لکی خا دئ و چه نده ی پیچه وانیه ی دینی خواجه، وه هه م مسو لمانان له کۆمه لشیاندا له خویان حالی ده بن، که کیان لاوازه کیان به هیزه؟ وه که روودا وه که ی جهنگی (ئو حود) له کاتی کدا، که پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ به ره و مهیدانی شه ر چوو، سییه کی جهیشه که یان به سه ر کردایه تی (عبدالله بن ابي) - سه رۆکی مونا فقه کان - گه رایه وه، که مه رج نیه هه موویان هه ر مونا فقه بووبن به لکو له وانیه هه ندیکیان ئیمانیا ن لاواز بووبی، دیسان له گه رمه ی جهنگه که شدا، هه ندیکیان که ده سته که وته کانیا ن خو شده ویست، فرمانی پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ یان شکاند،

جا له ميانەى ئەو ږووبه ږووبونه و ترسو ته ماعو سه ختيانەدا ئينسان له خوځى
حالى ده بى و پالښتهش ده بى!

۳- دين زياتر له لا خوښه ويست بوون:

يه كى دى له حيكمه ته كانى تاقيرانه وه، ئەوه يه كه هەر كاتى ئينسان به
ناخوښيان تاقى كرايه وه له بهر خوا گرفتو كېشهى هاتنه ږى دينى له لا
خوښه ويسترو شيرينتر ده بى، چونكه سوننه تى خوا وايه ههركه سيك به شتيكه وه
زور ماندوو بوو، وه نه زيهت و نازارى له ږيدا چيشت، ئەوه له لاي خوښه ويست
ده بى و، بوى به خه م ده بى، وه شتيكيش كه به ئاساني ده ست بكه وي، به
ئاسانيش له ده ست ده چى.

۴- تيگه يشتنى زياتر له نيوه ږوكى په يامى خوا:

حيكمه تيكي ديكه تاقيرانه وه ئەوه يه، كه خه لك له نيوه ږوك و جه وه هرى ئەو
بانگه وازو په يامه حالى ده بن، كاتي ك ده بينن شوينكه وتوانى ئەو دينه خوږاگر و
بو ږو له خوږوږوون و فيداكارى له پيناودا ده كهن، دين و بهرنامه و په يره ويك، كه
شوينكه وتوانى ئاوا بن، به ته ئكيد سرنجى خه لك ږاده كېشن و له لايان شيرين
ده بيت و به دوايدا ده چن و لى نزيك ده بنه وه ده يانه وي زياتر لى حالى بن، وه
له باسى مسولمان بوونى عومهرى كورى خه تباډا باسى ده كهن، يه كي ك له و شتانه
كه سرنجى ږاكيشا، ئەوه بوو كه ئافره تيكي مسولمانى بينى كوچى ده كرد بؤ
(حبشه) پى گوت، ئيره به جى ديلى؟! ئافره ته كهش گوتى: به لى بؤتان به جى
ديلىن، چونكه ناهيلن خوا په رستى تيدا بكه ين.

۵- ناسيڼى دوست و دوژمن:

حيكمه تيكي دى له حيكمه ته كانى تاقيرانه وه، ئەوه يه كه ئينسان له ناخوښى و
گيرو گرفته كاندا دوست و دوژمنى خوځى ده ناسى و، خه لكى بؤ ده رده كه وي، كه تا
چه نده ئيمانى به هيره و ئاماده يه، چونكه ئينسان تا لى نه قه ومى نازانئ كى

دوستانه کي دوزمنه، وه هه لويستی کاتي ليقه ومانو تاقي کرانه وه کان گرنگه و
حيسابی ته وای له سهر ده کړی.

۶- هه لېژاردنی هينديک له نيمانداران بو پلهی شه هيدی:

په کيکي دی له حیکمه ته کانی تاقي کرانه وه نه وه، په خوی په ورو دگار له
نه نجامی نه و نارېحه تيانه دا پلهی شه هيدی به هه نديک له نه هلی نيمان
ده به خشی، وه که ده فهرموی: ﴿...وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ...﴾ ﴿۱۶۰﴾ آل عمران،
واته: بو نه وهی شه هيدانتان له نيودا هه لېژرين، وه جگه له شه هيديش به وهی
تاقي کرانه وه نه نيسانی نيماندار پلهی به زده کړي ته وه و گوناوی لي ده سپرينه وه،
وه له خوی به به زه یی نزيک ده که ويته وه و پاداشتی خوی به ته وای ده دري ته وه، وه که
خوی زانو و شاره زه ده فهرموی: ﴿...وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿۱۵۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ
مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۶﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَخُونَ ﴿۱۵۷﴾ البقرة، واته: وه مژده بده به خوراکران، نه وانهی
که له کاتيکدا به لاو نارېحه تيه کيان تووش دی، ده لين: نيمه هی خواين، وه نيمه
بولای ویش ده که پرينه وه، نه وانهی که هه لويستیان ناوایه (به رانه ر تاقي کرانه وهی
خوا) له لایه ن په ورو دگار يانه وه سه له واتیان لي ده دری (-صلاة- ليردها، واته: پله
به زکرده وه)، وه به زه یيه کی تاييه تی په ورو دگار يشیان بو هیه، وه نا نه وانه ن ری
پيشاندرواني راسته قينه.

به راستی خوراکرتن له تاقي کرانه وه کانی خوی په ورو دگارو له سه ختی و
نارېحه تيه کاند، له سهر خواو نيسلام، شتيکی زور گه وره یه، وه خوی به زرو مه زن
به و هوی وه مړوف ده باته ريزی نه وانه وه که بو خوی سه لا واتیان لي ده دات.

دايکمان عائشه ده گيړتېه وه که پيغه مېر ﷺ ده فرموي: {ما يصيب المؤمن من شوكة فما فوقها إلا رفعه الله بها درجة و حط عنه بها خطيئة} رواه مسلم^(۱)، واته: هيچ شتيک تووشی ئيماندار نايهت له پيداچوونی درکيک ههتا زياتر، مه گهر خوا بهو نازاره پله يک بهرزی ده کاته وه و گوناهيکی لي ده کاته وه.

ده گونجی زور شتی دیکه ش بگوتري دهر باره ی سوودو حکمه ته کانی تاقیکردنه وه کانی خوی پوره دگار بو بنده کانی، به لام نه وانه ی که باس مان کردن ته نیا گولېژيک بوون.

له کوتايدا ده ليم: زيرنگر که بيهوئ لهو زيږه ی، که له بهر ده ستي دايه خشليک دروست بکات، ده يقالينېته وه، يا خود ئاسنگر که بيهوئ شتيک له ئاسنه که ی دروست بکات، له کوره دا گهرمی ده کات، پاشان به چه کوش ليی ددا تا نهو شته ی که ده بيهوئ ليی دروست ده کات، به هه مان شيوه هه رکه سيک، که خوی کار به جي بيهوئ خزمه تی دینی خوی پی بکات، چ وه کو تا ک چ وه کو کومه ل، تووشی گرفت و نار هه تياني ده کات و تاقی ده کاته وه، وه ئيماندار تا له کوره ی تاقی کردنه وه کاند ا قال نه بيتته وه، به که لکی نه وه نايهت که خوی به به زه یی ئيمانداريکی باشی لي دروست بکاو خزمه تی دینی خوی پی بکات، به تايه تی نه وانه ی، که ده يانه وئ خزمه تی دینی خوا بکه نو، خه لک به ره و ئيسلام و ئيمان بينو، واقيعی خوار و خيچ و دور له ئيسلام بگورن به کومه لگايه کی ئيسلامي ملکه چ بو به رنامه خوا.

که واته: کاتيک که له سه ر خواو له سه ر ئيسلام تووشی نار هه تياني ديین، با دل مان به خومان خوش بيت، که ئيمه ش رپی پيغه مېرو هاوه لاني مان گرتوه و، ده مانه وئ به رنامه ی خوا به خه لکی ناشناو، خه لکی به به رنامه ی خوا شا ره زا بکه ينو، له و رييه دا تووشی نار هه تيی و نازار ده بين.

من له زیندانی ئه مریکيه کاندا، که بیستو دوو مانگ به ناهق گرام، زور جار سه جده ی شوکرم ده بردو ده مگوت: خواجه سوپاس بو تو، دياره دته وئ ليم خوش بى و شتي کم لى دروست بکەى، که بگونجيم خزمه تى دینی تو بکەم، بويه ته گهر تووشی گیران و ده رکران، يان قه رزداريى وه ره شه ليکردن و نه دارى بووين، ته گهر پروپاگه نده مان بوکراو زولتمان ليکراو مه چروم کراين، ته وه با به دنيا ييه وه بزائين، که خواى په روه ردگار خوشى ده ويين، وه کو پيغه مبه ر ﷺ ده فەر موئ: **{إذا أحب الله قوماً ابتلاهم...}** رواه أحمد وابن ماجه والطبراني، واته: هه رکاتيک خوا که سانيکی خوشويست تاقيان ده کاته وه.

خوا ياربى ئيمه له وانه ده بين، که له کاتى تاقیکردنه وه دا له خوا رازى ده بين و، خواش له ئيمه رازى ده بى.

پاکه ياندى مه که به يى ماموستا عه لى بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

که وتنه گومانی سهرانی کوفرو گوږگرتنیان بو قورئان خوښندنې پیغمبر ﷺ و پرس و راوړگردنیان به جووله که کانی مه دینه

دوای شهوې که پیغمبرې خوا ﷺ و هاوه لانی به پړی - خوا لیان رازی بی - له پیناوی خوادا تووشی ئازارو شهکه نجه ی دهر وونی و جهسته یی زور بوون به ده ست شهلی کوفره وه، به تاییه ت به ده ستی سهرانی کوفر له شاری مه ککه و دهر ویه ری و شهوانیش خوراگرو راوه ستاو بوون، شهو وای له دوژمن و ناحه زانیان کرد که بکه ونه گومانه وه به رانبر به ییری بته رستی خویان، وه بکه ونه جوړیک له چاو به خودا گیرانه وه، من لیړه دا سی نمونه دینمه وه که سهرانی کوفر له مه ککه و شوینی دیکه ش که وتونه گومانه وه له بیری بته رستیانه ی خویان، وه له راستی بیری به کتاپه رستی پیغمبر ﷺ، شهو نمونانه ی که باسیشیان ده کهین ده که ونه سالانی (۶۵) ی پیغمبره رایه تییه وه:

یهک: به په نهانی گوږاگرتنی سهرانی کوفر بو قورئان خوښندنې
پیغمبر ﷺ:

(ابن هشام) له (ابن إسحاق) وه ده گپ یتشه وه، ده لی: {أَن أَبَا سَفْيَانَ بْنِ حَرْبٍ وَأَبَا جَهْلٍ بَنِي هِشَامٍ وَالْأَخْنَسُ بْنُ شَرِيْقٍ الثَّقَفِيُّ خَرَجُوا لَيْلَةً لِّيَسْتَمِعُوا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ وَهُوَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فِي بَيْتِهِ فَأَخَذَ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ مَجْلِسًا يَسْتَمِعُ فِيهِ وَكُلُّ لَا يَعْلَمُ بِمَكَانِ صَاحِبِهِ، فَبَاتُوا يَسْتَمِعُونَ لَهُ حَتَّى إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ تَفَرَّقُوا فَجَمَعَهُمُ الطَّرِيقُ فَتَلَاوَمُوا، وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ وَلَا تَعُودُوا فَلَوْ رَأَوْا بَعْضَ سَفَهَاءِكُمْ لَأَوْقَعْتُمْ

في نفسه شيئاً ثم انصرفوا^(۱)، واته: (ئەبوو سوفيان و ئەبوجهل و ئەخنەسى كورې شەرىق) سځ كەس بوون له قسه به ده ستانى مه ككه، شه ويك ده چن بو ئەوهى گوى بگرن له قورئان خوښدنې پيغه مېهر ﷺ تاكو بزائن ئەوهى، كه ده يلئ و خه لك ورده ورده ئيمانې پي دين چييه؟! له كاتي كدا، كه پيغه مېهر ﷺ له مالى خوښدا سه رگه رمى شه نوښته^(۲)، جا ههركامپكيان له شويڼيك دانشتوون و گويان هه لځستوه، كه بزائن ده لئ چي؟ هيچيان به شويڼى ئەوهى ديكهى نه زانيوه، تا سپيډهى به يانې گويان هه لځستوه، دوايى بو ئەوهى ئاشكرا نه بن رويشتوونه وه، به لام كه له ريگادا يه كتريان بينيوه، ههركامپكيان لومه سهركونهى ئەوهى ديكهى كردوه، وه به يه كتريان گوتوه: با جاريكى ديكه شتى وا دووباره نه كړي ته وه، چونكه نه گهر بيت و بي عه قله كانمان بهو شته بزائن، گومان ده كه ويته دليانه وه و ده زائن، كه ئيمهش له ژير كاريگه ريبى موحه ممد دايڼ، دوايى ده رڼ، ديسان بو شهوى دووه و سبيهميش ئەوه دووباره ده كه نه وه، له كوټاييدا له بهره به يانې شهوى سبيهمدا پهيان له گه له يه كتر ده به ستن، كه جاريكى دى ئەوه دووباره نه كه نه وه^(۳).

كه واته له م رووداوه ئەوه ورده گيرئ، كه سهه رانې كوفر هيڼديكيان له گومان دابوون له راستيى و گوره يى قورئان و، ويستويانه بگنه يه قين.

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۵۹)، ط ۱، دار ابن الهيثم.

(۲) سوننه ته كه ئينسان له كاتى شه نوښته دايى ئەوه نه ده، كه خوي و شه كه سهى، كه له نه نيشتي شيه وه ده وه ستي، دهنگى بهر بكا ته وه به پيچه وانى نوښتي رڼ وه.

(۳) سه رچا وهى پيشو.

دوو: مشت و مړی نیوان سهرانی کوفر:

نمونه‌ی دووهمیان بریتیه له مشت و مړی (الأخنس بن شریق)، له گه‌ل هرهیه که له (أبو جهل) و (أبو سفیان)، که (ابن هشام) ناوا بومان ده‌گیریته‌وه:

{فلما أصبح الأخنس بن شريق أخذ عصاه ثم خرج حتى أتى أبا سفیان في بيته، فقال: أخبرني يا أبا حنظلة عن رأيك فيما سمعت من (محمد ﷺ)؟ فقال: يا أبا ثعلبة! والله لقد سمعتُ أشياء أعرفها وأعرف ما يراد بها، وسمعتُ أشياء ما عرفت معناها ولا ما يراد بها، قال الأخنس: وأنا والذي حلفت به^(۱)، واته: (الأخنس بن شريق) گۆچانه‌که‌ی ده‌ست ده‌داتې و ده‌چې بولای (أبو سفیان) له مالې خوی پي‌ی ده‌لې: هه‌وا لم پي‌ی بده‌ ئه‌ی (أبو حنظلة) رات چيیه ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که له (محمد) بیست؟! ئه‌ویش ده‌لې: (أبو ثعلبة) سویند به‌خوا هه‌ندې شتم بیست تی‌ی گه‌یشتم و مه‌عناشم زانی، وه ده‌زانم مه‌به‌ستی پي‌ی چيیه، وه هه‌ندیك شتیشم بیست که تی‌ی نه‌گه‌یشتم و نه‌شمزانی مه‌به‌ستی پي‌ی چيیه؟! (أخنس) ده‌لې: سویند به‌وه‌ی که تو سویندت پي‌ی خوارد منیش به‌هه‌مان شیوه.

{قال ثم خرج من عنده حتى أتى أبا جهل، فدخل عليه في بيته فقال: يا أبا الحكم! ما رأيك فيما سمعت من (محمد)؟ فقال: ماذا سمعت؟ تنازعنا نحن وبنو عبد مناف الشرف، أطعموا فأطعمنا، وحملوا فحملنا، وأعطوا فأعطينا، حتى إذا تَحَادَيْنَا عَلَى الرُّكْبِ وَكُنَّا كَفَرَسِي رَهَانَ، قالوا: منا نَبِيٌّ يَأْتِيهِ الْوَحْيُ مِنَ السَّمَاءِ، فمَتَى نَدْرِكُ مِثْلَ هَذِهِ! والله لا نُوْمنُ بِهِ أَبَدًا وَلَا نَصْدَقُهُ، فقام عنه الأخنس وتركه^(۲)، واته: دوايی (أخنس) له‌لای (أبو سفیان) هه‌لده‌ستی و ده‌چې بولای (أبو جهل) له مالې خویدا، وه پي‌ی ده‌لې: (أبو الحكم) تو رات چيیه ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که له (محمد) بیست؟! (أبو جهل) ده‌لې: جا رام چی بیت؟

(۱) سهرچاوه‌ی پيشوو، هه‌مان به‌رگو و لاپه‌ره.

(۲) سهرچاوه‌ی پيشوو، هه‌مان به‌رگو و لاپه‌ره.

ئیمه‌و (بنو عبد مناف) له‌سەر برا گه‌ورایه‌تی و قسه‌ رویشتوویه‌تی پیش‌برکه‌مان بووه، ئه‌وان خواردنیان به‌خشیه‌و ئیمه‌ش خورادنمان به‌خشیه‌و، وه ئه‌وان یارمه‌تی لێقه‌وماوانیان داوه ئیمه‌ش یارمه‌تیمان داوه، وه ئه‌وان مالیان به‌خشیه‌و به‌هه‌مان شیوه ئیمه‌ش وامان کردوه، هه‌تا کاتیک وامان لیهات، که ئیمه‌و ئه‌وان هاوسه‌نگ بین، وه‌ک دوو ئه‌سپ که پیش‌برکه‌یان پێ ده‌کری، له‌یه‌ک ئاست دان و هیچ کامیان پیش نه‌وی دی ناداته‌وه، (بنو عبد مناف) گوتیان: ئیمه‌ پیغه‌مبه‌ری‌کمان هه‌یه‌ وه‌حی له ئاسمانه‌وه‌ بۆ دێته‌ خوار، جا ئیمه‌ پیغه‌مبه‌ری‌کی وا له‌کوی بیین؟ سویند به‌ خوا هه‌رگیز باوه‌ری پێ ناهێتین و به‌راستی نازانین، (واته: له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر ئیمه ئیمانی پێ بیین، ده‌بێ بکه‌وینه‌ دوا‌ی عه‌شیره‌تی (عبد مناف)، وه‌ له پیش‌برکه‌دا دوا ده‌که‌وین، که‌واته‌ له‌به‌رئه‌وه‌ باوه‌ری پێ ناهین، بۆ ئه‌وه‌ی دوا نه‌که‌وین، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی که به‌راستی نازانین،) دوا‌یی (أخنس) هه‌لده‌ستی و (أبو جهل) به‌جێ ده‌هیلێت.

سێ: پرسیارکردن و پراویژکردنی سه‌رانی کوفر به‌ جووله‌که‌کانی شاری
(یثرب) ده‌رباره‌ی (محمد) ﷺ:

وه‌ک پیش‌تر باس‌مان کرد (نضری کوری حارث)، که یه‌کی له‌ قسه‌ به‌ده‌سته‌کانی قوره‌یشرو پیاویکی بلیمه‌تیش بووه، وه‌ واش پێده‌چێ که قه‌ناعه‌تی هاتبێ به‌وه، که (محمد) ﷺ پیغه‌مبه‌ری خوایه، وه‌ک (ابن هشام) ده‌لێ: رۆژیک به‌ قوره‌یش ده‌لێ:

{یا معشر قریش! فانظروا فی شأنکم فإنه والله لقد نزل بکم أمر عظیم!} (۱)،
واته: ئه‌ی خه‌لکی قوره‌یش! سه‌رنجی کاری خۆتان بده‌ن و ته‌گه‌یری‌ک له‌ حاڵی خۆتان بکه‌ن، چونکه‌ کاریکی گه‌وره‌ رووی تیکردوون! دوا‌ی ئه‌وه، که (نضری) ئه‌وه‌ی به‌ قوره‌یشیه‌کان گوت، قوره‌یشیه‌کان پێیان گوت: ئه‌ی (نضری) تۆو (عقبه‌ بن ابي

معیط) دهنیرین بولای زاناکانی جووله‌که له (یشرب) بولیکولینه‌وه له‌بارهی موحه‌مده‌وه، ئنجا به‌مجوره ئاراسته‌یان کردن^(۱):

{سلاهم عن (محمد) وصفا لهم صفته وأخبراهم بقوله فأنهم أهل الكتاب الأول وعندهم علم ليس عندنا من علم الأنبياء...}، واته: بچن پرسیار بکهن له زاناکانی جووله‌که و دهربارهی موحه‌مده و شیوه و هه‌ئسوک‌وتییان بولباس بکهن، وه باسی ئه و قسانه بکهن، که دهیانلئ (مه‌به‌ست له قورئانه) واته: هه‌ندی‌ک له قورئانیان بول بخویننه‌وه، چونکه ئه‌وان خاوه‌نی کتیبی یه‌که‌من، وه ئه و زانییاریه‌ی که ئه‌وان لایانه دهربارهی پیغه‌مبه‌ران لای ئیمه نیه.

جا (نضر) و (عقبه) ده‌چن بول (یشرب) و کوبوونه‌وه ده‌که‌ن له‌گه‌ل زاناکانی جووله‌که، وه باسی پیغه‌مبه‌ریان بول ده‌که‌ن، وه هه‌ندی‌ک قورئانیان بول ده‌خوینن و ده‌لئین ئه‌وه‌ی، که ده‌لئین له‌لایه‌ن خواوه بولم هاتوه، ئه‌وه نموونه‌یه‌کیه‌تی، زاناکانی جووله‌که‌ش پییان ده‌لئین:

{سلوه عن ثلاث نأمرکم بهن، فأن أخبرکم بهن فهو نبی مرسل، وإن لم يفعل فالرجل متقول فروا فيه رأيکم:

(۱) سلوه عن فتية ذهبوا في الدهر الأول ماكان أمرهم؟ فأنه قد كان لهم حديث عجب !.

(۲) وسلوه عن رجل طواف قد بلغ مشارق الأرض ومغاربها، ماكان نبأه ؟.

(۳) وسلوه عن الروح ما هي ؟.

فإذا أخبرکم بذلك فاتبعوه فانه نبی، وإن لم يفعل فهو رجل متقول فاصنعوا في أمره ما بدالکم}، واته: پرسیار لئ بکهن له‌بارهی ئه و سئ شته‌وه که پیتان ده‌لئین، جا ئه‌گه‌ر وه‌لامی دانه‌وه ئه‌وه دیاره پیغه‌مبه‌ره، وه ئه‌گه‌ر وه‌لامیشی

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیتشوو، هه‌مان به‌رگ، ص(۱۵۱) .

نه دانه وه، نه وه دياره كابلرۍ كه هـر له خووه قسه يه كۍ هـلـبه سـتـوه و نه و كـا تـه بـو خـو تـان چي تان پي چا كه ناوا بكهن:

۱- پرسيارۍ لي بكهن دهربارهۍ كومه له گنجيك، كه له رږځگاري زودا رويشتوونو سهرۍ خويان هـلـگـرتـوه و چوونه شوينيك، به سهرهاتيكي سهرسور هينهریان هـيـه.

۲- پرسيارۍ لي بكهن دهربارهۍ كابلرۍ، كه زور گهراوه و، به دسه لات بووه و گه يشتوته رږځه لات و رږځ ناواۍ دنيا، نايا چون بووه؟

۳- پرسيارۍ لي بكهن دهربارهۍ رروح داخو چيه؟

جا نه گهر وهلامۍ نه پرسيارانهۍ دايه وه، نه واپغه مبهـره و شويني بكهن، به لام نه گهر وهلامۍ نه دانه وه، نه و هـر قـسـه يه كه و كـر دويـه تـي، بـو خـو تـان چي له باره وه دهكهن بيكهـن.

(نضر بن الحارث) و (عقبة بن معيط) دهچنه وه بو مه ككه و به قورپه شييه كان دهليڼ: نهۍ كومه لي قوره يش! به راستۍ هـو الـيـكـمان دهربارهۍ موحه مـمـه د ﷺ بو هينان، كه به ته واپوي به رچاومان روون دهبيته وه، زانايانۍ جو له كه پيان گوتووين سي شتي لي بيرسين، نه گهر وهلامۍ نه و سي پرسيارهۍ دايه وه، نه وه دياره پيغه مبهري خويه، نه گهر وهلاميشۍ نه دايه وه نه وه پيغه مبهري نيه.

نجا دهچن بو لاي پيغه مبهـر ﷺ و پرسيارۍ لي دهكهن و، دهليڼ: كومه له گنجيك بوون له زه مانۍ زودا رويشتوون، سهرۍ خويان هـلـگـرتـوه، به سهرهاتيكي سهریان هـيـه بـو مان باس بكه؟.

هـروا كابلرۍ زور گهراوه و چوته رږځه لات و رږځ ناواۍ دنيا، نه و يش هـو الـي چونه و كي بووه؟.

سييه پرسياريشمان نه وه يه پيمان بلۍ رروح چيه؟!

(ابن هشام) ناوا باسي هـلـو يـسـتي پيغه مبهـر ﷺ دهكات:

{فقال لهم رسول الله ﷺ أخبركم بما سألتكم عنه غداً؟ ولم يستثن فأنصرفوا عنه، فمكث رسول الله ﷺ فيما يذكرون خمس عشرة ليلة لا يُخَدِثُ الله ﷻ إليه في ذلك وحياً ولا يأتيه جبريل حتى أرجف أهل مكة، وقالوا: وعدنا (محمد) غداً واليوم خمس عشرة ليلة قد أصبحنا منها لا يخبرنا بشيء مما سألناه عنه، حتى أحزن رسول الله ﷺ مكث الوحي عنه وشق عليه ما يتكلم به أهل مكة، ثم جاءه جبريل من الله عز وجل بسورة أصحاب الكهف فيها معابته إياه على حزنه عليهم وخبر ما سأله عنه من أمر: الفتية والرجل الطواف والروح} (۱)، واته: پيغمبري خوا ﷺ پيى فهرمون سبهى وهلامى شو پرسيارانه تان ددهمهوه، بهيى نهوهى (ان شاء الله) بکات، بهلام پيغمبر ﷺ پازده شهوان مايهوه، خوا وهى بو نه ناردو (جبريل) يشى بو لا نه نارد، هه تا کافره کاني مه ککه له نيو خوياندا کرديان به پروپاگهندهو بلايان کردهوهو گوتيان: موحه ممد ﷺ هه والي پيدايين بو بهياني، بهلام نه مري پازده شهوه! هيچ وهلامى نه دايينهوه (واته: دهرکهوت که - محمد - پيغمبري خوا نييه!) دواى نهوه پيغمبر ﷺ زور دلتنگ بوو، وه زور له سر دلى قورس بوو، چونکه نهوهى، که نه هلى مه ککه دهيانگوت، هوکاريکي پروپاگهندهي گهوره بوو.

جا (جبريل) سهلامى خواى لى بى له لاي خواى بهرزو مهزنهوه هات بو لاي پيغمبر ﷺ و، سوورتهى (الکھف) ي بو هينا، که نهو سوورته دا خوا سرکونهى پيغمبر ﷺ دهکا، که نهوهنده به خه کافره کانه وهيه بوچى ثيمان ناهيننو، وهلامى هه سى پرسياره کانيشى تيدياه.

جا (ابن اسحاق) (۲) دهلى: بوم باسکراوه، که کاتيک (جبريل) هاته لاي پيغمبر ﷺ و، پيغمبر پيى فهرموو: نهى (جبريل)! نهوهنده دواکهوتى و نه هاتى بو لام، هه تا گوماني خرايم به دلدا هات، (وهک نهوه که ثايا ده بى خوا ليم تووره بووبى؟).

(۱) هه مان سرچاوهو بهرگو لاپهړه، وه پروانه: (المصباح المنير...)، ص ۷۹۱.

(۲) هه مان سرچاوهو بهرگ، ص ۱۵۱-۱۵۲.

(جبریل) یېش ټاوا وه لامي پیغه مېر ﷺ ده داته وه، که خوا پيی ده فهرموي: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ٦٤﴾ مريم ﷺ، واته: ئيمه به فهرماني پهروه دگارت نه بي دانابه زين، وه داهاتووو رابردووشمان وه ئه وهی، که ده که ویتته نیوانیشیان وه هه موی به ده ست پهروه دگارت، وه پهروه دگارت شتی له بیر ناچی، (واته: توی له بیر ناچی، وه ده شیزانی تو هه چاوه ری وه حکمه تیشی تیډایه، که بوچی ئه وه لامه دواکه وت).

دیاره سووره تی (الكهف) وه لامي دوو له سی پرسیاره کانی تیډایه، له نایه تی (۹ تا ۲۶) وه لامي پرسیاری یه که می تیډایه، که باسی (أصحاب الکهف) ده کات، وه له نایه تی (۸۳ تا ۹۸) وه لامي پرسیاری دوو می تیډایه، که باسی (ذوالقرنین) ده کات، به لام پرسیاری سیهم وه لامه که ی له سووره تی (الإسراء) دا دراوه ته وه له نایه تی (۸۵) دا.

ئهمه ش سه ره تای سووره تی (الكهف) ه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ١ قِيمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ٢ مَكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ٣ وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ٤ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ٥ فَلَعَلَّكَ بَحْجُ نَفْسِكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ٦ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ٧ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا ٨﴾

ئەم ئايەتە تانە پېشەكى سوۋەتتى (الكهف) ن وە ئەدوايىدا دېتە سەر وەلامدانەۋەى
پرسىيارەكان، كە ماناكانيان بەم شېۋەيەيە:

بەناۋى خۋاى بەبەزەيى بەخشندە، ستايش بۇ ئەو خۋايەى كە ئەسەر بەندەى خۋى
كتىبىكى دابەزاندە، كە ھىچ نارېكى تېدا نىە، رېك وراستە بۇ ئەۋەى خەلك
بترسىنى ئەكارەساتىكى زۆر سەخت كە ئەلايەن خۋىەۋە دى، وە موزدە بدات بە
ئىمانداران، ئەۋانەى كە كەردەۋەى باش دەكەن كە پاداشتىكى چاكيان ھەيە، وە
بەھەمىشەيى تېدا دەمىننەۋە، وەئەۋانە بترسىنى كە دەلېن خوا رۇلەى ھەيە، بەبى
ئەۋەى كە خۇيانو بابو باپىرانيان زانبارييان بەۋە ھەبى، كە ئەمە قسەيەكى زلە
بەزارياندەى ئەخۋە دەيكەن، وە جگە ئە درۆ شتىكى دىكە نالېن، (دوايى بە
پېغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى) رەنگە خۆت بىفەوتىنى ئەۋەندە خەفەتيان لى دەخۋى
(لېرەدا جۆرىك ئە سەركۈنە كەردن ھەيە ئەلايەن خواۋە بۇ پېغەمبەر ﷺ كە ئەۋەندەيان
خەم لى مەخۇ كە ئىمان ناھىنن) ئىمە زەۋىيمان رازاندەۋەۋە وامان ھەلخستەۋە كە
ھەموو جۆرە خۇشەيەكى تېدايە بۇ ئەۋەى كە خەلكى تېدا تاقى بەكىنەۋە كاميان
كردارى باشتە! وە ئىمە دوايى ھەرچى ئەسەريەتى ۋەك پەرىزىكى پروتى لىدەكەين.

ئىنجا بە نىسبەت وەلامى پرسىيارى يەكەم ئەبارەى (أصحاب الكهف) ئەۋا دەست
پىدەكاۋ دەفەرمۇى:

﴿أَمْرٌ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝١﴾ إِذْ أَوَى

الْفَتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠﴾

... ﴿الكهف- ۹- ۱۰ تاكو ۲۶-، واتە: ئايا واتزانى كە ھاۋەلانى ئەشكەۋت و ئەو
بەردەى ناويانى تېدا نووسرابوۋ ئەنىشانەكانى ئىمەدا سەرسورھىنەر بوون، كاتىك
كۆمەلە گەنجىك پەنايان بىردە بەرئەشكەۋت، وتيان ئەى پەرۋەردگارمان ئەلايەن
خۆتەۋە رەھمەتلىكمان پى بىبەخشەۋ سەرراستىمان ئەكارەكەماندا بۇ فەراھەم بىتە..

ۋە سەبارەت بە وەلامى پرسىيارى دوۋەمىش دەفەرمۇى:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ... الكهف
-۸۳ تا ۹۸﴾، واته: كه پرسيارت لى ده كهن دهر باره ی (ذي القرنين) بللى:
به سهرهاتى شهوتان بو ده خوښمه وه...

وه لامى پرسيارى سپيه ميش له سووړه تى (الإسراء) دا ده داته وه، كه ده فهرموى:
﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا
قَلِيلًا﴾ (۸۵)، واته: وه پرسيارت لى ده كهن دهر باره ی (روح) بللى: روح شتيكه
په يوه ندى به كارى په روهره دگاره وه هه يه، كه ميكيش نه بې زانياريتان پي نه دراوه.
وه ده توانين بلين: حيكه تى دواكه وتنى وه لامدانه وه ي پرسياره كانو هاتنى
وه حى بو پيغه مېهر ﷺ بريتى بوو له:

په ك: بو شه وه ي بو هه موو خه لكى دنيا به گشتى و به تاييه ت كافر ه كانى مه كه وه
غهيرو مه كه ش ده كه وى، كه قورئان قسه ي موحه ممد ﷺ نيه و شه تو زقاليك
ده ستى له دانانى قورئاندا نيه، شه و تا پازده روژ چاوه رپي وه حى ده كات بو شه وه ي
وه لامى كافر ه كانى پي بداته وه، به لكو ئيمان بينن، كه زور زور پيوستى به وه حى
بووه، تاكو وه لامى شه وانى پي بداته وه په كى له سه رى كه وتوه، به لام خواى
په روهره دگار وه حى بو نايري بو شه وه ي ده كه وى كه موحه ممد ﷺ كه م و زور
ده ستى له دانانى قورئاندا نيه و، هه مووى فهرمايشتى خوايه به فهرمانى خوا له
چ كاتيكا بيه وى بوى ديت، جا چون ديت و چى تيدايه شه و شتيكه به بريارى
خوايه، خو شه گهر هى خو ي بووايه زوو وه لامى ده دانه وه، وه له قورئاندا خواى
په روهره دگار له چهنده شوين ره خنه له پيغه مېهر ﷺ ده گريت، وه ك: ﴿عَفَا
اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ...﴾ (۲۴) ﴿التوبة﴾، يان: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (۱) ﴿عبس﴾،
يان: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى...﴾ (۶۷) ﴿الأنفال﴾، كه شه وه ش
حيكه تيكى زور گه وه ي تيدايه، بو شه وه ي خه لكى بزائن، كه شه قورئانه هى خو ي

نیه و که لامی خوایه، هه‌رکاتیڤ، که خوا ویستی بو‌ی ده‌نیڤی، هه‌ر کاتیڤیش ویستی له‌سه‌ر نه‌بوو، لی‌ی ده‌گریته‌وه.

دوو: حیکمه‌تی دوو‌ه‌میش ته‌وه‌یه، که خوی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (۴۳) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْخُلْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَّبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ﴿۴۴﴾ الکهف، واته: بو‌هیچ شتیڤ مه‌لی سبه‌ینی ته‌وه ده‌که‌م، مه‌گه‌ر بلی‌ی: ته‌گه‌ر خوا بیه‌وی، ته‌گه‌ر له‌بیریش چوو، هه‌رکات بیرت هاته‌وه، ناوی په‌روه‌ردگارت بیته‌و بلی‌ی: به‌لکو په‌روه‌ردگام له‌مه‌ی ئیستا باشت سهر‌راستم بکات.

که‌واته: چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌بیری نه‌بوو بلی‌ی: ته‌گه‌ر خوا بیه‌وی (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) وه‌لامه‌که دواکه‌وتو ته‌و راستیه جوان بو‌هه‌موو لایه‌که دره‌وشایه‌وه، که هه‌رشتیڤ خوی کاربه‌جی ویستی له‌سه‌ر نه‌بی نایه‌ته‌دی، ته‌مه‌ش ده‌رسو په‌ندیکی زۆر گه‌وره‌ی تیدایه، هه‌م بو‌ پیغه‌مبه‌ری خوا، هه‌م بو‌ تۆمه‌ته‌که‌یشی.

راکه‌یاندنی مه‌کته‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

له‌ تۆره‌ کۆمه‌لایه‌یه‌که‌ن له‌که‌لایه‌ن
 AliBapir on social media
 تهن مه‌که‌م عه‌ز مه‌واغ النواصیل الخلدیاس

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

Alibapir

که‌تانی

راکه‌یاندنی مه‌کته‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

راکه‌یاندنی مه‌کته‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

چه ند پروداویك كه زیاتر بوونه مایه ی خوگرتن و گه شه کردنی بانگه وازی ئیسلام

ئهو پروداوانه ی كه ئیره دا باسیان ده كهین شهش پروداون، كه له نیوان سالانی (۶) تا كوټایی (۱۰) ی پیغه مبه رایه تی (بعثة) پرویان داوه، كه هیندیکیان پروداوی خوش بوون بو مسولمانان، وه هیندیکیشیان به پیچه وانه وه، به لام هه موو پروداوه خوش و ناخوشه كان، بوونه مایه ی زیاتر پنج گرتن و قولبوونه وه ی په گو ریشه ی ئیسلام و بانگه وازی ئیسلامی به دل و ده روون و عه قل و هوشی خه لكدا، وه زیاتر فراوانبوونی ئیسلام و گه شه کردنی، وه پیویسته ئهو راستیه بزانین كه ئینسانی ئیماندار هه رچی بیه ری ده بیته مایه ی زیاتر به هیزبوونی ئیمانده ی، خوشی بی یان ناخوشی، وه كه له فهرمووده ی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، كه ده فهرموی: {عَبَّأْ لَأَمْرِ الْمُؤْمِنِ أَنْ أَمْرُهُ كُلُّهُ خَيْرٌ لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْراً لَهُ وَإِنْ أَصَابَهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْراً لَهُ} رواه مسلم^(۱)، واته: ئیشی ئینسانی ئیماندار سه یره! ئیشه كه ی هه مووی پروی له خیره وه له قازانجی دایه، وه ئه وهش بیجگه له پروادار بو كه سی دیکه نیه، ئه گه ر خوشی توش بوو سوپاسی خوی له سه ر ده كات، ئه وهش بو وی به خیر ده گه ری، وه ئه گه ر نارده تی و ناخوشیشی توش بوو سه برو ئارامی له سه ر ده گری و، ئه وهش هه ربوی به خیر ده گه ری.

كه واته: ئیماندار له هه ردوو حاله تدا هه ر به هه ره مه ندو براوه یه، وه به پیچه وانه شه وه ئینسانی كافر له خوشیاندا هه ر دؤراوه له ناخوشیانیدا هه ر دؤراوه، به به لگه ی ئهو ئایه تانه ی كه خوی زانا تیاندا ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۖ إِذَا

مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٥٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٥١﴾ المَعَارِجُ، واتە: ئىنسان خۆرانەگر خولقۇنراۋە، (ئىنسانى كافر كە بەھرەمەند نەبوۋە ئە ئىمان و ھىدايەت) ئەگەر نارەھەتتى تووش ھات زۆر پىنى نارەھەت دەبى، ۋە ئەگەر چاكەشى تووش بو، ئەخۇيدا كورتى ھەللىنىۋ بەشى كەسى لى نادات.

جا خوا پشتىوان بى لىرەدا باسى شەش پرووداۋ دەكەين، كە جۇراۋ جۇرنو بە خۇش و ناخۇشيانەۋە، بوۋنە ھۇى زياتر بەرەو پىش چۈنى كارى ئىسلامىي لەسەر دەستى موبارەكى پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) و ھاۋەلانى بەرپىزى بە پياۋو ئافرەتەۋە، كە ئەمانەن:

يەكەم: مسولمانبونى (حَمَزَة) ى كوپرى (عبدالمطلب) مامى پىغەمبەرى خوا ﷺ:

چۇنىەتى مسولمانبونى حەمزە ۋەك (ابن هشام) گىراۋىيەتەۋە^(۱)، بەم شىۋەيەيە: رۇژىك كە (أبو جهل) پىغەمبەر ﷺ دەبىنى لەلاى كەعبە نوئىژ دەكات، قسەى ناخۇش و جنىۋى پى دەلىۋ، چەند جارىك دووبارەيان دەكاتەۋە، بەلام پىغەمبەر ﷺ بىدەنگ دەبى، دوايى ئەبوۋجەھل دەچىتەۋە نىۋ مەجلىسەكەى خۇى دادەنىشى، پىغەمبەرىش ﷺ بە دل شكاۋىي و مەجزۋىي دەچىتەۋە مالى، كەنیزەكىكى ئازادكراۋى (عبدالله بن جدعان) ئاگادار دەبىۋ گويشى لەو قسانە دەبى، كە (أبو جهل) بە پىغەمبەرى ﷺ گوتوون، لەوكاتەدا حەمزەى مامى پىغەمبەر لە راۋ دەگەرپتەۋە، كە پياۋىكى زۆر پالەۋان و بە شان و شەۋكەت و ئازا بوۋە عادەتى وابوۋە كە ھەر كاتىك لە راۋ دەگەرپتەۋە، پىش ئەۋەى بچىتەۋە مالى ھەۋت جار تەۋافى كەعبەى دەگرد، كە ھەندى شۈنەۋارى دىنى ئىبراھىميان بۇ ماپلۋە، كە ئەۋەش يەكىك بوۋ لەۋانە، بەلام ئەمجارەيان ئەو ئافرەتە كەنیزەكە دەچىتە سەر رىگەى

(۱) برۋانە: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص ۱۴۵-۱۴۶، ط ۱، دار ابن الهيثم.

حه‌مزه به‌سه‌رهات و پروداوه‌که‌ی بۆ ده‌گیریتسه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که بۆ‌ی باس ده‌کات (أبو جهل) چۆن قسه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوته‌وه پیغه‌مبه‌ریش چۆن به‌ دلتش‌کاوی‌ی چۆته‌وه ماله‌ی، (ابن هشام) ده‌لێ^(۱):

{ فلما دخل المسجد نظر إليه في القوم فأقبل نحوه حتى إذا قام على رأسه دفع قوسه فضربه بها فشجّه شجّة منكرة، ثم قال: أتشتمه وأنا على دينه أقول ما يقول: فَرَدَّ عليّ ذلك ان استطعت! فقامت رجال من بني مخزوم إلى حمزة لينصروا أبا جهل، فقال: دعوا أبا عمارة فإني والله قد سببت ابن أخيه سبا قبيحا، وتم حمزة على إسلامه، فلما أسلم حمزة عرفت قريش أن رسول الله ﷺ قد عز وامتنع وان حمزة سيمنعه فكفوا عن بعض ما كانوا ينالون منه }، واته: حه‌مزه ده‌چیتته مزگه‌وت و^(۲) ته‌ماشا ده‌کات (أبو جهل) دانیشته‌وه له‌گه‌لّ ئه‌هلی نادیه‌که‌ی خۆی، یه‌کسه‌ر ده‌چیتته سه‌ری را‌ده‌وه‌ستی و به‌ که‌وانه‌که‌ی له‌ سه‌ری را‌ده‌کیشتی و زۆر خراب سه‌ری ده‌ش‌کیتتی و خوینتی پێ‌دا دیت، وه پێشی ده‌لێ: ئایا تو جنیو به‌ موحه‌مه‌د ده‌لێی له‌کاتیکدا، که ده‌زانی من له‌سه‌ر دینی ئه‌وم، وه ئه‌و چ ده‌لێ منیش وا ده‌لیم! (دیاره تا ئه‌وکاته‌ی، که ئه‌و قسه‌یه‌شی کردوه مسوڵمان نه‌بووبو، له‌ زۆر له‌ کتیبه‌کانی سیره‌دا هاتوه، که حه‌مزه له‌ رقان مسوڵمان بووه و خزمایه‌تی هۆکار بووه بۆ مسوڵمانبوونی، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار گه‌ر ویستی هیدایه‌تی که‌سیک بدات هۆکاریشی بۆ ساز ده‌کات، لێره‌دا گرنگ هۆکاره‌که‌ نیه‌، به‌لکو گرنگ سه‌ره‌نجام و ئه‌نجامه‌که‌یه‌تی)، ئنجا حه‌مزه ده‌لێ: ئه‌گه‌ر ده‌توانی به‌رپه‌رچم بده‌وه، کۆمه‌لێک له‌ پیاوانی به‌نی مه‌خزوم هه‌لده‌ستن، که یارمه‌تی (أبو جهل) بده‌ن و شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌لّ حه‌مزه‌دا، به‌لام ئه‌بووجه‌هل ته‌ماشا ده‌کات عاقیبه‌تی کاره‌که‌

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ۱۴۶.

(۲) دیاره مه‌به‌ست لێره‌دا مزگه‌وتی حه‌رامه‌.

خراب ده بې، بویه ده لئ: له (أبو عماره^(۱)) بگه رین، چونکه من جنیوکی خراپم به برازیه که ی داوه، دواپی حه مزه مسولمانیتیه که ی ته و او ده بی و ده چیتته خرمهت پیغه مبه ر ﷺ ته ویش ئیسلام و ئیمان و (عقیده) ی لیح حالئ ده کات، دوا ی مسولمانبوونی حه مزه قوره یشیه کان ده زانن، که له مه و دوا حه مزه زیاتر دیفاع له پیغه مبه ری خوا ده کات، بویه له و قسه و کرداره ناشیرینانه ی که پیشتتر دژی پیغه مبه ر ﷺ ده یانکرد که م ده که نه وه.

دووهم: کوچکردنی یه که م و دووهمی مسولمانان بو حه به شه:

(ابن هشام) له (ابن إسحاق) ده گپړتته وه و ده لئ^(۲):

{ فلما رأى رسول الله ﷺ ما يصيبُ أصحابه من البلاء وما هو فيه من العافية بمكانه من الله ومن عمه أبي طالب وأنه لا يقدرُ أن يمنعهم مما هم فيه من البلاء قال لهم: لو خرجتم إلى أرض الحبشة فإن بها ملكاً لا يُظلمُ عنده أحدٌ وهي أرض صدق، حتى يجعل الله لكم فرجاً مما أنتم فيه }، واته: کاتیک، که پیغه مبه ر ﷺ بینى هاوه لانی به ریزى به چندان شیوه نار ه حهت ده کریڼو خوشی له جوړیک له سه لامه تی دایه، به هو ی ته وه وه که خوا ده یاریزى له هه ندیک شت که لایه قی پیغه مبه ر نیه که به سه ری بیټ، وه به هو ی (أبو طالب) ی مامیه وه که به رگریی لئ کردوه، وه ناتوانئ به رگریی بکات له هاوه لانی به ریزى له و به لا و نار ه حه تیانه ی، که به سه ریان دیت، له لایه ن کافرو بی پروا کانه وه، له به ره وه پیشنیاریکی بو کردنو فه رموی: ته گه ر بچن بو سه رزه مینی حه به شه، چونکه پادشایه کی لییه هیچ که س له لای وی سته می لئ ناکری، وه پیاوکی دادگرو باشه وه شوینیکی باشیشه، هه تا خوی به به زه یی ده روویکتان لئ ده کاته وه له و حاله ناخوشه ی که تییدان.

(۱) له نپو عاره باندا وا باوبووه، که نه گه ر ریزیان له همرکه سینک گرتبا یه به (کنیه) بانگیان ده کرد وه ک لیره دا (أبو جهل) وایکړدوه.

(۲) سه رچاوه ی پتښو، ج ۱، ص ۱۶۲.

چونکه مسولمانان له ئازارو ټه‌شکه‌نجه‌یه‌کی زور دابوون له‌لایه‌ن کافرو بې‌پرواکانه‌وه له‌هه‌موو پرویکه‌وه، بۆ وینه^(۱): له‌رووی داراییه‌وه یه‌کیک له‌وانه (خه‌بابی کوری ټه‌ره‌ت)، ده‌لئ: من ئاسنگه‌ر بووم که‌ل‌وپه‌لم بۆ (عاص بن وائل السهمي) دروست کردبوو، ټه‌ویش مه‌بله‌غیک پاره‌ قه‌رزدارم بوو، چه‌ند جاریک چووم داوای قه‌رزه‌که‌م لی‌کرد، به‌لام ټه‌و ده‌یگوت ده‌بی کوفر بکه‌ی به‌ موحه‌مه‌د، ئنجا پاره‌که‌ت ده‌ده‌مه‌وه، منیش پیم گوت: وه‌للا‌هی هه‌تا ده‌ژی و ده‌م‌ری و زیندووش ده‌کرپه‌وه، کوفر به‌ موحه‌مه‌د ﷺ ناکه‌م، ټه‌ویش گوتی: باشه له‌به‌رئه‌وه‌ی، که‌ تۆ ده‌لئیی دوا‌ی مردن زیندوو ده‌کرپه‌نه‌وه، هه‌رکات، که‌ زیندوو‌کرپه‌نه‌وه و هره‌ بۆ لام، چونکه‌ بی‌گومان ټه‌وکات من سه‌روه‌ت و سامانم ده‌بی‌ت، که‌ هاتی پاره‌که‌ت ده‌ده‌مه‌وه!! به‌و شیوه‌یه‌ قه‌رزه‌که‌ی نه‌دایه‌وه‌و، خوای په‌روه‌ردگار له‌ وه‌لامی (عاص بن وائل) دا ټه‌م نایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خوار:

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا ۖ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ ۚ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ﴾ (۷۸) ﴿كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۖ وَنَزَّلُهُ مَآيِقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا﴾ (۷۹) ﴿مَرْيَمَ، وَاتَّه: نایا سه‌ره‌نجی ټه‌و که‌سه‌ت داوه، که‌ بروای به‌ نایه‌ته‌کانمان نه‌کرد، وه‌ گوتی: (له‌ پوژی دوا‌ییدا) سامان و مندا‌لم ده‌درینئ! نایا په‌نه‌ان ده‌زانئ، یان لای خوای به‌ به‌زه‌یی به‌لئینی هه‌یه؟! نه‌خیر، ټه‌وه‌ی ده‌یلئ تو‌ماری ده‌که‌ین، وه‌ ئازاری بۆ دریش ده‌که‌ینه‌وه، وه‌ ټه‌وه‌ی ده‌یلئ به‌میراتی ده‌گرین و به‌ته‌نیاش دپته‌ لامان.

بۆیه له‌ ټه‌نجامی ټه‌و زولم و زور و سته‌مه‌دا پیغه‌مبه‌ر فه‌رمان به‌ هاوه‌لانی ده‌کات که‌ کوچ بکه‌ن بۆ حه‌به‌شه، وه‌ک (ابن إسحاق) ده‌لئ:

{فكان جميع من لحق بأرض الحبشة وهاجر إليها من المسلمين سوى أبناءهم الذين خرجوا بهم معهم صغاراً وولدوا بها، ثلاثة وثمانين رجلاً، إن كان عمار بن ياسر فيهم وهو يُشكُّ فيه^(۱)}، واته: هه موو ئهوانهى كه كۆچيان كرد بۆ سه ر زه ميني حه به شه (۸۳) پياو بوون، ئه گهر (عمار بن ياسر) يان تېدا بى، كه گومانى تېدايه ئه و بووبى، دياره ئه و ژماره يه هى هه ردو و كۆچه كه يه و لېره دا ته نيا ژماره ي پياوانيان حيساب كرده، ئه گهر نا كۆچكه ران به گشتى به لاي كه مه وه نزىكه ي چواريه كيان ئافره ت بوونه، به لام لېره دا (ابن إسحاق) هه ردو و كۆچه كه ي تېكه ل كرده و ئه گهر نا دوو جار كۆچيان كرده، چونكه (ابن إسحاق) هه ر بۆخوى له شوينىكى ديكه ي كتيبەكه يدا گوتويه تى:

{وبلغ أصحاب رسول الله ﷺ الذين خرجوا إلى أرض الحبشة، إسلام أهل مكة فأقبلوا لما بلغهم ذلك، حتى إذا دنوا من مكة بلغهم أن ما كانوا تحدثوا به من إسلام أهل مكة كان باطلاً، فلم يدخل منهم أحد إلا بجوار أو مستخفياً... فجميع من قدم عليه مكة من أصحابه من أرض حبشة، ثلاثة وثلاثون رجلاً^(۲)}، واته: هاوه لانى پېغه مبه ر ﷺ خوا لىيان رازى بىت، ئهوانه ي كه چووبوون بۆ حه به شه، هه والىكيان پى گه يشت، كه ئه هلى مه ككه مسولمان بوون، كه ئه وه يان بىست به ره و مه ككه به رپى كه وتن، كه نزىكى مه ككه بوون بۆيان ده ركه وت هه وائه كه درۆيه، بۆيه هيچ كاميان نه يانتوانى بېنه وه نيوشارى مه ككه مه گهر ئهوانه نه بى كه كه سيك يان سه رۆك عه شپره تىك په ناي دابوون، {ئهم ياسايه هه بووه ئه نيو عاره به كاندا، وه پييان گوتوه: (جوار)} ياخود ئه وه ي كه به په نهانيى هاتبېته وه مالىو، هه نديكى شيان هه ر

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۶۷)، ط ۱ دار ابن الهيثم.

(۲) هه مان سه رچاوه، ج ۲، ص (۱۸۸-۱۹۰).

له پوه گهړانه وه، پاشان (ابن اسحاق) دهلی: جا سهرجه م نهو هاوه لانه ی له حه به شه وه هاتنه وه بولای له مه ککه (۳۳) پیاو بوون.

به لام وادیاره کاتیک بو جاری دووهم کافره کان نازارو شه شکه نجه ی مسولمانانیا ن زیاتر کردوه، ژماره یه کی زیاتر کوچیان کردوه، بویه وایی ده چی نه وه ی که (ابن اسحاق) دهلی: ژماره ی پیاوانیا ن (۸۳) کهس بوون، هی ههر دوو کوچه که یاخود هی کوچی دووهم بوو یی.

نه وه ی که به پیویستی ده زانم له باره ی نه م دوو کوچه وه قسه ی لی بکه م، چهند شتی که:

یه: پیغه مبه ر ﷺ زور دوربین بووه، پاراستنی گیانی هاوه لانی به پړزی زور له لا مه به ست بووه وهولئ بو داوه، وه زور له خه میاندا بووه به نازاری نه وان زیاتر له هی خوی نار ه حه ت بووه، چونکه ئینسان که شتی کی به سهر دئ، دهلی نه وه له بهر خوا به سهر م هاتوه و سهر ی له سهر ده گری و که م پیی نار ه حه ت ده بی، به لام که شتی که به سهر که سی که دیت، که له په نای نه ودایه زوری پی نار ه حه ت ده بی و دهلی نه وه له سهر من وایلی هاتوه، لیره دا نه وه دهر ده که وئ، که پیغه مبه ر ﷺ زور به تنگ هاوه له به پړزه کانیه وه بووه، خوا له هه مویا ن پازی بیت.

دو: پیغه مبه ر ﷺ زور به تنگ چاره نووسی ئیسلامه وه بووه که بینویه تی هاوه لانی شه شکه نجه و نازار دهر ی ن، له پیئا و پاراستنی گیانیا ن و مانه ویا ن بو داهاتووی ئیسلام، فه رمانی کردوه که هی ندی کیان کوچ بکه ن بو حه به شه، ویستوویه تی هیژی کی ئیحتیات و بنکه یه کی دیکه ی مسولمانان دروست بکات و بوکاتی پیویست نه وئ به سه لامه تی می نن و بژین، هه ر کاتی کیش فه رمانیا ن پی بکری به گهړانه وه، بگهړینه وه.

سى: دياره پيغمبەر ﷺ زۆر شارەزاو ئاگادارى بارودۆخى سياسى دونياش بووه، چونكه كه دهفهرموى: بۆن بۆ حەبەشە ئەوئ پادشايەكى لىيە زولم لەكەس ناكات، دياره شارەزاي ئەوئو شارەزاي رۆم و فارس و ميصرىش بووه، بەلام حەبەشەى هەلبژاردوه و ديارى كردوه، بۆ هاوئەلانى بەريزي، چونكه زانيويه تى كه تەنيا ئەوئ دەرەوئەوه و ئەوئ گونجاوه كه كۆچى بۆ بكەن.

چار: پيغمبەر ﷺ هەر كاريكى كردبى بە پىي بەرنامە پلانىكى تۆكمە و داريژراو بووه و ناردنى هاوئەلانىشى بۆ حەبەشە حىكمەتى زۆرى تيدا بووه، كه لەپىناو بەرهوويش چوونى كارەكەى و سەرکەوتنى بانگەوازو سەلامەتى مسوئلمانان و روشنترو مسوگەرتر بوونى ئايندەى ئىسلام، وەك سوننەتيكىش بۆ ئوممەت و مسوئلمانانى دواى خۆى كه بۆ هەر كاريك پيويستە هۆكارەكەى لە سنوورى شەرعدا رەچاو بكرى، بەو كارە هەستاه.

سييه: هەولدانى كافرهكان بۆ گيژرانهوهى كۆچكەرانى حەبەشە بۆ مەككە:

ئەمەش رووداويكى زۆر گرنگ بووه لە ميژووى ئىسلامدا، كه (ابن إسحاق) ئاوا بۆمان دەگيژيترهوه و دەلى (۱):

{ فلما رأَت قريش أن أصحاب رسول الله ﷺ قد آمنوا واطمأنوا بأرض الحبشة وأنهم قد أصابوا بها داراً وقراراً، ائتمروا بينهم أن يبعثوا منهم رجلين من قريش إلى النجاشي فيردهم عليهم ليفتنوهم في دينهم ويخرجوهم من دارهم التي اطمئنوا بها وأمنوا فيها، فبعثوا (عبدالله بن أبي ربيعة وعمرو بن العاص بن وائل) وجمعوا لهما هدايا للنجاشي ولبطارقتة ثم بعثوهما إليه فيهم }، واته: كافرهكانى

قورپه‌یش (که زۆرو سه‌سه‌خت و عینادو دوژمنی پتغمبر ﷺ بوون)، که ته‌ماشایان کرد هه‌ندیك له هاوه‌لانی^(۱) پتغمبر ﷺ له حه‌به‌شه قه‌راریان گرتوه و نیشه‌جی بوون و وه‌زعیان باشه، له‌نیو خۆیاندا راویژو ته‌گییر ده‌کهن، که دوو پیاوی قسه‌زان و زیره‌ک له قورپه‌یشدا بنیرن بۆلای (نه‌جاشیی) بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و مسوولمانانه‌ی (که به‌قسه‌ی ئه‌وان) رایان کردوه له چه‌نگیان، بیانگیژ نه‌وه بۆ مه‌که‌که، تاکو ئه‌شکه‌نجیه‌یان بده‌ن و هه‌لیانگیژ نه‌وه له دینه‌که‌یان، ئه‌و دوو پیاوه‌ش که ده‌یاننیرن: (عبدالله بن ابي ربيعة) و (عمرو بن العاص) ده‌بن، (که دوو پیاوی قسه‌زان و بلیمه‌ت و دیبلوماسیی و جه‌ربه‌زه بوون، وه‌ک له به‌سه‌ره‌اته‌که‌شیان ده‌رده‌که‌وی)، وه‌ کۆمه‌لیک دیاریی و خه‌لاتیش به‌واندا بۆ نه‌جاشیی و (بطریق^(۲)) ه‌کانی ده‌نیرن، (أم سلمة)^(۳) ده‌گیژ پتغمبر ده‌لی: کاتیک که ئیمه‌ چووین بۆ حه‌به‌شه گوزه‌رانمان زۆر چاک بوو، نه‌جاشیی زۆر ریژی لی‌گرتین و زۆر هاوکاری کردین، وه‌پری دیندارییان لی‌ نه‌گرتین، دوای ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌وی نیشه‌جی بووین، قورپه‌یشیه‌کان ئه‌و وه‌فده‌یان ناردو دیاریشیان هی‌نابوو، پيش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل نه‌جاشیدا دابنیشن و قسه‌ بکه‌ن، دیارییه‌کانیان به‌سه‌ر هه‌موو (بطریق) ه‌کاندا دابه‌شکرد، چونکه‌ دوایی نه‌جاشیی پرس و راویژیان پی ده‌کات، (بۆیه له سه‌ره‌تاوه (بطریق) ه‌کانیان به‌رتیل خوارد کردوون، چونکه‌ ئه‌وه به‌رتیل بوو، به‌لام ئه‌وان ناویان لی‌نابوو دیاریی و (هدیه‌)، که

(۱) له هه‌ندیك شیکردنه‌وه‌ی میژوبیانه‌ی سیاسییانه‌دا هاته‌، که ئه‌وانه‌ی نیردراون بۆ حه‌به‌شه خه‌لکی که‌م ده‌ست بوون، به‌لام وانیه‌، چونکه‌ (عثمان بن عفان) یان له‌نیودا بووه له‌گه‌ل (رقیبه‌) ی کچی پتغمبر که خیزانی بووه، وه‌ (عبد الرحمن بن عوف و جعفر بن ابي طالب) یان له‌نیودا بوون، وه‌ مه‌رج نیه ته‌نیا ئه‌وه‌ی تی‌دا په‌چاو کرابه‌، که سه‌لامه‌ت بن، به‌لکو ئه‌وه‌شی تی‌دا په‌چاو کراوه، که بنکه‌یه‌کی دیکه‌ی مسوولمانان له‌وی دروست بکه‌ن، وه‌ هه‌موو هیلکه‌کان له سه‌به‌ته‌یه‌که‌دا نه‌بن، نه‌گه‌ر که‌وته خوار هیلکه‌کان هه‌موو بشکین و نه‌مینن.

(۲) بطریق: ناوی پله‌یه‌که، که ده‌دری به‌ زاناو شاره‌زاییانی نه‌صرانیی.

(۳) (أم سلمة) -خوا لیتی رازی بی- دواتر که هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌مری، ده‌بیته‌ دایکی برواداران.

شتی زور چاکو نایابو گران قیمه‌تیاں بو بردبون، وه دابه‌شیاں کردن به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که دوایی له مه‌جلیسی نه‌ججاشیدا داده‌نیشن و نه‌ججاشیی راویژیان پی ده‌کات، جا که وه‌فدی قورپیش چووه لای نه‌ججاشیی پیان گوت: ئیمه کومه‌ئیک گه‌نج و خه‌لکی بی‌عه‌قلمان هه‌ن که له دینه‌که‌مان هه‌لگه‌راونه‌وه و نه‌چوونه نیو هیچ دینیکی دیکه‌ش، ته‌نانه‌ت نه‌هاتوونه نیو دینه‌که‌ی تۆشه‌وه، به‌لکو له‌خۆوه دینیکی تازه‌یان داهیناوه، ئیستاش نه‌وانه هیندیکیان هاتون بو لای تو، بویه ئیمه داوات لی‌ده‌که‌ین که نه‌وانه‌مان ته‌سلیم بکه‌یه‌وه، بو‌ئه‌وه‌ی بیانگی‌پینه‌وه لای خۆمان و ئاقلیان بکه‌ین، نه‌ججاشیش (که پیاویکی زور ئاقلو ژیر ده‌بی) پیان ده‌لئ: با من بیانبینم و قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌م و بزائم ده‌لئن چی؟ وه دینه‌که‌یان چۆنه؟ نه‌وانیش ده‌لئن پیویست ناکات بیانبینی، چونکه نه‌وان پیاوی مه‌جلیس نین و خه‌لکی نه‌زان و نه‌فامن، به‌لام نه‌ججاشیی داکوکی له‌سه‌ر بینینیان ده‌کاو ده‌لئ هه‌ر ده‌بی بیانبینم، (بطریق) هکانی نه‌ججاشیی ده‌لئن: جه‌نابی پادشا پیویست ناکات بیانبینی و نه‌و وه‌فده‌راست ده‌که‌ن، به‌لام نه‌و به‌پیویستی ده‌زانئ که بیانبینئ و له‌دوایان ده‌نیرئ.

(أم سلمة) - خوا لی‌رازی بی‌ت - ده‌لئت: که نه‌ججاشیی له‌دوای ناردن مسؤلانه‌کان راویژیان کرد که له‌لای نه‌ججاشیی چ بلئن؟ سه‌ره‌نجام هاتنه سه‌ر نه‌وه که خوا چی فه‌رموووه پیغه‌مبه‌ر ﷺ چی فی‌ر کردوون و فه‌رمانی پی‌کردوون نه‌وه له‌گه‌ل نه‌ججاشیی بلئن و به‌راستی و ساغیی وه‌لامی بده‌نه‌وه، که ده‌چن نه‌ججاشیی پرسیاریان لی‌ده‌کات، ده‌لئ: نه‌و دینه‌ی که په‌یداتان کردوه چییه؟! (جعفر بن أبي طالب) (وه‌لامی‌کی زور ئاقلانه‌ی ده‌داته‌وه به‌کورتی باسی ئیسلامی بو ده‌کات و له‌چهند خالیکی که‌م داو) ده‌لئ: نه‌ی پادشا ئیمه کومه‌ئیک بووین که له‌نه‌فامییدا رۆچوو‌بووین، بتمان ده‌په‌رستو مرداره‌وه‌بوومان ده‌خواردو هه‌رچی کاری خرابو ئاقلایه‌ ده‌مانکرد، په‌یه‌ندی خزمایه‌تییمان ده‌چراند، له‌دراوسییه‌تییدا خراب بووین، کیمان به‌هیز بووایه بی‌هیزی هه‌لده‌لووشی، ئیمه له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ خراپه‌ بووین،

تا خوا له نیو نیمه دا پیغه مبه ریکی بو ناردین که ږه چه له کی و راستگویی، نه مینی و پاکیی دهناسین، که بو لای خوا بانگی کردین، که خوا به تګ بگرین و ته نیا نه و بپه رستین، وه نه و بتانه ی بابو باپیرانمان دهیانپه رست فریایان بدهین، وه فه رمانی پیکردین که قسه مان راست بیو نه مانته پاریز بین، وه په یوه ندی خزمایه تی نه پچړنن و له گه ل دراوسیماندا باش بین، واز له گونا هو تاوان بینین، وه خوینتی به کتر نه ریزین، هه روه ها کاری دزیو ناقلای لی قه دهغه کردین، (أم سلمة) ده لی: ئاوا هه رچی (که تا نه وکاته هاتبوونه خوار) بو ی باس کرد، له کوتاییدا جه عفر ده لی: نیمه ش وه لامی بانگه وازه کی ئه ومان دایه وه به راستمان زانی و ئیمانمان پیی هینا، خوی په روه ردگارمان به ته نیا په رست و هاوبه شمان بو پهیدا نه کرد، وه نه وه ی که خوا قه دهغه ی کرد، له خومان قه دهغه کردو، نه وه شی که خوا حه لالی کردبو حه لالمان کرد، به لام قه ومه که مان نه شکه نجه و نازاریان داین، وه زولمیان لی کردین، بو نه وه ی له دینه که مان هه لمانگیر نه وه بمانگیر نه وه بو بت په رستی و سه ر نه و شته پیسانه ی، که نه و پیغه مبه ره ﷺ نیمه ی لی دهرباز کردبو، دوی نه وه ی که زولمیان لی کردین و چه وساندیانینه وه وه زعیان لی وه تنه نگ خستین و ږنگه ی دینداریان لی گرتین، نیمه هاتین بو ولاتی تو، وه تومان به سه ر هه موو پادشاکاندا هه لبارد، چونکه بیستو ومانه که زولم قبول ناکه ی و پیاوړکی باش و دادپه روه ری.

نه ججاشیی گوتی: له و قسانه ی، که تو ده لی نه و پیغه مبه رته تان له خوا وه بو ی هاتوته خوار، هیچت پییه؟!

جه عفر ده لی: به لی.

نه ججاشیی گوتی: بوم بخوینه!

(جه عفر زور ژيرو لیژان بووه) چند ئایه تیکی له سه رته تای سوړه تی (مریم) ی بو خویند، که باسو مه دحی (عیسی) و (زکریا) و (مریم) ی تیدایه.

نومو سه‌لهمه ده‌لې: کاتیک، که نه‌جاشیی ئهو نایه‌تانه‌ی بیستن، خۆیشی و نه‌سقه‌فہ کانیسی هیڼده گریان، هه‌تا ریشیان ته‌رپو، کتیبه‌کانی به‌رده‌ستیشان ته‌رپوون، ئنجا نه‌جاشیی گوتی: ئهو‌هی ئیوه ده‌یلین و ئهو‌هی (عیسی) پیی هاتوه له‌یهک سه‌رچاوه هاتوون، سویند به‌خوا ئیوه ته‌سلیمی قورپه‌یشییه‌کان ناکه‌مه‌وه، من نامه‌وئ چیا‌یهک له‌ زیرم هه‌بئو ئازاری ئیوه بده‌م، به‌لکو ئیوه تا لی‌ره بمیننه‌وه، ئازادن و له‌خوتان ئه‌مین بن، دوا‌یی به‌ ده‌ورو به‌ره‌که‌ی گوت: که ئه‌وشت‌هی وه‌فدی قورپه‌یش هی‌نابو‌یان وه‌کو دیاری (هدیه) بیانده‌نه‌وه، سه‌ره‌نجام به‌ رسوا‌یی و دژپا‌ویی، وه‌فدی قورپه‌یش گه‌را‌یه‌وه بۆ مه‌که‌وه، مسو‌لمان‌ه‌کانیش به‌ سه‌ره‌رزیی و برا‌وه‌یی و ری‌زه‌وه له‌وئ مانه‌وه^(۱).

ئه‌مه‌ش هه‌وئیکي دیکه‌ی نه‌زۆکی کافرانی مه‌که‌که‌ بوو دژی مسو‌لمانان و بانگه‌وازی ئیسلامی، که په‌نایان برد بۆ ریشوه‌ت و درؤو قسه‌ی هه‌لبه‌سترا، به‌لام سه‌ره‌نجام هه‌ق و راستی سه‌رکه‌وتو، ئه‌وانیش شه‌رمه‌زار بوون.

ئه‌و رووداوه‌ چه‌ند په‌ندیک

به‌پۆیستی ده‌زنام ده‌رباره‌ی رووداوی وتووێژی نیوان (جعفر بن ابي طالب) به‌نۆینه‌ریی ئهو مسو‌لمانانه‌ی که له‌ حه‌به‌شه‌ بوون، له‌گه‌ڵ نه‌جاشیی پادشای حه‌به‌شه، هه‌له‌سته‌یه‌ک بکه‌م:

(۱) راوێژکردن:

یه‌که‌م ده‌رس و په‌ند، که ئهم رووداوه‌ وه‌رده‌گیریت ئه‌وه‌یه، که ئهو مسو‌لمانانه -خوا لی‌یان را‌زی بی‌ت-، له‌نیوان خۆیاندا راوێژیان کردوه، چ جاری یه‌که‌م که نه‌جاشیی له‌دوا‌ی ناردن، وه‌ چ جاری دووه‌میش که نه‌جاشیی پرسیاری ده‌رباره‌ی (عیسی)ی

(۱) بروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۶۹-۱۷۱)، ۱ دار ابن الهيثم.

کورې (مریم) لیکردن، وهک (ابن هشام) هیڼاویه تی: {فلما جاءهم رسوله اجتمعوا ثم قال بعضهم لبعض، ما نقول للرجل} ^(۱) دواى ئه وه نوینه ری نه ججاشی هات بو لایان، هه نډیکیان به هه نډیکیان گوت چی بهو پیاوه بلین و چی وه لام بدهینه وه؟ هه روه ها بو جاری دووهم که دهر باره ی (عیسی) لیان دهر سړی؟ ده لی: {فاجتمع القوم ثم قال بعضهم لبعض ماذا تقولون؟!...} ^(۲) که واته: پیغه مبه رمان صلی الله علیه و آله هه ر ئه سره تاوه هاوه له به ریزه کانی خوی ئه سره ئیش وکار به راویژ کردن، په روه رده کردوه و راهیناوه.

۲) مهبده ئی بوون:

له و گفتوګویه ئه وه وهرده گیریت، که ئه هاوه له به ریزانه، چه نده مهبده ئی بوون، واته: پابه نډی بهو پرانسیپ و بنچینانه ی، که ئه سره ریان بوون و پابه نډی به شریعه ته وه، ئه وه ش له و هه لویستانه دا دهرده که ویت، که دواى راویژ کردنیان له جاری به که مدها، که نه ججاشی له دوايان دهنیرئ، ده لی: {نقول والله ما علمنا وما أمرنا به نبينا كائناً في ذلك ما هو كائن} ^(۳)، واته: وه لاهى هه ر ئه وه ده لی، که دهیزانین، وه پیغه مبه رمان صلی الله علیه و آله فرمانی پیکردوین، جا چی ئه سره ئه وه ده قه ومی بابقه ومی، بو جاری دووهمیش که (عمرو بن العاص) ده لی: ته ئه یه کم بو داناون، که سره ریان به ففتارته دها: به نه ججاشیم گوتوه: که ئه وان -مسولمانه کان- ده لی (عیسی) به نده ی خواجه، وه نه صرانییه کانیش (عیسی) به په رستراو (اله) ده زانن! رسولمانه کان له جاری دووهمیشدا گوتیان: {نقول والله ما قال الله وما جاءنا به نبينا كائناً في ذلك ما هو كائن} ^(۴)، واته: سویند به خوا هه ر ئه وه ده لی، که خوا فرموویه تی و پیغه مبه رمان صلی الله علیه و آله بو هیڼاویڼ و فیری کردوین، جا هه رچی

(۱) هه مان سرچاوه و بهرګ، ص (۱۷۰).

(۲) هه مان سرچاوه و بهرګ، ص (۱۷۱).

(۳) هه مان سرچاوه و بهرګ، ص (۱۷۰).

(۴) هه مان سرچاوه و بهرګ، ص (۱۷۱).

دەقەومى با بقەومى! كەواتە: ئىنسانى مەسئۇلمان و كۆمەللى مەسئۇلمانان دەبى پابەند بن بە شەرىعەت و بەرنامەى خواوە لىى لانەدەن و حق بلىن، با لەسەر ئەو حق گوتنە ھەرچى بەسەريان دى بەسەريان بى، چونكە لەوكات و شوینەدا كە پىوېستە ئايىن و مەبدەئى خۆت دەرىخەى، ئەگەر شارەتەو و پەنھانت كەرد، خەلك سەرى لى دەشیوئ و نازانى تۆچى و چیت پىئەو چیت دەوى؟!

(۳) قسەى پوخت و پروون و گشتگىر:

دەرس و پەندى سىيەم ئەوھىە كاتىك، كە ئىنسان قسە بۆ خەلك دەكات، بەتايىبەتى لە شىئى گىرنگدا، لای پادشا و خەلكى دەسلەتدار، كە كاریان زۆرەو كاتیان كەمە، پىوېستە بە كورتى و پوختى و بە پروونى قسە بكات.

با تەماشایەكەین (جعفر بن أبی طالب) — خوا لىى رازى بىت، چەند بە پوختى و بە پروونى قسەى كەردە، كە سەرچەم قسەكانى لە سى تەوەراندە بوون، بەشیوھىەك كە لە تەوەرەى یەكەمدا باسى وەزەى پىشووینانى كەردە لە سایەى جاھىلییەتدا، وە لە تەوەرەى دووھەمدا باسى پىغەمبەرى كەردە ﷺ، كە (مەھمەد) كىيە؟ وە بۆچى ئىمانیان پى ھىناو؟! وە لە تەوەرەى سىيەم و كۆتاییدا پىناسەى ئىسلامى كەردە و ھەر سى تەوەرەكەى زۆر بە پوختى و بە پروونى باس كەردوون و نەچووە بە شتى لاوھكى و لقو پۆياندا بچىتە خواو درىژەى پى بدات، وە واز لە ئەسل و بنچىنەو شتە گىرنگەكان بىن.

تەوەرەى یەكەم: دەربارەى وەزەى پىشووین ئاواى گوتە^(۱):

{كنا قوماً أهل جاهليّةٍ نعبد الأصنام، نأكل الميتة، نأتي الفواحش، نقطع الأرحام، نسبيء الجوار، يأكل القوي منّا الضعيف}، واتە: ئىمە خەلكى سەردەمى نەفامىى بووین:

(۱) سەرچاوەى پىشوو، ھەمان بەرگ، ص ۱۷۰.

۱/ بت و صه نه ممان ده پهرست.

۲/ مرداره وه بوومان ده خوارد.

۳/ کاری ناقولا مان ده کرد.

۴/ په یوه ندی خرمایه تیمان ده پچراند.

۵/ له در اوسیه تییدا خراب بووین.

۶/ نه وه مان که به هیژ بوو نه وهی ده خوارد که بی هیژ بوو.

لیژدها به شیوه‌یه کی زور پوخت چهند دیمه نیکی زیندووی سهرده می نه فامیی
خستو ته بهرچاوی نه ججاشیی.

تله‌ره‌ی دووهم: له باسی پیغه مبه‌ردا ﷺ زور به‌روونی و به‌کورتیی و پوختیی ده‌لی:

{ حتى بعث الله إلینا رسولا مینا: نعرف نسه، و صدقه، وأمانته وعفافه، فدعانا
إلی الله }^(۱)، واته: هه‌تا خوا (جل شانه) پیغه مبه‌ریکی بو ره‌وانه کردین له خو مان:

(۱) ره‌چه‌له کی ده‌ناسین.

(۲) راست‌گویی ده‌ناسین.

(۳) داوین پاکیی و چاکیی ده‌ناسین.

(۴) ده‌ست پاکیی ده‌ناسین.

(۵) وه بانگی کردین بو لای خوا.

ئاوا زور به پوختیش پیناسه‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌کا.

تله‌ره‌ی سوه‌یم: ئنجا دیته سهر پیناسه‌ی ئیسلام، که ئیسلام له چهند خالیکی

کورت و پوخت و جه‌وه‌رییدا پیناسه ده‌کات و ده‌لیت:

{فدعانا إلى الله لنوحده ونعبده، ونخلع ما كنا نعبد نحن وآباؤنا من الحجارة والأوثان، وأمرنا بصدق الحديث، وأداء الأمانة، وصلة الرحم، وحق الجوار، والكف عن المحارم والدماء، ونهانا عن الفواحش وقول الزور، وأكل مال اليتيم، وقذف المحصنات} (١).

له سه‌ره‌تاوه له سئ خالی سه‌ره‌کیدا باسی ئه‌سل و بناغه‌ی ئیسلامه‌تی ده‌کات و ده‌ئی:

١- ئیمه‌ی بانگ کرد بو ئه‌وه‌ی خوا به‌یه‌ک بزانی‌ن و هاویه‌ش و هاوه‌ئی بو دانه‌نی‌ن.

٢- وه بی‌ه‌رستین و ته‌نیا به‌ندا‌یه‌تی بو ئه‌و بکه‌ین.

٣- وه ئه‌وه‌ی که باب و با‌پیران‌مان و خۆمان له رابردودا له بت و سه‌نه‌م په‌رستوومان، وازیان لی بینین.

وه فه‌رمانی پی کردوین به:

٤- راست گو‌یی.

٥- ئه‌مانه‌ت پارێزی.

٦- گه‌یاندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی.

٧- جیبه‌جی‌کردنی حه‌قی دراوسی.

٨- ده‌ست هه‌لگرتن له گوناخ و تاوان.

٩- ده‌ست هه‌لگرتن له خوی‌ن پێژی و زو‌لم.

١٠- شتی نا‌قو‌لای لی قه‌ده‌غه‌ کردین.

١١- قسه‌ی درۆی لی قه‌ده‌غه‌ کردین.

(١) هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌رگ و لاپه‌ره‌.

١٢- خواردنی مالی ههتیوی لی قهدهغه کردین.

١٣- بوختان کردن به ئافره تانی پاکی لی قهدهغه کردین.

وه دواتریش مه بهستی وه فدی قورهبشی بو نه ججاشیی به کورتیی پروونکردۆته وه، که ئه وانه ده یانه وێ بمانگیرنه وه سه ر دینی خۆیان و نایانه وێ کۆمه لگاکه یان ئازادو خاوین بی.

کهواته: ئیمه ش ده بی فیریین و ده رس و په ند وه ربگرین کاتیك، که قسه ده کهین بو خه لک، پیویسته ئه و حال و مه قامه ره چاو بکهین، که قسه ی تیدا ده کهین، که چ قسه یه که ده خوازی! وه به پروونی و کورتیی و پوختیی قسه بکهین.

٤) حیکمهت و دانایی (جعفر) - خوا لیی رازی بی:-

با ته ماشا بکهین!

ئه سی شتاندا بو مان ده رده کهویت که (جعفر) - خوا لیی رازی بی- زۆر شاره زاو دانا بووه، له کاتی که نه ججاشیی داوای لی ده کات و ده لی: هه ندیک له و قورئانه م بو بخوینه که پیغه مبه ره که تان ده لی له لایه ن خوا وه بو م هاتوه؟! (جعفر) له وه لامدا سه ره تای سووره تی (مریم) ی بو ده خوینیت، که له سه ره تای سووره تی (مریم) دا داوای

ئه وه ی باسی به سه رهاتی (زکریا) و (یحیا) ده کات، ئنجا ده فه رموی: ﴿وَأَذْكُرْ فِي

الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ﴿١٦﴾ فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾﴾ .

ئاوا باسی (مریم) ده کات، که به رده یه کی گرتوه له رۆژه لاتیی ئه و شوینه ی، که قه مه که ی لی نیشته جی بوون (بو ئه وه ی که خۆی بشوا) ئنجا ده فه رموی: ئیمه پرووحی خۆمان (که - جبریل-ه) ناردمان بو لای و بو ی چۆ سه ر شکلی پیاویکی

تهواو، مهريه مېش گوتی: نه گهر تو پاريزکاري من په نات لئ به خواي به به زه يي ده گرم، نه وېش گوتی: من نيردراوی په روه ردگارتم بولای تو، بو نه وهی مندالیکي چاکت پي به خشم... تا دوايي (عيسي) ده که ویته سک به فهرمانی خواي په روه ردگار، وه پاشان (عيسي) ده بیت، دياره خویندنی هم نایه تانه زور سهرنجي نه ججاشی و نهو زانا نایانیهی که له ده وری نه ججاشی بوون، راکیشاوه.

سهرنج بدن!

یه که مجاره و نایه تیکي وای بو نه خویندنه وه که سوودی لئ نه بینن و پي تووره بن، وهک نایه تی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ...﴾

﴿۷۲﴾ المائدة، واته: بیگومان کفرن نهوانهی که ده لئ: خوا بریتیه له مه سیحی

کورې مه ریه، یان: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ...﴾ ﴿۷۳﴾ المائدة، واته: وه بیگومان کفرن نهو که سانهی ده لئ: خوا یه کی که له سییه کان،

یا خود نه چوه نهو نایه ته یان بو بخوینی، که ده فهرموئ: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾

﴿۱۴﴾ المائدة، واته: نهوانهی که گوتیان: ئیمه نه صرانیین په یمانمان لئ وه رگرتن، به لام به شیک نه وهی که ناموزگاری پیکرا بوون فهراموشیان کرد، ئیمه ش دوزمنایه تی و کینه مان له نیودا په یداکردن تا رورزی قیامت، وه خوا له رورزی دوایدا هوالیان پي ده دات به و کرده وه خراپانهی که ده یان کرد.

چونکه نه گهر هر کامیک لهو سئ نایه ته ی بو خویندنه وه به ته نکید سهر و دلی ده گرتن، به لام شوینیکی بو خویندنه وه که هم هه قیش بو، وه نهوانیش پیان خوش

بوو نه گهر نا هه قی دیکه ش هه یه، به لّام نهوان پیان ناخو ش دهبوو، هه روه ها له وه لّامدانه وهی نهو پرسپاره شدا، که نه ججاشیی ده لّی: له باره ی (عیسی) وه چ ده لّین؟ دانایی و لی زانیی (جعفر) مان بو دهرده که وئ، که ده لّی^(۱): {نقول: الذي جاءنا به نبينا هو عبدالله ورسوله وروحه وكلمته ألقاها إلى مريم العذراء البتول}، واته: ئیمه دهر باره ی عیسا نهوه ده لّیین، که پیغه مبه رمان ﷺ بوی هی ناوین، که به نده ی خوایه و په وانه کراوی خوایه و روو حی خوایه و وشه ی خوا ی په روه رد گاره خستوویه ته نیو مندال دانی (مریم) هوه، که نهویش کچی کی پاک داوین بووه.

دیاره جووله که کان بوختان به مه ریه م ده که نهو ده لّین: عیسا زو له، به لّام خوا ی په روه ردگار لی ردها نهو بوختانه ی جووله که کان به درو ده خاته هوه و پاکیی و پله و پاییه ی مه ریه میش باس ده کات، نهوه ی لی ردها گرنگه نهوه یه، که جه عفر چه ند وشه یه کی وا ده لّی که هه ق بن، وه نهوانیش دلیان پی خو ش بیت.

دیسان حکمه ت و دانایی جه عفر له شوینیی کی دی دهرده که وئ، نهویش له وه لّامی نهو پرسپاره دا که نه ججاشیی لیی ده کات، که بهو شیویه وه لّامی ده داته وه: {خرجنا إلى بلادك واخترناك على من سواك ورغبنا في جوارك ورجونا ان لا نُظْلَمَ عندك أيها الملك}^(۲)، واته: نهی پادشا! ئیمه هاتین بو، ولاتی تو، وه تو مان هه لّبارد به سهر هه موو پادشا کانی دیکه دا وه پی مان خو ش بوو له تو نزیك بین وه ئومیدمان و ابوو، که له لای تو زولمان لی نه کړی، وه که ده بینین چه ند قسه یه کی جوان و ریك و پیک و سهرنج راکیش و هه ست بزوین ده کات، بویه نه ججاشییش که وتوته ژیر کاریگه ریی قسه کانیه وه.

(۱) پروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۷۱)، ط ۱، دار ابن الهيثم.

(۲) سهرچاوه ی پتسو، ج ۱، ص (۱۷۰).

چوارەم: مسوولمانبوونى (عمر بن الخطاب) - خوا لىيى رازى بى-:-

(السيوطي) له كتيبى (تاريخ الخلفاء) دا هينايەتى كە، دەلى: عومەر له مانگى (ذي الحجة) سالى شەشەمى پىغەمبەرەى مسوولمان بوو، كە ئەوكاتە تەمەنى (۲۷) سال بوو^(۱)، چۇنيەتى مسوولمانبوونەكەشى ئاوا بوو^(۲):

ئافەرەتىك بەناوى (أم عبدالله) كچى (أبي حشمة) بۇمان دەگىرپتەو، دەلى: ئىمە كاتىك بەتەماي كۆچ بار بووين بەرەو حەبەشە، (عامر)ى ھاوسەرم چووبو بۇ ھەندىك ئىش و كار، عومەر ھات، لەسەرمان راوہستا - كە ئەوكات ھەر كافر بوو - گوتى: ئەى (أم عبدالله) ئەو ديارە سەفەر دەكەن دەپۇن؟

منىش گوتم: بەلى سەفەرەو دەپۇين ئەو ولاتەتان بۇ بەجى دىلىن، زۇرتان زولم لى كردين و زۇر ئەزىەتتان دايىن، بەسەر زەمىنى خوادا دەپۇين، بەلكو خواى پەرەردگار دەروويكمان لى بكاتەو.

(أم عبدالله) دەلى: عومەر گوتى: (صَحِبَكُمُ اللَّهُ) خوا ئەگەلتان بى.

(أم عبدالله) دەلى: نەرمىيەكەم بە عومەرەو بىنى، كە قەت ئەو نەرمىيەم پىو نەبىنىبوو، وە ھەستەم كرد زۇر خەفەتى خواردو پىي ناپەحەت بوو، كە ئىمەى ئاوا بىنى.

(أم عبدالله) دەلى: دوايى كە ھاوسەرەكەم (أبو عبدالله) ھاتەو پىم گوت: ئەگەر عومەرت دەبىنى، كە چەند نەرم و بەرەحم بوو و چەندە بۇمان بەپەرۆش بوو!

ئەویش گوتى: بۇ بەتەماي مسوولمان بى؟

منىش گوتم: بەلى ئومىدم وايە مسوولمان بى.

(۱) پروانە: لاپەرە (۱۳۷).

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۱، ص (۱۷۴-۱۷۸).

نښه ویش گوتی: به خوا مسولمان نابې تاكو گوی درېژده كهی مالی (خطاب) مسولمان نه بې، دیاره (أبو عبدالله) زور لېی ناومید ده بې، چونكه عومهر -خوا لېی رازی بې- له سهرده می جاهیلیدا زور توند بووه، وهك چوَن له سهرده می ئیسلامیشدا زور به جیددی مسولمانیتې گرتوه.

چونیه تی موسلمانبوونه كه شی، وهك (ابن هشام) بومان ده گېریتته وه، بهم شیویه بووه، كه من لیږده دا به كورتی ته نها پوخته كه یتان بؤ باس ده كه م:

عومهر -خوا لېی رازی بې- خوشكې هه بوو به ناوی (فاطمه) و هاسه ره كه شی به ناوی (سعید بن زید) له عه شیرته تی (بنی عدي) بووه و هه ردووكیان مسولمان بوون، وه (فاطمه) ی خوشكې عومهر كه سایه تییه كی زور به هیزی هه بوو، دواي مسولمانبوونی کاریگه ربی له سهر هاسه ره كهی دانا بوو نښه ویش دواي مسولمان بوو، به لام هه ردووكیان (فاطمه و سعید) مسولمانیتې خویان له عومهر شار دوتته وه، چونكه لېی ترساون (خبا ب بن الأرت) یش چوته مالیان و قورئانی به (فاطمه) و هاسه ره كهی گوتوه، كابرایه كی ديكه ش، كه له (بنی عدي) بووه به ناوی (نُعیم بن عبدالله) مسولمان بوو بوو، به لام مسولمانه تییه كهی خوی په نهان كړد بوو، قه ومه كه شی پیان نه زانی بوو، رږژيك كه ده بینې عومهر شمشیره كهی له كالانی دهره یناوه و به په له دهر وا، (نُعیم بن عبدالله) كه خزمی عومهره، ده لئ: عومهر نه وه بؤ كوی؟

عومهر یش ده لئ: ده چم نه و كابرایه بكوژم، كه له دینی باب و باپیران هه لگه راوه ته وه، وه جیاوازی خستوته نیو كاروباری قوره یشه وه و قسه به به رستر اوه كانیان ده لئ و به نه فام له قه له میان ده داو سووكی پالده داته لای دینه كهیان! (نُعیم) ده لئ: تۆ نه گهر نه وه بكه ی پیت وایه دواي به نی هاشم وازت لی بینن ئاوا به سه لامه تی بژی؟! دیاره ویستوویه تی له سهره تاوه عومهر له كۆل پیغه مبه ر ﷺ بکاته وه، نه مه ش نیشانه ی نه وه یه، كه پایویکی ژیرو هه كیم بووه، ئیدی پیی ده لئ: تۆ پرؤ چاره سه ربی مالی خوت بكه !

عومه ر ده لئې: بډچې؟ مالى خوم چيه تې؟!

لوه وېش ده لئې: (فاطمه) ى خوشكتو سه عېدى زاوات مسولمان بوونو هه راگاښت لئې نيه؟!

عومه ر كه لوه ده بېستې، يه كسهر ده چټه مالىانو، كه نزيك مالى ده كه ويته وه دهنگيك دټه بهر گوږې، ده زانئ شتيك ده خويننه وه، لوه وانش كه ده زانن عومه ر خه باب خوى ده شارټه وه، عومه ر كه ده چټه ژوورئ ده لئې: لوه چى بوو لوه دهنگه دهنگه تان ده هات؟!

لوه وانش ده لئې؟ هيچ نه بوو.

ده لئې: نا پيم بلين چى بوو؟!

دياره (فاطمه) لوه بهرې قورئانه كې تپدا نوو سرا بوو، ده يخاته بن بالئ خوى و ده شارټه وه.

عومه ر ده لئې: بېستوومه لوه ش مسولمان بوون، لئې له سه عېدى زاواى ددها، (فاطمه) ش ده چئ لوه سر ميړده كې بكاته وه، به لام عومه ر لوه وېش ددهات.

دوايې خوشكه كې ده لئېت: به لئې لئمه مسولمان بوو و چيشت له ده ست دئ بېكه!! كه عومه ر ته ماشا ده كا خوشكه كې خوښ پيدا دټو زاواكشى به هه مان شيوه، سهرى سوړده ميټئ كه لوه لئسلامه ي (فاطمه) باوهرې پئ هيناوه، هينده به هيژبئ و وا له گهل دهر وونئى تيكلل بووبئ، خوى به قوربان بكاتو عه قيد هيه كې لوه ونده به هيژى بو دروست بكات!.

دواتر ده لئې: باشه لوه شته ي كه ده تان خوښد با ته ماشاى بكه م؟

(فاطمه) ده لئې: ئاخر تو پيسى و قورئانئش نابئ ئينسانى پيس بيخوښټه وه، بچو خوت بشو.

عومه ر ده چئ خوى ده شواو دټه وه ده لئې: ده ويم بدن با بزائم موحه مده چى هيناوه؟

دیاره ئه و شوینه ی، که ئه و کاته خه بیاب پیان ده لئی: سه ره تای سوورته ی (طه)
 ده بی، که ده فه رموی: ﴿طه ﴿۱﴾ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿۲﴾ إِلَّا نَذْكِرَ
 لِمَن يَخْشَى ﴿۳﴾ تَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿۴﴾ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى
 ﴿۵﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿۶﴾ وَإِنْ يُجْهَرُ
 بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿۷﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿۸﴾﴾،
 (عومه ر) ده لئی: (انه لقول مبارك) ئه و قسه یه قسه یه کی زور به رزو پیروژه، پیم بلین
 موحه مه د له کوی یه؟! ده لئین: بوجی؟

ده لئی: ده مه وی مسولمان بم!!

خه بیابی کوری ئه ره تیش، که ئه وه ده بیستی ت ئه و شوینه ی، که خوی لئی په نهان
 کردبوو دیته ده ری و (الله اکبر) ده کات و، ده لئی: ئه ی عومه ر! ئومید ده که م تو
 موژده ی پیغه مبه رت ﷺ به سه ردا بچه سپی، که دوینئ دووعای کردو فه رموی:
{اللَّهُمَّ أَيُّدُ الْإِسْلَامِ بِأَبِي الْحَكَمِ بْنِ هِشَامٍ، أَوْ بِعَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ}، واته:
 پیغه مبه ر ﷺ فه رمودیه تی خواجه ئیسلام به هیژ بکه ی به (أبي الحکم) یان (عمر بن
 الخطاب)^(۱)، دیاره (أبو الحکم) کونی ی (أبو جهل)ه.

عومه ر ده لئی: ده ی کوا موحه مه د له کوی یه؟!

ئه ویش پی ده لئی: پیغه مبه ر ﷺ له خانوی: (ئه رقه می کوری ئه بی ئه رقه مه)
 لای (صفا).

(۱) {عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ اللهم أعز الإسلام بأحب الرجلين إليك: عمر بن الخطاب أو بأبي جهل بن هشام} رواه الترمذي، واته: ئه ی خواجه! کام له و دوو پیاوته له لا
 خۆشه ویستره ئیسلامی پی به هیژ بکه: به عومه ری کوری خه تتاب، یان ئه بو جهلی کوری هیشام.

عومەر ده چیت نزیک ده بیتهوه، مسولمانان کان له که لینی دەرگاوه ته ماشا ده کهن ده لنین: ئەوه عومەر هات و شمشیرە کهشی به دهسته وهیه.

حه مزهش لهوئ ده بی، ده لئ: لئی گه رین باییت ئە گه ر خیریکی پیوه بی زۆر چاکه، ئە گه ر خیریشی پیوه نه بی، به شمشیرە کهی خوئ ده یکوژین، که دیت دەرگای لی ده که نه وه، پیغه مبه ر ﷺ یه خه ی ده گریت و پیی ده لئ: ها کورئ خه ت تاب بوچی هاتووی؟ کاتی ئەوه نه هاتوه مسولمان بی؟ ئەوه ناترسی، که خوا هه وره تریشقه یه کت بو بنیژیته خوار، یاخود نایه تیکت له سه ر بنیژیته خوار، وه ک ئەبوو جههل و ئەو زله زلانه ی دی؟!

عومەر ده لئ: با ئەی پیغه مبه ری خوا، من هاتووم مسولمان بم، ئیدی یه کسه ر شایه تمانی هه ق دینئ و پیغه مبه ر ﷺ (الله اکبر) ده کاو، مسولمانانیش (الله اکبر) یکی به رز ده کهن، کافره کان لهو سه ری مه که که گویان لی ده بی و ده لنین: دیاره شتیک قه و ماوه؟!

به م شیوه یه عومەر -خوا لیی رازی بی- مسولمان ده بی، (عبدالله بن عمر) له بابیه وه ده گریژیته وه ده لئ: که عومەر مسولمان بوو، گوتی: کی له نیو قوره یشییه کاندای قسان به خیرایی بلاو ده کاته وه؟!

گوتیان: (جمیل بن معمر الجمحي) هه رچییه کی بکه ویته به رزاری بلاوی ده کاته وه، ئینجا عومەر -خوا لیی رازی بی- چوو بۆلای و گوتی: فلان کهس ده زانی مسولمان بووم، یه کسه ر (جمیل) عه باکه ی خوئ راکیشاو هاواری کردو گوتی: عومەر له دین هه لگه پراوه ته وه، عومه ریش گوتی: نه خیر درۆ ده که ی به لکو مسولمان بووم و چومه نیو دینی هه قه وه، ئنجا هینده ی پی نه چوو کافره کان و زله زله کانی قوره ییش بوئ هاتن و، ئەوان و عومەر لیکیاندا تا ده وره به ری نیوه رۆیه، ئنجا عومەر ماندوو بوو، دانیشته و گوتی: هه رچی ده کهن بیکه ن، به لام وه للاه ی ئە گه ر (۳۰۰) کهس ده بووین یان ده رمان ده کردن، یان ده رتان ده کردین.

ننجا یه کيک له سهروک عه شيره ته کان هاتو گوتی: نهوه به ته مان بیکوژن؟ ئیشی وانه کهن، چونکه دوايي (بني عدي) لیتان خوش نابن!
گوتیان: ناخر هه لگه پراوه ته وه.

گوتی: دياره بوخوی دینیکي دیکه ی به دلّه لی گهرین، نهوانیش وازیان لیتینا، نهو پیاو هس (العاص بن وائل السهمي) بووه.

یه کی دیکه له هه لویسته کانی عومهر -خوا لیی رازی بیت- که له هه ر کام له (حلیه الاولیاء)^(۱) وه (صفة الصفوة)^(۲) دا هاتوه، نهویه که ده لین: دواي نهوه ی عومهر مسولمان بوو، گوتی: نهی پیغمبر ﷺ نایا نه گهر ئیستا بژین یان بمرین له سهر حهق نین؟

پیغمبر ﷺ فهرمووی: **{بلی والذي نفسي بيده انکم علی الحق ان معکم وان حیثکم}**، واته: با سویند بهو زاته ی، که نه فسی منی به دهسته، ئیوه له سهر حهقن نه گهر بمرن یان بژین.

عومهر گوتی: نه دی بوجی خو ده شارینه وه؟! سویند بهوه ی، که تو ی به حهق ره وانه کردوه ده بی برۆینه ده ری، ننجا عومهر له ریزی که وهو حمزه ش له ریزی کی دیکه وهو مسولمانان به دوو ریز له خانوی نه رقه مه وه به ریکه وتن، که نهوه یه که م خویشاندانی مسولمانان بووه، ده رۆیشتنو زور به توندی پیان له زهوی ددها تا خو لی بن پیان وه ک نارد ورد ده بوو، رۆیشتن تا گه یشتنه (کابه)، که موشریکه کان مسولمانان یان بینی و زانیان عومهر و حمزه یان له پیشه وهن، زور ناره حهت بوون به نه دازه یه که که ت ناره حهتی وایان نه بینی بوو، نهو رۆزه وهش پیغمبر ﷺ ناوی له عومهر نا (الفاروق) یانی: له یه که جیا که ره وه ی هه ق و ناهه ق.

(۱) حلیه الاولیاء، ل(ابراهیم اصفهانی).

(۲) صفة الصفوة ل(ابن الجوزي).

پېنجه م : دهنګ لیوهرگرتن و داپړینی سیاسیی و کومه لایه تی و
ثابووری و نووسینی په یماندنامه یه کی زالمانه :-

یه کی دیکه لهو رووداوانه نهو هیه، که له کتیبه کانی (سیره) دا به (المقاطعة) هاتوه، واته: (دهنګ لیوهرگرتن) جا له هه نډیک له کتیبه هاوچه رخه کاند ا به (المقاطعة الإقتصادية) هاتوه، به لام له راستیدا هه ر ثابووری نه بووه، به لکو هه موو لایه نه کانی گرتوونه وه: سیاسي، ثابووری کومه لایه تی، وه موشریکه کانی مه که به هه موو شیوه یه ک په یوه نډیان له گه ل پیغه مبه رو وَعَلَى اللَّهِ هاوه له به ریزه کانی و هه رکه سیکی دیکه ش که له گه لیان بووه له (بني هاشم)، پچرانده، دیاره نه وه ش رووداویکی گرنګ بووه له میژووی مسولماناندا، هه رچه نده مسولمانان زور تییدا نار ه حه ت بوون، به لام هوکاریکی گه وره ش بوو بو گشه کردنی ئیسلام و دهر خستنی راستیتی ئیسلام بو خه لکی دیکه، چونکه لهو رووداوه نه وه دهر ده که وئ که مسولمانه کان خه لکیکی مه بده ئیی و چه سپاون و هه موو شتی که له پینا و دینه که یاندا له خو یان ده گرن و ئازار و هیجره ت و مهینه تی و برسیه تی و دهنګ لیدابران له لایه ن موشریکه کان و هه موو شتیکی دیکه ش له پینا و سه ر خستنی دینه که یاندا له به رچا و ده گرن و ره زامه نډیی خویان له سه رووی هه موو شتیکه وه داناوه.

(ابن هشام) دهر باره ی نهو دهنګ لیوهرگرتنه گشتگیره ی قورپه ش ده ئی: (فلما رأت قریش أن أصحاب رسول الله ﷺ قد نزلوا بلداً أصابوا أماناً وقراراً وأن النجاشي قد منع من لجأ اليه منهم، وإن عمر قد أسلم فكان هو وحمزة بن عبدالمطلب مع رسول الله ﷺ وأصحابه وجعل الاسلام يفشو في القبائل: اجتمعوا وأتمروا ان يكتبوا كتاباً يتعاقدون فيه على بني هاشم وبني المطلب، على ان لا ينكحوا اليهم ولا ينكحوهم ولا يبيعوهم شيئاً ولا يبتاعوا منهم، فلما اجتمعوا لذلك كتبوه في صحيفة ثم تعاقدوا وتوافقوا على ذلك، ثم علقوا الصحيفة في جوف الكعبة توكيدا على أنفسهم... فلما فعلت ذلك قریش انحازت بنو هاشم وبنو المطلب الى أبي

طالب بن عبدالمطلب فدخلوا معه في شعبه واجتمعوا اليه، وخرج من بني هاشم ابولهب عبد العزى بن عبدالمطلب الى قريش فظاھرھم^(۱)، واتھ: کاتيک که قورھيشيه کان بينيان له لايه که وه پيغه مبهرو ﷺ هاوه لاني بهريزي بهرده وام و نه له خشاو دامه زراون له سر کارى خويان، وه له لايه کى دیکه وه هه نديک له مسولمانان کوچيان کردوه بو حبه شهو نيسته جي بوون، وه نه ججاشي پيشوازيه کى باشى ليکردوون، وه نهو پيلانهى که قورھيشيه کان دايانابو پوچله بووه (نهو که به ديارى و خهلات نه ججاشي رازى بکن، به وهى که مسولمانه کان ته سليم بکاته وه) وه له لايه کى دیکه وه دوو پالنهوانى وه کو عومرو حه مزه مسولمان بوون، وه ئيسلام روژ به روژ زياتر ده چيته نيو دلو دهر وونى خه لکه وه.

قورھيشيه کان بيريان کردوه له چاره سرىک و بو ئهم مه به سته ش له نيو خوياندا ريککه وتن و په يماننامه يه کيان نوسى دژى تيره ي (بنو هاشم) و (بنو عبدالمطلب)، وه په يماننامه که بريتي له وه که:

ده بج ثافره تيان نه دهنى وه ثافره تيان لى نه هينن، وه شتيان لى نه کړن و شتيان پى نه فروشن، ﴿جا هه رچه نده (ابن هشام) ليړه ته نيا ثامازهى به دوو لايه نه کردوه، به لام له راستيدا وهك دهرده كهوى، دهنك ليوه رگرتنه که گشتگير بووه وه هه موو لايه نه كانى ژيانى گرتوته وه، که بهم شيوه يه ش ويستويانه زياتر کاريگه ريبى خراپ له سر پيغه مبهرو ﷺ مسولمانانى دیکه دابنين﴾.

دوايى له سر نهو په يماننامه يه ريککه وتن و له لايه په يه کدا نوسيان که پيى ده گوترا (صحيفه) په يمانيان له سره داوسوينديان له سره خواردو دوايى له نيو کابه دا هه لئانواسى، بو زياته جهخت له سره کردنه وه، جا کاتيک که قورھيش وايانکرد (بنو هاشم) و (بنو عبدالمطلب) (واته: هه موو خزمه کانى پيغه مبهرو ﷺ به کافرو

مسوډمانه‌وه) له‌وان جیابوونه‌وه و چوونه شیوه‌کانی (أبو طالب) جگه له (أبو لهب) (عبدالعزی بن عبدالمطلب) که له‌گه‌ل قوره‌یش مایه‌وه و پشتگیریی نه‌وانی کرد.

شایانی باسیشه نه‌و دهنګ لیوه‌رگرتن و داپړانه، که (۳) سی سالانی خیاندوه، کاریکی به‌زه‌مه‌ت و پرووداویکی قورس بووه بؤ پیغه‌مبه‌رو ﷺ مسوډمانه‌کان نه‌وانه‌ش، که به‌هوی خزمایه‌تی و عه‌شیره‌ته‌وه له‌گه‌لیان بوون.

هه‌لبه‌ته نه‌وه‌ش هه‌ولیکي دیکه‌ی کافره‌کانی مه‌ککه بوو، بؤ دروستکردنی به‌ربه‌ست و په‌رچ له‌ ریی بلاو‌بوونه‌وه‌ی نیسلامدا، که رږژانه مسوډمانان به‌و هیوه‌ه تووشی نه‌خو‌شی و مردن ده‌بون له‌ برسان، به‌تایبه‌ت منداله‌کانیان، دیاره هه‌ول و کاری دوژمنانی نیسلام له‌پیناو مه‌به‌ستی خو‌یاندو سنووری نه‌و، په‌نایان بؤ هه‌رشتیک برده‌وه که زانییان زیانی هه‌یه بؤ سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ﷺ مسوډمانان.

ننجا وه‌ک ده‌رده‌ک‌ه‌وی هه‌بوونی خرم و عه‌شیره‌تی پیغه‌مبه‌رو ﷺ باقی مسوډمانانی دیکه، که مسوډمانیش نه‌بون له‌و به‌ره‌یه‌دا، مایه‌ی به‌هیزیی نه‌و به‌ره‌یه بووه و پالنه‌ری خرمایه‌تی زور ده‌وری بینیه له‌و مه‌سه‌له‌یه‌داو سوودی به‌ مسوډمانان گه‌یاندوه، وه سه‌ره‌نجام کافرانی مه‌ککه له‌و هه‌وله‌شیاندا شکستیان هی‌ناو نه‌یانتوانی به‌ مه‌رامه‌که‌یان بگه‌نو و پیغه‌مبه‌رو ﷺ مسوډمانان له‌ بانگه‌وازو کاری خو‌یان سارد بکه‌نه‌وه، به‌لکو رږژ بؤ رږژ له‌ به‌ره‌و پیش‌دابوون، هه‌لبه‌ته هه‌لویستی ناحه‌زانی دیکه‌ی نیسلامیش له‌ هه‌موو چاخ و سه‌رده‌می‌کدا ناوا بووه و هه‌موو شیوازیکیان دژی مسوډمانان به‌کاره‌یناوه، به‌لام پیویسته مسوډمانانیش وپړای شته‌کانی دیکه، له‌مه‌شدا شوین پیی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگرن و هیچ نه‌زیه‌ت و نازاریک کار له‌ مسوډمانه‌تیبه‌که‌یان نه‌کات و پاشه‌که‌شه‌یان پی نه‌کات و سه‌برو ئارام له‌سه‌ر ناخو‌شیه‌کان بگرن.

شه شهم: دراندنى پهيماننامه (صحيفة) كه :-

ئهو پهيماننامه يه كه تا كوتايى سالى (۱۰) دهيه مى پيغه مبهرايه تى خياندو هه نديك له قورده شيه كان پيى رازى و هينديك شيان پيى نارازيى بوون، (ابن هشام)^(۱) باس دهكات، كه چوڼ ئهو پهيماننامه سته مكارانه يه دريئراوه، دهلي: پينج پياوى خاوه ويزدان له سهرانى قورده يش، كه هه مووشيان هاويهش بو خوا دانهر بوون، به لام دياره جوړيك له شه هامت و جواميريان هه بووه، چونكه مهرج نيه هه ركه سيك كه كافر بوو له هه موو سيفه تيكي باش دارنرابي، ئهو پينج كه سهش كه ئهو هه لويسته يان هه بوو نه مانه بوون:

۱- هشام بن عمرو بن ربيعة .

۲- زهير بن ابي أمية .

۳- مطعم بن عدي .

۴- أبو البختري بن هشام .

۵- زمعة بن الأسود .

ئهو انه له سهر نه هيشتن و دراندنى پهيماننامه كه ريك كه وتن و سهره تا (هشام) دهچي بولاي (زهير)، وه له گهل ئه ودا دهچن بولاي (مطعم) و ئنجا هه رسيكيان دهچن بولاي (ابو البختري) و دوايش دهچن بولاي (زمعة) و به يه كه وه كوده بنه وه و دهلي: ئهو چ ويزدان يكه ئه وانه هه موو مردن له و دؤل و شيوانه، با بچين ئهو (صحيفة) يه بدرپينين، وه (بني هاشم) به كافرو مسولمانه وه بيئنه وه بو نيو شاري مه كه كه.

ئنجا دواى ئه وهى و توييځيان كردو شته كه يان ريك خست، چوون بو (كابه)، يه كه م كهس كه قسه ي كرد (زهير) بوو، كه پيشتير بهرنامه يان وا دانابوو، گوتى: چوڼ دهبي ئهو خه لكه له برسان بمرن، له كاتيكا خزمى خومانن؟! نابي به وه رازى بينو

(۱) بروانه: سهرچاوه ي پيشوو، ج ۲، ص (۱۹۳-۱۹۴).

پیویسته نهو (صحیفه‌ییه بدرېنېن، (أبو جهل) که له سووچیکې مزگه‌وت دانېشتبوو ده‌لئ: نه‌خېر درؤت کرد، کهس ناتوانئ نهو (صحیفه‌ییه بدرېنئ).

(زمعة بن الأسود) ده‌لئ: نه‌خېر تو درؤت کرد، ده‌بئ بیدرېنېن، چونکه ئیمه رازی نه‌بووین کاتیک نه‌و نووسرا.

(أبو البختری) یش ده‌لئ: راست ده‌کا، رازی نابین به‌وه‌ی تییدا نووسراوه‌و ده‌بئ بدرېنئ.

(مطعم) یش ده‌لئ: قسه‌ی ئیوه راسته‌و، ئه‌وی دیکه درؤیه‌و ده‌بئ بدرېنئ، (هشام) یش به‌ه‌مان شیوه قسه‌ی کرد.

ئنجا (أبو جهل) ده‌لئ: (هذا أمر قضي ليل تشور فيه بغير هذا المكان) واته: نه‌و شتیکه به‌ شه‌وئ ته‌گبیری بوکراوه‌و له جییه‌کی دیکه ریکه‌خراوه‌و.

ئنجا (مطعم بن عدي) چوو په‌یماننامه‌که‌ی دهره‌ینا بو نه‌وه‌ی بیدرېنئ، که ته‌ماشای کرد مؤرانه‌ه‌مووی خواردبوو، جگه له وته‌ی (باسمك اللهم) واته: به‌ ناوی تو ئه‌ی خوايه!

(ابن هشام) ده‌لئ^(۱): پیغه‌مبه‌ر ﷺ به (أبو طالب) ی مامی گوت: مامه په‌روهردگارم ه‌والئ پی‌داوم، که مؤرانه‌ی به‌رداوه‌ته نه‌و په‌یماننامه‌یه زائمانه‌یه‌و ه‌مووی خواردوه، بی‌جگه له‌و وشانه‌ی که ناوی خوان.

(أبو طالب) یش گوتی: نایا خوايه که‌ت نه‌و ه‌والئ پی‌داوی؟

گوتی: به‌لئ.

دوایی (ابو طالب) گوتی: قوردهشییه کان وهرن! موحه ممه دی برازام شتیکی وا ده لئی، ئە گەر قسه که ی راست بوو با په یماننامه و دهنگ دا برانه، که کۆتایی پی بێنن و، بیدر پێنن و ئە گەر راستیش نه بوو با هەر له شوینی خۆی بی، که ته ماشایان کرد مۆرانه هه موو په یماننامه که ی خوارد بوو، جگه له وشه ی (باسمک اللهم)، جا ئەم دوو رپوایه ته هه ردووکیان هه و ده گونجی سه ره تا خوای په ره ردگار وه کو مو عجزیه که ئە وه ی پیشانی پیغه مبه ر ﷺ دابی، دوایی (أبو طالب) چووی و ئەو پێنج که سه ش پشتیان گرتی.

به هەر حال بهو شیوهیه پهیماننامه که هه‌لوه‌شێترایه‌وه‌و پیغه‌مبه‌رو ﷺ ته‌وانه‌ی له‌گه‌ڵی بوون له‌ شیی (ابو طالب) هاتنه‌ده‌ری‌و ده‌ربازیان بوو.

له نورو څومره پوره پکې لیکل شوي
 ښه ورسېدو په social media
 دې مخکې غږ موږغ لاسوال اجتماعي

www.alibapir.net
 عربي - گوردی - English

علي باباپير AliBapir

پاکه پاندي مکتبه ملي امنوستا علي باباپير

archive.org/details/@alibapir

علي باباپير AliBapir

AliBapir

Google Play App Store

که پکې
 پاکه پاندي مکتبه ملي امنوستا علي باباپير

علي باباپير AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی
 دڭځپاڼې د مېلنګامي علمونو علمي پاڼې

سالى ماته ميني و په ژاردى

يەك له دواى يەك بو پيغمبەر ﷺ

به پيژان!

له كوتايى سالى دهيم و سهره تاي سالى يازدهيه مدا، كه له كتيبه كانى ژياننامهى پيغمبهردا ﷺ به سالى ماته ميني (عام الحزن) به ناوبانگه، چەند رووداويك روويان داوه، كه زور سهخت و گران بوون بو سهر دل و دهر وونى پيغمبهر ﷺ، وه تافىكر دنه وهى گه وره گه وره بوون بو، دياره ئينسانى گه وره ش به شتى گه وره تاقى ده كړي ته وه، بيوگومان كه سيش له پيغمبهر ﷺ گه وره تر نه بووه، كه سهر وهرى پيغمبهرانه و گه ورهى هم مو به شه ره، رووداوه كانيش برىتين له :-

۱- كوچى دوايى (ابو طالب) :-

وهك پيشتير باسكرا (ابو طالب) پشتيوان و پالپشتيكي زور باش و پته و بووه بو پيغمبهر ﷺ، وهك (بخاري) له عه عباس رپوايهت ده كات كه به پيغمبهرى ﷺ گوته: (كان يحوطك ويغضب لك)^(۱)، واته: (ابو طالب) له سهر تو تووړه ده بوو، وه پاريزگاريى لى ده كړدى!

به لى (ابو طالب) وهكو په رښينك و ابو بو، به رگريى لى ده كړدو سهرى ده خست و خه لك له به رئه و نه يده توانى هم مو شتيك له گه پيغمبهردا ﷺ بكا، جا (ابو طالب) له كوتايى سالى دهيم و پاش ده چوون له شيوه كانى (ابو طالب) كوچى دوايى كړدوه، وهكو ميژوونووسان ده لىن: (ابو طالب) و (خديجة) ههر دوو كيان زياتر له نه نجامى كارتى كرانيان به و برسيه تى و نارپه حه تيهى كه له ماوهى نه و سى سالداه كه له شيوى (ابى طالب) بوون، نه خو ش كه ووتوون و وه فاتيان كړدوه.

(مسلم) له (أبو هريرة) ده گېږيښته وه: {قال رسول الله ﷺ لعمري: لا إله إلا الله أشهد لك بها يوم القيامة}، قال: لولا أن تعبرني قريش، يقولون إنما حملة على ذلك الجزع لأقررتُ بها عنك، فأنزل الله: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ ﴿٥٦﴾ القصص (١) .

له کاتې سهرمه رگي (ابو طالب) دا، پيغه مېر ﷺ پي فېرمو: بلې: جگه له خوا هيچ پهرستراو نين، (لا اله الا الله) بؤ شهوي، که به لگه يه کم به دهسته وه بي و شاهيديت بؤ بدهم و ديفاعت لې بکه م له رږڅي قيامه تدا (دياره پيغه مېر ﷺ پي خوش بووه نه گهر له کوټايي ژيانيشي دايي - أبو طالب - ثيمان بيښي).

(أبو طالب) گوتی: نه گهر له بهر نه وه نه بووايه، که قورېش بلين: ترسي مردن وای ليکړدوه، که شهو وشه يه بلې، دلي توم بهو وشه يه خوش ده کرد (به لام با ره خنم لې نه گرنو بلين شهو له مردني ترساوه).

ننجا خواي پهره ردگار شه ثايه ته ي ناره خواره وه، که ده فېرموي: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، واتـه: بيگومان شه موحه ممه د! تو شه که شه ي که حز ده که ي هيدايت و درېگري و ثيمان بيښي ناتواني هيدايتي بدهي، به لام خوا هر که سيک بيه وي هيدايتي ده د، وه خواش به وانه که هيدايت و درده گرن شاره زاتره و زاناره، (واتـه: شه د زاني کي شايسته يه که هيدايتي بدات) (بخاري)، هيناويه تي که (عباس بن عبدالمطلب) پرسياي له پيغه مېر ﷺ کردوه گوتيه تي: شه ي پيغه مېر ﷺ خوا ثايا مامت، که هينده بؤ تو باش بوو وه سنده و پشتيوانت بوو، هيچ سوودي پي ده گه يه ني بؤ قيامه ت؟

پیغمبره ریش ﷺ ده فرموی: {هو في ضحاح من نار، ولولا أنا لكان في الدرك الأسفل من النار} (۱)، واته: به لئ له ئاگریکی ته نک دایه (له جهه نه نه) داو نه گهر شه فاعه تی من نه بوایه له بنه وهی ئاگردا ده بوو.

(ابو سعید الخدری) یش ده لئ: گویم له پیغمبره ﷺ بوو کاتیک، که باسی مامی ده کرد، ده یفرموو: {لعله تنفعه شفاعتي يوم القيامة، فيجعل في ضحاح من النار يبلغ كعبه يغلي منها دماغه} رواه البخاري (۲)، واته: به لئو تکای من بو نه وه پوژنی دوا ییدا سوودی پی بگه یه نه و بخریته نیو ئاگریکی ته نک وه، که هه تا گو یزین گانی پی و می شکي له گه ل بکولئ.

۲- کوچی دوا یی (خدیجه): -

(ابن اسحاق) ده لئ: (ثم ان خديجة بنت خويلد و ابا طالب هلكا في عام واحد فتتبع علي رسول الله ﷺ المصائب بهلك خديجة وكانت له وزير صدق على الاسلام يشكو اليها... وذلك قبل مهاجرة بثلاث سنين....) (۳)، واته: دوا یی (خدیجه بنت خویلد) و (أبو طالب) له سائی کدا کوچی دوا ییان کرد، بهو شیویه به لا له سه ر به لا بو پیغمبره ﷺ خوا به رده وام بوو، که خه دیجه وه زیریکی (۴) زور چاک بوو بوی، زور جار پیغمبره ﷺ ده رده دئی خوی لای خه دیجه ی خیزانی ده کرد، وه پیغمبره ﷺ له باره ی خدیجه وه ده فرموی: {خير نسائها

(۱) صحیح البخاری: ۳۸۸۳.

(۲) صحیح البخاری: ۳۸۸۴.

(۳) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۲، ص (۲۱۴).

(۴) وزیر، واته: پالېشت و سه نه د.

مریم وغیر نساہا خدیجہ { رواہ البخاری ^(۱) }، واتہ: چاکترین ئافرہ تانی روژگاری خوئی مہ پیم بوو، وە خەدیجہ چاکترینی ئافرہ تانی روژگاری خوئیہ تی.

زانایانی دەروونناسیش دەلین: ئینسان کاتیك دلی زۆر توند دەبی و تووشی خەفەت و ناپەرەختیی دی، ئەگەر دۆست و دڵسۆزیک، یان کەسیکی زۆر نزیکە هەبی، دلی خوئی بۆ بکاتەو و ژان و ئازارە کە ی خوئی بۆ باس بکا، کەمیک ئوخرنی بۆ دی و، ئەو جۆریکە لە هەناسە دانی دەروونی و خەم و پەژارە کانی لادەچن، پاشان (ابن إسحاق) دەلی: وە کوچی دواپی (أبو طالب) و وفاتی (خدیجە) بە سێ سال پێش کوچ کردن بۆ مەدینە بوو.

۳- زیادکردنی ئازاردانی پیغەمبەر ﷺ :-

دواپی کوچی دواپی (أبو طالب) مامی و (خدیجە)ی هاوسەری، ئازاردانی پیغەمبەر ﷺ لە لایەن کافرەکانەو زۆر زیادی کردو زۆر شتی لەگەڵدا دەکرا، کە پێشتر لەگەڵدا نەکرابوو، یەکیک لەوانە: وەك (ابن هشام) هیناویەتی دەلی ^(۲): وەرگ و ریخۆڵەو پسدانی حەیان و مەرپو بزنیان فری دەدایە سەر شان و ملی موبارەکی پیغەمبەر ﷺ لە کاتی سەجدەو رکوع بردندا، دواپی کە نوێژە کە ی تەواو دەکرد، بە داریک لای دەبردو دەیگوت: **{ یا بني عبد مناف! أي جوار هذا! }**، واتە: ئەی (بني عبدالمناف) ئاوا دەبی پەنادان و دیفاع لیکردن؟! (دیارە دلی بەخوئی سووتاو و پووحم بەقوربانی بی)، شتیکی دیکە، کە دەیانکرد ئەو بوو: لە کاتی کەدا کە خەدیجە یان کچە کانی -خوا لییان رازی بی- چێشت و خواردنیان بۆ پیغەمبەر ﷺ لیدەنا، کافرەکان دەچون وەرگ و ریخۆڵە ی حەیان و شتی پیسان لەنیو مەنجه لکە ی دەکردو خواردنە کە یان لی تیکدەدا.

(۱) صحيح البخاري: ۳۸۱۵.

(۲) (السيرة النبوية...)، ج ۲، ص (۲۱۴)، ط ۱، دار ابن الهيثم.

جاريكيان يه كيځ له قورپيش، چنگه خوځيكي لهسهر سهرې پيغه مبهه ﷺ روځرډ، پيغه مبهه ريش ﷺ چووه مائي و خوځله كهشي ههر لهسهره سهرې بوو، يه كيځ له كچه كاني به گريانه وه خوځله كهې لهسهرې ده كرده وه سهرې ده شورده وه، پيغه مبهه ريش ﷺ فهرمووي: كچم مه گريه خوا بابت ده پاريزي، نجا له بهر خوځشيه وه ده يفه رموو: **{ما نالت مني قريش شيئا اكرهه حتى مات ابو طالب}**، واته: قورپيش بهو شيويه له گهل مندا ره فتاريان نه ده كړد، تا (ابو طالب) مابوو^(۱).

۴- چوون بو شاري (طائف) و گه رانه وه به دلشكاويي:-

كاتيك پيغه مبهه ﷺ فشاري زوري لهسهر دانرابووو، قورپيشيه كان زور له گه لي خراب بوون، بيري كرده وه كه شو بانگه وازو په يامه بهر ته دهره وهې مه ككه، بويه له گهل (زيد بن حارثه) كه كړد بوي به كوري خوي بهره طائف بهرې ده كه وي به پي، هه لبه ته به دلشكاويي و به دليكي پر خه مه وه، به لام به دليكي خه فته تبارتروه ده گه پرتسوه بهره مه ككه دواي شه وي كه له طائف (۱۰) روژي پي ده چي، وهك (ابن هشام)^(۲) ناوا باس ده كات و ده لي: دواي شه وي (ابو طالب) وه فاتي كړد، قورپيشيه كان نازارو نه زيه تي پيغه مبهه ريان ﷺ زياد كړد له نه جامدا پيغه مبهه ﷺ له گهل (زيد بن حارثه) دا روښت بو طائف بو شه وي داواي يارمه تي له هوزي (ثقيف) بكا، كه چيدي قورپيش زولمي لي نه كهن، شه وه بوو پيغه مبهه ﷺ چوو بو لاي سي برايان كه شه كات ريش سپياني طائف بوون (عبد يا ليل بن عمرو بن عمير، مسعود بن عمرو بن عمير، حبيب بن عمرو بن عمير) پيغه مبهه ﷺ له لايان داده نيشي، وه قسه يان له گهل دا ده كات و بانگيان ده كات بو نيسلام، وه داوايان

(۱) سهرچاوه ي پيشو، هه مان بهرگ، ص(۲۱۵).

(۲) (السيرة النبوية...)، ج ۲، ص(۲۱۶-۲۱۷)، ط دار ابن الهيثم.

لئډدە کات، که یارمەتې بدهنو پشټې بگرن، به لّام وه لّامیکی زور نه فامانه ی ده دهنه وه، یه که میان (عبد یا لیل)، که برا گه وره یانه ده لّی: (هو یمرط ثياب الکعبة، ان کان الله أرسلك!)، واته: (من پهرده ی کابه ی بدرینم، نه گهر خوا تو ی ناردې!) دیاره پهرده ی (کابه) دراندن لایان شتیکی زور گه وره بووه، واته: تو راست ناکه ی و خوا تو ی نه ناردوه!

هی دووه میان ده لّی: (أما وجدَ اللهَ احداً يُرسلُهُ غیرک؟!)، واته: (نه وه خوا که سی دیکه ی ده ست نه که هوت بینړئ تو نه بې؟!)، که نه مه ش قسه یه کی زور ناخو ش بوو، یانی: (تو له هه موو که س خراپتری)، هی سی یه میشیان ده لّی: (والله لا أکلمک أبداً، لئن کنت رسولاً من الله کما تقول، لأنّی أعظم خطراً من ان أردّ علیک الکلام، ولئن کنت تکذب علی الله ما ینبغی لی ان اکلمک)، واته: (سویند به خوا یه که لیمه ش قسه ت له گه ل ناکه م، چونکه له دوو حالان به دهر نیه، یان وهک بو خو ت ده لّی ره وانه کراوی خوا ی، نه گهر ره وانه کراوی خواش بی تو له وه ی گه وره تری، که من قسه ی تو به رپه رچ بده مه وه، نه گهر به ناوی خوا وه درو بکه ی، نه وه بو من شایسته نیه، که قسه له گه ل که سینک بکه م به ناوی خوا وه درو بکات)!

پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموئ: مادام واتان کردو وه لّامه که تان ئاوا بوو (که نه وه ههر وه لّام نیه)، با نه وه ههر له لای خو تان ییتو باسی مه که ن، چونکه پیغه مبه ر ﷺ که له مه که که وه هاتوه، دوا ی له ده ستدانی هه ردوو پشټیوانی دهره کیی و نیوه کیی (أبو طالب و خدیجة)، وه له ده ست زو لّم و سته می قورپه ی شیه کان هاتوه بو (طائف)، نه گهر نه وه هه وانه بگاته وه قورپه ی ش، زیاتر درایه تی ده که ن و پیی ده لّی تو له هیچ شوینیک قبول ناکړی و.... هتد، که چی نه وانه له جیاتی نه وه ی وه لّامه که یان بشارنه وه، هه موو خه لکیان له وه تیگه یان دو مندا ل و پال و خه لکی نه فامیان تی به ردا، که به دوا ی بکه ون و جنیوی پی بلین.

له رښانامه ټيکي ديدا (زيد) دهلي: بهرديان پيدادايڼ، تا من خوښم بينی له نيؤ نه عله کانی پيغه مېر دا عليه السلام راوه ستا بو، هرچه نده زوړيشم خو وه بهر بهر ده کانه دده به لام پيغه مېر عليه السلام بهر دی هر پي ده کهوت، دوايی پيغه مېر عليه السلام دهرات تا ده چيته نيؤ باغي کهوه، که هی (عتبة و شيبه) ی کورانی (ربيعه) بوو که له وي ده بن، کاتيک که پيغه مېر عليه السلام ده چيته نيؤ شو باغه وه، له بن سيښه ري دارميويک زور به دل شکاويی داده نيشي و شو دووعايه ده کا (منيش له زيندانی شهريکا دا زور جار شو دووعايه م دووباره ده کرده وه)، ده فرموي: ^(۱) {اللهم اشكر اليك ضعف قوتي و قلة حيلتي وهواني على الناس، يا أرحم الراحمين! انت رب المستضعفين وانت ربي! الى من تكلني! الى بعيد يتجهمني أم الى عدو ملكته أمري؟ ان لم يكن بك علي غضب فلا أبالي، ولكن عافيتك هي أوسع لي، أعوذ بنور وجهك الذي أشرقت له الظلمات وصلح عليه أمر الدنيا والآخرة من أن تنزل بي غضبك أو يحل علي سخطك! لك العبي حتى ترضى ولا حول ولا قوة الا بك} ^(۲)، واته: نهی خوايه! سکا لای که م هي زيی خو م لای تو ده که م، وه سکا لای بي چاره يی خو م، له لای تو ده که م، وه سکا لای بي زي زي م له لای خه لکی کافر (که پي م لي ناگرن) دينه لای تو، نهی شو که سهی له هه موو که س به به زه يی تري! تو په روه ردگاري چه سيندراواني، وه په روه ردگاري منيشی به

(۱) سهرچاوه ی پيشوو، ج ۲، ص (۲۱۷) .

(۲) شيخ ناصرالدين الألباني له کتبي (تمام المنة) دا، سه باره ت به م فرموده يه، دهلي: نه م فرموده يه هرچه نده له کتيبه کانی (سيرة) دا، نهوانی ژيان نامه ی پيغه مېر يان عليه السلام نوسيوه باوه، به لام فرموده يه کی (ضعيف) ه. هروا دکتور (العمری) له کتيبه که ی (السيرة النبوية الصحيحة) دا (۱۸۶/۱) نه م فرموده يه ی به (ضعيف) داناه، به لام (ابراهيم العلي) له کتيبه که ی خو ی (صحيح السيرة النبوية)، ص (۱۳۶) دا به (صحيح) داناه، وه دکتور عبدالرحمن عبدالمجيد البر، که ماموستای فرموده وه زانسته کانی فرموده يه له زانکوی نه زهر يوچوونی وايه، که فرموده وه که به هرو دوو ريگه که يه وه به هيرو مهقبولوه، پروانه کتيبه که ی (الهجرة النبوية المباركة) لاپه ره (۳۸).

کیم دهسپیری؟ به کهسپکی دور (خزم نیو دورو بیگانیه) که له پرومدا ئاوا ترش و تالو به شیویه کی ناخوش پیشوازییم دهکات، یاخود به دژمنیکم دهسپیری که ئیشی منت خستوته دهستی وی، (واته: دهسلاتی بهسر مندا هیه) نه گهر تو لیم تووړه نه بی، من گوئ ناده می، به لام سه لامه تیتم فراوانتره، په نا ده به مه بهر پروناکی پرووی تو که تاریکاییه کان راده مائی، وه کاروباری دونیاو دواړوژی پی چاک ده بی، په نا دینمه بهر تو، که لیم تووړه بی، یان لیم برهنجی، وه داوی لیبوردن له تو ده کم هه تا تو رازی ده بی، وه لادان نیه له گوناح و هیژیش نیه بو طاعت مه گهر به تو نه بی.

کاتیک که (عتبة و شعبة) ئاوا دهیبینن، بهزه بی یان بو ده جوئی به غولامه که یان ده لین که ناوی (عداس) ده بی و خه لکی نهینه و بووه، نهو هیشووه تریه بهر با لیی بخوا، (عه دداس) ده چی بولای و ده لی بخو، پیغه مبه ریش ﷺ ده لی: (بسم الله) و تریه که ده خوات.

(عه دداس) ده لی: تو قسه یه کت گوت، که خه لکی نه و لات نه نیلین.

پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: بوچی تو خه لکی کوئی؟

عه دداس ده لی: من نه صرانییم و خه لکی نهینه و ام.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: خه لکی نهو شاره ی، که (یونس) ی کوری (متی) ی لیبوو.

عه دداس ده لی: بو تو یونس ی کوری مه تتا ده ناسی؟!

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: به لی، نهو برامه و پیغه مبه ری خوایه و منیش

پیغه مبه ری خوام.

عه دداس به سهر سورمانه وه ده پرسئ: یانی تو پیغه مبه ری خوا ی؟!

نهویش ده فهرمووی: به لی، یه کسه ر عه دداس سهری موباره کی و هه ردوو ده ست و

هه ردوو پیی ماچ ده کات.

له دووره‌وه، كه (عتبة و شيبه) ده‌يښن، ده‌لښ: به‌خوا شو غولام‌هش هيچ! شويشي هه‌لځه‌له‌تاندا!!

كه عه‌دداس ده‌چيته‌وه لښي ده‌پرسن: عه‌دداس شو بو وات كرد؟!

شويش ده‌لښ: شو ئينسانه‌تان نه‌ناسيوه، شو پيغه‌مبه‌ري خوايه ﷺ! نه‌ينييه‌كي پيښو، كه پيم و ابوو هيچ كه‌س نايزاني (يونوسي كورې مه‌تا) ده‌ناسي، كه پيغه‌مبه‌ري خوايه، چونكه ته‌نيا پيغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) شو راستيانه ده‌زان.

شوانيش پيښي ده‌لښ: به‌قسه‌ي شو كا براه نه‌كه‌ي و دينه‌كه‌ي خوت چاكتره، هه‌لته‌هه‌له‌تيښي و نه‌چيته سهر ديني شو.

ئينجا پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل (زيد بن حارثه) به‌ دلشكاويي ده‌گه‌رپيته‌وه بو مه‌كه‌كه، به‌لام هه‌لكي مه‌كه‌كه خه‌به‌ري بو دښن كه نابي بيته‌وه بو مه‌كه‌كه و قبوولي ناكه‌ينه‌وه، بويه پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چيته شكه‌وتي (حيراء)، ئينجا خه‌به‌ر ده‌نيږي بو لاي (الأخنس بن شريق) ده‌فه‌رموي: په‌نام بده با بيمه‌وه، شويش ده‌لښ: من هاوپه‌يمانم له‌گه‌ل قوره‌يشييه‌كان بويه تواناي شوه‌م ني، خه‌به‌ر ده‌نيږي بو (سهيل بن عمرو) شويش ده‌لښ: من له (بني عامر)م، كه ناتوانن هه‌لك په‌نا بدهن له‌سهر قوره‌يشو و هه‌لامه‌كه‌ي شويش سه‌لبيي ده‌بي، ئنجا ده‌نيږي بو لاي (مطعم بن عدي) و شو ده‌لښ: باشه من په‌ناي ده‌ده‌م، ئنجا (مطعم) به‌ خزمه‌كاني خوي ده‌لښ: خوتان بيچنه‌وه و هه‌لگرن، وه يه‌كيك ده‌نيږي، كه پيغه‌مبه‌ر ﷺ بيښي و، جار ده‌دات به‌نيو قوره‌يشداو، ده‌لښ: من موحه‌مه‌دم په‌نا داوه، هيچ كه‌س

تازاری نهدات! وه سهره نجام پیغه مبهري صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گهل (زيد بن حارثه) دا دیتفه وه نیو شاری مه ککه^(۱).

لیره دا که پیغه مبهري خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناچار بووه بچیته ژیر بالی کابرایه کی کافر، که ده شزانی له سهر باطل و کوفریشه، نهویش له بهر خواو له بهر کاری ئیسلامی، نه گهرنا خزمه کانی پیغه مبهري صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئاماده بوون هه موو شتیکی بو بکه، به لام به مهر جیک دهست له دین و بانگه وازه که ی هه لبرگی، به لام ئهو ئاماده نه بووه به نه ندازه ی تاله موویه کیش نه رمیی بنوینی له وباره وه.

که واته: ده بی بزاین، که ئیمه ش زور جار کاری ئیسلامی و خزمهت به دینی خوی پهره دگار، ناچارمان ده کا هه ندی شت بکهین، که نه گهر هه ر خومان بین وه کو تاك (شخص) قبولی ناکهین، به لام هه ر شتیك بهر ژه وه ندیی دینی خواو کاری ئیسلامی تیدا بی لهو بیناوه دا قبولی ده کهین، مادام بهر ژه وه ندیی (مصلحه) یکی گهره ی کاری ئیسلامی به وه ته حقیق بی، یان زیان (مفسده) یکی گهره تری بی لا بری.

به پیوستی ده زانم ئهو فهرموده ده ی دایکی مسوئمانان (عائشة) - خوا لی رازی بیته، بکه مه کوتایی بو ئهم قوناغه ی ژیا نی پیغه مبهري صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ئهو سألهی، که ناوی لیتره وه سالی ماته مینی و غهم و په ژاره: {عن عائشة رضي الله عنها، زوج النبي ﷺ، أنها قالت للنبي ﷺ: هل أتى عليك يوم كان أشد من يوم أحد؟

قال: (لقد لقيت من قومك ما لقيت، وكان أشد ما لقيت منهم يوم العقبة، إذ عرضت نفسي على ابن عبد ياليل بن عبد كلال، فلم يجني إلى ما أردت، فانطلقت وأنا مهموم على وجهي، فلم أستفق إلا وأنا بقرن العقاب فرفعت

(۱) پروانه: (تأريخ الأمم والملوك) للطبري، ج ۲، ص (۲۳۱)، وه: (البداية والنهاية) لابن كثير، ج ۳ ص (۱۵۹).

راسي، فاذا انا بسحابة قد اظلني، فنظرت فاذا فيها جبريل، فناداني فقال: إن الله قد سمع قول قومك لك، وما ردوا عليك، وقد بعث الله إليك ملك الجبال لتأمره بما شئت فيهم، فناداني ملك الجبال فسلم علي، ثم قال: يا (محمد)، فقال، ذلك فيما شئت، إن شئت أن أطبق عليهم الأخشبين؟ فقال النبي ﷺ: بل أرجو أن يخرج الله من أصلابهم من يعبد الله وحده، لا يشرك به شيئاً} رواه البخاري^(۱)، واته: عائشه هوسهري پيغه مبهري - خوا لي پازي بي - گيراپيه تهوه، كه به پيغه مبهري ﷺ گوته: نيا هيچ روضان له روضي نوحود سه ختتري لي گوزه راوه؟

فهرمووي: نهوهي له گهله كه تهوه تووشم بوو تووشم بوو، وه سه ختتري شت، كه له وانه به سه رم هات، روضي عهقه به بوو، كه داواي په نام له (ابن عبد ياليل بن عبد كلال) كرد، به لام وه لامی داوايه كه ي نه دامه وه، منيش به خه مباريي رويشتم و مله نا له (قرن الثعالب) هاتمه وه سه رحال، كه سه رم به رزكرده وه، هه وريكم له سه ر بوو سي به ري ليكرد بووم، سه ر نجمدا جبريلي تي دابوو، بانگي كردم و، گوتي: خوا قسه وه وه لام و به رپه رچدانه وهي گهله كه تي بيست، جا نه وه فريشته ي شاخه كاني ناردوته لات تاكو چيت پي باشه فهرماني پي بكي، نجا فريشته ي چيايه كان بانگي كردم و سه لامی ليكردم و، گوتي: نه ي موحه مه ده! نه گهر هه زده كه ي، كه دوو چيايه كانيان به سه ردا برووخيتم (واته: به سه ر خه لكی طائفدا)؟ پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: به لكو هيوام وايه، كه خوا وه چيه كيان لي بخاته وه، كه ته نيا خوا پيه رستي و هيچ شتيك نه كاته هاوبه شي.

۵- گه‌رانه‌وه له (طائف) و دیدار له‌گه‌ل وه‌فدی جنددا:-

دوای ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به دلشکاویی له (طائف) گه‌رایه‌وه، له شوئینیک که پیی ده‌گوتری (نخلة) له نیوه‌ی شه‌ودا نویژی ده‌کرد، که کۆمه‌لێک له (جن) به‌لایدا تیپه‌رین وه‌ گوئیان راگرت بۆ قورئان خویندنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که (ابن هشام)^(۱) ده‌لێ حه‌وت که‌س بوون، به‌لام سه‌رچاوه‌کانی دی گوتوویانه (۹) که‌س بوون، وه‌ ئه‌و جندانه خه‌لکی (نصبین) بوون، دوای ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نویژه‌که‌ی ته‌واوکرد، ئه‌وان گه‌رانه‌وه بۆلای خه‌لکه‌که‌ی خوئیان، وه‌ ئه‌و په‌یام و بانگه‌وازه‌ی ئیسلامیان پی راگه‌یانندن، خوای په‌روه‌ردگار له سووره‌تی (الأحقاف) له چوار ئایه‌تاندا ئایه‌تی (۲۹ تا ۳۲) ئه‌و رووداوه‌مان بۆ ده‌گیڕیته‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّذِرِينَ ۚ﴾^(۲۹) قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۰﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزَّكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۳۱﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾، واته: یادی ئه‌و کاته بکه‌وه کاتی که کۆمه‌لێک له (جن) مان ناردنه لات، جا کاتیک هاته‌نلای (هاته‌ن خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ) به‌یه‌کتزبان گوت: بئ ده‌نگ بن! (دیاره پیغه‌مبه‌ر ﷺ که شه‌ونویژی کردوه به ده‌نگی به‌رز قورئانی خویندوه)، دوای ئه‌وه‌ی که قورئان خویندنه‌که ته‌واو بوو، گه‌رانه‌وه بۆلای گه‌لو کۆمه‌له‌که‌ی خوئیان و ئاگاداریان کردنه‌وه و گوتیان: ئه‌ی گه‌له‌که‌مان ئیمه‌ گوئیستی کتیییک بووین له دوای مووسا ئیبراوه‌ته

خوار (که مېبه‌ست قورڼانه) هه‌موو کتیبه‌کانی پیش خوی به راست ده‌زانی، خه‌لک ریږوونییی ده‌کات به‌رهو حه‌ق وه به‌رهو ریږبازیکی راست، نه‌ی گه‌له‌که‌مان به‌دهم بانگه‌وازه‌ر بولای خواوه بچن و ئیمانی پی بیښن، له‌ گوناخه‌کانتان ده‌تانبورئ و له‌ نازاریکی به‌ئیشیش ده‌تانپاریزی، وه هه‌رکه‌سینک به‌دهم بانگه‌وازی خواوه نه‌چیت ناتوانی خوا ده‌سته‌وه‌ستان بکات (ناتوانی ده‌ربازی بی له‌ژیړ قه‌لمپه‌وو ږکیفی خوا) وه جگه له‌ خواش هیچ که‌س نیه دؤست و پشتیوانی بیت و هاوکاری بکات، وه ئه‌وانه له‌ گومراییه‌کی ناشکرا‌دان.

ئوه‌وی که جیی سه‌رنجه‌ ئه‌وه‌یه، که :

ئهو کؤمه‌له‌ جنده -خوا لیان رازی بیت- (که دیاره ئه‌وانیش مسولمان بوون و بوونه هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ)، چونکه له‌ ده‌می موباره‌کی ئه‌وه‌وه ئیمان و قورڼان و ئیسلامیان وه‌رگرتوه) دواى ئه‌وه‌ی شتیک له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ودرده‌گرن، وه ئه‌وه‌ی که توانیویانه لیی گوی بیست ده‌بن، یه‌کسه‌ر گه‌راونه‌وه بولای گه‌له‌که‌یان بو ئه‌وه‌ی ناگاداریان بکه‌نه‌وه بیانترسیښن، وه هو‌شیاریان بکه‌نه‌وه، به‌بی دواکه‌وتن، ئنجا ئاوا ده‌ستیان پی‌کړدوه:

سه‌رته‌ا باسی ئه‌وه‌یان کړدوه، که چیان بیستوه، گوتوویانه: ئیمه کتیبیکمان بیستوه که له‌لایه‌ن خواوه هاتوته خوار له‌ دواى موسا -عليه الصلاة والسلام- ئهو کتیبه هه‌موو کتیبه‌کانی پیش خوی به راست ده‌زانی.

ئنجا نیوه‌روکی ئهو کتیبه‌یان پی ده‌لین: ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾، واته: ئهو کتیبه خه‌لک ریښایی ده‌کات به‌رهو حه‌ق، له‌ هه‌موو بواره‌کاندا عه‌قیده‌یی و عیبادت و نه‌خلاق و هه‌ل‌س و که‌وت و بوازی حه‌ل‌ل و حه‌رام و حوکم و سیاست و له‌ هه‌موو بواره‌کاندا خه‌لک ریښایی ده‌کات بو حه‌ق، ﴿وَالْإِلَٰهَ طَرِيقَ مُسْتَقِيمٍ﴾، واته: وه بو ریږبازیکی راست، ئنجا دواى ئه‌وه‌ی به‌رنامه‌که‌یان بو ږوون ده‌که‌نه‌وه، سه‌رته‌ا سه‌رچاوه‌که‌ی، پاشان نیوه‌روکه‌که‌ی، ئه‌وجاره داوا له‌ گه‌له‌که‌یان ده‌که‌ن، وه‌لامی

بانگه‌وازی خوا بده‌نه‌وه و ئیمانی پې بیټن، بۆ ئه‌وه‌ی له گوناچه‌کانیان ببووری، وه له عه‌زابی خوی چه‌پاله‌یان بدات.

دوایی ده‌یانترسیټن، که ته‌گهر که‌سیک به‌ده‌م بانگه‌وازی خواوه نه‌چی، ناتوانی له دونیادا له‌ژیر ده‌سته‌لاتی خوا ده‌رچی و خوا ده‌سته‌وه‌ستان بکات، وه هیچ که‌سیک نیه هاوکاری بکا، وه به ته‌ئکید له دواړوژیشدا له سزای خوا قوتاری نابی، وه بی‌گومان ته‌وانه له گومرپایه‌کی ناشکرادان.

(احمد و مسلم و الترمذی) له (علقمة)^(۱) ده‌گیرنه‌وه، که ده‌لئ: به (عبدالله بن مسعود) م‌گوت: (هل صحب النبی ﷺ ليلة الجن منكم أحد؟! قال: ما صحبه منا احد، ولكنا فقدناه ذات ليلة فقلنا: استطير او اغتيل..)، واته: ئه‌و جاره‌ی، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ چو قسه‌ی بۆ (جن) کرد، ئیوه هیچ کامتان له خزمه‌تی دابوون؟! (عبدالله) ده‌لئ: نه‌خیر نه‌وشه‌وه هیچ کامان له‌گه‌لئ نه‌بووین، به‌لکو ئه‌و شه‌وه لی‌مان بزربوو، وه گوت‌مان: یان رفینراوه، یان به په‌نهانی کوژراوه، ئیدی ئه‌و شه‌وه‌مان به خرابترین شه‌و لی‌گوزه‌را، کاتیک روژمان کرده‌وه، بینیمان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌لای ته‌شکه‌وتی (حیراء) وه دیته‌وه، چوینه خزمه‌تی و پی‌مان گوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئیمه تو‌مان لی‌بزر بوو، زو‌ریش به‌دواتدا گه‌راین نه‌ماندو‌زیته‌وه و به‌و هویه‌وه خرابترین شه‌ومان لی‌گوزه‌را!

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ بوی باس کردین و فهرمووی: یه‌کیک له‌لایه‌ن (جن) ه‌کانه‌وه هات و بانگی منی کردو، گوتی: ئیمه هه‌موو کو‌بووینه‌وه له فلان شوین، وهره قسه‌مان بۆ بکه، منیش چووم و قورئانم بۆ خویندن، وه دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌لمان هات و شوینه‌واره‌کانی پینیشانداینو، فهرمووی ئیره شویتي کو‌بوونه‌وه که بوو.

(۱) به‌کیکه له ژانایانی تابعین.

ئنجنا (ابن أبي حاتم) له (عكرمة) هوه له باره‌ی ژماره‌یان هوه ده‌گێڕێته‌وه، ده‌لێ: (هم اثنا عشر ألفاً جاؤا من جزيرة الموصل)، واته: ئه‌و جندانه (۱۲۰۰۰) دوازده هه‌زار كه‌س بوون، كه‌ له‌ جه‌زیره‌ی (موصل) هوه هاتبوون (واته: - ناوچه‌ی موصل -) ئه‌و پرو‌داوه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، كه‌ بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گشتگیر بووه بۆ جنۆكه‌و مرۆقه‌ تاییه‌ت نه‌بووه به‌ مرۆقه‌وه، چونكه‌ (جن) یش وه‌كو ئیمه‌ موكه‌للەفن به‌وه‌ی، كه‌ ئیمان به‌ پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ ﷺ بینن، وه‌ مسوڵمان بن، وه‌ ئه‌وانیش كافرو مسوڵمانیان هه‌یه، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار به‌ درێژی له‌ سووره‌تی (الجن) باسیان ده‌كات.

پاڤه‌پانڤانی مه‌کتبه‌ی ماموستانا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

له‌ تۆره‌ ڤۆمه‌دیاڵه‌یه‌یه‌كان له‌كه‌تانی

Stay in touch on social media

بۆن مه‌كهم عێر موانع الواصل الاجتماعي

پاڤه‌پانڤانی مه‌کتبه‌ی ماموستانا عه‌لی بابیر

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌تانی

پاڤه‌پانڤانی مه‌کتبه‌ی ماموستانا عه‌لی بابیر

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

شه وړو و بهر زېوونه وه (الإسراء والمعراج):

(الإسراء) واته: شه وړوځى، (المعراج) يان (العروج) يانې: بهر زېوونه وه، دياره شه وړوځيه كه له (مه ككه) وه يو (بيت المقدس) بووه، وه بهر زېوونه وه كېش له (بيت المقدس) وه يو ناسمانه كان و پشت ناسمانه كان بووه، جا ئو وړو داوه گه وړه و گرنه زوړ بهى ليكول هره وان له سهر ئو هه يهك دهن گن، كه له سالى (۱۱) يه م يا خود (۱۲) يه مى پيغه مېر ايه تيدا بووه، واته ساليك پيش ئو هى پيغه مېر ﷺ كوچ بكا يو مه دينه، وه ئو وړو داوه سهر سور هينه و گرنه گه وړه ترين ريز ليكرتنى خواى په وړه دگارى تيدا يه يو پيغه مېر ﷺ له گه ل ئو هه لومهر جه سهخت و ئو ئيش وژانهى، كه پيغه مېر ﷺ ئو ماوهى پيش ووه دا چيشت بووى يو ئو هى خواى به به زه يى دلى بداته وه دلى خوش بكات، وه خواى بهر زو مه زنيش زوړ كار به جى يه و ههر كاتي ك بينى يه كي ك له بهنده كانى خوى تووشى نار هه تى و ئيش و ژان دى، به شتيك دلى خوش ده كات، جا بيگومان ئو سه فېره گه وړه سهر سور هينه ره له لايه كه وه دلخوش كېرى كى گه وړه بووه يو پيغه مېر ﷺ، وه له لايه كى ديكه شه وه وزه وه بهر خستن و توانا تيدا په يدا كړدى زياتر بووه يو تاكو بتوانى له قوناغه كانى دواييدا ده وړى زياترو كار يگه رتر بينى، چونكه قوناغه كانى كوچ كړدى يو مه دينه و پاشان دامه زراندى ده و له تى ئيسلامى و ئو هه مو و جه نگو و جيهاده، كه دوايى كړد وويه تى، قوناغى زوړ سهخت بوون، بويه خواى كار به جى، كه ئو سه فېره گه وړه يى به پيغه مېر ﷺ كړدوه (كه يه كي كه له -معجزة- گه وړه كان) يو ئو هى زياتر دلخوشى به وهى، كه خواى په وړه دگار ريزى لى ده گړى و، بى ريزى كافرو بى پروايه كان زوړ كار نه كاته سهر دلو ده وړونى موباره كى.

ننجا نيمه سهره تا به کورتی له بهر تيشکی چه ند نايه تيکی قورئاندا باسی نهو
سه فهره ده کاین، به ههردووک قوناغه که یه وه دو اتريش له بهر تيشکی چه ند
فهرمووده یه کذا زیاتر ده یتو یثینه وه: خوا - عزوجل - له باره ی شه ورؤی پیغه مبه ره وه وَعَلَى اللَّهِ
فهرموویته تی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى

الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ عَيْنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾﴾
الإسرائ، واته: پاکسی بو نهو که سه ی، که شه ورؤی کرد به بهنده ی خو ی به شه و ی له
مزگه وتی (حرام) وه بو مزگه وتی (أقصى) ی، که بیت و پیژمان خستوته ده ور و به ره که ی
بو نهو وه ی له نیشانه گه وره کانی خو مان ی نیشان بده یین بیگومان خوا بیسه ره وه
بینه ریشه، نه وه به نسبته قوناغو به شی یه که می نهو سه فهره به فهره گرنگه، به شی
دو وه می سه فهره که ش بریتی بوو له بهر زبوونه وه (معراج) ی پیغه مبه ره وَعَلَى اللَّهِ له (بیت
المقدس) وه به ره و ئاسمانه کان و پشت ئاسمانه کان، خوی بی وینه له بهر وه

ده فهرمو ی: ﴿إِنَّمَا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ
صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ
شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿٨﴾
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا
رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَمُرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ
﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾﴾ النجم، واته: به ناوی خوی به به زه بی
به خشنده، سو یند به نه ستیره کاتیک ئاوا ده بیټ (یان کاتیک، که ده که و یته خوار له
روژی دوا بیدا، یا خود کاتیک که نه ستیره کان هه ندیکیان له به یین ده چن و هه ندیک ی دی

دروست ده بن) هاوله که تان نه رپي لږ ون بووه، نه سهرگه ردانیش بووه، نه وهیش که دهیلې (قورټان که بۆتان ده خوینیتته وه وه نهو فرمایشتانه شی، که وهک راگه یاندنی دین دهیانفرموی) له ټاره زووه نیه، به لکو په یامیکه بوی په وانه ده کړی (له لایه نه خوی په روه ردگار وه) که سیک (فریشته یهک) فیری ده کات، که زور به هیزه، شکل و دیمه نیکی زور جوانو پیکهاتنیکی زور تیرو ته وایی هیه (یاخود - فاستوی - یانی: خوی پیشانی موحه مه ددا ﷺ) له کاتیکدا که له ناسوی هره به رزی ناسمان بوو، دوايي شوړ بووه لږی نریک که وته وه، نه وند لږی نریک که وته وه وهکو دوو که وانی بهرام بهر یهک به لکو که متریش، نجا وهی کرد بو بهندهی خوی نه وهی که خوا فرماني پښ کرد بوو پی راگه یه نی، عه قلی (پنغه مبر ﷺ) به هله دا نه چوو بوو له ودا که بینی، (که - جبریل - ی بینیوه له سهر شیوهی خوی) ثایا نیوه له گومان دان (یان شهره قسه ی له گه لدا ده که ن) له باره ی نه وه وه که ده بینی، وه جاریکی دی (جبریل) ی بینی له سهر شکل و شیوهی خوی^(۱)، له لای دره ختی کوتایی (کوتایی هه مو مه خلوقات) له لای نهو دره خته به هه شتی جیگه ی تیډا حه وانه وهی (نه هلی تیمانی) لییه، که نهو دره خته داده پوښی نه وهی که دایده پوښی (که بهس خوا ده زانی نهو شته چیه که نهو دره خته دایده پوښی) چای (پنغه مبر ﷺ) لای نه دا، وه له ریش درنه چوو (واته: نه وهی که بوی دیاری کرابوو بینی هره نه وهی بینی) وه سهر کیښی نه کرد، بیگومان نهو (محمد ﷺ) له نیشانه گه وره کانی خوی په روه ردگاری بینی.

(۱) په کهم جار، که وهی بو پنغه مبر ﷺ هاته خوار (جبریل) له سهر شیوهی نینسانیک خوی پیشاندا، به لام دوی نه وه، که (۱۰) پوژ وهی پچرا، دوی نهو دره پوژ کاتیک، که پنغه مبر ﷺ له (حیراء) وه ده چوه بۆ مالن، جاریکی دی (جبریل) ی بینی، به لام نه مجاریان په کهم جاری بوو، که له سهر شیوهی خوی بینی، له نایه ته دا خوی کار به جی ناماژ بهو جاری دووم ده کات، که پنغه مبر ﷺ جبریلی له سهر شیوهی خوی بینیوه.

ليږه دا خواي پهره د رڼا گار باسي نه وه ده کات، که پيغه مېر ﷺ دوو جار (جبريل) ي بينو له سهر شيوې خوي، نه گهرنا، دهيان جاري دي که بينيوي ته، وهك (عائشة) -خوا ليې پازي بيت- پرسیاري ليکرا دهر باره ي نهو دوو ثايه ته ي که ده فهرموي:

﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ دهلي^(۱): (انا أول هذه الأمة سأل عن ذلك رسول الله ﷺ)، واته: عائشه -خوا ليې پازي بي- گوتي: من يه که ميني که سي نه م تومته بووم، که دهر باره ي نهو ثايه تانه پرسيارم له پيغه مېر ﷺ کرد، نهو يش له وه لامدا فهرموي: {أَلَمْأَ هُوَ جَبْرِيلُ لَمْ أَرَهُ عَلَى صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرِ هَاتَيْنِ الْمَرَّتَيْنِ: رَأَيْتُهُ مُنْهَبِطاً مِنَ السَّمَاءِ سَادّاً عَظِيمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ}^(۲)، واته: نهو (جبريل) ه، که بهو شيو ه حقيقيه ي خوا خولقاندوويه تي له سهر ي، نهو دوو جار ه نه بي نه ميني وه، بينيم له ناسمان هاته خوار شيو ه حقيقيه که ي نهو ونده گهره بوو، نيواني ناسمان و زهوي پر کرد بوو، دواي عائشه - خوا ليې پازي بي- گوتي: (أَو لَمْ تَسْمَعْ أَنَّ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ الْأَنْعَامُ.

له فهرمووده ي که دي که دا هاتوه، که (عبدالله بن مسعود) دهلي: پيغه مېر ﷺ (جبريل) ي بينو ه، که (۶۰۰) بالي هه بوو: {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى جَبْرِيلَ لَهُ سِتْمَةُ جَنَاحٍ} رواه البخاري ومسلم^(۳).

(۱) وهك (أحمدو بخاري ومسلم) گيږاويانه ته وه نهو ي پرسياريشي کردوه (مسروق) بووه، بروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص (۱۳۲۹).

(۲) بروانه: (صحيح البخاري): ۴۸۵۵، وه (صحيح مسلم): ۴۳۸.

(۳) البخاري: ۳۲۳۲، ومسلم: ۴۳۱.

به لّام به داخه وه هه ندیک له تویژ ره وانی قورئان له تهفسیرو لیكدانه وهی ئه
 ئایه تانه ی سووره تی (النجم) دا به هه له داچوون و ایانزانیه وه، که ده فره موی:
 ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ۝﴾ مه به ست پی خوی بی وینه یه! که
 له راستیدا ئه وه له گه له گه ره یی و پاکیی و بی هاوتایی خوادا ناگو نجی، وه مه به ستیش
 پی ئه وه نیه، وه که پیغه مبه ر ﷺ بوخوی روونی کردو ته وه، له کاتی کدا که (عائشه)
 لی ده پرسه!

که واته: جاریک پیغه مبه ر له سه ر زه وی جیبریلی دیوه له سه ر شیوه ی خوی، وه
 جاریکی دیکه ش له ئاسمان بینویه تی، که به رزبو ته وه بو ئاسمان.

ئجا ئه وهی که پیویسته له وه باره وه بزانی، ئه وه یه که شه ورۆو به رزبو نه وهی
 پیغه مبه ر ﷺ به جهسته و روح بووه، نه که ته نها به روح، وه نه گه ر ته نیا به خه ون
 بوایه، کافره کان ئه وه نده ره خه یان نه ده گرت (وه دوا یی باسی ده که یین) که زۆر
 ره خه یان گرتوه، گوتویانه: چۆن به یه که شه موحه مه د له مه که که وه چوه بو
 فه له ستین دوا یی له ویشه وه به رزبو ته وه بو ئاسمانه کان؟! نه گه ر فره مو با ی خه ونم
 بینوه، ره خه یان لی نه ده گرت، چونکه هه موو که س ده توانی به خه ون بجیته
 ئه وه پر ی دنیا یه، هه ره ها ئایه ته کانیش زۆر روونن، که ده فره موی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي
 أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا ۝﴾، چونکه (عبد) ئه وه یه، که له جهسته و روح پیک دیت و،
 به ندایه تی کردنیش به روح جهسته هه ردو وکیان نه نجام ده درئ، یان له سووره تی
 (النجم) دا، که خوی په ره ردگار ده فره موی: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ۝﴾، واته: چاوی
 پیغه مبه ر ﷺ لای نه دا له و سنوره ی، که بو ی دیاری کرابوو، ئه وانه هه موو به لگه ن
 له سه ر ئه وهی که پیغه مبه ر ﷺ به جهسته و روح له و سه فره موباره که ی کردوه،
 هه ره ها (مسروق) ده لی: پرسیارم له (عائشه) کرد -خوی لی رازی بی- ده رباره ی
 ئه وه که پیغه مبه ر ﷺ خوی بینوه له میانی شه ورۆو به رزبو نه وهیدا یان نا؟

(عائشة) له وه‌لامدا گوتی: پاکیی بو خوا، مووه‌کام وه‌ستان (گرځ بوون) له نه‌نجامی نه‌و قسه‌یه‌دا که تو کردت! ^(۱)

له هه‌دیس‌یکي دیکه‌دا (مه‌سروق) ده‌لئ: له (عائشة)م پرسى نه‌ی بو خواى عزّ وجلّ - ده‌فه‌رموئ: ﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّكَ ۝۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ

إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰﴾ النجم، (عائشة) له وه‌لامدا گوتی: (إنما ذاك جبريل كان يأتيه في صورة الرجل، وإنه أتاه هذه المرة في صورته، التي هي صورته فسدّ الأفق) رواه البخاري ومسلم ^(۲)، واته: نه‌وه (جبريل)ه، پیشتړ له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاو ده‌هاته لای، به‌لام نه‌م جاره‌یان له‌سه‌ر شیوه‌ه قیقییه‌که‌ی، که خوا له‌سه‌ری خوئقاندوه، هاتوته لای، که هه‌موو ناسوی پر کرده.

چونیه‌تی شه‌وپړو به‌رزبون‌ه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: -

پیشتړ شتی‌کمان باسکرد ده‌رباره‌ی شه‌وپړو به‌رزبون‌ه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که له نایه‌تی یه‌که‌می سووړه‌تی (الإسراء) دا باسی شه‌وپړی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاتو، هه‌ژده نایه‌تی سووړه‌تی (النجم) یش باسی به‌رزبون‌ه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن، له‌م فه‌رمایشتانه‌شدا، که له هه‌ردوو (صحیح‌ی) (بخاري ومسلم) دا هاتون، باسی چونیه‌تی نه‌و سه‌فه‌ره موباره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه، به‌شه‌و له‌مه‌که‌وه‌ بو قودسو پاشان به‌رزبون‌ه‌وه‌ له‌وېوه‌ به‌ره‌و ناسمانه‌کان: {قال أنس بن مالك كان أبو ذر رضي الله عنه يحدث أن رسول الله ﷺ قال: (فَرَجَ سَقْفُ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ، فَنَزَلَ جَبْرِيلُ فَفَرَجَ صَدْرِي، ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءِ زَمْزَمَ، ثُمَّ جَاءَ بِطُسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ، مَمْتَلِيءٍ حِكْمَةٍ وَإِيمَانًا، فَافْرَغَهَا فِي صَدْرِي، ثُمَّ أَطْبَقَهُ، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي

(۱) صحیح مسلم: ۴۴۰، و (صحیح البخاري): ۴۸۵۵.

(۲) صحیح البخاري: ۳۲۳۵، و (صحیح مسلم): ۴۴۱.

فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ....^(۱)، واته: (أنس بن مالك) ده‌لّی: (أبو ذر) باسی ده‌کرد، که پیغمه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه‌تی: له مه‌ککه بووم سه‌ققی خانوه‌که‌مان لیّک بووهو (جبریل) ی لیّهاته خوار، سینه‌ی له‌ت کردم، وه دلّو هه‌ناوو سینه‌می به‌ ئاوی زه‌مزه شورده‌وه، دواپی ته‌شتیکی زی‌ری هی‌نا، که پرپوو له‌ حیکمه‌ت و ئیمان، هه‌مووی له‌ ئیو سینه‌ی من کرد، دواپی سینه‌می به‌یه‌که‌وه نووسانده‌وه، پاشان ده‌ستی گرتم به‌رهو ئاسمانه‌کان به‌رزی کردم‌ه‌وهو سه‌ری خستم.

وه له‌ فرمووده‌یه‌کی دیکه‌دا ئه‌نه‌س چۆنیه‌تی ئه‌و به‌رزبوونه‌وه‌یه ده‌گیریتیه‌وه: (عن أنس بن مالك، أن رسول الله صلی الله علیه و آله قال: {أَتَيْتُ بِالْهَرَقِ، وَهُوَ دَابَّةٌ أَبْيَضُ طَوِيلٌ فَوْقَ الْحِمَارِ، وَدُونَ الْبُغْلِ، يَضَعُ حَافِرُهُ عِنْدَ مَتْنِي طَرَفِهِ، قَالَ: (فَرُكِبَتْهُ حَتَّى أَتَيْتُ بَيْتَ الْمَقْدِسِ)، قَالَ: (فَرُكِبَتْهُ بِالْحُلُقَةِ الَّتِي يَرْبُطُ بِهَا الْأَنْبِيَاءُ)، قَالَ: (ثُمَّ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَصَلَّيْتُ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ خَرَجْتُ فَجَاءَنِي جِبْرِيلُ عليه السلام بِإِنَاءٍ مِنْ خَمْرٍ، وَإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ، فَقَالَ جِبْرِيلُ عليه السلام: اخْضَرْتُ الْفُطْرَةَ، ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ فَقِيلَ مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، فَقِيلَ: وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ، فَفُتِّحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِآدَمَ فَرَحَّبَ بِي وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عليه السلام، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، فَقِيلَ: وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ، فَفُتِّحَ لَنَا، فَإِذَا أَنَا بِإِبْنِي الْخَالَةِ: عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ، وَيَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا - صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا - فَرَحَّبَا بِي وَدَعَوَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ بِنَا إِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جِبْرِيلُ عليه السلام، فَقِيلَ: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: جِبْرِيلُ، قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، فَقِيلَ: وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بَعَثَ إِلَيْهِ، فَفُتِّحَ لَنَا فَإِذَا أَنَا بِيُوسُفَ وَقَدْ أُعْطِيَ شَطْرَ الْحَسَنِ، فَرَحَّبَ وَدَعَا لِي بِخَيْرٍ، ثُمَّ عَرَجَ

بنا الى السماء الرابعة، فاستفتح جبريل عليه السلام، فقيل: من أنت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد، فقيل: وقد بعث اليه؟ قيل: قد بعث اليه؟ ففتح لنا فإذا أنا بأدریس، فرحّب ودعا لي بخير: قال تعالى عزّ وجلّ - ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٧﴾ ﴿٥٧﴾ مريم، ثم عُرجَ بنا الى السماء الخامسة، فاستفتح جبريل عليه السلام، فقيل: من أنت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد، فقيل: وقد بعث اليه؟ قيل: قد بعث اليه، ففتح لنا فإذا أنا بهارون، فرحّب ودعا لي بخير، ثم عُرجَ بنا الى السماء السادسة، فاستفتح جبريل عليه السلام، فقيل: من أنت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد، فقيل: وقد بعث اليه؟ قال: قد بعث اليه، ففتح لنا فإذا أنا بموسى، فرحّب ودعا لي بخير، ثم عُرجَ بنا الى السماء السابعة، فاستفتح جبريل عليه السلام، فقيل: من انت؟ قال: جبريل، قيل: ومن معك؟ قال: محمد، فقيل: وقد بعث اليه؟ قال: قد بعث اليه، ففتح لنا فإذا أنا بإبراهيم مُسْنِدًا ظهره الى البيت المعمور واذا هو يدخله كل يوم سبعون الف ملك لا يعودون اليه، ثم ذهب بي الى سدره المنتهى، واذا ورقها كآذان الفيلة واذا ثمرها كالقلال، قال: فلما غشيها من امر الله ماغشى، تغيرت فما أحدٌ من خلق الله يستطيع ان ينعتها من حسنها فأوحى الله اليّ ما أوحى، ففرض عليّ خمسين صلاة في كل يوم وليلة، فنزلت الى موسى فقال: ما فرض ربك على أمتك؟ قلت: خمسين صلاة، قال: ارجع الى ربك فاسأله التخفيف، فإن أمتك لا يطيقون ذلك، فاني قد بلوت بني اسرائيل وخبرتهم، فرجعت الى ربّي، فقلت يا ربّ خفف عن أمتي! فحط عني خمسا، فرجعت الى موسى فقلت، حط عني خمسا، قال: إن أمتك لا يطيقون ذلك فارجع الى ربك فاسأله التخفيف، قال: فلم أزل أراجع بين ربّي (تبارك وتعالى) وبين موسى عليه السلام حتى قال: يا (محمد)! انهن خمس صلوات كل

یوم وليلة، بِكُلِّ صَلَاةٍ عَشْرَ فَذَلِكَ خَمْسُونَ صَلَاةً، وَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةِ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَتْ لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمَلَهَا كَتَبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ تَكُوبْ لَهُ شَيْئًا، فَإِنْ عَمَلَهَا كَتَبَتْ سَيِّئَةً وَاحِدَةً، قَالَ: فَنَزَلَتْ حَتَّى انْتَهَيْتَ إِلَى مُوسَى، فَأَخْبَرْتَهُ فَقَالَ: أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّعْظِيمَ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: قَدْ رَجَعْتُ إِلَى رَبِّي حَتَّى اسْتَعْمَيْتُ مِنْهُ ^(۱) }.

لَمْ فەرموده یه دا پیغهمبهر ﷺ چونیته تی سه فهره که یمان بو باس ده کات و ده فهرموی: (بوراقیان بو هینام) که ناژه لیککی سپی دریژه، له گویدریش گه وره تره، وه له ئیستر بچو وکتره، سمی له کوتایی شویئیک دادهنی، که حوکمی چاو ده گاتی، (واته: ههر بازیکی به ئەندازه ی بینینی چاوه، که تهنه خا ده زانی چاوی چهنده حوکم ده کا)، سواری بووم ههتا هاتمه (بیت المقدس)، دواپی (بوراق) هکه م بهسته وه به ئەلغه یه که، که هه مو پیغه مبه ران -علیهم السلام- پیان بهستوته وه (دیاره هه مو پیغه مبه رانی دیکه ش -علیهم السلام- نهو سه فهره ئاسمانیه یان هه بووه، به لام مهرج نیه هه موویان گه یشتبنه نهو شویته ی، که پیغه مبه ر ﷺ پیی گه یشتوه) ئنجا چوومه مزگه وتی (الاقصى)، دوو رکات نویشتم تیدا کردو دواپی چوومه دهر، دواپی (جبریل) هات، قاپیک شه رابو و قاپیک شیر ی بو هینام، قاپه شیر هکه م هه لبارد، (جبریل) گوتی: نه وه ی، که له گه ل سروشتی ساغدا ده گونجی نه وه ت هه لبارد، دواپی به رزکراینه وه بو ئاسمان، (پیغه مبه ر ﷺ سواری بوراق بوو، به لام -جبریل- پیویستی به سواریی بوراق نه بووه).

ئنجا جبریل داوی کرد، که دهرگای بو بکه نه وه، گوتیان تو کیی؟

گوتی: (جبریل) م.

گوترا: کی ت له گه ل دایه؟!

گوتى: موحەممەد.

گوترا: ئايا كراوۋتە پېغەمبەر؟

گوتى: بەلى كراوۋتە پېغەمبەر، دەرگامان بۇ كرايەۋە، تەماشام كرد لى ئاسمانى يەكەم ئادەمە - سەلامى خواى لىبى - بەخىرى ھىنام، ۋە دووعاى خىرى بۇ كردم.

دوايى بەرەۋ ئاسمانى دوۋەم بەرز كراينەۋە.

(جبريل) داۋاى كرد دەرگاي بۇ بىكرىتەۋە.

گوترا: تۆ كىي؟

گوتى: (جبريل) م.

گوترا: كىت لى گەل دايە؟!

گوتى: موحەممەد.

گوترا: ئايا كراوۋتە پېغەمبەر؟

گوتى: بەلى كراوۋتە پېغەمبەر.

دەرگاگەمان بۇ كرايەۋە دوۋ كورە پوۋرەكانم بىنين (ئەۋانەى، كە دايكيان خوشكن) (عيسى) كورى (مريم) و (يحيى) كورى (زكريا) ئەۋانيش بەخىريان ھىنام و دووعاى خىريان بۇ كردم.

دوايى بەرز كراينەۋە بۇ ئاسمانى سىيەم.

(جبريل) داۋاى كرد دەرگاي بۇ بىكرىتەۋە.

گوترا: تۆ كىي؟

گوتى: (جبريل) م.

گوترا: كىت لى گەل دايە؟!

گوتى: موحەممەد.

گوترا: ئايا كراوۋتە پېغەمبەر؟

گوتی: کراو ته پیغه مبهەر.

ئەجا دەرگامان بۆ کرایه وهو (یوسف) م بینى، که نیوهی جوانی پی‌درا بوو، ئەویش
پیشوازی لی‌کردم و دووعای خیری بۆ کردم.

دوایی بهرز کراینه وه بۆ ئاسمانی چواره م.

(جبریل) داوای کرد دەرگای بۆ بکریته وه.

گوترا: تۆ کیی؟

گوتی: (جبریل) م.

گوترا: کیت له گه‌ڵ دایه؟

گوتی: موچه ممه د.

گوترا: ئایا کراو ته پیغه مبهەر؟

گوتی: کراو ته پیغه مبهەر.

دەرگامان بۆ کرایه وهو لهوئ (ادریس) م بینى، ئەویش پیشوازی کردم و دووعای
خیری بۆ کردم، که خوای زال و شکۆدار له باره یه وه ده‌فرموی: (وه پله‌وپایه مان
بهرز کرده وه).

دوایی بهرز کراینه وه بۆ ئاسمانی پینجه م.

(جبریل) داوای کرد دەرگای بۆ بکریته وه.

گوترا: تۆ کیی؟

گوتی: (جبریل) م.

گوترا: کیت له گه‌ڵ دایه؟!

گوتی: موچه ممه د.

گوترا: ئایا کراو ته پیغه مبهەر؟

گوتى: كراوۋتە پىغەمبەر.

ئىنجا دەرگامان بۇ كرايەۋە (ھارون) م لەۋى بىنى، پىشۋازىي لىي كىردم و دووعاى خىرى بۇ كىردم.

دوايى بەرزكراينەۋە بۇ ئاسمانى شەشەم.

(جبريل) داۋاى كىرد دەرگاي بۇ بىكرىتەۋە.

گوترا: تۆ كىيى؟

گوتى: (جبريل) م.

گوترا: كىت لەگەل دايە؟

گوتى: موخەممەد.

گوترا: ئايا كراوۋتە پىغەمبەر؟

گوتى: كراوۋتە پىغەمبەر.

ئىنجا دەرگامان بۇ كرايەۋە (موسى) م بىنى و پىشۋازى كىردم و، دووعاى خىرى بۇ كىردم.

دوايى بەرزكراينەۋە بۇ ئاسمانى ھەۋتەم.

(جبريل) داۋاى كىرد دەرگاي بۇ بىكرىتەۋە.

گوترا: تۆ كىيى؟

گوتى: (جبريل) م.

گوترا: كىت لەگەل دايە؟

گوتى: موخەممەد.

گوترا: ئايا كراوۋتە پىغەمبەر؟

گوتى: كراوۋتە پىغەمبەر.

دهرگامان بؤ کرایه ووهو، (ابراهیم) م بیني پشتمی به (بیت المعمور) ه^(۱) وه دابوو، که ههموو رږوژئ هفتا هزار فریشته ده چونه نیوی و نه ده گهړانه وه بوی، دوايي بهره و (دره ختی کوټایی) بردرام، گه لاکانی وه کو گویی فیلان بوون، بهره کeshی وه کو گوزو کووپه و ابوون، کاتیځ که دایووشی نه وهی، که دایووشی به فرمانی خوا، نه و دره خته به شیوه یه کوان بوو، که هیچ کهس نه دروستکراوه کانی خوا ناتوانی وه سفی جوانیه که ی بکات، دوايي خوا نه وهی به پیوړستی زانی قسه ی له گهل^(۲) کردم، وه وحی بؤناردم، وه پنجا نویژئ له شه وو رږوژئ کدا له سهر فهرز کردم، نجا دابه زیمه ئاسمانی شه شه م، گه یشتمه (موسی) ﷺ، گوتی: پهروهردگارت چی له سهر ئوممه ته که ت فهرز کرد؟ گوتم: شه وو رږوژئ په نجا نویژ، گوتی: بگهړیوه بؤ لای پهروهردگارت، وه داوای لیږکه بؤت سووک بکات، ئوممه ته که ت نه وهنده یان بؤ جیبه جی ناکړی، چونکه من له گهل^(۳) (بني اسرائيل) دا ئیش و ژانی زورم بینیه و ښاره زیان بووم.

دوايي گهړامه وه لای پهروهردگارم (نه و شوینه ی که جاری یه که م قسه ی له گهل^(۴) کردم)، وه گوتم: نه ی پهروهردگارم! له سهر ئوممه ته که م سووک بکه، پینج نویژئ لابرډن، دوايي گهړامه وه بؤ لای (موسی) گوتم: پینج نویژئ لابرډن، نه ویش گوتی: ئوممه ته که ت نه وهنده ناتوانن داوا له پهروهردگارت بکه له سهرت سووک بکا، به و شیوه یه له نیوان خوا - تبارک و تعالی - (موسی) دا ﷺ هاتم و چووم تا خوا فهرمووی: نه ی موحه ممه د! نه وانه پینج نویژن له ههر شه وو رږوژئ کدا، ههر نویژئ کیش به ده نویژه، نه و په نجا نویژ، وه ههر که سیځ بیه وئ چاکه یه ک بکات و دلئ له سهر بچه سپی، نه گهر چاکه کesh نه کات، چاکه یه کی بؤ ده نووړی، نه گهر کردی به ده چاکه بوی ده نووړی، وه ههر که سیځ کیش ویستی خراپه یه ک بکات، به لام نه یکرد

۱) (بیت المعمور) واته: مالی ناوهدان، په رستگایه که رږوژانه هفتا هزار فریشته زیاره تی ده کهن.

۲) خوی پهروهردگار لیږه دا راسته وخو قسه ی له گهل^(۵) پیغمبردا کردوه، وه چن راسته وخو قسه ی له گهل^(۶) (موسی) دا کردوه.

ئەو هه‌چی بۆ نانووسری، وه‌ ئه‌گه‌ر کردیشی یه‌ك خراپه‌ی بۆ ده‌نووسری، فه‌رموی: ئنجا دابه‌زیم هه‌تا هاتمه‌ لای (موسی) وه‌ه‌والم پێدا، گوتی: بگه‌رپێوه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارت وه‌ داوای لێ بکه‌ بۆت سووك بکا، {دیاره‌ (موسی) ﷺ له‌ گه‌ل ئیمه‌ زۆر دڵسۆز بووه‌، که‌ بێگومان هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی دیش هه‌روان {منیش گوتم: ئەوه‌نده‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارم وه‌ داوام لێکردوه‌ هه‌تا شه‌رمم لێکرد}.

دیاره‌ له‌و هاتن‌وچوونه‌ی پیغه‌مبه‌رو ﷺ که‌مکردنه‌وه‌ی نوێژه‌کان له‌لایه‌ن خوای به‌ به‌زه‌ییه‌وه‌، رێژلێنانی خوا بۆ پیغه‌مبه‌رو به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگار ده‌رده‌که‌وی، وه‌ دڵسۆزی (موسی)ش بۆ پیغه‌مبه‌رو ﷺ ئۆمه‌ته‌که‌ی ده‌رده‌که‌وی، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ران برای یه‌کتر بوون وه‌ك چۆن بۆ یه‌کتر دڵسۆزبون، ئاواش بۆ ئۆمه‌ته‌کانی یه‌کتریش دڵسۆزن.

لێرده‌دا ده‌مه‌وی ئاماژه‌ به‌وه‌ بکه‌م، که‌ بۆچی (موسی) -سه‌لامی خوای لێبی- له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌بیته‌ مامۆستاو چاوساغی (محمد) ﷺ له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا، که‌ ئەو گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ران وه‌موو به‌شه‌رییه‌ته‌؟!

حیکمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه‌ که‌ (موسی) وه‌ك بۆخۆی گوتویه‌تی: (لقد بلوت بني اسرائيل) له‌ ریاویه‌تیکی دیدا ده‌لی: (لقد عالجت بني اسرائيل اشد المعالجة)، واته‌: (موسی) قۆناغی دروستکردنی کۆمه‌لگاوی کیانی ئیسلامیی بینیه‌وه‌، به‌لام موحه‌ممەد ﷺ جارێ له‌ سه‌ره‌تای ئەم قۆناغه‌ دابوو، واته‌: (موسی) شاره‌زایی و ئەزمونیکی هه‌بووه‌، که‌ موحه‌ممەد ﷺ نه‌یبوو، ئنجا جێی سه‌رسوڕمانیش نیه‌ پیاویك گه‌وره‌تر بێ له‌ یه‌کیکی دیکه‌، به‌لام ئەو زانیارییه‌ی له‌لای ئەوه‌ی دیکه‌ ده‌ست ده‌که‌وی، له‌لای گه‌وره‌که‌ نه‌بی.

کاردانه‌وه‌ی کافره‌کان بۆ ئەم سه‌فه‌ره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌ کدا بۆمان باس ده‌کات، که‌ تووشی چی بووه‌ له‌ کاتی کدا که‌ ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ بۆ قوره‌یشیه‌کان ده‌گیرێته‌وه‌: {عن ابي هريرة رضى الله عنه

قال: قال رسول الله ﷺ لقد رأيته في الحجر وقريش تسألني عن مسراي، فسألني عن أشياء من بيت المقدس لم ألقها، فكرت كربة ما كرت مثل قط، قال: فرفعه الله لي أنظر إليه ما يسألوني عن شيء إلا أنباهم به وقد رأيته في جماعة من الأنبياء... فحانت الصلاة فأممتهم فلما فرغت الصلاة قال قاتل، يا (محمد)! هذا مالك صاحب النار فسلم عليه، فأنفت إليه فبداني بالسلام} رواه مسلم^(۱)، واته: (أبو هريرة) ده گيريتيه وه -خو ليی رازی بی- ده لی پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: رۆژیک له (حجر)^(۲) بووم، قوره یش پرسیاریان لی کردم (گوتیان: ده لیی من چووم بو -بيت المقدس- و به رزبوومه وه بو ئاسمانه کان، وه ره بو مان باسی شاری -قدوس- و مزگه وتی -الأقصى- بکه) هه ندیک شتیان لی پرسیم، که نه متوانی بوو له میشکی خۆمدا بیچه سپینم، بویه به شیوهیه که خه فتم خوارد، که قه ده خه فته تی وام نه خوارد بوو، به لام خوا (بيت المقدس) ی هینایه پیش چاوم، ته ماشام ده کرد، ئه وانیش پرسیاریان لی ده کردم که فلان شته ی چۆنه، فلان چۆنه...؟! هتد، منیش بووم وه سف کردن، وه هه ر پرسیاریکیان ده کرد جوابم ده دانه وه، وه خۆم بینی، له (بيت المقدس) له گه ل کۆمه لیك له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) کاتیك وه ختی نویژ هات پیش نویژییم بو کردن (تاكو ده ركه وی که موحه ممد سه روه ری هه موو پیغه مبه رانه، وه ئه و په یامه ش که به ودا نیڕراوه به راست دانه رو ته واکه ری په یام و به رنامه ی هه موو پیغه مبه رانی پیش خویه تی... وه کاتیك نویژه که ته واو بوو، یه کیك بانگی کردم، وتی: ئه ی موحه ممد! ئه وه (مالک)^(۳) سه ره رشتیاری دۆزه خه سه لامی لی بکه، منیش ئاورم لی دایه وه، پیش ئه وه ی من سه لامی لی بکه م ئه و سه لامی له من کرد ئنجا دوا ی ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ باسی سه فه ری شه ورۆو به رزبوونه وه (إسراء

(۱) صحیح مسلم، برقم: ۱۷۲.

(۲) (حجر) بریتیه له و پار دۆکه یه ی، که له نزیك کابه یه.

(۳) (مالک) ئه و فریشته یه که به سه ر دۆزه خ واده گات.

ومعراج)ى گىڭرايەۋە موشرىكەكان بىستيان، باۋەريان پىي نەكردو بە درۆيان زانى،
 ۋە ئەۋ بەسەرھاتە مايەى تاقىكردنەۋە بوو بۆ خەللىكى، ۋە ھەندىك لەوانەى
 مسولمانىش بوون كەوتنە گومانەۋە، بۆيە موشرىكەكان ھاتنە لاي (أبوبكر) - خوا
 لىيى رازى بىي - پىيان گوت: دەلىيى چى سەبارەت بەۋ قسەيەى برادەرەكەت كە دەلىي:
 ئەمشەۋ شەۋرەۋىيم پىي كراۋە بۆ (بيت المقدس)؟!

ئەۋىش گوتى: ئاۋا دەلىي؟

گوتيان: بەلىي.

گوتى: ئەگەر ۋا بللى راست دەكات.

گوتيان: باشە تۆ باۋەرپى پىي دەكەى كە ئەمشەۋ براۋتە (بيت المقدس) ۋ پىش
 ئەۋەى رۆژ بىيئەۋە گەراۋتەۋە؟

ۋتى: بەلىي مەن باۋەرپى پىي دەكەم، كە ئەۋەش زياتر بللى، ديارە لەبەر ئەۋەش ناۋى
 لىئىرا: (الصديق)^(۱).

ئىجا ئايا پىغەمبەر ﷺ ئە شەۋى (الإسراء والمعراج) دا خۋاى پەرۋەردگارى
 بىنىۋە يان نا؟!

زانايان لەۋبارەۋە مشت و مېرى زۆريان كوردە، بۆ ۋىئە: يەكىك لەۋانەى، كە دەلىي
 بىنىۋەتى (عبدالله بن عباس) ە، بەلگەكەشى ئەۋەيە دەلىي: ۋەك چۆن (ابراهيم خليل
 الله) يەۋە (موسى كليم الله) يە پىغەمبەرىش ﷺ خۋاى بەرزو بىي ۋىئەى بىنىۋە، بەلام
 (عائشة) ۋە زۆرىەى زانايان پروايان وايە، كە نەخىر موحەمد ﷺ خۋاى
 پەرۋەردگارى نەبىنىۋە، (مسروق) كە يەكىكە ئە زانايانى (تابعين) دەلىي: لاي
 (عائشة) بووم، پىي گوتم فلان كەس: (ثلاث من تكلم بواحدة منهن فقد أعظم على
 الله الفرية، قلت ما هن؟ قالت من زعم ان محمدا رأى ربّه فقد أعظم على الله

(۱) المستدرک (۶/۳) قال الحاكم هذا الحديث صحيح الاسناد، وأقره الذهبي.

بہ ناولی خواوہ کردوہ، گوتم: ئہی دایکی ئیمانداران ئہو سئ شتانه چین؟

گوتی: هەر که سیڤ پێی وابێ موحه مەد ﷺ پەرورەدگاری خۆی بینیوە، ئەوە بوختانی کردووە، منیش که ئەوکاتەدا پالەمدا بووە هەڵسامەووە دانیشتمو، گوتم: ئەی دایکی برواداران! پەلە مەکه، چاوەرپم بکه پرسیارم هەیه! مەگر خۆی زال و شکۆدار نەیفەرموو: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئِ الْمِينِ ۖ﴾ الشکیر، ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۖ﴾ ﴿١٣﴾ النجم ئەوەلامدا گوتی: من یەکه مینی ئۆمەت بووم، که ئەوبارەو پرسیارم ئە پیغه مەبر ﷺ کردو، پیغه مەبر فەرمووی: ئەو (جبریل) ... (وەکو پێشتریش باسمان کرد).

دوایی (عائشة) -خوایی رازی بی- به لگهی بو هیئامه وه گوئی: مه گهر خوا ناهرموی: چاوه کان نابینن به لام خوا چاوه کان ده بینن، وه خوا زور په نهانکاره و زور شاره زایه، یاخود ئه وه، که ده فهرموی: هیچ به شه ریک بوئی نیه، که خوا بدوینی و

قسهی له گه‌لدا بکات مه‌گهر له پێی وه‌حیه‌وه یاخود له پشتهی په‌رده‌وه، یاخود په‌وانه‌کراویک بنیریت به‌ فهرمانی خوا ئه‌وهی که خوا ده‌یه‌وی پێی رابگه‌یه‌نێ وه‌کو په‌یامیک، بیگومان خوا به‌رزوه کاربه‌جیه)، (واته: مادام خوای په‌روه‌ردگار وا ده‌فهرموێ که‌واته: هیچ که‌سیک بۆی نیه خوای بێ‌هاوتا بیهنی له‌ دونیادا).

شتی دووهم له‌وانه‌ی که (عائشه) -خوا لێی رازی بێ- ده‌لێ هه‌رکه‌سیک بیانلیت بوختانی کردوه ئه‌وه‌یه که: هه‌ر که‌سیک بلێت پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتیکی شاردۆته‌وه ئه‌وه درۆی کردوه، چونکه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فهرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٦٧﴾ المائدة، واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌وه‌ی بۆت نیردراوته خوار له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه رای بگه‌یه‌نه، ئه‌گه‌ر وانه‌که‌ی په‌یامی خوات نه‌گه‌یاندوه).

شتی سێ‌یه‌میش ئه‌وه‌یه که: هه‌ر که‌سیک بلێ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌زانێ سبه‌یه‌نی چ ده‌قه‌موێ، ئه‌وه ئه‌وه‌که‌سه درۆی کردوه به‌ناوی خواوه بوختانی کردوه، چونکه خوا -جل شانه- ده‌فهرموێ: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ ﴿٦٥﴾ النمل، واته: بلێ نه‌یه‌نی ئاسمانه‌کانو زه‌وی جگه‌ له‌ خوا هیچ که‌س نایزانێ، وه‌ ئه‌وان هه‌ست ناکه‌ن چ کاتی زیندوو ده‌کریته‌وه.

هه‌روه‌ها ئه‌م فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوای نه‌یه‌نیوه (جل شانه): {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: نَوْرٌ أَلْمِی أَرَاهُ} رواه مسلم^(۱)، واته: (أبوذر) ده‌لێ: له پیغه‌مبه‌ری خوام پرسی: ئایا په‌روه‌ردگاری خۆت بیهنی (شه‌وی

معراج) فہرموی: (رووناکیہ چوئی بینم!!)، ہر وہا ئہم فہرموودہیہش بہ لگہیہ
 لہسہر ئوہی، کہ پیغہمبہر ﷺ خوی تاک و پاکی نہیینوہ، کہ دہفہرموی: {ان الله
 عز وجل - لا ینام ولا یبغی له ان ینام، یخفص القسط ویرفعہ یرفع الیہ
 عمل اللیل قبل عمل النہار، وعمل النہار قبل عمل اللیل، حجابہ النور
 (وفي رواية أبي بكر: القار، لو كشفه لأحرقت سبحات وجهه ما انتهى
 الیہ بصرہ من خلقہ} رواہ مسلم^(۱)، واتہ: خوی زالو شکودار ناخوئی و
 ناشگونجی بخوئی، دادگہریی نزم دہکاو بہرز دہکات، کردہوہی شوئی بڑ
 بہرز دہکریتہوہ پیش پڑئی، وہ کردہوہی پڑیشی بڑ لا بہرز دہکریتہوہ پیش شوئی،
 وہ ئوہ پہردہیہی کہ خوی پہنہان کردہ ئہ دروستکراوہکانی رووناکیہ، {لہ
 ریوایہ تیگدا، کہ راویہکھی ناوی (أبو بکر) دہلئی: ئوہ پہردہیہ ئاگرہ} ئہگہر ئوہ
 پہردہیہ لابدات، پرشنگی پروی ہرچی دہکھویتیہ بہر مہودای دیتنی خوا، لہ
 دروستکراوہکانی دسووتی و لہ بہین دہچی، کہواتہ: رای بہہیزتر (راجع) ئوہیہ کہ
 نہیینوہ.

بہلام لہ بہہشتدا ئیمانداران خوا-جل شأنہ- دہبینن و پیکھاتہی جہستہیی و
 پروچی ئہہلی بہہشت جیایہ لہوہی دونیا یان، بہہمان شیوہ پیکھاتہی ئہہلی
 جہہننہمیش جیایہ لہ ہی دنیا یان، وہ پہرودرگار لہوئی بہجوریکی دی ئیمہ دروست
 دہکاتہوہ، بہشیوہیہک کہ بتوانین خوی بی ہاوتا بینین بی ئوہی کہ بفہوتیین و لہ
 بہین بچین، ہر بویہش کاتیگ کہ (موسی) -سہلامی خوی لیبی- داوا لہ خوی
 کاربہجی دہکات کہ بینینی، دہفہرموی: ﴿... قَالَ لَنْ تَرْنِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ
 فَإِنْ أَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرْنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
 مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ...﴾ (۱۴۳) ﴿الأعراف، واتہ:

هه‌رگیز ناتوانی یم بینی (له دنیا‌دا) ته‌ماشا نه‌و شاخه بکه نه‌گه‌ر خوی راگرت، نه‌وا
تو‌ش ده‌توانی من بینی، کاتی‌ک په‌روه‌ردگاری خوی پی‌شانی نه‌و شاخه‌دا له نه‌نجام‌دا
شاخه‌که وردو خاش بوو وه مو‌وساش له‌هوش خوی چوو، دوا‌یی که به هوش خوی
هاته‌وه فه‌رمو‌وی: پاک‌یی بو تو گه‌رامه‌وه بولات...

که‌واته: له دنیا‌دا ناگو‌نجی که‌س خوی په‌روه‌ردگار بینی، به‌لام له به‌ه‌شت‌دا هه‌ر
که‌سه به نه‌ندازه‌ی ئی‌مانی خوی خوی په‌روه‌ردگار ده‌بینی، وه‌ک له به‌رگی دو‌هم‌و
پی‌نجه‌می ئی‌مان و عه‌قیده‌ی ئی‌سلامی‌دا با‌سمان کردوه.

خوی به‌خشنده نه‌و که‌سانه‌مان بگی‌ړی، که له دیداری خوی به‌هره‌مه‌ندیان
ده‌کات.

له کولتایی نه‌م کورته با‌سو لی‌کو‌لینه‌وه‌یه‌مان‌دا ده‌رباره‌ی شه‌ور‌وو به‌رزبو‌ونه‌وه،
ده‌لین:

۱- شه‌ور‌ویی و به‌رزبو‌ونه‌وی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌روح و لاشه بو‌وه، چونکه:

أ/ به‌ندایه‌تی به هه‌ردو‌کیانه‌وه ده‌کړی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ ۚ لَنُريَهُ ۚ مِنَّا ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء: ۱)

که‌واته: شه‌ور‌و‌کردنی خوا به (عبد) ه‌که‌ی ناگو‌نجی مه‌به‌ست پی‌ی خه‌ون و
روح بی!!

ب/ نه‌گه‌ر به روح و لاشه نه‌بو‌وا‌یه کافره‌کانی قور‌ه‌یش ئی‌نکار‌ییان نه‌ده‌کرد،
چونکه هه‌موو که‌س ده‌توانی به روح و خه‌ون بو زور شو‌ینی دو‌ور ب‌روات له
ما‌وه‌یه‌کی که‌مدا.

- ۲- دواى ئو هه موو ئىش و نازارهى پيغه مېر ﷺ له سهر ئىسلام چيشتى، خواى به به زه بى وىستوويه تى رپړيكي تايه تى ليبنى و شه ورپوى پى بكاو به رزى بكا ته وه بو ئاسمانه كان.
- ۳- گرنگى و گه وره بى مزگه وتى (اقصى) د درده كه وى، كه پيغه مېرى خوا ﷺ شه ورپوى بو كړد وه و له وپوه به رزپوته وه.
- ۴- بينينى پيغه مېره ان (عليهم السلام)، يه ك بوون له عه قيده و رپره وى گشتى ئىسلامه تييدا ده گه يه نى، له نيوان هه مو ياندا.
- ۵- پيش نوپي كړدن پيغه مېر ﷺ بو يان گه وره بى و سه و ره بى پيغه مېره مان ده گه يه نى.
- ۶- پيوستبوونى نوپ له ئاسمانه كان له سهر پيغه مېرو ﷺ تومته كهى، نيشانهى گه وره بى و كاريگه رى نوپته.
- ۷- هه لپاردنى (شير) به سهر (شه راب) دا له لايه ن پيغه مېره وه ﷺ راستى و پيغه مېرو سرووشتي بوونى به رنامهى خوا، كه له قوربان و سوننه تا به رجه سته يه، ده گه يه نى.

له نوره كومېلاريه بيه كان له كنه لايين
Stay in touch on social media
نن هكك مېر مواقع النوايل الاتمهاني

ډاگه ياندى مه كنه بى ماموستا عه لى باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردى

ډاگه ياندى مه كنه بى ماموستا عه لى باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير/ AliBapir

كه ناني
ډاگه ياندى مه كنه بى ماموستا عه لى باپير

Google Play

App Store

گەپان و ھەولدانى پېغەمبەر ﷺ بۆ دۆزىنە ۋەى پېگەيەك :-

دواى ئەۋەى كە پېغەمبەر ﷺ لە شىۋەكانى (أبي طالب) ھاتەدەرۋ ئەۋ دەنگ داپرىنەى، كە (قریش) لەگەل (بنى هاشم) دا كەردبويان كۆتايى پى ھات، پاش ماۋەيەكى كەم ھەركام لە پشتىوانە دەرەكىۋ ناۋەكيىەكەى پېغەمبەر ﷺ، واتە: (أبو طالب) ى مامى و (خديجة) ى خىزانى -خوا لى پازى بى- ۋەفاتيان كەرد.

دواى نەمانى (أبو طالب)، كە پيش سىۋى كەسايەتتەكى گەۋرەى (بنى هاشم) بو، ئازارۋ ئەشكەنجەى پېغەمبەرۋ ﷺ ھاۋەلەكانى بەگشتى لەلايەن قورەيشىيەكانەۋە زىادى كەرد.

بۆيە پېغەمبەر ﷺ لەۋكاتەۋە كەۋتە خولياۋ بىرى ئەۋەى، كە پېگەيەكى دىكە بۆ بانگەۋازەكەى بدۆزىتتەۋە، ۋە ئەۋ بارودۆخ كەش ۋە ھەۋايەى مەككە كە زۆر خنكىنەر بو، بگۆرپ، ۋە پېغەمبەر ﷺ ويستى ئەۋ بانگەۋازۋ پەيامەى كە لە مەككە تەنگى پى ھەلچنراۋە ئىچكى لى وىك ھىنراۋەتەۋە، بگوازىتتەۋە بۆ شۆيىنكى ئازاد، بۆ ئەم مەبەستەش دەستى كەرد بە گەپان، كە ئەمەش لە سالى (۱۱) يەمى پېغەمبەرۋايتى دابوۋە، ۋەك (ابن اسحاق) دەلى: (۱) پېغەمبەر ﷺ دەستى كەرد بە خۆپانواندن لەسەر تېرەكانى عارەب ۋە خۆى پى دەناساندن ۋە مەبەستەۋ بانگەۋازەكەى خۆى تىدەگەياندن، بەتايىبەتى ئەۋ كاتانەدا كە خەللكە كە دەھات ۋە ئەۋ عىبادەت ۋە خواپەرستىيانەى خۆيان لە مەككەۋ دەرۋرەرى مەككە ئەنجام دەدا، پېغەمبەر ﷺ بانگى دەكەردن بۆ لاي خواۋ تىي دەگەياندن، كە پېغەمبەرۋىكى پەۋانە كراۋە لەلايەن خواۋە، ۋە داۋاى لىدەكەردن كە بەپراستى بزەن ۋە بەرگرىي لى بەكەن، ۋە (ابن اسحاق) دەلى: (حسين بن عبدالله بن عبيدالله بن عباس) پىي گوتەم: گويم لە

(ربيعه بن عباد) بو، که بابی بوی گیرابووه، گوتوویه تی: (انی لغلام شاب مع أبي
 مِنی ورسول الله ﷺ یقف علی منازل القبائل من العرب، فيقول: {يا بني فلان
 اني رسول الله اليكم، يا مكرم ان تعبدوا الله ولا تشركوا به شيئاً وان
 تعلموا ما تعملون من دونه من هذه الالداد وان تؤمنوا بي وتصلوا بي
 وتمنعوني حتى أبين عن الله ما بعثني به})، واته: بابی (ربيعه) دهلی: من
 گه نجيک بووم، که تازه ده گه یشتمی له گهل بابم بووم له (مینا) پیغه مبه ر ﷺ
 له سهر مه نزلگای تیره کانی عاره ب دوه ستاو دهی گوت: ئه ی (بني فلان)، واته: ئه ی
 (فلان عه شیرت) من پیغه مبه ری خوام بو ئیوه، خوا - جل شأنه - فره ماتان
 پی ده کا بیپه رستن، وه هیچ شتيک نه کهن به هاو به شی، وه ئه وانه ی که ده یان کهن به
 هاو به ش بو خوا فری یان بدن، وه ئیمانم پی بینو به راستم بزائن، وه پشت گیریم
 بکهن و بهر گیریم لی بکهن، تا کو ئه وه ی که خوا منی پی ره وانه کردوه رای بگه یه نم.

دهلی: وه هه میشه پیاوړیک له دوايه وه دهرؤیشت، که ئینسانیکي دهم و چاو
 دره وشاوه و جوان بوو، دوو که زی هه بوون، بهرگیکی عه ده نیی له بهر دابوو، دواي
 ئه وه ی، که پیغه مبه ر ﷺ له قسه کانی خو ی ده بووه ئه و کابرایه دهی گوت: (یا بني
 فلان: ان هذا انما يدعوکم ان تسلخوا اللات والعزى من أعناقکم وحلفائکم من
 الجن من بني مالک بن أقیش الی ما جاء به من البدعة والضلالة، فلا تطيعوه ولا
 تسمعوا منه)، واته: ئه ی هو زی فلان، ئه م کابرایه (محمد) بانگتان ده کا، که
 (لات و عوزا) له گهر دنی خو تان داپرنن، ههروه ها په یوه ندی بیچرینن له گهل
 هاو په یمانه کاتان له (جن) له (بني مالک بن أقیش) (ئه وه تیره یه کی ناسراوی
 (جن) بووه) وه بانگتان ده کا بو ئه وه ی، که خو ی هی ناویه تی له شتی داهینراوو
 گومرایي، به قسه ی مه کهن، وه گو یی بو مه گرن، دهلی: منیش به بابم گوت: ئه و
 کابرایه کی یه، که به دواي پیغه مبه ر ﷺ ده که ویت و بهر په رچی ده داته وه؟

گوتى: ئەو مامىيەتى (عبدالعزى بن عبدالمطلب) كە (أبو لهب) ^(۱).

ھەرۋەھا (ابن هشام) دەلى: پېغەمبەر ﷺ قسەى لەگەل چەند تىرەيەك كىردو، كە باسى چوار لەو تىرانەمان بۇ دەگىپتەو ھەو دەلى: سەرەتا پېغەمبەر ﷺ چۆتە لای عەشىرەتى (كندە) لە مەنزىلگاۋ ھەوارگەى خۇيان، كە گەۋرە سەرۋك ھۆزەكەيان ناۋى (ملىح) بوو، پېغەمبەر ﷺ بانگى كىردوون بۆلای خۋاى زالو شىكۋدار، ۋە خۇى پى ناساندوون ئىسلامى بۇ باس كىردوون، بەلام لىيان ۋەرنەگرتو.

دوايى پېغەمبەر ﷺ چۆتە لای تىرەى (بنى عبدالله) لە ھۆزى (كلب) لە مەنزىلگاى خۇيان ۋە خۇى پى ناساندوون باسى ئىسلامى بۇ كىردوون ۋە پى گوتون: (يا بني عبدالله ان الله عز وجل - قد احسن اسم ابيكم)، واتە: ئەى ۋەچەى (عبدالله) خۋاى بەرزو مەزن ناۋى بابتانى كىردو بە ناۋىكى چاك! دوايى بانگى كىردوون بۇ خۋاپەرستىيى ۋە راستدانانى پېغەمبەرەيەتى خۇى ئىسلامى بۇ باس كىردوون، بەلام ئەۋانىش ئەو بانگەۋازەيان لى ۋەرنەگرتو ۋە بەرپەرچيان داۋەتەو.

ھەرۋەھا چوۋە بۆلای (بنى حنيفة) ئەۋانىش ھەر لە مەنزىلگاى خۇيان، بانگى كىردوون بۇ تەنيا پەرستىنى خۋا خۇى پى ناساندوون، بەلام لە عارەباندا ھىچ كەس ۋەكو ئەۋان ۋەلامى توندو خراب ۋە ناقولاي نەبوۋە ۋە زۆر بەشىۋەيەكى ناشىرىن ۋەلامى پېغەمبەريان ﷺ داۋەتەو.

ئىجا چوۋە بۆلای (بنو عامر بن صعصعة) ئەۋانىشى بانگ كىردو بۆلای خۋا خۇى پى ناساندوون، ۋە پىاۋىك لە ھۆزە بەناۋى (بيحرة بن فراس) گوتى: بە خۋا ئەگەر ئەو گەنجەى قورەيش بىگرم غەرەبى پى دەگرم! (ھەلبەتە ئەو كابرايە بۆيە ۋاىگوتو، چۈنكە پېغەمبەر ﷺ پىاۋىكى بە شان ۋە شەۋكەت بوۋە لە رۋى قەدو قىافەۋە لە رۋى عەقل ۋە تىگەيشتىن ۋە قسەزانىي ۋە زامپاراۋىي ۋە رەۋشت بەرزىي ۋە ھتدەۋە، كامىل بوۋە) دوايى (بيحرة) بە پېغەمبەرى گوت: (أرايت ان نحن بايعناك

على أمرک ثم أظهرک الله على مَنْ خالفک، أیکون لنا الأمر من بعدک؟، واتە: ئایا ئەگەر ئیمە پەیمانمان بەتۆدا پاشان خوا تۆی سەرخست بەسەر ئەوانەدا کە نەیارتن، ئایا ئە دواى ئەوەى کە تۆ دەمرى، سەرۆکایەتى ئەو دینە بۆ ئیمە دەبێ؟!

پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: {الأمر الى الله يضعه حيث يشاء}، واتە: ئەو پەيوەندى بە خواو هەيە بە قسەت کيى کرد، بۆ وى دەبێ.

ئەویش گوتى: (أنفهدف نحورنا للعرب دونك فإذا أظهرک الله كان الأمر لغيرنا؟! لا حاجة لنا بأمرک)، واتە: ئیمە سینگى خۆمان بکەینه قەلغان ئە بەرانبەر عەرەبداو دواى ئەوەى، کە خوا تۆى سەرخست، ئەو زەعامەت و گەورەییە بۆ غەیری ئیمە بێت؟! برۆ ئیشمان بەکارى تۆ نیە، واتە: ئەوانیش وەلامیان ئەدايەو^(۱).

بەلێ پيغەمبەر ﷺ کە هەركەس و تیرەو هۆزیکى بانگ کردبێ بۆ خواپەرستى و ئیمان هێنان بە پيغەمبەر و ئىسلام، بەمەرجى پێدانى بەپرسيارىتى و پارەو پوولۆ تەماع بانگى نەکردوون و ويستوویەتى خەلک بە قەناعەت و لەبەر خوا، دواى ئىسلام بکەون و فەرموویەتى: بەندايەتى بەس بۆ خوا بکەن و، ئەگەر بەندەى چاک بن، خوا -جل شأنه- دەتاغاخە بەهەشت و ئە دۆزەخ دەتانپارێزێ، بێگومان کارى ئىسلامى تەنیا بەکەسانیک دێتە بەرەم و بەرگری و پشتگیری و پشتیوانی لى دەکړی، کە قەناعەتیا پيى بێ، نەك بەهۆى تەماعى دۇنياو دواى کەوتبن، چونکە هەركاتیک ئەو تەماعە نەما، پشتى دین بەردەدەن.

ئنجا (ابن إسحاق) ئاوا کۆتايى بە باسەکەى خۆى دىتى: (فكان رسول الله على ذلك من أمره، كلما اجتمع له الناس بالمواسم أتاهم يدعو القبائل الى الله والى الإسلام ويعرضُ عليهم نفسه وما جاء به من الله من الهدى والرحمة، وهو لا يسمع بقدام يقدّم مكة من العرب له اسم و شرف، الا تصدى له فدعاه الى الله و عرض عليه

ما عنده^(۱)، واته: ننجا پيغمبر ﷺ له سهر کاري خوی بهر دهوام بوو ههر کاتيک خه لک له کاتي جه جدا کوډه بوونه وه، ده چوو بولايان و هوژه کاني بانگ ده کرد بولای خواو خوی پي ده ناساندن، وه شو هيدايه ته وړه جه ته ي که پي نيړر ابو دهی خسته وړو، وه هيچ که سيک نه بوو له وانه ي، که پله و پايه و شه رهي کيان هه بوو له نيو عاره بدا، که ده هاتن بو مه ککه، نه چي بولايان و بانگيان نه کات بولای خوا، وه شو وای که پي بوو بوی باس ده کردن.

به لام له هه موو شو هه ولانه دا پيغمبر ﷺ به ناثوميدی گه راوه ته وه و باوه ريان پي نه هينا وه.

وه له و باره وه (ابن کثير) له ميژو وه که ي (البدایة والنهایة)^(۲) دا، به سهر هاتيکمان له (علي بن ابي طالب) وه بو ده گيرپته وه، عه لي - خوا ليی رازی بی - ده لي: دواي شو وای خواي به رزو بلند فهرمانی به پيغمبري خوی کرد، که خوی رانويی له سهر تيره کاني عه رب، جاريک من و (أبو بکر) له گه لدا بووین چو وینه يه کيک له مه جلیسه کان، که نارامی و يقارو ريزو حورمه تي تيډا ديار بوو (أبو بکر) پيش که وت و سه لامی کردو ليی پرسين نيو کي؟

گو تيان: ئيمه (شيبان بن ثعلبة) ين، (وه که پيشتر باس مان کرد - أبو بکر - پياويکی ره چه له ک ناس بووه) شو ویش ناوړی له پيغمبر ﷺ دايه وه، گو تی: بابو دايکم به لا گيرت بن، شوانه خه لکی زور به ريزو ناسراون.

عه لي ده لي: يه کيک له نيوياندا هه بوو به ناوی (مفروق) هه م قسه زان بوو، هه م جوانو به شان و شه وکته بوو دوو (پرچ) ي^(۳) به سهر سنگيدا هاتبونه خوار ي، وه شو ينه که شي له و شو ينه وه نزیک بوو، که (أبو بکر) ليی دانیشته بوو.

(۱) هه مان سهر چاوه و بهرگ، ص (۲۱۹).

(۲) (البدایة والنهایة)، ج ۳، ص (۱۶۶-۱۶۷).

(۳) شو کاته دياره له لای پياوایش و باو بووه، که پرچيان هو نيو ته وه، پرچ (که زی) يه.

(ابوبکر) لیبی پرسى: ژماره تان چنده؟

(مفروق) گوتى: شه پرکه رمان له (هه زار) کهس زیاتره هه زاریش له بهر که میان قهت تیکناشکین.

(أبوبکر) لیبی پرسى نایا خوراکریی و نامرازو هویه کانی جهنگتان چونه؟

(مفروق) گوتى: ئیمه، که به دوژمن ده گهین له هه موو کاتان توو پرترین، وه کاتیکیش، که توو پر ده بین له هه موو کاتان توندترین، وه ئیمه (ئه سپ) مان پی له کوران چاکتره، وه (سیلاح) یشمان له لا له حوشترو مهرو مالآت چاکتره، وه یارمه تی هه له لایهن خواویه، جارى وایه سه رمان ده خات، وه جارى واش هیه تیده شکیین، نجا (مفروق) لیبی پرسى رهنکه تو له و برایهی قوره یشیان بی^(۱)!

(أبوبکر) گوتى: نه گهر هه و التان پی گه یشتوه، که پیغه مبهري خوا په یدابووه، نه مه هه وه، ئیشاره ی به پیغه مبهري ﷺ کرد.

نجا (مفروق) پروی له پیغه مبهري ﷺ کردو گوتى: نه ی برای قوره یشیان بو چ شتی کمان بانگ ده که ی؟!

پیغه مبهري ﷺ فهرموى: {أدعوكم الى شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، واني عبدالله ورسوله، والى أن تؤمنوا وتصدقوا} فان قریشاً قد تظاهرت على الله وكذبت رسوله واستغنت بالباطل عن الحق، والله هو الغني الحميد}، واته: بانگتان ده کهم، که شایه تمان بینن بیجگه له خوا په رستراوی دیکه نین، تاکه و هیچ هاویه شی نین، وه که منیش به ندهی خوام و رهوانه کراوی خوام، وه داواتان لی ده کهم، که په نام بده و پشتم بگرن، چونکه قوریش (واته: زوربه یان)

(۱) لیږده نهو کاربایه وایزانیوه که (أبو بکر) -خوا لیبی پاڼی بی- پیغه مبهري خوایه، چونکه (أبو بکر) زووتر مووی له سهري سپی بووه، وه به ته مه تیریش دیار بووه له پیغه مبهري ﷺ بویه زور جار وایانزانیوه، که (أبو بکر) پیغه مبهري، هه تا هه ستاوه خرمه تی پیغه مبهري کردوه، نجا بویان ده رکه وتوه، که نه و نه.

د ژاښه‌تی خوا ده‌کهن، وه پیغه‌مبه‌ری خوا به‌دور ده‌زانن، وه (باطل)یان پی له‌حق چاکتره، وه خواش بی‌نیازو شایسته‌ی هه‌موو ستایشیکه.

(مفروق) گوتی: ئه‌ی برای قور‌ه‌یشی بوجی دیکه‌مان بانگ ده‌ک‌ه‌ی؟ به‌خوا تا ئیستا قسه‌ی باشر له‌وه‌ی تو‌م نه‌بیستوه!!

نجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م نایه‌ته‌ی بو‌خوینده‌وه: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَئِي نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

نَعْلَمُونَ﴾ (الانعام، واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د! تو‌ بلای: وهرن ئه‌وه‌تان به‌سه‌ردا بخوینمه‌وه، که په‌روه‌ر دگارتان لی‌ی قه‌ده‌غه‌ کردوون: هیچ شتی‌ک مه‌که‌نه‌ هاوبه‌ش بو‌خودا، وه له‌گه‌ل بابو دایک‌یشتان چاک بن^(۱)، وه مندا‌له‌کانتان له‌به‌ر نه‌داری‌ی مه‌کوژن و ئیمه‌ پوزی‌ی ئیوه‌ش و ئه‌وانیش ده‌دین، وه تو‌خنی کرده‌وه دزی‌وو ناشیرینه‌کان مه‌که‌ون، چ ئه‌وه‌ی ناشکرایه‌و چ ئه‌وه‌ی په‌نه‌انه، وه ئه‌و نه‌فسه‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌ی کرده‌وه به‌حق نه‌بی مه‌یکوژن، نا ئه‌وه‌تان خوا ئیوه‌ی پی‌ی ناموژگاری کرده‌وه، به‌شکم عه‌قلتان هه‌بی (یان: نه‌گه‌ر بفامن ده‌زانن، که ناموژگاری‌ی خوا چاکترین ناموژگاریه‌).

(مفروق) گوتی: به‌خوا به‌ره‌وشتی زور به‌رزو کرده‌وه‌ی زور چاک بانگی خه‌لکی ده‌ک‌ه‌ی، وه که‌سانیک، که تو‌یان به‌دروژن له‌قه‌لهم داوه‌ درو‌یان کرده‌وه که‌سانیک، که دژاښه‌تیان کردووی خراپه‌یان کرده‌وه.

(۱) بۆیه نه‌یفه‌رموه له‌گه‌ل‌یان خراپ مه‌بن، چونکه خراپ نه‌بوون به‌س نیه، به‌لکو ده‌بی له‌گه‌ل‌یان چاک بین.

دوایی (مفروق) بوخوی قسهی کوتایی نه کرد، بهلکو شته کهی گه پانده وه بو (هانیء بن قبیصة)، وه گوتی: ئه وه (هانیء) ه شیخمانه و پسپوری دینداریمانه با ئه وه قسهی لی بکا.

(هانیء) یش گوتی: ئه ی برای قوره یشی قسه که تم بیست، به لام من پیم وایه، ئه گهر دینی خومان واز لی بینین و به دوی دینی تو بکوهین، به یه دانیشن، که له گهل تودا کردوومانه و نه پیشتر کوبونه وهی دیکه مان کردوه، نه له دوی وی کوبونه وهی دیکه بکهن، ئه وه کهم عه قلیی ئیمه ده گیه نی، وه مانای وایه ئیمه کورت بین بووین، که به ته نکید هه لاش له په له په لی دایه، بویه ئیمه پیمان باش نیه لی ره کوتایی به شته که بینین و به یمانت له گهل به ستین، بهلکو تو بگه ریوه بو شوینی خوت و ئیمه ش ده گه ریینه وه بولای تیره و هوزی خومان و مه شوره تیان پی ده کهین، ئینجا (هانیء) پیی خوش بوو (مثنی) ش به شداریی له قسه کاندای بکات، بویه گوتی: ئه وه ش (مثنی) یه پایوی جهنگاوه رمانه (واته: به پرسسی سه ربازیی).

(مثنی) ش گوتی: گویم له قسه که ت بوو ئه ی برای قوره یشی و هه مان وه لامی (هانیء) ی دایه وه، به لام شتیکی دیکه ی بو زیاد کرد (چونکه عه سکه ریانه بی ری لی کردۆته وه) گوتی: ئیمه له نیوان دوو ئاوه دانیان داین، یه کیان (الیمامة) یه ئه وهی دی (السماء) یه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ئه دووانه چین؟!

(مثنی) گوتی: یه کیان سه رزه مینی عه ره به و ئه وی دیکه شیان ولاتی فارس و پروباره کانی (کیسرا)^(۱) ن، جا به نسبته سه رزه مینی لای کیسرا وه، ئیمه ناتوانین یارمه تیتان بدهین! چونکه په یانمان هیه له گهل کیسرا دا هیچ که سیك په نا نه دهین که دۆست نه بی، به لام به نسبته سه رزه مینی لای عاره بانه وه، بی منه تین، ئنجا گوتی: ئه ی برای قوریشی ئه و دینه ی، که تو ئیمه ی بو بانگ ده که ی من پیم وایه

(۱) ئه کاته به (دیجله و فورات) یان گوتوه پروباره کانی (کیسرا)، چونکه عیراق له و سه رده مه دا به دهستی (فارس) وه بووه.

پادشاو دهسه لاتداره کان رقیان لی‌ی هه‌لدهستی^(۱)، جا نه‌گهر هه‌ز ده‌که‌ی شه‌وه به‌نسبه‌ت لای عاره‌به‌وه پشت‌گیریت ده‌که‌ین!

پیغمبه‌ر ﷺ فهرمووی: {ما أسأتم في الرد اذ أفصحتم بالصدق، وإن دین الله عزّ وجلّ لن ينصره الاّ من حاطه من جميع جوانبه، أرايتم أن لم تلبثوا الاّ قليلا حتى يورثكم الله تعالى أرضهم و ديارهم ويُفرشكم نساءهم، أتسبحون الله وتقدّسونه؟!}، واته: وه‌لامیکی خراپتان نه‌دایه‌وه چونکه راست‌گوییانه دوان، به‌لام به‌نامه‌ی خوای زالّو شکودار به‌س که‌سیک ده‌توانی سه‌ری بخاو پشت‌گیری لی بکات، که له هه‌موو لایه‌کانه‌وه بوی ناماده بی (نه‌ک لایه‌کی بگریو لایه‌که‌ی دی چۆل بکات)، ئنجا فهرمووی: ئایا نه‌گهر پاش ماوه‌یه‌کی که‌می دیکه بینیتان، که خوای به‌رز سه‌رزه‌مینو خانوبه‌ره‌و ئافره‌ته‌کانیانی کرده میراتی ئیوه، ئایا له‌وکاته‌دا خوا به‌پاک ده‌گرنو به‌ندایه‌تی بۆ خوا ده‌که‌ن.؟!

له‌ کۆتاییدا (نعمان بن شریک) گوتی: به‌ئێ سویند به‌خوا نه‌گهر وابوو ئه‌وکاته ته‌نیا خوا ده‌په‌رستینو بۆمان ده‌رده‌که‌وی، که تو پیغمبه‌ری خوای^(۲).

وه له (إمتاع الأسماع) ی (المقریزی) دا هاتوه: له‌و چه‌ند مانگه‌ی سائی (۱۱) یه‌می پیغمبه‌رایه‌تی‌دا، پیغمبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل (۱۵) تیره‌و هۆزدا قسه‌ی کردوه‌و باسی ئیسلامی بۆ کردوون، بۆیه پییوسته ئیمه‌ش له‌پیناو دینی خوادا خۆمان ماندوو بکه‌ینو بچینه نیو خه‌لک و به‌زۆر شی‌واز راستیه‌کانیان بۆ ڤوون بکه‌ینه‌وه‌و پییان ڤابگه‌یه‌نینو تانه‌و ته‌شه‌رو ناخۆشیه‌کانیش له‌و پیناوه‌دا له‌خۆمان بگرین.

(۱) لێره‌دا (مثنی) زۆر چاک لئی حالی بووه، چونکه بنه‌مای شه‌و دینه (لا اله الا الله) یه‌و جگه له‌ خوا نابج که‌س په‌رستراو بی، جا نه‌گهر جگه له‌ خوا که‌س په‌رستراو نه‌بی، شه‌وه هه‌رچی طاغوت و فیرعه‌ون و نه‌وانه‌ن، که خۆ له‌ خه‌لکی ده‌که‌نه په‌روه‌دگارو په‌رستراو، بازاڤیان ده‌شکی.

(۲) دیاره شه‌وی (ابن کثیر) هیناویه‌تی دوورو درێژه‌و ئیمه‌ کورتمان کردۆته‌وه.

(المقریزی) ده‌لئی: {ثم عرض ﷺ نفسه على القبائل أيام الموسم و دعاهم الى الإسلام، وهم:

- ۱- بنو عامر.
- ۲- غسان .
- ۳- بنو خراة .
- ۴- بنو حرة .
- ۵- بنو سليم .
- ۶- بنو نضر .
- ۷- بنو عبس .
- ۸- ثعلبة بن عكابة .
- ۹- كندة .
- ۱۰- كلب .
- ۱۱- بنو الحارث بن كعب .
- ۱۲- بنو حنیفة .
- ۱۳- بنو عذرة .
- ۱۴- قیس بن خطم .
- ۱۵- أبو أنس بن أبي .

پیغمبر ﷺ له گه‌ل هه‌ر کامیکیان که قسه‌ی ده‌کرد، ده‌یفه‌رموو: {مَنْ رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ، فَإِنْ قَرِيشًا قَدْ مَعُونِي أَنْ أُبْلَغَ كَلَامَ رَبِّي؟}، واته: چ پیاویک هه‌یه ریگه‌م پی بداو له گه‌ل خۆیم به‌ری بۆ نیو تیره‌و هۆزه‌که‌ی خۆی و پشتگیرییم لێ بکات، بۆئه‌وه‌ی په‌یامی په‌روه‌ردگارم رابگه‌یه‌نم، چونکه‌ قوره‌یشیه‌کان ریگه‌م لێ ده‌گرن، که په‌یامی په‌روه‌ردگارم رابگه‌یه‌نم؟!

(أبو لهب) یش، که له دوا‌ی ده‌رۆشت ده‌یگوت: (لا تسمعوا منه فإنه كذاب) واته: گوێی لێ رانه‌گرن ئه‌وه درۆزنه‌ {^(۱)}.

ئنجا (أحمد) له (مسند) هه‌که‌یدا، وه (الطبراني) له (المعجم الكبير)ی خۆیداو (البیهقي) له (الدلائل) دا، له (مدرك بن منيب) هه‌و ده‌گیرنه‌وه، که ئه‌ویش له بابیه‌وه‌و ئه‌ویش له باپیرییه‌وه‌ گیراویه‌ته‌وه، که گوتویه‌تی: پیغمبره‌ری خوام ﷺ بینی له سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌یفه‌رموو: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا}، واته: ئه‌ی خه‌لکیه‌! بلێن جگه‌ له خوا هیچ په‌رستراو نیی سه‌رفراز ده‌بن، جا که پیغمبر ﷺ ئاوا بانگی ده‌کردن، خه‌لکیک تفی له ده‌موچاوی پیغمبر ﷺ ده‌کرد، هیندی‌کیش خۆیان پێدا‌ده‌کرد، هیندی‌کیش قسه‌ی ناشیرینیان پی ده‌گوت، تا نیوه‌رۆ پیغمبر ﷺ به‌رده‌وام ده‌بوو، به‌لام ئه‌وان هه‌ر به‌ره‌رچیان ده‌دايه‌وه، تا کچی‌ک هات قاپه‌ ئاویکی پی‌بوو، پیغمبر ﷺ به‌ کچه‌که‌ی فه‌رموو: {يَا بُنَيَّةُ لَا تَخْشَى عَلَى أَبِيكَ غَلْبَةً وَلَا ذُلًّا}، واته: ئه‌ی کچم! له بابت مه‌ترسێ، که ژیری‌که‌وێ یاخود زه‌بوون بی، منیش گوتم: ئه‌وه کی‌یه‌؟!

گو‌تیان: ئه‌وه زه‌ینه‌بی کچی پیغمبره ﷺ.

(۱) إمتاع الأسماع لـ (المقريزي)، ج ۱، ص (۳۰-۳۱)، مسند الإمام أحمد بن حنبل وسنن الدارمي.

له کۆتایی ئەم باسەشدا ئاماژەییەکی خێرا بەچەند مەسەلەییەکان و گەورەترین دەرس و پەندی گەپانی پیغمبەر ﷺ بەدوای پیگە جەماوەرییدا دەکەین:

۱/ پیغمبەر ﷺ بەزۆریی بە شەو ئەگەڵ ئەو تیرانەدا دادەنیشت، بۆ ئەوەی قوریشییەکان پێی نەزانن و ئێی تێک نەدەن.

۲/ خۆی دەچوو بۆ هەوارگەو مەنزڵگایان و قسەیی بۆ دەکردن، نەک چاوەرێ بی ئەوان بێن بۆ لای! چونکە ئەو وەک فریادەرەسیک خەلکی رزگار دەکرد ئە شەو زەنگی گومرایی.

۳/ بەتەنھا نەدەچوو، بەلکو کەسیک، یان دوو ئە هاوێلانی ئەگەڵ خۆیدا دەبرد، بەتایبەتی (أبو بکر)، کە زۆر پەچەڵەک ناس بوو.

۴/ هەمیشە داکۆکیی لەسەر توانا و هیزی تیرەکان دەکرد، کە ئە سەرەتاو پێویستی بە هیزی زیاتر بوو، تاکو بتوانن بەرگریی لێ بکەن.

ئەو دەرس و پەندە گەورەییەش، کە ئەم مەسەلەییە وەرەگێڕی ئەوەیە، کە بەبێ دروستکردنی بنکە جەماوەریی و هیزو توانای پێویست، قەوارەو کیانی ئیسلامیی دروست نابێ، پێویستە دروستکردنی بنکە جەماوەریی، گرنگی تەواوی پێبدرێ، زۆر بەجیددی کاری بۆ بکری، دیارە هەر واقع و هەل و مەرجەش شیوازی خۆی دەوی.

قسه کردن له گهڵ نوینه رانی شاری (یثرب) و

نیمان هیان و به یعت کردنیان

قسه کردنی پێغه مبه‌ر ﷺ له گه‌ڵ نوینه رانی شاری (یثرب) -ئه‌وسو خه‌زرج- دا به سێ قوناغدا تیپه‌ریوه:

قوناغی یه‌که‌م: سه‌ره‌تای دیدار:-

سه‌ره‌تای دیداره‌که له کۆتایی سالی (۱۱) یه‌می پێغه مبه‌راهه‌ تیدا بووه، وه (ابن هشام) بۆمان ده‌گێڕێته‌وه ده‌لێ: ^(۱) (فلما أراد الله - عزّ وجلّ - إظهار دينه وإعزاز نبيّه ﷺ وإنجاز موعده له، خرج رسول الله في الموسم الذي لقيه فيه النفر من الأنصار، فعرض نفسه على قبائل العرب، كما كان يصنع من كل موسم، فبينما هو عند العقبة لقي رهطاً من الخزرج أراد الله بهم خيراً...

لما لقيهم رسول الله ﷺ قال لهم: من أنتم؟! قالوا: نفر من الخزرج، قال: أمّن موالي يهود؟ قالوا: نعم، قال: أفلا تجلسون أكلّمكم؟! قالوا بلى، فجلسوا معه فدعاهم الى الله - عزّ وجلّ - وعرض عليهم الإسلام وتلا عليهم القرآن، واته: كاتيك، كه خواي زال و شكودار ويستی دینه كه‌ی خوی ئاشكرا بكاو پێغه مبه‌ری خوی ﷺ به عیززه‌ت بكات، وه ئه‌و به‌ئینه‌ی كه‌ پێی داوه بۆی بێنیته‌دی، پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی (موسم) ی هه‌جدا، وه‌كو جارێ ده‌ستی كردوه به‌ خۆرانیان و له‌سه‌ر هۆزو تیره‌كانی عاره‌ب، له‌ لای (عقبه) گه‌شیتوته كۆمه‌لێك له‌ تیره‌ی (خزرج) كه‌ خوا ويستی خێریان بێنیته‌ رێ (هه‌ركه‌سیك له‌ خزمه‌تی دینی خوا دابی، بێ گومان خوا خێری هێناوته‌ رێ و ده‌بی مه‌منوونی خوا بێ).

(۱) (السيرة النبوية...)، ج ۲، ص ۲۲۱، ط ۱ دار ابن الهيثم.

کاتیک که پیغه مبهړ ﷺ پیاښه گه شت فهرمووی: ئیوه کیڼ؟! گوتیان: ئیمه کومه لیکین له (خزرج)، فهرمووی: له هاو په پمانه کانی جوړه کهڼ؟! گوتیان: به لئ، فهرمووی: دانانیشن هندیك قسه تان بو بکه م؟ گوتیان: با، ئنجا له گه لئ دانیشن و، بانگی کردن بولای خواو ئیسلامی له سهر رانواندن و قورئانی بو خویندنه وه.

(ابن هشام) ^(۱) ده لئ: شتیک، که خوا بو پیغه مبهړی ﷺ کردبوو ئه وه بوو، که جوړه که کان له گه ل (ئوس و خه زره ج) بوون له ولاتی خویان (یثرب)، جوړه که کان خاوه نی کتیب و زانیاری (وحی) بوون، به لام (ئوس و خه زره ج) هاو به ش بو خوا دانهر و بته رست بوون، (ئوس و خه زره ج) به سهر جوړه که کاندا زال بوو بوون و ده سه لاتیان به سه ریاندا هه بوو، جا کاتیک، که ده مه قالئ و نا کوکیه کیان ده بوو، له به رئه وه ی جوړه که کان به (ئوس و خه زره ج) نه ده ویران، هه ره شیان ده کرد به پیغه مبهړی کو تایی و ﷺ ده یانگوت: (ان نبیاً مبعوث الان قد اطل زمانه تنبیه فنقتلکم معه قتل عاد و ارم)، واته: پیغه مبهړیک دئ، که رورگاری هاتنی نزیك بوتوه، شوینی ده که وینو له گه ل ئه ودا له دژئ ئیوه ده جه نگیڼ، وه کو چوون (عاد و ارم) له به ین چون، ئاوا له به ینتان ده به ین، ئنجا کاتیک که پیغه مبهړ ﷺ قسه ی له گه ل ئه و کومه له پیاو هدا کرد، که شه ش کهس بوون له خه زره جیه کان، له نیو خویاندا هه ندیکیان گوتیان: (یا قوم! تعلموا والله انه للنبی الذي توعدکم به یهود فلا تسبقنکم الیه)، واته: ئه ی خه لکینه! بزائن سویند به خوا ئه وه ئه و پیغه مبهړیه، که جوړه که کان هه ره شه ی پی ده کهڼ له ئیوه، که واته ئازابن با ئه وان پیشتان نه که ون!

ئنجا دوا ی ئه وه ی، که پیغه مبهړ ﷺ به در یژیی باسی ئیسلامی بو کردن، ئه و شه ش که سه ئیمانیاڼ پی هیئاو به راستیاڼ زانی، ئه و په یام و بانگه وازه ی، که بو ی

خستبوونه‌پرو، لییان وه‌رگرت و مسوئمان بوون، وه پییان گوت^(۱): {ئیمه که هاتووین بو حج شهو خزم و تیرانه‌ی خومانمان به‌جی‌هیشتون، شه‌پرو دوزمنایه‌تییه‌کیان له‌نیواندا هه‌یه ههر خوا ده‌زانج چۆنه! جا به‌لکو خوی به‌رزو مه‌زن به‌هوی تووه کویان بکاته‌وه، ئیمه ده‌چینه‌وه بانگیان ده‌که‌ین بو شهو دینه‌ی تو، وه باسی ئیسلاامیان بو ده‌که‌ین، شه‌گهر خوا شه‌وان له‌سه‌ر ده‌ستی تو کوبکاته‌وه، هیچ که‌س له‌تو به‌عیزه‌تر نابێ، ئنجا دواپی شهو شه‌ش که‌سه گه‌رانه‌وه بو ولاتی خویان دواپی شه‌وه‌ی که ئیمانیان هی‌ناو پیغه‌مبه‌ری خویان به‌راست دانا، شهو شه‌ش که‌سه‌ش بریتی بوون له:

۱- أسعد بن زرارۃ، له (بنی النجار).

۲- عوف بن الحارث، له (بنی النجار).

۳- رافع بن مالك بن العجلان، له (بنی زریق).

۴- قطبة بن عامر بن حدیدة، له (بنی سلمة).

۵- عقبه بن عامر بن نابی، له (بنی حرام بن کعبه).

۶- جابر بن عبدالله، له (بنی عبید بن غنم).

-خوا له هه‌موویان رازی بێ-، وه دواپی شه‌وه‌ی که چوونه‌وه بو (یشرب) باسی پیغه‌مبه‌ری خویان صلی الله علیه و آله بو خه‌لکه‌که‌ کردو، خه‌لکه‌که‌ی خویان بانگ کرد بو ئیسلاام به‌شیویه‌ک ئیسلاامیان له‌نیودا بلابوووه، که هیچ مائی‌ک له‌ماله‌کانی (یشرب) نه‌ما که باسی پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه و آله تیدا نه‌کرئ و باسی ئیسلاامه‌تی نه‌چوویتته نیو^(۲).

شایانی باسیشه نوینه‌رانی (یشرب) له قوناغی یه‌که‌می دیداری پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه و آله هه‌موویان گه‌نج بوون و ته‌نیا (خه‌زرج) یه‌کان بوون.

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌رگه‌و لاپه‌ره‌.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ج ۲، ص (۲۲۲).

قونای دووهم: په پمانی په کهمی (عقبه) :

(ابن اسحاق) وهك (ابن هشام) لئی ده گڼرېته وه ده لئ: ^(۱) (سالی ناینده - واته: سالی دوازه په مینې پیغه مبرایه تی - له کاتی - موسم - ی - حه جدا (دوازه) پیاو هاتن، وه له لای (عقبه) به پیغه مبر ^{صلى الله عليه وسلم} گه شتن و لهوئ ئیمانان پئی هیئاو په یمانان پیډا، وه بهو په یماننه ده گوتړی: (بیعة النساء)، واته: (په یماننانی ثافره تان)، بویه ش ئه و ناوه ی لئرا، چونکه پیش ئه وه ی جهنگیان له سهر پیویست بی، ئه و په یماننه یان له گه ل پیغه مبر ^{صلى الله عليه وسلم} خوادا به ست.

ئو دوازه که سه ش ده یان له (خه زره ج) بوون و دووشیان له (ئوس) بوون، که (خه زره ج) په کان (پنج) یان پیشتریش له گه ل پیغه مبر ^{صلى الله عليه وسلم} کو بوو بونه وه، که هه موویان بریتی بوون له مانه:

- ۱ - أسعد بن زرارة .
 - ۲ - عوف بن الحارث .
 - ۳ - رافع بن مالك .
 - ۴ - عقبه بن عامر .
 - ۵ - قطبة بن عامر .
 - ۶ - معاذ بن الحارث .
 - ۷ - ذکوان بن عبد القيس .
 - ۸ - عبادة بن الصامت .
 - ۹ - يزيد بن ثعلبة .
 - ۱۰ - العباس بن عبادة بن نضلة .
 - ۱۱ - أبو الهيثم بن التيهان .
 - ۱۲ - عويم بن ساعدة .
- ته نیا ئه و دوو هی کو تایی له (ئوس) بوون.

(۱) هه مان سهرچاوه و بهرگ، ص (۲۲۲-۲۲۳).

ئەو دوازدە کەسە بە نوێنەرایەتی مسوڵمانانی مەدینە یەکەم پەیمانیان بە پیغمبەر دا (ﷺ) له (عقبە)، دەقی پەیماننامە یەکەمی عەقەبە، کە (عبادە بن الصامت) یەکیک بوو ئەوانە ی ئەو پەیمانە ی بە پیغمبەر (ﷺ) داوہ بۆمان دەگیریتەوہ، کە پیغمبەر (ﷺ) فرمویەتی: {تعالوا بايعوني على أن لا تشركوا بالله شيئاً ولا تسرقوا ولا تزنوا ولا تقتلوا أولادكم ولا تأتوا ببهتان تفترونه بين أيديكم وأرجلكم ولا تعصوني في معروف، فمن وقى منكم فأجره على الله، ومن أصاب من ذلك شيئاً فعوقب به في الدنيا فهو له كفارة، ومن أصاب من ذلك شيئاً فستره الله، فأمره إلى الله إن شاء عاقبه وإن شاء عفا عنه، قال: فبايعناه على ذلك} رواه البخاري^(۱)، واتە: وەرێن پەیمانم پێدەن، کە خوا بپەرستن و هیچ ھاوێشپێکی بۆ بریار نەدەن و دزیی نەکەن و زینا نەکەن و مندالەکانی خۆتان نەکوژن و هیچ بوختانیکی نەکەن لە نیوانی دەست و پێتاندا (واتە: کوڕیان کچی خەلکی دیکە نەکەن بە ھی خۆیان) وە لە هیچ شتیکی چاکدا سەریپچی ئە فرمانی پیغمبەر (ﷺ) نەکەن، جا ئەگەر یەکیکتان وەفای بەو پەیمانە کرد، ئەو پاداشتی لەسەر خواپە، وە ئە دنیا دا لەسەری سزادرا، ئەو بۆی دەبێتە سەرپانەوہ، وە ھەرکەسیک گوناھێکی ئەوانە کردو، خوا پۆشی، وە ئەگەر یەکیک ئەو گوناھانەتان کرد، کە پەیمانتان داوہ نەیانکەن، ئەوە کارتان دەگیریتەوہ بۆ لای خوا ئەگەر ویستی سزاتان دەدا، یاخود لێتان دەبووری^(۲).

(ابن اسحاق) دەڵێ: (دوا ی ئەوہ ی، کە ئەو دوازدە کەسە گەڕانەوہ بۆ (یشرب) پیغمبەر (ﷺ) (مصعب بن عمیر)^(۴) ی ئەگەڵ ناردن، وە فرمانی پێکرد، کە

(۱) صحیح البخاری، ۳۸۹۲.

(۲) چونکە ئەو کات سزا شەرعییەکان نەھاتوونە خوار.

(۳) سەرچاوہ و بەرگی پێشوو، ص(۲۲۳).

(۴) یەکیک ئەوانە ی، کە لەسەر تەاوہ ئیمانیان ھێناوہ، وە یەکەمین بانگەوازاکار بوو بۆ لای خوا، (مصعب

بن عمیر) بووہ.

قورثانيان به سهردا بخوینئو ئيسلامييان تي بگه يه نئو له دين شاره زايان بکات، بويه له (يثر ب) دا پييان ده گوت (المقريء) ياني: (قورثان پي خوین)، واته ئهو که سه ی که قورثان به خه لکي ده خوینئو فيزيان ده کات، مه نزلگا که شي له لای (أسعد بن زرارۃ بن عدس) بوو، که (کنیة) ی (أبي أمامة) بووه، (ابن اسحاق) ده لئ: (مصعب بن عمير) پيش نویتیشی بو ده کردن، چونکه (ئوسو خه زره ج) هيچ کاميان ناماده نه بوون، که نویت له دواي يه کتره وه بکه ن^(۱).

قوناعی سیه م : پهیمانی دووه می (عقبة) :

قوناعی سیه می دیداری پیغه مبه ر ﷺ له گه ل نوینه رانی شاری (يثر ب) له سالی (۱۳) یه می پیغه مبه رایه تی دابوو، (ابن هشام) له وباره وه ده لئ: ^(۲) دواي ئه وه ی که (مصعب بن عمير) بو ماوه ی یه ک سال له (يثر ب) ده مینیته وه، له سالی داهاتووداو له کاتی (موسم) ی خه جدا ده گه ریته وه بو مه که که له گه ل ئهو مسو لمانانه ی که له سه ر ده ستی ئهو مسو لمان بوو بوون، به لام که له (يثر ب) وه به ر پي ده که ون خو یان له کافره کانی ئه وئ جيانا که نه وه وه به یه که وه دین، بو ئه وه ی ئاشکرا نه بنو زیانیان پی نه گه یه نن، که ده گه نه مه که که کاتو شوینیک له گه ل پیغه مبه ر ﷺ داده نین بو یه کتر بینین له لای (عقبة) له نیوه راستی روزه کانی ته شریق (ایام التشریق) دا، {واته: ۱۱-۱۲-۱۳/ی (ذی الحجة)}، (کعب بن مالک)، که یه کی که له وانه ی ناماده ی ئهو په یمانه بووه، ده لئ: ^(۳) دواي ئه وه ی که له (حج) بووینه وه ئهو شه وه ی، که قه رار بوو پیغه مبه ری ﷺ تیدا بینین سه ره تای شه وئ له گه ل موشریکه کان له لای مه نزلگا و باره کانی خو مان خه وتین هه تا سیه کی شه و رویشست، دواپی ئیمه به په نهانی هه ستاینو له مه نزلگا که ی خو مان هاتینه ده رو به په نهانی

(۱) هه مان سه رچاوه و به رگ، ص (۲۲۴).

(۲) هه مان سه رچاوه و به رگ، ص (۲۲۶).

(۳) هه مان سه رچاوه و به رگ، ص ۲۲۷-۲۲۸.

رؤیشتین تا شیوه‌کانی (عقبه) له‌وئ هه‌موومان کۆبووینه‌وه که (هه‌فتاو سی) پیاوو (دوو) ئافره‌ت بووین، دوو ئافره‌ته‌که‌ش یه‌کیکیان (نسیبه بنت کعب) که (کنیه) که‌ی (أم عماره) بوو، ئه‌وه‌ی دیکه‌یان (أسماء بنت عمرو) که (کنیه) که‌ی (أم منیع) بوو، (کعب بن مالک) ده‌لئ: ^(۱) له‌وئ پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی یۆ کردین و قورئانی یۆ خویندینه‌وه و بانگی کردین یۆ ئیسلام، پاشان فه‌رمووی: **{أبايعكم على أن تمنعوني مما تمنعون منه نساكم وأبنائكم}**، واته: په‌یمانتان له‌گه‌ل ده‌به‌ستم، که به‌رگرییم لئ بکه‌ن و پشتگیری بن وه‌کو چۆن پشتگیری و به‌رگریی ده‌که‌ن له‌ هاوسه‌رو منداڵه‌کانی خۆتان، (کعب) ده‌لئ: (براء بن مالک) له‌ پێش هه‌موواندا ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری گرت ﷺ، وه‌ گوتی: به‌لئ سویند به‌و زاته‌ی، که تۆی به‌ حه‌ق ناردوه، تۆ ده‌پاریژین له‌ هه‌موو شتی، که نامووس و مال و منداڵی خۆمانی لئ ده‌پاریژین.

(کعب) ده‌لئ: گوتمان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌یمانمان له‌گه‌ل ببه‌سته سویند به‌خوا ئیمه‌ کورێ شه‌رو ئامرازی جه‌نگین، له‌ باب و باپیرانه‌وه به‌ میراتمان گرتوه (وه‌ نه‌بێ تازه‌ فی‌ری شه‌ر بووبین).

(کعب) ده‌لئ: کاتی که (براء بن مالک) قسه‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌کرد (أبو الهيثم بن التيهان) قسه‌که‌ی پێ بری و، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ نیوانی ئیمه‌ جووله‌که‌کاندا په‌یمان و به‌لێن هه‌یه، ئیمه‌ که دوا تۆ بکه‌وین ده‌بێ ئه‌و په‌یمان هه‌لوه‌شییننه‌وه، جا ئایا کاتی که ئیمه‌ وامان کردو خواش تۆی سه‌رخست، دوا تۆ ده‌گه‌رپیتته‌وه بۆنیۆ قه‌ومه‌که‌ت (قوریش) و ئیمه‌ به‌جێ دیلی و (پشتمان به‌رده‌ده‌ی له‌ به‌رانبه‌ر ناحه‌زانماندا).

(کعب) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و فه‌رمووی: **{بل الدم الدم والهدم الهدم، أنا منكم وأنتم مني، أحارب من حاربتم وأسألم من}**

سالمعم {^(۱)، واته: بهلكو خوښم له گهل خوينتانهو مال لى تيكچوونيشم له گهل مال لى تيكچوونتانه، من له ئيوه و ئيوهش له من له گهل كى شهر بكن شهرى له گهل ده كم، وه ناشتish له گهل كى بكن ناشتى له گهلدا ده كم^(۲).

(كعب) ده لى: **ثنا بيغمبهري خوا ﷺ پيى فرموين: {أخرجوا الي منكم اني عشر نقباً لكونوا على قومهم بما فيهم}** {^(۳)، واته: دوازه مشوورخوړ (نقيب) م له نيو خوتاندا بو هه لثيرون، بو ئوهوى ههركاميكيان به سهر تيره كى خويه وه برا گهوره بى.

چونكه ناكړى بيغمبهري ﷺ له وكاته دا له گهل يه كى مسولماناندا قسه بكات، بويه پيوست بووه يه كي ك بيته نوينه رى كومه ليك، (كعب) ده لى: **ثنا ئيمهش دوازه (نقيب) مان له نيوخو ماندا هه لثاردن، وه به بيغمبهري مان ناسانن، كه (۹) كه سيان له (خه زره ج) بوون و (۳) شيان له (ئوس) بوون، بهم شيويه:**

- ۱- أسعد بن زرارۃ .
- ۲- سعد بن الربيع .
- ۳- عبدالله بن رواحة .
- ۴- رافع بن مالك بن العجلان .
- ۵- البراء بن معرور بن صخر .
- ۶- عبدالله بن عمرو بن حرام .
- ۷- عبادة بن الصامت .
- ۸- سعد بن عبادة .
- ۹- المنذر بن عمرو بن خنيس .

(۱) هه مان سهرچاوه و بهرگ، ص (۲۲۸).

(۲) هه مان سهرچاوه و بهرگ، ص (۲۲۹).

(۳) ابن هشام، ج ۲، ص (۶۳).

۱۰- أُسید بن حضیر .

۱۱- سعد بن حیثمة بن الحارث .

۱۲- رُفاعة بن عبدالمندر بن زبیر^(۱).

(ابن اسحاق) دهلي: نجا پیغمبر ﷺ به (نهقیب) هکاني فهرموو: {انتم على قومکم بما فيهم كفلاء ککفالة الحواریین لعیسی بن مریم علیها السلام} وأنا کفیل علی قومي، یعنی المسلمین؟ قالوا نعم^(۲)، واته: ئیوه هه کامیکتان لهسهه قهوم و خزمانی خوئی سهه په رشتیار دهبی، وه کو چوځ هه وارییه کان که فیل و وه کیلی عیسای کورې مه ریهم بوون (عليه الصلاة والسلام)، وه منیش مشورخوړم بهسهه هه موو قهومه که مه وه، یانی: مسولمانان، هه وانیش گوتیان: به لی.

(کعب) دهلي: ^(۳) پیغمبر ﷺ فهرموو: {ارفضوا الی حالکم}، واته: ئیستا بلاوین و بچنه وه بو لای بنه و بارگه کانتان (بوئه وهی موشریکه کان هه ستیان پی نه کهن)، (کعب) دهلي: (عباس بن عبادة) به پیغمبر ﷺ گوت: سویند به و خوانیهی به حلق په وانهی کردووی، نه گهر هه ده کهی و پیټ چاکه به یانی به شمشیره کانمان له موشریکه کان دههین!

پیغمبر ﷺ له وه لامدا فهرموو: {لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ اِرْجِعُوا الی حالکم^(۴)}، واته: جاری فهرمانمان به وه پی نه کراوه، به لکو بگه ریښه وه بو ئیو بارگه کانی خوټان، ئیمه ش گه رایښه وه بو لای بنکه و باره گاکانی خوټان و هه وتین هه تا به یانی.

(۱) سهه چاوهی پيشوو، ص(۲۲۹، ۲۳۰).

(۲) هه مان سهه چاوه، ص(۲۳۰).

(۳) هه مان سهه چاوه، ص(۲۳۱).

(۴) هه مان سهه چاوه و بهرگو و لاپهړه.

بهنده‌کانی په‌مانی دووه‌می (عقبه) :-

(جابر بن عبدالله)، که یه‌کینکه له‌وانه‌ی که له‌و په‌مانه‌دا به‌شدار بووه، ده‌لئ: ^(۱) گوتمان ئیمه هه‌تا که‌ی به‌یلین پی‌غه‌مبه‌ری خوا ^{صلی‌الله‌علیه‌وسلم} له شاخه‌کانی مه‌ککه ده‌ربکریت، وه بترسی‌نریت، ده‌بی بچین به‌ی‌نین و له شاری خۆمان له خزمه‌تی دا‌یین.

(جابر) ده‌لئ: بۆیه له مه‌وسیمی هه‌جدا هه‌فتا که‌س رو‌یش‌تین بۆ مه‌ککه به‌لینمان پ‌یداو شو‌ینمان دیاریکرد، له شیوه‌کانی (عقبه)، یه‌ک یه‌ک و دوو دوو چو‌وین بۆ ئه‌و‌ی هه‌تا هه‌موومان کۆ‌بو‌وینه‌وه، وه به پی‌غه‌مبه‌رمان ^{صلی‌الله‌علیه‌وسلم} گوت: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ^{صلی‌الله‌علیه‌وسلم} له‌سه‌ر چی په‌یمان‌ت پی‌ بده‌ین؟!

ئه‌و‌یش فه‌رمو‌ی: {تأبِعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي النَّشَاطِ وَالْكُسْلِ، وَالنَّفَقَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْهُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تُخَافُونَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّا تُمْ، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي فَتَنْصُرُونِي إِذَا قُلْتُ عَلَيْكُمْ مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَأَزْوَاجِكُمْ وَأَبْنَائِكُمْ، وَلَكُمْ الْجَنَّةُ} ^(۲)، که‌واته: به‌نده‌کانی په‌یمان‌نامه‌ی دووه‌می (عقبه)، به‌م شیوه‌یه بوون: پی‌غه‌مبه‌ر ^{صلی‌الله‌علیه‌وسلم} پی‌ی فه‌رموون:

(۱) گویم بۆ بگرنو فه‌رمان به‌ریم بۆ بکه‌ن، له‌کاتی پی‌ خۆش بوون و پی‌ ناخۆش بووندا، یان له‌کاتی‌کدا، که له قه‌لب‌تان خۆشه‌و له‌کاتی‌کدا، که له‌سه‌ر شانتان قورسه.

(۲) م‌ال‌ی خۆتان به‌خشن له‌کاتی سه‌غله‌تی و ئاساییدا (له‌ کاتی گرانی و هه‌رزانی) دا.

(۱) بر‌وانه: (البداية والنهاية) لابن كثير، ج ۳، ص (۱۸۴).

(۲) رواه أحمد بإسناد حسن وصححه الحاكم وابن حبان، وه بر‌وانه: (البداية والنهاية)، ج ۳.

۳) فرمان به چاکه بکهن و ری له خراپه بگرن.

۴) قسه‌ی حق بکهن له‌بهر خاتری خوا، وه له حق گوتن نه‌سله‌مین‌وهه و گوی نه‌ده‌نه لومه‌ی لومه‌کاران.

۵) پشتم بگرن و بهرگرییم لی بکهن و سه‌رم بخهن، دوی نه‌وه‌ی که دیمه لاتان بۆ شاری (یشرب) وه بمپاریزن له شتیك، که خۆتان و مال و خیزان و مندا له کاتانی لی دپاریزن، له بهرامبه‌ریشدا به‌هه‌شتان هه‌یه.

(جابر) ده‌لی: دوی ته‌واو بوونی فەرمايشته‌کانی ئیمه‌ش هه‌لساین و په‌یمانمان پیدا، وه په‌یمانی له ئافره‌ته‌کانیش وەرگرت، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی نه‌خسته نیو ده‌ستی ئافره‌ته‌کانه‌وه، به‌لکو پاش نه‌وه‌ی په‌یمانمان پیدا فەرمووی: **{إِذْهَبْنَ فَقَدْ بَايَعْتُنَّ}** رواه أحمد وصححه (شعیب الأرنؤوط)، واته: برۆن نه‌وه په‌یمانمان لیتان وەرگرت.

به‌لی به‌ریزان!

به‌م شیوه‌یه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وه‌ی، که له توانایدا هه‌بووه، به ئه‌رکی خوی هه‌لساوه، وه خوی په‌روه‌ر دگاریش به‌لینی خوی بۆ هیناوه‌ته‌دی، که ده‌فه‌رموی: **﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾** (۶۹) العنکبوت، واته: وه ئه‌وانه‌ی له‌ری ئیمه‌دا خویان ماندوو ده‌کهن و تیده‌کۆشن، ئیمه‌ رییه‌کانی خۆمانیان پیشان ده‌ده‌ین، وه بیگومان خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاراندایه، لی‌ره‌دا ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ین خوی به‌ به‌زه‌یی نه‌یفه‌رموو: (سبیلنا) به‌لکو به‌ کۆ هیناویه‌تی: (سُبُلنا) ریگه‌کانمان، چونکه ئینسان کاتیك کار بۆ ئیسلام ده‌کات، بۆ هه‌ر جوړه ئیشیک پیوستی به‌ جوړه رییه‌کی راست هه‌یه‌و ده‌بی خوی کاربه‌جی هه‌موو رییه‌کانی پیشان بدات، چونکه هه‌ر قسه‌و ره‌فتار و هه‌لۆیستیك پیوستی به‌ ریگایه‌ک هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی نیشانه‌ی تیدا بیکی و ئامانجی تیدا و ده‌ست بیت، ئاشکراشه

مه به سستی پیغه مبر ﷺ له بینینی نوینه رانی شاری (یشرب) و قسه بۆکردنیان و ناردنه وه یان بۆئه وی، دوا ی مسو لمان بو نیان، ئه وه بو وه که ویستوو یه تی پیگه و جیگه یه که فراهه م بیئی، که بگو نجی و بیته بناغه بۆ دروست بوونی کیان و قه واره ی ئیسلامی و (یشرب) ی به شوینیکی گونجاو زانیوه، به لام دوا ی ئه وه ی که نوینه رانی ئه وی ئیمان یان پی هینا وه و په یمان یان پی دا وه.

که واته: ئیره وه بۆمان ده رده که وی، که بناغه ی دروست بوونی ده ولته و کیان و قه واره ی ئیسلامی بریتیه له تیگه یان دنی خه لک و پیگه یان دنیان و دروست بوونی ئیمان ی راسته قینه له دل و ده روونی خه لک دا و قه ناعه ت هینا نیان و په یمان لی وه رگرتیان، نه که به هیژو زه برو ژۆرو توندو تیژی بویستری ئیسلام به پیئری به سه ر خه لکی دا، وه ئه وانه ی وا بیر ده که نه وه که ده گونجی ده ولته تی ئیسلامی به فه رز کردن و به زه برو ژۆر بنیات بنری، ئه وه له ئیسلام حال ی نه بوون، وه پیغه مبر ﷺ ده ولته تی ئیسلامی دامه زان دوه بی ئه وه ی یه که دلۆپه خوین پرژینی، به لکو خه لکی تیگه یان دوه و پیگه یان دوه و ئیسلامی بۆ روون کرد نه وه و ئیمان یان پی هینا وه و، دوا یی له سه ر شانی ئه و خه لک و بنکه جه ما وه رییه، کیان و ده ولته تی ئیسلامی بنیات نا وه.

مۆلەتدانى پېغەمبەر ﷺ و فەرمانکردنى بە كۆچكردنى ھاۋەلەن بەرەو (يىئرب) :-

فەرمانکردنى پېغەمبەر ﷺ، مۆلەتدانى بە ھاۋەلەننى، كە ئە مەككەۋە كۆچ بىكەن بۇ (يىئرب)، يان ئە دوا دواى سالى سىزدە ھەمىنى پېغەمبەرلە تىدا بوۋە، ياخود ئە سەرەتاي سالى چواردە ھەمىنى پېغەمبەرلە تىبە ۋە بوۋە، كە دوايى بە پىيى فەرمانى (عمر) - خوا لىي رازى بىي -، ئە سەردەمى خىلافەتى خۇيدا، دواى راپوئىژكردنى بە مسوئلمانان، سالى كۆچ كوردنى پېغەمبەر ﷺ ۋە ھاۋەلەننى بەرپىزى بۇ (يىئرب)، كراۋە بە سەرەتاي مېژۋى ئىسلام، ۋە (۱)ى (محرم) ىش بە سەرى سالى كۆچى ديارى كراۋە. جا ئىمە ئە سىي خالاندا باسى چۆنىەتى كۆچكردنى ھاۋەلەن ئە مەككەۋە بۇ (يىئرب) دەكەين:

يەكەم: زەمىنە سازكردن بۇ كۆچ كوردن :-

دوۋرە زەمىنە سازىي كراۋن بۇ كۆچى مسوئلمانان، ۋە پاشان پېغەمبەرى خوا ﷺ ئە شارى مەككەۋە بۇ شارى (يىئرب)، كە دوايى ناۋى لىئراۋە (مدىنە).

۱- پەيماننامى يەكەم دوۋەمى عەقبە:

ديارە ئە سەرەتاۋە پېغەمبەر ﷺ رىگەى بە ھاۋەلەننى بەرپىزى نەدا كە كۆچ بىكەن بۇ (يىئرب)، بەلام دواى ئەۋەى نوپنەرانى شارى (يىئرب) ئە ھەردوۋ ھۆزى (ئەۋس و خەزرج) ھاتن و ئە پەيمانى يەكەم دوۋەمى عەقبەدا پەيمانان بە پېغەمبەر ﷺ داۋ، گەرەنەۋە بۇ (يىئرب) ۋە خەلىكىكى مسوئلمانى ئامادە دانستە ئەۋى پەيدا بوۋن، ئنجا فەرمانى كە بە كۆچ كوردن بەرەو (يىئرب)، كە مېژۋونوسان ناۋيان ئە پەيمانى (عقبە) يەكەم ناۋە (بيعة النساء)، ئەمەش ماناى ئەۋە نىيە بە كەم سەير كرابى، بەلكو زانايان ۋەكو زاراۋەيەك بەكاريان ھىناۋە ئەۋەشيان ئە ئايەتى پىش

کوتای سوورته ی (الممتحنة) وەرگرتوه، که دهفرموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنُتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَ وَلَا يَزْنِيَ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي نَهْيٍ﴾ (الممتحنة، ج ۱)
 له بهرئوهی برکه کانی په یماننامه ی یه که می (عقبه) هه مان ئه م فره مانانه، که له م ئایه تانه دا هاتون، بویه زانایان ناویان لی ناوه (بیعة النساء)، خوی زال و کار به جی له م ئایه ته دا بو پیغه مبه ری ﷺ دپاری کردوه که کاتی که په یمان له ئا فره تان وهرده گری، پیان رابگه ی نه، که بهو شیوه یه ره فتار بکه و خو له و شتانه پیاریزن، که واته: زانایان له بهرئوهی، که ناویان له په یمانی یه که می (عقبه) ناوه، په یمانی ئا فره تان (بیعة النساء)، په یمانی دوومی (عقبه) شیان بویه ناو ناوه په یمانی جهنگ (بیعة الحرب) له بهرئوهی که له یه کی که له برکه کانیدا پیغه مبه ر ﷺ دهفرموی: (که هاتم بو نیوتان من پیاریزن و هکو چو ن نه فسو ناموس و مال و خیزانی خو تان ده پیاریزن).

به ئی وەرگرتنی ئه م دوو په یمانه بریتی بوون له زه مینه سازیی یه که م، پیشت ریش باس مان کرد که بناغه ی پیکه ی نانی کومه لگای ئیسلامیی و بنیات نانی کیان و ده ولته ی ئیسلامیش بریتیه له دروست کردنی بنکه ی جه ماوه ری و په یدا بوونی خه لکی کی مسولمان که باوهش بو ئه و بانگه وازه بگر نه وه و پیشوازیی لی بکه و ناماده بن به سه رو مال پیاریزن و پشتگیری لی بکه و، جا دوی ئه وه که پیغه مبه ر ﷺ ئه و بنکه جه ماوه ری یه له (یثرب) دروست کردوه و زانیویه تی به و نه ندازه یه گه شه ی کردوه، که به که لکی ئه وه بیت بی کاته بناغه ی ده ولته و کیانی ئیسلامیی، ئه و کاته مؤلته ی داوه به هاوه لانی به ریزی، که کوچ بکه و بو ئه و.

۲- چەند ئايەتتىكى قورئان لىبارەى كۆچكردىنە:

زەمىنە سازىبى دووھم ئەوھىيە، كە خۇاى پەرۋەردگار چەند ئايەتتىكى ئاردنە خوار، كە باسى كۆچ كىردىن پاداشتى گەورەى ئەوانە دەكەن كە ئە پىناۋى خۇادا مالۋو حالۋو نىشتىمانى خۇيان بەجى دىلن، ۋە دلى خۇش كىردوون بەۋە، كە خۇاى بەخشەر دەرۋى خىريان لى دەكاتەۋە، ۋە پاداشتىكى گەورەيان دەبى، كە بىگومان ئەۋەش زەمىنە سازىيەكى قورئانىيى بوو بۇ كۆچ كىردىن، دواى ئەۋەى كە پىغەمبەر ﷺ زەمىنە سازىيەكى سىياسى و كۆمەلايەتتى بۇ كىردە، كە دىارە ئەۋىش ھەر بە ۋەحى ئاراستە كىردى خۇاى زاناو شارەزا بوو، ئەمەش چەند ئايەتتىك ئەۋبارەۋە:

أ/ خۇاى بەبەزەبى دەفەرمۇي: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ اللّٰهِ اٰمِنُوْا اَنْتُمْ رَّبُّكُمْ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِىْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّاَرْضُ اللّٰهِ وَّاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفّٰى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿۱۰﴾ الزمر، واتە: (ئەى مۇھەممەد! تۆ بەناۋى مەنەۋە بانگى بەندە كام بەكە) بلى: ئەى ئەۋ بەندانەم كە ئىمانتان ھىناۋە! پارىز ئە پەرۋەردگارتان بەكەن، بۇ كەسانىك ئە ئىۋە، كە چاكە دەكەن ئە دۇنيادا، چاكە ھەيە ئە دۈرۈژدا، ۋە سەرزەمىنى خواش فراۋانە (ۋاتە: ئەگەر ئە شۈبىنىك دىياتان لى ۋەتەنگ ھات، ۋە رىگاي دىندارىيى ۋە خۇاپەرستىيان لى گرتىن، ئەۋ شۈبىنە بەجى بىلن ۋەچىن بۇ شۈبىنىكى دى، كە خۇاى پەرۋەردگارى تىدا ئە خۇتان رازىيى بەكەن، ۋە شەرىعەتى خوا ئە ژيانى خۇتاندا جىبەجى بەكەن)، بىگومان خۇراگران بى حىساب پاداشتىان دەدرىتەۋە.

ب/ ۋە خۇاى بى ھاۋتا دەفەرمۇي: ﴿وَالَّذِيْنَ هٰجَرُوْا فِى اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا ظَلَمُوْا لَنُؤْتِيَنَّهُمْ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّلَا جُرْ اٰلَاخِرَةَ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ﴾ ﴿۴۱﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ﴾ ﴿۴۲﴾ النحل، واتە: ئەۋانەى كە ئە پىناۋ خۇادا

کۆچیان کردوه دواى ئه‌وه‌ی زوڵمیان لێکراوه‌ و چه‌وسێنراونه‌وه‌، ئێمه‌ هه‌ر له‌ دنیا له‌ جیگایه‌کی باشدا نیشته‌جێیان ده‌که‌ین، وه‌ پاداشتی دواڕۆژیش گه‌وره‌تره‌ (له‌ ده‌روولی‌کرانه‌وه‌ی دنیا) ئه‌گه‌ر بزانی، ئه‌وانه‌ی که‌ خۆراگرن، وه‌ پشت به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن.

ئهم ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌ی لێ ده‌فهرمه‌وه‌، که‌ بێگومان ئینسان به‌ بێ سه‌برو خۆراگری، وه‌ به‌بێ پشت به‌ستن به‌خوا، ناتوانی مال و حال و نیشتمانی خۆی به‌جێ بێڵی و ڕوو له‌ غه‌ریبیان بکات و به‌رگه‌ی نه‌بوونی و نه‌داریی و خه‌م و په‌ژاره‌ ئازار و ناڕه‌حه‌تی و دووری له‌ نیشتمان و که‌سو کاری بگري.

ج/ خواى تاكو پاك ده‌فهرموى: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّ اَرْضِي وَسِعَةُ فَاِتٰى فَاَعْبُدُونِ ٥٦﴾ كُلِّ نَفْسٍ ذٰٓئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٧ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَبَوِّنَهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيْهَا نِعَمٌ اَجْرٌ اَلْعَمِلِیْنَ ٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰی رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ٥٩ وَكَانَ مِّنْ دَآئِبَةٍ لَاۡ تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاَيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ٦٠﴾ العنكبوت، واته‌: ئه‌ی ئه‌و به‌ندانهم، که‌ ئیمانتان هێناوه‌! بێگومان سه‌رزه‌مینى من فراوانه‌، هه‌ر من بپه‌رستن (واته‌: له‌ هه‌ر شوێنێک ڕێگای به‌ندایه‌تی کردنتان بۆ من لێ گیرا، ئه‌و شوێنه‌ به‌جێ بێڵن، چونکه‌ ئینسان ده‌بێ به‌نده‌ی خوا بێ، نه‌ به‌نده‌ی خاکه‌و نه‌ به‌نده‌ی خه‌ڵکه‌)، هه‌موو نه‌فسێک ده‌بێ مردنێ بچێژی (جا ئه‌و مردنه‌ له‌ ژبانی ژێرده‌سته‌ییدا بچێژی یان له‌ ژبانی مه‌ردایه‌تی و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی زۆرداران و سه‌مه‌کاراندا، بۆیه‌ له‌ مردنیش مه‌ترسن)، ئنجا ده‌فهرموی: دواى بۆ لای ئێمه‌ ده‌گه‌ڕێنێنه‌وه‌، (که‌واته‌: وریابن بزانی چۆن ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لامان، به‌ده‌ستی پری به‌ندایه‌تی یان به‌ده‌ستی خالی! بۆیه‌ ده‌بێ ئینسان هه‌ول بدات به‌ توێشووی به‌ندایه‌تییه‌وه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌)، ئنجا ده‌فهرموی: وه‌ ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هێناوه‌و کرده‌وه‌

باشەكان دەكەن لە بەهەشتیدا ئە كۆشكە بەرزەكاندا نىشتەجىيان دەكەين، كە رووباريان بە ژێردا دەپۆن، وە باشترین پاداشت پاداشتى ئەوانەيە، كە بۆ خوا كاردەكەن، ئەوانەى كە خۆپاگرن وە پشت بە پەرەردگاريان دەبەستن، ئنجا باسى رۆزىيان بۆ دەكاو دەفەرموى: زۆر زىندەوەر هەيە رۆزىيەكەى خۆى هەلناگرى، بەلام خوا رۆزىيەى هەمويان دەدا، وە هى ئیووش دەدا، وە خوا بىسەرەو زانايە.

دووهم: فەرماندان بە كۆچ كردن:

پيغەمبەر ﷺ فەرمانى كرد بەهاوێ بەرپەرەكانى - خوا لىيان رازى بى-، كە كۆچ بكەن بۆ (يەرب)، ئەوبارەو دايكمان (عائشە) -خوا لىي رازى بى- دەلى^(۱): (كاتىك ئەو حەفتا كەسەى، كە پەيماننامەى دوومى - عقبە-يان لەگەڵ پيغەمبەر بەست) گەرانهو بۆ شارى - يەرب-، پيغەمبەر ﷺ بەو دەلى زۆر خوش بوو، چونكە خواى بەرزو شكۆدار قەلایەكى بۆ دروستكرد، وە كەسانىك بوونە پشتيوان و پشتگيرى كە جەنگاوەر و پياوى جوامير بوون، ئنجا دواى ئەو هى موشرىكەكان زانيان، كە مسوڵمانەكان دەيانەوى كۆچ بكەن و برۆن، وە كەمىكيشيان بىستبوويان، كە نوينهەرانى شارى (يەرب) ئە (ئەوس و خەزرج) پەيمانيان بە پيغەمبەر ﷺ داو و مسوڵمان بوون، ئازار و ئەشكەنجەيان لەسەر بروداران زياتر كرد و بەشيوەيەك كەوتنە ئازاردانيان كە پيشتر ئازارى وايان نەدابوون، ئىدى ئە ئەنجامدا هاوێلانى بەرپەزى پيغەمبەر ﷺ داواى مۆلتەيان لە پيغەمبەر ﷺ كرد، كە كۆچ بكەن، (چونكە هاوێلانى بەرپەزى پيغەمبەر ﷺ بەبى مۆلتە نامادە نەبوون كارىكى وا گرنگ بكەن و نيو شارەكە بەجى بۆلن، ئەگەر زياتریش لەو ئازار درابان)، ئنجا پيغەمبەر ﷺ ئە وەلامى ئەو دەفا فەرموى: **{إني أريت دار هجرتكم ذات**

نخل بین لابین، وهما الحرثان... { رواه البخاري ^(۱) }، واته: ټو شویتهی، که کوچی بو ده کهن پیشانم دراوه، شویته که دارخورمای لین و له نیوان دوو بهر زایدایه، که بهرده کانی ره شن... }.

(عائشة) ده لئ: روژنیکیان پیغه مېهر ﷺ به روویکی گه شه وه به هاو ده لانی به ریزی فهرموو: **{ قد أُخبرتُ بدار هجرتکم وهي یغرب، فمن أراد الخروج فلیخرج بها }** ^(۲)، واته: هه وائم پی درا دهر باره ی ټو شویته ی، که کوچی بو ده کهن، ټویش (یثرب) ه، کی ده یه وئ دهر بجی بو ی بجی.

نجا مسولمانه کان ده ستیان کرد به کوچ کردن و هاوکاری یه کدیان ده کرد، دوو دوو سئ سئ، ټوانه ی که خرمی یه کدی بوون به په نهانی ده چوون بو (یثرب)، وه له وئ پشتیوانه کان (الأنصار) هاوکاریان بوون و له مال و حالی خویندا هواندیاننه وه، تا وای لیتهات مسولمانان هه موویان له شاری مه که ده چوون و دوا ی دوو مانگو چهند روژنیک له (بیعة العقبة الكبرى) کهس نه مایه وه له مه که ده جگه له پیغه مېهر ﷺ (أبوبکر) و (علي) - خوا لیان پازی بی-، وه چهند که سیک، که موشریکه کان به زور هیشتیاننه وه، یان یه کی که نه خوش و پیرو په که و ته بوو نه یه ده توانی به ریډا پروا، واته: بهس ټوانه ی، که له بهر هه هویه ک بیت نه یان توانی کوچ بکن، ټوانه له مه که ده مانه وه.

وه یه کهم کهس له هاو ده لانی پیغه مېهر ﷺ که سالیک پیش (په یمانی عهقه به ی گوره) کوچی کرد بوو بو مه دینه، (أبو سلمة بن عبد الأسد) بوو، وه دوا ی ټو (عامر

(۱) صحیح البخاري: ۳۹۰۵، دیاره له سهره تادا به خه ون پیشانی دراوه، دوا ی چهند روژنیک خوا ی کار به جی له ریگای وه حییه وه ناوی شویته که ی پی گوتوه وه هه وائی پیداه.

(۲) طبقات ابن سعد، ج ۱، ص (۳۲۵).

بن ربيعة) و خيزانه كهي (ليلی بنت أبي حثمة)^(۱)، دووهم سويه م كهس بوون كوچيان كرد.

سويه م: هه لويستی کافران و ريگرييان له كوچ :-

له بهرته وهی كهسانی دهم راستو زله زله كانی مه ككه زانیویانه نهو كوچكردنه ی مسولمانان بو شاری (يثر) به بهرنامه يه كي توكمه و دارپژواوه بووه و تهنيا بریتي نه بووه له پاكردن و خوده ريزاكردن، وه زانیویانه كه نهو كار ه خشه يه كي سياسي له پشته وه يه و شتي له سهر بينا ده كړی و، سهره نجام نه وهی له مه ككه بزيان نه كراوه، له (يثر) دهيكه نو هيژو پيژ بنيات دهنين، بويه به هه موو شيوه يه كه هه لوانداوه كه پړی لهو كوچ كردنه بكرنو نه هيلن خه لكه مسولمانه كه مه ككه به جي بيلن، بو نهو مه به سته ش چهند شيوازيكيان به كارهيئاوه، له وانه:

أ- پړی ليگرتن:

وه كو له به سهرهاتي (أم سلمة) و (أبي سلمة) دا ده بينړی، كه ژنو ميړديك بوون - خوا لييان پازي بيټ -، وهك (أم سلمة)^(۲) بومان ده كي پريته وه ده لي^(۳): كاتيک سلمة) ويستی كوچ بكا، خوشتره كهی هيئاو منی خسته سهری و دوايی ريشمه ی خوشتره كهی گرت و ويستی بكه ويته پړی به ره و (يثر)، كاتيک كه خزمه كانم (بني مخزوم) هه ستیان پيكرد، هاتنه سهر ريگاي و پييان گوت: نه گهر خوت ده پړی نه وه ده سه لاتي تومان نيه، به لام نهو نافرته هه يي تمه يه و قبول ناكه ين له گه لت بيټ، منيان برده وه لای خويان، (بنو عبدالأسد) يش، كه خرمانی (أبو سلمة) بوون، گوتيان: مادام ئيه نافرته كهی له گه ل ئيزن ناده نو ليی ده ستيننه وه، ئيمه ش

(۱) طبقات ابن سعد، ج ۱، ص (۳۲۵).

(۲) (أم سلمة) - خوا ليی پازي بيټ - دواي مردنی هاوسره كهی، شووی به پيغه مېهر ﷺ كړدوته وه.

(۳) پروانه: (السيرة النبوية...)، ج ۲، ص (۲۴۲-۲۴۳).

ناھىيلىن كۆرەكە مان لەلەى ئەو ئافرەتە بىئە ئىوانىش كۆرەكەيان پاكىشا، بە جۆرىك خزمەكانى من و خزمەكانى (أبو سلمة) ھەرىكە لەلەى كەو (سلمة)يان رادەكىشا تاكو قۆلى (سلمة) لەجى چوو، وە لە كۆتايىدا من لەلەى خزمەكانم ھەپس كرام، (سلمة)ى كۆرېشم لەلەى خزمەكانى (أبو سلمة) مایەو، وە (أبو سلمة)ش كۆچى كرد بۆ (يشرې)، وە نزيكەى سالىك من بەو شىوھىە مامەو ەو زۆر دەگريام، (كە ئاوا بى كۆرۈ مېرد ماو ەو ەو ھەرىكەيان لە شوئىكەو ئاگاي لىيان نىەو خۆشى وەك دىل ھىلراو ەو ەو ناھىلن كۆچ بكا) تاكو خزمەكانى خۆم بەزەبىيان پىدا ھاتمەو ەو گوتيان: با واز لەو ئافرەتە بىئىن، كە لە كۆرۈ مېردمان كەردو، ئىجا وازيان لى ھىنام و رىگاياندا، كە بېرۆم لە ئەنجامى ئەو ەو خزمەكانى (أبو سلمة)ش كۆرەكەيان دامەو، دواى خزمەكانم ولاخىكيان دامى و منىش لەگەل كۆرەكەم مىلى رېم گرت بەرەو (يشرې) تاكو (تنعيم) چووم، ئەوئ (عثمان بن طلحة)م بىنى، كە تا ئەوكاتەش مسوئلمان نەبوو بوو.

گوتى: ئەو بۆكۆئ دەچى؟

گوتم: دەچم بۆ (يشرې).

گوتى: كەست لەگەل؟!

گوتم: نەخىر كەسم لەگەل نىە.

گوتى: ئەو ناچامىرىيە، كە تۆ بەتەنيا بچى، بۆيە لەگەل ھات ھەتا گەياندىمە ئەوئ (يشرې)، وە ئەنىو عارەباندا پىاوى ھىندە بەشەرم بە ئەدەب و چوامىرم نەدىبوو^(۱)، لە پىشمەو ەو ەو ەو ەو، دواى ئەو ەو، كە دەيزانى ماندو بووم يان پىويستم بە دابەزىن ھەيە، ولاخەكەى بۆ يەخ دەدام و دادەبەزىم بۆخۆشى دەچوو

(۱) لە ئەنىو عارەباندا ھەندىك عادەت و ەوشتى چوامىرەنە ھەبوون، كە شەرع زۆر تەئكىدىيان لەسەر دەكات، بۆ نمونە: ئەم ھەلۆستەى (عثمان بن طلحة).

بۇ شوينىكى دورۇ، وە دەيگوت ئەگەر ئىشت تەواو بوو يان ئىسپراحتەت كىردو
 حەسايەو بە بانگم بکە، دوايى دەھاتەو سوارى ولاخەكە دەبوومەو دەگەوتەو
 پىشەم، بەو شىوہىە تا گەيشتینە نزيك شارى (یشرب) گوتى: ئەوہ (یشرب) و ئەو
 ئەويوہ گەرايەوہ بۇ مەككەو منیش چوومە نپو شار.

ب- رڤاندن :-

يەككى دىكە ئە شىوازەكانى موشرىكەكان بۇ رڤىگرتن ئە كۆچكىردنى
 مسولمانەكان، برىتى بوو ئە (رڤاندن)، واتە: دواى ئەوہى، كە كابرأ كۆچى كىردوہ بۇ
 (یشرب) و گەيشتوتە ئەوئ ئە وڤرا بېھىننەوہ، بۇ وڤنە: بەسەرھاتى (عياش بن أبى
 ربيعة)، كە كورە مامى (أبو جھل) و (الحارث بن هشام) بووہ و براى دايكىشان بووہ،
 (ابن هشام)^(۱) دەگىرڤىتەوہ، كە (عمر بن الخطاب) -خوا لىي رازى بى- گوتويەتى:
 من و (عياش بن أبى ربيعة) ئەگەل (هشام بن العاص) ھەرسىكمان برپارماندا، كە
 بەيەكەوہ كۆچ بکەين، شوينىكمان ديارى كىرد، كە ئەوئ يەكدى بېينىنەوہ، من و
 (عياش) گەيشتینە ئەوئ زۆر چاوەرڤى ھىشاممان كىرد بەلام نەھات، زانىمان كە
 گىراوہ، بۆيە ئىمە رڤىشتىن، دواى ئەوہى چووينە (یشرب) چەند رۆژىكى پىچوو،
 (أبو جھل) و (الحارث بن هشام) ھاتن و بە (عياش) يان گوت ئەبەرئەوہى، كە تۆ
 دايكت بەجىھىشتوہ سوڤندى خواردوہ، كە نە سەرى دايىنى و نە خۆى بشواو، نە
 بچىتە بەر سىبەریش، تا نەتبىنىتەوہ، (عياش) یش بەزەيى پىدا ھاتەوہ.

(عمر) دەلئ: منیش گوتەم: (عياش) ناگات ئە خۆت بى! ئەوہ قەومەكەت
 دەيانەوئ ئە دىن ھەلت بگىرئەوہ، بەخوا ئەگەر دايكت سەرى بخورئ و ئەسپى
 تى بکەوئ، گوئ ناداتى، سەرىشى دەشواو شانەشى دەكات و ئەگەر گەرمای مەككەش
 تىنى بۇ بىنى، دەچىتە بەر سىبەریش.

(۱) سەرچاوەى پىشوو، ج ۲، ص (۲۴۵-۲۴۷).

ئەوئىش گوتى: ئاخىر ھەردەبىي بچم، چونكە ھەندىك مالو سامانم ئەويىيە نەم ھىناوہ....

منىش پېم گوت: (عیاش)! من يەكېكم ئە دەولەمەندەكانى قورەيش، نیوہى مائەكەم بۆ تۆ! بەلام ئەگەليان مەچۆوہ.

گوتى ھەر دەبىي بچم.

گوتم: مادام ھەر دەچى، با ئەو حوشتەرەت وى بدەم، حوشتريكە زۆر بە غارو چاكە، ئەگەر زانیت فيلەو لييان كەوتیە گومان، سواری بەو خۆت دەرباز بکە.

ئیدی (عیاش) ئەگەليان دەچىو بەرلەوہى بگەنە مەككە، (أبو جهل) پىي دەلى: ئەى برازا! ئەو حوشتەرەى من سواربوونى زۆر ناخۆشە تۆزىك لەو حوشتەرەى تۆ لەدواى خۆتەوہ سوارم ناكەى؟

(عیاش) دەلى: بەلىو (أبو جهل) ئە پشتیەوہ سوار دەبى، دوايى بە ھەردووکیان (عیاش) دەگرنو، دەپھیننە خواریو دەستو پىي دەبەستىن دەیبەن ئە مەككە ھەپسى دەكەن.

عومەرىش - خوا ليى رازى بى - حوشتەرەكەشى لەفیس چوو، بەلام دوايى (الوليد بن الوليد بن المغيرة) بە فەرمانى پېغمبەر ﷺ دواى ئەوہى دەفەرموئ: {من لي بعياش بن أبي ربيعة، وهشام بن العاص}؟! و (وليد) یش دەلى: من، ئە (یشرب) ەوہ دەچىت بۆ مەككە، بۆ ئەوہى (عیاش) و (هشام بن العاص) دەرباز بكاو بە نھىنى دەچى شوینەكەيان دەبینیتەوہ، كە تەماشادەكات بە زنجیر بەستوویاننەوہ، بەلام بە شمشیرەكەى زنجیرەكە دەپسیتىو دەربازيان دەكات.

كەواتە يەكى دى ئە شىوازەكانى موشریکەكان بۆ پىگرتن ئە كۆچى ھاوہلانى پېغمبەر ﷺ، بریتى بوو ئە ڤاندن (إختطاف).

ج- بهند کردن:-

یه کیکی دیکه له شیوازه کانی ریگری کردن له کۆچی مسوولمانه کان بو (یشرب) بریتی بووه له (حه پس) کردن، واته هه له مه کهکه زیندانییان ده کردن و نه یانده هیشت کۆچ بکه، بو وینه، به سه رهاتی (هشام بن العاص بن وائل السهمي) - خوا لیی رازی بی- که یه کیک بووه لهو سیانه ی بریاریندا که به یه که وه کۆچ بکه.

(هشام) هه له مه کهکه دا هه پس ده کری و ناتوانی کۆچ بکات، هه وال به (عمر) - خوا لیی رازی بی- ده گات، که (هشام) زور تازارو نه شه که نه جه ده درئ و گوايه هه لکه راپیته وه، بۆیه چهند ئایه تیکی له سووره تی (الزمر) بو ده نیڕی، دیاره نهو ئایه تانه ش زور ئومید به خشن و له ئومید به خشن ئایه ته کانی خوی پهروه ردگارن بو تاوانبارن، وه که فهرمو یه تی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا

مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوْا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلُمُوْا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِعَتَّةٍ وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٥٥﴾﴾ الزمر، واته: (ئه ی موحه مه ده بانگی بهنده کانم بکه) بلی:

ئه ی بهنده کانم، که ده رحه ق به خوتان زیاده ره ویتان کردوه، له ره حمه ت و به زه بی خوا نا ئومید مه بن، خوا له هه موو گونا هه کان ده بووری، وه بکه ریته وه لای پهروه ردگارتان و بو ی ملکه چ بن به ره له وه ی سزاتان بو بی و پشتتان نه گیر، وه بکه وه نه شوین چاکترین شتیک، که له پهروه ردگارتانه وه بۆتان نیڕا وه ته خوار، به ره له وه ی کتوپرو بی ته وه ی هه ست بکه ن سزا (تازار) تان بۆی.

عومه ر ده لی: نهو سی ئایه ته مه به ده ستی خۆم له سه ره چه رمیک نووسی و ناردم بو (هشام بن العاص)، (هشام) یش ده لی: که نهو نامه یه مه به ده ست گه یشت، هه ره چنده ده خوینده وه تییان نه ده گه یشت، دوا یی چوومه شوینی ک و گوتم خوا یه نهو ئایه تانه مه

لږ حالۍ بکه، دوايي خواي به به‌زه‌يي دلۍ روشن کړدمه‌وه و حالۍ بووم، که شهوه ريځاگر دنه‌ويه بو من، که نه‌گهر تووشي هه‌له‌وه کهم و کورپيه کيش بووم، خوا ده‌رگاي توبه‌ي کراوه‌يه، بويه سواړي ولاخه‌که‌م بووم و به‌ريکه‌وتم بو (يشرې).

د - مال لږ زه‌وتکردن:-

يه‌کي دېکه له شپوازه‌کاني بي‌پروايان بو ريځاگرتن له کوچي هاوه‌لاني به‌ريز له (مه‌ککه) وه بو (يشرې)، بريتي بو له مال لږ زه‌وتکردن.

بو وينه: (ابن هشام) ده‌لږ له (أبي عثمان النهدي) يه‌وه بووم گيردراوه‌ته‌وه که گوتوويه‌تي له (صهيب بن سنان) هوه پيم گه‌شستوه که کاتيک ويستويه‌تي هيجه‌رت بکا بو (يشرې) کافره‌کاني (مه‌ککه) پييان گوتوه تو که هاتيه نيومان کابرايه‌کي نه‌دارو هه‌زار بووي و هيچت نه‌بوو، ئيستاش ده‌ته‌وي خوت و مال و سامانه‌که‌ت ده‌رباز بکه‌ي؟ سويند به‌خوا قبول ناکه‌ين برې، (صهيب) يش پي گوتوون: ئايا که ماله‌که‌متان بده‌مي ريم پي ده‌دن برېم؟ گوتويانه: به‌لږ، شه‌ويش ماله‌که‌يان ده‌داتي و کوچ ده‌کات بو (يشرې).

پيغه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌دينه‌وه ده‌فرموي: {ريح صهيب، ريح صهيب}، واته: صوه‌يب قازانجي کرد، صوه‌يب قازانجي کرد^(۱).

وه (عکرمة) ده‌گيرپته‌وه، که کاتيک (صهيب) ويستويه‌تي کوچ بکات، خه‌لکي مه‌ککه دواي که‌وتوون و گرفتيان بو دروست کړدوه، شه‌ويش بويان دامه‌زراوه چل تيري له تيردان ده‌ره‌يناوه پي گوتوون: نه‌گهر بتانه‌وي زيانم پي بگه‌ينه‌ن ناتوانو به هه‌ر تيره‌ي يه‌کيکتان ده‌کوژم، دوايي هه‌تا ده‌ستم شمشير بگري شه‌رتان له‌گه‌ل دا ده‌که‌م، خوتان ده‌زانن من مه‌ردم و ليتان قبول ناکه‌م، ريم به‌ربدن، شه‌و ماله‌ي له مه‌ککه به‌جيم هيشتوه با بو ئيوه‌بي.

(عکرمه) دهلي: هم نايه ته بهم بونه يوه هات بو پيغه مېهر ﷺ ﴿وَمِنْ
الْأَنْاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ ﴿٢٠٧﴾
البقرة، دوايي که پيغه مېهر ﷺ بيني پي فهرمو: {پا ابا يحيى ربح البيع}،
واته: نه ي نه بو يه حيا باز رگانيه که قازانجي کرد^(۱)، نايه ته که شي بو خوينده وه،
ماناي نايه ته که ش ئاويه: له خه لکي هيه، که خوي ده کړي ته وه له پيناوي
ره زامه نديي خوادا (پاره که ي ده داتو خوي ده کړي)، بي گومان خوا بهرام مېهر به
به ننده کاني زور به به زه يي و ميه ره بانه.

بهو شيويه کافره کان هه رچي هوکاره به کار يانه پناوه، بو ريگاگرتن له کوچو
کوچباري هاوه لآن - خوا لييان رازي بيت -، به لام نهوان ناماده بوون ده ستبه رداري
هه موو شتيک بن، له پيناو به جي پنه ناني فهرماني خواو پيغه مېهر ﷺ دا.
ليره دا بومان دهرده که وي که ئيماني هاوه لاني پيغه مېهر ﷺ چه نده دامه زراو
نه له خشاو بووه، چه نده ژياني خويان به قورباني ديني خوا کردوه و ره زامه نديي
په روه رداگاريان مه به ست بووه، که مال و سامان و خوشي ماددي و مه عنه ويان لهو
پيناوه دا وه لاناوه، ژياني دنيا چه نده لاي کافره کان شيرين و مه به ست بووه، نه وه نده و
زياتر له پيناو خوادا لاي هاوه لآن کهم نرخ و بي بابه خ بووه.

له هه موو کات و شوي نيکيشدا هه ربه و جوړه نه ياراني ئيسلام به چه ندين شيواو
هه ره شه ده که ن و چاو له ئيمان داران سوورده که نه وه له پيناو هه لگه پرانه وه و
ساردر د نه ويان و شيوازي جوړاو جوړ بو نه و مه به ست به کار دين، به لام به ئاواتيان
ناگن، چونکه مسولماناني راسته قينه هه موو شتيک و ته نانه ت گيان شيان ده که نه
قورباني نايينه که يان و مه به ست ي هه ره به رزيان ره زامه نديي خوايه.

(۱) رواه الحاكم، وقال: صحيح على شرط مسلم.

کۆچکردنی پیغهمبەر ﷺ له گهڵ (أبو بکر) دا ﷺ به رهو (یشرب):

چۆنیته تی کۆچکردنی پیغهمبەر ﷺ له گهڵ (أبو بکر) - خوا لیی رازی بی - به رهو (یشرب) له ده خالاندا ده خهینه روو، بهم شیوهیه:

یه کم: (ابن اسحاق) ده لئی^(۱): پیغهمبهری خوا ﷺ دواي ئه وهی، که هاوه لانی به ریزی کۆچیان کرد له مه ککه وه بۆ (یشرب)، چاوه رپی ده کرد مؤلته بدری و ئه ویش کۆچ بکا، وه هیچ کهس له مسولمانان له مه ککه نه مابوو مه گهر ئه وهی که چه پس کرابی، یان له ژیر نازارو ئه شکه نجه دامابی، یان نه خوش و په ککه وته بی، جگه له پیغهمبهر ﷺ (أبو بکر) و (علي) - خوا لییان رازی بی - وه ئه بووبه کر چه ند جارێک دواي مؤلته تی له پیغهمبهر ﷺ ده کرد، که ریگای بدا کۆچ بکا، پیغهمبهر ﷺ ئاوا وه لامی ده دایه وه { لا تعجل لعل الله یجمل لك صاحباً }، واته: په له مه که به لکو، خوا هاوه لیکت بۆ پر خسیتی، وه ده یفه رموو: { علی رسلک، فإني أرجو أن یؤذن لي } رواه البخاري^(۲)، واته: راوه ستته! ئومیدم وایه مؤلته بدریم، دیاره ئه بووبه کریش ئومیدی وابوو بیته هاوه لی پیغهمبهری خوا ﷺ له هیجره تدا.

دوهم: (ابن هشام) ده لئی^(۳): کاتی که قوریش زانیان، که پیغهمبهر ﷺ بنکه یه کی جه ماوه ریو و قه لایه کی مه حکمه می بۆ دروست بووه هاوه لانی به ریزی کۆچیان کردوه بۆ (یشرب) و ئه ویش هه رکاتی که بیه وئ ده چیته نیویان و کاری گه وهری له ده ست دی، وه دواي ئه وهی هه واییان پی گه یشت، که وا مسولمانه کان له (یشرب) له لایه ن (ئه وس و خه زره ج) وه پیشوازیان لی کراوه و هه وینراوه وه و پشتیوانی

(۱) سه رچاوه ی پتیشوو، ج ۲، ص (۲۴۸-۲۴۹).

(۲) صحیح البخاری: ۳۹۰.

(۳) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۲، ص (۲۴۹-۲۵۰).

كراون، قورەيشىيەكان ترسان، كە پېغەمبەر ﷺ كۆچ بكا بۆ (يئىرب)، وە لەوئى برپارى پروبە پروبوونە وەيان لە گەل بەدات و ئەو قۇناغەى لاوازىي مسوئلمانان بەسەر بچى و، مسوئلمانان بچنە قۇناغىكى دىكەى ئامادەيى جەنگ و قبول ئەكردنى ئەشكەنجەو، بۆيە سەرانى قورەيش لە (دار الندوة)^(۱)، كە خانووى (قصى بن كلاب) بوو كۆبوونەو و راويژيان كرد، كە دەربارەى پېغەمبەر ﷺ چ برپارىك بەدن! لەوكاتەدا ئىبلىس لەشيوەى پياويكى ريش سىي بەتەمەندا^(۲) دىتە بەر دەرگای (دار الندوة) و پرسىارى لى دەكەن تۆ كىي؟ دەلى: مەن پياويكى بەتەمەم و خەلكى (نجد)م، بىستوومە بۆ مەسەلەيەك كۆدەبنەو وە مەنىش راو پىشنيارم هەيە لەوبارەو بەلكو سوودى لى بىين، شايانى باسشە ئەوانەى لەو كۆبونەو هەيدا بەشداربوون لە زەلزەكانى قورەيش برىتى بوون لە: (عتبة بن ربیعة، شيبة بن ربیعة، ابو سفیان بن حرب، طعيمة بن عدي، جبیر بن مطعم، الحارث بن عامر، النضر بن الحارث، أبو البختري بن هشام، زمعة بن الاسود، حكيم بن حزام، ابو جهل بن هشام، نبيه ومنبه ابنا الحجاج، أمية بن خلف)، ئنجا (أبو البختري بن هشام) راى خۆى دەر دەبرى و دەلى: مەن رەئىم وایە، كە موخەمەد زىندانى بكەين، وە بە كەلەپچەى ئاسن دەست و پىي بەستىن و چاوەرئى بكەين، تا ئە ژوورىكدا دەمرئ، وەك چۆن شاعىرانى پىشوو وەك (زهیر بن أبي سلمى) و (نابغة الذبياني) كە تووشى لادان بوون، بەو شيوەى زىندانى كراون تا مردوون، پېرەمىردە (نجد)يەكە دەلى: ئەو پىشنيارە باش نى، چونكە ئەوانەى، كە شوئىنى كەتون، دىن و هيرشتان دەكەنە سەرى و لە زىندان دەريدين.

(۱) دار الندوة: خانووى (قصى بن كلاب) بوو، كە قورەيشىيەكان بۆ هەر كارىكى گىرنگ لەویدا راويژيان دەكرد و برپارىيان دەدا.

(۲) ئەو پياو بەتەمەنە - ابليس - شەيتانە، كە خۆى بردۆتە سەر شيوەى پياويكى - نەجدىي.

ننجا یه کی دیکه یان ده لای: با دووری بخهینه وه له نیوماندا نه مینئ و بو خوئی ده چیته کوئی با بچی، دوباره کابرای نه جدیی ده لای: نهو پیشنیاره ش به که لک نایه ت، چونکه بوخوتان ده زانن، که نهو پیاوه ئینسانیکي چنده قسه زان و سه رنج راکیشه و کاریگه ریی هیه به بو سه ر نهوانه ی، که قسه یان نه گه لدا ده کات، بویه بچیته هر شوینیک شوینکه وتوانی زور بوخوئی په یدا ده کاو دوايي دیت و ئیشتان له ده ست ده ردیتئ و هه رچی بیه وئ پیتان ده کات.

(أبو جهل) ده لای: من رایه کم هیه نهوانه یه تا ئیستا که ستان فکران پی نه شکابی، گوتیان نهو رایه چیه؟ گوتی: له هر تیره و هوژیک گه نجیکي به هیرو خاوه ن نه سه ب و ماقول و دیار بینین و، یه کی شمشیریکي برهنده و تیژیان بده ینه ده ست و شه و بچه سه ر موحه مده و هه موویان پیکه وه و به یه کجار شه به یخوون بکه نه سه ری و به شمشیر لیی بده ن و بیکوژن و رزگارمان ده بی، نه گه ر وایان کرد، خوینه که ی به نیو هه موو تیره کانی عاره بدا بلاو ده بی و نهو کاتیش (بني هاشم) به ته نیا هیچیان پی ناکریت.

پیره میردی نه جدیی ده لای: قسه ی چاک نه وه یه، که نهو پیاوه کردی، وه من جگه نهو پیشنیاره هیچ بوچوونیکي دیکه په سه ند ناکه م، ئیدی سه ره نجام هه موویان له سه ر نهو ریکه که وتن و بلاوه یان کرد.

خوای بالا ده ست باسی نهو سی پیشنیاره ی کافره کان ده کات و ده فهرموئ:

﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ﴾ (الأنفال، واته: وه (نهی موحه مده!) یادی نهو کاته بکه وه، که نهوانه ی بی پروان پیلانیان ده گیرا، که زیندانییت بکه ن، یان بتکوژن، یاخود ده ربکه ن، نهوان پیلانیان ده گیرا و خواش وه لامی پیلانه که ی دانه وه و نه خشه ی بو ده کیشای، خوا باشتیرین نه خشه دانه ره.

سىيەم:- (بخاري)^(۱) و (ابن هشام)^(۲) له (عائشة) دايكى پروادارانەو - خوا لىي رازى بى - هيناويانه، كه گوتويەتى: پيغەمبەر ﷺ عادەتى وابوو، كه ئەگەر هاتبا پيش نيوەرۆ، يان دواى نيوەرۆ دەهات بۆ مالى بابم، بەلام ئەو رۆژەى، كه پيغەمبەر ﷺ تيدا مۆلەت درا، كه كۆچ بكا له (مەككە) وه بۆ (يئرب) كاتى نيوەرۆ، كه قەت عادەتى وا نەبوو ئەو وهختانەدا بى بۆ لامان^(۳)، هات، كه (أبو بكر) پيغەمبەر ﷺ يىنى، گوتى: دياره شتيك هەيه بۆيه پيغەمبەر ﷺ ئەم كاتەدا ديت بۆ لامان، ئنجا كه هات (أبو بكر) جيگاكەى خۆى بۆ چۆل كردو فەرموى لىكردو پيغەمبەر ﷺ دانىشتو فەرموى: (أبو بكر) كى لىيە با بچيتە دەرەو هەند قسەيه كم هەن، (أبو بكر) گوتى: بە دايك و بابەو بەقوربانتم، تەنيا دوو كچەكم (عائشة و أسماء) لىن، ئىنجا پيغەمبەر ﷺ فەرموى: خوا مۆلەتى پيدام، كه كۆچ بكەم، (أبو بكر) گوتى: ئەى پيغەمبەرەى خوا ﷺ ئايا منيش له خزمەتدا دەم ئەو كۆچەدا؟! پيغەمبەر ﷺ فەرموى: بەلى، (عائشة) دەلى: سويند بەخوا تا ئەوكاتەش نەمدەزانى، كه جارى واهەيه دەگونجى ئىنسان له خوشيان بگرى، تا (أبو بكر)م يىنى، كه له خوشيان فرمىسكى بەچاواندا هاتنە خوار، ئنجا (أبو بكر) گوتى: ئەى پيغەمبەرەى خوا! دوو حوشتى سوارىيم هەن، كه بۆ ئەو مەبەستەم نامادە كردوون، پاشان (أبو بكر) (عبدالله بن أرقط) بەكرى گرت، كه پياويكى زۆر شارەزا بوو، بۆ ئەوەى رېگايان پيشان بدا، وه هەردوو ولاخەكەى ئەلا دانا، تاكو ئەو رۆژەى، كه ئاگادارى دەكەنەو.

(۱) صحيح البخاري: ۳۹۰۵ و ۴۰۹۳.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۲، ص (۲۵۱-۲۵۲).

(۳) چونكه پيغەمبەر ﷺ زۆر موراعاتى خەلكى كردووه له كاتيكدا سەردانى نەكردوون، كه كاتى ئيسراحتيان بى.

چوارهم:- (ابن اسحاق)^(۱) دهلئ: نه مزانيوه، که هيچ کهس بهو کړچکردنې

پيغه مبهري زانيبي جگه له (أبو بكر) و (علي) و دوو کچه کهي (أبو بكر) - خوا له هه موويان رازی بې-، وه پيغه مبهري ﷺ عه لي به جيهيشت له شويڼي خوې بؤ ئه وهی ئه و نه مانته و راسپاردانه ی خه لک که له لايان دانا بوو، دواي ئه وهی که بهره و (يثر) کؤچ ده کات، ئه و راسپاردانه بداته وه ده ست خاوه نه کانيان، چونکه هه رکه سيک له (مه که) شتي کي گرانبه هاي هه بوو بايه و له فه وتاني ترسابايه، له لاي پيغه مبهري داده نا ﷺ، دياره پيغه مبهري ﷺ ئه و نه ده ئه ميندارو جيي متمانه ی خه لک بووه، که هه نديک له وانه ی باوه ريشيان پي نه بووه، شتي خويان له لا داناوه به ئينسان يکي راست و ساغو ئه مينداريان زانيوه، بويه پيوسته مسولمان له گه ل کافرانيشدا له و ئاسته به رزه ی، که ره و شتي ئيسلامي ده يخوازي، نه يه ته خوار، وه له گه ل هه موو که سدا به باشه و بهو شيويه ی که شهرع ده لئ مامه له بکات.

پينجهم:- (ابن هشام)^(۲) دهلئ: ئه و شه وهی که بريار بوو پيغه مبهري ﷺ مه که

به جي بهي لي (جبريل) هاته لاي و پي گوت: (لا تبقر هذه الليلة على فراشك الذي كنت تبیت فيه)، واته: ئه مشه و له سه ر ئه و جي گايه ی که جاران تييدا ده خه وتي مه مينه وه، دواي ئه وهی که شه و تاريک دادئ، کافره کان کؤ ده بنه وه و چاوه ريي ده رگاي مائي پيغه مبهري ﷺ ده که ن، که داخو که ی ده خه وئ بؤ ئه وهی شهبه يخووني بکه نه سه رو په لاماري بدن، پيغه مبهري ﷺ، که ئاويان ده بينئ به (عه لي) ده فهرموئ: {نم على فراشي وتسج بردي هذا الحضرمي الاخصر فم فيه، فانه لن يخلص اليك شيء تکرهه منهم}، واته: له سه ر جي من بخه وه و، به و پؤشاکه خه ضره مييه سه رزه ی من خوت داپؤشه، وه هيچ شتيک، که پيت ناخؤش بي له وانه وه به تو ناگات.

(۱) سه رچاوه ی پتځو، ج ۲، ص (۲۵۲).

(۲) هه مان سه رچاوه، ج ۲، ص (۲۵۰).

شەشەم:- ئەو ^(۱) شەھەر پېغەمبەر ﷺ، كە لەمال چۆ دەر، چنگە خۆلىكى ھەلگرت و بەسەر سەرى كافرەكانى دا كرد، خۆى زالو شكۆدار چاوى كافرەكانى لە ئاست ئەودا كۆيژ كرد، وە سەرەتاي سوورەتى (يس)ى خويند تاكو: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ ﴿١﴾ بس، وە پېغەمبەر ﷺ كە ئەم ئايەتەى خويند، ھىچ كام ئەوانە نامىيىت كە خۆيان بۆ مەلاس دابو، كە ھەندىك خۆلى نەكەويتە سەرى، دواى ئەوھى كە پېغەمبەر ﷺ دەرباز دەبى، يەكەك لە كافرەكان پىيان دەلى: ھا، ئەو چاوەرپى چى دەكەن؟ ئەوانىش دەلىن چاوەرپى موحەمد دەكەين، كابرا دەلى: بەدبەختىنە موحەمد رۆيى و دەربازى بوو، يەكەك لە كۆمەلەكە دەچىت لە درزى دەرگاگەى مالى پېغەمبەرەو تەماشى دەكات، دەلى نەخىر وانىە ئەو ھەر لەسەر جىگەى خۆيەتى و نەھاتۆتە دەر، وە ئەوان تا بەيانى چاوەرپى دەكەن، دوايى بۆيان دەرەكەوئ كە ئەوھى لە جىگاگە دىتە دەرى (عەلى)يە -خو لىي پازى بى-.

ھەوتەم:- (ابن ھشام) ^(۲) دەلى: دواى ئەوھى، كە پېغەمبەر ﷺ ئەو شەھەر دەچى بۆ مالى (أبو بكر) لە دەرگاى دواوھى مالى ئەبووبەكرەو دەچنە دەر نەك لە دەرگاى ئاسايىيەو، وە لەوئو پىكەو لەگەل پېغەمبەر ﷺ دەچن بۆ ئەشكەوتىك لە شاخى (ثور)، كە چىايەكە لە خوار مەكەو پىچەوانەى ئاراستەى شارى (يثر)ە، بۆ سەرلىشىواندننى كافرەكان، وە لە كاتى دەرچوونىدا پېغەمبەر ﷺ لە شوئىنىك بەناوى (حزورة) وەستاو فەرمووى: ((وَاللّٰهُ اَنْتَ لَخَيْرِ اَرْضِ اللّٰهِ وَاَحَبُّ اَرْضِ اللّٰهِ اِلَى اللّٰهِ، وَلَوْلَا اَنِي اُخْرِجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ)) ^(۳)، واتە: سوئند

(۱) ھەمان سەرچاوە، ج ۲، ص (۲۵۱).

(۲) سەرچاوەى پىشوو، ج ۲، ص (۲۵۲-۲۵۳).

(۳) رواه الترمذى: ۳۹۲۵.

به خوا تو باشتړین سه رزه مینی خوی و خوشه ویستتړین سه رزه مینی خوی لای خوا، وه نه گهر لیټ دهر نه کرابام، بوخوم به جیم نه ده هیشتی.

پاشان (أبوبکر) دوی راویژکردنی به پیغه مبهړ ﷺ بهم شیوه یه نه خشه ی کار داده نی:

(۱) فه رمان ده کات به (عبدالله) ی کوری، که رژی له نیو شاربې و هه ست رابگری داخو دهنگو باس چیه و کافره کان چی ده لیټ دهر باره ی پیغه مبهړ ﷺ؟! وه دوی نه وه و لانه یان بو به ری.

(۲) فه رمان ده کات به (عامر بن فهیره)، که شوانی مه رده کانی (أبوبکر) بووه، که نیواران مه رده کان به لای نه واند ا به ری بو نه وه ی سوود له شیر ده کیان ببین و نه گهر پیویستیشی کرد، لیان سه ربیرن، شوین پیی نه وانش، یان هی (عبدالله) ش بسرنه وه.

(۳) وه فه رمانیش ده کا به (أسماء) ی کچی، که شه وانه خواردنیان بو بینت^(۱)، وه هندیك جار به پشتینه که ی خوی خواردنه که ی به ستوه و، جاریکیان بو نه وه مه به سته که رتی کردوه، بویه پییانگوتوه خاوه ن دوو پشتین (ذات النطاقین)، وه که له (صحيح البخاري) دا هاتوه^(۲).

هشتم:- (ابن هشام)^(۳) ده لی: شه وی، که ده چنه نیو نه شکوه ته که وه، له پیشدا (أبو بکر) ده چپته نیوی ده گهری و ده ست به نیو هه موو کونه کاند ا ده گیري، نه وه که درنده یه که، ماریك، شتیکی زیان به خشی لیبت، ئازار به پیغه مبهړ ﷺ بگه یه نیو (أبو بکر) خوی کردوته به لاگیره وه بو پیغه مبهړ ﷺ، چونکه هه موو جاری، که گوتوویه تی: (دايك و بام فیدات بن!) (فذاك أُمي وأبي) نه وه هه ر به قسه

(۱) هه مان سه رچاوه ی پیشو، ج ۲، ص (۲۵۳).

(۲) (صحيح البخاري): ۳۹۰۷.

(۳) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۲، ص (۲۵۲).

نه‌بوه، به‌لکو به کرده‌وه ناماده بووه خوئی به‌فیدا بکات، تنجا دواى شه‌وهی، که دلتیا ده‌بی شه‌شکوه‌ته که هیچی لینیه، داوا له پیغمه‌مبهر ﷺ ده‌کا که بجیتته ژوروی، به‌و جوره پیغمه‌مبهر ﷺ (أبو بکر) سی رۆژان له‌و شه‌شکوه‌ته‌دا ده‌میننه‌وه، قورپیشیه‌کانیش که ده‌زانن هه‌ردوکیان له مه‌ککه ده‌رچوون (۱۰۰) حوشت‌ر ده‌کهنه خه‌لات بو هه‌رکه‌سیک، که پیغمه‌مبهر ﷺ (أبو بکر) به زیندوویی یان مردوویی بییتته‌وه به‌رده‌ستیان.

دیاره موشریکه‌کانی مه‌ککه زۆر به بایه‌خ پیدانه‌وه به‌دواياندا ده‌گه‌رین و ده‌کهنه پشکنین و گه‌ران و پرسیار، وه هه‌ندیکیان ده‌گهنه شه‌شکوه‌تی (ثور) و ده‌روپشتی، له‌وباره‌وه (أبو بکر) -خو لیی رازی بی- ده‌گه‌ریتته‌وه: ((قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ وَأَنَا فِي الْغَارِ لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ نَظَرَ تَحْتَ قَدَمَيْهِ لَأَبْصَرْنَا، فَقَالَ: مَا ظَنُّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ بِإِثْنَيْنِ اللَّهُ تَالِثُهُمَا))؟ رواه البخاري^(۱)، واته: ته‌ماشام کرد پییه‌کانیانم بینى له کاتی‌کدا ئیمه له‌نیو شه‌شکوه‌ته‌که‌دا بووین و شه‌وانیش به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه بوون، گوتم: شه‌ی پیغمه‌مبهری خوا! شه‌گه‌ر یه‌کیکیان ته‌ماشای بن پیی خوئی بکا ئیمه ده‌بینی! شه‌ویش فه‌رموی: شه‌ی (أبو بکر)! گومان‌ت چۆته به‌رانبه‌ر دوو که‌س، که سییه‌مینیان خوا بی‌ت؟! خوای په‌روه‌ردگاریش له‌وباره‌وه شه‌و ئایه‌ته‌ی ناره‌ده‌خوار، که ده‌فه‌رموی:

﴿إِلَّا نَضْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَاقِبًا أُثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة، واته: (شه‌ی مسولمانینه!) شه‌گه‌ر ئیمه پیغمه‌مبهری خوا

سهرنه خه نو پشته نه گرن، نهوه بېگومان خوا سهري ده خاتو په کی ناکه وئ، کاتیک که نهوانه ی بی پروان ده ریانکرد له شاره که ی، دووه می دووه کان بوو له نه شکه وته که دا، کاتیک که به هاوه له که ی ده گوت: خه مت نه بی خوا له که لمانه، خواش نارامی خوی نارده سهری، وه به کومه لیک سهر باز پشته گیری کردو یارمه تیدا که نهوه نه تانده بینین، وه خوا وشه ی نهوانه ی بی پروان سهره وژیر کردو فیل و پیلانی نهوانی وه بن خست، وه بېگومان ههر وشه ی خواو نه خشه ی خوا له سهره وه یوه به ته نکید خوا بالاده ستی کار به جی یه.

نویسم:- (ابن هشام)^(۱) ده لی: دوا ی نهوه ی، که سی شه وه کان تی په رین، خه لک ورده ورده نارام بووه، نهوه کابرایه ی که به کریان گرتبوو (عبدالله بن أریقط) که تا نهوه کاتیش ههر موشریک بوو، خوشتره کانی بو هینان، وه خوشتریکی شی بو خوی هی نابوو، نجا (أسماء) ی کچی (أبو بکر) - خوا له هه ردو وکیان رازی بی-، خواردنی بو ده هینان له تیله که ی ناندا (شتیک، که نان و پیخوری تیده که ن)، به لام په تی له بیر چو و بوو پی ببه ستی، له به ره وه پشته نه که ی خوی کرده دوو به ش، به شیکیان ده می سفره که ی پی به ست، به شه که ی دیکه شی کرده پشته ی، وه ک پی شتریش باسما ن کرد.

به و شیوه یه پیغه مبه ر ﷺ له گه ل (أبو بکر) به ری که وتن بو (یشرب) و دوا ی به ری که وتن یان چه ند شتیک روویاندا:

(۱) (أسماء) ده‌لې^(۱): (أبو جهل) هات بؤ مالمانو لېي پرسيم بابت له كوي‌يه؟
گوتم: نازانم، هەر كه وامگوت يه‌ك زله‌ی لېدام گواره‌كه‌م له گوي پهرې،
دياره كابرايه‌كي زور ناجوامير بووه زوربه‌ی كافرانيش ه‌روان.

(۲) (أبو قحافة)^(۲) بابي (أبو بكر)، كه كوير بووه، به كچه‌كاني (أبو بكر) ده‌لې:
باشه ئه‌ري رڼه (أبو بكر) رويشتوه، هيچي بؤ به‌جي هيشتون؟! (أسماء)
ده‌لې گوتم: به‌لې باپيره خه‌مت نه‌بي، له‌كاتيدا، كه هيچيشي بؤ
به‌جي نه‌هيشتبويو و ه‌موو ماله‌كه‌ی له‌گه‌ل خويدا بردبوو، كه پينج ه‌زار
يان شه‌ش ه‌زار درهم بوو، به‌لام بؤ‌ئوه‌ی دلي باپيرم (أبو قحافة) نار‌حه‌ت
نه‌بي، كومه‌ليك به‌ردم هي‌ناو له‌و شوينه‌م كرد، كه پاره‌ی تيدا داده‌نرو
په‌شته‌ماليك به‌س‌ر‌داداو ده‌ستم گرتو، پيم گوت: ئه‌وه‌تا ده‌ستي لي بكوته!
ئو‌يش ده‌ستي ليداو، گوتي: نه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بؤ به‌جي هيشتبون زور باشه.

(۳) يه‌كي‌كي دي له‌و پرووداوانه ئه‌ويه، كه (سراقة بن مالك) به‌دواي پيغه‌مبه‌ر
ﷺ (أبو بكر) ده‌كه‌وي، بؤ‌ئوه‌ی بيانگرې، كه له‌ صحيحې بوخاريشدا
هاتووه^(۳)، جا ه‌رچه‌نده به‌س‌ره‌هاته‌كه‌ی دريژه به‌لام به‌كورتې سوراقه ده‌لې:
كه بيستم پيغه‌مبه‌ر ﷺ (أبو بكر) رويشتون، وه قورپه‌يش (۱۰۰)
خوشتريان كرده به‌خه‌لات بؤ ه‌ركه‌سيك كه بيانگرې، منيش زانياريه‌كم
پي‌گه‌يشتبوو، كه به‌لاي ده‌رياي سووردا رويشتبون، بؤيه به‌دزي
قورپه‌يشيه‌كان رويشتم، كاتي‌ك ليان نزيك بوومه‌وه بينيم (أبو بكر) -خوا لي
رازي بي- (عامر بن فهيرة) ه‌شي له‌ پشت خوي سوار كرده بؤ ئه‌وه‌ی
خزمه‌تيان بكا، سوراقه ده‌لې: ته‌ماشام كرد دوو ولاخ دياربوون كه سي
نه‌فهران به‌س‌ره‌وه بوون، نزيكيان بووم ولاخه‌كه‌م س‌ر چنگي‌كي بردو كه‌وت،

(۱) ه‌مان س‌رچاوه‌ی پيشوو، ج ۲، ص (۲۵۳).

(۲) ه‌مان س‌رچاوه‌و به‌رگ، ص (۲۵۴).

(۳) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۲، ص (۹۶-۹۷)، صحيح البخاري: ۳۹۰۶ و ۳۹۰۸.

دوايى هه ښايه وه و ديسان كه نزيكتر كه وتمه وه يو جارى دوهم ولاخه كه م كهوت، سهرم سوړما!! دوايى هه ستايه وه و كه نزيكتر كه وتمه وه يو جارى سي يه م ولاخه كه م كهوت و پي يه كانى روچوون، وه دوو كه ليكيش كه و ته نيوان من و نه وانه وه، زانيم نه وه شتيكي خواييه، بويه نه مانم خواست و گوتم: من (سراقة) و نه گهر بگه مه لاتان هيچ زياننكم بوټان نابي، پيغه مېر صلى الله عليه وسلم به (أبو بكر) فېرموو: پي ي بلې: چيت ليمان ده وي؟! (أبو بكر) يش وايگوت، منيش گوتم: ده مه وي نامه يه كم يو بنووسن، كه نيشانه بي نه نيوانماندا ئيدى نامه كه يان له ئيسقائينك يان له چهرمىك، يان له قوماشيكدا يو نووسيمو يو هه لدام... پاشان سوراچه باس ده كات، كه چوڼ پاش نازاد كړدى مه كه كه چو ته خزمهت پيغه مېر صلى الله عليه وسلم له (الجعرانة) و نامه كه ي پيشاندا وه و مسولمان بووه.

د يه م :- (ابن هشام) ^(۱) ده لي: خه لكي مه دينه گوتو يانه: ئيمه كه بيستان پيغه مېر صلى الله عليه وسلم ده رووه به ره و مه دينه، هه مو روژيك له دواى نوږي به يانيه وه، تا نيوه رو چاوه ريمان ده كرد، وه كه دنيا گهرم ده بو و ده چو وينه وه مالى، يان له ژير سي به رى دارخورماياندا چاوه ريمان ده كرد، تا روژيك يان كابرايه كي جووله كه هاواري كرد: نهى نه وهى قيله (بنى قيلة): نه و كه سهى كه چاوه ري ده كه ن هات، وه ئيمه ش هه مو و چو وينه ده ري و پيشوازييمان له پيغه مېر صلى الله عليه وسلم كرد.

كه چو وين پيغه مېر صلى الله عليه وسلم له سي به رى دارخورمايه كدا دانيشت بوو، وه (أبو بكر) يشى له خزمهتدا بوو، كه ته مه نى له ته مه نى نه و نزيك بوو، زوړ به شمان پيغه مېر خوامان نه بيني بوو صلى الله عليه وسلم بويه نه مانده زانى، كه كامه يان پيغه مېر ده! خه لك زوړ كو بونه وه تا واي لي هات نه و شوينه، كه پيغه مېر لي بوو صلى الله عليه وسلم هه تاوى هاتى، (أبو بكر) يش هه ستاو به كراسه كه ي خوى سي به رى يو كرد، نه و جار

ناسيمان، ئەگەر نا پېشتەر واماندهزانی (أبو بكر) پېغەمبەرە (لەبەر ئەوەى سەر و رېشى لە ھى ۱۱ سېى تر بوو، -خوا لىي پازى بىت-) (۱).

لە كۆتايى باسو لىكۆلئىنەو ماندا دەربارەى كۆچكردنى پېغەمبەر ﷺ لە مەككەو بۆ (يەشرب)، ئامازەيەكى كورت بە چەند مەسەلەيەك دەكەين:

(۱) تىكگيرانى حەق و ناحەق شتىكى حەتمىيەو، نەيارانى بەرنامەى خوا ھىچ كاتىك بانگەوازو پەيامى پېغەمبەرانىان قبوول نەبوو، لە بەرانبەريان وەستانو دژايەتيان كردوونو توندوتىژىي، ھەرەشەيان لە بەرانبەردا بەكارھىنان.

(۲) پېغەمبەر ﷺ بەرنامەيەكى تۆكمەى بۆ كۆچكردن لە مەككەو بۆ (يەشرب) داناوو وردەكارىي زۆرىي كردو:

أ - ئامادەكردنى ولاخى سوارىي.

ب - ديارىكردنى (أبو بكر) وەك ھاوړىي سەفەر، كە ئەمەش ئەوپەرى متمانەو باوهرى پېغەمبەرى خوا ﷺ دەگەيەنى بە (أبو بكر) و ھەلبەتە ژيانى ئەبوبەكرىش -خوا لىي پازى بى- دەريخست، كە بەراستى شايستەى ئەو متمانەو باوهرىيەنەى خۆشەويستەكەى بوو!

ج - دەرچوون بە شەو.

د - دانانى (علي) لە جيگاي خۆى و پېسپاردنى چەند ئەركىك، وەك دانەوھى ئەو سپاردانەى، كە موشرىكەكانى مەككە لەلای پېغەمبەرى خوا موخەمەدى ئەمىنو راستگۆ دايانابوون، بە خاوەنەكانيان، ديارە ديارىكردنى (عەلى) یش رەزاي خواى لىي بۆ ئەو ئەركە گرنگو مەترسیدارە، كە ئەو كاتە تەمەنیشى كەمبوو رێزو خۆشەويستى پىگەى ناوازەى (عەلى) - رەزاي خواى لىي - لای پېغەمبەر ﷺ پيشان دەدات.

هـ- دانانی (عبدالله) کورې (أبو بکر)، که دهنگو باسی شاری مهککەیان بۆ بهرې، تاكو ناگاداری جموجوړلې نهیاران بن.

و- دیاریکردنی کهسیکی شارهزا به ریځای سهفهر، بهناوی (عبدالله بن أریقط)، ههړچهنده کافیش بووه، بهلام دیاره جیی متمانه بووه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گیه‌نې، که له ئیسلامدا دهستی مسولمانان کراویه بۆ سوودوهرگرتن له تواناو وزه به‌هره‌ی هه‌رکه‌سیک با مسولمانیش نه‌بې، به‌مه‌رجیک جیی متمانه و باوه‌ر بې

ز- رۆژانه نزیک‌کردنه‌ی رانه مه‌ری (أبو بکر) بۆ خواردنی شیرو به مه‌به‌ستی سپینه‌وه‌ی شوین پییه‌کانیان.

ح- هیترانی خواردن بۆ ئه‌شکه‌وتی (ثور) له‌لایهن (أسماء) ه‌وه.

وهک ده‌بینن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ر‌ه‌چاوی سه‌رجهم هوکارو پ‌یداو‌یستییه‌کانی ئه‌و کارو سه‌فه‌ره‌ی کردوه.

۳) کوچ کردنو به‌جیه‌یشتنی نیشتمانو که‌سو خرمو به‌رژه‌وه‌ندییه دنیا‌ییه‌کان، گه‌وره‌یی ئامانج دیاری ده‌کاو به‌لگه‌ی قوربانیدانه له‌پ‌یناو ر‌ه‌زامه‌ندی خوادا.

۴) پروودانی چهند موعجیزه‌یه‌ک بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و سه‌فه‌رو کوچه‌دا، وهک:

أ- ته‌ونکردنی جالجالوکه له‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌دا وهک له‌ (مسند الأمام احمد) دا هاتوه، بۆئه‌وه‌ی کافره‌کان گومانیان نه‌بې له‌نیو ئه‌و ئه‌شکه‌وته دان.

ب- که‌وتنو و ر‌وچوونی ولاخی (سرافقه) له‌ زه‌وی دا کاتیك به‌دوای پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وت بۆ ئازاردانی.

ج- نه‌بینرانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌لایهن کافره‌کانی مه‌ککه‌وه، له‌کاتی هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی له‌ مالو کوچ‌کردنیدا.

بنیاتنانی کۆمه‌لگا و ده‌وله‌تی ئیسلامیی

پاش ئەو هی پیغه‌مبەر ﷺ پەیماننامە ی دوو هەمی (عقبە) ی ئەگەڵ (ئەوس و خەزرج) دوو تیرە ی هەره بەهیزی شاری (یشرب) دا بەست، وە بنکە ی جەماوەریی پەیدا کرد، مۆلەتی بە هاوەلانی بەریزیدا کە کۆچ بکەن، بۆ ئەو هی ئەگەڵ مسوڵمانانی شاری (یشرب) دا پیکه‌وه ئەو ئ کۆمه‌لگای ئیسلامیی پیکه‌بینن، دوایی خو‌شی ئەگەڵ (أبو بکر) دا -خوا لیی رازی بی-، کۆچیان کردو ئە پۆژی دووشەممە ی مانگی (ربیع الأول) سالی (۱۴) ی پیغه‌مبەرایەتی، بەرامبەر بە (۲۳) ی مانگی (ئەیلوول) ی سالی (۶۲۲) ی زاینی، گەیشته نیو هۆزی (بنی عمرو بن عوف) و ئە ناوچه‌یه‌ک کە پیی دەگوتری: (قباء) ئە مائی (کلثوم بن الهمد) دامەزرا، (ابن هشام) ^(۱) دەلی: پیغه‌مبەر ﷺ ئە مائی (کلثوم بن هدم) بوو، بەلام کاتی‌ک میوانی هاتو، یان کۆبونه‌و هی ئەگەڵ مسوڵماناندا کردو، چۆتە مائی (سعد بن خیشمە) ئەبەرئەو هی مائه‌کە ی ئە مائی (کلثوم بن الهمد) فراوانتر بوو، چەند پۆژی‌ک ئەو دوو مائه‌دا ماوەتەو، (علي) یش -خوا لیی رازی بی-، دوای ئەوان سی پۆژ ئە (مەککە) ماوەتەو، دوایی ئە (قباء) گەیه‌وتە پیغه‌مبەر ﷺ، ئنجا پیغه‌مبەر ﷺ ئەو شوینە ی، کە لیی دامەزراو (قباء)، فەرمان دەکا مزگەوتی‌ک دروست بکری، وەک خوا لەوبارەو دەفەرموی: ﴿...لَمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ...﴾ (۱۰۸) التوبة، دیارە ئەو کاتە (قباء) نەکەوتبو نیو شاری (یشرب)،

به لكو له لاپېرې شار بو، هه ربوایه ش دوايی ته نیا به مزگه وتی پیغه مېهر ﷺ
گوتراوه: مزگه وتی (مه دینه)، به لام له نه نجامی فراوانبونی شاری (مه دینه) دا،
هه موو نهو مزگه وتانه ی که له سه رده می پیغه مېهر دا ﷺ له ده ور به ری شار بوون،
نیستا که تونه ته نیو شاری مه دینه وه.

که واته: مزگه وتی (قبا) پیش مزگه وتی پیغه مېهر ﷺ بینا کراوه.

پیغه مېهری خوا ﷺ رڅزانی دوو شه ممو سی شه ممو چوار شه ممو پینج شه ممو له
ناوچه ی (قبا) بو، لهو دوو مالهی ناماژهمان پی کردن، دوايی رڅزی جومعه به ره و
نیو شاری (یشرب) به رپکه وت، که گه شته نهو ی خه لکی هه موو چوون بو
پیشوازی و هه موو تیره و هوزه کان ناماده یی خویان ده ربړی و هه ریه که داوی له
پیغه مېهر ﷺ کرد بچیته لای نهو، بویه پیغه مېهر ﷺ فهرمووی: له ولاخ
(حوشتر) هکم گه رپن، فهرمانی پی کراوه له کو ی بوه ستی و لا بدا، ئیدی حوشتره که ی
ده روا تا ده گاته شوینیک پیی گوتراوه: (دار بني مالك النجار) لهو ی حوشتره که ی
دهو ه ستی و پال ده که و ی، نهو شوینمهی که حوشتره که شی تی دا یه خ ده بی جیخوون
(مربد) یک (نهو شوینمهی که خورمای له سه ر کو ده کریته وه و پاک ده کریته وه) ده بی و هی
دوو مندالی هه تیو ده بی و به ناوی: (سهل و سهیل) کورانی (رافع بن عمر)، دوا ی
نهو ی که حوشتره که له جی خه رمانه که یه خ ده بی، پیغه مېهر ﷺ لیی دیته خواری و
فهرمان به هاوه لانی ده کات مزگه وتی خو ی له شوینی نهو جی خه رمانه بنیات
بنین^(۱)، لهو رڅزه شه وه، که پیغه مېهر ﷺ ده گاته (یشرب) نهو شاره ناوی ده نری:
شاری پیغه مېهر (مدینه الرسول) و دواتر هه ر به (مه دینه) ناوده بری.

(۱) دوا ی نهو ی، که پیغه مېهر ﷺ نهو جیخوونه لهو دوو مناله هه تیوه ده کر ی، که یه کیك له
هاوه لان پاره که ی ددها.

ئەو ماوەیەش تا مزگەوت دروست کرا، پێغەمبەر ﷺ لە مائى (أبو أيوب الأنصاري) نیشته جئ بوو، کە خانوویەکی دوو قاتی هەبوو، پێغەمبەر ﷺ بۆ ماوەی چەند رۆژێک لەوێ دەمینیتەوه، دواى ئەوێ کە مزگەوت بێناکراو چەند ژووریکیش لە تەنیشت مزگەوتە کەوه بۆ پێغەمبەر ﷺ دروستکران، پێغەمبەر ﷺ کەلۆپەلەکانى خۆى گواستەوه بۆ یەکیك لەو ژوورانە، کە ئەوکات پێیان گوتراوه: ژوورەکان (الحجرات) و سوورپەتییکی قورئانیش بەوناوەوه ناوناوه، (حجرات) کۆى (حجرة) یە واتە ژوور، چونکە پێغەمبەر ﷺ بۆ هەریەکیك لە خێزانەکانى ژووریکی سادەى لە تەنیشت مزگەوتە کەى خۆیەوه دروست کردبوو.

له لاره كۆمهاله به مهكان ئه كۆمهاله
Stay in touch on social media
ئهن مهكهم بهر مهوالمه ئه كۆمهاله

پاڤه باندنئ مهكهمه مامۆستا عهلى بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عهال بابير/ AliBapir

پاڤه باندنئ مهكهمه مامۆستا عهلى بابير

كه ناله

پاڤه باندنئ مهكهمه مامۆستا عهلى بابير

بنه ماکانی کومه لگاو دهوله تی ئیسلامی

یه کهم: کۆچکه ران و پشتیوانانی، تیگه یه نراو و پیگه یه نراو :-

یه کهمین بنه مای سه ره کی، که پیغه مبه ر ﷺ کومه لگای ئیسلامی لی
 پیگه یناوه، ئه و ئیماندارانه بوون که له مه ککه وه کۆچیان کرد بۆ مه دینه و ئه وانه ش
 که له مه دینه بوون و هاوکاری کۆچکه رانیان کردو پالپشتی ئیسلام بوون، واته :
 (مهاجرون وأنصار)، که ئه وکات مسولمانان یان کۆچکه ران یان پشتیوانان بوون،
 تیگه یشتوو و پیگه یشتوو بوون، وه ک خوا ی پهروه ردگار زه قترین و دیارترین سیفه و
 پیگهاته کانی کۆچکه رو پشتیوانانمان بۆ باس ده کات و سه ره تا ده رباره ی کۆچکه ران
 ده فه رموی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (۸) الحشر، له پیش ئه و
 ئایه ته دا باسی دابه شکردنی (فیء) (۱) ده کاو ده فه رموی: بۆ ئه و کۆچکه رانه یه که له
 مال و سامانی خۆیان ده رکارون، ئه وه که ده یخوازن له پهروه ردگاری خۆیان بریتیه له
 ره زامه ندیی و به خششی ئه و (یانی: ئه وه ی پالی پیوه ناو مال و حال و به ره زه وه ندیی و
 خاکی خۆیان به جی به یلن، ئه وه یه که خوا پاداشتیان بداته وه که به هه شته، وه لیشیان
 رازی بی، که بیگومان ره زامه ندیی خوا گه وره تره له به هه شته کهی، وه ک ده فه رموی:
 ﴿...وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۷۲) التوبة، ئنجا
 ده فه رموی: ﴿...وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ...﴾ (۸) الحشر، واته: خوا پیغه مبه ری خوا
 سه رده خه ن (یانی: ئه و دینه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ له لایه ن خوا وه هی ناویه تی و

(۱) (فیء) ئه و ده سته و ته یه، که به ی جه نگ له نه هلی کوفر ده گیرئ.

رایگەیانندو، سەهری دەخەن و پشتی دەگرن) ﴿...أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (۸) الحشر، واتە: ئەوانەن راستان، (یانى: ئەوانەن كە ئەگەڵ خوادا راست دەكەن، چونكە (صدق) بریتىيە ئەوەی، كە ئینسان راست بێ واتە: عەقیدەو ئیمان و دڵ و زمان و کردەو... هتدی راست بێ، ئەگەڵ خوا و خۆی و دەرووبەریدا).

ئەجا دەربارە ی پشتیوانانیش دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

الحشر، واتە: وە ئەوانە ی، كە لەپیش ئەواندا (لە پیش كۆچكەراند) نیشته جی بوون ئە مەدینەدا و کردیان بە بارەگای ئیمان (بێگومان كۆچكەران پیش پشتیوانان ئیمانیان هێنا بوو، بەلام پشتیوانان لە پیش كۆچكەراند مەزلگا و هەوارگەیان بۆ ئیمان بنیاتنا) ئەوەی كۆچی كردووە بۆ لایان خۆشیان دەوین، (واتە: نەك هەر پێی قەڵس نین كە دەچنە سەر مال و حالیان، بەلكو زۆریشیان پێ خۆشە) وە ئە دەروونی خۆیاندا هەست بە هیچ پێویستیەك ناكەن ئەوەی كە بە كۆچكەران دەدریت، وە بەسەر خۆیاندا هەڵیانده بژێرن ئەگەر بۆ خۆشیان پێویستیان پێ بێ، { (إِشَار) ئەوەیە كە خەلك بەسەر خۆتدا هەلبژیری ئە چاكەو بەخشیندا، پێچەوانەكەشی (اَثَر) یانی: خۆت بەسەر خەلكیدا هەلبژیری } ، وە هەر كەسێك خۆ ئە پزێنی نەفسی بپارێزێ، ئائەوانە سەرفرازن، (یانى: ئەوانە هیچ جۆرە پزێنی و چرووكیەكیان ئە دەرووندا نیە بەلكو سەخاوەت و بەخشندەیی و دلقراوانییەكی زۆریان هەیه و پێیان خۆشە هەموو خێرو خۆشییەك بۆ ئەو خوشك و برا موحتاج و كۆچكەرانیان بێ، ئاوا خواى پەرەدگار بە زەقترین وە بە دیارترین وەسفەكانیان، باسی ئەو دوو كۆمەلە مسوڵمانە دەكات، كە ئەوكات كۆمەلگای ئیسلامیان پێكهێنا بوو.

ننجا نه وهى، كه ليرهدا پيوسته هه لويسته له بهرده مډا بكهين، نه وهيه كه بزانيڼ چون نه و دوو كومه له مسولمانه به و شيويه تيگه يشتن و پيگه يشتن، كه خواى په روه ردگار ئاوا (مه دحيان بكات، كه به: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ كوتايى به وه سفر كړنى كولاچكهران دينى، وه به: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ كوتايى به وه سفى پشتيوانان دينى، كه نه وه گه روه ترين مه دح كړنده؟!

بيگومان هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ بى هو نه بوونه شايستهى نه وه سفو پى هه لاگو تنهى خواى كار به جى، به لكو قورثانيكى زور هاتوته خوار تا نه وه نده مسولمانه به رهم هاتوون و تيگه يشتوون و پيگه يشتوون و په روه رده بوون و پيغه مبه ريش ﷺ ماموستاو چاوساغى جيبه جى كړنى نه وه قورثانه و ئاراسته كهران بووه.

دياره پيغه مبه ر ﷺ ته نيا قورثانى كړدوته بناغه بو پيگه ياندن و تيگه ياندن و په روه رد كړدن و راهينانى هاوه لاني، وه هاوه لاني به ريزى به شيويه ك پيگه ياند كه دوايى بتوانن، نه ك ته نيا ببنه بناغهى نه وه ده لته ئيسلاميهى سهرده مى پيغه مبه ر ﷺ، به لكو ببنه بناغه بو نه وه ده لته ئيسلاميهى سهرده مى چوار خليفه راشيده كان و دواى نه وانيش تاكو ئيستا، وه هه چى بينا كراوه نه سهر شانى نه وان هه لچنراوه له راستيدا نه وان رييان شكاندوه، بويه دوايى خه لك توانويه تى پيدا بړوا.

له وباروه پيغه مبه ر ﷺ له فهرمايشتي كيدا ده فهرموى: {مَنْ دَلَّ عَلَىٰ مَعْصِيَةٍ لِّمُتَدِّعٍ} رواه مسلم ^(١)، واته: كه سيك بيتته هو بو چاكه يه ك، نه وه هه ركه سيك له دواى نه وه چاكه يه بكات، له پاداشتى هه موو نه وه چاكه كارانه دا به شداره، چونكه نه وه ريگا كه ي شكاندوه و سهره تا چاكه كه ي كړدوه، بو وينه: پيغه مبه ر ﷺ له هه موو چاكه و خيرى ئوممه تيدا به شداره، چونكه هه موومان

به‌هۆی پیغمبه‌ره‌وه ﷺ هیدایه‌تمان وه‌رگرتوه، وه به‌هه‌مان شیوه‌ش هاوه‌لانی به‌ریژی له چاکه‌و خیری ئۆمه‌ته‌که‌یدا به‌شدارن.

جا بۆئه‌وه‌ی بزانی داخۆ پیغمبه‌ره‌ ﷺ چۆن هاوه‌لانی به‌ریژی په‌روه‌رده‌ کردوه، ده‌بی ته‌ماشای قورئانی (مه‌ککی) بکه‌ین، که به‌زۆری باسی ئهم سی بنه‌ره‌ته سه‌ره‌کیه‌ی کردوه:

یه‌که‌م: - باسی خوا (جل شأنه) و ناوه چاکه‌کانی و سیفه‌ته به‌رزه‌کانی و باسی به‌دییه‌ینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ر دگاریتی خوا، وه باسی په‌رستراویتی و خاوه‌نداریتی خوا بۆ هه‌موو شتی، هه‌روه‌ها باسی دروستکراوه‌کانی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی که له نیوانیاندایه‌و... هتد.

دووه‌م: باسی پیغمبه‌رایه‌تی و وه‌حی و کتیبه‌کانی خوا و پیغمبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) و به‌سه‌ره‌هاته‌کانیان له‌گه‌ڵ گه‌له‌کانیاندا، که نزیکه‌ی سییه‌کی قورئانی له‌خۆگرتوه، چونکه هه‌رچی به‌سه‌ره‌هاته‌کانی پیغمبه‌رانه (عليهم الصلاة والسلام) تیکرا له (مه‌ککه) هاتوونه‌ خوار، وه هاوه‌لانی به‌ریژی به‌و به‌سه‌ره‌هات و سه‌رگوزشتانه په‌روه‌رده‌ کراون و تیگه‌یه‌نراون که ئه‌و په‌یامه‌ خوایه‌ یانی چی؟! وه لییان حالی کراوه، که په‌یام و به‌رنامه‌ی ئیسلام و په‌یام و به‌رنامه‌ی تیکرای پیغمبه‌رانی خوایه‌و ره‌گ و ریشه‌که‌ی به‌ قوولایی میژوودا ده‌چیته‌ خوار، هه‌ر له ئاده‌مه‌وه هه‌تا خاته‌م، هه‌روه‌ها تیگه‌یشتون، که دۆژمنانی ئیسلامیش هه‌موو ئه‌و خوانه‌ناس و سته‌مکارو زله‌زلانه‌ن که له‌ درێژایی میژوودا دژلا پیغمبه‌ران (عليهم السلام) و په‌یامی خوا بوون هه‌ر له (قابیل) وه، که (هابیل)ی برای کوشتوه، تا زله‌زله‌کانی سه‌رده‌می: نووح و هوود و صالح و شوعه‌یب و موسا (عليهم الصلاة والسلام) و دواتریش وه‌ک (أبو جهل) و (أمیة) و... هتد.

سومیم:- مهسهلهی دواړوژو پاداشتی خواو گه‌یشتن به دیداری خواي په‌روه‌دگارو گه‌یشتن به‌و روزهی لیپرسینه‌وهی خواي دادگه‌ری تیډا نه‌نجام ده‌دری و چاکان بو به‌هه‌شت ده‌بردین و خراپه‌کانیش بو جه‌ه‌نم په‌یچ‌ه‌ک ده‌درین.
به‌و شیوه‌یه له‌سهر نه‌وسې بنه‌رته سهره‌کیه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و هاوه‌له مسولمانانه‌ی خوی تیگه‌یانده‌و پیگه‌یانده‌و.

دووه‌م: دروست‌کردنی مزگه‌وت :-

وه‌کو باس‌مان کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ سهره‌تا مزگه‌وتی (قبا) ^(۱)ی دروست کرد، دوايي مزگه‌وتی خوی له‌نیو شاری مه‌دینه‌دا دروست کرد، له‌وباره‌وه (ابن هشام) ^(۲) ده‌لې: دوايي پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مالى (أبو أيوب) مایه‌وه، تا مزگه‌وته‌که‌ی بینا کرا، وه‌ جیگه‌و ریگاش بووی ساز کرا، ئنجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ل‌په‌له‌کانی خوی گواسته‌وه بو نه‌و، شایانی باس‌کردنه پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی وه‌ک مسولمانانی دیکه ئیشی له‌ دروست‌کردنی مزگه‌وت‌دا ده‌کرد ^(۳)، نه‌ک وه‌کو به‌پرسو ده‌سه‌لات‌دارانی ئیستا، که‌ ده‌یان‌بینین توژیک چمه‌تتویان بو له‌ کاسه‌یه‌ک ده‌کن‌و، نه‌وانیش که‌میکی لی رۆ ده‌کن، دوايش له‌کاتی ته‌واوبوونیداو بو جار‌دانی ته‌واوبوونی کاره‌که به‌ مه‌قه‌ستیک شریتی کردنه‌وه‌که‌ی بیناو پرۆژه‌که ده‌پرنو بی ماندووبوون، خویان ده‌کن به‌ دروست‌که‌ری شته‌که، به‌لگو پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کو کریکاریک ئیشی کردوه بگره‌ جاری واش بووه له‌ هاوه‌لانی زیاتر خوی ماندوو کردوه، چونکه نه‌و وه‌کو عیبادت نه‌و کاره‌ی کردوه، نه‌ک وه‌کو سهرنج راکی‌شانو پیش خه‌لک‌و دنیا، خواو قیامه‌تی بینیه‌و.

(۱) له‌و سهره‌ده‌دا (قبا) (ناوچه‌یه‌ک بوو له‌ دهره‌وه‌ی مه‌دینه‌.

(۲) (السيرة النبوية)، ج ۲، ص ۳۵۹.

(۳) صحيح البخاري: ۳۹۳۲.

(ابن هشام) ده لې (١): مسولمانان له کاتې ئیشکردنیاندا له (بیناکردنې مزگهوت) جار جار هه نډیک شیعریان پیکه و ده گوتوه، بُو وینه یه کیڅک لهو شیعرانه نه و به و، که دهیانگوت:

لا عیش الا عیش الآخرة اللهم ارحم الأنصار والمهاجرة

واته: ژيان نيه جگه له ژيانې دواړوژ (يانې ژيانې دواړوژ راسته قينه يه، نه گهرنا ژيانې دنيا که ميکوه دئو ده روا) خوايه به زه ييت بيته و به پشتيوانانو کوچکه راندا. ههروه ها (علي بن ابي طالب) یش خوا ليې پازي بي دهیگوت (٢):

لا يستوى من يعمر المساجد يدأب فيه قائما وقاعداً
ومن يرى عن الغبار حائداً

واته: وهکو يهک نېن نه وانه ي، که ئيش له دروستکردنې مالى خوا دا ده کهن به پيوه به دانېشتنه وه، له گهل که سائيک، که ئيشی تيدا ناکه نو خويان له توژو خو لا ده پاريزن.

جا نه وه ي، که دهمه وي ليړده دا هه لوهسته يه کی کورتی له بهر ده مدا بکهم نه وه يه، که نه مزگه و ته زور به ساده يي بينا کراوه، به لام بابزانين نه و کاته مزگه و ت چ ده ورېکی بينوه؟

مزگه وتی پيغه مبه ر ﷺ پيش هه موو شتيک شويني نو يوژو قورئان خویندن بووه، قورئان خویندن به و مانايه، که ليې فير بنو ليې تيېگه ن، ههروه ها پيغه مبه ر ﷺ وتاره کانی زوريان بریتی بوون له قورئان، بُو وینه یه کیڅک له هاوه لانی پيغه مبه ر ﷺ

(١) هه مان سه رچاوه و بهرگ، ص (٢٥٩).

(٢) هه مان سه رچاوه و بهرگو لاپه ره.

دهلئ: من سوورپه تی (ق)م له ده می پیغه مبه ر ﷺ وه رگرتوه له کاتی وتاره کانیدا، وه ک له (صحیح البخاری) دا هاتوه.

ههروه ها مزگهوت شوینی کۆبوونه وه یه کتر بینینی مسولمانان و ئاراسته کردنی مسولمانان بووه، ههروه ها له مزگهوتدا زانستی شه رعیی و چه ندان جوړه زانیاری دی وه گیراون، نه ک هه ر له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ به لکو له دوا ی ئه ویش هه ر وابووه، وه مزگهوت جیگای حه وانسه وه ی لیقه وماوان بوو، شوینی ک هه بوو له نیو مزگهوتی پیغه مبه ر ﷺ (صفة) یان پی گوتوه، که سه قفی هه بووه ئه و هاوه له به ریزانه ی پیغه مبه ر ﷺ، که بالغ و زگورتی بوون به تاییه ت له کۆچکه ران، هه موویان له وئ بوون، ئه وانه بو کاتی جهنگ و جهاد ئاماده بوون به لام دوا یی بو حه وانه وه و ئیسرا حه ت چوونه ئه وئ، چونکه مال و حال یان نه بووه، وه له مزگهوتدا کاروباری جهنگی و ئاماده کردنی سوپا ئه نجام دراوه، ههروه ها مزگهوت مه لبه ندیکی پروو حی و فیکری و عیلمی و عیبادی و سیاسی و کۆمه لایه تی و... هه مه لایه نه بووه، وه مزگهوت شوینی قه زاوه ت و دادگایی بووه.

مزگهوتی پیغه مبه ر ﷺ به و شیوه بووه، وه بیگومان ئه وه مزگهوتی راسته قینه یه، بۆیه ئیستا که ده گوترئ مزگهوت ته نیا جی عیباده ته و نابج سیاسه تی تی دا ئه نجام بدرئ، ئه وانه له مانای عیباده ت و سیاسه ت حالئ نه بوون، ئه گه رنا سیاسه تی ئیسلامیش و ئه و شتانه ی دیکه ش که با سم کردن، هه موویان عیباده تن و ئیسلام دینی کی گشتگیره و هه موو لایه نه کانی ژیان ده گریته وه، که واته لی ره دا گرنگی مزگهوت له ده وئه تی ئیسلامی و کۆمه لگای ئیسلامییدا ده رده که وئ که پیغه مبه ر ﷺ ئاوا بایه خی پیداهه.

سۍ یه م : برایه‌تی به‌ریاکردن له نیوان کوچکهران و پشتیواناندا: -

(ابن هشام)^(۱) بۆمان باسی ئهو برایه‌تییه ده‌کات و ده‌لۍ: (وآخی رسول الله ﷺ بین أصحابه من المهاجرین والأنصار، فقال فیما بلغنا ونعوذ بالله ان نقول علیه ما لم یقل: تأخوا فی الله أخوین أخوین)، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ برایه‌تی بریاردا له نیوان هاوه‌لانیدا له کوچکهران و پشتیوانان، به‌و پییه‌ی که پیمان گه‌شستوه، وه په‌نا ده‌گرین به خوا شتیك بلیین پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یفه‌رمووبی، فه‌رمووی: (برایه‌تی بکه‌ن له‌پیناو خوادا دوو دوو ببنه برای یه‌کدی).

لیره‌دا له‌وانه‌یه پرسیار بکړی: مه‌گهر خوا ی زانا نافه‌رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (الحجرات، بیگومان ته‌نیا برواداران برای یه‌کدین، پیوانیان برای یه‌کدین، وه پیوان و ئافره‌تان خوشک و برای یه‌کدین، وه ئافره‌تان یان خوشکی یه‌کدین، چونکه وشه‌ی (إخوة) هه‌رسۍ چه‌مک و ماناکه له خوۍ ده‌گرۍ، به به‌لگه‌ی ئهو ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (النساء)، که ده‌فه‌رموی: ﴿...وَأِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ...﴾ (۱۷۶)، واته: نه‌گهر (إخوة) بوون پیوان و ئافره‌تان ئهو بۆ پیوان هه‌یه، دوو ئه‌وه‌نده‌ی که بۆ ئافره‌تان هه‌یه (له میرات).

به‌لۍ هه‌رچه‌نده مسولمانان به‌هوی ئیمان‌ه وه هه‌موویان برای یه‌کترن، به‌لام ئهو برایه‌تییه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نیوان (کوچکهران و پشتیوانان) دا دروستی کرد برایه‌تییه‌کی تایبه‌تی بوو، که میراتیان له یه‌کدی گرتوه و له‌به‌رئوه‌ش ئهو کاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئهو برایه‌تییه‌ی بریاردا، چونکه کوچکهران هیچیان نه‌بووه، هه‌ندیك له کوچکهران ته‌نیا خیران و مندا له‌کانیان له‌گه‌ل خویاندا بردبوو، به‌لگو هی وا هه‌بوو

ته‌نانه‌ت خِیزانه‌ک‌ه‌شی له‌گه‌لیدا نه‌چووبوو، بۆ وِینه: عومهر -خوای لی‌ی رازی بی‌ت- دوو خِیزانی هه‌بوون، هه‌ردووکیان کافر بوون، هه‌چیان له‌گه‌لی نه‌هاتوون بۆ مه‌دینه، هه‌روه‌ها (عبدالرحمن بن عوف) که خِیزانه‌که‌ی له‌گه‌لی نه‌هاتوه‌و...هتد.

بۆیه پِیوستییان زۆر به‌هاوکارییو چاکه له‌گه‌ل داگردن هه‌بووه، وه بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو کورت ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه له‌و برایه‌تییه‌دا هه‌بووه، دوایی خوای کاربه‌جی ئه‌و برایه‌تییه‌ی که بۆ ئه‌و ماوه دیاریکراوه بریار درابوو، هه‌ل‌ده‌وه‌شینیته‌وه، وه‌ک ده‌فهرموی: ﴿الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُنَّ أُمَّهُنَّ ۖ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾﴾
الأحزاب، واته: پِیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ نه‌فسیان له‌ پِیشتره بۆ ئیمانداران (ییانی با له‌ خۆیانیان خۆشتر بوو)، وه هاوسه‌رانی پِیغه‌مبه‌ریش ﷺ دایکیانن (دایکی ئیماندارانن)، وه خزمان هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکیان خاوه‌ن هه‌قترن، له‌ ئیماندارانو له‌ کۆچکه‌ران له‌ کتیبی خوادا مه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌وی له‌گه‌ل دۆسته‌کانی خۆیدا چاکه‌ بکا، ئا ئه‌و حوکم و بریاره پِیشتر له‌ کتیبدا تۆمار کرابوو.

که‌واته: ئه‌و جووره برایه‌تییه‌ی پِیشی بۆ قوناغیکی کتوپر بووه، که هاتۆته پِیش مسوولمانان، بۆیه پِیوستی به‌ چاره‌سه‌ریکی کتوپریش کردوه.

چوارهم : دروشمی مسولمانان (بانگ):-

پیغمبر ﷺ بریاریدا مسولمانان دروشمیکیان هه‌بیټ بۆ بانگ کردنیان بۆ نویژو کۆبوننه‌وی هه‌فتانه‌یان، که ئه‌ویش بریتی بوو له بانگ (أذان)، (ابن هشام)^(۱) له‌وباره‌وه ده‌لێ: مسولمانان پێش ئه‌وه‌ی بانگ بکړیته دروشمیان، که ده‌چوون بۆ نویژو یه‌کتريان بانگ ده‌کرد، دوا‌یی بۆیان ده‌رکه‌وت، که ئه‌وه رینگایه‌کی گونجاو نیه، بۆیه بیریان کرده‌وه که وه‌سیله‌یه‌کی گونجاو به‌کاربێنن، هیندیکیان پێشنیاریان کرد، که (بوق)^(۲) ی جووله‌که‌کان به‌کاربێنن، هه‌ندیکی دیکه‌یان گوتیان باشت‌ر وایه (ناقوس)^(۳) ی نه‌صرانییه‌کان به‌کار بێنن، پیغمبر ﷺ (بوق) ی جووله‌که‌کانی پێ ناخۆش بوو، خه‌ریک بوو (ناقوس) ی نه‌صرانییه‌کان هه‌لبژێرێ، به‌ وه‌سیله‌یه‌ک بۆ کۆکردنه‌وه‌و بانگ‌کردنی مسولمانان، له‌وکاته‌دا (عبدالله بن زید) که یه‌کێک بوو له‌ خه‌زره‌جیه‌کان، هاته‌ لای پیغمبر ﷺ و گوتی: ئه‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺ من ئه‌مشه‌و خه‌ونی‌کم بینیه‌، له‌و خه‌ونه‌مدا پیاوی‌ک هات بۆ لام به‌رگی‌کی سه‌وزی له‌به‌ردابوو (ناقوس) ی‌کی پێ بوو، منیش گوتم: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ئه‌و (ناقوس) ی نافرۆشی؟ ئه‌ویش گوتی: چی لێ ده‌که‌ی؟ گوتم: مسولمانانی پێ بانگ ده‌که‌ین بۆ نویژ، ئه‌ویش گوتی: شتی‌کت پێ بلێم له‌وه چاک‌تر بێ؟ گوتم: به‌لێ، چیه‌؟ گوتی: ئاوا بلێ: (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، أشهد أن لا اله إلا الله، أشهد أن لا اله إلا الله، أشهد أن محمداً رسول الله، أشهد أن محمداً رسول الله، حيّ علی الصلاة، حيّ علی الفلاح، حيّ علی الفلاح، الله اکبر الله اکبر،

(۱) (السيرة النبوية)، ج ۲، ص (۲۶۶-۲۶۷).

(۲) دوو ئاسن له‌یه‌ک ده‌درێن دهنگ دروست ده‌که‌ن.

(۳) وه‌ک زوړنا فووی پێدا ده‌کړی، به‌لام دهنگی جیاوازه.

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پیغمبر ﷺ فرمودی: ^(۱) {إِنهَا لَرُؤْيَا حَقٍّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَالْقِيَا عَلَيْهِ فَلْيُؤْذِنْ بِهَا فَإِنَّهُ أَلَدَى صَوْتًا مَكَ}، واته: شهوه خه‌ونیکی راست و حقه شه‌گهر خوا بیه‌وی، هه‌لسه‌و شه‌و وشانه فی‌ری بیلال بکه با پیان بانگ بدا، چونکه شه‌و ده‌نگی له‌تو خوشتره‌و تیزتره)، جا کاتیك بیلال به‌و وشه‌گهره‌و موباره‌کانه بانگیدا (عمر بن الخطاب) له‌وکاته‌دا، که له‌ مائه‌وه بوو گوئی لی‌بوو، شه‌ونده به‌په‌له‌هات بو خزمه‌ت پیغمبر ﷺ عه‌باکه‌ی به‌دوای خویدا راده‌کیشاو گوتی: سویند به‌و که‌سه‌ی، که تو‌ی به‌ حقه‌ ره‌وانه‌ کرده، منیش ئاویان پی‌ گوتم، که ده‌بی ئاوا بانگ بدری، پیغمبر ﷺ فرمودی: {فَلِلَّهِ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ}، واته: ستایش بو خوا له‌سه‌ر شه‌و، مانای وایه شه‌وه‌ فرمانی خویه، چونکه پیغمبر ﷺ له‌ فرمایشتیکدا، که (بخاری) گپ‌راویه‌شه‌وه‌ ده‌فرمودی: {الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْحَلُمُّ مِنَ الشَّيْطَانِ...} رواه البخاری ^(۲)، واته: خه‌ونی چاک له‌ خواوه‌یه‌و خه‌ونی خرابیش له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه.

ئنجا شه‌گهر ته‌ماشای وشه‌کانی بانگ بکه‌ین، ده‌بینین کورتن و هه‌وینی ئیسلامه‌تییان تیدایه، سه‌ره‌تا چوار جار له‌سه‌ریه‌ک (الله اکبر) ده‌گوتری، واته: (خوا‌گه‌وره‌تره) گه‌وره‌تره له‌ هه‌موو شتیک، گه‌وره‌تره به‌و واتایه‌ی، که بو‌خوی شایسته‌یه، که‌واته: ده‌بی گه‌وره‌یی خوی په‌روه‌ردگار (جل شأنه) له‌ می‌شک و دلی مسولماناندا له‌ سه‌رووی هه‌موو شتیکه‌وه‌ بی، جا هه‌ر کاتیك، که خوا ئاوا به‌ گه‌وره‌ زائرا، وه که مسولمانان به‌ کرده‌وه‌ ده‌ریانخست، که خویان پی له‌ هه‌موو شت گه‌وره‌تره، شه‌و کاته‌ بی‌فرمانیی خوا ناکهن، وه جگه له‌ به‌رنامه‌ی خوا روو له‌ هیچ به‌رنامه‌یه‌کی دیکه ناکهن، وه هیچ کاتیك فرمانی هیچ که‌سیکی دیکه به‌سه‌ر فرمانی خوادا زال ناکهن و هه‌لئابژیرن، وه هیچ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی خویان به‌سه‌ر

(۱) رواه أبو اود والترمذي وأحمد وابن خزيمة.

(۲) صحيح البخاري، برقم: ۶۹۸۶.

فهرمانی خوادا هه‌لئابژێرن، ئنجا دووجار (أشهد أن لا إله إلا الله) واته: شایه‌تی ده‌دهم، که هیچ په‌رستراویک نیه جگه له خوا، که ئه‌وه‌ش بناغه‌و کاکله‌و جه‌وه‌هری مسوولمانه‌تی و دینداریه، پاشان دووجار (أشهد أن محمداً رسول الله) واته: شایه‌تی ده‌دهم، که موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، که‌واته: ده‌بی هه‌رچی ئه‌و فهرموویه‌تی گوێرایه‌لی بکه‌ین، وه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿... وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (٧) **الرَّسُولُ فَحْذَوْهُ وَمَا تَنْهَكُم عَنْهُ فَأَنْهَوْهُ وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ الْبَشَرَ ۚ إِنَّ أَوَّلَ دِينٍ كَانَ هَٰذَا ۚ** الخضر، واته: وه هه‌ر شتیك پیغه‌مبه‌ر پیتان ده‌دا لیی وه‌ر بگرن، وه ئه‌وه‌شی که ئه‌و لیتان قه‌ده‌غه ده‌کا، ده‌ستی لی هه‌لبگرن و پارێز له خوا بکه‌ن، بیگومان خوا تو‌له‌ی تونده.

که‌واته: شایه‌تمان هینان به په‌رستراویتی خوا، که ته‌نیا ئه‌و ده‌بی په‌رستراوی، یانی ده‌بی خوا (جل شأنه) له دلی تو‌دا چ وه‌ک تاك چ وه‌ک کو‌مه‌ل، له هه‌موو شتیك به‌رزترو به‌رپزترو خو‌شه‌ویستترو گه‌وره‌تری، وه به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا هه‌لبژێری، وه هه‌موو شتیکی فیدا بکه‌ی، هه‌روه‌ها شایه‌تمان هینانیش به ئیراویتی موحه‌مه‌د (عليه الصلاة والسلام) یانی ده‌بی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل هیچ سه‌رکرده‌یه‌کی دی به‌راورد نه‌کری، چونکه هه‌موو که‌سیك قسه‌ی لی وهرده‌گیرئ و به‌سه‌ری داده‌دریته‌وه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رچی ده‌یفه‌رموی ده‌بی لی وهر بگیری به‌بی چه‌ندو چوون، چونکه به‌ناوی خواوه قسه ده‌کات، وه‌ک خوا‌ی تاك و پا‌ک له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (٤) **النجم**

که‌واته: ئه‌گه‌ر که‌سیك شایه‌تمانی به په‌رستراویتی خوا و ره‌وانه‌کراویتی موحه‌مه‌د (عليه الصلاة والسلام)، هینا، به‌لام دوا‌یی له ژیا‌نی ره‌ژانه‌یدا ده‌رکه‌وی، که شتی دیکه‌ی له‌خوا پی گه‌وره‌تره، وه فهرمانی که‌سیکی دیکه به‌سه‌ر فهرمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هه‌لده‌بژێری، ئه‌وا بیگومان شایه‌تمان که‌ی هه‌ر قسه‌یه‌که کردوویه‌تی و هیچی دیکه نیه.

ننجا دوو جار ده گوتړی: (حيّ علی الصلاة)، واته: وهرن بو نویتړ، (حيّ) یانی (أقبل) وهره، دوایی دوو جاریش ده گوتړی: (حيّ علی الفلاح)، واته: وهرن بو سهر فزایی، سهر فزایی مسولمانانیش له وه دایه، که به ندایه تی بو خوا بکه ن، که نویتړه که یان کولّه که ی به ندایه تی کردنیانه بو خوا — جل شأنه —، وه ک پیغه مبه ر ﷺ له فرمایشتیکدا فرمویه تی: {الصلاة عمود الدين} رواه الترمذي، واته: نویتړ کولّه که ی دیندارییه، واته: دینداریی تاکیی، ننجا له کولتایشدا ده گوتړی: (الله أكبر الله أكبر، لا اله الا الله)، واته: خوا گه وره تره، خوا گه وره تره، جگه له خوا هیچ په رستراو نین.

پینجه م: وتاری جومعه و کوبوونه وه ی هفتانه :-

پیغه مبه ر ﷺ به فرمائی خوا هفتانه وتاری جومعه ی دانا، وه فرمائی به مسولمانان کرد، که پیویسته هر هوت روژ جاریک له مزگهوت کوبینه وه، له باره وه (ابن اسحاق)^(۱) ده لی: یه که مین وتاریک، که پیغه مبه ر ﷺ دای، له وه بو که داکوکی کرد له سهر مال به خشین، چونکه له وکاته مسولمانان له هه موو شتیک زیاتر پیویستیان به هاوکاری و دستگرویی یه کتر بووه، دیاره وتاری جومعه ش هه م عیباده تیکی و روحیی و هه م عیباده تیکی سیاسی و کومه لایه تی شسه، وه وتارخوین ده بی له وتاره که یدا بابه تیک باس بکا، که مسولمانان پیویستیان پییه تی، وه ده بی بابه تی وتاره که بابه تیکی سهرده می بی، واته: له وکات و سهرده مه دا چ شتیک باوه و پیویسته مسولمانانی لی ناگادار بکریته وه، له وه باس بکری.

وه بیگومان وتاره کانی پیغه مبه ر ﷺ چ نه وانه ی، که له روژانی جومعه دا داوئی، چ نه وانه ی له کاتی خورگیران و جه ژنه کاندا داوئی و... هتد، ده وری زوریان بینیه، که مسولمانان له دینه که یان تی بگه ن و له قورئان و سونه تدا شاره زابن، وه پاشانیش

ئاگايان لەيە كتر بى، بۆ وئەنە جارى وا ھەبوو پېغەمبەر ﷺ لەكاتى جومعەدا يان دوای نوێژە فەرزەكان فەرموويەتى: فلان كەس بۆ ديارنە؟ ھاوەلانى گوتوويانە نەخۆشە يان گرفتێكى ھەيەو، دوایى بەدەميەو ھەوون، بۆيە ئەگەر مسوڵمانانى ھەر گەرەكێك و كۆلايەك يان ھەر گوندێك، شەو و رۆژ پېنج جار كۆبنەو بۆ نوێژى جەماعەت و ھەفتەى جارێك كۆبنەو بۆ نوێژ و تارى جومعە، وە پاشان لەسەر ئاستى ھەموو عالەمى ئىسلامى سالى جارێك كۆبنەو لەكاتى جېبەجى كردنى ھەجدا، ئەو مسوڵمانان ھەميشە ئاگايان لە يەكدى دەبى، وە بە كردەو دەبنە ئەو ئۆمەتە يە كپزەى، كە خوا دەيەو.

شەشەم : نووسىنى دەستور (الصحيقة، الوثيقة) :-

ئەو دەستورەش لە ھەندێك سەرچاوەكانى ميژودا بەناوى (الوثيقة) ھاتو، بەلام لە خودى ئەو نوسخەيەدا، كە بەسەر زارى موبارەكى پېغەمبەردا ﷺ دا ھاتو (الصحيقة) يە.

لەوبارەو (ابن اسحاق) ^(١) دەلى: (وكتب رسول الله ﷺ كتاباً بين المهاجرين والأنصار، وادع فيه اليهود وعاهدتهم وأقرهم على دينهم وأموالهم، وشرط لهم واشترط عليهم)، واتە: پېغەمبەر ﷺ نووسراويكى نووسى، لەنيوان پشتيوانان و كۆچكەراندان لەلایەكەو چۆن بەيەكەو مامەلە بكەن، (لەلایەكى ديكەو چۆن ئەو كۆمەلگا ئىسلامى يە لەگەڵ پېكەتەكانى ديكەى خۆى، كە جوولەكەكانن مامەلە بكەن)، وە باسى جوولەكەكانيشى كرد، كە پەيمانى لەگەڵدا بەستن، وە دانى بۆ پېداھيەنان، كە لەسەر دينى خۆيان بيمێنەو، وە مالى خۆيان ھى خۆيان بى، وە ھەندێك مەرجى پېدان، وە ھەندێك شتيشى لى بەمەرج گرتن، كەواتە: بەكورتى

پیغمبر ﷺ ده‌ستوریکی دانا، نه‌وه‌ی که ئیستا پیی ده‌گوتری: یاسای بنه‌ره‌تی (القانون الأساسي) یان ده‌ستور.

وه پیغمبر ﷺ له‌و ده‌ستوره‌دا هیله‌ گشتیه‌کانی چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردنی کۆمه‌لگا و ده‌وله‌تی ئیسلامیی له‌نیو خۆیدا و له‌گه‌ل غه‌یری خۆشیدا هه‌موو باس کردوه.

له‌و ده‌ستوره‌ش ئاوا ده‌ست پیی ده‌کات:

(بسم الله الرحمن الرحيم، هذا كتاب من محمد النبي ﷺ بين المؤمنين والمسلمين من قريش ويثرب ومن تبعهم فلحق بهم وجاهد معهم، انهم امة واحدة دون الناس...) (١)، واته: به‌ناوی خاوی به‌به‌زی به‌خشنده، نه‌مه‌ نووسراویکه له موحه‌مه‌د پیغمبره‌وه له نیو ئیمانداران و مسولماناندا له قورپه‌ش و له (یشرب)، وه نه‌وانه‌ی که پییان ده‌گه‌ن و جهادیان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن، که نه‌وان ئومه‌تیکن جیا له خه‌لك...)، واته: کۆچکه‌ران و پشتیوانان، وه نه‌وانه‌ش که له دوایدا پیانسه‌وه په‌یوه‌ست ده‌بن، ئومه‌تیکی سه‌ربه‌خۆن، وه‌ك خاوی په‌روه‌ردگار فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ ﴿١٢﴾ الانبياء.

چه‌ند سه‌رنجیک ده‌رباره‌ی (الصحيفة) :-

یه‌ك :- له‌ رووی (سند) وه (د. أكرم ضياء العمري) له‌ کتیی (السيرة النبوية الصحيحة) دا گوتویه‌تی: له‌وه‌سه‌نده‌ی، که له‌و (صحيفه‌)یه‌ی پی گێرداوه‌ته‌وه،

له ریزی (سندی) فرمایشته راسته‌کانی پیغمبره‌دایه ﷺ: (ترقی بمجموعها الی مرتبة الأحادیث الصحیحة)^(۱).

دو :- له پرووی پانتایی و دابه‌شکردنی ماده‌دکانییه‌وه (۴۶) ماده‌ده.

سی :- له پرووی نیوه‌ړوکیه‌وه ده‌گونجی زور شت باس بکړی، به‌لام من پی‌م وایه له پی‌نج تهره‌ده‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی:

۱- پی‌نانه‌ی مسوئلانان: پیغمبر ﷺ دیاری کردوه، که مسوئلانان (توممه‌ت) یکن، وه‌ک له ماده‌دهی (۲) دا هاتوه، که ده‌فرموی: **{إلهم أمة واحدة من دون الناس}**، واته: مسوئلانان (کوچکه‌ران و پشتیوانان و نه‌وانه‌ی، که پی‌نانه‌وه په‌یوه‌ست ده‌بن) توممه‌تیکن جیا له خه‌لک.

۲- دیاریکردنی سه‌رچاوه‌ی بریار (مرجعیة) بؤ مسوئلانان: واته: لایه‌نیک، که له‌کاتی گرفت و کی‌شه‌کانیاندا، بؤ‌لای بگه‌ړینه‌وه و بؤ‌یان چاره‌سر بکات، وه‌ک له ماده‌دهی (۲۳) دا هاتوه، که ده‌فرموی: **{وانه مهما اختلفت هم فيه شيء فان مردة الى الله والى محمد}**، واته: ئیوه له هر شتیکدا که کی‌شه‌و مش‌ت و مړی‌کتان بؤ په‌یدا بوو، ده‌بی بگړدړیتنه‌وه بؤ لای خوا (جل شأنه) وه بؤ لای موحه‌مه‌د - علیه الصلاة والسلام -، که‌واته: سه‌رچاوه‌ی بریار (مرجعیة) بالا بؤ مسوئلانان: (قورټان و سوننه‌ته).

۳- پاراستنی ئاسایش و هیمنی ده‌ولت: وه‌ک له ماده‌دهی (۳۹) دا هاتوه، که ده‌فرموی: **{وان یشر ب حرام جوفها لأهل هذه الصیفة}**، واته: وه خه‌لکی ئه‌م نووسراوه (که ئیمزای ده‌کهن) نابی هیچ شتیک بکه‌ن، که پی‌چه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئاسایشی شاری (یشر) بی.

(۱) پروانه: به‌رگی په‌که‌م: لاه‌ره: ۲۷۵، بؤ ده‌قی (الصیفة) ش پروانه: (السیرة النبویة لابن هشام)، ج ۲، ص (۲۶۲-۲۶۴)، ه‌روه‌ها پروانه: (مجموعه الوثائق السیاسیة للمعهد النبوی والخلافة الراشدة)، محمد حمید الله، ص (۵۷-۶۲)، الطبعة الثامنة: ۱۴۳۰.

دیاره شهوکاته تهنیا (یثرب)یان به دهسته وه بووه، شه گهرنا دوايي که فراوانتر بووه، شه دهقه هه موو ده ولته تی ئیسلامی گرتوته وه.

٤- مافه کان و نازادییه کان: پیغه مبر ﷺ له چندان (مادده) دا بهیانی کردوه که خه لک چون ماف و نازادییه کانیاں بو دابین ده کریت، بو وینه له مادده (٢٥) دا ده فهرموئ: **{وان يهود بني الموف امة مع المؤمنين}**، واته: وه جووله که کانی (بني عوف) ئومه تيکی سهریه خون له گهل ئیمانداران.

وه له مادده ی (٢٥) ده فهرموئ: **{لليهود دينهم وللمسلمين دينهم مواليهم وانفسهم}**، واته: جووله که کان دینی خويان هه يه و مسولمانانیش دینی خويان هه يه، هه مو خويان و هه مو شه وانه ی، که له گهلاندا هاوپه يمانن.

وه له مادده ی (٤٥) دا ده فهرموئ: **{لا يکسب کاسب الا على نفسه}**، واته: هه رکه سيک شتيک بکات، تهنیا زيانی بو خوی هه يه، يانی کهس به تاوانی کهسه وه سزا ندری.

وه له مادده ی (٣٨) يشدا ده فهرموئ: **{انه لا يائلم امرؤ بحليفه}**، واته: شه گهر که سيک هاوپه يمانه که ی شتيکی کرد، شه به هوئ شه وه وه گونا هبار نابي، وه هه ر له و مادده يه دا له باره ی پشتگيريی کردنی بابای زولم ليکرا وه وه ده فهرموئ: **{وان النصر للمظلوم}**، واته: وه بابای زولم ليکرا و پيوسته يارمه تی بدری، (دیاره هه ر جوړه زولميک بي ئابووری، سیاسي، کومه لایه تي و... هتد).

وه له مادده ی (١٢) دا ده فهرموئ: **{وان المؤمنین لا یفرکون مفرحاً بینهم ان يعطوه بالمعروف}**، واته: مسولمانان نابي ليکهر پین که سيک له ني و شه واند په کی بکه وئ له رووی ئابووری هه وه، به لکو ده بی هاوکاري و ده سترگړی بکه ن.

هه روه ها له مادده ی (١٣) دا ده فهرموئ: **{ان المؤمنین المتقین ائديهم على کل من بغى منهم أو ابتغى دسعة ظلم...}**، واته: ئیماندارانی

پاریژکار یه کدهستن له بهران بهر که سیځدا سته می کرد بی یان بیهوئ سته م بکات، ههروه ها چه ندان برگه ی دی لهو شیوه یه ی تیدان.

۵ - بهرگریکردنی هاو به ش:- وه لهو (صحیفة) یه دا هاتوه، که ده بی به هه موو لایه ک بهرگریی بکن له مه دینه، وه له مادده ی (۳۷) دا ده فهرموئ: {وان علی الیهود نفقتهم وعلی المسلمین نفقتهم وان ینهم النصر علی من حارب اهل هذه الصحیفة وان ینهم النصح والنصیحة والبر دون الإثم}، واته: جووله که نه فقه ی خو ین ده کیشن، وه مسو لمانانیش نه فقه ی خو ین ده کیشن، وه ده بی هاوکاری یه کتر بکن له دژی هه رکه سیځ، که دژایه تی نه هلی نه م (صحیفة) یه ده کات، وه پیویسته پیکه وه دل سو زو ساغ بنو چاکه کار بن نه ک خرابه کار.

ههروه ها له مادده ی (۴۳) دا ده فهرموئ: {وان ینهم النصر علی من دم یثرب}، واته: وه ده بی هه موویان پشتگیری یه کتر بکن له بهرام بهر هه رکه سیځدا، که هیرش ده کاته سه ر (یثرب)، دیاره هه ر له بهر نه مه ش بوو، که پیغه م بهر ﷺ له دوا پیدا سزای جووله که کانیدا، چونکه پیچه وانیه ی لهو په یمانه ی خو ین جوولانه وه، که ئیمزایان کردبو وه به ئینیان دابوو، که بهرگریی له (مه دینه) بکن، به لام به پیچه وانیه کاتیک دوزمن هیرش ی ده کرده سه ر مه دینه، له وان ده ستیان له گه لا تی که له ده کردو له پشتوه خه نجه ریان ده وه شاندا!

حه و ته م: ئاماده سازی بو جه نگو و جیهادو بهرگریکردن له ده ولته:

پیغه م بهر ﷺ هه ر له سه ره تای قو ناغی مه ککه وه مسو لمانانی له سه ر گیانی فیداکاریی و بهر نه نگاریو ونه وه زو لم قبول نه کردن بار هی ناوه، نه ک له سه ر گیانی مل نه وی کردن و قبول کردن ی ژیا نی زه لیلی.

به لّام بۆیه پیغه مبه‌ر ﷺ هه‌میشه پیی ده‌فه‌رموون: (صبراً) و هیچ مه‌که‌ن، وه‌ده‌ستی ده‌گرتن، چونکه‌ فه‌رمانی خوا و ابووه، وه‌ک خوی زال ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾... ﴿النِّسَاء، وَاتِهِ: ته‌ماشای ئه‌وانه‌ ناکه‌ی، که پییان ده‌گوترا: ده‌ست بگرنه‌وه‌و نویژ به‌ریا بکه‌ن! دیاره‌ ئه‌و کاته‌ هاوه‌لان پیو‌یستیان به‌وه‌ بووه‌ پییان بگوتری ده‌ست بگرنه‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ش کاتی‌ک که خوی دادگه‌ر مؤله‌تی دان که جه‌نگ بکه‌ن هه‌ریه‌که‌یان شی‌ریک بوون له‌ بیه‌یه‌که‌ هاتبوونه‌ ده‌ر.

(أحمد و حاکم و الترمذی) له‌ (إبن عباس) ده‌گیرنه‌وه‌، که گوتویه‌تی: (خرج النبي من مكة، فقال أبو بكر: أخرجوا نبيهم، لِيَهْلِكَنَّ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾... ﴿الحج، وَاتِهِ: پیغه‌مبه‌ر له‌ مه‌که‌که‌ چووه‌ ده‌ر، ئه‌بووبه‌ کریش گوتی: کافره‌کانی قوره‌یش پیغه‌مبه‌ریان ﷺ له‌ مه‌که‌که‌ ده‌رکرد، له‌به‌ین ده‌چن، یه‌کسه‌ر خوا ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد هاته‌خوار له‌گه‌ل کۆچکردنی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، واته‌: به‌رپوه‌ بووه‌، که ئه‌م ئایه‌ته‌ی بۆ هاته‌خوار، واته‌: مؤله‌ت درا به‌وانه‌ی، که جه‌نگیان له‌گه‌لدا ده‌کری و زولمیشیان لی ده‌کری، وه‌ بیگومان خوا له‌سه‌ر سه‌رخستنی ئه‌وان به‌توانایه‌، هه‌روه‌ها (ابن هشام)^(١) یش ئه‌وه‌ی هیناوه‌، که ئه‌م ئایه‌ته‌، وه‌ سی ئایه‌ته‌که‌ی دواشی هه‌موویان به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ هاتنه‌ خوار، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مه‌که‌که‌ ده‌رکرا، که واته‌: له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌نیا مؤله‌تیان پی‌درا، که جه‌نگ بکه‌ن، به‌لّام دوا‌یی له‌سه‌ریان فه‌رێز کرا.

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٢، ص (٢٤١-٢٤٢)، وه‌ بروانه‌: (البداية والنهاية)، ج ٣، ص (٢٧٦).

دهستپي کړدنې جهنگو جهاد

وهك له راپردوودا باسماں كړد، پيغه مېر ﷺ كومه لگاوه دهولته تي ئيسلامىي له شارى مه دينه دا له سهر چند بنه مايهك بنياتنا، كه يه كيان بريتيه له ئاماده سازيى بو جهنگو فيداكارىي چونكه شتيكى به لگه نه ويسته كه ههر كومه لگاوه كيانو دهولته تيك تواناي بهرگريي له خو كړدنې نه بى، بيگومان ناتوانى دريژه به بوونى خوئ بداتو نهو ئامانجاندهش كه دهيه وي بيانهيئتته دى، بوئ نايه نه دى، جا ليړه دا من باس له چوار خالى سهره كي دهكم، كه چون پيغه مېر خوا ﷺ پله به پله وورده وورده دهستى كړدوه به جهنگو جهاد.

يهك: به بى هيژو توانا بهرگريي له خو ناكري و به بى بهرگريي له خو كړدنيش هيچ ئامانجيك وهدى ناهيئري:-

خوای پهره ردگار له وباره وه له چند ئايه تيكد باسى نهو راستييه كړدوه، كه مسولمانان پيوسته بهرگريي له خوئان بكهن وده بى هيژو پيژيكي وادروست بكهن، كه بيته بهرژين و قهلايهك و بوونى خوئانى پى پياريزنو دوزمنو ناحه زانى خوئانى پى بترسينن، تاكو ته ماعيان تى نه كهن، بو وينه خوای بالا دهست دهفه رموى: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال، واته: وه نه وهى له تواناتاندا هيه له هيژ بويان ئاماده بكهن (بو دوزمنانتان) وه له نه سپى به ستراوه و لاخى ئاماده

(که له م سهرده مه ی ئيمه دا تانکو زړيپوش شوي ئه سپي به ستر او ده گړنه وه) بو ئه وه ی دوژمنی خواو دوژمنی خوتانی پی تر سينن، که سانیکي دیکه ش ئيوه نیا نزانن، به لام خوا ده یانزانې واته: (جگه له دوژمنه بهر چاوانه ی، که بهر نه نگارتان ده بڼه وه دوژمنانیکي دیکه ش هه نه له پشت نه وانه وه) هه ر شتي کيش له رپی خوا دا بيه خوشن و خه رچی بکهن، پا داشته که يتان به ته و او ته ی ده دري ته وه و سته متان لی ناکړی و، کردار و پا داشته که يتان به زايه ناچي.

که واته: له ئیسلامدا هیژ نامه ده کردن له لایه ن ئیماندارانه وه بو ترساندنې دوژمنانې خواو دوژمنانې خویان پیویسته، چونکه (اعداوا) (فعل الامر) ه فرمان (امر) یش بو پیویست بوون (وجوب) ه، مه گه ر به لگه یه که ه به ی، که ئه و (امر) ه له مانای پیویست بوون (وجوب) لا بدا بو په سندی و په وایی، (نذب وإباحه) لیږه شدا هیچ نیشانه (قرینه) یه کی به و شیوه نیه.

هه روه ها له کوتایی به سهرهاتی (طالوت و جالوت) دا خوی زاناو توانا ده فهرموئ:

﴿...وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ

ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ﴿البقرة، واته: ئه گه ر خوا هه نديک له خه لکی به هه نديکی دیکه، (ئیمانداران) پال پیوه نه ناباو، زهوی لی پاک نه کردبانه وه وای نه کردبا، که ئه هلی کوفر بهر په رچ بدرينه وه، سهر زهوی تيکده چوو، (دياره سهر زهويش هه ميشه به وه تيکده چي، که که سانی بی پروای سته مکار ده سه لات بگړنه ده ست، که هه رچی نيعمه ته کانی خوی په روه ردگار هه ن، بو تيړکردنی ئاره زووه کانی خویان به کاری دینن و، خه لکی لی بیبه ش ده که ن و خراپه کاری له زهويیدا بلا وده که نه وه) ﴿وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، واته:

به لام خوا خاوه ن چاکه یه به سهر جیهانیانه وه، که ئه هلی ئیمان ده ره خسينی بو ئه وه ی خه لکی سته مکاری کافریان پی پال پیوه نی و نه هیلی به هوی ده سه لاتي نه وانه وه

جيهان پرېي له فسادو خراپه، كهواته: ليرهدا خواي بهرزو مهن هيزو دهسلاتو توانايه، كه به دهست نه هلي ثيمانه وهيو نه هلي سته م و كوفري بي پالپيوه دين، به نيعمه تيكي داناوه يو سهر هه موو مرؤفايه تي.

هه روه ها خواي كاريه جي فهرموويه تي: ﴿أُوذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (٣٩) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ... ﴿٤٠﴾ الحج، واته: مؤلته درا يو كه سانيك، كه جهنگيان له گهل ده كړي و سته ميان ليكراوه، وه بيگومان خوا له سهر يارمه تي دانيان به توانايه، كه سانيك كه له مالو حالي خويان وه در نراون به ناحق، مه گهر نه وه كه گوتو ويانه به روه ردگارمان خويه....

له م چنه د ثايه ته دا بومان درده كه وي، كه به بي هيز بهرگري له خو ناكړي، به بي بهرگري له خو كردنيش، بوون (وجود) ناپاريزي و، هيچ نامانجيكش نايه ته دي.

دوو: له فهرزكراني جهنگ و جهاد دا وه كو نه ركه شه رعيه كاني ديكه، پله پله يي ره چاو كراوه :-

نهمه ش راستيه كي ديكه يه، كه له ژياني پيغه مبه رمان موحه ممد ﷺ دا رهنكي داوه ته وه، نه گهر ته ماشاي قوناغه كاني به رهنگاري و جهنگ و جهاد بكه ين كه له لايه ن پيغه مبه روه ﷺ نه نجام دراوه، پله پله يي (تدرج) ده بينين و ده توانين بليين: جهنگ و جهاد به رهنگاري له لايه ن پيغه مبه روه ﷺ به چوار قوناغي گشتيدا تيپه پيوه :-

۱- فهرمان کردن به دهست گرتنه وهو خوږاگریی :-

خوای بالادهست ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ...﴾ (النساء، واته: ئایا سه رهنجی ئهوانه نادهی که پیمان گوترا: دهستی خوتان بگرنه وهو نویژ بهرپا بکهن وه زه کات بدهن.... دوایی خوای بهروردگار باسی ئه وه ده کات که دواى ئه وهی جهنگیان له سه ره پیویست کراوه، هه ندیکیان پاشه کشه یان کردوه، یاخود داویان کردوه، که ده بوایه جهنگو جهاد دوا خرابایه!

که واته: له قوناغیکدا پیغه مبه ره ﷺ به فهرمانی خوا هاوه لانی به ریزی ئاگادار کردۆته وه که دهست بگرنه وه له جهنگو له بهرانبهر ئه هلی کوفردا هیژو چهک به کار نه هیئن، به ئکو ئارام (صبر) بگرنو خوږاگرین، وه که له (طبرانی و حاکم و بیهقی) هیئاویانه، که پیغه مبه ره ﷺ به لای خانه وادهی (یاسر) دا تپیه ری که ئازارو ئه شکه نهجه ده دران، فهرموئ: {صبرا یا آل یاسر موعدهکم الجنة}، واته: ئه ی بنه ماله ی یاسر خوږاگرین له به ههشت پیک ده گهینه وه، واته: خوږاگر بن له سه ره ئه وه شکه نهجه درانو نارهحه تکرانو شتیکی دیکه مه کهن.

وه له سیره ی (ابن هشام)^(۱) دا هاتوه که دواى ئه وهی پیغه مبه ره ﷺ په یمانی دووه می (عقبه) ی له گه ل نویته رانی (ئه وسو خه زه رج) دا بهست، (العباس بن عبادة بن نضلة) گوتی: (والله الذي بعثك بالحق ان شئت لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنْى غَدًا بِأَسْيَافِنَا)، واته: (سویند به خوایه ی که تۆی به حهق ناردوه، ئه گهر به وه ی به یانی به شمشیره کانمان په لاماری ئه و کافرا نه ده دین، که له مینا کۆبوونه ته وه)، پیغه مبه ره ﷺ یش فهرموئ: {لَمْ تَزِرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ إِرْجِعُوا إِلَىٰ رَحَالِكُمْ}،

واته: ئیمه فه‌رمانمان به‌وه پی‌نه‌کراوه، به‌لکو بگه‌رینه‌وه بو بارگه‌وه هه‌وارگه‌کانی خۆتان، واته: جارێ فه‌رمانمان پی نه‌کراوه به‌ جه‌نگ، دیاره پی‌عه‌مبه‌ر ﷺ هیش کاریکی به‌بی فه‌رمانی خوی کاربه‌جی نه‌کردوه.

۲- مۆلّه‌ت درانی جه‌نگ له‌به‌رئه‌وه‌ی زوڵمه‌لی‌کراون :-

قۆناغی دووهم له‌ فه‌رزکردنی جه‌نگ و جیهاد بریتی بوو له‌ مۆلّه‌ت‌دران به‌ جه‌نگ کردن بێ ئه‌وه‌ی، که له‌سه‌ریان فه‌رز بکری، وه‌کو خوی زاناو شاره‌زا ده‌فه‌رموی: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا...﴾ (۳۹) الحج، واته: مۆلّه‌ت درا به‌که‌سانیک، که جه‌نگیان له‌گه‌ڵ ده‌کری و سته‌میان لێ‌کراوه... واته: بۆیان هه‌یه جه‌نگ بکه‌ن به‌هۆی ئه‌وه‌ هه‌موو زوڵمه‌وه که لێیان ده‌کری، که جه‌نگیان له‌گه‌ڵ ده‌کری و ده‌رده‌کری، واته: لهم قۆناغه‌دا واجب نه‌کراوه، به‌لکم بۆیان هه‌بووه جه‌نگ بکه‌ن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی، که سته‌میان لێ ده‌که‌ن.

۳- فه‌رزکرانی جه‌نگ له‌کاتی هێرش‌کرانه‌ سه‌رو شه‌ر پی‌ فرۆشتندا :-

خوی تۆلّه‌ستین ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَتِّلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (۱۹۰) البقرة، واته: (وه له‌ پی‌ خوادا بجه‌نگن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا، که له‌دژتان ده‌جه‌نگن، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، بی‌گومان خوا ده‌ستدریژکرانی خۆش ناوی)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿...فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۱۹۱) البقرة، واته: وه هه‌رکه‌سێک ده‌ستدریژی کردنه‌ سه‌ر، ئی‌وه‌ش ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه سه‌ر وه‌کو خۆی و به‌ره‌چه‌ی بده‌نه‌وه، وه پارێز له‌ خوا بکه‌ن، وه بزانی بی‌گومان خوا له‌گه‌ڵ پارێزکاراندايه، واته: سنوور مه‌به‌زین و به‌شه‌ندازه‌ی

دهستدریژی شوان وهلا میان بده نه وهو دهست پیښخه ربی مه که نو تا شوان شه رتان له که لدا نه که ن نیوه مه یکه ن.

۴- فہر زکرائی جہنگ بو نہ ہیشتنی چہ وسینرانہ وہی مسولمانان و ریی دینداری لی گرتنیان :-

خوای توانا دہ فرموی: ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنَّهُمْ فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة، واتہ: له که لیاندا بجهنگن تا کو (فتنه) ^(۱) نامی، جا نه گہر دهستیان هه لگرت، نابی دہستدریژی بکریته سہر هیچ کهس جگہ له ستمکاران، لیړه دا خوای تا کو پاک نه یفہرموه: (الا علی الکافین) به لکو فہرمو یه تی: (الا علی الظالمین)، واتہ: کافر ی که زولم نه کاو بی زیان داده نیشتی، شہری له که لدا نا کرئ له سہر کافرایه تیبه که ی، به لام کافر ی که دہیہ وئ کوفری خو ی به سہر خه لکدا بسہ پی نی، ئوہ ئه هلی ئیمان دہ بی دہستی بگرنو ئو زولمہ ی لی قبول نه که ن، هہر بزیہ ش (ئہ هلی کیتاب) شہریعت سہرانیان لی وەرده گیرئ و بویان هہیہ، که له دہولمہ تی ئیسلامییدا بن و سہرو مالیان پاریزراوه و له سہر پروا نہ بوون جہنگیان له که لدا نا کرئ، وه پای بهیژ ئوہیہ، که له غہیری (ئہ هلی کیتاب) یش سہرانه وەرده گیرئ و لییان قبول دہ کرئ، که له سہر دینہ که ی

(۱) فتنه: واتہ نازاردان و نه شکه فجه دانی مسولمانان، هہندیک له توپڑه روه وانی قورٹان گوتوویانہ: (فتنه) لیړه دا بهمانای (شرک) دئ، به لام له راستیدا ئوہ هه لہیہ، چونکه خوا -جل شأنہ- جیهادی له سہر مسولمانان فہر ز نه کردوه تا کو کوفر نہ می نی، چونکه خوا ریگای نه گرتوه له خه لک که (کافر) یاخود (مشرک) بن، وه خوای بهر زو بی وینه له سوورہ تی (التغابن) دا دہ فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُكِّمُ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ...﴾ (۲)، واتہ: خوا نیوہ ی خولقاندوه، جا هه تانہ کافر و هه شانہ مسولمانہ، که واتہ: له ئیسلامدا ریگای کافربون له خه لک نه گیراوه، به لام ریگای زولم کردنیان لیگیراوه.

خويان بميننه وه، كه به لاي ئيسلامه وه دينيكي به تاله، به مه رجيك هملنه دهن، كه كوفري خويان به سهر مسولماناندا به پيښن، وه چوڼ خوي پهره ردگار ريگاي به نه هلي ئيسلامي ش نه داوه كه ئيسلامي خويان به سهر كه سدا به پيښن، وه ده فهرموي: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ (البقرة، كه واته: خه لكى ده بي له دنيا دا سازاد بن، له وه دا كه مسولمان ده بن يان كافر وه دوايي له دواړوژدا ههركه سه و پاداشت يان سزاي خوي وه رده گري، له سهر مسولمان بوون يان كافر بوونه كه ي^(١).

وه نه م جوړه ي چواره م، كه باسما ن كړد له زاروي شه رعزاناندا پي ده گوتري: جيهادي به دوا دا گه ران (جهاد الطلب)، وه خوي پهره ردگار ده فهرموي: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ...﴾ (النساء، واته: نه وه بوچي له ري پي خواو چه وسينراواندا جهنگ ناكه ن؟! كه واته: له هه رجيهك كو مه ليك خه لك بچه وسينري ته وه نه گه مسولمانيش نه بن، له سهر ئيمانداران و ئيسلام پيويسته، مادام بتوانن، ديفاعو بهرگرييان لي بكه ن له هه شوي نيك بن.

سئيهم: كاتي ده ستييكران و سهره تاي جيهاد :-

نه و ميژوونو و سانه ي، كه ميژووي ژياني پيغه مبهريان ﷺ تو مار كړدوه، دوو رايان هه ن :-

هه نديكيان ده ليښ سهره تاي سالي دووه مي كوچي، پيغه مبهري ﷺ به كړدوه ده ستي به جهنگ و جيهاد كړدوه.

(١) له كتيبي (چند مه سه له يه كي باوي سهرده م) و (ته وژمي ئيسلامي و عه لماني...) دا به دريژي باسي نه م مه سه له يه مان كړدوه.

هغه نیکیش ده لښ کولای سالی یه که می کولای، واته کولای ئو سالی، که پیغمبر ﷺ تیدا کولای کردو له مه که وه یو مه دینه، نجوا وک (ابن هشام) ده لښ: بومان دهرده که وای، که هردو وچوونه کان راستن، ئو ده لښ: (قدم رسول الله ﷺ المدينة يوم الاثنين حين اشتد الضحاء و کادت الشمس تعتدل لثنتي عشرة ليلة مضت من شهر ربيع الأول، قال (ابن سحاق) و رسول الله ﷺ يومئذ ابن ثلاث و خمسين سنة، و ذلك بعد أن بعثه الله بثلاث عشرة سنة فأقام بها بقية شهر ربيع الاول و ربيع الآخر و جمادین و رجبا و شعبان و شهر رمضان و شوالاً و ذا القعدة و ذا الحجة و المحرم، ثم خرج غازياً في صفر على رأس اثني عشر شهراً من مقدمه المدينة) (۱)، واته: پیغمبر ﷺ روژي دوو شه مه کاتیک که روژ گهرم بوو و هت او گه شتوتته نیوهر استی ناسمان، (۱۲) شو و هت بوو بوون له مانگی (ربیع الاول) چوو و یو مه دینه، که ئو و کاته پیغمبر ﷺ ته مه نی (۵۳) سال بوو و (۱۳) سال دوی ئو و بوو، که خوا و هوانی کردو و له مه دینه ماو و ته و، ماو و ئو و نه دازه یی که ماو و ته و له مانگی (ربیع الأول و ربيع الثاني و جمادي الأولى و جمادي الثانية و رجب و شعبان و رمضان و شوال و ذوالقعدة و ذوالحجة و محرم) سالی دوو و میش و له مانگی (صفر) سالی دوو و، پیغمبر ﷺ یو یه که مین جار یو غزا کردن له شار دهر چوو، پاشان (۱۲) مانگ دوی ئو و یی که چوتته (مه دینه).

که واته: پیغمبر ﷺ مانگی کولای سالی یه که می چوونی یو مه دینه دهستی به یه که مین جهنگ و غزا کردو، که ده که ویتته مانگی دوو و می سالی دوی کولای ئو گهر و کو ژماره ی مانگه کان لیکیده ی نه و و له و دا هردو وک رایه که راست دهرده چن. (محمد حمید الله) له (الوثائق السياسية) (۲) دا هی ناویه تی، که: پیغمبر ﷺ پیس ئو و یی دهست به یه که مین چالاکی سه ریازی خوی بکات، فه رموی: { اکبروا

لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالْإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ}، واته: هم‌مو ئه‌وانه‌م بۆ بنووسن، که دانیان به ئیسلامدا هی‌ناوه له خه‌ئکی، دواتر سه‌رژمیریان کردن به پشتیوان و کوچک‌ه‌رانه‌وه (۱۵۰۰) جه‌نگاوهر بوون، بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هیچ شتیکی بی‌حیساب و کتاب نه‌کردوه ئه‌وه‌تا دوا‌ی سه‌رژمیرکردن، فه‌رمانی کردنی یه‌که‌مین غه‌زای داوه، به‌لام جه‌نگ و کوشتاری تی‌دا روو نه‌داوه.

حیکمه‌ت و ئامانجه‌کانی جه‌نگ له پ‌یی خوا‌دا:

۱- پاراستنی ئازادی بی‌روپروا: وه‌ک خ‌وای بی‌هاوه‌ل ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ...﴾ (۳۹) ﴿الأنفال.

۲- پاراستنی په‌رستگا‌کان: وه‌ک خ‌وای به‌ت‌وانا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ (۳۸) ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُوا بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (۳۹) ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الصَّوْمِعُ وَبِيعَ وَصَلَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (۴۰) ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَنِقَبَةُ الْأُمُورِ﴾ (۴۱) ﴿الحج﴾.

۳- نه‌ه‌یشتنی فه‌ساد و ئاش‌ووب له زه‌ویدا: وه‌ک خ‌وای داد‌گه‌ر فه‌رم‌وی‌ه‌تی:

﴿..... وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ (۴۱) ﴿البقرة.

۴- تاقیکردن دهی پرواداران: وهك خواى كاربه جئ فهرموویه تی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَتَّمُوهُم مَّ فَشَدُّوا لُؤْلَاقًا فَأَمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوَّارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّتَبْلُوأَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ ﴿٤﴾ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾﴾ محمد.

۵- له بیژینگدان و پالوتنی پرواداران: وهك خوا - عزّ وجلّ- فهرموویه تی: ﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا... ﴿١٤١﴾﴾ آل عمران.

۶- ترساندن و زه‌بوونکردنی کافران و پووجهل‌کردن دهی فیل و پیلانه‌کانیان: وهك خوا فهرموویه تی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِّن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾﴾ الأنفال. وه فهرموویه تی: ﴿قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصَرِّكُمْ عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾﴾ التوبة.

۷- ده‌رکه‌وتنی مونا‌فیه‌کان و لیک‌هه‌لا‌واردنی پاک و پیسان: وهك خوا - عزّ وجلّ- فهرموویه تی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۖ فَتَأْمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧١﴾﴾ آل عمران.

۸- پیاده کړدنی بهرنامو حوکمی خوا له زه ویدا: وهک خواى کاربه جی دهفه رموی:

﴿...وَلْيَنْصُرِكُ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ الحج.

۹- بهرگریی کړدن له دینی خواو مافی چهوساوانو نه هیشتنی دهستدریژیی کافران:

وهک خواى بالادهست فهرموویه تی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ ﴿٧٥﴾ النساء.

چالاکییه سهر بازییه کانی پیش جهنگی بهدری گه وره :-

له کتیبه کانی سیره دا بو جهنگه کانی نیوان مسولمانو کافران دوو زارواه به کارهاتوون: (غزوة) و (سریه):

(غزوة): - بهو جهنگانه دهگوتری، که پیغه مېهر ﷺ به شداریی تییدا کردوونو سهرپهرشتی کردوون، وهک: (بدر و أحد و حنین و تبوک).

(سریه): - بهو چالاکییه سهر بازیانه دهگوتری، که پیغه مېهر ﷺ به شداریی تییدا نه کردوون، نه گهر چی گهورهش بووبن و جهنگیان تییدا روودابیټ، جگه له جهنگی (مؤتة)، که میژوو نووسان ناویان لیئاوه (غزوة مؤتة)، چونکه هیژیکی زور له مسولمانان به شداریی تییدا کردوه، که ژماره ی (۳۰۰۰) سی هه زار جهنگاوهر بووهو، سی له سهر کرده کانی جهنگی مسولمانانیشی تییدا شه هید

کراون: (زید بن حارثە و جعفر بن أبی طالب و عبدالله بن رواحە) خوا ئە هەموویان رازی بیت.

پێغەمبەر ﷺ ئە ماوە ی سالیك مانەووە نیشته جی بوونی ئە (مەدینە) دا ئیش و کاروبارە ئیداری و سیاسی و کۆمەلایەتییه کانی رێکخستن و تەواو کردن، بەتایبەت دروستکردنی مزگەوت و، بڕایەتی نیوان کۆچکەرەکان و پشتیوانان و، نووسینی دەستور (الصحيفة) بۆ رێکخستنی پەيوەندی و هەلسوکهوتی مسوولمانان و جوولە کەکان و، شاری (مەدینە) ی خستە قۆناغ و بارودۆخیکی تایبەتییهو، بۆیه دوای ئەوانە پێغەمبەر ﷺ دەستی کرد بە چالاکیی سەربازیی ئە دژی ئەیارەکانی، کە هەر لەپیش کۆچکردنیشیهو بۆ مەدینە گرفت و کێشه و سەرئێشە ی زۆریان بۆ دروست کردبوو.

چالاکییە سەربازییه کانی پێغەمبەر ﷺ ییش پێش جەنگی (بەدری گەورە) بریتی بوون ئە هەشت چالاکیی، کە ئەمانەن:

١- غەزای (وهددان) یان (ئەبواء)^(١):-

کە ئەمە یە کەمەین غەزا بوو پێغەمبەر ﷺ یی هەلساوووە ئە سالی دووهمی نیشته جی بوونی پێغەمبەر ﷺ ئە مەدینە دا پرویداو، کاتە کەیشی کۆتایی مانگی (صفر) و بەشیکیش ئە مانگی (ربیع الاول) ی گرتۆتەو، کە دەکاتە کۆتایی سالی یە کەم و سەرەتای سالی دووهم، وە ژمارە ی ئەو جەنگاوەرانیە کە ئە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دا بوون (٢٠٠) دووسەد کەس بوون، ئە سوارو پیاده، وە ئەو چالاکییە کوشتاری تیدا نەبوو و پێغەمبەر ﷺ (موادعة) ی ئە گەل (بنی ضمره) دا

(١) بڕوانە: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٢، ص (٣١٨).

کړدوه، (موادعة)ش واته: واز له یه کدیښیانو بی لایه نبوون، وه پیغه مبهړ ﷺ په یمان نامه کی له گه لا (بني ضمرة) دا به ست، که نه مه ده قه که یه تی^(۱):

(بسم الله الرحمن الرحيم، هذا كتاب من محمد رسول الله لبني ضمرة بن بكر بن عبد المناة بن كنانة، بأنهم آمنون على أموالهم وأنفسهم وأن لهم النصر على من داهمهم الا ان يحاربوا في دين الله، مابل بحر صوفة، وان النبي اذا دعاهم لنصرة أجاوبه، عليهم بذلك ذمة الله وذمة رسوله...)، واته: به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، نه وه نو سراوی که موحه مه د پیغه مبهړی خوا وه بو (بني ضمرة)، که د دنیا ده کړینه وه له سهر مالو سامانو نه فسیان، وه هر که سیك دستدریثیان بکاته سهر، پیو یسته پیغه مبهړ ﷺ و مسولمانان پشتیوانیان بکه ن، مه گهر د ژایه تی ئیسلام بکه ن، وه نه وانیش پشتیوانی مسولمانان بکه ن هرکات، نه گهر پیغه مبهړ داوی لی کردن، هه تا کو به حر خوری تهر بکات (واته: هه تا هه تایه)، له وباره وه به لیئی خوا و پیغه مبهړه که ییان له گهر دن دایه.

له و غه زویه دا پیغه مبهړ ﷺ (سعد بن عباد) ی له مه دینه له جی خوی جیه یشته وه و ماوه ی (۱۵) رژیان پی چو وه و (حمزة بن عبدالمطلب) نالاکه ی هه لگرتوه.

۲- سهرییه ی (عبیده بن الحارث)^(۲):

دووه م چالاکی سهریازی (سهرییه) یه که بو وه، که پیغه مبهړ ﷺ به شداری تی دا نه کړدوه، به لām (عبیده بن الحارث) ی کړدوه به فرمانده ی نه و (سهرییه)، که ژماره یان (۶۰ تا ۸۰) سوار بو، هه مووشیان له (کوچکه ران) بوون، د وژمنیش له هوژی قوریش بو، که ژماره یان (۲۰۰) سوارو پیاده زیاتر بو، به سهریهرشتی (أبو سفیان)، به لām له و چالاکیه شدا کوشتر رووی نه داوه.

(۱) پروانه: (مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة)، محمد حميد الله، ص (۲۲۰).

(۲) پروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۲، ص (۳۱۹).

یه که مین تیریش، که هاویشتراوه له لایهن (سعد بن أبي وقاص) هوه بووه، وه كه له ژياننامه ی خۆیدا گوتویه تی: (أنا أول مَنْ رمى سهماً في سبيل الله) کاتی ئەم جەنگەش دواى گەرانەهوه بووه له (هه‌ددان)، وه شوینی ئەو ڕووبه‌رووبوونه‌یه‌ش پێی ده‌گوتری (ماء رابغ)، وه ئەو (سریه) دا دوو پیاو له له‌شکری ئەوان هاتنه‌ نیو له‌شکری ئیسلامه‌وه، که پێشتر له مه‌که‌که ئیمانیان هینابوو، به‌لام له‌گه‌ڵ له‌شکری ئەوان هاتبوون، بۆ ئەوه‌ی په‌یوه‌ندیی بکه‌ن به‌ هی‌زی مسو‌لمانانه‌وه که بریتی بوون له‌: (المقداد بن عمرو البهراني) و (عتبة بن غزوان المازني).

۳- سه‌ریه‌ی (حمزة)^(۱) :-

پیغمبر ﷺ (۳۰) سوار لہ مسولمانانی کوچکری ناروده بو که ناری ده ریای
سور، به سه رکردایه تی (حمزة)، -خوایی رازی بی- دوزمن ژماره ی (۳۰۰) سوار
بووه، لہ ئه هلی مه که که به سه رکردایه تی (أبو جهل) به لام (مجدي بن عمرو الجهنی)
که وتوته نیوان و کوشتار رووی نه داوه، کاته که شی دوی غه زای وه ددان بووه.

۴- غه‌زای (بواط) ^(۲) :-

له مانگی (ربیع الأول) ی سالی دووهم، پیغهمبر ﷺ به سوپایه کی (۲۰۰) دووسه
کهسی، بهمه بهستی گرتنی کاروانیکی قوره شییه کان رۆیشتوه که (أمیة بن خلف)
سهرقافلّه یان بوهو، ژماره یان (۱۰۰) سهه کهس بووه، وه ههزارو پینج سهه
حوشتریان پیبووه له (بواط) له لای (رضوی)، به لّام رۆوبه رۆوبوونه وه کوشتار
رووی نه داوه.

(۱) هه‌مان سه‌رچاو‌ه‌و به‌رگ، ص (۳۲۱).

(۲) هه‌مان سه‌رچاو، (۳۲۲).

٥- غه‌زای (العشيرة)^(١) :-

به سهرکردایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، ئامانج لهم غه‌زایه‌ش ریگاگرتن بووه له کاروانیکی قوره‌یشییان، به‌لام فریایان نه‌که‌وتن، ههر لهم کاروانه‌ش بوو کاتیك له شام گه‌رایه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ بریاریدا بیگری و سهره‌نجام جه‌نگی به‌دری گه‌وره به‌وه‌وییه‌وه روویدا.

٦- سه‌رییه‌ی (سعد بن ابی وقاص)^(٢) :-

شه‌شه‌م چالاکیی سه‌ریاییش سه‌ریه‌ی (سعد بن ابی وقاص) بووه، که ژماره‌ی جه‌نگاوه‌رانی مسوولمان (٨) که‌س بووه، وه‌ک (ابن هشام) ده‌لئ له‌ کوچه‌که‌ران، شوینه‌که‌شی (الخرار) بووه له‌سه‌ر زه‌مینى (حیجان) به‌مه‌به‌ستی رووبه‌روبوونه‌وه له‌گه‌ل کاروانیکی قوره‌یشیییه‌کاندا، به‌لام که‌ گه‌یشتنه‌ شوینه‌که‌، کاروانه‌که‌ ده‌رچوو بوو، بۆیه هیچ کوشتار رووی نه‌داو گه‌رانه‌وه.

٧- غه‌زای به‌دری یه‌که‌م^(٣) :-

ئهم غه‌زایه (١٠) شه‌و پاش غه‌زای (العشيرة) بووه به‌ سهرکردایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هوکاري ئهم غه‌زایه‌ش، ئه‌وه بووه که‌ (کرز بن جابر الفه‌ري) به‌ هیژیکه‌وه هه‌ندیك مه‌رو مالاتی مه‌دینه‌ی بردبوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ یش به‌ حه‌فتا که‌سه‌وه شوینی که‌وتوه رویشته‌وه تا شیوی (سفوان) به‌لام فریای نه‌که‌وتوه، له‌ ئه‌نجامدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ (مه‌دینه‌) و شه‌ر رووی نه‌داوه، له‌وه‌شه‌وه ناوئراوه (غه‌زای به‌در) چونکه‌ تا سه‌ر ئاوی به‌در رویشته‌وون.

(١) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ٣٢٢-٣٢٣.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ٣٢٣.

(٣) هه‌مان سه‌رچاوه، ص ٣٢٤.

٨- سه رييه ی (عبدالله بن جحش)^(١):-

چالاکی هه شته م کۆتایی پيش روودانی جهنگی به دري گه وره، سه رييه ی (عبدالله بن جحش) بووه، که پيغه مبه ر ﷺ ناردوويه تی به سه رکړدیی (٨) که س له کوچکه ران و شوينه که شی پي د گوتري: (نخلة) له نيوانی (مکه و طائف) دايه و کاته که شی کۆتا پوژي مانگی (رجب) بووه، وه نه نجامه که ی گرتنی کاروانیک بوو به سه روکايه تی (عمرو بن الحضرمي) وه به ديل گرتنی (عثمان بن عبدالله و الحکم بن کيسان)، به سه رهاتی نه م چالاکیه ش به م شيويه يه :-

پيغه مبه ر ﷺ نامه يه ک بو (عبدالله بن جحش) دهنووسئ که فرمانده ی نه و (سريه) يه، وه پي دهنووسئ: دوو پوژان به و ناراسته يه دا برؤن، دوايی نامه که م بکه وه و بيخوينه وه، چی تيدا بوو جيبه جي بکه، نه ویش به و شيويه يه فرمانه که ی جيبه جي کردو، که ته ماشای نامه که ی کرد نووسرابوو: (اذا نظرت في کتابي هذا فامض حتى تنزل نخلة بين مكة والطائف فترصد بها عير قريش وتعلم لنا من أخبارهم)، واته: نه گهر ته ماشای نامه که مت کرد، برؤ تا ده گيه (نخلة) له نيوان (مکه و طائف) و بؤسه بو کاروانی قوره يشيه کان دابني و بزانه هه واليان چيه و ناگادارمان بکه وه له دهنگو و باسيان، جا کاتيک (عبدالله) نامه که ی خوينده وه گوتی: گوئ رايه لي و فرمانبه ريی ده که م، وه به هاوه له کانی خوئ گوت: پيغه مبه ر ﷺ شتيکی ناوای بو نووسيوم، کئ له گه لم دي به مه به ستي شه هيدیی با بيت و هه رکه سيکيش ناتوانی با بگه رپته وه، نه جا هه موويان له گه ليدا ده چن و، له نه نجامد نه و کاروانه ده گرن و يه کيکيان لي ده کوژن و دوواني شيان لي به ديل ده گرن، به لام نه و مسولمانانه نه يانزانيبوو، که که وتونه ته مانگی (حه رام) وه، بؤيه نه و جهنگه يان کرد، دوايی که گه رانه وه پيغه مبه ر ﷺ سه رزه نشتي کردن و کافره کانيش زور ره خنه يان له پيغه مبه ر ﷺ گرت، که چؤن له مانگی (حه رام) دا جهنگ ده کات؟!.

بوییه خوای په‌روه‌ردگار ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خوارئ که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ

... ﴿٢١٧﴾ البقرة، واته: پرسپارت لئ ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی جه‌نگ له مانگی (حه‌رام) دا؟ بلئ: جه‌نگ کردن له مانگی حه‌رامدا زور گه‌وره‌یه، به‌لام ریگاگرتن له دینی خواو کوفر پی‌کردنی و ریگرتن له مزگه‌وتی حه‌رام لای خوا زور گه‌وره‌تره، وه خه‌لک هه‌لگی‌پانه‌وه له دینی خوا گه‌وره‌تره له کوشتارکردن له مانگی حه‌رامدا...

له به‌سه‌ره‌اتی نی‌رانی سه‌رییه‌ی (عبدالله بن جحش) دا، چه‌ند په‌ندی‌ک وه‌رده‌گرین، له‌وانه:-

۱- فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به (عبدالله) به‌وه، که نامه‌که‌ی نه‌کاته‌وه تادوای دوو پ‌ژۆو، (عبدالله)ش له‌ه‌وئ نه‌کردنه‌وه‌ی نامه‌که‌ی نه‌پرسیوه و فه‌رمانه‌که‌شی جیبه‌جئ کردوه، که‌واته: پی‌ویسته سه‌رکرده هه‌ندی‌ک جار ئه‌وپه‌ری په‌نه‌انکاری به‌کاریئ.

۲- گو‌پ‌ایه‌لی و فه‌رمانه‌ری ته‌واوی (عبدالله) بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌وه شی‌وه‌یه‌ی پی‌ویسته و جیبه‌جئ کردنی فه‌رمانه‌که‌ی به‌وشی‌وه‌یه‌ی، که فه‌رمو‌ویه‌تی، که دیاره ئه‌مه‌ش به‌ره‌می باوه‌رو متمانه‌ی پته‌وی سه‌ربازو سه‌رکرده‌یه.

۳- تۆ‌بزی نه‌کردن و سه‌رپش‌ک‌کردنی (عبدالله) بۆ هاوه‌لانی له‌کاتی‌کدا، که بۆ رووبه‌روبوونه‌وه‌ی کافره‌کان ده‌چوون، که‌واته: به‌تۆ‌بزی جه‌نگ و جیهاد ناکرئ.

۴- له‌و رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌دا سه‌رکرده‌ی به‌ره‌ی کافره‌کان به‌ناوی: (عمرو بن الحضرمی) کوژراوه و ئه‌وه یه‌که‌م که‌سی کافره‌کان بووه، که له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ به‌ده‌ستی مسو‌لمانان کوژراوه و دوو که‌شیشیان به‌دیل گیراون، به‌ناوی: (عثمان بن عبدالله والحکم بن کیسان) که ئه‌مانه‌ش یه‌که‌مین دیل بوون

کهوتوونه ته دهستی مسوئلمانان، کهواته: له یه که مین بهره ننگار بوونه و ده کافرانی سته مکار زه بری مسوئلمانان یان پیکه وتوه.

هیندیک له ئامانجه کانی ئهو (غزوة) و (سریة) یانه :-

- (۱) ئهوانه ی به شداری ئهو غه زوه و سه رییانه بوون، هه موویان له کۆچکه ران بوون، ئه مه ش بۆ زیاتر تۆلّه سه ندنه وه له کافره کانی قورپیش، که کۆچکه رانیان له مال و نیشتمانی خۆیان یان ده رکرد بوون.
- (۲) لاواز کردنی باری ئابووری قورپیشیه کان.
- (۳) مه شق پی کردنی هاوه لانی له سه ر هونه ره کانی جهنگ و به ره ننگار بوونه وه.
- (۴) چاودیری کردنی جم و جۆلی سوپای قورپیش.
- (۵) ئاگادار کردنه وه ی نه یارانی ئیسلام له مه دینه و ده ور به ری و ترساندنیان به هۆی ئهو پرووبه پرووبونه وانه وه و ده رخستنی توانای مسوئلمانان.
- (۶) دیاری کردنی ئه ندازه ی هیژی دوژمن و ده مارگرتن، (جَسُ النَبَض) یان. وه سه ره نجام ئهو چالاکیانه ی پیغه مبه ر ﷺ هاوه لانی کاریگه ربی زۆریان هه بوو له سه ر رانواندنی هه یبه تی مسوئلمانان له سه ر ده ور به رو راکیشانی سه رنجی هیندیک له هۆزه کان و، به رته سه ک کردنه وه ی ده وری ناحه زانی ئیسلام.

دوژمنایه تی جووله که بو پیغه مبهرو ﷺ و هاوہ لانی

هر له سهره تاي چوونی پیغه مبهروه ﷺ بو (مه دینه)، جووله که کان دهستیان کردوه به دوژمنایه تی و ناحه زایه تی خوی و هاوہ لانی، وه بیگومان دژایه تی جووله که بو پیغه مبهرو ﷺ و نیسلامو مسولمانان، وه نه بی هر له کاتیکی دیاریکراودا بووبی، به لکو هه تا دواوای ته مه نی پیغه مبهرو ﷺ هر به رده وام بوون له سهر شو پیلانو فیلانیه یان، (ابن اسحاق)^(۱) له وباروه ده لیت: (دوی شهوی که پیغه مبهرو ﷺ چو بو (مه دینه) و له وی نیشه جی بوو، وه ده ولت و کومه لگای نیسلامی بنیاتنا، زانایانی جووله که دهستیان کرد به دژایه تی کردنی پیغه مبهرو ﷺ، شه ویش به پالنه رو هاندهری رغو قین و حه سه ده وه، به تاییه تی به هو ی شه وه، که پیغه مبهرو ﷺ له نیو عاره بدا هاتوه و له نیو جووله که کاندانه هاتوه - چونکه شه وان چاوه ری بوون پیغه مبهرو ﷺ له نیو شه واندا بی- وه هندی که له خه لکی (شه وسو خه زره ج) که له کوفرو شرکدا به سالدا چووبوون، پالیان دایه لای جووله که کان، که هه رچه نده به واولت خویان به مسولمان نیشان ددها، به لام له راستیدا بی پروابوون، وه له دوایدا پی ری دوو پروه کانیان پی که هینا، به وی یه مونا فیه که کان له گه ل جووله که کاندانه دهستیان کرد به دژایه تی کردنی پیغه مبهرو مسولمانان، هر له سهره تاي نیشه جی بوونیانه وه له مه دینه دا).

ننجا (ابن هشام) باسی کومه لیک له سهرانی جووله که ده کات له مه دینه دا له تیره کانی: (بني النضير وبني قينقاع وبني قريظة وبني زريق وبني حارثة وبني عمرو بن عوف وبني النجار)، وه ده لی: ئا شه وانه به زوری دژایه تی پیغه مبهرو ﷺ و مسولمانان له مه دینه دا کردوه، وه ده لی: (فهؤلاء اُجبار اليهود أهل الشرور والعداوة لرسول الله ﷺ وأصحابه المسألة والنصب لأمر الإسلام ليطفؤه،

الا ماكان من عبدالله بن سلام و خیریق)، واته: ئا ئهوانه بوون له سهرانی جوړله که کان که خراپه کار بوون و دژایه تی پیغه مېهر صلی الله علیه و آله ځان ده کړد، وه دهیانویست چرای ئیسلام خهفه بکه نو بیکوژیننه وه، جگه له دوو کهس له سهرانی جوړله که (عبدالله بن سلام) و (مخیرق)، که همدو وکیان دوو زاناو پیښه وای جوړله که کان بوون، به لکو (عبدالله بن سلام) له همدوویان شاره زاترو زانتر بووه.

چونیه تی مسولمانبوونی (عبدالله بن سلام) یش وهک (ابن هشام)^(۱) هیڼاویه تی، کورته ی به سهراته که ی بهم شیویه: (عبدالله بن سلام) ده لئ: دواى ئه وهی که من له کتیبه کانی خو ماندا خویندبوومه وه ده مزانی که پیغه مېهری کوټایی دیت، وه دواى ئه وهی که موحه ممد صلی الله علیه و آله هات بو مه دینه و نیسته جی بوو، ته ماشای هه لویست و نیشانه کانیم کړد، هه مووی ده قاوده ق وه کو ئه وه بوو که له کتیبه کانی ئیمه دا باسکرا بوون، بویه رږژیکیان چووم بو خزمت پیغه مېهر صلی الله علیه و آله و گوتم: ئه ی موحه ممد من ده زام که تو پیغه مېهری خواى وه ئیمان ت پی دینم، به لام جوړله که کان قهومیکی بووختانکه رن، ئه گهر بزائن من مسولمان بووم، ناوو ناتوره م به دوا ده خن، بویه پیش ئه وهی که بزائن مسولمان بووم، بانگیان بکهو ده باره ی من پرسیاریان لی بکه، ئنجا من چوومه ژووریکی دیکه و پیغه مېهر صلی الله علیه و آله له دواى سهرانی جوړله که ی ناردو ده باره ی من پرسیاری لی کړدن و فهرمووی: (عبدالله بن سلام) چ پیاویکه له نیو ئیوه دا؟

ئهو انیش گوتیان: ئه و (عبدالله) زانای هه ره گه وره مانه و کور ی زانای هه ره گه وره مانه، وه باشتړین پیاوه له نیو ماندا و کور ی باشتړین پیاویشمانه.

پیغه مېهر صلی الله علیه و آله فهرمووی: ئه گهر ئه و مسولمان بوو چی ده که ن؟

گوتیان: خوا په نای بدات له وه که مسولمان بی، هه رگیز شتی وانا کات!.

(۱) (السيرة النبوية) ج ۲، ص (۲۷۰-۲۷۱)، هه روه ها (بخاری) یش له (صحیح) ده کی خویدا به ژماره: ۳۹۳۸، هیڼاویه تی.

منیش له ژوره که هاتمه دهړی و گوتم: نهی کومه لای جوړه که! پاریز له خوا بکه نه و نه وهی که له خواوه پوتان هاتوه قبولی بکه نه، به خوا نیوه ده زانن، که موحه مده پیغه مبهری خوایه و له تهراتی به رده ستاندا ناو و سیفه ته کانی نوسراون، بویه من شایه دیی ده ده م، که پیغه مبهری خوایه و پروای پی دینم و به راستی ده زانم و دهیناسم!

گوتیان: درو ده که ی! وه ده ستیان کرد به قسه پیگوتنم!

هروه ها به سه رهاتی (مخیرق) یش وهک (ابن هشام)^(۱) هیناویه تی به م جوړه یه، ده لای: له کاتی جهنگی (نوحود) دا موخه یریق ده چپته لای زاناکانی جوړه که و پی یان ده لای: کورپنه نه و موحه مده پیغه مبهری خوایه و نیشانه کانی هه موو دیارن، با پشتگیریی بکه یین، که نیستا له گه ل موشریکه کاندا پرو به پرو و پوت نه وه! جوړه که کانیش زور قسه ی پی ده لاین، نه ویش پی یان ده لای: نیوه درو زان و ته نانه ت له گه ل کتبه کانی خوشتاندا راست ناکه نه، وه وه سیه ت ده کات، نه گهر نه و جهنگه دا کوژرا مال و سامانه که ی هه موو بو مسولمانان بی.

هروه ها به سه رهاتی (صفیه بنت حیی بن أخطب)^(۲) وه کو (ابن هشام)^(۳) هیناویه تی: نه مه کورته که یه تی: (صفیه) ده لای: بام زوری خوشده ویستم، هروه ها مامیشم (أبو یاسر بن أخطب) زوری خوشده ویستم، روژیک به ره به یانیکی زو، بام و مام گوتیان: با بروین بزاینن داخو نه و کابرایه (موحه مده) نه و پیغه مبهریه، که نیمه له کتبه کانی خوماندا نیشانه کانیان خویندو ته وه؟! رویشتن و نیواره گه رانه وه، که هاتنه وه، مای مام به بامی گوت: آیا نه و کابرایه نه و پیغه مبهریه؟ بابیشم گوتی: سویند به خوا نه و پیغه مبهریه، که

(۱) هه مان سفرچاوه، ج ۲، ص (۲۷۱).

(۲) له دوایدا بوو به هاوسه مبهری پیغه مبهرو دایکی مسولمانان، خوا لای پازی بی.

(۳) السیره النبویه لابن هشام، ج ۲، ص (۲۷۲).

پيغهمبري کوتاييه، مامم گوتی: ئایا هه لویست چیه؟ بابم گوتی: به خوا هه تا مام دوژمنایه تی ده کم! منیش چومه لای و امزانی وه کو جاران باوه شم بو ده گرنه وه، به لام هیچ گوئیان پی نه دام و زور ناره حهت بوون به وهی، که پيغهمبري کوتايی له نیو نه واند نه هاته.

لیره دا مه به ستم نه وه بو، که جووله که کان چاک زانیوایانه، که موحه ممد (عليه الصلاة والسلام) پيغهمبري خوايه، چونکه ئیستاش نیشانه کانی پيغهمبر ﷺ له (په یمانی کون) دا هه مام، له گه ل ده ستکاری و شیویرانیشیان، به لام وه کو نامازه م پیکرد، زانیانی جووله که ش هه موویان به رانه به به ئیسلام یه که هه لویستیان نه بووه.

خواي په روه دگاریش باسی هه لویستی نه وانه مان بو ده کات له خاوه ن کتیه کان، که نه هلی ئیمان و خاوه ن ویزدان، ده فهرموی: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ عَنَّا أَلِيلٍ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾﴾ آل عمران، اته: (وه کو یه که نین،^(۱) له نه هلی کتیب کومه ئیک هه ن، شه وانه شه ونویژ ده که نه و ئایه ته کانی خوا ده خویننه وه و سه جده ی بو ده به نه و، ئیمان به خواو رژی دوی دین و فرمان به چاکه ده که نه و ریگری له خراپه ده که نه، پیشرکه ده که نه له چاکه کارید او نه وانه له صالحان و، وه هه چاکه یه که بکه نه به زایه ندری، بیگومان خوا به پاریزکاران زانیه.

(۱) هم ئایه تانه زور شتیان لیوه ده گیرئ، بو نمونه: نابی هه موو شوتکه و توانی جیزب و لایه نیک به ده که چاو ته ماشا بکه ن، بو وینه: خه لکی رژی ناوا (نه وروپا) هه موو یه که حساب نین، یان نه امریکا هه مووی یه که حساب نیه، به لکو رژی ته که ییایه له خه لک و میله ته که یی و خه لکه که شیان خراپ و چاکیان تیدایه.

چه ند شيوازيكي دژايه تيكر دني جووله كه كان

بو پيغه مبر ﷺ و مسولمانان

يه كه م: فيتنه نانه وه له نيوان مسولمانان :-

خواي پوره دگار له چه ند شويڼيک له قورئاندا باسي هه لويستي جووله كه كان دهكات كه هه ميشه دهپانه وي هه راو فيتنه بنينه وه و ناشوبو ناژاوه له نيوان مسولماناندا سازيكن، له باره وه به سهرهاتيک هه يه كه چه ند نايه تيک له سوورپه تي (آل عمران) له باره وي له وه به سهرهاته وه هاتوونه خوار، به سهرهاته كه ش به كورتي^(۱) له وه يه كه كابريه كي به ته مه ني جووله كه به ناوي (شأس بن قيس) روژيک به لاي كوښه ليک له (پشتيوانان) له (هوس و خه زره ج) دا تيده په ري، كه ده بيني زور به برايانه پيکه وه دانيشتوون و نايه ت بو يه كتر ده خويننه وه باسي ئيسلام بو يه كتر ده كه ن، زور ناره حه ت ده بي، بويه گه نجیكي جووله كه بانگ دهكات و ده لي: بچو جهنگي (بعث) يان بخه وه ياد، وه له شيعرانه يان بو بخويننه وه كه (هوس و خه زره ج) له دژي يه كدي گوتوويانن له سهرده مي نه فامييدا، گه نجه كه ده چي ت و شيعره كان ده خويننه وه، هه نديک شتي نه فاميي پيش ئيسلاميان ديني ته وه ياد، له وانيش دليان گهرم ده بي و هه له وي يه خه ي يه كتر ده گرن و له يه كتر ده دهن، وه وه عد ده دهن كه دوايي له شويڼيکدا به چه ك له گه ل يه كدا جهنگ بكن، كه پيغه مبر ﷺ له وه ده بيستيت، يه كسهر ده چي ت و پييان ده فهرموي: {يا معشر المسلمين! الله الله! ابدعوى الجاهلية وانا بين اظهركم بعد ان هداكم الله للأسلام واکرمكم به وقطع به عنكم أمر الجاهلية واستقلدكم به من الكفر وألف به بين قلوبكم؟}، واته: له ي كوښه لي مسولمانان! بو خاتري خوا! بو خاتري خوا! نيا بانگه شه ي

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۲، ص (۲۹۵-۲۹۷).

نه فامیتتی له نیو خوتاندا زیندوو ده که نه وه، له کاتی کدا، که من له نیوتاندام و دوا ی نه وه ی، که خوا هیدایه تی داون بو ئیسلام، وه به هوی ئیسلامه وه ریزی لی گرتوون، وه ریشه ی نه فامیی له نیو نیوه دا بریوه وه به هوی ئیسلامه وه له کوفر رزگاری کردوون، وه دلی بهیه که وه گریداون - له سه ر بنچینه ی ئیمان (ئیستا چون ده که رینه وه بو نه فامیتتی)؟! ئنجا خوی به به زهیی ئه م چهند ئایه ته ی نارنده خوارئ له باره ی (شأس بن قیس) وه، که ده فه رموی: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْکِتٰبِ لِمَ تَکْفُرُوْنَ بِآیٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِدٌ عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۸﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْکِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ مِنْ ءَمٰنٍ تَبْعُوْهَا عَوْجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَآءٌ وَّمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۹﴾ آل عمران، واته: بلی ئه ی خاوه ن کتبه کان! بوچی کوفر به ئایه ته کانی خوا ده که ن له کاتی کدا، که خوا چاودی ره له سه ر نه وه ی ده ی که ن، ئه ی خاوه ن کتبه کان! بوچی خه لک له پیی خوا لاده دن، که ئیمان بینن، وه ده تانه وی دینی خوا خوارو خپچ بکه ن له به رچاوی، خه لک له حالئ کدا، که شاهیدن و ده زانن (ئه وه دینی حه قی خوایه) وه خوا بی ئاگانیه له وه ی، که ده ی که ن!.

وه سه باره ت به (أوس بن قیظی)، که له (أوس) بوو وه (جبار بن صخر)، که له (خزرج) بووه و خه ریک بوو شه ریکی گه وه له نیوانیان و نیوان عه شیره ته کانیاندا پرو بدات و پیغه مبه ر ﷺ ئاگری فیتنه که ی کوژارنده وه دهستی پی له ملی یه کدی کردن، خوی پهروه ردگار له باره ی هه ریه ک له وه دوو که سه وه ئه م ئایه تانه ی نارده خوارئ، که ده فه رموی: ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا فَرِیْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْکِتٰبَ يَرُدُّوْکُمْ بَعْدَ اِیْمٰنِکُمْ کَفِرٰیْنَ ۝۱۰۰﴾ وَکَيْفَ تَکْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰی عَلَیْکُمْ ءَایٰتُ اللّٰهِ وَفِیْکُمْ رَسُوْلُهُ وَّمَنْ یَعْصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هٰدٰی اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ۝۱۰۱﴾ آل عمران، واته: ئه ی ئه وانیه ی ئیمانان هیناوه ئه گه ر فره مانبه ری که سانیک بکه ن له جووله که کان، ئه وه پاش نه وه ی، که ئیمانان هیناوه هه لئان ده گیرنه وه کافرتان ده که ن، وه چون کافر

دەبن ئە كاتىڭدا ئايەتەكانى خواتان بەسەردا دەخوئىرىئەمۇ، وە پيغەمبەرى خواتان ئەئودايە؟، وە ھەركەسىڭ دەست بە (بەرنامەى) خواوە بگرئ، ئەوە يىگومان رېئمايى كراوە بۆ رېئەكى راست.

لېږدا لټوډمان بډ ددردهكهوټ، كه نايهتهكانى قورټان بهپي رووداوو هلو
مهرجهكانو بډ چارهسهركدنى كيښهكان هاتوونه خوار، وه زانايانش دهلي (ان
خصوص السبب لايمع شمول المعنى)، واته: (تاييهتى بوونى هوى هاتنه خوارهوى
نايهتهكان، ريگا ناگرئ له گشتگيريى ماناي حوكمى نايهتهكان)، واته: كاتى خوئ،
كه دوو كهس بوته ناخوشيى و شهريان بههوئ كابرايهكى جوولهكهوه، مهرج نيه
نيستاش ههمان شت رووداتهوهو كابرايهكى جوولهكه بټ تاژاوهمان بډ ساز بكات،
بهلام ههرشتيك سهر بكيشئ بډ ناكوكيى بهينى مسولمانان، لټوډ لټوډ نايهتانه
دهيگرنهوه، وه بهتهكيد ههركهسيك بيهوئ تاشووب لهنيو مسولماناندا پهيدا بكا،
لټوډ رهفتارى جوولهكانى نهنجام داوه.

له ته فسيړه كاندا هاتوه: له كاتيكدا، كه پيغه مېر ﷺ شو نايه تانه بڼ
هاو له كاني ده خو: يتته وه هه موويان ده ست ده كهن به گريان و پشهيمان ده بنه وه
په نديكي گوره ي لئ ودرده گرن، كه جاريكي ديكه گوئ به قسه ي هيچ جووله كهو
كافرو دهغه ليك نه كهن، چونكه هاو له ناني پيغه مېر ﷺ به رڅيكي و دوو رڅان
نه بوونه شو كه له پياوه، به لكو توشي هه شو كه موكورپيش بوون، به لام دوايي
په نديان لئ ودرگرتوه چونكه له بهر روښنايي قورئاندا به رپوه چوون هه له كاني خويان
راست كړدونه وه.

کهواته: ئیڤه ش وه کو فریشته ی بی هه له وه به فری بی په له نین وه مارج نیه تووشی هه له وه کم وکوپی نه بین، به لام نه گهر تووش بووین، گرنه گ نه وه یه ده رس و په ند له هه له کانمان وه بگریو، په شیمان بین وه وه نه چینه وه سه ریان، وه تووشی هه کیشه یه ک بووین بیگیرینه وه بو ته رازی قورئانو سونهت و شه ریه ت بکهینه دادوه.

دووهم: بیریزیان به رانبهر به خوا:-

شیوازی دووهم له دژایه تیکردنی جووله که کان بو ئیسلام و پیغه مبه ر ﷺ، له بیته ده بیی به رانبهر به خوا دا (جل شأنه) خوی نواندوه، له و باره شه وه ئهم به سه ره اته به نموونه ده هیتمه وه:

رؤژیک^(۱) (ابو بکر الصدیق) - خوا لیی رازی بی-، ده چی بو (مدراس)^(۲) زانایه کیان له وی ده بی به ناوی (فناص) و، یه کی دیکه ش به ناوی (أشیع)، (أبو بکر) پیان ده لی ئیمان بینن، بو خوتان ده زانن، که موحه مده پیغه مبه ری خوایه، بوچی ئیمانی پی ناهین؟! له کاتی کدا که له کتیبه کاتاندا ناوونیشانه کانی هه ن، ئه وانیش ده لین: نه خیر وانیه!! جگه له وه ی، که ئینکاری پیغه مبه رایه تی موحه مده ﷺ ده که ن، (فناص) بی شه ده بییش ده کا به رامبه ر به خوا ده لی: ئه و خوایه ی که موحه مده باسی ده کا فه قیره، ئیمه به ده و له مه ند ده زانی و داوی قه رزمان لی ده کا، بو خوی نه هی له سوود (ربا) ده کات و که چی سوود (ربا) ده دا به ئیمه، که (فناص) ئه وه ده لی، (أبو بکر) زور تووره ده بی و مستیکی له لووتی ده دا و ده لی: چون بی شه ده بیی به رامبه ر خوا ده که ی؟! (فناص) یش به ده م و لووتی خویناویسه وه ده چیته لای پیغه مبه ر ﷺ ده لی: ئه وه ها وه له که ت (أبو بکر) ئاوی لین کردووم، پیغه مبه ر ﷺ بانگی (أبو بکر) ده کا و لیی ده پرس: بو وات کردوه؟ (أبو بکر) ده لی: ئه ی پیغه مبه ری خوا قسه ی به خوا گوتوه، ده لی: خوا فه قیره! منیش له سه ر خوا تووره بووم، (فناص) یش نکوولی ده کا و ده لی: وامنه گوتوه، دواپی خوی به رزو بی وینه ئهم ئایه ته ی نارده خوار، که (فناص) به درو ده خاته وه و، قسه ی (أبو بکر) به راست داده نی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْذِیْنَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِیْرٌ وَنَحْنُ أَغْنِیَاءُ

(۱) (السیرة النبویة لابن هشام)، ج ۲، ص (۲۹۸).

(۲) ناوی قوتا بجانده ی جووله که کان بو، که (توراة) یان تیدا ده خویند.

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأُنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾
 آل عمران، واته: خوا قسه‌ی ئه‌وانه‌ی بیست که گوتیان: خوا هه‌زاره‌و ئیمه
 ده‌وله‌مه‌ن‌دین، نه‌وه‌ی که گوتیان ده‌ینوسین وه نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی، که کاتی خو‌ی
 به‌ناح‌ق کوشتوویانن ئه‌وانیشمان نووسیوه، وه پیا‌ن ده‌ئین بیچیژن سزای سووتینه‌ر.

واته: هه‌لویسته ناشیرین و خراپه‌کانیان به‌رانبه‌ر به‌ خوا تازه‌نن، به‌لکو
 پیغه‌مبه‌رانی خواشیان کوشتوه، وه‌ک له (په‌یمانی کون) دا هاتوه، یه‌ک‌ک له
 زانا‌کانیان سه‌رزه‌نشتی جووله‌که‌کان ده‌کات و ده‌ئیت: فلان پیغه‌مبه‌ره‌تان نه‌کوشت؟
 فلان پیغه‌مبه‌ره‌ی دیکه‌شتان نه‌کوشت؟... هتد، ناوی کومه‌ئیک له پیغه‌مبه‌ران دینی!!
 که‌واته: جووله‌که‌کان خو‌شیان دان به‌وه‌دا ده‌نین که پیغه‌مبه‌رانیان کوشتون:

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی هه‌لویستی (أبوبکر) خوی زال و شکودار نه‌م ئایه‌ته‌ش ده‌نیریته
 خوار، که ده‌فه‌رموی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيراً

وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٢﴾ آل عمران، واته: ئیوه
 له مال و سامان و نه‌فسی خو‌شتاندا تا‌قی ده‌کرینه‌وه، وه له نه‌هلی کیتاب و
 موشریکه‌کانیش نازاری زور ده‌بیستن، به‌لام نه‌گه‌ر سه‌بر بگرن و پاریز له خوا بکه‌ن
 (نه‌وه سه‌ره‌راز دهن) به‌راستی نه‌وه له‌و شتانه‌یه، که پیویستی به‌عه‌زیمه‌تی
 به‌هیژ ده‌کات.

سی‌یه‌م: ئینکاری‌ی کردنیان که خوا هیچ کتیبی ناردبن:-

ئه‌م هه‌لۆیسته‌شیان شیوازیکی دیکه‌ی دژایه‌تیکردنیانه بو ئیسلام، وه خوای زاناو توانا ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌باره‌ت به‌و هه‌لۆیسته‌یان ناردۆته خوارئ که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ...﴾ (۹۱) ﴿الأنعام، واته: وهك پیویست ریزی خویان نه‌گرت، که گوتیان: خوا هیچ کتیبی‌کی نه‌ناردۆته سهر هیچ به‌شه‌ریک.

(ابن اسحاق) ^(۱) ده‌لئ: جووله‌که‌کان گوتیان ئه‌ی موحه‌مه‌د! خوا هیچ کتیبی‌کی نه‌ناردۆته خوار له‌دوای مووسا.

خوای په‌روه‌ردگاریش له‌ وه‌لامی ئه‌م هه‌لۆیسته‌یاندا ئه‌م ئایه‌تانه‌ی سووره‌تی (النساء) ی ناردنه خوارئ که ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَآلَاسْبَاطٍ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (۱۱۳) ﴿النساء.

چواره‌م: ئینکاری‌ی کردنیان له پیغه‌مبه‌رایه‌تی (محمد) ﷺ:-

خوای په‌روه‌ردگار له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۶۱) ﴿البقرة، واته: ئه‌وانه‌ی کتیبمان پیداون موحه‌مه‌د ﷺ ده‌ناسن وه‌کو چۆن کوره‌کانیان ده‌ناسن، به‌لام هه‌ندیکیان حه‌قی ده‌شارنه‌وه، له‌ حالیکدا که ده‌زانن موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خواجه.

لە (أسباب النزول)ى (السيوطي)دا هاتو، كە: (عمر بن الخطاب) لە (عبدالله بن سلام)ى پرسى: خوا دەفەر مووى ئىو موحەمەد ﷺ دەناسن وەك چۆن كۆرەكانى خۆتان دەناسن، ئەو چۆنە؟!

(عبدالله بن سلام) گوتى: سویند بە خوا لە پيغەمبەرايەتى (محمد) ﷺ زیاتر دئىيام ئەو، كە كۆرەكەم مندالى خۆم بىت، چونكە خواى بەرزو شكۆدار لە قورئاندا باسى كۆدو بە (جبریل)ى ئەمىندا نارووییەتى، كە موحەمەد پيغەمبەرە، وە لە كىتەبەكەى خۆماندا هەيە، هەروەها موسا پيغەمبەرانى دیکەى (بنی اسرائیل) ئەوبارەو هەوائیان پێداوین، بەلام نازام ئایا دایكى مندا ئەكەم خیانەتیکى كۆدو، یان نا، بەس دئىيام، كە موحەمەد ﷺ پيغەمبەرى خوايە!!

پینجەم: بیریزی جوولەكەكان بەرامبەر بە پيغەمبەر ﷺ:-

لە (صحیح مسلم)^(١)دا هاتو، كە: رۆژێك كۆمەلێك لە جوولەكەكان هاتنە لای پيغەمبەر ﷺ گوتیان: (السام علیكم) (سام)یش یانى مردن، (عائشة)ش گوتى: (بل علیكم السام واللعنة)، واتە: بەلكو ئىو مردن و لەعنەتتان لیبی، پيغەمبەر ﷺ ئیش فەرمووی: {يا عائشة ان الله يحب الرفق في الأمر كله} رواه مسلم، واتە: ئەى عائشە! خوا لە هەموو كاریكدا بەزەیی و نەرم و نیانی خۆش دەو، (عائشة) دەلى: گوتم: ئەى پيغەمبەرى خوا ئایا نابینی چی دەلێن؟ پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: با، بەلام ئایا تۆش نابینی چۆن وەلامیان دەدەمەو، دەلیم: (وعليكم)، دیارە لیڕەدا سەنگ و ریزو ئەدەبی پيغەمبەر ﷺ دەردەكەو، چونكە ئەو فەرموویەتى بەهەمان شت بۆخۆتان، جا ئەگەر چاك بێ بۆخۆتان چاكە، وە ئەگەر خراپیش بێ بۆخۆتان خراپە.

وه لهوبارهوه خواى کاربهجى ئهم نايهتهى سووړهتى (المجادلة)ى نارده خوارى كه دهفرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ...﴾ (٨) المجادلة، واته: نايا تماشاي نهوانه ناكهى، كه فسكهفسكيان لى قهدهغهكراوه، پاشان نهوهى لىيان قهدهغهكراوه دهگهړينهوه سهري؟!

شهشهم: پهيوهندى نارپهواى جوولهكهكان لهگهډ مونافيقهكاندا: -

شيوازو تاكتيكيكى ديكهى جوولهكهكان بو دژايهتى ئيسلام بريتيى بوو له پهيوهندى بهستو كهينوبهينيان لهگهډ مونافيقهكانداو بو نهو مهبهسته پهيوهندى نهينى و كهينوبهينيان لهگهډ مونافيقهكاندا دهبهستو دهيانويست لهو رپيهشهوه زيان به پيغهمبهړ ﷺ كيانو دهسهلاتى ئيسلامىي بگهيهنن، خواى كاربهجى لهم دوو نايهتهدا ئاماژه بهو پهيوهندييه دهكات، كه مونافيقهكان ههيانبووه لهگهډ جوولهكهكانداو دهفرموى: ﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (١٣٨) الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَنُّوا عَنْهُمْ أَلْعَزَّةَ فَإِنَّ أَلْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا (١٣٩) النساء، واته: مزگينى بده بهدهغهلهكان، كه سزاي بهئيشيان بو ههيه، نهوانهى كافرهكان دهگرن بهدوستو پشتيوانى خويان جيا له ئيماندارانو نايا دهسهلاتو زالبوونيان لى دهخوازن؟، بيگومان دهسهلاتو زالبوون ههمووى هى خوايه.

حه‌وته‌م: شایه‌تییدانی به‌درویان، که موشریکه‌کان له مسولمانه‌کان

چاکترن :-

یه‌کیکی دیکه له کاره نار‌ه‌وایه‌کانی جووله‌که‌کان له مه‌دینه‌دا، شه‌وه‌بوو که شایه‌دیی به‌درویان د‌دا بو‌ هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ره‌کان، که دین‌و په‌یره‌وی شه‌وان چاک‌ترو راستره له دینی مسولمانان، وه‌ک خ‌وای تاک‌و پاک له‌وباره‌وه ده‌فه‌رم‌وی: ﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبَتِ وَالْطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۝٥١﴾ النساء، واته: ثایا سه‌رنجی شه‌وانه ناده‌ی که شه‌ندازه‌یه‌ک کتیبیان پیدراوه، ثیمان به (جبت) ^(۱) و (طاغوت) ^(۲) دینن، وه به‌کافره‌کان ده‌لین که شه‌وان ریگه‌یان راست تره له ثیمانداران.

لیر‌ده مه‌به‌ست له ﴿الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ کومه‌لک له سه‌رانی جووله‌که‌یه وه‌ک (کعب بن الأشرف) و (حیی بن الأخطب) که له کاتیک‌دا (مشرک) ه‌کانی مه‌که‌ک پرسیاریان لی‌کردن و گوتیان: ثایا دینی ثیمه راستره یاخود دینی موحه‌ممه‌د؟! له وه‌لام‌دا گوتیان: دینی ثیوه راستره له دینی (محمد)، بویه خ‌وای زال‌و زانا شه‌م ثایه‌تانه‌ی له‌سه‌ر نارنده خ‌وار ^(۳).

له نوره‌ کومه‌لکه‌یه‌کان له‌کابلان
Stay in touch on social media
لن نکتک سر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه‌پانډني مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ډاگه‌پانډني مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

QR Code

ډاگه‌پانډني مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

(۱) جبت: واته: بت‌و صه‌نه‌م.

(۲) طاغوت: واته: هه‌رکه‌سیک له غه‌یری خوا فه‌رمانبه‌ریی بو‌ بکړئ به موتله‌قی.

(۳) پروانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص (۲۰۰).

به ردهوام بوون له سهر بنياتتانی کومه لگاو دهولته تی ئیسلامی و گه شه پیدانی له ږووی فیکری و ږووحی و نابووری و کومه لایه تی و ... هتدهوه

له سالی دووه می کولچیدا، واته: دووه مین سالی نیشته جی بوونی پیغه مېر ﷺ له مه دینه دا، چهند شتيک ږوویان داوه، که به ږووداوی گه وره داده نرین له میژووی ئیسلامدا، که بریتین له :-

یه که م: گوردرانی قبيله له (بیت المقدس) هوه بو (کعبه): -

دهرباره ی ږو پيوه رسوورانی پیغه مېر ﷺ و مسولمانان له ږوگه ی (بیت المقدس) هوه بو ږوگه ی (کعبه)، ویرای چهند ثایه تیکی سوورته ی (البقرة) چهند فهرموده یه کیش هن، له وانه:

(مسلم)^(۱) له (البراء بن عازب) - خوا لی پازی بی - ده گپړته وه ده لی: مسولمانان له گهل پیغه مېر ﷺ بوماوه ی (۱۶ یان ۱۷) مانگ ږووه (بیت المقدس) نوږتیان ده کرد، دوا ی ږوویان پيوه رسووریترا به ره (کعبه).

هه روه ها (ابن عمر) - خوا لی پازی بی - ده گپړته وه ده لی: (بینا الناس بقاء في صلاة الصبح اذ جاءهم آت فقال ان رسول الله ﷺ قد أنزل عليه الليلة قرآن، وقد أمر أن يستقبل الكعبة فاستقبلوها وكانت وجوههم الى الشام فاستداروا الى

الكعبة) رواه البخاري ومسلم^(١)، واته: مسولمانان له مزگهوتي قوبا له نوښتي بهياني دا بوون يه كيځ هاتو گوتي: نه مشهو پيغه مبهري خوا وَعَلَى اللَّهِ قَوْلَانِي بؤ دابه زيودو فهرمانی پي کراوه، که پروو بکاته (که عبه) ئيوهش پروو لهوي بکهن، نهوکات پروويان له (شام) بوو، نهوانيش پروويان له که عبه کرد.

دياره جووله که کاني مه دينه تا نهوکاتهش پييان خوش بوو که مسولمانان پروو به (بيت المقدس) نوښتيان ده کرد، به لام دواي نهوي پروويان پيوه رسووپيتره بهرهو (کعبه) پييان ناخوش بوو، بويه دهستيان کرد بهره خنه گرتن و يه كيځ له قسه کانيان نهوه بوو که دهيانگوت: موحه مه د ورده ورده ده گه پيترهوه سهر ديني بابو باپيراني (که هاوبهش بؤ خوا پهيدا کردنه) نه مړو قبيلهو سبه ي شتيكي ديکه، وهك خواي پهروه دگار لههوبارهوه ده فهرموئ: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ البقرة، واته: نه فامه کان له خه لکي (مه بهست جووله که کانه) ده لين: چ شتيك پرووي پيوه رسوورانندن لهو قبله يهي، که له سهری بوون، پييان بلئ: پوژه لاتو روژاوا ههر هی خوان، (واته: خوا خاوه نی ههردووک قبيلانه) وه خوا ههركه سيك، که بيهوي بؤ ريگای راست ريئمونبي دهکات.

له م پرووداوه چهند شتيكي گرنګ دهخويندريتهوه :-

١) مسولمانان دهبي (پرووګه) قبله يه کيان ههبي، که پرووي تيبيکهن، وهك خواي پاک و تالك ده فهرموئ: ﴿وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوِّبُهَا...﴾ البقرة، واته: وه ههركه سه پروويهك (پرووګه يهك) ی ههيه، که پرووي تييدهکا، کهواته: بؤ نه هلی ئيمانيش دهبي پرووګه و جه مسه ريکيان ههبي که هه موويان پرووي تيبيکهن.

(١) صحيح البخاري: ٤٠٣، و صحيح مسلم: ١١٧٨، واللفظ للبخاري.

٢) پیغهمبهر ﷺ ئەو (١٦ یان ١٧) مانگه، که پرووی ئە (بیت المقدس) کردوه
حیکمهتیکی سهرنج پاکیشانی خاوهن کتیبهکان بووه دواي ئەوهی، که ئەوان ههر
لەسەر که لاله‌ره‌قیی خۆیان به‌رده‌وام بوون، به فرمانی خوا ئەو قیبله‌یه گۆردراو
هیچی دیکه ئە نوێژدا پرووه (بیت المقدس) نوێژ نه‌کرا.

٣) ئەو پروو وەرسوو پێترانه تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک بووه بۆ مسوڵمانان وەک خوای شارەزا
دەفهرموی: ﴿...وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ...﴾ (البقرة،
واته: ئەوه‌یش قورس بوو، مه‌گەر ئەسەر ئەوانه‌ی، که خوا هیدایه‌تی دابوون،
واته: ئەه‌لی ئیمان بوون.

ئنجا ئەو پرووگه گۆرانه‌شدا گومان بۆ هه‌ندیک ئە هاوه‌لانی پیغهمبهر ﷺ دروست
بوو، گوتیان: ئەی پیغهمبهری خوا ﷺ ئەوانه‌مان که نوێژو طاعه‌تیان کردوه و
مردوون، ئە کاتی‌کدا که ههر پروویان ئە (بیت المقدس) کردوه، ئیستا حیساییان چۆن
ده‌بی؟! خوای به‌به‌زه‌یی ههر ئە هه‌مان ئایه‌تدا ئەو ئیشکاله‌ه‌ل ده‌کات و ده‌فهرموی:
﴿...وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّكَ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة،
که زۆربه‌ی زانایان و توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌ئین: لی‌رده‌ا مه‌به‌ست ئە (ایمانکم)
(صلاتکم)ه، واته: وەناگوفی خوا نوێژه‌کانتان به‌ زایه‌ بدات، بی‌گومان خوا به‌رانبه‌ر
خه‌لکی به‌به‌زه‌یی و میهره‌بانه‌.

چونکه پێشتر، که خوای په‌روه‌ردگار فهرمویه‌تی: پروو ئە (بیت المقدس) بکه‌ن،
دیاره ئەو نوێژانه‌ی وه‌به‌ر ئەوی که‌وتوون دروست بوون، به‌لام ئەمه‌ودوا دروست نیه،
چونکه ئەو فرمانه‌ی که ئیستا هاتوه ئەوه‌ی پێشیی هه‌له‌شاندۆته‌وه.

دووهەم: فەرزكرانى پۆژووى مانگى رەمەزان:-

فەرزكرانى پۆژووى مانگى رەمەزان لە سالى دووهەمى^(١) كۆچيدا بووه بەر لە جەنگى بەدر، وه خواى بەخشنده لەبارەى مانگى رەمەزانو پۆژووى مانگى رەمەزانو چەند حوكمىكى كە بەو مانگەوه پەيوەست، دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيْامًا مَّعْدُودَاتٍ... ﴿١٨٤﴾﴾ البقرة، واتە: ئەى ئەوانەى ئىماتتان هېناوه! پۆژوو گرتنتان لەسەر پيويست كراوه، وهكو چۆن لەسەر ئەوانەى پيش ئيوەش پيويست كرا بوو، بۆ ئەوهى پاريزكار بن، چەند پۆژيكن...

كەواتە: لە ئەنجامى پۆژوو گرتنەوه ئىنسان پاريزكردن (تقوى) پەيدا دەبى، هەروەها پۆژوو يەككە لە پينج پايەكانى مسولمانيتى تاكيى، چونكە ئيمە بەهوى ئەو پينج پايانەوه، كە برىتين لە: (شايەتمان و نوپژو پۆژووو زەكات و حەج) دەتوانين بزايين كە ئەو ئىنسانە مسوڵمانە يان نا، چونكە ئيمان و عەقيدە لە (شايەتمان) دا دەردەكەوى، وه پەيوەندى خۆى و خوا لە (نوپژ) كردندا دەردەكەوى، وه پەيوەندى خۆى و خەلك لە زەكات دانددا دەردەكەوى، وه لايەنى رووحى لە پۆژووگرتن و حەج كردندا دەردەكەوى.

بۆيە پيويستە بزاري كە زانايان دەلێن ئىسلام پينج پايەى هەن: (شايەتمان و نوپژو پۆژووو زەكات و حەج)، واتە: ئەركە تاكيى (شخصى) يەكان لە ئىسلامدا ئەو پينجەن، ئەگەر نا ئەو پينج ئەركە ئىسلاميە پينج پايە و بنەرهتەى هەموو ئىسلامەتى نين، بەلكو پينج پايەى بنەرهتەى مسولمانيتى تاكيى (شخصى) ين.

(١) بروانە: (البداية والنهاية)، ج ٣، ص (٢٩٠).

سئیه‌م: فہر زکراتی سہ رفتہ (فطر) و زہکاتی روکن:-

لہ ماوہی ئہم سالہدا (سائی دووہمی کوچی) زہکاتی (فطر) و زہکاتی (رکن) فہر زکران، جا ئہ گہر سہ رنجی قورئان بدہین دہینین لہ زور شویندا نویترو زہکات پیگہوہ باسکراون، ہر وہا لہ چہند فہر مایشتیکی پیغہ مہر دا صلی اللہ علیہ وسلم ہاتوہ کہ نویترو زہکاتی بہ دوو پایہی بنہرہتی مسولمانہتی (شخصی) ی داناون۔

چونکہ ئینسان وک چوئن لہ رووح و جہستہ پیگدی، بہ ہمان شیوہش دینداریہ کہی دوو رووی ہن، روویکی رووحی و روویکی ماددی، ہر وہا ئینسان پیوہندی ہئیہ بہ خواوہ پیوہندی ہئیہ بہ خہلگہوہ، پیوہندی ئینسان بہ خوا لہ نویترو دہر دہ کہوئو، پیوہندی لہ گہل خہلگدا لہ زہکات و بہ خشینی بہ شیک لہ مائی خویدا دہر دہ کہوئو۔

(عبداللہ بن عمر) لہ باروہ ئہم فہر مایشتہی پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم دہ گپتہوہو دہلئ: (ان النبي صلی اللہ علیہ وسلم أمر بزكاة الفطر قبل خروج الناس الى الصلاة) رواه البخاري^(۱)، واتہ: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی کرد بہ زہکاتی (فطر) پیش چوونی مسولمانان بو نویترو جہژن، ہر وہا (قیس بن سعد بن عبادہ) ش - خوا لی رازی بی - لہ باروہ دہلئ: (أمرنا رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم بصدقة الفطر قبل ان تنزل الزكاة ثم نزلت الزكاة فلم يأمرنا ولم ينهنا ونحن نفعله)^(۲)، واتہ: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی پی کردین بہ زہکاتی (فطر) پیش ئوہی زہکاتی روکن پیویست بی، بہ لام دوا ئوہی زہکات پیویست کرا، پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم نہ فہرمانی پی کردین بہ زہکاتی (فطر) و نہ ریگریشی لی کردین، وہ ئیمہ زہکاتی (فطر) یثمان ہر دہدا۔

(۱) صحیح البخاری: ۱۵۰۹۔

(۲) رواہ ابو داود: ۲۵۰۶، وصحہ الالبانی۔

ههروه ها زؤربه ی زانایان رایان وایه، که سالی دووه می کؤچی له مه دینه زه کات فهرزکراوه^(١)، که واته تا سالی دووه می کؤچی هه ریه که له: (شایه تمان و نویتو پوژووو زه کات) پیویست کراون و ته نیا (حه ج) ماوه ته وه، له سهر رای زؤربه ی زانایان هه جیش له سالی دهیه می کؤچیدا پیویست کراوه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه وکاته بوی لواوه، که هه ج بکات، وه خوی پهره ر دگار، که زؤر هه کیمو کاربه جی یه نه رکیک ناخاته سهر مسولمانان و له سهر یان پیویست ناکا، که توانای جیبه جی کردنیان نه بی و هه ل و مه ر جی جیبه جی کردنی نه ره خسابی، هه ر بویه ش هه جی له سهر پیویست نه کردون له کاتیکدا، که شاری (مه که که) له به ر دهستی کافرو موشریکه کاند ا بووه و نه گونجاوه پیی بگهن.

چواره م: نویژی جه ژنه کان:-

هه ر له سالی دووه می^(٢) کؤچیدا نویژی جه ژنه کان بو مسولمانان دانراون و زؤر له زانایان نویژی جه ژنه کانی قوربان و ره مه زان به پیویست ده زانن، جا هه ندیکیان به پیویستی خودیی (فرض العین) وه زؤریشیان به پیویستی بریکاریی (فرض الکفایه) یان ده زانن، وه به شیکیش به سوننه تیان داده نیی، بویه که ده گوتری: نویژی جه ژنه کان سوننه تن، وه نه بی قسه ی هه موو زانایان بی، به لکو زؤربه یان به پیویست (فرض) یان ده زانن، به لای که مه وه (فرض الکفایه)^(٣).

(١) بروانه: (البداية والنهاية)، ج ٣، ص (٢٩١).

(٢) سهرچاوه ی پیشو، هه مان بهرگو و لاپه ره.

(٣) فرض الکفایه: نه و نه رکیه، که نه گهر هه ندیک له مسولمانان پتی هه لسن له سهر هه موویان لاده چی، به لام، نه گهر کهس پتی هه لسته هه موویان تاوا تبارن.

فرض العین: نه و نه رکیه، که له سهر هه موو مسولمانانیک پیویسته به و نه رکه هه لسی و هی کهس بری کهس ناکه وئی.

(جابر بن عبدالله) له مباره وه ده لئ: (شهدتُ مع رسول الله ﷺ الصلاة يوم العيد فبدأ بالصلاة قبل الخطبة، بغير أذان ولا إقامة، ثم قام متوكفاً على بلال، فأمر بتقوى الله وحثَّ على طاعته، ووعظ الناس وذكرهم ثم مضى، حتى أتى النساء فوعظهن وذكرهن...) رواه مسلم^(۱)، واته: من له خزمهت پیغه مبهري خوادا ﷺ نویژی جه ژنم کرد، سهره تا نویژی کرد پیش شه وهی که وتار بدا، به بی بانگو قامهت خویندن، دواپی هه ستاو شانی خسته سهر بیلال و وتاریدا، فهرمانی کرد به پاریز کردن له خواو هانی مسولمانانیدا، که فهرمانبه ریی خوا بکهن، وه ناموژگاریی خه لکی کردو راستیه کانی بیرخستنه وه، ئنجا دواپی چوو بو لای نافرته کانو ناموژگاریی کردن و راستیه کانی ئیسلامی بیر نه وانیش هی نایه وه....

شایانی باسیشه پیغه مبهري ﷺ نویژه کانی جه ژنی له مزگه وتدا نه کردوون، به لکو له نویژگه (مصلی) و دهشتو بیابان و دهره وهی مه دینه کردوونی، وه فهرمانی کردو که نافرته تانیش بین و ته نانهت نافرته تانی بی نویژیش، به لام نه وان نویژنه کهن و که نار بگرن و ته نها گوی له قسه ی خپرو ناموژگارییه کان بگرن^(۲)، چونکه بی نویژیی ریگا له نویژ کردن ده گری، جا بابای بی نویژ چ پیاو بی، چ نافرته.

پینجه م: بوونی عانیشه به هاوسه ری پیغه مبهري ﷺ :-

له مانگی شه ووالی سالی یه که می کوچیدا (عائشه ی کچی) (أبو بکر) خوا لیان رازی بی، بوو به هاوسه ری پیغه مبهري ﷺ، که نهوکات (عائشه) کچیکی تازه پیگه یشتوو بوو و پیغه مبه ریش ته مه نی (۵۴) سال بوو^(۳).

(۱) صحیح مسلم: ۲۰۴۵.

(۲) صحیح البخاری: ۹۷۱، و صحیح مسلم: ۲۰۲۵۰.

(۳) پروانه: (البدایة والنهاية)، ج ۳، ص (۲۶۳).

شیوازی پیغمبر ﷺ له فیږکردن و

په رومړده گردنی مسولماناندا

وهك له باسه كانی پيشووتریشدا ئاماژه‌مان پی‌کرد، پیغمبر ﷺ به‌هوی قورټانه‌وه مسولمانانی تی‌ده‌گه‌یاندن و پیی ده‌گه‌یاندن، جا ئیمه له چهند برگه‌یه‌کداو له‌بهر تیشکی چهند فهرموده‌یه‌کدا باسی چوڼیه‌تی و شیوازی نه‌و فیږکردن و په‌رومړده‌گردنه له‌لایهن پیغمبره‌وه ﷺ بو مسولمانان ده‌کهن.

دیاره نه‌و فهرمايشتانه‌ش که لیږده‌ا به‌نمونه ده‌یانېنمه‌وه چهند وینیه‌ك له شیوازی پیغمبر ﷺ دهرده‌خهن، له تیگه‌یاندن و پیگه‌یاندن، که ئیمه‌ش نه‌گهر بمانه‌وی خه‌لك له دین تیښک‌یه‌نین و پییان بگه‌یه‌نین ده‌بی به‌و شیوازه‌ی پیغمبره‌و کار بکهن:

یهك :- پیغمبر ﷺ زور به‌وون و ره‌وانی قسه‌ی بو‌هاوه‌لانی كرده‌و، وه جاری واش هه‌بووه قسه‌یه‌کی سی جار دووباره كرده‌وه، بو‌ه‌وه‌ی چاکتر لیی وهر‌بگیری و فام بکری، (أنس بن مالك) -خوای لیی پازی بی-، له‌وباره‌وه ده‌لی: (انه كان ﷺ اذا تكلم بكلمة أعادها ثلاثاً حتى تفهم عنه...) رواه البخاري^(۱)، واته: پیغمبر ﷺ، که قسه‌یه‌کی ده‌فهرمو، سی جار دووباره‌ی ده‌كرده‌وه (نه‌گهر پیویستی كرده‌بایه) بو‌ه‌وه‌ی باستر لیی فام بکری، هه‌روه‌ها (عائشة) ش - خوا لیی پازی بی- له‌وباره‌وه ده‌لی: (...ان رسول الله ﷺ لم يكن يسرد الحديث كسردكم) رواه البخاري^(۲)، واته: پیغمبر ﷺ وه‌كو ئیوه‌ خیرا خیرا به‌په‌له

(۱) صحيح البخاري: ۹۵.

(۲) صحيح البخاري: ۳۵۶۸.

قسه‌ی نه‌ده‌کرد)، شایانی باسیشه (بخاري) ئه‌م فەرمايشته‌ی (عائشة) ی له‌وه‌وه
هیناوه، که ده‌لئ: (عائشة) - خوا لی یی رازی بئ- له ژووره‌که‌ی خۆیدا نوښتی
ده‌کرد، یه‌کک له (تابعین) هاتو هه‌ندیک فەرمايشتی ژور به‌خیرایی له پیغه‌مبه‌ر
ﷺ گیرانه‌وه، دوايي که (عائشة) نوښته‌که‌ی ته‌واو کردو سه‌لامی دایه‌وه، بانگی
یه‌کک له خوشکه‌زایه‌کانی خوی کرد، که (عروة بن زبیر) بوو، گوتی: ئه‌رئ رۆله تو
فلان که‌ست نه‌بینی چۆن قسه‌کانی ریزکردن و به‌خیرایی کردنی! ئنجا گوتی:
پیغه‌مبه‌ر ﷺ که فەرمايشتی ده‌فه‌رموو، وه‌کو ئیوه قسه‌ی ریز نه‌ده‌کردن به
خیرایی، به‌لکو دانه دانه فەرمايشتی ده‌فه‌رموو، له ریوايه‌تیکی دیکه‌دا هاتوه:
ئه‌گه‌ر که‌سیک ویستبای ده‌یتوانی قسه‌کانی بژمیږی، ئه‌وه‌نده به‌روونیو
ر‌ه‌وانیی فەرمايشته‌کانی ده‌فه‌رموو.

دوو :- پیغه‌مبه‌ر ﷺ عاده‌تی وابوو له‌کاتی قسه‌کردندا وینه‌ی هیناوه‌ته‌وه‌وه
مه‌به‌ستیکی مه‌عنه‌ویی له دیمه‌نیکی به‌رجه‌سته‌دا وینه‌ کی‌شاوه، بۆ‌ئه‌وه‌ی خه‌لك
لیی تی‌بگاوه‌ له‌و مه‌به‌سته مه‌عنه‌ویییه‌ حالی بئ، بۆ وینه: با سه‌رنج ده‌ینه‌ ئه‌م
فەرمايشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که (أبو هريرة) لیی ده‌گیریته‌وه: **{أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ
نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يَتَّقِي مِنْ ذُرِّهِ
شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَتَّقِي مِنْ ذُرِّهِ شَيْءٌ، قَالَ: فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ
يَمْحُو اللَّهُ بِهَا الْخَطَايَا}** رواه البخاري ومسلم^(١)، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فه‌رمووی: ئایا ده‌بینن، ئه‌گه‌ر یه‌کک له ئیوه ر‌ووباریک به‌به‌ر ده‌رگای ماییدا بر‌واو
هه‌موو ر‌وژیک پینج جارن خوی لی بشوا، ئایا هه‌چ چلکی پیوه‌ده‌مینئ؟
گوتیان: هه‌چ چلکی پیوه نامینئ، فه‌رمووی: ئه‌وه وینه‌ی پینج نوښته‌ فەرزه‌کانه، که
به‌هۆیانه‌وه خوا گوناهو تاوانه‌کان ده‌سپ‌ریته‌وه.

سۍ :- پیغمبر ﷺ کاتو شویڼی گونجاوی هه لېژاردوه بؤ قسه کردنو واینه کړدوه، که خه لک بی تاقه ت و ماندوو بی، له وباروه (عبدالله بن مسعود) ده لئ: (كان النبي يتخولنا بالموعظة في الأيام كراهة السّامة علينا) رواه البخاري^(١)، واته: پیغمبر ﷺ بهین بهین ناموژگاریی ده کړدین، بؤ له وهی ماندوومان نه کاو وهرزو بی تاقه ت نه بین.

چوار :- هیڼدیک جار پرسیاری له هاو دلانی به پریزی کړدوه، بؤ له وهی له وان وه لام بده نه وه شته که باشر له میشکیاندا بچه سپی.

له وباروه (ابو هريرة) لهم فرموده یه ده گپ پیتسه وه، که پیغمبر ﷺ فرمودیه تی: { (أتدرون ما المفلس؟) قالوا: المفلس فینا من لا درهم له ولا متاع، فقال: إن المفلس من أمتي يأتي يوم القيامة بصلاة، وصيام، وزكاة، ويأتي وقد شتم هذا، وقذف هذا، وأكل مال هذا، وسفك دم هذا، وضرب هذا، فيعطى هذا من حسناته، وهذا من حسناته، فإن فُتيتْ حسناته قبل أن يقضى ما عليه، أُخِذَ من خطاياهم فطُرحتْ عليه، ثم طُرِحَ في النار } رواه مسلم^(٢)، لهم فرموده یه دا پیغمبر ﷺ پرسیاریک ناراسته ی هاو دلانی به پریزی ده کات وه ده فرموی: ثایا ده زانن بابای مایه پوچ و ده ست به تال کی یه؟ له وانیش ده لئین: بابای ده ست به تال و مایه پوچ لای ئیمه که سیکه، که پاره و که لویه لی نه بی، له ویش ده فرموی: مایه پوچ له ئومه تی من که سیکه له قیامه تی به نویزو و ژورو و زه کاته وه دیت، به لام جنیوی بهم داوه، بوختانی (داوین پیسی) بهم کړدوه، پاره ی لهوی خواردوه، خوینی لهوی رشتوه لهوی داوه، ئیدی چاکه کانی به ملاو له ولادا ده درئ به و خاوهن حه قانه تا کاتیک که چاکه کانی ته واو ده بن و پیښ له وهی حه قی خاوهن حه قه کان ته واو بی، ننجا له

(١) صحيح البخاري: ٦٨.

(٢) صحيح مسلم: ٦٥٢٢.

گوناحی خاوهن حقه کان وهرده گیرئ و ده خریته سه ری و دوا بی به گوناحی نه وانسه وه ده خریته نیو ناگر.

دیاره هه رکه سیك سه رنجی نه م فرموده یه بدات، زور خوی ده پاریزی له وه ی، که حقه قی خه لکی بکه ویته سه ر، چونکه به هوی قه زرداری و گونا هباریه وه نه نو یژو طاعه ته ی، که ئومیدی پی هیه له وه شی له ده ست ده چی.

پیتج :- پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله وه سیله ی پرونکه ره وه ی بو مه به سته کانی به کار ده هیئا، له وبار وه (جابر بن عبدالله) ده گیر یته وه، ده لی: رۆژیک پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله هه ندیک له ها وه لانی له گه لدا بوون و به بازار پیکدا ره ت بو، که کار یله یه کی مرداره وه بووی گوئ بر اوی لی که وتبوو، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله چو بۆلای کار یله که وه ده ستی دایه گوئ برا وه که ی و به ها وه لانی فرموو، کامتان نه م کار یله ی به دره ه میك ده وی؟! نه وانیش گو تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله که سمان به به لاشیش نامانه وی جا چی لی بکه یین!

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرمووی: ناتانه وی؟! نه وانیش گو تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله نه ک هه ر به مردووی، به لکو نه گه ر زیندووش بایه له به ره وه ی، که گو ییه کانی براون نه مانده ویست.

پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله فرمووی: {... فوالله للدنیا اهن علی الله علیکم} رواه مسلم^(۱) سو یئد به خوا دنیا لای خوا له م کار یله یه مرداره وه بووه ش که متره!، لی ره دا پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله نرخ و به های ژیا نی ماددی دویای زور چاک روونکردۆته وه له به ره چاوی ها وه لانی خسته.

هه ره ها (أبو موسى الأشعري) ده لی: رۆژیک پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله با سی برایه تی مسو لمانانی کرد، دوا بی فرمووی: {المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه

بعضاً، وَشَبْكُ بَيْنِ أَصَابِعِهِ))^(١)، واته: ئیماندار بۆ ئیماندار وه‌کو دیوار وایه هه‌ندیکی هه‌ندیکی مه‌حکمه‌ ده‌کات، وه‌ په‌نجه‌ی هه‌ردوو ده‌سته‌کانیشی خسته‌ ناویه‌ک.

لێره‌شدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌سیله‌یه‌کی به‌کاره‌یناوه‌، که‌ ئه‌و مانایه‌یان باشت‌ر ب‌خاته می‌شکه‌وه‌.

هه‌روه‌ها (عبدالله بن مسعود) ده‌لێ: ^(٢) رَوَّيْتُكَ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیلکی راستی کیشاو فه‌رمووی: ئه‌وه‌ رِیازی خوایه‌، ئنجا چه‌ند هیلکی پچ‌ر پچ‌ر خواروخیچی له‌ملاو ئه‌ولای ئه‌و هیلکه‌راسته‌وه‌ کیشان و فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ش رِیچه‌کان (سبل‌ن)، وه‌ له‌سه‌ر هه‌ر رِیچه‌یه‌ک له‌و رِیچه‌کانه‌ش شه‌یتانیکی له‌سه‌ره‌و خه‌لکی بۆ بانگ ده‌کات، دوا‌یی ئه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ^(١٥٣) الانعام، واته: وه‌ ئه‌مه‌ راسته‌ شه‌قامی منه‌و شوینی بکه‌ون، وه‌ به‌دوای رِیچه‌کان مه‌که‌ون، ئه‌گه‌رنا په‌رته‌وازه‌ ده‌بن و سه‌رتان لێده‌شیوی.

شه‌ش:- یه‌کیکی دیکه‌ له‌ شیوازه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌بووه‌، که‌ هانی ئینسانی چاکه‌کاریی داوه‌ و مه‌دحی کردوه‌، وه‌کو (أبو موسى الأشعري) ده‌گێڕێته‌وه‌، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ رَوَّيْتُكَ پێی فه‌رمووه‌: {لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْمَعُ لِقَاءَكَ الْبَارِحَةَ! لَقَدْ أُوتِيتُ مَزْمَارًا مِنْ مِزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} رواه مسلم^(٣)، واته: ئه‌گه‌ر ده‌تبینیم، که‌ دویئێ شه‌وێ گویم هه‌ل‌خستبوو بۆ قورئان خویندنه‌که‌ت! تو‌ ئاوازی‌ک له‌ ئاوازه‌کانی بنه‌ماله‌ی داوودت پێ‌دراوه‌، لێره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ (أبو موسى)ی هانداده‌ بۆ زیاترو چاکتر قورئان خویندن.

(١) صحيح البخاري: ٢٤٤٦.

(٢) رواه أحمد و صححه الحاكم، ب‌روانه (المصباح المنير في تهذيب ابن كثير)، ص(٤٥٩).

(٣) صحيح مسلم: ١٨٤٩.

حکوت:- یه کیکی دی له شیوازه کانی په وروږده و فیړکردنی پیغمبر ﷺ نه و بووه، که نه گهر پیویست بووې، تووړه بووه و سهرزه نشتی نه و که سه شۍ کرده که هله که ی کرده، بۆ وینه (جابر بن عبدالله) ده گپړیتته و ده لئ: رُوْثِیْک (عمر) - خوی لئۍ رازی بئ- هات بۆ خزمهت پیغمبر ﷺ، که نوسخه یه که له ته وړاتی پی بوو، گوتۍ: نه ی پیغمبره ی خوا! نه و نوسخه یه که له ته وړات، پیغمبره ی یش ﷺ بئ ده نگ بوو، (عمر) یش ورده ورده بۆی خوینده و، پیغمبره ی یش رهنگی دهم وچای گورپا و سوور بۆه له تووړه ییان، (أبو بکر) یش که له خزمهت پیغمبره دا بوو به (عمر) ی گوت: سینگ کوته ر سینگت بۆ بکو تن (واته: بمری و بفه و تئۍ)، مه گهر نابینی پیغمبر ﷺ تووړه بووه! (عمر) ته ماشای دهم وچای موباره کی پیغمبره ی کرد ﷺ گوتۍ: ((أعوذ بالله من غضب الله وغضب رسوله))، واته: په نا ده گرم به خوا له تووړه یی خوا و تووړه یی پیغمبره که ی ﷺ، نجا گوتۍ: ((رضينا بالله رباً، وبالإسلام ديناً، وبمحمد ﷺ رسولاً))، واته: رازین به په وروږدگار تئۍ خوا، وه به بهرنامه تئۍ ئیسلام و، به ره وانکراو تئۍ موحه مه د ﷺ، دوا ی پیغمبر ﷺ فه رمو ی: {والَّذِي نَفْسِي (محمد) بِيَدِهِ لَوْ بَدَأَ لَكُمْ مُوسَى فَاتَّبَعْتُمُوهُ وَتَرَكْتُمُونِي لَضَلَلْتُمْ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ وَلَوْ كَانَ حَيًّا وَأَدْرَكَ نَبِيِّي لَا تُبْعِنِي} (۱)، واته: سویند به وه ی، که گیانی موحه مه دی به ده سته، نه گهر مووساتان بۆ ده رکه وئ و شوینئ بکه ون و واز له من بیئن، له راسته شه قام ده ترا زین و گومرا ده بن، نه گهر مووسا زیند و و بوایه و فریای من که وتبایه، به دوا ی من ده که وت و ئیمانی به پیغمبره یه تئۍ من دینا.

هډشت:- يه کيکي دیکه له شپږوازه کاني پيغه مېهر ﷺ له پوره دوه وېرکړند،
 نه وه يه که زور هيډي و مېندو له سهره خو بووه، وک له (صحيح مسلم) ^(۱) دا هاتوه:
 رږڅيک کابرايه کي دهشته کي دپته مزگوتې پيغه مېهر ﷺ، له نيو مزگوتدا ميز
 دهکا، هاوه لان دهيانه وي دهنگي بدن، پيغه مېهر ﷺ دهه رموي: ((**لا تُزِمُوهُ،**
دَعْوَةٌ...))، واته: (ميزه که ي لئ مه پچرن، ليئ گه رين...) دواي نه وه ي کابراي
 دهشته کي ميزه که ي ته واکړد، پيغه مېهر ﷺ بانگي کردو ناموژگاريي کردو پيئ
 فره موو: ئيره شويئني ميز ليکړدنئ نيه، دوايي فرمان به هاوه لان دهکات، که
 دولچه يه ک ئاو به شويئني ميزه که يدا بکهن، (چونکه ئه رزي مزگوته که چه وو لم
 بووه و، ئاوه که پيدا چوته خوارئ و، به وه پاک بوته وه).

نو:- پيغه مېهر ﷺ هاوه لانئ به ريزي فيرده کرد، که ديندارييه کي هاوسه نگ
 بکهن، وه به هاوسه نگي به ندياه تي بو خوا بکهن و ديندارييه که يان به ملاولادا
 لاسه نگ نه کهن.

وهک (عبدالله بن عمرو بن العاص) ده ئي: پيغه مېهر ﷺ له دواي ناردم و فره موو:
 من بيستوومه، که تو رږڅانه بي پسانه وه به رږڅوو ده بيت و شه وانش هه موو شه وي
 قورئان ده خويئني و ناخه وي؟

گوتم: به ئي وايه! به لام هه مه به ستم پي خيرو چاکه بووه، پيغه مېهر ﷺ پيئ
 فره موو: نه وه ندهت به سه، که مانگي سي رږڅ به رږڅوو بيت، دوايي من داوام
 ليکړد، که بوم زياد بکات، تا فره موو: هه موو رږڅيک ناپرږڅيک به رږڅوو به، وه
 نه وه نده شه و نوئږ بکه دوايي پيغه مېهر ﷺ پيئ فره موو: {**فَإِنْ لَزُوجَكَ عَلَيْكَ**

حقاً، وَلَزَوْرِكَ عَلَيْكَ حقاً، وَجَسَدُكَ عَلَيْكَ حقاً...)) رواه مسلم^(١)، واته: هوسره كه ت مافى له سهرته، ميوانت مافى له سهرته، به دهنشت مافى له سهرته، واته: هر خاوهن مافه مافى خوى پيښه و ديندارييه كى هوسه نځانه بكه.

به پړيزان!

ته وانهى رابردن چهند نمونه يهك بوون له شيوازو چوڼيه تى تيگه ياندنو په ورو درده كړدو پيگه ياندنى پيغه مېهر ﷺ بو هاوره لاني به پړيزى و بيگومان ته و به پړيزانه ش به مجوره په ورو درده كړابوون بويه به پړيزو به ره مياكيان هيه كه هه موو مرو قايه تى پيى به خته ورو و شانازيى پيو ده كات.

جەنگی بەدری گەوره

وهك له سه‌ره‌تای ئەم كۆتیبەدا ئاماژەم پێ‌كردوه، ئەم ژياننامە‌یە‌ی پیغەمبەرێ خوادا ﷺ، هه‌ولم داوه به‌ گوشراوی و كورتیی و پوختیی شته‌كان باس بكەم، بۆیه له (٢١) خاڵی كورتدا باسی جەنگی بەدر ده‌كه‌ین:-

یه‌كەم:- وشە‌ی (بدر) ناوی بیرێكه‌ پیاویك له‌ عه‌شیره‌تی (غفار) له‌ تیره‌ی (بني‌ النار) هه‌ڵی كه‌ندوه‌.

ئەم جەنگه‌ش له‌ نیوان سوپای ئیسلام به‌سه‌ركردایه‌تی پیغەمبەر ﷺ و كافره‌كانی قورەیش به‌سه‌ركردایه‌تی (أبو‌جهل) له‌ ده‌وروبه‌ری ئەو بیره‌دا روویداوه، بۆیه ئەو جەنگه‌ ناوناوه: (جەنگی بەدر).

دووه‌م:- (ابن‌ هشام)^(١) له‌ (ابن‌ اسحاق) ده‌گێڕیته‌وه، ده‌ڵێ: پیغەمبەر ﷺ بیستی له‌ شامه‌وه‌ كاروانێکی گه‌وره‌، كه‌ سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری قورەیشیه‌كانی تێدایه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ مه‌كه‌كه‌، سه‌رقافله‌ی كاروانه‌كه‌ش (أبو‌ سفیان بن‌ حرب)ه‌و سی یاخود چل پیاو سه‌ره‌پرشتی ئەو كاروانه‌ ده‌كن، بۆیه پیغەمبەر ﷺ هانی مسوڵمانانیدا، وه‌ فەرمووی: {هذه‌ غیر قریش فيها‌ أموالهم‌ فاخرجوا اليها‌ لعلَّ الله‌ ينفلكموها}، واته‌: ئەوه‌ كاروانی قورەیشیه‌كانه‌و مال و سامانی ئەوانی تێدایه‌، بۆی بچن به‌لكو خوا بێكاتە ده‌ستكه‌وت (غنیمة‌)ی ئیوه‌.

ئنجای بێگومان له‌ سه‌ره‌تاوه‌، كه‌ پیغەمبەر ﷺ سوپاكه‌ی له‌ مه‌دینه‌ وه‌ده‌ركه‌وتن مه‌به‌ستیان جەنگ نه‌بوو، به‌لكو مه‌به‌ستیان گرتنی كاروانی قورەیشیه‌كان بوو، ئەمه‌ش، چونكه‌ كافرا‌نی قورەیش مال و سه‌روه‌ت و سامانی

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٢، ص(٣٢٧).

زوری مسولمانانیاں له مه ککه داگیر کړدبوو، هه ربویه ش وه ک توله یه ک په و ابوو ده ست بگرن به سه ریدا.

پیش دهرچوونی سوبای ئیسلام پیغه مبه ر ﷺ دووکه سی له هاوه لانی نارد بو (بدر) تا هه والی دروستی کاروانه که بزانون هه واله که یان بو هی نایه وه^(۱).

سړیلم :- (أبو سفیان)^(۲) کاتیک که ده بیستی پیغه مبه ر ﷺ به خوی و کومه لیک له هاوه لانی به پړزی هاتوون ری به کاروانه که ی بگرن، به په له (عمرو بن مضم) ده نیړی که هاوار به ری بو مه ککه، خویشی ریږه وی کاروانه که ده گورپی، که (عمرو بن مضم) نزیکی مه ککه ده بی، یه خهی خوی داده ری و ئه و حوشتره ش که سوبای بووه لووتی ده بری، ئنجا به ده نگی بلند هاوار ده کاو ده لی: ئه ی خه لکی قورپه ش! بگه نه کاروانی سهروه ت و سامانتان که له گه ل (أبو سفیان) هه موحه مه دو هاوه له کانی ری پی ده گرن، ئه گه ر زور به خیرایی نه پړون پی م وانیه فریای بکه ون.

چواره م :- پیغه مبه ر ﷺ پوژزی دوو شه مه که هشت پوژ تیپه ری بوون له مانگی په مه زان له سالی دوو ه می کوجیدا له گه ل (۳۱۹) له هاوه لانی به پړزی ده پړون به ره و ئه و شوینه که به بوچوونی ئه وان کاروانه که ی پیدا دیت، وه (عمر بن ام مکتوم) هی ندی ک ده لئین (عبدالله بن أم مکتوم) ده کا به ئیمام که پیشنو بیژی بو مسولمانان بکا، دواپی (أبو لبابة) ش که له شوینیک بوو به ناوی (الروحاء)، ده گیر پیته وه و ده ی کاته سه ریه رشتیاری مه دینه^(۳).

پینجلم :- پیغه مبه ر ﷺ ئالایه کی گه وره ی سپی، که ئه وان به ئالا گه وره که یان گوتوه (لواء)، ده کاته درووشمی ئه و غه زاو جه نگو ئالایه که ده داته ده ست (مصعب بن عمیر) -خوا لی پازی بی-، هه روه ها دوو ئالای په شیش له پیش

(۱) بروانه: (البدایة والنهاية)، ج ۳، ص (۲۹۸)، که ناویان (بسیس) و (عمرو) بوو.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۲، ص (۳۲۹).

(۳) هه مان سه رچاوه و به رگ، ص (۳۳۱).

خۆیه وه دادهنێ، که یه کێکیان به دهستی (علي بن ابي طالب) وه دهبی به ناوی (عقاب) وه شهوهی دیکهش به دهست کۆمه لێک له پشتیانان وه دهبی^(١).

شه شه م: - پیغه مبه ر ﷺ خۆی وه موو ها وه له به پێزه کانی (٧٠) خوشتریان پی بووه که سواریان بن، وه به نۆره سواریان ده بوون، بۆ وینه: پیغه مبه ر ﷺ خۆی (علي بن ابي طالب و مرثد بن ابي مرثد الغنوی) به هه رسیکیان نۆره یان له خوشتریکی کردوه بۆ سواربوونی، (علي و مرثد) گوتیان شه ی پیغه مبه ری خوا ئیمه به پییان ده پۆین و هه ر تۆ سوار به، پیغه مبه ر ﷺ یش فه رمووی: نه خیر نه ئیوه له من به هیزترن، وه نه منیش که متر له ئیوه پیویستیم به پاداشت هیه: {ما أنتما بأقوی منی، ولا أنا بأغنی عن الأجر منکما}^(٢).

ههروه ها (أبوبکر و عمر و عبدالرحمن بن عوف) یش به نۆره سواری خوشتریکی ده بوون، جاری واش بووه چواریان به نۆره سواری خوشتریکی بوون، شه تکه وه سیله ی سواریان بووه^(٣).

حه وته م: - کاتیکی، که (مشرک) ده کانی مه ککه شه هه و له یان پیده گا، زۆر توو ره نار ه حه ت ده بن و له شکریکی ساز ده که ن که ژماره یان ده وری (١٠٠٠) کهس ده بی، به هه موو پی داویستییه کانی جه نگه وه، هه رچه ن ده (أبو سفیان) نه جاتی ده بی و هه و له ده نیڕی بۆ قو ره یش له مه ککه، که نه یه نو بگه رپنه وه، به لام وه و له لامدان ه وه یه کی توند بۆ سوپای ئیسلام و خۆر انواندن له به رانه ر هۆزه کانی عه ره بدا، به مه به ستی کۆن تر پۆل کردنی رپگای بازرگان یان، زۆریه ی له شکره که سوو ربوو له سه ر به ره نگار بوونه وه ی سوپای ئیسلام، بۆیه قو ره یش ییه کان به سه رکردایه تی (أبو جهل - عمرو بن هشام) - له مه ککه به ری ده که ون بۆ شه

(١) سه رچاوه ی پێشوو، ج ٢، ص (٣٣١).

(٢) رواه أحمد والنسائي، برواته: (البدایة والنهاية)، ج ٣، ص (٢٩٧).

(٣) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٢، ص (٣٣٢).

شونښه‌ی که پييان وايه پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وی پړی له کاروانه‌که ده‌گری، وه‌کاتیک که پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه ده‌بيستی، راوړژ ده‌کا به مسولمانان وه ده‌فهرموئ: له‌وه قورپيش به‌مه‌به‌ستی شهر هاتون، هه‌رچه‌نده ئيمه مه‌به‌ستمان شهر نه‌بووه، بو گرتنی کاروانیک هاتبووين، جا راو پيشنيارتان چييه؟، سه‌ره‌تا (أبوبکر) -خوا ليی پازی بی- کومه‌ئیک قسه‌ی باش ده‌کات، پاشان (عمر) یش -خوا ليی پازی بی- کومه‌ئیک قسه‌ی باش ده‌کات، ئنجا (المقداد بن عمرو) قسه‌ ده‌کات و ده‌لي: له‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرژ به‌ره و له‌وی که خوا فه‌رماني پی‌کردوی، سویند به‌خوا ئيمه له‌وه قسه‌یه‌ی (بنی اسرائیل) به‌تو ناليين که به (موسی) یان گوت: ﴿... فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ المائدة، واته: پرژ خوت و په‌روه‌ردگارت بجه‌نگن ئيمه ليړه دانيشتووين، به‌لکو ئيمه به‌تو ده‌ليين: (إذهب أنت وربك فقاتلا إنا معكما مقاتلون...) توو په‌روه‌ردگارت پرژن بجه‌نگن ئيمه‌ش له خزمه‌تتانداده‌جه‌نگين...^(١)، دوايی پيغه‌مبه‌ر ﷺ دووباره ده‌فهرموئ: {اشيرو علي أيها الناس}، واته: خه‌لکينه پيشنيزی خوتانم پی بلين! که ليړه‌دا مه‌به‌ستی پشتيوانه‌کان بووه، چونکه له‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه قسه‌يان کرد، هه‌مويان کوچکه‌ران بوون، مه‌به‌ستی بووه خه‌لکی مه‌دينه‌ش قسه بکه‌ن، چونکه: له‌وان زوړبه‌ی سويابه‌کهيان پيکده‌هيناو مه‌به‌ستی بووه له‌ده‌می خويانه‌وه له‌وان حالي بی، هه‌روه‌ها له‌به‌ره‌وه‌ی له‌په‌يمانامه‌ی دووه‌می عه‌قه‌به‌دا په‌يمانيان دابو، که له‌نيو مه‌دينه‌دا پيغه‌مبه‌ر ﷺ پياريزن، وه باس له‌ده‌روه‌ی مه‌دينه نه‌کرايو، بويه پيغه‌مبه‌ر ﷺ راوړژ پی‌کردن بو له‌وه‌ی بزاني ثايا ناماده‌ن له‌ده‌روه‌ی مه‌دينه‌شدا له‌گه‌ليدا بنو له‌دژي کافره‌کان بجه‌نگن يان نا؟! جا کاتيک، که پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌ی فه‌رمو (سعد بن معاذ) گوتي: له‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ليی مه‌به‌ستت ئيمه‌یه؟! دياره له‌سه‌ره‌تاوه

(١) السيرة النبوية لابن هشام، ج ٢، ص (٣٣٢)، (بخاري) یش به ژماره: (٣٩٥٢) و (٤٦٠٩) قسه‌ی (مقداد) ی هيناو.

پشتیوانه‌کان ریزو نه‌ده‌بیان نواندوه و گوتوو یانه، تا (ابوبکر) و (عمر)، که ریش سپی مسوگمانان و له پیش نه‌واندا ده‌وریان بینویه، قسه نه‌که‌ن ئیمه قسه ناکه‌ین، به‌لام که پیغه‌مبهر ﷺ فەرماشته‌که‌ی دوباره کردۆته‌وه، ئنجا قسه‌یان کردوه، پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فرموی: به‌لای مه‌به‌ستم پی ئیویه، ئنجا (سعد بن معاذ) به‌ناوی هه‌موو پشتیوانانه‌وه کۆمه‌لێک قسه‌ی زۆر جوان و مه‌ردانه‌ی به‌م شیویه کردوه^(١): (فقد آمنا بك وصدقناك وشهدنا ان ما جئت به هو الحق وأعطيناك على ذلك عهدنا ومواثيقنا على السمع والطاعة، فامض يا رسول الله لما أردت فنحن معك فوالذي بعثك بالحق لو استعرضت بنا هذا البحر فخضته لخضناه معك ما تخلف منا رجل واحد، وما نكره ان تلقى بنا عدونا غداً، انا لصبر في الحرب صدق في اللقاء، لعل الله يريك منا ما تقر به عينك، فسر بنا على بركة الله، فسر رسول الله ﷺ بقول سعد ونشطه ذلك...)، واته: ئیمه ئیمانمان پی‌هیناوی و به‌راستمان زانیوی، شایه‌دییمان داوه ئه‌و په‌یامه‌ی، که تو هیناوته‌ حقه، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش په‌یمانی پته‌ومان پیدای، که گویت بۆ بگرینو به‌قسه‌ت بکه‌ین، ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا ئیستاش برۆ بۆ هه‌رشتیێک که ده‌ته‌وی، ئیمه‌ش له‌ خزمه‌ت داده‌بین، سویند به‌و که‌سه‌ی، که تۆی به‌ حه‌ق ره‌وانه‌ کردوه، ئه‌گه‌ر بچییه‌ نیو ده‌ریا، ئیمه‌ش له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌چینه‌ نیوی و یه‌که‌ نه‌فه‌رمان لێ دوانا که‌ویت، وه‌ پێشمان ناخۆش نیه‌ که‌ سه‌ه‌ینی له‌گه‌ڵ دوژمندا رۆبه‌‌روومان بکه‌یه‌وه، چونکه‌ له‌ شه‌ریدا خۆراگری و که‌ به‌ره‌نگاری دوژمن ده‌بینه‌وه‌ پیاوی راستین، به‌لکو خوا له‌ ئیمه‌ شتیێک پێشان بدا که‌ تو پیی دلخۆش بی، پێشمان بکه‌وه‌ له‌سه‌ر به‌ره‌که‌تی خوا، پیغه‌مبهریش ﷺ به‌و قسانه‌ی سه‌عد زۆر دلخۆش بوو، وه‌ وزه‌و تینیکی دیکه‌ی خسته‌به‌ر، ئنجا فەرمووی^(٢):

{سیروا وأبشروا فان الله تعالى قد وعدني احدى الطائفتين والله لكأني

(١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ و به‌رگ، ص(٣٣٣).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌ و به‌رگ، ص(٣٣٣).

الآن انظر الى مصارع القوم، واته: (بروڼ و موژده تان لیبی خوا به لیبی یه کیځ له دوو کومه له که ی پیدام، -یان کاروانیان لئ دهرین یان سویاکه یان دهشکینین- سویند به خوا وه کو ئه وه وایه، که ته ماشای شویڼی کوژرانی ههریه که له زله زله کانیان بکه م).

هشتم :- هه نډیک له هاوه لآن یان زوړ به یان حه زیان له به رهنگار بوونه وه ی (أبو جهل) و سوپا (٩٠٠ - ١٠٠٠) که سه سه ربازی به که ی نه ده کردو پیان خوښ بو له بری جهنگ، کاروانه که ی (أبو سفیان) بگرن، خوی کار به جیش له وه باره وه ئه و نایه تانه ی سووړه تی (الأنفال) ی نارده خوار، که ده فهرموئ: ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَبُطِّلَ الْبَطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾﴾، واته: وه که چوڼ په روه ردگار ت له مالی خوت به هه ق بر دیه ده ری له حالیکدا، که دهسته یه که له بر واداران حه زیان نه ده کرد. له وه باره وه موجوده له یان له گه ل ده کرد وه که ته وه ی له کاتیک له هوکاره کانی مهرگ ده بینن به ره وه مهرگ ببرین.

کاتیک خوا به لیبی ی پیدان یه کیځ له دوو کومه له که یان بو ئیوه بیت (یان کاروانه که یان ده گرن یان سویاکه یان دهشکینین) وه ئیوه حه زتان ده کرد ته وه ی، که درکی پیوه نیه بو ئیوه بیت (کاروانه که) به لام خوا ده یه وی به وشه کانی هه ق بچه سپیڼی و کافران دواپراو بکات، تا کو حه قی بچه سپیڼی و (باطیل) بیو وچییڼی ته وه، هه رجه نده تاوانباران پیان ناخوښ بیت.

نویسم :- (أبو سفیان)^(١)، که ده بیستی پیغمبر ﷺ به سوپایه کهوه هاتوته سهر ریځی، کاروانه کهی بهرهو کهناری ده ریای سوور تاو دداتو لهویوه دهر باز ده بی، وه خه بهر بو (أبو جهل) ده نیړی، که نهوه کاروانه که دهر باز بووهو بگه پینه وه، (أبو جهل) یش ده لی: وادیاره (أبو سفیان) سیبه لاکي ئاوساوه له ترسی موحه مده که هه ندیک خه لکی ره شو رووتی کوکړدوته وه، چوڼ ده بی موحه مده هه ره شه له نیمه بکا، ده بی بچین بو سهر ئاوی به در سی روظانی لی بمینینه وهو شاهه نگ بگپړینو خه یوان سهر برینو ثافره تان گورانیمان بو بلینو شهرباب بخویننه وه، بو نهوه ی هه موو عاره ب سوپا و هیژمان بیننې و سامو شهرمان لی بکه ن.

دهیم :- پیغمبر ﷺ علی و سعدو زویرو هه ندیک له هاوه لانی ناردن بو سهر ئاوی به در، بو نهوه ی بزائن له وی چ باسه، له وی دوو غولامی موشریکه کانیان گرتن به ناوی (اسلم و عریض أبو یسار) و هیڼایان، نه وکاته پیغمبر ﷺ نویژی ده کرد، لیان پرسین ئیوه کیڼ؟ گوتیان: نیمه ئاوکیشی قوره یشیه کانیڼ، ناردوویانین ئاویان بو به رین، به لام هاوه لان پروایان پی نه کردنو لیان دان، تا نازاریان پی گه یشته، پاشان گوتیان: نیمه سهر به (أبو سفیان) ین، پاشان پیغمبر ﷺ له نویژی بووهو فهرمووی: که له گه لئان راستیان کرد، لیئان دان، کاتی که له گه لئان درویان کرد وازتان لی هیڼان! وه فهرمووی: نه وانه سهر به قوره یشو سوپا که یانن، نه که سهر به کاروانه کهی (أبو سفیان) ئنجا پیغمبر ﷺ له دوو غولامه کهی پرسى سوپای قوره یشیه کان چهنندن؟! گوتیان: زورن، فهرمووی: ژماره یان چهنده ده بی؟ وتیان: نازانین، فهرمووی: روظی چهنده خوشتران سهرده برن؟ گوتیان: روظیک (نو) و روظیک (ده)، فهرمووی: که واته ژماره یان (۹۰۰-۱۰۰۰) که سه^(۲).

(۱) هه مان سهرچاوه و بهرگ، ص(۳۳۵).

(۲) هه مان سهرچاوه، ص(۳۳۴).

پازده يېم :- ننجا پيغه مېهر ﷺ لېي پرسين له نيو سويای قورېشدا کي و کي همن له زله زله کان؟ نهوانيش گوتيان: (عته بن ربيعه و شيبه بن ربيعه، وأبو البخترى وحكيم بن حزام ونوفل بن خويلد والحارث بن عامر بن نوفل وطعيمة بن عدي بن نوفل والنضر بن الحارث وزمعة بن الأسود وأبو جهل بن هشام وامية بن خلف ونبيه ومنبه ابنا الحجاج وسهيل بن عمرو وعمرو بن عبد ود).

پاشان پيغه مېهر ﷺ فېرمووي: {هذه مكة قد ألفت إليكم الأعداء كلها} (۱)، واته: (نهوه مه ککيهه جگه رگو شه کاني خوي هه موو فريداوه ته مهيداني بو ئيوه)، واته: هاني هاوه لانيدا، که کافراي قورېش له وانه گوره تريان نيهو، نه گهر به سهر نه وانه دا سهر که ون، نهوه کوفر لووتی ده شکی.

دوازه يېم :- شويو مه ننگه ی مسولمانانو کافره کان بهو شيوه بهو که خوي

کار به جي ويناي کردوه: ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ...﴾ (۲) الأنفال، پيغه مېهر ﷺ سويای مسولمانانو لهو قهه پاله بوون، که له مه دينه وه نزيك بووه، وه نه بوو جهل و سوياکه شي لهو قهه پاله بوون که له مه دينه وه دووړو له مه ککيهه نزيك بووه، کاروانه که ش که وتوته داميينانه وه.

سيږده يېم :- دواي نهوه ي پيغه مېهر ﷺ مه نزل ده گري، (الحباب بن المنذر)

ده چي بو خزمه تي و ده لي: نه ي پيغه مېهری خوا! نيا نه مه ننگايه ی گرتوته، خوا فېرماني پي کردوي، که ليړه بي و بومان نيه ليي لابه دين، يا خود پيشنيارو بوچووني خوته واکتيکی جهنگيهه؟!

پیغه مبهړ ﷺ ده فرموئ: به لکو بار لئ دیتنه وه و تاکتیکی جهنگه، ننجا (حباب) ده لئ: نه ی پیغه مبهړی خوا ئیره باش نه و وا باشره ئیره به جی بهیلین و بچینه سهری و، گولایک دروست بکین و نه و گولوانه ی دیکه هه مو پرده کینه وه، ئیدی ئیمه ئومان ده بی و نه و انیش ئویان نابی، پیغه مبهړ ﷺ فهرموئ: {لقد اشرت بالرأي}، واته: (به راستی ئاماژه ت به راو سهرنجیکی باش کرد)^(۱).

که واته: پیغه مبهړ ﷺ له گه ل نه و هه مو دانایی و زانایی و گهره ییه ی خوشیدا گوئی گرتوه بؤ پیشنیازی هاوه لانی و، که بؤی ده رکه وتوه راو پیشنیازی چاک و باشیان هیه، لئی وهرگرتون و سوودی لئ بینون و به قسه ی کردون.

چواردیه م: - له وکاته دا (سعد بن معاذ) پیشنیازیک ده کا بؤ پیغه مبهړ ﷺ ده لئ: نه ی پیغه مبهړی خوا ﷺ! با که پریکت بؤ دروست بکین و ولاخیکیشت به زینکراوی بؤ ببه ستینه وه، ئیمه جهنگ ده کین، نه گهر سهرکه وتین، نه وه شتیکه که هه مو مان پیمان خلاشه، وه نه گهر شکستمان خوارد، تود ده توانی بگه رییه وه بؤ مه دینه، چونکه له ویش خه لکیکی زوری لییه، له بهر نه وه ی به په له هاتوین فریا نه که توون بین، وه وایانزانیوه، که ههر کاروانه و پیویست ناکات، پیغه مبهړ ﷺ پیشنیازه که ی په سهند ده کات و دووعای خیری بؤ ده کات، وه نه و که پرده دا ته نیا (أبو بکر) له خزمه تیدا ده بی و فرمان به نه وانی دیکه ده کات، برؤن^(۲).

(۱) سهرچاوه ی پیشوو، ج ۲، ص (۳۳۶)، به لام (د. عائض القرني) له کتبی (قصة الرسالة: رواع من السيرة)، ص (۱۴۹) دا له باره ی نه و وتو ویزه ی پیغه مبهړی خوا ﷺ و (الحباب بن المنذر) وه گوتو ویه تی (أخرجه الحاكم في المستدر، ۳/ ۴۲۶-۴۲۷) و سکت عنه، وقال الذهبي: حديث منكر. وانظر سيرة ابن هشام (۲/ ۳۱۲-۳۱۳) وأشار محققا السيرة الى ضعف الحديث).

(۲) هه مان سهرچاوه و بهرگو و لاپره.

پازدهیم :- پیغمبر ﷺ ریزه کانی سوپاکه ی ریک ده خات و هه کۆمه لهو کاری خویان پی ده سپیری، دوا یی ده گهریتسه وه نیو که پره که ی، که وه کۆتمان (أبو بکر) یشی له خزمهت داده بی، ئنجا له خوا ده پاریتسه وه ده فهرموی: **{اللهم ان تهلك هذه العصابة اليوم لا تعبد}**، واته: (ئه ی خواجه ئه گهر ئه کۆمه له به دهستی ئه و کافرا نه بفره ویتین، تو جاریکی دیکه ناپه رستری)، خوا ی پهروه ردگار به و بۆنه وه ده فهرموی: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾﴾ الانفال، واته: وه یادی ئه و کاته بکه نه وه، که له پهروه ردگارتان ده پارانه وه و هاوارتان تی ده به ست، (له رپوایه تی کدا هاتوه، که پیغمبر ﷺ ئه وهنده دهستی بهرز کردۆته وه له کاتی دووعا کردن و پارانه وه کهیدا، هه تا عه باکه ی له سه ر شان کهوتۆته خوارو (أبو بکر) عه باکه ی به سه ر شانی دادا وه ته وه و پیی گۆتسه: ئه ی پیغمبره ی خوا ئه وهنده خۆت ئه زیهت مه ده خوا به ئینیکی به تۆی داوه جی به جی ده کات) ^(١) پهروه ردگارتان وه لّامی دانه وه که من به هه زار فریشته ی یه که له دوا ی یه یارمه تیتان ده ده م، خوا هه ر بۆ دلخۆشیی ئیه ناردنی، بۆنه وه ی دلتان ئارام بگری، ئه گه رنا سه رکه وتن هه ر له لایه ن خوا وه یه، بیگومان خوا بالا دهستی کار به جی یه.

شازدهیم :- کاتی که به رهنگاری یه که بوونه وه (أبو جهل) دووعای کرد، دیاره (أبو جهل) ی سه رده می پیغمبر ﷺ خوا ی ناسیوه، به لّام به قسه ی نه کردوه، به لّام ئه م سه رده مه ی خۆماندا (أبو جهل) ی وا هه ن خواش نانا سن! به ئی (أبو جهل) له خوا پارایه وه، گۆتی: (اللهم أقطعنا للرحم وآتانا بما لا يعرف،

فَاحِئَةُ الْعَدَاةِ^(۱)، واته: خوايه کامه‌مان زیاتر په‌یوه‌ندی خرمايه‌تی پچرانده‌وه، کامه‌مان زیاتر شتی خرابی په‌یدا کړده، نه‌مړو له بهینی به‌ره‌و بیفه‌وتینه، وه به‌و مونس‌به‌ته‌وه خوی کاربه‌جی هم ثایه‌ته‌ی نارده‌ خوار، که ده‌فه‌رموی:

﴿إِنْ تَسْتَفِنَحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ

تَعُدُّوْا نَعْدُ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۱)

الأنفال، واته: نه‌گهر داوای دادوه‌ریی ده‌که‌ن (کامتان خراپه‌ خوا بیفه‌وتینی) نه‌وه دادوه‌ریستان بو‌هات، نه‌گهر ده‌ستیش هه‌ل‌بگرن باشته‌ر بو‌ئیوه، وه نه‌گهر جاري‌کی دیکه‌ش بگه‌رپنه‌وه بو‌ دژایه‌تیکردنی ئیسلام، ئیمه‌ش ده‌گه‌رپنه‌وه‌و کومه‌لی زورو زه‌وه‌ندی ئیوه‌ش سوودتان پی ناگه‌یه‌نی هه‌رچه‌نده‌ زوری، وه بیگومان خوا له‌گه‌ل ئیمانداراندايه.

حه‌فده‌یم :- کافره‌کان له‌ مه‌که‌وه به‌ ته‌پلو ده‌ف کوتان و گورانی گوتنه‌وه هاتنه‌ده‌ر، نافرته‌تانی‌شیان له‌گه‌ل بوون، که گورانیان ده‌گوت، یه‌کیک له‌و گورانیانه‌یان نه‌وه‌بوو، که ده‌یان‌گوت: (انْ تُقْبِلُوا نَعَانِقُ وَنَفْرُشُ النَّمَارِقِ أَوْ تُدْبِرُوا نَفَارِقُ فِرَاقٍ غَيْرِ وَامِقٍ)، واته: نه‌گهر به‌ره‌نگاری دوژمن بنه‌وه، نه‌وا ئیمه‌ش ده‌ستان له‌ ملی ده‌که‌ینو، فره‌ش و رایه‌خ را‌ده‌خه‌ین (غهریزه‌ی جینسیان ده‌جوولاندن)، به‌لام نه‌گهر پشت له‌ دوژمن بکه‌ن وازتان لی ده‌هینین، وازه‌ینانیک، که قه‌ت گه‌رانه‌وه‌ی بو‌نه‌بی.

له‌وباره‌وه خوی په‌روه‌ردگار هم ثایه‌تانه له‌ سووره‌تی (الأنفال) ده‌نی‌رته‌ خواری، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾^(۱۷)، واته: نه‌ی ئیماندارینه! ئیوه وه‌کو نه‌وانه مه‌بن (أبو جهل و سوپایه‌که‌ی)، که به‌ فیزو

که شخه وړيا بازیه وه هاتنه دهر له مالو حالیان، ثامانجیشیان نه وه بوو، که خه لک له پړی خوا لابه دن، وه خوا به وشتانه ی نه وان دهی که دن دهر دهره.

که واته: هر کام له خو به زلگری و فیزو که شخه و، رپا بازی و، هه ولی لادانی خه لکی له پړی خوا، چند سیفه تی خراپ و دزیوی (أبو جهل) و سوپای کافرانی قورپیش بوون، که له مه ککه وه به پړی که و تن به مه بهستی شه پر کردن له گه ل سوپای ئیسلامدا، به سه رپه رشتی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله.

هڅو دیوم :- پيش نه وه ی پرو به پرو بوونه وه ی پرو بدات، پرو به پرو بوونه وه ی تاکه که سی له نیوانیاندا به رپا بوو، سی کهس له کافره کان، که بریتی بوون له: (عتبة بن ربیعة) و (شعبة بن ربیعة) و (الولید بن شعبة)، پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله هه ریه که له: (علي بن أبي طالب) و (حمزة بن عبدالمطلب) و (عبیده بن الحارث) ی بو دیار یکردن و سه رهنجام (علي بن أبي طالب) (ولید) ی کوشت و (حمزة) ش (شعبة) ی کوشت و دوا یی (حمزة) و (علي) (عتبة) ش ده کوژن، به لām له مو باره زهیه دا (عبیده بن الحارث) به خهستی بریندار ده بی و به و برینانه ی شه هید ده بی^(۱)، ئنجا شه پړی دهسته ویه خه ی گشتی دهست پی ده کاو سه رهنجام هه فتا له کافره کان ده کوژری، که زوره یان زله زله کانیان ده بن، وهك (أبو جهل عتبة و شعبة و نضر بن الحارث وأمیه بن خلف وأبو البختري و... هتد).

وه هه فتاشیان لی به دیل ده گیری^(۲)، چوارده که سیش له هاوه لانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله شه هید ده بن، هه شتیان له پشتیوانه کان و شه شیان له کوچکه ران^(۳).

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ص (۳۱۷).

(۲) هه مان سه رچاوه و به رگ، ص (۳۱۷).

(۳) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۲، ص (۳۸۷).

خوای بالآدهست لهوبارهوه ئەم دوو ئایه تهی نار د نه خوار، که دهفه رموی:

﴿ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَئِنْ اللَّهَ فَنَلَّهْمَ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَئِنْ اللَّهَ رَمَىٰ وَلَئِنْ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلََاءٌ حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝١٧﴾

الله موهن کید الکفرین ﴿ ١٨﴾ الأنفال، واته: ئیوه نه تان کوشتن به لکو خوا کوشتنی (چونکه خوا دلئ ئیوهی به هیژ کردو ئەوانی ترساند) وه تۆ نه تهواوشت به لکو خوا هاویشتی (کاتی که تی کچرژان دهستی پی کرد، پیغه مبهه ﷺ چه نگه خو ئیکی هه لگرتو به کافره کانی دا کردو فه رموی: ((شاهت الوجوه)) که میان هه بوو، که لهو خو ئه یان به رنه کهوئ و نه چی ته چاویانه وه ^(١) وه بو ئەوهی خوا نیعمه تی کی چاک بدات به ئەهلی ئیمان و به هوی به وه تا قیام بکاته وه، بیگومان خوا بیسه ره و زانییه، وه بیگومان خوا پیلانی کافره کان هه لده وه شیئ ته وه.

لهو جهنگه دا دروشی مسو ئمانان (أَحَدٌ، أَحَدٌ) بوو، وه لهو شتانهی زیاتر بوو به هوی به رزبونه وهی وره ی مسو ئمانان و دلخو شیان به سه رکه وتن ئەوه بوو که گوییان له پیغه مبهه ﷺ بوو ده یفه رموو: ﴿ سَيَرْزَمُ الْجَمْعَ وَيَرْزَمُونَ الدَّبْرَ ۝٤٥﴾ القمر، واته: ئەو کۆمه له تی کده شکینرئ و پشت هه لده که ن و هه لدین ^(٢).

نۆز ده یه م: - که جهنگ ته و او بوو، مسو ئمانان سه رکه وتن و کافره کان مه ی دانی جهنگیان چۆل کردو به شپه زهیی هه لاتن، کی شه له سه ر دابه شکردنی ده سته که وته کان له ئیو مسو ئمانان په یدا بوو، که گه نجه کان داوای پشک و به شی زیاتریان ده کرد، به وهی له ئیو جه رگه ی جهنگه که دا بوون.

ئەوانی دیکه ش، که له دوا وهی جهنگه که بوون، به هه مان شیوه داوایان ده کردو کی شه یان له نیواندا دروست بوو.

(١) (البدایة والنهاية)، ج ٣، ص (٢٨٤)، وه (السيرة النبوية لابن هشام) ج ٢، ص (٣٤٠).

(٢) (البدایة والنهاية)، ج ٣، ص (٣١٥)، وه: (صحيح البخاري): ٣٩٥٣.

نیدی خوای به‌به‌زه‌یی بهو بۆنه‌وه نایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأنفال)ی ناره
خواره‌وه، که ده‌فرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱﴾﴾،
واته: ده‌باره‌ی ده‌ستکه‌وته‌کان پرسیار ده‌کن؟ بلی: ده‌ستکه‌وته‌کان هی خواو
پیغه‌مبه‌رن (واته: ئه‌وان ده‌بی دابه‌شی بکه‌ن) پارێز له خوا بکه‌ن و په‌یوه‌ندی
نیوانتان چاک بکه‌ن، وه فرمانبه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن، ئه‌گه‌ر
ئیماندارن^(۱).

به‌م شیوه‌یه خوای په‌روه‌ردگار حوکی دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کان ده‌نێرێته
خوارو فرمانیان به‌ سێ شت پێ ده‌کات:
ا- پارێزکردن له‌ بی فرمانیی خوا.
ب- چاککردنی په‌یوه‌ندی نیوانیان.
ج- فرمانبه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ری خوا.

چونکه‌ جیهاد له‌ ریی خوادا پێویستی به‌ پارێز له‌ خوا هه‌یه‌و، په‌یوه‌ندی
باشو چاککردنی نیوان مسوڵمانانیش نیشانه‌ی توکمه‌یی و هه‌زه‌و، فرمانبه‌ری
خواو پیغه‌مبه‌ریش چاره‌سه‌رو یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی کێشه‌کانه‌.

دواتر خوای زاناو شاره‌زا باسی چۆنیه‌تی دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وت ده‌کاو
ده‌فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۳۶۳).

عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾
 الأنفال، واته: وه بزائن كه نهوهی له (جهنگدا به دهستان ده كهوی) به (غنیمه)
 دهیگرن نهوه پینج یه کی بو خواجه بو پیغمبره و خزمان و هتوان و هه ژاران و
 ریوارانه، نه گهر ئیمانتان به خوا هه یه و بهوهی، كه دامانبه زاندوته سهر بهندهی
 خومان له رژی لیك جیاكردنهوهی هه و باتیل دا، رژی بهیه كه گهیشتنی
 ههردو كومه له كه (مسولمانان و كافران) وه خوا له سهر هه موو شتیك به توانایه.

بیستهم: - كاتیك پیغمبره ﷺ گهیشته وه (مه دینه) ده باره ی دیله كان راویژی به
 هاوه له به ریزه كانی كرد، (أبوبكر) پیشنیازی كرد كه دیله كان (فدیة) یان لی
 وه ربگیرئ و نازاد بكرین، به لام (عمر) پای وابوو كه بكوژرین، به لگهشی نهوه بوو
 گوتی: نهوانه گه ووه زله زله كانی نه هلی كوفرن، وه ئیمهش كه م دهسته لاتین، با
 بیانكوژین بو نهوهی جاریکی دی ته ماعمان تینه كن، پیغمبره ﷺ
 پیشنیازه كهی (أبوبكر) په سندن كردو (فدیة) ی لی وه رگرتن^(١).

خوای په ووه رگاریش نه م ئایه تانه ی ناره خوارو ته ئكیدی نهو رایه ی كرد،
 كه ده بوایه بكوژرین، وه كه ده فرموی: ﴿مَا كَان لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
 يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ٦٧﴾ لَوْلَا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لِمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَاكُلُوا مِمَّا

غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾ الأنفال، واته: بو
 هیچ پیغمبره ریك نیه دیلی هه بن، هه تا كافره كان ته واه زه بوون نه كا له سهر زهوی،
 ئیوه ده سكه و تیکی دنیا ییتان دهوی (له بهرامبر نازاد كردنیاندا وهك) (فدیة)
 دهستان ده كهوی) وه خوا دوا رژی دهوی، وه خوا بالاده ستوه كار به جیه،

(١) بروانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص (٥٤٩).

نه گهر له بهر نه وهی نه با، که خوا پېشتر بریاری داوه (که خوا بهنده کانی له سهر هه له هی ئیجتهادی سزا نادات) نه وه به هوی نه (فیدی هه رگرتن) هه سزایه کی گه وره تان تووش ده بوو، وه نه وهی که به غه نیمه ت گرتو تانه هه له وه بیخون، وه پاریز له خوا بکه ن بیگومان خوا لیبورده هی میهره بانه.

بهو پی یه هیندی که دیله کان (فدی هه) یان لی وه رگیرو نازاد کرانو، هیندی کیشیان، که خوینده وار بوون و پاره یان نه بوو، نه وه دانرا، که هه ر یه کیکیان له بری (فدی هه) ده مندالی مسولمانان فی ری خوینده واری بکه نو نازاد بن^(۱).

بیست و یه کم: - خوی پهره ر دگار نیعمه تی سهر که وتنی مسولمانان له وه جه نکه دا (جه نگی به در) به سهر کافره کاند ا ده خاته وه بی ری ئیمانداران، له گه له نه وه شدا که کم ده ر امه ت و نه دارو هه ژار بوون، ده فهر موی: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوَانَكُمْ وَيَأْتِكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ الأنفال، واته: وه یادی نه وه کاته بکه نه وه، که ئیوه کم و چه وسینرا وه بوون له زه میندا ده ترسان هه له بتان رفینی، به لام خوا ئیوه ی په نا داو پشته گرتن و سهری خستن و له رژی پی پاک و چاک پی به خشین بو نه وهی شوکرانه بژی بن.

هه روه ها پېش نه نیعمه ته نه وه شیان بیر ده خاته وه، که له گه رمه ی جه نگو تیکر ژاندا چون سووکه خه ویکي به ملدا هی تاون و هی منی کرد و نه وه بارانی بو باراندوون، وه به هوی فریشته کانه وه سهری خستون: ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكَةِ أَنْ

(۱) پروانه: (نظام الحكومة النبوية، المسمى: التراتيب الإدارية) للكتاني، ج ۱، ص (۱۰۸).

مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ الأنفال، واته: یاد بکړه، که (خوا) سووکه خه ویکی به سهردا هیټان تاکو دټان به هیزو نارامبیټ، وه بارانیکی بو ناردنه خوار، بوئوهی پټان باشتو جیگر بی (چونکه شویټی مسولمانان لمو خیز بوو، به لام شویټی کافره کان چالایی بوو به هوئی بارانه وه له قورپی دچه قین) کاتیټک، که په روه ردگارت وه حی کرد بو فریشته کان: من له گه ټټانم و ټیمانداران پی چه سپیو بکړن، منیش ترسو بیم ده خه مه دلی نه وانه ی کافرن، له سهروی گهر دنیان بده نو په نجه کانیان بپه ریټن.

به ریټان!

بیگومان جه نگی به در وهرچه رخانیکي گړنگ بوو له میټووی ئیسلامدا به هوئی نهو سهرکه وتنه سیاسی و مه عنده وییبه ی مسولمانان تییدا وده ستیان هیټا، که بوو به هوئی نهو هی رانی ئیسلام حیساییکی تایبه تی بو هیبه ت و هیزو ده ولته تی ئیسلام بکړن و له نیووه و دهره وهی مه دینه دا چاوټک به هه لویسته کانیاندا به رانه بر مسولمانان بخشیننه وه، نهو جه نکه که خوی زالو توانا به (یوم الفرقان) واته: روژی جیا کردنه وهی هه قو ناهه ق، ناوی برده و، به شیوه یه ک کافره کانی قوره یش تییدا دټران که زوره ی زله زله کانی قوره یش له و جه نکه دا کوژران و ژماره یه کی زوریټیان لی به دیل گیرا، وه نهو جه نکه نه ک ههر زیانیکی گه وره بوو بو نه وان، به لکو کاریگه ری له سهر دوژمنانی دیکه ی ئیسلامیش دانا، وه بوو به هوئی زیاتر چه سپین و فراژو بوونی کیانو ده سه لاتی ئیسلامی و عزیزه ت و هیبه تی مسولمانان.

وه بیگومان ده سته که وتنه کانی جه نکه که زور زیاترو گه وره تر بوون له ده سته که وتنه کانی کاروانه که، چونکه سهرکه وتنه که ههر بریتی نه بوو له ده سته که وتی ماددی و به س.

کهواته: هه ركاتى ته هلى ئيمان ته نيا كار بو خوا بکه نو، دواى شه رعى خوا بکه ونو، له گهل بهر ژه وه ندى دىنى خوا دا بنو، به ليژانى و بى ترس هه نگاو هه ليژنن، بيگومان خواى گه ورو زال پشتيوانيانه و سهريانده خوا و خيرو چا که و دونيا و دواړو ژيان به نسيب ده بى.

چهند رووداويك پيش جهنگى ئوحد:

ئو رووداوانه وى که ليړه دا باسيان ده که ين له کوتايى سالى دوو هم و سه ره تاي سالى سى يه مى کوچيدا روويان داوه:

يه که م: هه وليكى نه زورك بو په نهانكوژ (اغتيال) كردنى پيغه مبه ر ﷺ :-

يه كيك لهو رووداوه گرن گانه ئوه بوو، وه كه له سیره وى (ابن هشام) دا هاتوه، که (ابن اسحاق) ده لى^(١): (محمد بن جعفر) بوى گيرامه وه، که (عروة بن زبير) - خوا له خوى و بابى رازى بى - ده گيرپيتمه وه ده لى: روژيک (عمير بن وهب الجمحي) له گهل (صفوان بن أمية) دا له نيو (حجرى) (اسماعيل) دا دانيشتوون و باسى کوژراوه کانى خويان له جهنگى (به در) دا ده کرد، دياره (عمير بن وهب) يه كيك بوو له وانه وى که زور نازارى پيغه مبه رو هاوه لانى به پيژى دابوو، بويه پييان ده گوت: شه يتانيك له شه يتانه کانى قوره يش (شيطان من شياطين قريش).

له دريژه وى قسه کانيدا (صفوان) گوتى: ئه گهر که سيك هه بو وايه، چووبا (محمد) وى کوشتبا، توله وى ئه و کوژراوانه وى خو مان ده کرده وه يه کجاريى نه جاتمان ده بوو، (عمير) يش، که کوړپيکى له گهل ديله کانى قوره يش له به در به ديل گيرابوو، گوتى: من بيانوم هه يه بچم، به لام ئه گهر بکوژريم مال و خيژانم له دوا به جى ده مي نى

کي به ځويان دهکات؟! (صفوان) به ټيني پيداو، گوتي: من مالو څيزانه کهت له نهستو دهگرم، (عمير) گوتي: باشه، به لام با نهيني بي، نهویش وه عدي پيدا که ناشکرای نهکا.

(عمير) شمشيره کهي به ژهر ناو دايهوهو خوئی ناماده کردو چوو بو مهدينه، نهوئی عومهری کوری خهتاب -خوا لئی رازی بی- که (عمیر)ی بیني، به پیغمبرهري گوت ﷺ: نهوه (عمیر)ه پياويکی زور خراپه کارهه (شیطان)ه بو هیچی چاک نه هاتوه.

پیغمبرهري خوا ﷺ فرمانی کرد، که (عمیر) بجیته ژوروی بو لای، عومهریش نهو لاسکهی که (عمیر) شمشیره کهي پی له خو قایم کردبو له ملی کردو رای کیشاو هیڼای بو خزمهتی پیغمبرهري ﷺ، وه فرمانی کرد به هندیك له هاوه لان، که ناگاداری بن، پیغمبرهري ﷺ له (عمیر)ی پرسى: بوجی هاتووی؟! گوتي: هاتووم بو نهوئی پیتان بلیم له گهل نهو کوره مدا چاک بن، که له لای ئیوه دیله، پیغمبرهري ﷺ فرمووی: نه دی نهو شمشیره چییه پیته؟! گوتي: جا کوا نهو شمشیره چ سودیکی پی گه یاندين له جهنگی به دردا، نجا پیغمبرهري ﷺ پیی فرموو: راستم پی بللی بوجی هاتووی؟! وتی: ههر بو نهوه هاتووم که باسم کرد، پیغمبرهري ﷺ فرمووی: نه خیر به لکو تو له گهل (صفوان) لای (حجر) دانیشتبون، باسی کوژراوانی جهنگی به درتان ده کردو گوت: نه گهر له بهر نهوه نه با قهرزم له سهره څیزانیکی زورم ههیه، ده چوم (محمد)م ده کوشت، (صفوان)یش قهرزو ژيانی څیزانه کهتی گرتنه نه ستوی خوئی بو نهوئی من بکوژی، (عمیر) که نهوئی بیست سهړی سوړما!! وه یه کسه ر گوتي: من شایه تی ده دهم، که تو پیغمبرهري خواي، چونکه من پیم نه گوتووی و (صفوان)یش له مه که یه، که واته: خوا نهوئی به تو راگه یاندهو توئی ناگادار کردو تهوه، بویه (عمیر) ههر نهوئی مسولمان بوو، پیغمبرهري ﷺ فرمانی به هاوه لانی کرد، که بیبهن و شاره زای ئیسلامی بکهن، وه کوره کهشی بو به ربدهن و نهوانیش فرمانی پیغمبرهري ﷺ جیبه جی کرد.

لهم به سهرهاته دا ئه ندازه ی رِق و قین و ویستی خرابی ناحه زانی ئیسلام ده ده که وئ که بو خاموشکردنی بانگه وازی ئیسلام، هه رده م له هه وئئ ئه وه دان که سهرکرده و بانگخوازن بکوژنو له نیویان بهرن و ته گبیرو را ده گۆرئه وه له و پیناوه دا، وه به رزی خووپه وشت و هه لوئستی جوانی پیغه مبه ریش وَعَلَيْهِ ده رده که وئ، له کاتیکدا زانیویه تی که (عمیر) به نیازیکی خراب و بو کوشتنی ئه و هاتوه، به لام عه فوی ده کاو چاکه ی له گه ئدا ده کات.

دووهم: غه زای (ماء الکدر) له ناوچه ی (بنی سلیم): -

روودای دووهمی پيش جهنگی ئوحد بریتیه له غه زای (بنی سلیم) له شوینیک بووه به ناوی (ماء الکدر) وه که له سیره ی (ابن هشام)^(١) دا هاتوه، ده ئی: پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ هه وئ شه و دای گه پانه وه ی له جهنگی به در، هه ندیک زانیاری و هه وائی پی ده گات که (بنی سلیم) ده یانه وئ، چالاکی سهربازی له دژی مسولمانه کان بکه ن، پیغه مبه ریش وَعَلَيْهِ ده ستپیشخه ری ده کاو ده چی، له شوینیک به ناوی (الکدر) که سهرچاوه یه کی ئای لی ده بی، بو ماوه ی سی شه و ده میتتته وه، به لام هیچ رووبه پرووبونه وه کوشتاریکی تیدا روونادات و (بنی سلیم) په رته ی لی ده که ن و پیغه مبه ریش ده گه ریتته وه بو (مه دینه).

سییه م: غه زای (السویق): -

یه کیکی دیکه له و رووداوانه، غه زای (السویق) ه، که له مانگی (ذی الحجة) دا بووه، هوی روودانی ئه م غه زایه ش ئه وه بوو که: دای ئه وه ی قوره یشییه کان له جهنگی به در تیک شکان، (أبو سفیان) سویند ده خوا که ئا و به ئه شی نه که وئ و به ده نی پاک

نه کاته وه له لښ پيسی، هه تاکو شتيک نه کا له دژي پيغه مبهړ ﷺ و مسولمانان، ههړ بويه شهويک (أبو سفيان) به خوي و (۲۰۰) دووسه سواره وه هه لده کوتيته سهړ مه دينه، به سود وهرگرتن له هه لويستي جوړله که کاني (بني النضير) و دوو که سي جوتيار ده کوژن و هه نديک رهزو باغيش ده سوتينن و هه لدين به ره و مه که که، که پيغه مبهړ ﷺ نه و هه واله ده بيستي، به سويپاه که وه دوايان ده که وي تا شويينيک به ناوي (قرقرة الكدر) به لام نايانگاتي و ده رازيان ده بي، وه هوي ناوانني نه و غه زايه ش به (غزوة السويق) نه و ده بووه که (أبو سفيان) و سويپاهي خواردنيکيان پي بووه به ناوي (السويق) که له (ناردو هه نگوين و رذن دروست ده کرا)، به لام بو نه وه ي باريان سووک بي و چاکتر راکه ن، نه و خواردنه يان هه موو فري داوه، مسولمانه کانيش کويان کردو ته وه و سووديکي باشيان لي بينيوه^(۱).

چواره م: غه زاي (ذي امر): -

پيغه مبهړ ﷺ له مانگي (محرم) دا پاش گه پانه وه له غه زاي (السويق) ده چي به ره و (نجد) بو سهړ تيره ي (غطفان)، چونکه نيازيان و ابووه هي رش بکه نه سهړ مه دينه، پيغه مبهړ ﷺ مانگي (صفر) له وي ده مي نيته وه، به لام نه وان هي چيان پي ناکري و بلاوه ي لي ده که ن، بويه هيچ جهنگ و کوشتار روونادات و پيغه مبهړ ﷺ ش ده گه رپته وه بو مه دينه^(۲).

(۱) سهړ چاوه ي پيشو، ص (۳-۴).

(۲) هه مان سهړ چاوه، ص (۴).

پېنځم: غه زای (الفرع) له (به حران): -

پيغمبر ﷺ به سويپايه كه وه ده چي بو لوه وي، كه گورزيكي سهربازي له هيزه كاني قوره يش بدات له شويك به ناوي (الفرع)، به لام نهواني ده ست ناكه وي.
پيغمبر ﷺ مانگي (ربيع الثاني وجمادي الاولى)، واته: دوو مانگان لهو شويته ده مينيتته وه، دوايش بي لوه وي تووشی پروبه پرووونه وه ببين ده گه رينه وه بو مه دينه ^(١).

شه شه: سهرپيه ي (زيد بن حارثة) بو (القردة): -

پيغمبر ﷺ سهرپيه يه كه به فرمانده يتي (زيد بن حارثة) به سهد سواره وه ده نيري بو شويك به ناوي (القردة) ^(٢)، به مه به ستي گرتني كاروايكي قوره يشيه كان، كه له نه نجامدا كاروانه كه و چاوساغي كاروانه كه ده گرن، به لام كه سي قوره يشيه كانيان چنگ ناكه وي ^(٣).

حه وته: په يمان شكني جووله كه كاني (بني قينقاع) و دهر كردنيان: -

يه كيكي ديكه لهو به سهرهاتانه بريتيه له به سهرهاتي يه كيكي له تيره جووله كه كاني دهر و به ري (مه دينه) به ناوي (بني قينقاع)، دياره پيشتر باسما ن كرد، كه: (بني قينقاع) و (بني النضير) و (بني قريظة) سي تيره ي سهره كي جووله كه بوون له مه دينه دا، كه پيغمبر ﷺ كوچي كرد بو مه دينه په يمانی له گه ل مؤر كردن، كه به

(١) هه مان سهرچاوه و بهرگو و لاپه ره.

(٢) القردة: ناوي كاني و سهرچاوه يه كه له (نجد).

(٣) السيرة النبوية، لابن هشام، ج ٣، ص (٧).

هەموويان بەرگريى لى مەدينە بکەن، وە هاوکاريى يەك بکەن لى شتى باشدا، بەلام (بنى قينقاع) چەند شتيکيان کرد، کە پيچەوانەى پەيمانە کە بوو، بۆيە ئەو پەيمانەيان هەلۆشاندهو، يە کيک لى شتانه ئەو بوو وەك (ابن هشام) گيپاويەتەو^(١)، کە: پاش جەنگى بەدر رۆژيکيان پيچەمبەر ﷺ لى بازار خەلکيکى لى تيرەى (بنى قينقاع) کۆکردەو پيى فەرموون: **{يا معشر يهود! احذروا من الله مثل ما نزل بقریش من النعمة وأسلموا، فأنکم قد عرفتم أني نبيٌ مرسل، تجدون ذلك في کتابکم وعهد الله اليکم}**، واتە: ئەى کۆمەلى جوولە کە! لى تۆلەى خوا بترسين، وە کو ئەوێ کە بەسەر قورەيشى هياو، مسولمان بن، ئيو دەزانن، کە من پيچەمبەرى خوام ئەو ش دەبينن ئەو کتيبەدا، کە خوا بۆى ناردوون، ئەو پەيمانەى، کە لى وەرگرتوون! ئەوانيش لى وەلامدا دەلين: نەخير تۆ پيچەمبەرى خوا نى و ئيمان پى ناهيين، هەرەشەى لى دەکەن و پيى دەلين، ئەى موحەممەد تۆ بەو هەلەمە خەلەتى، کە لى گەل کەسانىک جەنگيکت کردە ئەزموونى جەنگيان نەبوو، ئەگەر لى گەل ئيمەدا شەر بکەى، ئنجا تيدەگەى، کە ئيمە پياوى شەرين، کەواتە: هەرچەندە بەلين و پەيمانيان لى گەل پيچەمبەردا هەبوو، کەچى هەرەشەيان لىکردو!

هۆکارى سەرەکى ڕووداوى دەرکرانى تيرەى (بنى قينقاع) ئەو بوو، کە ئافرەتيکى مسولمان دەچى بۆ بازاري (بنى قينقاع) بۆ ئەو شت بفروشى، دواى ئەوێ، کە شتەکەى دەفروشى، دەچيتە لای زيپرنگريک دادەنيشى، سەرەتا جوولە کە کان دەيانەويت ئەو ژنە دەم و چاوى دەرڤخات، ئەويش دەرى ناخات، دوايى زيپرنگرە کە داميني کراسى ئافرەتە کە لى پشتەوەرپا، لى پشتى گري دەداتەو، بەبى ئەوێ ئافرەتە کە بزاني و هەست پي بکا، کە ئافرەتە کە کارەکەى لای زيپرنگرە کە تەواو دەبى، هەلەدەستى و پانى بەدەردە کەوئى، ئافرەتە کە زۆر نارەحەت دەبى و هاوار دەکات و دەلي: ئەى مسولمانينە

(١) (السيرة النبوية، لابن هشام) ج ٣، ص (٤-٥).

فریام بکهون، ثهوانه سووکایه تیای پئی کردم! پیایکی مسولمان لهوی دهبی جووله که کهی ده کوژی، جووله که کانش مسولمانه کهی ده کوژن و شه په که گه وره دهبی، که هه واله که ده گاته پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، بو وه لامدانه وهی پر به پیستیان پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله سوپایه ک ناماده ده کات و ده چیه سهریان، جا هه رچه نده ژماره ی شه په رانی جووله که کانی (بني قینقاع) (۷۰۰) کهس دهبی، به لام خوی توانا و زال، ترس ده خاته دلپانه وه، دوی ثه وهی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بو ماوه ی بازده روژ ده وره یان ده گری، خویان ته سلیمی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده کهن.

هه ردو نایه تی (۱۲ و ۱۳) ی سووره تی (آل عمران) به و بونه وه هاتونه خوار، وه خوی کار به جی ده فه رموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝۱۲﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الَّتِي تَقَاتَلْتُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝۱۳﴾، واته: بهوانه ی که بی پروان بلئی: به ته نکید نه گه ر جهنگ بکه ن تی ده شکین وه دوایش به ره دوزه خ کو ده کری نه وه، که نه ویش خراپترین جی گای تی دا هه وانه وهیه، بی گومان بوئی وه نشان وه به لگه یه که هیه له دوو کو مه له کاند که به یه که گه شتن (کو مه لی مسولمانان به سه رکرایه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله وه کو مه لی کافران به سه رکرایه تی - أبو جهل -) کو مه لی کیان له پی ناوی خوا دا ده جهنگین، وه ثه وهی دیکه کافر بوون، که دوژمنه کانیان دوو نه وه نده ی خویان ده بینی (یا خود کافره کان مسولمانانیان دوو نه وه نده ی خویان ده بینی بو نه وه ی ترسیان بکه ویته دل) ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ خواش پشتی هه رکه سی که

دەگري، كه بيهوى، به يارمه تى خۆى، بيگومان له و به سه رهات و رووداوه دا په ند هه يه بو ئه وانه ي كه عه قليان شت ده رك بكات.

دياره (بنى قينقاع) هاوپه يمان بوون له گه ل (خه زره جييه كان) دا، كه ئه وانيش دوو ريش سپيان هه بوون (عبادة بن الصامت) و (عبدالله بن ابي بن سلول)، كه ئه مه يان سه رو كى (منافق) ه كانى مه دينه بوو، (عبدالله) ده چى بولاى پيغه مبه ر ﷺ و داواى لى ده كات و ده لى: ئه وانه به من به خشه! له كاتى كدا پيغه مبه ر ﷺ بوى هه بوو جه نگاوه ره كانيان بكاته ديلىان بكوژى، چونكه ته سليم بوو بوون، دواى ئه وه ي (عبدالله) بو جارى دووهم داواى له پيغه مبه ر ﷺ كردو ده ستى خسته به ريش تى نييه وه، پيغه مبه ر ﷺ پى فه رموو: به رمده، ئه ويش ده لى: ئاخه ئه وانه هاوپه يمانى من بوونو به رگرييان له من كردوه، چوار سه د كه سى زريدارو سى سه د كه سى بى زرى، داوات لى ده كه م پيمان به خشى، دواى پيغه مبه ر ﷺ به دل ناره حه تى به وه ده فه رموى: ئه وه به توم به خشين، جا له كاتى كدا كه (عبدالله بن ابي بن سلول) چووه دىفاع له و جووله كانه بكات، (عبادة بن الصامت) يش ده چى بو خزمه تى پيغه مبه ر ﷺ ده لى: ئه ي پيغه مبه رى خوا من له گه ل ئه وانه دا هاوپه يمان بووم، به لام ئه وه من دوستانيه تى خواو پيغه مبه رى خواو ئه هلى ئيمان ده كه م و هه لده بژييم و له دوستانيه تى (بنى قينقاع) به رييم، (چونكه خيانه تيان كرد له و په يمانه ي به پيغه مبه ريان ﷺ دابوو) (١).

جا به و بونه ييه وه خوا - عز وجل - فه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٥١) المائدة، واته: ئه ي ئه وانه ي ئيمان تان هيناوه جووله كه و نه صرانييه كان مه گرن به دوست و پشتيوانى خوتان، له حا لى كدا كه ئه وان هه نديكيان

دوست و پشتیوانی هندیکیانن وه ههرکه سیك له ئیوه وابکا ئهوه لهوانه (له بازنه ی ئیسلام دهچپته دهر) بیگومان خوا رپنمایي سته مکاران ناکات)، دوايي دهفه رموی:

﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فِئْصَحِيحُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَدْمِينَ ﴿٥٢﴾ المائدة، واته: ئهوانه ی، که دلیان نه خویشی تیدایه، پهله دهکه نه له دوستایه تی کردنی جووله که کاندای دهلین: دهرسین به لامان به سه ر بی) {وهک (عبدالله بن أبي) به پیغه مبه ر ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} گوت: من پیاویکم له به لایان دهرسیم، با ئهوانه بمینن چاکه بو ئهوه ی بهرگریمان لی بکه ن {، زور نزیکه خوا سه رکه وتینک بینن یان له لای خوویه وه شتیك بره خسینن و ئهوانه ش، که له دلیاندا په نهانیان ده کرد په شیمان ببنه وه.

ههروه ها دهرباره ی هه لویسته که ی (عبادة بن الصامت) یش دهفه رموی: ﴿ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنهَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ المائدة، واته: ئه ی ئیماندارینه! ههرکه سیك له ئیوه له دینه که ی پاشگه ز بیته وه، {وهکو (عبدالله بن أبي)، که نه گه ر ئیمان دینیشی هه بوو بی، به وه که دوستایه تی گرتوه له گه ل جووله که وه نه صرانییه کاندای که ین وبه ینی له گه لیاندا هه بووه و پشتگیری کردوون و به ته نگیانه وه بووه و خویشی ویستوون له بازنه ی ئیسلام چۆته دهر و ئیمان که ی هه لوه شاهه ته وه {ئوه خوا که سانیك

دينې څوڅي دهوینو څوڅيان دهوئ، له گهل ټه هلي ټيمان نه رمونيانو له گهل کافراندا توندن، له رپي خوادا جهاد ده کهنو، له لومهي لومۀ کاران ناترسين، ټه وهش به خششي خوايه، دهيدا به هره کسي، که بيهوئ، بېگومان خوا خاوهني به خششي فراوانه و زانايه، بېگومان دوستو پشتيواني ټوه تهنيا خوايه، پاشان پيغه مبهري خوايه، دوايي ټه هلي ټيمان، ټه وانهي نوټ بهريا ده کهنو زه کات ده دنو رکوع بهرن، هره کسي کيش دوستايه تي خواو پيغه مبهري خواو ټه هلي ټيمان بکات، ټه وه حيزبي خوايه، بېگومان کومۀ ټي خواش زالو سه رکه وتون.

هه شتمه: کوشتنی (کعب بن الأشرف): -

يه کيکي دیکه لهو رووداوانه، کوشتنی (کعب بن الأشرف) بوو، وه کو (ابن هشام و مسلم و بخاري^(١)) هیناويانه، (کعب بن الأشرف) يه کيک بووه ټه سه رکرده کاني جووله کهو پياوټي زور خراب بووه، هه رچه نده دټيا بووه که موحه مده دوست^{صلى الله عليه وسلم} پيغه مبهري خوايه، به لام له بهر ټيره يي وکينه ټيماني پي نه هيناوه.

وه ټه کابرايه چنه ده ټويست يکي خراپي هه بوون، له وانه دواي ټه وهي قوره يشييه کان له جهنگي (به در) دا شکستيان خواردو تيکشکان، چوو بو مه کهو له گهل قوره يشييه کان دانشتو بزيان گرياو دټي دانوهو هاو خه مي له گهل دهر برين، پاشان هانيدان که ټولهي خويان بکه نه وهو گوتي: ټيمهش هاو کاريتان ده کهن، به و نه دش نه وه ستا، به لکو ده ستي کرد به شيعر گوتن به سه ر ټافره تاني مسولماناندا، وه شيعريشي به سه ر هه نديک له خيزانه کاني پيغه مبهري^{صلى الله عليه وسلم} دا گوت، هه مو ټه هه ټويستانهش مايه ي پهيان شکاندنن له لايه ن (کعب) وه، بويه روژيک پيغه مبهري^{صلى الله عليه وسلم} فهرموي: {مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ؟ فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ}

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٣، ص (٧-١٢)، وه (صحيح مسلم): ٤٦٤٠، و (صحيح البخاري): ٤٠٣٧.

رواه البخاري، واته: کي هه يه که عبي کورې ته شره فمان له کول بکاته وه، چونکه به راستي خواو پيغه مبهري خواي نازار داوه؟! واته: شتيکي زور گه وره ي کردوه، که خواو پيغه مبهري خواپييان ناخوشه، (محمد بن مسلمة)^(۱) ش گوتي: ته ي پيغه مبهري خوا دته وي بيکوژم؟ ته وپش فهرمووي: به لي، نجا (محمد بن مسلمة) کاره که ته نجام دداو، فهرمانده ي ته مه فزه يه ده بې، که له چوار که سي دیکه ش پيکديتو، که بريتي بوون له:

(۱) ابو نائلة، (که براي شيري - کعب بن الأشرف- بووه ناوي (سلکان بن سلامة) بووه.

(۲) عباد بن بشر بن وقش.

(۳) الحارث بن أوس بن معاذ.

(۴) أبو عبس بن جبر.

ته و پينج که سه، که له (ته وس) دهن بوي ده چن و ده يکوژن، که کورته و پوخته ي چالاکيه که ش به و شيويه بووه:-

ته و چنه د که سه ده چن بوي خزمه ت پيغه مبهري ﷺ ده لين: ته ي پيغه مبهري خوا ﷺ ده بې بوارمان پي بده ي بوي سهر که وتني بهر نامه که مان قسه يه کي وا بکه ين و

(۱) محمد بن سلمة: بهرسي يه که مين مه فزه يه بووه که پيغه مبهري ﷺ نار دوويه تي بونه وي که يه کيک له دوژمناني نيسلام له نيويه ري له جهنگيکي په نهاندا، چونکه دوژمنايه تي خوي راگه يانده و، که واته: نه گهر کيان و ده وله تيکي نيسلامي هه بې و که سيک نيعلاني دژايه تي له گه لدا بکات و له شهر يکي ناشکراشدا زه فري پې نه بري، ته و له شهر يکي په نهاندا ده کوژي، به مهر جيک، که کيان و ده وله تيکي نيسلامي وه قيا ده يه کي سهر راست و شهر عبي هه بې، نه گهر نا ههر که سه بوي نيه له خزيه وه نيجتبهاد بکا و بچي يه کيک بکوژي.

شتيک بلين که بتوانين بيکوژين، ئه ویش فهرمووی بیلين، چونکه نه گهر شتيکی وا نه لين متمانه يان پي بکا زه فهری پي نابه.

ئوانیش ده چن بو لای (کعب) و ده لين: (کعب) ئيمه فه قیرو نه دار که وتوین، هاتوین، که هندیک زادو زه خیره مان بدهیه!

ئویش ده لئ: باشه، به لام خیزانه کانتان بینن بارمته (رهن) بن لای من!!

ئوانیش ده لين: ناخر چوډ ده بی ئه وه عه ییه!!

ده لئ: کوره کانتان بینن.

ده لين: ئه وه ش نابج، چونکه دوايی عه ره ب قسه مان پي ده لين و، ده لين کوره کانتان بارمته (رهن) بوون له بهرام بهر مسته جو یه کدا!

(کعب) ده لئ: ئه دی چی دینن؟

ده لين: چه که کانمان دینن.

ده لئ: باشه، ريکده که ون و کاتيک به یه که وه دیاری ده که نو، به و شیوه یه هه ل وهرده گرن و کاره که نه نجام ده دن و ده یکوژن.

نویهم: بوونی (حفصة) ی کچی (عمر) به هاوسه ری پیغه مبه ر ﷺ به شوودانی (فاطمة) به (علي): -

له و پروداوانه، که له کوتايی سالی دووه می کوچی و سه ره تای سالی سی یه مدا بوون، ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ (حفصة) ی کچی (عومه ری کوری خه تتاب) - خوا لیان رازی بی-، ماره ده کات و ده یه ینی، هه روه ها (فاطمة) ی کچی به شوو ده داو ده ida به (علي بن أبي طالب) ی ناموزای، - خوا له هه موویان رازی بی-.

پیغمبر ﷺ له نېو هاوسه ره کانیدا که هیناونی تنها (عائشة) -خوا لیی رازی بی-، کچ بووه، نهوانی دی هه موو بیوژن بوون، یهک لهوان (حفصة) ی کچی عومه ره، خوا له هه ردوکیان رازی بی، که پیشتړ هاوسه ری (خنس بن حذافة السهمي) بوو، عومه ر -خوا لیی رازی بی- سه رها (حفصة) پیشتیار دهکات بو (عثمان)، که بیهینی، بهلام (عثمان) عوزر دینیتته وهو، دهلی: نهوهی راستی بی نامهوی نیستا ژن بیتم، دواپی پیشتیاری دهکا بو (أبو بکر) نهویش هیچ قسه ناکات، دواپی پیغمبر ﷺ لیی دهخوای و دهیهینی، له دواپیدا (أبو بکر) به (عمر) دهلی: پیدهچی نهو رژهی، که (حفصة) ی کچت بو پیشتیار کردم و هلام نه دایه وه پیته ناخوش بو بی؟! (عمر) دهلی: بهلی نهوهی (عثمان) یشم پی ناخوش بوو، بهلام هی توم پی ناخوش تر بوو، چونکه وهلامت نه دامه وه، (أبو بکر) -خوا لیی رازی بی- دهلی: له بهر نه وهی له پیغمبرم بیستبوو، که باسی کردبوو، دهیویست بیهینی و منیش نه مویست نهینی پیغمبر ﷺ بدرکینم، نه گه رنا، نه گه ر پیغمبر ﷺ نه یوستبا من سوپاسم ده کردی و ده مهینا^(۱)، ئیدی بهم جوړه پیغمبر ﷺ (حفصة) ی کچی عومه دهخوای.

هه روه ها پیغمبر ﷺ (فاطمة) ی کچی دا به (علي) ناموژای، -په زای خویان لی بی-، وه نهو که لویه لهی که له گه ل بوک ده بری، نهوهی (فاطمة) بریتی بووه له لیفهیهک، له گه ل مهشکهیهک، له گه ل سه رینیکی چهرم، که نیواخنه کهی جوړه گیایهک بووه به ناوی (اذخر)، مارهی یه که شی زریه کی چوار دره م بایی بووه!^(۲)

(۱) صحيح البخاري: ۵۱۲۲.

(۲) بروانه: (البدایة والنهاية)، ج ۳، ص (۳۹۴-۳۹۷).

جه‌نگی ئوحد

جه‌نگی ئوحد، که له نیوان مسولمانان به‌سه‌رکردایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کافره‌کانی قورپه‌یش به‌سه‌رکردایه‌تی (أبو سفیان) دا‌روویداوه، دووه‌مین جه‌نگی گه‌وره‌ی نیوان کافرو مسولمانانه.

به‌پێزان!

خوا پشتیوان بێ له (حه‌فده) خالاندا به‌پوختیی و گوشراویی بۆتان باسی جه‌نگی ئوحد ده‌کهم:-

یه‌کهم:- جه‌نگی ئوحد له‌مانگی (شوال)ی سالی سی‌یه‌می کۆچیدا‌روویداوه^(۱)، بۆیه‌ش ئهو ناوه‌ی لێنراوه‌ چونکه‌ له‌ شه‌رگه‌یه‌کدا‌ روویدا، که‌ ده‌که‌وێته‌ دامێن چیا‌ی (ئوحد)وه، که‌ چیا‌یه‌کی به‌رزوه‌ ده‌که‌وێته‌ پشت شاری مه‌دینه‌وه.

دووه‌م:- هۆکارو سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی جه‌نگی ئوحد به‌م شیوه‌یه‌ بووه‌: پاش ئه‌وه‌ی کافره‌کانی مه‌که‌که‌ له‌ جه‌نگی به‌در به‌ تیکشکاوی گه‌رانه‌وه‌و هه‌فتا که‌سیان لێ‌کوژراو هه‌فتایان لێ‌ به‌ دیل گیرا، وه‌ (أبوسفیان)یش کاروانه‌که‌ی بۆ ده‌رباز بوو گه‌راییه‌وه‌، کۆمه‌لێک له‌وانه‌ی که‌ بابیان یاخود خزمیان له‌ جه‌نگی (به‌در)دا کوژرابوو، له‌وانه‌: (عبدالله بن أبي ربيعة و عكرمة بن أبي جهل و صفوان بن أمية)و کۆمه‌لێک خه‌لکی دیکه‌، چون بۆ لای (أبوسفیان)و هه‌ندێ خه‌لکی دیکه‌، که‌ به‌شیان له‌و کاروانه‌دا هه‌بووه‌و گوتیان: (يا معشر قريش! إنَّ محمداً قد وتَّركم و قتل خياركم فأعينونا بهذا المال على حرب)، واته‌: ئه‌ی کۆمه‌لێ قورپه‌یش!

موحه ممد زه بریکی گورچک بری لیداون و پیاوه چاکه کاتتانی کوشتوون، بویه به مائی نهم کاروانه یارمه تیمان بدن با جهنگ بکهین له دژی^(١).

به بوئونه خوی زانو توانا ثایه تی (٣٦) ی سووره تی (الأنفال) ی نارد خوار که ده فـرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ (٣٦) واته: بیگومان نهوانه ی بی پروان مائی خویان خه رج ده کهن بو شهوی خه لکی له ری خوا لادهن، ماله کهیان خه رج ده کهن، به لام دوایی بویان ده بیته مایه ی خه م و په زاره و سه ره نجام تیک ده شکی، وه نهوانه ی بی پروان به ره و دوزه خ خرده کریته وه.

سریهم:- ژماره ی سوپای کافرانی قوره یش سی هزار کهس بووه و دووسه د سواریان له گه لدا بووه، شهوی که سه رکرده ی لای راستی (میمنه) ی سوپای سواره بووه (خالد بن الولید) و سه رکرده ی لای چه پ (میسره) یش (عکرمه بن ابي جهل) بووه^(٢). وه کافره کانی قوره یش ثافره تیشیان له گه ل خویاندا بردوون، که له دوا ی پیاوه کانه وه ده فیان لیداه و هانی پیاوه کانیان داوه به ره و شهرو توله سه ندنه وه، یه کیک نهوانه، که به شاعر هانی پیاوانی ده دا، (هندی کچی (عتبه) بوو، که خیزانی (أبو سفیان) بوو^(٣).

(١) هه مان سه رچاوه و بهرگ، ص (١٣).

(٢) هه مان سه رچاوه، ص (١٧).

(٣) هه مان سه رچاوه، ص (١٨).

چوارهم:- چه‌ند هۆکارێکی ڕوودانی جەنگی ئوحوود، که قورەشییەکان دەستبەشخەر بوون بۆی:-

۱/ هۆكاریی فیکریی: قورەیشیەکان ھەردەم لە ھەوڵی ئەوەدا بوون، کە کۆسپو تەگەرە لە ریی بلاو بوونەوێ ئیسلام و گەشەکردنیدا دروست بکەن، وەك ئایەتی (۳۶) سوورەتی (الأنفال) باس دەکات.

۲/ هۆكاری ئابووری: ئەو مەفرەزەو سەریانەى دەولەتى ئىسلامىی (مەدینە) دەیناردنە دەرەوہو جەنگى بەدریش كە پرویدا بوو، كاریگەرى خراپیان خستبە سەر ئابوورى قورەیشییەكانى مەككەو ھاتوچوونى كاروانى بازارگانیان بۆ شام، بۆیە قورەیشییەكان وىستیان بەو شەرە رىگای بازارگانیان بکەنەو، تاكو بتوانن بەبى باكىى كاروانى بازارگانیان بىتو بچى.

۳/ ھۆكاری كۆمەلایەتى: تېكشكانى قورەيشىيەكان لە بەدرو كوژرانی زەلزەكانیان، کاریگەرییەکی نەفسیی و كۆمەلایەتیی كردبوو سەر ئەوان و خۆیان بەبێ دەسەلات و زەبەون دەهاتە بەرچا، بۆیە لەپێناو ھەستائەو و ھاتنەو مەیدان و لابردنی تېكشكانەکیان، ویستیان جاریکی دیکە شەر بە مسوڵمانان بفرۆشن و تۆلەى خۆیان بکەنەو، بۆ ئیو خۆیان و دەورو بەریش دەسەلاتى خۆیان پێشان بەدەن و رابووین.

۴/ ھۆكاریی سیاسیی: یەككى دىكە لە ھۆكارەكان ئەو ە بوو كە قورەيش پاىە شوینی سیاسییان بەھۆی دۆرانیان لە جەنگی بەدردا، ئەدەستدابوو، بۆیە بۆ گیرانەوھە ئەو یلەو پاە سیاسییە، ھەولئى ھەلگىرسانى جەنگىكى دىكەیاندا.

پېنجه م: - (جبیر بن مطعم) له جهنگى به دردا مامیكى به ناوى (طعیمه بن عدي) ده كوژرى، بویه بۇ تۆله سهندنه وى مامى خوى غولامیكى خوى به كرى گرت، كه ناوى (وحشی) بوو، وه پيى گوت: (حمزة) ى مامى موحه مدم بۇ بكوژه له تۆله ى مامى خوم، ئه گهر كوشتت نازادت ده كم له كویلايه تى رزگارت ده بى، (وحشی) نيزه هاویتیكى زور كارامه بووه، كه م وابووه نيزه بهاوى و به و نامنجه نه كه وى كه ده يه وى، به و جوړه له و جهنگه دا (وحشی) (حمزة) ى مامى پیغه مبه ر ﷺ شه هید کرد، كه پیغه مبه ر ﷺ زور په روشى بوو (۱).

شه ش م: - پیغه مبه ر ﷺ كه ده بیستى سوپای قوریشیه كان به ری كه وتوه به سى هه زار كه سه وه و ده يانه وى به سهر مه دینه دا بدن، وه كو عاده تى هه میشه یی خوى هاوه لانی كۆده كاته وه و راویژیان پی ده كات بۇ هه لویست وهرگرتن، دیاره پیغه مبه ر ﷺ بۇ خوى رای وابووه كه له مه دینه نه چیتته ده ری و له وى به رگری بكن، هه روه ها (عبدالله بن أبي بن سلول) یش هه مان رای پیغه مبه رى هه بووه له و هه لویسته دا، به لام ئه وانه ى كه له جهنگى به دردا به شداریان نه كرده و هه ندیکش له گه نجه كان كه خوین گهرم بوون، گوتیان: چۆن ده بی ئه وان بین بوسهر شاره كه مانو ئیمه بویان نه چینه ده ری، دواى ئه وان به ترسانو بی هیزی بومان لیكده دهنه وه، وه ئه وانه ى كه برپاریان وا بووه بچنه دهر ژماره یان زیاتر بووه له وانه ى كه ده یانگوت له نیو شار بمینینه وه، پیغه مبه ریش ﷺ له شتیكدا كه وه حى له سهر نه بووبى، ریژی رای زورینه ى گرتوه، بویه پیغه مبه ر ﷺ برپاریدا بۇ رووبه رووبوونه وى كافره كان بچنه دهر وه ى شار، وه كاتیك كه پیغه مبه ر ﷺ ده روا هیندیک له هاوه لان، كه رایه كه یان پیچه وانه ى رایه كه ى پیغه مبه ر ﷺ بوو، له نیو خویاندا راویژ ده كه نو ده لین: پیغه مبه ر ﷺ رای جیاواز بوو له وه ى ئیمه با

له قسه‌ي خوځمان پاشگه‌ز بينه‌وه و بچينه سهر قسه‌ي نه‌و، بويه ده‌چنه خرمه‌تي و پي دهلين: (يا رسول الله استكرهناك ولم يكن لنا ذلك فان شئت فاقعد صلي الله عليك!)، واته: نه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ نيمه فشارمان بو تو هي‌ناو ناچارمان كردي، نه‌وه‌شمان بو نيه، بويه نه‌گهر پيت خوشه ههر له‌نيو شاردادهمينينه‌وه سه‌لات و سه‌لامي خوات له‌سهر بڼي^(١).

پيغه‌مبه‌ر ﷺ فرموي: **{ما ينبغي لنبى اذا لبس لامته أن يضعها حتى يقال}**^(٢)، واته: هيچ پيغه‌مبه‌ريك بو نيه، كه به‌رگي جه‌نگي پوشي داينبي، هه‌تاكو جه‌نگ نه‌كات، واته: تازه خوم پيچاوه‌ته‌وه وه ده‌بي بويان بچينه ده‌ري، وهك چون له هه‌لويسي يه‌كه‌مي (راويژ پي‌كردنيان) دا ده‌رس و وانه‌يه‌كي فيركردن، به‌هه‌مان شيوه‌ش به هه‌لويسي دووه‌ميشي نه‌وه‌ي فيركردن، كه قياده نابي ههر روزه رايه‌ك بلي، وهك خوي كاربه‌جي ده‌فرموي: **{...وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ...}**^(١٥٩) آل عمران، واته: راويژيان پي بكه (دواي نه‌وه‌ي، كه نه‌نجامي راويژه‌كه‌ت وه‌رگرت) هه‌ركات بريارتدا پشت به خوا ببه‌سته‌و جيبه‌جي بكه.

حدوتهم :- سويي ئيسلام له‌سهره‌تادا كه به‌ره و شه‌رگه كه له داميني چيای ئو‌خوده، به‌ري كه‌وتوه ژماره‌يان هه‌زار جه‌نگاوه‌ر بووه، به‌لام له نيوه‌ي ريگا (عبدالله بن أبي بن سلول) به‌خوي و سي‌يه‌كي سويابه‌كه‌وه پاشه‌كشه ده‌كاو پشتي پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رده‌داو ده‌گه‌ريته‌وه مه‌دينه، به‌بيانوي نه‌وه كه ده‌لي: پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌قسه‌ي نه‌و خوين گه‌رمانه ده‌كات و قسه‌ي من ده‌شكي‌ني، نازانم له‌سهر چي خوځمان

(١) هه‌مان سهرچاوه، ص (١٥).

(٢) رواه البخاري وأحمد وابن إسحاق، بروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٣، ص (١٥).

به کوشت ده‌دهین؟ ده‌ی خه‌لکینه بابگه‌رینه‌وه! وه ئه‌وانه‌ی که دل نه‌خوش و ئیمان لاواز بوون له‌قه‌ومه‌که‌ی له‌گه‌لێ ده‌گه‌رینه‌وه^(۱).

خوای په‌روه‌ردگار له‌باره‌ی ئه‌وه‌ئویسته‌ی (عبدالله بن اُبی بن سلول) ئه‌م نایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خوار، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْ فَنَقُلْهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَنَكُمُ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ اقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١١٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٨﴾﴾ آل عمران، باسی یه‌کیك له‌حیکمه‌ته‌کانی جه‌نگی ئوحد ده‌کات و ده‌فه‌رموی: (خوای زاناو شاره‌زا جه‌نگی ئوحدی بۆیه هینایه‌ پێشی) بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی، که ده‌غلن بناسرین، کاتیك که پێیان گوترا: وهرن له‌پێی خوادا بجه‌نگن، یان به‌رگریی له‌مه‌دینه‌ بکه‌ن، گوتیان: ئه‌گه‌ر زانیبامان جه‌نگ ده‌که‌ن له‌گه‌لئان ده‌هاتین...

لێرده‌ا هه‌ئویسته‌ی خراب و دزیوی سه‌رۆکی مونا‌فقه‌کانی مه‌دینه (عبدالله بن اُبی بن سلول) ده‌رده‌که‌وی که له‌وکاته‌ ناسکه‌دا خۆی و خه‌لکیکی زۆر گه‌رانه‌وه‌و پشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ یان چۆل کردو پاشه‌کشه‌یان کرد.

به‌لام ئیمان و قه‌ناعه‌تی ته‌واوی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی راسته‌قینه‌ی به‌پێزی به‌ئەندازه‌یه‌ك چه‌سپاوو نه‌گۆڕ بوو، که به‌ پاشه‌کشه‌ی ئه‌وان وره‌یان دانه‌به‌زی و له‌ هه‌موو حاله‌ته‌کاندا مه‌به‌ستیان په‌زامه‌ندیی خوا بووه‌و له‌و پێناوه‌شدا هه‌موو شتیکیان له‌خۆیان گرتوه‌.

هه شتم: - (ابن هشام) ^(۱) ده لئ: پيغه مېر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هيژه کاني خوی له شيوه کاني چيای ئوحد دامه زړاندو پشتی دایه چیا که وړووی له مه دینه کردوه، واته: سوپای دوژمنی خسته نیوان خویمان و مه دینه وه.

و ه پيغه مېر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمانی کرد به (عبدالله بن جبیر) و له گهل په نجا که س له هاوه لانی به ریزی له پشت خوینا وه و له سر چیا که دایان، و ه بهم شیویه ناموژگاری کردن و فرموی: **{انضح الخيل عثا بالثبل لا يأتونا من خلفنا إن كانت لنا أو علينا فائت مكانك لا نؤثين من قبلك}**، واته: نه گهر نه سپ سواره کان هاتن ئیوه به تیر لیان بدن باپشتمان لی نه ستیننه وه و، نه گهر ئیوه له جهنگه که دا سرکه وتوو بووین، یان شکست خواردوو، تو شوینی خوت چول مه که، و ه له شوینی خوت بمینه وه با دوژمن له لای تووه زه فرمان پی نه بات.

نویم: - پيغه مېر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سوپایه که ی ریک ده خات و ئالای گه وره (لواء) ده داته ده ست (مصعب بن عمیر) ^(۲) - خوا لی پازی بی - که له هوژی (بني عبدالدار) بووه.

و ه پيغه مېر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له جهنگه دا وه ک ناماده یی که بو جهنگ و کوشتار دوو (زری) له سر یه که له بهر ده کات، چونکه پیشبینی نه وه ی کردوه، که جهنگه که سخت ده بی و کوشتاری تیدا پرووده داو تووشی برینداری و ئازاری زور ده بی ^(۳).

ده یه: - یه کی که له هه لویستانه ی پيغه مېر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له جهنگی ئوحد دا، که شایانی باسه، نه وه یه شمشیریک درده هیئی و ده فرموی کی له شمشیرم لی و درده گری به لام حقی خوی بداتی؟! کومه لیک له هاوه لان ده چن ده لین: نه ی

(۱) هه مان سهرچاوه، ج ۳، ص ۱۷.

(۲) هه مان سهرچاوه و بهرگو لاپهړه.

(۳) هه مان سهرچاوه و بهرگو لاپهړه.

پیغهمبهري خوا بیده به نیمه، نایانداتی، دوايي (أبو دجانه)، که ناوی (سماک بن خرسه) به، دهلي: نهی پیغهمبهري خوا نهو شمشیره حقه کهی چیه؟! ده فرموی: حقه کهی نهو به پیی له دوژمن بدهی تا ده چمیتو، نهویش دهلي: نهی پیغهمبهري خوا ﷺ من به حقهی خوئی ودریده گرم، له نه نجامدا پیغهمبهري ﷺ دهیداتی.

جا (أبو دجانه)، که شمشیره کهی ودرگرت به فیزو که شخوه رویش تو نهو شیعری خوینده وه:

ونحن بالسفح لدى النخيل
اضرب بسيف الله والرسول

انا الذي عاهدني خليلي
ان لا اقوم الدهر في الكيول

واته: من، که خوشه ویسته کهم پهیمانی له گهل به ستم، که نیمه له خواری بووین لای دارخورمایه کان، که قهت له ریزه کانی پشته وهی جهنگ نهجم، وه به شمشیری خواو پیغهمبهري خوا ﷺ له کافره کان بدهم.

(ابن هشام) دهلي: (۱) دوايي که پیغهمبهري خوا ﷺ بیني (أبو دجانه) به فیز دهر و، فرموی: **{إِلَها لَمْشِيه يَغْضُها الله الّا في مثل هذا الموطن}**، واته: نهو جوړه رویشتنیکه، که خوا رقی لیبه تی، مه گهر له حاله تیکی ئاودا نه بی، واته: له کاتی کدا که له بهرام بهر دوژمندا دهو سستی، ئاساییه نه گهر فیزو که شخه بکهی، وه که جهنگی دهر و نیی بهرام بهریان.

یازدهیم :- کۆمه لیک گه نجی هه رزه کار، که با لڭ نه بوو یووون هاتن بۆنه وهی به شداریی بکه ن له جهنگدا، له وانه: (عبدالله بن عمر، زید بن ثابت، أسامة بن زید، عمرو بن حزم، البراء بن عازب، وأسید بن ظهیر)، به لām پیغه مبه ر ﷺ نه یبردوون بۆ جهنگ و گیرانیه وه له به رنه وهی که با لڭ نه بوون جگه له (رافع بن خدیج)، چونکه تیره هاوێژیکی زۆر ده ست پاست بوو، ئنجا گوتیان (سمرة بن جندب) یش به زۆرانبازیی به (رافع) ده وێری، دوا یی پیغه مبه ر ﷺ ینگای به ویشدا که به شداریی بکات له جهنگی ئو حوددا^(۱).

دوا زده یهم :- سه ره نجام جهنگ دهستی ده کاو پیغه مبه ر ﷺ ته و جهات ده نییرو هه رکه سه ی له شوینی خۆی داده نی، وه (حمزة) ی مامی پیغه مبه ر ﷺ هه ر له سه ره تای جهنگدا ده وێکی گرن گ ده یینی و ژماره یه ک له سه رانی کوفر به دهستی ئه و ده کوژین، (وه حشی) ده گیرێته وه ده لی: ^(۲) من ته نها له به ر یه ک شت به شداریی ئه و جهنگه م کرد، ئه ویش کوشتنی (حمزة) بوو، چونکه به لێنم پی درابوو، ئه گه ر ئه و بکوژم له کۆیلا یه تی رزگارم بی و ئازادم بکه ن، که جهنگ دهستی پیکرد، من ته نها به دوا ی هه مزه دا ده گه رام، چونکه هه ر ئه و م به ست بوو، به لām که ته ماشام کرد ئه و به شمشیره که ی به راست و چه پدا خه لکی ده وێی و رووی له هه رکه سیك کرد بایه خۆی بۆ نه ده گرت، منیش خۆم لێ مه لاسدا و که مینم لێ گرت، هه تا خۆم له گه ل راست کرد، ئیدی هه ربه که مم بۆ هاویشت، له پشتم داو له لای زگیه وه ده رچوو، هه مزه ئاو ری لێ دامه وه و منی بینی بۆم هات، به لām ده رفه تی نه بوو، له ئه سپه که ی که و ته خوار و ته و او بوو.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ج ۳، ص (۱۷).

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ص (۲۰-۲۱).

سپژدهیم :- (مصعب بن عمیر) یش، که ئالای گه‌وره (لواء) ی جه‌نگه‌که‌ی هه‌لگرتبوو، کاتی‌ک که شه‌هید بوو، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئالاکه‌ی دایه ده‌ستی (عه‌لی کوری نه‌بوو طالب) - ره‌زای خوای لی‌بی -.

دیاره سه‌ره‌تا سوپای دوژمن تی‌کشکان و شپ‌رزه بوون و خه‌ریکی هه‌لاتن بوون، به‌لام زۆربه‌ی نه‌و تیره‌هاو یژانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر به‌رزاییه‌که داینا بوون، کاتی‌ک سه‌رکه‌وتنی مسو‌ل‌مانان بینی و چاویان به غه‌نیمه‌ت و تی‌کشاکانی کافره‌کان که‌وت، سه‌رپی‌چییان له‌ فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرد، هه‌رچه‌نده برا گه‌وره‌که‌یان (عبدالله بن جبیر) پی‌ی گوتن، که نه‌چنه خواری، به‌لام رو‌یشتن و ژماره‌یه‌کی که‌م له‌گه‌ل (عبدالله) له‌سه‌ر به‌رزاییه‌که مانه‌وه، که کافره‌کان به‌وه‌یانزانی، خالیدی کوری وه‌لید، که نه‌وکات مسو‌ل‌مان نه‌بوو بوو، به‌هیزه‌که‌یه‌وه به‌هه‌لی زانی و پشتی له‌و چهند که‌سه که‌مه‌ی، که به‌سه‌ر به‌رزایه‌که‌وه مابوون گرت و هیرشی کرده سه‌ریان و به‌ شه‌ر کوشتنی، به‌و شی‌ویه کاتی‌ک کافره‌کان نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی خو‌یان بینی، وه‌خۆهاتنه‌وه و خو‌یان گورج کرده‌وه و به‌ره‌نگاری مسو‌ل‌مانان بوونه‌وه و له‌سه‌ر به‌رزایه‌که‌شه‌وه هیرشی خه‌ستیان کرده سه‌ر مسو‌ل‌مانان و زه‌ره‌ریکی زۆریان به‌ سوپای ئیسلام گه‌یانده، ^(۱) وه‌ک خوای گه‌وره له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ

حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِّنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ

يَدْعُوَكُمْ فِيْ اٰخِرَتِكُمْ فَاتَّبِعْكُمْ غَمًّا يَّعْمٍ لِّكَيْلًا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمُ وَلَا مَا اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَيْرٌ يِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾ آل عمران ، واته: خوا به‌لینى خو‌ی بو بردنه سهر، که ده‌تانکوشتن به فهرمانى وى هه‌تا کاتیک که بی‌هیز بوون چونکه نا‌کوکی‌تان که‌وته نی‌وان و سه‌ری‌چی‌تان (له فهرمانى پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) کرد، (بی‌گومان نه‌گهر به قسه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریان کردبایه نا‌کوکیان نه‌ده‌که‌وته نی‌وان و بی‌هیز نه‌ده‌بوون و دوژمنیش زه‌فه‌رى پی نه‌ده‌بردن)، ئنجا ئاماژه به ریشه‌ی نه‌و سه‌ری‌چی کردنه ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: ﴿مِّنْ بَعْدِ مَا اَرْسَلْنَاكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ﴾ دواى نه‌وه‌ی که شتیکی پی‌شان دان که حه‌زتان لی‌ده‌کرد (که مه‌به‌ست ده‌ست‌که‌وته) ﴿مِّنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ الْآٰخِرَةَ﴾ هیندی‌کتان حه‌زى له دونیایه و هه‌شتانه دوا‌پوژى ده‌وئ، (یه کیک له ها‌وه‌لان ده‌لئ: تا نه‌و کاته‌ش نه‌مزانى، که له‌نیو ها‌وه‌لانى پی‌غه‌مبه‌ردا که‌سیک هه‌یه، که دونیای خوش‌ده‌وئ) که‌واته: کارى به‌ کو‌مه‌ل تاکه که‌سیکیش ده‌توانئ زه‌ره‌رى لی‌ بدا، مادام له شوینیکی گرن‌گو و هه‌ستیار دانرابئ) ئنجا خوا‌ی په‌روه‌ردگار شکستی مسو‌ل‌مانان وه‌ک دیمه‌نی‌ک ده‌خاته به‌رچاو و ده‌فه‌رموئ: ﴿اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلُوْٓنَ عَلٰى أَحَدٍ﴾ کاتیک ههر ده‌پو‌شتن و ئاو‌رتان له‌که‌س نه‌ده‌دایه‌وه‌و هه‌ل‌ده‌هاتن ﴿وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْ اٰخِرَتِكُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ریش له‌دوا‌وه بانگی ده‌کردن، که بگه‌رینه‌وه مه‌یدان....

له‌وباره‌وه (عبدالله بن الزبیر) له (زبیر بن عوام) ی بابیه‌وه ده‌گی‌ریت‌ه‌وه ده‌لئ: من ته‌ماشام ده‌کرد خر‌خاله‌کانی پی‌ی (هندی خیزانى (أبو سفیان) و ئافره‌ته‌کانی دیکه‌ی قوره‌یشم ده‌بینی که خویان هه‌ل‌کردبوو، بو‌هه‌لاتن، زو‌ر به‌ئاسانى ده‌ماتتوانی بیان‌گرین، به‌لام زو‌رى نه‌خایاند تیر‌ها‌ویژه‌کانی ئیمه‌هاتنه‌ خوارو پشتیان چو‌ل‌ کردین و کو‌مه‌ل‌یک سواری کافره‌کان پشتیان لی‌ گرتینه‌وه، له‌و کاته‌دا

په كېك هاواری كړدو^(۱) گوتی: ټاگادار بن موحه‌ممه كوزرا! كه مسولمانان نه‌وه‌يان گوی لیبو، زور د لگرانو نارېحه‌ت بوون، وه هیڼدیک له یمان لاوازه‌كان گوتیان: مادام پیغه‌مبهر كوزراوه، ئیمه چی بکه‌ین لیرېو پاشه‌کشه‌یان كړد، به‌لام (أنس بن النضر) گوتی: نه‌دی ئیمه دواي پیغه‌مبهر ﷺ ژیانمان بوجیهه؟ گوتی: خوايه نه‌وه‌ی نه‌و یمان لاوازانې ده‌یلین من لیی به‌ریم، ئنجا خوی پیچایه‌وه‌و ده‌ستی كړد به‌ جه‌نگ تا شه‌هید بوو.

(زوبه‌یر) ده‌لی: دواي نه‌وه‌ی كه كافره‌كان پش‌تیان لی گرتین شیرازه‌مان تیك چوو له نه‌نجامدا نه‌و شكسته‌مان به‌سهر هات، كه هات^(۲).

چواردیم: - لهو جه‌نگه‌دا پیغه‌مبهر ﷺ بریندار بووه‌و ددانی موباره‌کی شكاه‌وه خوده‌كه‌ی له هه‌ردوو لاره‌و چو‌ته‌وه نیو روومه‌تی و لیوی موباره‌کی به‌ خویندا هاتوه، وه له‌وباره‌وه فهرموویه‌تی: **{اَسْتَدْ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ فَعَلُوا هَذَا بِنَبِيٍّ، يَشِيرُ إِلَى رُبَاعِيَّة}** رواه البخاري^(۳)، واته: خوا زور تووره‌یه له كومه‌لیك ټاوا له پیغه‌مبهری خوا ده‌كه‌نو ټاوازه‌ی بو ددانی كړد.

خوای په‌روه‌ردگاریش له‌وباره‌وه نه‌و ټایه‌ته‌ی ناره‌ه خوار، كه ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ ﴿۱۲۸﴾ آل عمران واته: هیچ شتیك عائیدی تو نیه (نه‌ی موحه‌مه‌د) -خوا لییان خوش بی- یان عه‌زابیان بدا، نه‌وانه سته‌مكارن، دیاره كاتیك سویای ئیسلام شپه‌زه‌بوو،

(۱) هه‌ندیک ده‌لین نه‌وه شه‌یتان بووه هاواری كړدوه، هیڼدیکیش ده‌لین (ابن قسمة اللیثی) بووه، كه (مصعب بن عمیر) ی ټالاه‌لگری مسولمانانی كوشته‌و وایزانیوه پیغه‌مبهره ﷺ بویه گوتویه‌تی: (ألا قد قتلتم محمداً)، ټاگادار بن موحه‌ممه‌دم كوشت!، پروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۲۲).

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۲۴).

(۳) صحیح البخاری: ۴۰۷۳.

پيغهمبر ﷺ زور مه ترسي كهوته سهر، به لام خوي له مهيدان وره ددايه هاوۀ لانيو چهند كه سيكي كه ميش له دورى بوون و ديفاعيان ليده كړد، شهوى به پله ي يه كه م له وړوه وده دورى هه بوو (طلحة بن عبيدالله) بوو.

(ابن هشام) هيناويه تى له (أبي سعيد الخدري) يه وه كه (عتبة بن أبي وقاص) دداني خواره وه لای راستى پيغهمبر ﷺ شكاندوه وړووه ت و ليوى موباره كى به خويندا هيناوه، شهوى به هوى به رد پيدا دانه وه (۱).

بازدهيم :- دواى شهوى كه مسولمانان دهستيان كړده جهنازه كوكردنه وه، پيغهمبر ﷺ له حمزه ي مامى ده گهړا، كه ته ماشاى كړد جهنازه كه ي كه وتبوو، ورگيان درى بوو، جهرگيان دهره ي نابوو وه هردوو گوئ و لووتيشيان بريبوو، كه (هندى) خيزانى (ابو سفيان) دواى شهوى (حمزة) شهيد بوو بوو، بهو كاره خراپه هه ستاو بوو، پيغهمبر ﷺ له بهرانبهر شه ديمه نه دا زور نارۀ حهت بوو، بويه فهرمووى: سويند به خوا شه گهر خوا به سهر قورۀ يشدا سهرم بخات، سى كه سيان لى وا ليده كه مه وه، واته: ورگيان ده درم و لووت و گوئيان ده برم! خواى به رزيش لهوباره وه شه نايه ته ي ناردۀ خوار، كه ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا

بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۚ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۚ وَأَصْرِي وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

﴿النحل﴾ (۱۲۷) واته: وه شه گهر دروژمنانتان سزادان وه كو سزاين بو ئيوه سزاين بدهن، وه شه گهر نارام بكرن شه بيگومان بو خوراگران باشته، وه نارام بكره و

ئارامگرتنيشت ته نيا به خوايه، وه خه فه تيان لي مه خو، وه به هوي پيلانگيرانيانه وه دلته نگ مبه^(۱).

(حنظلة بن أبي عامر) يش کاتيک له مهيداني جهنگدا پروبه پرووي (أبو سفيان) بووه له نه زبني داو خستي و چو سه ر سينگي، لهوکاته دا (شداد بن الأسود) که بيني (حنظلة) (أبو سفيان) ي به زهويدا خستوه، له پشته وه را لييداو (حنظلة) ي شهيد کرد، دوايي پيغه مبه ر عليه السلام فهرمووي: فريشته کان (حنظلة) ده شون، که له خيزانه که يان پرسى، گوتي: (حنظلة) خو شوردي جه نابه تي له سه ربوو له بهر په له کردني بو به شداريي لهو جهنگه دا نه يتواني خوي بشوات^(۲).

(ابن هشام) ده باره ي ناشتني شه هیده کان ده لي^(۳) :-

دوايي هينديک له خه لکه که ويستيان جه نازه ي کوژراوه کان به رنه وه بو (مه دينه) به لام پيغه مبه ر عليه السلام فهرمووي: {ادفونهم حيث صرعوا}، اته: کوژراوه کان لهو شوينه بنيژن، که لي کوژراون، ئجا دوو دوو سئ سئ له قه بريکدا ناشتيانو نه وه ي زياتر قورئاني له به ربووايه له پيش نه واني دیکه دا ده يان خستنه گوړه وه، وه له نيو کوژراوه کاني سويي ئسلامدا هه ريه ک له: (حمزة بن عبدالمطلب ومصعب بن عمير وحنظلة بن أبي عامر وسعد بن الربيع) هه بوون، که پياواني به رجه سته بوون، وه پيغه مبه ر عليه السلام له باره ي شهيداني ئو حووده وه فهرموويه تي: {انا شهيد على هؤلاء يوم القيامة} رواه البخاري^(۴)، اته: من له پوژي دوايدا شايه ديي بو نه وانه ده ده م! دوايي فهرماني کرد، که به خويي خويانه وه بنيژرين و نوژي مردووشي له سه ر نه کردن.

(۱) رواه الطبراني في الكبير، والبيهقي في الكبرى، هه مان سه رچاوه به رگ، ص (۳۵).

(۲) هه مان سه رچاوه به رگ، ص (۲۳).

(۳) هه مان سه رچاوه به رگ، ص (۳۶).

(۴) صحيح البخاري: ۴۰۷۹.

شازده يېم: - که جهنگ ته وایو (أبوسفیان) بانگی کرد گوتی: (أنعمت فعال، ان الحرب سجال، يوم بیوم، أعل هبل) واته: کاری باشان کرد، شه پش به نوره یه، روثیک به روثیک (به در به ثوحد) هوبل به رز بکه نه وه، پیغمبر ﷺ به عومره یه فرموو: هه لسه جوابی بده وه و بلای {الله اعلی و اجل، لاسواء قتلانا فی الجنة و قتلاکم فی النار} (۱)، واته: خوا به رز تره و به شکوتره، وه کویه ک نین، کوژراوه کانمان له به هه شتنو کوژراوه کاتان له دوزه خ دان، (أبو سفیان) ده لی: (لنا العزی ولا عزی لکم)، واته: نیمه عوز زمان هیه و نیمه عوز اتان نیه، پیغمبر یش ده فرموی بلای: {الله مولانا ولا مولا لکم} (۲) واته: خوا پشتیوانی نیمه یه و نیمه پشتیوانان نیه، نجا (أبو سفیان) له عومره ده پرسی: راستم پی بلای موحه ممه د کوژراوه یان نا؟! نه ویش ده لی: نه خیر نه کوژراوه و زیندوویه و گویشی له قسه کاتنه، دواپی (أبو سفیان) ده لی: سالیکی دی له به در به یه ک ده گه یه وه، پیغمبر ﷺ به یه کی له هاوه لانی ده فرموی: (بلای: باشه له وئی به یه ک ده گه یه وه) (۳).

سهره نجامی شه په کesh (۲۲) کوژراو له کافره کانو (۶۵) شه هید له مسولمانان ده بی، که زور به یان مسولمانانی پشتیوانان بوون، خوا له هه موویان پازی بی (۴).

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۳۴).

(۲) (البدایة والنهاية)، ج ۳، ص (۳۲).

(۳) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۳۴).

(۴) سهرچاوه ی پشوو، ج ۳، ص (۵۶-۵۷).

حکده ییم: - بو دهرسو په ندوه رگرتن له جهنگی ئوحد - که دواتر به دریژیی باسی ده کهین - خوا - عزوجل - له سووړه تی (آل عمران) له ئایه تی (۲۱) هوه تاکو ئایه تی (۸۰) له چهند شوینیځدا باسی رووداوه کانی نهو جهنگه ده کات، بو وینه ده فهرموی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْصِبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿۱۶۵﴾ آل عمران، واته: ئایا کاتیک به لایه کتان تووش بوو له جهنگی ئوحد، که ئیوه دووقاتی نهو هتان تووشی دوژمن کردبوو {له جهنگی (به در) دا (۷۰) کهستان لئ کوشتن و (۷۰) شتان لئ به دیل گرتن} گوتتان نهو هی تووشمان بوو له کوپوه هات؟، بلئ: نهو خه تای خوژتان بوو (واته: دوژمن به هوئی شکاندنی فهرمانی پیغه مبه ر ﷺ هوه پیتان ویرا)، بیگومان خوا به سهر هه موو شتیځدا بالادهسته.

ههروه ها خوا ی بالادهست ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَوْلُوا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا...﴾ ﴿۱۶۵﴾ آل عمران، واته: نهوانه تان، که پشتیان له دوژمن کرد له پوژی پیکگه یشتنی دوو کومه له که دا، نهوانه شهیتان هه لی خه له تاندن به هوئی هه ندیک له گوناچه کانیانه وه، که واته: نهو گوناچو کهم و کوپییانه ی، که ئینسان هه یتی، له کاتی دژواردا ده بڼه هوئی شکستی، ههروه کو چوڼ پاریزکاری و دینداری و خواپه رستیش ده بیته هوئی خوږاگری و سهرکه وتنی ئینسان.

جا هه رچه نده مسولمانان له جهنگی ئوحد دا شکستیان خوارد، به لام نهو دهرسو په ندانه ی له جهنگی ئوحد وهرده گیرین، زور گه وهره ترن له ونه نده زیان و زهره رهی، که کردوویانه، هه رچه نده نهویش هه ر برندنه وه و قازانجه!

شایانی باسه له جهنګی ئو خوددا ئافره تانی مسوئلمان به شدارییان کردوه، به ئاو هیټان و ئاماده کردنی خواردن و ته داویکردنی برینداره کان و گواستنه وهی جهنازه کان بؤ مه دینه، که (عائشة) -خوای لئی رازی بی- یه کیك بووه له وانه، وهك (رُبِيع بنت معوذ) ده لئ: (كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ نَسْقِي وَنُدَاوِي الْجَرْحَى وَنَرُدُّ الْقَتْلَى) له ریوایه تیکی دیکه دا: (كُنَّا نَغْزُو مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَنَسْقِي الْقَوْمَ وَنَخْدُمُهُمْ وَنَرُدُّ الْجَرْحَى وَالْقَتْلَى إِلَى الْمَدِينَةِ)، وه له ریوایه تیکی دیکه دا: (كُنَّا نَغْزُو مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَسْقِي الْقَوْمَ وَنَخْدُمُهُمْ وَنَرُدُّ الْقَتْلَى وَالْجَرْحَى إِلَى الْمَدِينَةِ) رواه البخاري^(۱).

حیکمه ت و دهرس و په نده کانی جهنګی ئو خود:-

خوای زانا و توانا له سووړه تی (آل عمران) دا، (۶۰) ئایه تی بؤ باسکردنی ئه و جهنګه تهرخان کردوه، له ئایه تی (۱۲۱) تا ئایه تی (۱۸۰)، خو (جل شأنه) له ئایه تانه دا چؤنیه تی روودانی ئه و جهنګه و رووداوو کاره ساته کانی باس ده کات، که چهنډین په ندو حیکمه تیان لئ وهرده گیرین و، ئیمه لیږدها بیست و یه ک حیکمه ت و په ند باس ده کهن:-

۱- رووبه روو بوونه وهی حه ق و ناهه ق شتیکی مسوګه ره :-

خوای کار به جئ ده فه رموی: ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ (۱۳۷) هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۸﴾ آل عمران، لیږدها خوای په وهرده گاریه کیك له یاساو سوننه ته کانی خوای له

ژيانی به شهردا ده خاته ږوو، که بریتیه له ږووبه ږووبونه وه و بهر ښار بوونه وه ی (حق) ټک که له په یام و ږیازی پیغه مبه ران و شو ټکه و توانی پیغه مبه راندا بهر جه سته ده بی، وه (باطل) ټک که له ږیچکه کانی نه وانه دا که ناحه زو نه یاران پیغه مبه رانن (علیه الصلاة والسلام) بهر جه سته ده بی، نه وه یاسایه کی خوا بیه، ثایه ته که ده فهرموی: له پیس ئیوه دا زور یاسا تیپه ږیون، ده جا به زه ویدا ږوون (ته ماشای میژوو یان شو ټنه واری پیشینان بکه ن)، سه رنج بده ن سه ره نجامی نه وانه ی، که خوا و پیغه مبه رانیان به درو زانیوه چو ن بووه!! هم یاسا خوا بیه ږوون کړنه وه یه که بو خه لک و ږیتماییکه رو ناموژگار ییسه بو پاریزکاران، که نه مه یه که مین دهر سو په نده له جهنگی نوحود ودرده گیرئ، وه نه وه شتیکی زور گرنگه که ئیمه بزاین، بهر ښار بوونه وه به گژدا چوونی (باطل) بو (حق) یاسایه کی خوا به له ژيانی به شهردا، هر له و روژه وه، که نه دم (علیه الصلاة والسلام) په یام و بهر نامه ی خوا ی په روه ردگاری هیناوه تا پیغه مبه ری خاته م (علیه الصلاة والسلام) وه تا دوا ئیماندارو کافر له سه ر هم زهویه ده ژین، نه وه هر بهر ده وامه، له هر کات و سه رده م و قونا غیکدا به شیوه یه ک.

۲- سه رکه وتن بو نه هلی ئیمان نه :-

سه رکه وتن و زال بوون و بردنه وه بو نه وانه یه، که خوا ونی ئیمان ی راسته قینه ن، وه کو خوا ی په نه نازان ده فهرموی: ﴿وَلَا تَهْنُؤْا وَلَا تَحْزَنْوْا وَأَنْتُمْ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِیْنَ﴾ آل عمران، لیره دا خوا ی زانو شاره زا به ئیمانداران ده فهرموی، دیاره سه رده تا به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که له و جهنگه دا (۶۵) یانی لی شهید بوون، وه کو مه ئیکیشیان لی بریندار بوون، پیغه مبه ر ﷺ یه کیکیان بو، پیان ده فهرموی: ﴿وَلَا تَهْنُؤْا﴾، واته: مه ترسین، بی هیز مه بن، چونکه (وهن) هم به مانای ترسان

(جبن) وه هم بهمانای بیهیزی (ضعف) دی ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه غم و په ژاروش دامه گرن، ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ وه د دنیا بن هر ئیوه له سهر وه ده بن (براهه ده بن) نه گهر خاوهن ئیمان بن، دیاره ئیمانی راسته قینه مه به سته، ده شگونجی مه به سته نه وه بی، که نه گهر له دنیا شدا به و الله ت ژیر بکه ون، له قیامه تدا هر سهر که وتوو و سهر فرازن.

هه روه ها له شوینیکی دیکه دا ده فره موی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَبُنِيَتْ أَلْقَامُكُمْ﴾ محمد، واته: نهی نه وانهی ئیمان تان هی ناوه نه گهر خوا سهر بخه ن (واته: پیغه مبهری خوا، دین و په یام و بهر نامه ی خوا) به ته نکید خوا سهر تان ده خات و پیه کانیشتان له مهیداندا ده چه سپینی.

۳و۴ - کافرانیش نازار ده بین و سهر که وتنیش به نوره یه :-

بیگومان نه هلی کوفیش وه کو نه هلی ئیمان نازاریان پی ده گات، وه سهر که وتن و تیشکانیش به نوره یه، که واته مهرج نیه نه گهر کو مه لیک ئیماندار بوون، هه میسه له جهنگه کانیاندا هر سهر که وتوو بن، به لکو هی ندیک جار به هو ی که م و کو وری خویانه وه شکست دین و له جهنگدا ده وړینن، که پیویسته په ندی لی و ه بگرن، به لام سهره نجام هر بو نه هلی ئیمانه، وه ک خوی په و ه ردگار ده فره موی: ﴿...إِنَّ الْعُقَبَةَ

لِلْمُنْفِقِينَ﴾ هود، واته: نارام بگره بیگومان سهره نجام بو پاریز کارانه، جا خوا

- عز وجل- نهو دوو راستیه ده خاته روو ده فره موی: ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ آل عمران، واته: نه گهر ئیوه نازاریکتان پی گه یشتوه برینیکتان تی بووه، نه وانیس وه کو ئیوه نازاریان پی گه یشتوه برینیان تی بووه، نهو روژانه ش (که سهر که وتنیان تی دا وه ده ست

دې) ده ستاو ده ستیان پي ده که ين له نيو خه لکيدا، واته: جار جار ئه هلی ئيمان سهرده که ونو، جار جار يش ئه هلی کوفر، به لام سهره نجام و برده وه و سهرکه وتنی يه کجاره کی، هر يو ئه هلی ئيمان، هره وها خواي پهره ردگار له وبار وه له جيه کی دیکه دا ده فهرموي: ﴿... إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١٠٤﴾ النساء، واته: ئه گهر ئيوه نازارتان پي ده گات (له کاتيکدا، که له گهل ئه هلی کوفردا پروبه پروو دهنه وه) بيگومان ئه وانش وه کو ئيوه نازاريان پي ده گات، به لام ئيوه چاوه روانييه که له خوا ده کهن که ئه وان ئه و چاوه روانييه يان نيه، بيگومان خوا زانای کار به جی يه.

۶۵- کاته سه خته گان ئه هلی ئيمان دهرده خه و خواي زاناو شاره زو شه هيدان هه لده بژيري:-

ئه هلی ئيمان له پروبه پروو بونه وه دا دهناسرين، وه له سه ختييه کاند ا له مه حه ک دهرين، که سانيکيش که خواي پهره ردگار پيان ره وا بيني به شه هيد هه ليان دهبژيري، وه خوا عز وجل- ده فهرموي: ﴿... وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝١٤٠﴾ آل عمران، واته: ئه م جهنگه هاته پيش، تا کو ئه وانه ي ئه هلی ئيمان خوا بيان زاناي و بيان ناسي و، کومه لیک شه هيديشتان تي دا هه لېژيري، { (اتخاذ) يانی: هه لېژاردن و گولېژيژکردن، چونکه هه موو که س شايسته ي ئه وه نيه، که خوا له پيناوي ديني خويدا پله ي شه هيدی پي ببه خشي } ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾، وه بيگومان خوا سته مکاراني خوش ناوي.

لەم ئایەتەدا کاتێک کە خۆی بالادەست دەفەر موی: ﴿وَلْيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
مەبەستی ئەوەیە خوا ئیمانداران بە کردەوێ خۆیان و ئە مەیدانی واقیعدا بناسێ،
ئەگەر نا خۆی پەنھانزان بە زانیاری بێ سنووری خۆی هەموو شتێک دەزانی، بەلام
بۆئەوێ مسوڵمانان ئە مەیدانی واقیعدا بەرجەستە ببێو بناسرێن، پێویستییان بە
مەیدانی ئەوەیە کە تییدا ڕووبەر و بێنەر، بۆ ئەوێ ئیمان و عەزم و ئازایەتی و
دڵسۆزییان لەو مەیدانی جەنگ و جیھاد و خۆین و فرمیسک و ترسەدا دەرکەوێ.

۸۷- مسوڵمانان دەپالێورێن و کافران خەفە دەبن :-

خۆی پەرەدگار ئەو دوو راستییە ی بەمچۆرە خستوونە ڕوو، وەك دەفەر موی:
﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱۶۱﴾ آل عمران، واتە: تاكو خوا
ئەوانە ی ئیمان یان هیناوە بیانپالێوێ و لەبێژینگیان بدا، وە ئەوانەش کە بێ ڕواو
کافرن بێهێژ بکا، (محق) بریتیه ئە خەفەبوون و کزبوون و لاوازبوونی شتێک، یانی
خۆی تاكو پاک نایەوێ کافران لەنیوبەرێ، چونکە ئەو دنیایە ی وا هەلخستو، کە
کافریش و مسوڵمانیشی تییدا هەبن، وە بوونی جەنگ و جیھادیش حیکمەتە کە ی
ئەوەیە، کە مسوڵمانان بەهێژ بن و کافرو بێ ڕوایانیش بێهێژ بن بۆئەوێ کافران نەتوانن
کوفری خۆیان بەسەر مسوڵماناندا بسەپێنن و ستەمیان لێ بکەن، چونکە مسوڵمانان
ئەگەر بەهێژیش بن دینە کە یان ڕێیان لێ دەگرێ، کە خۆیان بەسەر خەلکیدا بسەپێنن و
دینی هەق بەزۆر بەسەر خەلکیدا بسەپێنن، وە ڕێگای دینداریی بەتال ئە ئەهلی کوفر
بگرن، بەلام ئەگەر ئەهلی کوفر دەسەلاتیان هەبێ، دینە بەتالە کە ی خۆیان بەسەر
ئەهلی هەقدا دەسەپێنن، وە ڕێگای دیندارییان لێ دەگرن.

بۆيە يەككىڭ لىھە حېكمەتەكانى جەنگو جيهاد ئۇدەيە كە مسولمانان بتوانن رېڭا لىھە
ئەھلى كوفر بگرن كە دىنى خۇيان بەزۆر بەسەر خەلکیدا بسەپپنن، تاكو دنيا ببیتە
شوپنى تېدا تاقى كرانهوۋە دوارؤژيش شوپنى ئەنجام وەرگرتهوۋە.

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه خ‌وای په‌رو‌رد‌گار ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿...وَلِيَبْتَليَ اللّٰهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾... ﴿١٥٤﴾ آل عمران، واته: وه بۆ ئه‌وه‌ی خوا ئه‌وه‌ی له‌سینه‌کانتاندا هه‌یه‌یه‌ ده‌ریب‌خات، وه ئه‌وه‌ی که‌له‌ دل‌ه‌کانتاندا هه‌یه‌، بی‌یالی‌وئ.

ئاشک‌راشه‌ ئینسان، که‌ ده‌که‌و‌یت‌ه‌ نی‌و سه‌ختی‌و نار‌ه‌حه‌تی‌یان‌ه‌وه‌ له‌خ‌ۆ‌ی تی‌ده‌گا‌و غیری‌ه‌ت‌و ئازایه‌تی‌یه‌ ده‌رده‌که‌و‌ئ‌و، خ‌ۆ‌یشی‌و خه‌ل‌کش ده‌ناس‌ئ‌و هه‌ل‌ده‌سه‌نگ‌ین‌ئ.

لەوانەییە کەسی وا ھەبێت بلی من شەھیدییم زۆر خۆش دەوی و ھەركاتێك ئەگەڵی
 رووبەر و رووبەرمەو زۆر بە سینە فراوانییەو بەو دەگرمەو و ئە مردنی ناترسیم،
 بەلام کە تووشی گرفت و شوینی ترسناک بوو، ئنجا ئە خۆی ھالی دەبی، کە ئایا ئەو
 بۆچوونە راستە یان نا؟!

بۆ وىنە من جاريك له گه‌ل برايه‌ك كه‌وتينه‌ حاله‌تيكي ناخۆشه‌وه، گرتيانينو هه‌ره‌شه‌ي كوشتنيان لى كردين، ئه‌و برايه‌ حاله‌تي ده‌رووني تيكچووبوو، دواى ئه‌وه‌ي كه‌ نه‌جاتمان بوو پيى گوتم: فلان كه‌س، وه‌للاهي من وامزاني، ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل مردني پووبه‌رووبوومسه‌وه زۆرم پى‌خۆشه‌ شه‌هيد بم! به‌لام ئيستا ده‌ترسم ئيمانكه‌م ته‌واو نه‌بى، چونكه‌ ئه‌وه‌ي راستى بى ئه‌وكاته‌ي هه‌ره‌شه‌يان لى‌كردين پيم ناخۆش بوو شه‌هيد بم، منيش گوتم: ئينسان به‌شيويه‌كي سروشتى مردنى پى‌خۆش نيه، به‌لام به‌ته‌كيد تا ئيمانشى به‌هيزتريي كه‌متر له‌ مردني ده‌ترسي.

۹- بڼ جیهاد بههشت ودهست نایهت :-

به بڼ جیهادو خور اگری له مهیدان و چه سپین له بهران بهر ناخوشیه کاند، نابڼ ینسان به هیوا ی چوونه بههشت بڼ، چونکه هه رکه سیڅ خور اگری و تیڅوشانی نه بڼ له رپی خواداو له کاتیڅدا، که ئیسلام پیویستی پییه تی و واجبی کردو، به ته مای بههشتیش بڼ، نه وه خه یال پلاوی کردو، خوا تبارک و تعالی ئاوا ئه م حه قیقه ته دهرده خات و ده فهرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّادِقِينَ﴾ آل عمران، واته: ئایا به ته مان بچنه بههشتی بهر له وهی خوا بزانی کامانه تانن نه وانه ی تیده کوشنو نه وانه تان، که خور اگرن له مهیدانی روو به روو بونه وده دا؟! یانی: تا نه که و نه مهیدانی جهنگ و جیهادو خور اگری به وه له بهران بهر گرفتاری و نار هه تی به کاند، وه هه تا نه و پروانه یه تان پی نه بڼ، به ته مای چوونه بههشتی مه بن، چونکه له م ئایه ته دا خوی بهرزو مه زن شیوازی پرسیار کردنی نکو ولیکردن (الاستفهام الانکاری) به کار هی ناوه و ده فهرموی: من ئینکاری ده که م له وهی بچنه بههشتی، پیش نه وهی بینه مواهی دو تیڅوشه رو جهنگاوه له رپی خواداو خور اگرن له مهیدانی روو به روو بونه وده دا.

۱۰- په یوهست بوون به خواوه، نه که به هچ که سیڅ :-

حیکمهت و په نندی دهیم بریتیه له په یوهست بوون به خواو دینی خواوه، نه که به (شخص) وه، وه که خوی په روه ردگار روو له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ ده کات و له گه له هه موو مسولمانانیشیه تی و ده فهرموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران، واته: موحه مده ﷺ پیغه مبه ری که، که له پیش نه ویشدا پیغه مبه رانی دیکه تی په ریون جا

تایا کاتیک، که ټو وه فاتی کرد یان کوژرا ده بی هه لگه ریښه وه پاشگه ز بینه وه
له سه ر پاژنه پیټان به ره دو او به چنه وه؟! هه رکه سیك له سه ر دو پاژنه پیانی
بگه ریښه وه پاشگه ز بیټه وه، هیچ زیانیك به خوا ناگه یه نی، وه خوا پاداشتی
شوکرانه بژیړان ده داته وه.

لیړه دا خوی کار به جی ټو دهر سو په نده ده دا به ټه هلی ټیمان، که ټه گه ر روژیک
پیغه مبه ری خوا ﷺ وه فاتی فهرموو، یان کوژرا، نابی هه لگه ریښه وه په یوه ست بن
به خودی پیغه مبه ره وه ﷺ به هیچ که سیکی دیکه شه وه، به و مانایه که ټه گه ر ټو
که سه نه ما، یان شتیکی به سه ر هات، ټه وان سارد بینه وه، وه ټو راستیه ش
مسولمانان زور سوودیان لی بینی، چونکه کاتی، که پیغه مبه ر ﷺ کوچی دواپی
کرد، مسولمانان زور په شوکانو هه ژان به لام (أبوکر) -خوا لی رازی بی-
هه لو یسته که ی راست کرده وه گوئی: (من کان یعبد محمداً فان محمداً قد مات ومن کان
یعبد الله فان الله حي لا یموت) رواه البخاری^(۱)، واته: هه رکه سیك موحه مده ی
ده په رست، ټه وه موحه مده مردو وه فاتی کرد، به لام هه رکه سیك که خوی ده په رست،
ټه وه خوا زیندو وه نامری، وه ټم ټایه ته شی خوینده وه که ده فهرموئ: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ
إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنَ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئاً وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾.

که واته: ټیمه ش ده بی په یوه ست بین به خوی په روه ردگارو په یامو به رنامه که یه وه،
چونکه ټیمه به نده ی خواین، وه ټو که سه ش که له نیوانماندایه و سه په رشتیان ده کاو
دینی خوامان لی حالی ده کاو پیشمان ده که وئ، ټه وه به ری خوادا پیشمان ده که وئ و
ټه گه ر ټو ویش نه ما ریگا که هه ر ده میښی، وه خوی په روه ردگاریش هه ر هه یه و نامری.

۱۱- نه‌جهل دیاریکراوه و نازایه‌تیی و ترسنوکیی پېش و پاشی ناخات :

پېوېسته هه‌موو که‌سیک نه‌و راستیه‌ بزانی، که نه‌مردن به‌هوی نازایه‌تیه‌وه دیته پېش و نه له نه‌نجامی ترسنوکی‌شدا ئینسان سه‌لامه‌ت ده‌بی و ته‌مه‌نی دریژ ده‌بی، چونکه ئینسانی وا هه‌یه، زور نازاو جه‌ربه‌زه‌یه و ته‌مه‌نیکی زوری‌ش به‌رې ده‌کا، ئینسانی واش هه‌یه زور ترسنوکه، به‌لام به‌یه‌کک له هوی‌ه‌کان که دیته پېش ده‌مری و دنیا به‌جیدیلې، خوی تاک و پاک نه‌م راستیه‌ی ناو روونکر دوت‌ه‌وه که ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَلًّا...﴾ (آل عمران، ۱۴۵)

واته: هیچ نه‌فسیک بوی نیه بمری (نه‌گهر بشیه‌وی بمری) مه‌گهر به‌فه‌رمانی خوا، وه نووسراوکی دیاریکراویشی هه‌یه، (واته: مردن کاتیکی دیاریکراوه)، که‌واته: نه ترسنوکیی ئینسان له مردنې دور ده‌خاته‌وه، نه نازایه‌تیش مردنې وه‌پېش ده‌خات، به‌لام ئینسان له‌سه‌ر نازایه‌تیی پاداشتی هه‌یه، وه له‌سه‌ر ترسنوکی‌ش سزای هه‌یه، دیاره نازایه‌تیه‌ک که له شوینی خویدا بی و هه‌له‌شه‌یی (ته‌ور) نه‌بی، چونکه خوی‌دادانی‌ک که پېوست نه‌بی، ناپه‌سه‌نده، که‌واته: نه ترسنوکیی و نه هه‌له‌شه‌یی، وه نه‌وه‌ی له نیوه‌راستی نه‌و دووه‌دایه، بریتیه له نازایه‌تیی.

۱۲- نه‌نجام به‌پیی کارو تی‌کوشانه:

بی‌گومان نه‌هلی ئیمان و نه‌هلی کوفر هه‌رکاتیک به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه که رهنج ده‌ده‌ن و تی‌کوشان ده‌ک‌نو بۆ مه‌به‌ستیک هه‌ول ده‌ده‌ن، نه‌نجامیان ده‌ستگیر ده‌بی، نه‌وه‌ش یاسایه‌کی خوی‌ه‌و راستیه‌که‌و له‌وباره‌وه خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿...وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ (آل عمران، ۱۴۵)

واته: وه هه‌رکه‌سیک پاداشتی دنیای بوی، لیی ده‌یده‌ینی، وه

هەر کەس یەکیش بەرھەمی دواڕۆژی بوو، لێی دەیدەینی، وە پاداشتی شوکرانە بژێران دەدەینەو.

کەواتە: ئێمە کە ئەهلی کوفر دەبینین دەسلالت و توانایان هەیەو بەرەو پیش دەچن، ئەو سوننەت و یاسای خایە، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ﴿٣٩﴾ النجم، واتە: وە بۆ ئینسان نیە مەگەر ئەو ئەندازەیی، کە هەول دەداو تێدەکوشتی، کەواتە: هەر ئینسانێک تێبکۆشتی، بە ئەندازە ی تێکۆشانە کە ی بەرھەمی دەستدەکەوێ، چ کافر بێ چ مسوڵمان.

۱۳و ۱۴- ئەهلی ئیمان ئازاو چەسپیون و سەرکەوتنیان مسوگەرە :-

ئەوانە ی کە بۆ خوا یە کلابوونەو و مسوڵمانانی رەببانی:-

(۱) ترسو بەزین و تەسلیم بوون نازان و ئازاو بە وەرەو چەسپیون.

(۲) سەرکەوتنی دونیاو دواڕۆژیان مسوگەرە.

ئەم دوو راستییە شەمان ئەم دوو ئایەتەدا بۆ دەردەکەوێ، کە خۆی زانا تیاندە فەرموویەتی: ﴿وَكَانَ مِنْ نَبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ رِيبُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٤٦﴾ آل عمران، واتە: زۆر لە پێغەمبەرەکان کەسانی رەببانی زۆر لە گەلیاندا جەنگیان کرد، ﴿(ریبون) واتە: (ربانیون) کەسانی کە سەر بە پەرەردگار بن، وە خۆیان بۆ خۆی پەرەردگار ساغ و یە کلا کردیئەو﴾ ﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكَانُوا﴾ واتە: بەهۆی ئەو شتە ی کە دەهاتە رێیان لە بەلاو ناپەرەحتی ئەرپی خوادا ترسیان تووش نەهات، وە بێهێز نەبوون و لالانەو و پارانەو هشیان نەبوو لە بەرانبەر ئەهلی کوفردا، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وە خوا خۆراگراینی خۆشدەوێ، ئنجا دەفەرموێ:

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱۵۷﴾ آل عمران، واته: تهنه‌ها قسه‌شیان له‌کاتی پرووه‌پروو بوونه‌وه‌دا ئه‌وه‌بوو، که ده‌یانگوت په‌روه‌ردگارمان! له‌گوناحه‌کانمان و زیاده‌پژویی کردنمان ببوره، وه پییه‌کانمان بچسپینه‌و به‌سه‌ر کافراندا سه‌رمانخه. له‌سه‌ره‌تاوه‌داوایان له‌خوا کرده، که له‌گوناحه‌کانیان ببووری، چونکه به‌هوی گوناحه‌کانیانه‌وه شکست ده‌خون، عومه‌ری کوری خه‌تتاب -خوا لی‌پازی بی- له‌کاتیکدا، که سوپایه‌کی ده‌نارد بۆ شوینیک پی‌ده‌گوتن: ناگاتان له‌گوناحه‌کانتان بی، سویند به‌خوا من له‌گوناحه‌کانتان زیاتر ده‌ترسیم، که به‌هویانه‌وه توشی زیان بن وه‌ک له‌دوژمن، چونکه دوژمنه‌که‌شتان به‌هوی گوناحه‌کانی خوتانه‌وه پیتان ده‌ویری!

دیاره‌سوپای ئه‌هلی ئیمان هیچ کاتیک به‌ژماره‌و پیداوستی جه‌نگی، له‌گه‌ل ئه‌هلی کوفردا هاوته‌رازوو نه‌بوون، هه‌میشه ئه‌هلی کوفر ژماره‌یان زیاتر بووه‌و پیداوستی جه‌نگیشان زۆرترو چاکتر بووه، به‌لام ئه‌هلی ئیمان به‌هوی ئیمان و فه‌رمانبه‌رییان بۆ خواو به‌هوی پارێزکاریانه‌وه، تاته‌رازووی جه‌نگیان به‌لای خویاندا شکاندوته‌وه، به‌سه‌ر دوژمنانی ئیسلامدا زال بوون، بۆیه ئه‌و ره‌بانیانه‌ سه‌ره‌تا داوا له‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن، که له‌گوناحو زیاده‌پژویی ببووری، ئنجا ده‌لین: خواجه پی‌یه‌کانمان بچه‌سپینه‌و سه‌رمانخه به‌سه‌ر کافراندا، دواپی ده‌فرموی: ﴿فَكَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ ثَوَابٌ دُنْيَاً وَحَسَنَ ثَوَابٍ آخِرَةً وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿۱۵۸﴾ آل عمران، واته: خوا پاداشتی دنیای دانه‌وه‌و، پاداشتی باشی دواپژویش، خوا چاکه‌کارانی خو‌شده‌ویت.

۱۵ - تیشکان و دۆران په‌یوه‌ندی به‌ناخ و نیوه‌وه‌ی مروفه‌وه‌هیه :-

هۆکاره‌کانی شکست هینان زیاتر په‌یوه‌ندیان به‌خودی ئینسان و دلو ده‌روونییه‌وه هیه، نه‌ک به‌لایه‌نی ده‌ره‌کیی، له‌باره‌ی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌شه‌وه خوای بی وینه ده‌فرموی:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَدَ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ...﴾ ﴿۱۶۴﴾ آل عمران، واته: وه خوا به لینی خوی له گهل ئیوه دا راست برده سهر، که کافره کانتان ده کوشت به ئیزنو فره مانى خوا، هه تا کاتی که تووشی فه شه لو تیشکان بوون، وه له نیو خوتاندا نا کوکیتان هه بوو و سه ریچیتان کرد، دواى ئه وه ی شتیکی پیشاندان که خوشتان دهوئ (واته: ده سته هوت) هه تانبوو دنیای دهویست، وه هه تانبوو دواړوژی دهویست، که واته: ئه وه هوکاره خودی (ذاتی) یانه بوونه هوئ شکستی ئیوه، هه روه ها هه له و باره وه فره موویه تی: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْصِبَةً ۖ قَدْ أَصَبْتُمْ مِّثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ۚ...﴾ ﴿۱۶۵﴾ آل عمران، واته: ئایا که به لایه کتان تووش بوو (له غه زای ئو خوددا) که پیشتر دووقاتی ئه وه تان تووشی دوژمن کرد بوو (له غه زای به دردا)، گو تتان ئه وه له کوئوه بوو؟! بلئ: ئه وه له خوتانه وه بوو، به هوئ خوتانه وه دوژمن زه فره ی پی بردن، نه که به هوئ ئازایه تی خویه وه.

۱۶- سۆزو نه رمو نیانی پیغه مبه ر ﷺ له گهل ها وه لانی دا :-

وه که له وه جه نگه دا ده رده که وئ پیویسته برا گه وره له گهل شوئ نه که وتوانی خویدا نه رمو نیانو به سۆز بی تو چاوپۆشی له که م و کورپییه کانیان بکات و هه لویستیکی وایان له گهل به کار بیئ، که بییته مایه ی به خۆ دا چوونه وه په ند وهر گرتن له هه له کان، نه که به سه رزه نشت و تووړه بوون شوئ نه که وتوانی یه که جاری بر ووخینئ، که واته: نه رمو نیانی و لیو رده ی پیغه مبه ر ﷺ له به رانه ر تیر ها وێژه کان... هتدا، مایه ی په نلو ده رسن.

خوای به به زه‌یی ده‌فه رموی: ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ﴿۱۵۹﴾ آل عمران، واته: تَو (ته‌ی موچه مده) به‌هوی به زه‌یی خواوه له‌گه‌لیان نه‌رم بووی، وه ته‌گه‌ر قسه ره‌قو دل‌په‌ق بووبای (ته‌و هاوه‌له به‌پزانته) له ده‌ورته ده‌پرژان، چاو پویشیان لی بکه‌و داوی لی‌بورديان بؤ بکه له خوا، وه راویژیشیان پی بکه له کاروباردا، ته‌گه‌ر برپاریشته‌دا وه دل‌ت چه‌سپی له‌سه‌ر شتیک، پشت به خوا به‌سته‌و جی به‌جی بکه، بی‌گومان خوا ته‌وانه‌ی خوش ده‌وی، که پشته پی ده‌به‌ستن.

۱۷ - سه‌رکه‌وتن و ژیرکه‌وتن هه‌ردووکیان به‌ده‌ست خوان :-

خوای زاناو توانا له‌وباره‌وه ده‌فه رموی: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۱۶۰﴾ آل عمران، واته: ته‌گه‌ر خوا سه‌رتان بخت هیچ که‌س ناتوانی به‌سه‌رتاندا زال بی، وه ته‌گه‌ر ته‌و پشتتان به‌ردا، کی ده‌توانی جگه له سه‌رتان بخا! ده‌با پرواداران پشت هه‌ر به خوا به‌به‌ستن، که‌واته: سه‌رکه‌وتن و ژیرکه‌وتن هه‌ر له‌خوا بزائن و خوای په‌روه‌ردگاریش به‌هوی ته‌وه سه‌رتان ده‌خا که پابه‌ند بن به به‌رنامه‌که‌یه‌وه و هؤ‌کاره ماددی و مه‌عنه‌ویییه‌کان که خوا دیاری کردون ره‌چاو بکه‌ن، وه به‌هوی ته‌وه‌شه‌وه ژیر ده‌که‌ون، که له به‌رنامه‌که‌ی لابه‌دن و نارپکیی له کاره‌کاتاندا هه‌بی.

۱۸ - کوژراوانی پی خوا نه‌مردوون و زیندوون :-

راستییه‌کی دیکه ته‌ویه که کوژراوانی پی خوا زیندوون، وه له‌لایه‌ن خواوه رږزیی تاییه‌تییان ده‌دریت‌ی، خوای په‌روه‌ردگار له‌وباره‌وه ده‌فه رموی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ

الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَكَسَبَتْبَشْرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ آل عمران، واته: پیٚتان وا نه‌بی، که شهوانه‌ی له ری‌ی خوادا کوژران، مردوون، به‌لکو شهوانه زیندوون وه له‌لایهن خواوه رۆزی تاییه‌تییان د‌ه‌دری‌تی، دل‌خۆشن به‌وه‌ی که خوا له به‌خششی خۆی پی‌داون وه مژده‌ش د‌ه‌دن به‌وانه‌ی که له‌دوای شهوانه‌وه دین و جاری پی‌ان نه‌گیشتون، که ترسو غم و په‌ژاره‌یان نابو، دل‌خۆشن به‌چاکه و به‌خششی خوا وه بی‌گومان خوا پاداشتی ئیمانداران زایه‌ ناکا.

له‌وباره‌وه (ابن هشام)^(۱) هیناویه‌تی که (ابن اسحاق) له (ابن عباس) وه گیراویه‌ته‌وه، که پی‌عه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: {لَمَّا أَصِيبَ إِخْوَانُكُمْ بِأُحُدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَافِ طَيْرٍ حَضَرَ ثَرْدَ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ وَتَاكَلَ مِنْ ثَمَارِهَا وَتَأْوَى إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرِبِهِمْ وَمَا كُلُّهُمْ وَحَسَنَ مَقِيلِهِمْ، قَالُوا: يَا لَيْتَ إِخْوَانُنَا يَعْلَمُونَ مَا صَنَعَ اللَّهُ بِنَا لَعَلَّا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ، وَلَا يَنْكَأُوا عَنِ الْحَرْبِ، فَقَالَ اللَّهُ فَاِنِّي أَبْلُغُهُمْ عَنْكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ﷺ الْآيَاتُ - وَلَا تَحْسَبَنَّ... -}، واته: دوای شه‌وه‌ی براه‌کانتان له جه‌نگی ئو‌خوددا کوژران، خوا ر‌و‌وحه‌کانییانی خسته نیو له‌شی بالنده سه‌وزه‌کانه‌وه، که ده‌چنه سه‌ر ر‌و‌وباره‌کانی به‌ه‌شت و له میوه‌که‌ی ده‌خۆن و ده‌چنه‌وه نیو چ‌ه‌ند تاقی‌کی زیرین له سی‌به‌ری عه‌رشدا، جا کاتیک شه‌و خواردن و خواردنه‌وه خۆش و جی‌گاو ری‌گا په‌سند‌ه‌یان بینی، گوتیان: خۆزگه براه‌کانمان زانی‌بیان خوا چی بو کردوون، تا‌کو جیهاد‌کردن و جه‌نگ به‌که‌م نه‌گرن و پشتیان لی‌ی سارد نه‌بیته‌وه،

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام) ج ۳، ص (۵۲).

خوآش فەر موی: من له جیاتی ئیوه پییان راده‌گه‌یه‌م، ئیدی ئه‌و نایه‌تانه‌ی ناردنه سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ...﴾.

لیرده‌ا باس له شه‌هیدانی ئوحوود ده‌کات، که له نازو نیعمه‌تی خوآدان له به‌هه‌شتو، به‌ئاوات ده‌خوازن براییان ئه‌و حاله‌ خو‌شه‌ی ئه‌وان بزنان، بو‌ئوه‌ی ته‌مبه‌لیی نه‌که‌ن له جیه‌ادا.

۱۹- له‌کاتی سه‌ختیی دا پاک و پیس له‌یه‌ک جیاده‌بنه‌وه :-

بیگومان که له کاتی سه‌ختیی و جه‌نگ و دژواریاندا، پاک و پیسی مسو‌لمانان لیک جیا ده‌بنه‌وه‌و، نه‌گه‌ر ئه‌و جه‌نگه‌ی ئوحوود نه‌هات‌بایه‌ پێش، (عبدالله بن †أبی‌و) ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی، که له‌گه‌لیاندا بوون، چو‌ن له مسو‌لمانان جیا ده‌کرانه‌وه‌و، چو‌ن ئه‌و پاک و پیسه له‌یه‌ک هه‌لده‌و‌یردران، بو‌یه‌ خوا‌ی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٩﴾﴾ آل عمران، واته: خوا له ئیمانداران ناگه‌رئ و ده‌کو ئه‌و حاله‌ته‌ی ئیستیان (به‌ئکو تاقییان ده‌کاته‌وه) هه‌تا پاک و پیسیان لیک جیا ده‌کاته‌وه (پاک و پیسی مسو‌لمانانیش له‌کاتی ڕوو به‌ڕوو بو‌ونه‌وه‌یان له‌گه‌ل کوفردا ده‌رده‌که‌وئ، که‌کئ ئیمانداره‌و به‌راستی خو‌ی به‌ خوا فرو‌شتوه، وه‌ کێش به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ یه‌و هه‌ر به‌ رواله‌ت مسو‌لمانه‌)، وه‌ خوا ئیوه له‌ په‌نهانی خو‌ی ناگادار ناکاته‌وه، به‌ئکو هه‌رکه‌سیک که‌ بیه‌وئ له‌ پیغه‌مبه‌رانی خو‌ی هه‌لیده‌بژێرئ، ده‌جا ب‌روا به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بێنن، وه‌ نه‌گه‌ر ب‌روا بێنن و پارێز بکه‌ن ئه‌وه‌ پاداشتیکی مه‌زنتان هه‌یه.

که واته: له کاتى سهختيى و دژواړيانداو له مهيدانى نه زمونږ و تاقى کردنه ودا
ليک حالى دهن و له خوتان تى ده گهن، که کيتان پاکه و نه هلى ئيمانو کيشتان پيسه و
نه هلى نيفاقه؟! خواى پوره ردگار ئيمه لهو که سانه بگيرئ، که ئيمان که يان نه و نه ده
به هيزه له کاتى تاقى کردنه ودا دهره چن و نه فس و ماليان به خوا فرؤشته و بهس
ره زامه ندى خويان مه به سته.

۲۰، ۲۱- شکاندى فرمانى برا گه ورو، هه لېژاردنى دنيا به سهر دواړؤ دا
مايهى تيشکان و دؤرانن :

به لى شکاندى فرمانى برا گه ورو مايهى تيشکان و دؤرانو په شيمانى له دوايه،
وه که له هاتنه خوارى زوربهى تيره او يژه کانى سهر^(۱) به زايى ئو خودا دهره که وئ،
که فرمانى پيغه مبهريان عليه السلام شکاندو سهره نجام نهو هه لويستيان بوو به مايهى
تيشکان و زهره رمندى مسولمانان، وه خوش ويستنى دنياش به شيويهه، که به سهر
فرمانى خواو پيغه مبهردا عليه السلام هه لېژيردئ، به هه مان شيوه مايهى تيشکانه، که
لهو تيره او يژه دياريدا، که بؤ کو کردنه وهى دهستکه وتى جهنگ و شتى ماددى
شوينى خويان چؤل کرد، نهو دووانه ش په ندو عيبره تن بؤ مسولمانان و جيبه جى کردنى
فرمانى برا گه ورو هه لېژاردنى دواړؤ به سهر دنيادا، دوو هوى سهره کيبن بؤ
سهره که وتنو، به پيچه وانه شه وه سهر پيچيى له فرمانى خواو پيغه مبهردا عليه السلام
هه لېژاردنى دنيا دوو هوى سهره کيبن بؤ ژيرکه وتن.

(۱) تيره او يژه کان له سهر شاخؤ لکه يه که بوون که له دامين چيلى ئو خوده ويه وه به (جبل الرماة) ناسراوه،
نک خودى چيلى ئو خود.

کورتہ باسیک دمر باره دی دیاردهی نیفاق و مونافیقان

وهك له باسه كانی پېشودا ئاماژه مان پېكرد، ژماره يهك له هـردوو تيرهی (ئەوسو خه زره ج) و هه نديك له جووله كه كانيش - دواى شه وهى پېغه مېهر ﷺ له مه دينه نيشته جي بوو، وه دهولته و كومه لگاي ئيسلامى خه ملا، بهر والته خويان به مسولمان نيشاندا، به لام له دل و دهر وونى خوياندا كافر بوون، كه نه وانه پييان ده گوتري (منافق) هكان.

جا من له پېنج خالاندا به كورتى بوتان باسى دياردهى (نفاق) و مونافيقان ده كه م:

يه كه م: (نفاق) يانى چى؟!

زانايان ده لين: وشهى (نفاق) له دوو رېشه وه هاتوه، يان له (نفاق) وه هاتوه، يا له (نافقء) وه هاتوه، جا نه گهر له (نفاق) وه هاتوبى، (نفاق) برىتبه له هـر كوئيك دوو سه رى هـبن، (نافقء) يش برىتبه لهو كونهى كژه (جرج) له بياباندا لى دى دى، وه لهو كونهى، كه لى يه وه دپته دهر جيايه لهو كونهى، كه لى يه وه ده چپته ژور، به هـه مان شيوه ش ئينسانى مونافيق شتيك دهرده خا جيايه له وهى كه په نهانى ده كا، ئيسلام دهرده خاو كوفر په نهان ده كا، هـه ر بويه هـندى جار له كورده وارى خوماندا به مونافيقان گوتوه (دوور و)، كه باشتروايه پى بگوتري (ده غـل)، به هـه ر حال وشهى (نفاق) يا له (نفاق) وه يان له (نافقء) وه هاتوه.

دووه م: نيفاق كهى و بوچى سه رى هـلدا؟!

له راستيدا هـه ر له سه رته تاي نيشته جي بوونى پېغه مېهر ﷺ له مه دينه داو په يدا بوونى هپزو ده سه لاتى ئيسلام له مه دينه و دهر و به ريده، دياردهى (نفاق) دروست بووه و سه رى هـلداوه، كه له سه رته تاوه به شيويه كى ساده بوو، به لام دواتر لهو

مهسهلهيه گهشەى کردو ئالۆز بوو، وه له سهرهتاوه كه ئىسلام بپههيز بوو، زور له كافرهكان خوځان ناچار نهدهبينى بچنه حالتهى (نيفاق)وهو بىمنهت بوون له ئىسلام، بۆ وینه (عبدالله بن أبى)، كه جاريكيان پيغمبر ﷺ به گوډريژنيك بهلاى مهجليسهكهى (عبدالله بن أبى)دا تپهرد دهبي و توزو خوځى بۆدهچى، ئهويش خوځى دهمامك دهكاو دهلى: ^(۱) ئهى كابرا ئهو دينهى، كه تو هيناته، ئهگه رهقهو راسته له مهجليسى خوتدا دانیشهو خهلك ديت و گويت بۆ دهگرى، بهلام له مهجليس و جيگه و ريگاي خوځاندا نهزيهتمان مهده، (عبدالله بن أبى) ئهو قسهيهى به مهبهستىكى خراب كردهو ويستويهتى پيغمبر ﷺ چالاكيى و جموجوځى نهبي و وهك چۆن بۆ رينمايى خهلك و رزگار كردنيان بهدواياندا گهراوه، وا نهمني، وه ئهو قسهيهشى، كه كردهو به ئاشكرا كردهويهتى و كاتيک بووه، كه كافرهكان شهرميان له ئىسلام و دهولتهكهى نهكردهو بهئاشكرا موشرىك بوون.

بهلام له دوايدا خوځى وهنديك له هوڙو تيرهكهى، كه بينيان روژ بهروژ ئىسلام بههيز دهبي، پهنايان برده بهر دهغهليى و دووړوويى، وه گوتيان: (هذا أمرٌ قد تَوَجَّه)، واته: (ئهو شتيكهو هاتوه)، كهواته: پيوسته بزاني له سهرتادا كه ئىسلام كيان و دهولتهى نهبووه يان ههيووه، بهلام دهلهمهو بپههيز بووه، كافرهكان به ئاشكرا دژايهتى ئىسلاميان كردهو مهبهست و ههلوځستهكانيان دهرخستوه، بهلام كه ئىسلام دهسهلاتى پهيدا كردهو، نيفاق و دووړوويى پهيدا بووهو كافرهكان كوفرى خوځان شاردوتهوهو لهو ريپهوه زيانيان به ئىسلام گهيانده.

ئىستاش و لهمهو دواش نيفاق كاتيک پهيدا دهبي، كه مسولمانان نهندازهيهك دهسهلاتيان ههبي، ئهگه را له كاتيكد مسولمانان چهوسينراوه بى دهسهلات بن،

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۳۱۶)، ههروهه پړاونه: (صحيح البخاري): ۶۲۵۴، وه (صحيح مسلم): ۴۶۳۵.

كەس ناچار نيه كوفره كەى خۆى پەنھان بكات، بەلكو بە ئاشكرا ئىعلانى كافرىتى خۆى دەكات.

وہ هۆى پەيدا بوونى نىفاقىش ئەوہ بوو كە كافره كان ويستيان زىائىكى زياتر بە ئىسلام بگەيەنن، چونكە باباى مونافىق زۆر ئە باباى كافر بە زياتترە، چونكە مسولمان دەزانى چۆن مامەلە ئەگەل كەسانىك بكات، كە كوفره كەى ئاشكرايەو دەزانى چىيە، بەلام مونافىق كافرىكى درۆزنو پەنھانەو شىوازي هەلس و كەوت ئەگەلدا بەزە حمەتەو، زۆر جار خەلكى ساويلكەى مسولمانىش بەقسەو رەفتارى مونافىقە كان هەلدە خەلەتەن!

مەسەلەى نىفاقىش ئە سەردەمى پېغمبەر ﷺ دا ئە مەدينە پەيدا بوو كاتىك كە دەولەت و كيانى ئىسلامىي دروست بوو پەرەى سەندو، ئەگەرنا ئە مەككە كە كافره كان بەهيزو بالادەست بوون، ديار دەى نىفاق و مونافىقان نەبوو.

س: جۆرەكانى نىفاق :-

ئە راستىدا (نىفاق) يەك جۆرى هەيە، وە وەكو زاراوہيەكى شەرعىي^(۱) بە كەسەك دەگوتري: مونافىق كە كافرىكى پەنھانى، بەلام ئە ئەنجامى هاتنى هەندىك فەرمايشتى پېغمبەر ﷺ ئەبارەى نىفاق و مونافىقەو زانايان ناچار بوون بلىن: دوو جۆر نىفاق هەيە، نىفاقى گەرەو نىفاقى گچكە، يان نىفاقى كردهى و نىفاقى عەقىدەيى، مەبەستىشمان ئە نىفاقى بچووك (نىفاقى كردهو) ئەوہيە، كە كۆمەلىك سىفەت، كە سىفەتى مونافىقان ئە كەسەكدا دىنەدى، بەلام كابرا ئە دەروونى خۆيدا مسولمانەو كافر نيه، وەكو پېغمبەر ﷺ ئە چەند فەرمايشتيكىدا ئەو راستىيەى باسكردو، يەكەك ئەوانە دەفەرموى: **{أربع من كن فيه كان منافقا خالصاً و**

(۱) مونافىق: زاراوہيەكى شەرعىيە، وە لە پېش ئىسلامدا ئەو زاراوہيە بۆ ئەو مەبەستەى، كە ئىسلام بەكارى هېناو، بەكار نەهاتو.

إِنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ، كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذِبًا، وَإِذَا عَاهَدَ غَدْرًا، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ رواه البخاري ومسلم^(۱)، واته: (چوار سيفه ته ههركه سيكدا هه بن نهوا مونافقيكي تهواوه، وه ههركه سيكيش يه كيك لهو سيفه تانه ي تيدا بي، نهوه يه كيك له سيفه ته كاني مونافقاني تيدا يه، تاكو دهستي لي هه لده گري: (نهو چوار سيفه تش بريتين لهوه ي كه) نه گهر قسه يه كي كرد درو بكا، وه نه گهر په يمانيدا په يمان بشكي ني، وه نه گهر به ليني دا به لينه كه ي نه باته سهر، وه له كاتي مشتمرو ناكوكي دا سنوور به زيني و تووشي گوناح بيت)، نهو چوار سيفه ته له ههركه سيكدا هه بن مونافقيكي تهواوه، وه ههركه سيكيش يه كيكياني تيدا بيت نهوه به شيك له نيفاق تيدا يه، جا له باره ي نهوه وه، كه پيغه مبه ر ﷺ لهم فرمايشته يدا فرمويه تي: مونافقيكي تهواوه، زانايان گوتويانه: ياني نهو كه سه نيفاق ي گچكه ي به تهواوي تيدا هاتوته دي، نهك بوويته نهو مونافقه ي، كه به شي به ئيسلامه وه نه ما بيت، چونكه هيچ كام لهو سيفه تانه په يوه ندي به عه قيده وه نيه، به لام هه نديكي ديكه له زانايان گوتويانه: ههركه سيك لهو چوار سيفه ته ي تيدا بيت نهوه دي له سهر يان به رده وام بيت، نهوه نهو كه سه ئيماني نه ماوه بوته مونافقي تهواو، منيش واي بو ده چم هه نهو رايه راست بي، چونكه بيگومان ههركه سيك درو كردنو بي به ليني و په يمان شكاندنو خراپه كاريي له لا بوويته عاده ت و نه ريتيكي چه سپاو، ناگو نجی ئيماندار بي!

نيفاق ي گه وره ش، يان مونافقي گه وره چ پياو بي چ ئافره ت، نهوه يه كه له دهروني خويدا كوفري هه لگرتبي، به لام به رواله ت خو ي به مسولمان پيشان بدات، كه نهو جوړه شيان زانايان (نيفاق ي بيرو بروا (اعتقاد ي پي ده لني.

(۱) صحيح مسلم: ۲۰۷، وصحيح البخاري: ۲۴۵۹، واللفظ لمسلم، به لام له (صحيح ي (بخاري) دا له جياتي (خله)، (خصله) هاتوه.

نيفاقي گه وړه گه وړه ترين جوړی کوفرو، بابای مونافيقيش له هه موو جوړه کانی کافران خرابترو به زه پترو، له دواړو ژيښدا له هه موویان نه شک نه چې سه ختزه، وه ک خواي پهره ردگار ده فرموئ: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ النساء، واته: بيگومان مونافيقه کان له پلې خواره وي دوزه خدان، هيچ يارمه تي ده ريکيشت بو ته وان چنگ ناکه وي، وه کو چوڼ به هه شت (درجات) ي هه يه، دوزه خيش (درکات) ي هه يه، (درجات) بو سه رکه وتنو (درکات) یش بو شوړبونو هه يه، جا مونافيقه کان له (درک) ي خواري خواري دوزه خدان.

چواره م: نيشانه کانی مونافيقه کانو هه لويسته کانيان:-

من که سه رنجي قورئام داوه، تهو نايه تانه ي، که باسي مونافيقان ده کهن، زياتر له (۱۰۰) سيفه ت و هه لويستي خرابيان باس ده کهن - که ناگونجي ليړه دا هه موویان باس بکهن -.

پيوسته تهو حه قيقه ته بزانيڼ، که کوفري ناشکرا ناسيني زور ناسانه، چونکه دياره و ناشکرايه، به لام کوفري په ننهان (نيفاق) ناسيني به زه هه ته، هه ر بويه ش خواي پهره ردگار ته وړنده به وردی تيشکی خستو ته سه ر مونافيقه کان، چونکه ته گه ر زور له سيفه ت و شيوه و هه لويسته کانيان باس نه کړي، زور که س له ناسينياندا به هه ته دا ده چي، هه ر بويه ش خواي زانو و شاره زا له (۲۰) نايه تي سه ر هه تاي سووړه تي (البقرة)^(۱) دا، که باسي ئيماندارو کافرو مونافيقه کان ده کات، له (۵) نايه تي يه که مدا پيناسه ي ئيماندارو پاريزکاران ده کات، وه له (۲) نايه تي دواتر باسي کافران ده کا، به لام له (۱۳) نايه تي دواي ته واند باسي مونافيقان ده کات، واته: دوو ته وړنده ي ژماره ي تهو نايه تانه ي، که تپياندا باسي ته هلي کوفرو ته هلي ئيسلام کراوه،

(۱) کاتيک پښتو مېرۍ ﷺ گه شته مه دينو نيشته جي بوو ته م سووړه تي بو دابه زي، که گه وړه ترين سووړه تي قورئانه و ژورک له ياسا شه رعيبه کانی له خوگرتوه.

تهـرخان کراوه بو پېنـاسه کـردنی مونـافقان، هـروهـا سووړه تیـکـیش هـیه بهـناوی (المنافقون)، له قورئاندا خـوای کاربه جی له زور شویندا باسی کردوون، بو وینه: هـندیـک له زانایان به سووړه تی (التوبة) دهـلین: سووړه تی (الفاضة) (نابروبهـر)، چونکه خـوای بالا دهـست لهـو سووړه تهـدا نابرووی مونافقه کانی برده، ئیستاش با سهـرنجیکـی خـیرا له ژماره یهـک لهـو ثایه تانهـدا بدهـین: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَيَأْتُوهُمُ الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ۸ ﴿يُخٰدِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخٰدِعُونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ ۹... ﴿۲۰﴾ البقرة، خـوای پهـروهـردگار لیـرهـدا ناوا دهـست پیـدهـکات: ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ توژرهـوانی قورئان دهـلین له رووی رهـوانیـتیـیهـوه لهـو دهـستهـواژهـیه لهـوه دهـگهـیهـنی، که لهـنیو خهـلکـیدا کهـسانیک هـن نهـناسراون، نامـونـو هـهـموو کهـس نایانـناسی، ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَيَأْتُوهُمُ الْآخِرُ﴾ لهـنیو خهـلکـیدا کهـسانیک هـن، که دهـلین ئیـمانـمان هـیه بهـخواو بهـروژی دواپی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ئیـمانـداریش نین بهـخواو بهـروژی دواپی، که لهـوهـش دهـلین مهـبهـستیـان لهـوهـیه، که: ﴿يُخٰدِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دهـیانـهـوی خواو لهـوانهـش که ئیـمانـدارن هـهـلـخهـلهـتینن، ﴿وَمَا يُخٰدِعُونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، بهـلام بیـجگه لهـخـیان هـیچ کهـس فریو نادهـن و هـهـلـناخهـلهـتینن، بهـلام هـهـست ناکهـن، دواپی دهـفهـرموی: ﴿فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له دلیاندا نهـخوـشی هـیه، ئنجا باسی سیفه ته کانی دیکه یان ده کات، که چوـن بانگهـشهـی چاکه کاری (اصلاح) ده کهن، وه نه گهر پییان بگوتری خراپه مه کهن! دهـلین: چاکه کار هـر ئیـمهـین، وه باسی لهـوه ده کات که چوـن لهـهلی ئیـمان بهـبی عهـقل له قهـلـم دهـدهـن و دهـلین: ﴿اَنْتُمْ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ﴾ تا کوتایی سیفه ته کانیان، که خـوای زانا زور بهـرووی تیشکی خستوته سه ریان.

وہ له شویڼیځی دیکه دا خوی پهره دگار سیفه تیځی دیکه ی زور بنه پرتی
 مونافیه کان باس ده کات و ده فرموی: ﴿بَشِّرِ الْمُتَنَفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۳۸)
 الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئْنَغُوتَ عَنْهُمْ الْعِزَّةَ فَإِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۳۹﴾ النساء، واته: موژده بده به مونافیه کان که نازاریځی
 به یشیان هییه له دواړوژدا، نهوانه ی که کافره کان به دؤست ده گرن له جیاتی
 یمانداران، ثیا عیززه ت و ده سه لاتیان لی داوا ده کهن (بهووی نهو په یوه نندییه وه)
 بیگومان زالیی و پایه به رزیی هره هی خوایه.

هه روه ها له جییه کی دیکه دا خوی بی وینه تیشک ده خاته سه ر هه ندیک له
 سیفه ته کانی دیکه ی مونافیه کان و ده فرموی: ﴿إِنَّ الْمُتَنَفِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ
 خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالً يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
 قَلِيلًا﴾ (۱۴۲) مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَ
 لَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۳﴾ النساء، واته: بیگومان مونافیه کان وا په فتار ده کهن، که خوا فریو
 ده دن، به ته نکید خوا نهوان فریو ده دات (که لی ده گه ری له دنیا دا وه ک مسولمان
 مامه لایان له گه لدا بکری و له راستیشدا بیستری کفرن)، که واته:

سیفه تیځی زور زه قی مونافیه کان نهو هییه، که ده یانه وی خه لکی هه لځه له تین و
 چه واشه یان بکن، ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالً﴾ وه که هه لده ستی بو نویژ به
 ته مبه لیه وه هه لده ستی، واته: نویژ ده کهن، به لام به ته مبه لی، ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا
 يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بو خه لک پازی کردن و به روپاماییه وه نویژ ده کهن، وه
 به ده گمه نیش نه بی باسی خوا ناکهن.

دیاره ئەو دەگمەن باسکردنەشیان بۆ هەڵخەڵەتانەنی خەڵکە، ﴿مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ واتە: ئەو نیتوانەدا دین و دەچن نەبەلای ئەم لادا شکاونەوه (بەلای مسوڵماناندا) نە بەو لادا (بەلای کافره کاندای ئەمەش لەپرووی پوالتەتییه وەیه ئەگەر نا لەپرووی دەروونییه وە بەلای کوفردا شکاونەوه)، وە هەرکەسیکیش که خوا سەری لێ تێکبدا (بەهۆی کردووەکانی خۆیه وە شایستە ی سەر لێ تێکچوونە) تۆ هیچ رێبازیکی بۆ نادۆزیهوه، که دەربازی بکە ی و هیدایەتی بەدە ی.

هەر وەها خوای بەرزو مەزن پوو ئە ئیمانداران دەکاو دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥١﴾ فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ٥٣﴾ المائدة، ئەم سێ ئایەتە دەربارە ی (عبداللە بن أبی بن سلول) و هاوشیۆه کانی ئەو هاتوونە خوارو (١) هەموو ئەوانەشی، که ئەگەر جوولە کەو نەصرانییه کان دۆستایەتی و کەین و بەینیان هەیه، بە بیانووی ئەو ی، که بەرژە وەندی دۆنیایان دەست دەکەوی، کەواتە: هەرکەسیک دۆستایەتی ئەهلی کیتاب (جوولە کەو نەصرانییه کان) بکاو ئەدڵە وە خۆشی بوین و هەز بە سەرکەوتنیان بکا، ئەو بەتەئکید گیرۆدە ی نیفاقە، هەرکەسیک هەز بە قازانج و سەرکەوتنی کوفر بکا، جا ئەمریکا بی، یان هەر کەسو لایەنیکی دیکە،

ئوه له وانهو كافره، هره كه سيكيش هه به شكستي مسولمانان بكا له بهر مسولمانه تيبه كه يان، ئوه كافره! چونكه ئوه پي دگوتري دوستايه تي رها (الموالة المطلقة)، به لام نه گهر ته نيا مودارا كردن بي، له دهروونه خوښي نه وينو به سهر كه وتنيان دلخوشو به ژير كه وتنيان نارحمت نه بي، ئوه هه لويسته كه ي به كوفر داننري و حوكمه كه ي جيايه.

له سوږه تي (التوبة) شدا له نايه تي (۱۰۷ تا ۱۱۰) خوي په روه ردگار باسي (مسجد الضرار) مان بو ده كات، كه ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ﴿۱۰۷﴾ التوبة، يه كيك له نه خشه و پيلانه كاني مونا فقه كان بو دژايه تي كردني ئيسلام، ئوهويه، كه له بهرگي ديندا له دين ده دن! بو وينه: مزگه وتيك دروست ده كن، به لام مه به ستيان ئوهويه، كه تييدا پيلان بو ئه هلي ئيمان دابني، بوئه وه ي خو له مي ش بكه نه چاوي مسولمانانه وه وه، واياي لي حالي بكن، كه ئه وانيش برواين به دين ههيه، به لام له راستيدا ته نيا مه به ستيان چاوبه ستر كردن و چه واشه كردني مسولمانانه، (مسجد ضرار) يش ئوه مزگه وته بوو كه كومه ليك له مونا فقه كاني سهرده مي پيغه مبه ر ﷺ دروستيان كردو له ويډا كه ين وبه ينيان له گه ل پږمه كان هه بوو، پيلانيان داده ناو رييان خوش ده كرد بو پږم، كه بينو به سهر مه دينه دا بدن، به لام خوي شاره زا پيغه مبه ر ﷺ ناگادار كرده وه، بويه ئه و يش كه له جهنگي ته بوو ك گه رايه وه هه نديك له هاوه لاني نارد، ئوه مزگه وته يان رووخاند^(۱).

(۱) بروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص (۵۹۰-۵۹۱).

له شوینیکی دیکه دا ههروه ها خوا - عزّ وجلّ - باسی هیندیکی دیکه له سیفته تی
 مونا فیه کانمان بو ده کات و ده فه رموی: ﴿الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ
 بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا
 اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ﴿٦٧﴾ التوبة، واته: پیاوانی
 مونا فیق و ئا فره تانی مونا فیق هیندیکیان له هیندیکیان (پشتی یه ک ده گرن) فه رمان
 به خراپه ده که نو ری له چاکه ده گرن، {ئه گهر ئیستا به ته نیا ئهم دوو سیفته بکه ی به
 ته رازوو زۆر کهس له کۆمه لگای خۆماندا سیفته مونا فیق ده رده که ون، که له کۆرو
 سیمینارو پۆژنامه و گوژاره کاندا فه رمان به خراپه ده که نو ری له چاکه ده گرن و
 ئیبا حیه ت بلارده که نه وه و دژی حه یاو حه شه ت و ئه ده ب و ریژر قسه ده که ن) ئنجا
 ده فه رموی: ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ دهستی خۆیان ده گرنه وه و ئاماده نین یارمه تی
 لیقه و ماوان بده ن، ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾
 ئه وان خویان له بیر چۆته وه خواش ئیهمالی کردوون، بیگومان مونا فیه کان لارین.
 له سووره تی (المنافقین) یشدا که (۱۱) ئایه ته، باسی مونا فیه کان ده کات و ئاوا
 ده ست پی ده کات: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
 لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ ﴿١﴾ ... المنافقون، واته: کاتی که
 مونا فیه کان هاتن بۆلات ده لّین: شایه دیی ده ده ن تو پیغه مبه ری خوی، خوا ده زانی
 که تو پیغه مبه ری ئه وی، به لّام خوا شایه دیی ده دا که مونا فیه کان درۆ ده که ن...

پینجهم: پوختن‌ی پیناسه‌ی مونا فیه‌کان :-

پیناسه‌ی مونا فیه‌کان به پوختن‌ی و کورتی‌ی ئه‌وه‌یه، که مونا فیه‌کان حیزبی شیطانی، له‌باره‌وه‌ی خوی به‌رز له‌ سوورده‌تی (المجادلة) ئاوا باسی مونا فیه‌کان ده‌کات و ده‌فرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْذَرُوا الشَّيْطَانَ فَاسْخَبَهُمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾﴾ المجادلة، شایانی باسه‌ی خوی په‌روه‌ردگار له‌ قورئاندا دوو جار وشه‌ی (حزب الشيطان) ی به‌کاره‌یناوه، هه‌ردوو جاریش بو پیناسه‌ی مونا فیه‌کانی به‌کاره‌یناوه، ده‌فرموئ: (ته‌ماشای ئه‌وانه‌ ناکه‌ی، که دۆستایه‌تی له‌گه‌ل که‌سانیک ده‌گرن، که خوا لیان توورده‌ بووه (واته: جووله‌که‌کان) نه‌ له‌ ئیوه‌ نه‌ له‌وانیشن (نه‌ جووله‌که‌ نه‌ مسولمان) سویندیش به‌ درۆ ده‌خۆن و ده‌شزان، که دۆر ده‌که‌ن، ئنجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که باسی سیفه‌ته‌کانیان ده‌کات...، ده‌فرموئ: ئه‌وانه‌ که‌سانیک، که شیطانی سواری ملیان بووه‌ به‌سه‌ریاندا زال بووه‌ کردوونی به‌ ولاخی سواری بۆخۆی، یادی خوی له‌بیر بردوونه‌وه، ئا ئه‌وانه‌ن پی‌ی شیطانی، ئاگادار بن پی‌ی شیطانی زه‌ره‌مه‌نده‌کان، که‌واته: باشت‌ترین پیناسه‌ بو مونا فیه‌کان، ئه‌وه‌یه، که بلیین: ده‌سته‌و پی‌رو تا‌ق‌می شیطانی.

هه‌روه‌کو خوی کاربه‌جی دۆستایه‌تی‌کردنی خوا و دۆستایه‌تی‌کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌هلی ئیمانی، کردوه‌ به‌ دیارترین سیفه‌تی (حیزبی خوا) (حزب الله)، که ئه‌م

وشه‌په‌ش سى جار له قورڼاندا هاتوه، دوو جار له نايه‌تى (۲۲)ى سوورپه‌تى (المجادلة) داو، جار يکيش له نايه‌تى (۵۶) سوورپه‌تى (المائدة) دا، هه‌مووشيان بو که‌سانىک به‌کارهاتوون، که دؤستايه‌تى خواو دؤستانى خوا ده‌کهن، که‌واته: تايه‌تمه‌ندمه‌ترين سيفه‌تى ئيمانداران بریتيه له دؤستايه‌تییکردن له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌هلى ئيماندا، هه‌روه‌ها تايه‌تمه‌نديترين سيفه‌تى مونافيقه‌کانيش، بریتيه له که‌ين و به‌ين هه‌بوون و دؤستايه‌تییکردنى کافران.

سى ئاگادارى دهرباره‌ى مونافيقه‌گان :-

۱- له‌م روژگار ه‌ماندا پيويسته مونافيقه‌گان چاک بناسين، دياره شه‌ويش له‌رپي سيفه‌ته‌کانيانه‌وه، که خواى زاناو شاره‌زا له قورڼانداو پیغه‌مبه‌رمان ﷺ له سوننه‌تدا بو ئيمه‌يان خستوونه روو، بويه پيوسته زور لهو نايه‌تانه وردبينه‌وه، که باسى مونافيقه‌گان ده‌کهن، چونکه له کومه‌لگای ئيمه‌دا که‌سانىکى زور ه‌هن، که بانگه‌شه‌ى مسولمانه‌تى ده‌کهن، به‌لام به‌کرده‌وه شتيکى دیکه‌ن و سيفه‌ت و ئاکارو هه‌لوئىستان، سيفه‌ت و هه‌لوئىستى مونافيقان.

۲- هه‌لس وکه‌وت کردن له‌گه‌ل مونافيقه‌گاندا، واقع بينى و دوور بينى و وريايه‌کى زورى ده‌وئ، پیغه‌مبه‌رمان ﷺ شه‌ونده‌ى به‌ده‌ست مونافيقه‌کانه‌وه تووشى گرفتاريى و نار‌ه‌ه‌تییى بووه، هي‌نده به‌ده‌ست کافره‌کانه‌وه تووشى گرفتاريى و نار‌ه‌ه‌تییى نه‌بووه، وه هه‌ولئ داوه شه‌وپه‌رى حیکمه‌ت و ليژانيى به‌کاربينئ بو هه‌لس وکه‌وت کردن له‌گه‌ل مونافيقه‌گاندا، (بخاري و مسلم) هي‌ناويانه^(۱)، که جار يک عومهر -خوا ليئى رازى بئ- له‌باره‌ى (عبدالله بن ابي سلول)ى مونافيت‌ه‌وه که هه‌ره‌شه‌ى له مسولمانان کردبوو، به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموئ: پيگام بده با له ملئ شه‌و مونافيقه‌ بده‌م!

پیغمبر ﷺ دهنده فرمود: {دعه، لا يتحدث الناس أن محمداً يقتل أصحابه}، واته: وازی لی بیننه، چونکه دواپی خه لک ده لئین: موحه ممه د هاوه لانی خوئی ده کوژی، به لئی هه لئس وکوت له گه ل مونافیه کانداه به زه حمه تهو لی زانیی و وریایی زوری دهوئی، وه له قوناغیکه وه بو قوناغیکی دیکه جیاوازی ههیه، چونکه پیغمبر ﷺ له سه ره تای دامه زراندنی دهو له تی ئیسلامییدا سینگ فراوانی و لیبوردنی زیاتری له گه ل مونافیه کان شه نجام داوه، به لام له دوا دوا ته مه نی موباره کیدا زیاتر له گه لیان توندو سه ختگیر بووه، وه خوا ی پهروه ردگاریش له سووره تی (التوبه) و سووره تی (التحریم) یشدا ئم فرمانه ی به پیغمبر ﷺ کرده، که ده فره موئی: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدَ الْكَفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظُ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمَصِيرُ﴾، واته: ئه ی پیغمبر! دژی کافرو مونافیه کان تی بکوشه و له سه ریان توندبه....

هه روه ها له (السيرة النبوية) دا^(۱) هاتوه، که پیغمبر ﷺ له دوا دوا ته مه نی موباره کیدا، رژی لک فره مانی به مسولمانان داوه کومه لئیک له مونافیه کانی ناو هیئان و کردو نیه دهوئی، وه هه ندیکیش له مونافیه کان مابوون که ناوه کانی به (حذيفة بن اليمان) فره موون، -خوا لی پیازی بی-، وه بویه پیی گوتراوه: خاوه نی نه یی پیغمبر ﷺ (صاحب سر الرسول).

۳- مونافیه کان ده گونجی (توبه) بکه ن، به لام مه رجه کانیان قورسترن له (توبه) کردنی خه لکی دیکه، وه ک خوا ی پهروه ردگار باسی مونافیه کان ده کات، له دوا ییدا باسی مه رجه کانی گه رانه وه یان ده کات و ده فره موئی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ النساء، واتہ: جگہ لہوانہی کہ دہ گہرینہ وہ وہ چاکہ کاری دہ کھن، وہ دہست بہ رینمای خوا دہ گرن، وہ دینداریہ کی ساغیش بؤ خوا دہ کھن، ئا ئہوانہ لہ گہل ئیمانداران دان و خواش لہ مہودوا پادشتی گہورہ دہ داتہ ئیمانداران، ہلہبہتہ قورستربوونی مہرجہ کانی گہرانہ وہ (توبہ) ی مونافقان شتیکی مہنتیقی یہ، چونکہ ئینسان تا دہردہ کھی سہختہر بی، دہرمانہ کھی زیاترو ئالؤزتر دہ بی، نیفاقیش دہردیکی زؤر کوشندہیہ و جؤرہ کوفریکی زؤر سہختہ، بؤیہ چارہسہری و پہشیمانبونہ و ہش لی، دہ بی چارہسہریکی تیگہ لؤ (مرکب) بی، کہ لہ چوار شت پیکی:

- ا- بہ کردہ وہ بگہرینہ وہ بؤ لای خوا.
- ب- دوی گہرانہ وہ چاکہ کاری بکات.
- ج- دہست بہ دین و ریسمانی خواہ بگری.
- د- کہ تا ئیستا ریای ہہبوہ، لہ مہودوا بؤ خوا ساغو یہ کلابیتہ وہ.

راگہ باندنی مہکتہ بی مامؤستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

لہ نؤرہ کوہنہ/رہنہی مہکتہ باندنی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علی بابیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

QR codes for social media and website

چه‌ند ږووداویکی گړنگی دواي جه‌نگی نوحود

هه‌رچه‌نده مسولمانان له جه‌نگی نوحوددا تیښکان به‌هوی چه‌ند کم‌وکورپیه‌کی خویانه‌وه، به‌لام نه‌و دهرسو په‌ندان‌ه‌ی، که له‌و جه‌نگه‌دا وهرده‌گیرین وه‌ک پیشتر گوتمان و ژوریکیشمان لئ خستنه‌ږوو، ژور گه‌وره‌ترن له‌و زهره‌رو زیانانه‌ی، که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و جه‌نگه‌دا کردیان، وه له‌دواي جه‌نگی نوحود کومه‌لئیک ږووداوي گړنگ ږوویانداوه له ژیانې پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، که هه‌شتیان لئ ده‌خه‌یه‌نه ږوو:-

یه‌که‌م: غه‌زای (حمراء الأسد):-

(حمراء الأسد) شوینیکه هه‌شت میل له مه‌دینه‌وه دووره، (طبرانی) به سه‌نه‌دیکي (صحيح) له (عبدالله بن عباس) وه ده‌گیریت‌ه‌وه، ده‌لئ: (لما رجع المشركون من أحد، قالوا لا محمداً قتلتم ولاكواعب أردفتم، بئس ما صنعتم ارجعوا...) واته: کافره‌کان (به سه‌رکردایه‌تی - أبو سفیان-) دواي جه‌نگی نوحود، که گه‌ران‌ه‌وه به‌ره‌و مه‌که‌، له به‌یني خویاندا گوتیان: نه موچه‌مه‌دتان کوشت، وه نه کچانی تازه مه‌مک کردووتان به‌دیل گرتن، خراپترین شتتان کرد، با بگه‌ږینه‌وه سه‌ریان... له ږیوایه‌تیکي دیکه‌دا هاتوه، که گوتوویانه: با بگه‌ږینه‌وه سه‌ریانو به‌یه‌کجاریي ښېریان بکه‌ین^(۱).

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۳۹).

جەنگی ئوحد لێ ڕۆژی شەممە (١٥) ی شەوالی سالی سەیمە می کۆچیدا ڕوویداوە، ئەو ڕۆژه، کە شەپەرکە کۆتایی پێهات قورەیشییەکان گەرانهو بەرهو مەککە، دواتر پێغمەمبەر ﷺ بیستی (أبو سفیان) و سوپاکە ی بەتەمان بگەرپێنەووە و هێرش بکەنەووە سەر مەدینە، بۆیە هەر ڕۆژی دواتر واتە ڕۆژی یەکشەممە (١٦) ی شەوال، پێغمەمبەر ﷺ ڕیاریدا بەدوای دوژمن بکەوێ، بەلام رایگەیاندا: با هیچ کەس بۆ ڕاوەدوونانی دوژمن لێگەلمان نەیت، مەگەر کەسێک کە لێ جەنگی دوینیدا بەشداری کردووە، ئینجا پێغمەمبەر ﷺ کە بۆخۆی بە چەند شوین بریندار بوو، وە هاوێلانی بەرپێزیشی زۆربەیان بریندار بوون و هێ وایان هەبوو بەو ئەندازەیە برینەکە ی سەخت بوو کە دەبوایە یەکیکی دیکە هاوکاری بکات بۆ ئەوێ سواری و لاخ بێ یان بپروا، بەلام ویستیان فرمانی پێغمەمبەر ﷺ جێبەجێ بکەن، خۆیان ئامادە کرد بۆ ئەو شوینە ی کە پێغمەمبەر ﷺ مەبەستییەتی، بۆیە دوایی خۆی پەرورەدگار چەند ئایەتیکی ناردە خوار لێ مەدحی ئەو کەسانەدا کە بە بریندارییش ئامادەبوون فرمانی پێغمەمبەر ﷺ خوا ﷺ جێبەجێ بکەن، بەو شیوێ پێغمەمبەر ﷺ و هاوێلانی ڕۆیشتن تا گەیشتنە (حراء الأسد)، و (عبدالله بن أم مكتوم) ی بەسەرپەرشتیاری مەدینە ی دانا، پێغمەمبەر ﷺ ڕۆژانی دووشەممە و سێ شەممە و چوارشەممە لەوێ مایەو (١).

لێوکاتەدا کە پێغمەمبەر ﷺ لەرێ دابوو بەرهو (حراء الأسد) گەیشتنە (معبد بن أبي معبد الخزاعي) کە ئەوکاتە کافر بوو، بەلام لێ دوایدا ئیمانی هێناوە، سەرەخۆشی لێ پێغمەمبەر ﷺ کردو گوتی: بەراستی زۆرمان پێ ناخۆش بوو کە ئەو بەلایەتان بەسەر هات، دوایی (معبد) کە لێ پێغمەمبەر ﷺ جیا بۆووە بەرهو لای مەککە ڕۆیشت، گەیشتنە (أبو سفیان) و سوپاکە ی لێ شوینێک بەناوی (الروحاء) کە بەرهو مەدینە دەهاتن، (أبو سفیان) لێی پرسى ئەو (معبد) دەنگو باس چییە؟!

(١) سەرچاوە ی پێشوو، ج ٣، ص (٣٩، ٤٠)، وە (البدایة والنهاية)، ج ٤، ص (٦٠).

ئویش گوتی: گه‌یشتمه موحه‌مدهو هاوه‌لانی که به‌رهو ئیره دین به سوپایه‌که‌وه، که له چه‌کدا خزیان بزرک‌دوه، وه‌کو شیري بریندار، زور به تووره‌یی به‌رهو پروتان دین! (أبو سفیان) گوتی: به‌راسته؟

(معبد) یش گوتی: به‌لئ به‌راستمه‌و نه‌گه‌ر په‌له نه‌که‌ی له‌ده‌ستیان ده‌ریازتان نابي، له‌وکاته‌دا کاروانیکي (عبد القيس) به‌لایاندا تیپه‌ړی، (أبو سفیان) لیي پرسین: بو کوئ ده‌چن؟!

گوتیان: ده‌چین بو مه‌دینه، بو ئوه‌ی زه‌خیره بیټین.

(أبو سفیان) گوتی: من نامه‌یه‌کتان پیدا ده‌نیرم بو موحه‌مده هه‌ندیك قسه‌یه بیگه‌یه‌نن، دوايي که هاتن بو مه‌که‌که باری ولاخیک میوژتان ده‌ده‌می له‌ بازاری (عکاظ)، له‌ پاداشتی ئوه‌دا که ئو چه‌ند قسه‌یه‌م بو بگه‌یه‌نن، ئه‌وانیش گوتیان: باشه قسه‌کان چین؟!

(أبو سفیان) گوتی: به موحه‌مده بلین: ئوه سوپای قوره‌یش به‌رهو پروتان دین بو ئوه‌ی به‌یه‌کجاریي بنبرتان بکه‌ن، نجا کاتیک که ئو کاروانه کاروانی (عبد القيس) گه‌یشته پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی به‌ریزی و ئو راسپارده‌یه‌ی (أبو سفیان) ی پی راگه‌یانندن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی له‌وه‌لامدا ئه‌م رسته‌یه‌یان فرموو: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾، واته: (خو به‌سمانه‌و چاکترین که‌سیش که خومانی پی بسپیرین خوايه) که ئه‌مه پیش ئوه‌بووه بگاته (همراء الأسد)، دوايي ده‌گه‌نه ئه‌وی و بو ماوه‌ی سی رۆژان له‌وی ده‌مینیت‌ه‌وه، به‌لام (أبو سفیان) ترساو نه‌یتوانی بویان بیټ، بویه پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی دواي ئو چه‌ند رۆژه ده‌گه‌ریت‌ه‌وه، له‌ سه‌ری گه‌رانه‌وه‌یاندا بو مه‌دینه ده‌گه‌نه (أبو عزة الجمحي) که کارایه‌کی شاعیر و له‌ جه‌نگی به‌دردا له‌لایه‌ن مسولمانانه‌وه به‌دیل گیرا بو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌بی به‌رامبه‌ر نازادی کردبوو، به‌لام دووباره هاتبووه بو دژایه‌تی کردن و جه‌نگ کردن له‌گه‌ل مسولمانان، بویه هاوه‌لانی گرتیان و هی‌نایان بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئویش پارایه‌وه گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ی خوا ئه‌م جاره‌ش نازادم بکه جاريکی دیکه نایه‌مه‌وه بو دژایه‌تی تو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ

تاوا وه‌لامی دایه‌وه، فهرمووی: **{وَاللّٰهُ لَا تُمْسَحُ عَارِضُكَ بِمَكَّةَ بَعْدَهَا وَتَقُولُ خَلَعْتُ مُحَمَّدًا مَّرْتِنًا، اضرب عنقه یا زیری}**، واته: سویند به خوا بهرت نادهم، بچی‌وه مه‌ک‌ه‌وه ده‌ست به س‌م‌ی‌لاندا بی‌ئی و بلی‌ئی دوو جارن موحه‌مه‌دم هه‌ل‌خه‌له‌تانده‌وه، زوبیر له ملی بده! دوا‌یی ئهم رسته‌یه‌ی فهرموو، که ئیستا بۆته په‌ند: **((لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جَحْرِ مَرْتِنٍ))**، واته: (بر‌وادار ناب‌ی دوو جارن له کونیکه‌وه بگه‌زری)^(۱).

دوا‌ی ئه‌وه‌ی، که پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ چۆوه مه‌دینه ئهم ئایه‌تانه‌ی به بۆنه‌ی (حمراء الاسد) وه‌وه بۆ هاتنه خوار‌ی، که مه‌دح‌یک‌ی زوری له‌لایه‌ن خوا‌ی په‌روه‌رد‌گاره‌وه تیدایه بۆ ئه‌وه هاوه‌له به‌ری‌زان‌ه‌ی که له‌وکاته سه‌غله‌ت و نار‌ه‌حه‌ته‌دا به برین‌داری‌یه‌وه به‌ده‌م بانگه‌وا‌زی پی‌غه‌م‌به‌ره‌وه ﷺ چوون، ده‌فه‌رموی: **﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۷۲)** **الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (۱۷۳)** **فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۷۴)** **﴿إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخُوفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَحَافُواهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ (۱۷۵)** آل عمران، واته: ئه‌وان‌ه‌ی که به‌ده‌م بانگ‌ی خواو پی‌غه‌م‌به‌ری خواوه چوون دوا‌ی ئه‌وه‌ی که برینیان تی‌بوو، بۆ ئه‌وان‌ه‌یان که چاکه‌کارن و ئه‌ه‌لی پار‌یزن پاداشتی‌کی گه‌وره هه‌یه، ئه‌وان‌ه‌ی که خه‌لک پی‌یان گو‌تن (کار‌وانه‌که‌ی "عبد القیس") خه‌لکی بۆتان کۆبو‌ونه‌وه ("ابوسفیان" و سوپاکه‌ی) لی‌یان بتر‌س‌ین، به‌لام ئه‌وه هه‌ره‌شه‌یه ئیمان‌ی زیاد کردن، (ئینسانی ئیمان‌دار له سه‌ختی و نار‌ه‌حه‌تیاندا ئیمان‌ه‌که‌ی زیاتر ساغ ده‌بی‌ته‌وه، تی‌غ‌ی ره‌سه‌نیش هه‌تا زیاتر شتی پی‌ی ببری تی‌ژتر ده‌بی)، وه‌گو‌تیان: **﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾** خوا به‌سمانه‌وه ئه‌وه چاک‌ترین کار‌پی‌ی سپ‌ی‌رداره‌وه، وه

سهره نجام به نیعمه تو به خششیک زوری خواوه گه پانه وه، (چونکه لهوئ بازار ی لی بوو، کرپنو و فروشتنیان کرد به قازاغیشه وه گه پانه وه) هیچ نازاریکیان تووش نه بوو، به دوا ی په زامه ندیی خوا که وتن (که له وکاته دا په زامه ندیی خوا له ودا بوو، وه که به برینداری برۆن به دهم بانگه وازی خواوه، چونکه هه میشه په زامه ندیی خوا له جیبه جی کردنی فره مان ی خواو پیغه مبه ری خوادایه) وه بیگومان خوا خواوه نی به خششی گه وه یه، دوا یی ده فره موی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واته: ئه وه شه ی تانه که له دۆسته کانی خو ی ده تانترسیئ، له وان مه ترسیئ و له من بترسیئ نه گهر ئیماندارن (واته: ئه وه ی ئیماندار بی ده بی ترسی هه ره زوری ته نیا له خوا بی نه که له غه یری خوا).

وه که باس مان کرد هه رچه نده مسو لمانان له جهنگی ئو حود دا سه رکه وتنیان به ده ست نه هی نا، به لام چه سپین و نازییه تی پیغه مبه ر ﷺ ها وه لانی له مه یدان داو گو ی رایه لی و فره مان به ری ها وه لانی شی، پاش روژی که له جهنگه که که پیغه مبه ر ﷺ فره مان ی کرد به و ها وه لانه ی که له جهنگه که دا به شدار بوو بوون، بو رویش ت به ره و (جرء الأسد) و به مه به ستی رو به روو بوونه وه ی سو پای کافره کان، ئه م هه لو یسته ئه و په ری نازییه تی و ئیمان ی پته و و دامه زراوی بو مسو لمانان ده گه یه نی، هه لاتن و پاشه کشه کردنی سو پای کافره کانیش به سه ره رشتی (أبو سفیان) بی هی زو پیژی خو ی و سو پایه که ی ده سه لینی.

دوه م: سه رییه ی (أبو سلمة المخزومي):

یه کی دی له و روودا وانه ی، که له دوا ی جهنگی ئو حود روویان دا وه له مانگی (محرم) ی سالی چواره می کوچیدا، ئه وه بوو که پیغه مبه ری خوا ﷺ دوا ی ئه وه ی هه وائی پیگه یشت، که (بنی أسد) به فره مان ده یی (طلحة و سلمة ابني خويلد) ده یانه وئ به سه ره مه دینه دا بده ن، هیژیکی به فره مان ده یی (أبو سلمة المخزومي)

ئامادە کرد، که (١٥٠) جەنگاوەر بوو ئە کۆچکەرەن و پشتیوانان، وە پێی فەرموو: (سِرٌ حَتَّى تَنْزَلَ أَرْضُ بَنِي سَعْدٍ، فَأَغْرَ عَلَيْهِمْ قَبْلَ أَنْ تَتَلَقَى عَلَيْكَ جَمْعُهُمْ) ^(١)، واتە: بڕۆ هەتا دەگەیه سەر زەمینى (بنی سعد) دواى شەبەبخوون بکە سەریان پێش ئەوێ لەسەرت کۆبنەو، ئنجا (أبو سلمة) خوێ و جەنگاوەرەکان ڕۆشیتن و بەسەرى دادان و مەرو مالاتیکی زۆرى لێ بەغەنیمەت گرتن و بە دەستکەوتەو گەراپەو بۆ مەدینە، دیارە ئەو چالاکیەش دواى جەنگى ئوحود، نەبەزین و ئازایەتى هاوێلان دەسەلمێنێ و پەرۆشییان بۆ دینی خوا دەردەخات.

سەیدەم: کوشتنی (خالد بن سفیان الھذلی) لەلایەن (عبدالله بن أنیس)وە:-

(عبدالله بن أنیس) کە هاوێلێکی زۆر ئازاو چالاک بوو، پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموو: بیستوو مە (خالد بن سفیان الھذلی) دەیەوئ سوپا کۆبکاتەو و بەسەر مەدینەدا بدا، ئیستا ئە (عرنة)یە بچۆ بیکوژە، واتە: ئەو سەری مارەکە یە ئەگەر ئەوت کوشت، هەموو سوپاکەى پەرتەوازە دەبێ و هیچیان بۆ ناکرێ.

(عبدالله) دەلێ: ئەى پێغەمبەرێ خوا ﷺ هەندێ باس بۆ بکە بۆ ئەوێ بیناسم، چونکە تائیس تا نەمبینو، پێغەمبەریش ﷺ چەند نیشانە یەکی پێ دەلێ و دەفەرموئ: ئەگەر بینیشت موچرکیکت پێدادێ و دەلەرزێ، (عبدالله) دەلێ: دواى ئەوێ کە پێغەمبەر ﷺ نیشانەکانی پێ گوتم، چووم بۆ (عرنة) ئەوێ ئەو کابرایەم بینی بە نیشانەکانی ناسیمەو، بەلام ئەو منى نەناسی، لێى نزیک کەوتەو، گوتی: تۆ کیى؟

منیش گوتم: بیستوو مە دەتەوئ سوپا کۆبکە یەو و بەسەر موخەمەد و هاوێلانێ دابەدەى، منیش هاتووم بۆ لات ئەگەر هاوکارییەکم پێ بکری!! ئەویش گوتی: بەلێ، دەى زۆر چاکە، بەخیری پێی!!

منیش تۆزیک له گه لیدا رۆیشتهم دواایی به شمشیر لیمداو کوشتم، کۆمه له ئافره تیکی له ده ورپشت بوون به جیمه یشت، که به سه ریدا بگرین، بوخوشم هاتمه وه^(۱).

بهو شیوه یه پیغه مبه ر ﷺ، که بیستویه تی دوژمن ده یه وی هیزی بو کۆبکاته وه، پیش ئه وه ی دوژمن به سه ریدا بدات لیی نه گه راوه خو ی ده ستی شخه ری کرد وه به رنامه ی ئه وان ی تی کدا وه نیازی خراپه کارانه یانی پووچه ل کردۆته وه، هه ربۆیه ش گوترا وه: (هیرش بردن هۆکاری بهرگریه).

چواره م: کاره ساتی (الرجیع) له سه ر ده ستی (عضل و القارة):-

یه کێک له روودا وه دلت ه زینه کان، که له مانگی (صفر) ی سائی چواره می کۆچیدا روویدا، کاره ساتی (الرجیع) بوو، له سه ر ده ستی دوو عه شیر هت به ناوی (عضل و القارة)، که هاتن بو لای پیغه مبه ر ﷺ و گوتیان: ئه ی موحه ممه د هیندیک له ها وه لانی بهر یزت بنیره بو نیو ئیمه، چونکه خه لکه که مان پییان خو شه له ئیسلام شاره زا بن!

پیغه مبه ریش ﷺ (۱۰) (۲) ده کس له ها وه لانی بهر یزی له گه لدا ناردن، فه رمانده یان (عاصم بن ثابت بن الأفلح) بوو، له گه لیان چوون تاکه یشتنه شو یئیک به ناوی (عسفان) له وی، عه شیر هتیک به ناوی (بنو لحيان) له هۆزی (هذیل) به (۱۰۰) جهنگا وه ره وه هه لیان کوتایه سهریانو له نه جمادا (۸) یان لی شه هید کردنو دوو که سیشیان لی به دیل گرتن و له گه ل خو یان بر دیانن بو مه ککه له وی فروشتیانن به قوره یشییه کان، بو ئه وه ی ئه وان ه ی که جهرگ سووتاو بوون له تۆله ی که سوکاری خو یاندا بیان کۆژنه وه، ئه و دوو ها وه له بهر یزه ش (خبیب) و (زید بن الدثنه) بوون،

(۱) التاريخ الإسلامي للحميدي، ج ۶، ص (۲۳).

(۲) بوخاری ده لی: ژماره یان (۱۰) کهس بو وه له حه دیسی ژماره (۴۰۸۶) دا ئه و به سه رهاته ده گر یته وه، به لام (ابن هشام) ده لی ژماره یان (۶) کهس بو وه، پروانه: ج ۳، ص (۷۸).

به سهرهاتی جه نازه کهی (عاصم) یش بهم شیویه بووه: دواى شههیدبوونی،
قوره یشیه کان ویستیان پارچه یه که لاشه ی (عاصم) بهرنه وه، بو شه وهی بیناسنه وه و
لییان مه علوم بی، که (عاصم) وه کوژراوه، به لام به فرمانی خوا کومه له
زهرده والیه کی زور له لاشه کهی لالان و کهس نه یتوانی نژیکی بیته وه و نه یتوانی
پارچه ی لی بکه نه وه^(۱).

(خبیب) یش ماوه یه که (سجن) دا هیشتیان وه، دواى بریاراندا بیکوژن، پیش
شه وهی بیکوژن داواى لی کردن مؤلته تی بدهن دوو رکات نویژ بکات، که نویژه کهی کردو
سه لامی دایه وه گوتی: به خوا شه گهر شه بهر شه نه بوایه بلین له مردنی ده ترسی،
نویژه کهم زیاتر دریژ ده کرده وه، دواى گوتی (اللهم احصهم عدداً، واقتلهم بddaً، ولا
تبق منهم احداً)، ثنجا کوشتیان (عقبة بن الحارث) کوشتی، دواى (أبو سفیان) به
(زید) ی گوت: پیّت خوش نیه موحه مه دمان دهست بکه وئو و بیکوژین و توش شه نیو
مال و خیزانت بی؟!

گوتی: نه خیر سویند به خوا نامه وئ من شه نیو خیزانم دا به خوشی بژیم و
پیغه مبه ریش درکینک به پییدا بچی.

(أبو سفیان) گوتی: (ما رأیت فی الناس أحداً یحبُّ أحداً کحب أصحاب محمد
محمداً) واته: هیچ کهسم شه نیو خه لکدا نه دیوه که سیان هینده ی هاوه لانی موحه مه د
موحه مه دیان خوشده وئ، خوشبوئ، (زید بن الثدنه) ش (صفوان بن أمیه) کړی و له
توله ی بابیدا کوشتی^(۲).

(۱) صحيح البخاري: ٤٠٨٦.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۸۰).

پینجهم: کاره ساتی (بئر المعونة):-

ئهم کاره ساته ش له مانگی (صفر) ی سالی چواره می کوچیدا بو^(۱)، وه کاره ساتی (الرجیع) دئته زین بو، که بیگومان نهو هاوه له به ریزانه ی لهو دوو کاره ساته دا شه هید بوون، له ری بی بانگه واز دا بو، چونکه نهوانه له شه ردا نه کوژران، به لکو دوا ی نهو هی که پیغه مبه ر علیه السلام ناردوونی بانگه واز بکه ن و خه لکیک بو ئیسلام بانگ بکه ن و شه ریه تی خویان لی حالی بکه ن، شه هیدیان کردوون.

کورتی پرو دا وه که به م شیوه یه یه: کابرایه ک به ناوی (أبو براء عامر بن مالک)، که به (ملاعب الأسنه) ناسرابوو، هاته خزمه ت پیغه مبه ر علیه السلام پیغه مبه ریش علیه السلام داوی لی کرد که مسو لمان بی، به لام مسو لمان نه بو، دواتر داوی له پیغه مبه ر علیه السلام کردو گوتی: نه گهر هی ندیک له هاوه لانی خو تم له گه ل بنیری بو لای خه لکی (نجد) و بانگیان بکه ن بو ئیسلام، من پی م وایه به دهم بانگه واز که ته وه دین، پیغه مبه ریش علیه السلام فه رمووی: مه ترسییم هیه خه لکی (نجد) غه دریان لی بکه ن، نهویش گوتی: من په نایان ده دهم، ثنجا پیغه مبه ر علیه السلام (المنذر بن عمرو) و (۷۰)^(۲) له هاوه لانی له گه ل نارد، لهو ی له (بئر المعونة) یه کیک له هاوه لان که ناوی (حرام بن ملحان) بو، نامه ی پیغه مبه ر علیه السلام برد بو (عامر بن الطفیل)، که یه کیک بو له سه رانیان، به لام نهو کابرایه پیش نهو هی نامه که ی پیغه مبه ر علیه السلام بخوینیته وه، فه رمانی کردو (حرام بن ملحان) ی شه هید کرد، (حرام) که خوینی خو ی بین ی پیش مردنی گوتی^(۳): (الله اکبر فزت ورب الکعبه)، دوا یی (عامر) داوی له (بنی عامر) کرد، که بچن و نهو خه فتا هاوه له ی پیغه مبه ر علیه السلام بکوژن، به لام نهوان وه لامیان نه دایه وه و رازی نه بوون

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۸۶-۸۸).

(۲) صحيح البخاری: ۴۰۹۰، و: ۴۰۹۱، به لام (ابن هشام) ده لی: (۴۰) که س بوون.

(۳) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۸۸).

په‌یمانی (أبو براء) ^(١) بشکێنن، به‌لام له (بنی سلیم) سێ تیره به‌ناوی (عصیه، رعل، ذکوان) به‌ده‌نگیه‌وه هاتن و له‌و هاوه‌له به‌پێژانه‌یانداو شه‌ریان له‌گه‌ڵ کردن تا هه‌موویان شه‌هید کردن جگه‌ له (کعب بن زید)، که به‌ برینداریی ده‌ربازی بوو و دواتر له‌ جه‌نگی (خندق) دا شه‌هید بوو، دوا‌یی (عمرو بن أمیه الضمري) و (المنذر بن عقبه بن عامر)، که له‌ دووری سه‌ربازگه‌ی هاوه‌لانیان بوون، ته‌ماشایان کرد بانه‌ده‌و قه‌ل و دال له‌ ناوچه‌یه به‌ ئاسمانیوه‌ن که چوون بینیان هاوه‌له‌کانیان هه‌موو له‌وێ شه‌هید کراون، (المنذر) ده‌ست ده‌کا به‌شه‌ر له‌گه‌لیان تا شه‌هید ده‌بی و (عمرو بن أمیه)ش به‌دیل ده‌گیرێ، تنجا که (عامر) زانی (عمرو) له (مضر)ه، ئازادی کرد، دوا‌یی (عمرو) به‌پێ ده‌که‌وێ بۆ مه‌دینه له‌ رێگا ده‌گاته دوو نه‌فه‌ر له‌ عه‌شیره‌تی (بنی عامر) و هه‌ردووکیان ده‌کوژێ، نازانی که هۆزی (بنی عامر) په‌یمانیان هه‌یه له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که ده‌گاته مه‌دینه و هه‌وا له‌که به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گه‌یه‌نی، که هاوه‌لان هه‌موویان شه‌هید کراون پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر دلتنه‌نگ ده‌بی، دوا‌یی (عمرو بن أمیه) به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ راده‌گه‌یه‌نی، که له‌ گه‌رانه‌وه له‌ پێگادا دوو که‌سی کوشتوون، که هه‌ردووکیان له (بنی عامر) بوون، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: **{لقد قتلت قتيلين لأديهما}**، واته: دوو که‌ست کوشتوون، که ده‌بی خۆینه‌کانیان بده‌م! وه خۆینه‌کانیان ده‌دات ^(٢).

هه‌ل باپیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes for Alibapir

هه‌ل باپیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

هه‌ل باپیر/ AliBapir

QR codes for AliBapir

(١) عه‌شیره‌تی (بنی عامر) هاوپه‌یمان بوون له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌لامیان نه‌داوه‌ته‌وه‌و به‌ده‌نگیه‌وه نه‌چوون.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ج ٣، ص (٨٧).

شه شهم: (زينب) و (أم سلمة) بوون به هاوسهري پیغه مبهري ﷺ :-

یه کیکی دیکه لهو پرووداوانه ی، که له دواي جهنگي ثوحد پرويانداوه، نهوه یه که پیغه مبهري ﷺ دوو له هاوسه رانی به پړیزي هیناوه:

۱- (زينب بنت خزيمة): - که به (أم المساکين) ناسراوه پیشت خیزانی (عبدالله بن جحش) بوو که له جهنگي ثوحددا شههید کراوه، پیغه مبهري ﷺ له مانگی (رمضان) دا ماره ی کردوتهوه، (۸) مانگ له لای بووه و پاشان کوچی دوايی کردوه (۱).

۲- (أم سلمة): - که پیشت خیزانی (أبو سلمة) بووه له نه نجامی چهند برینی کدا که له جهنگدا تی بوون، کوچی دوايی کردوه، پاشان پیغه مبهري ﷺ (أم سلمة) ی ماره کردوتهوه.

کاتیک که پیغه مبهري ﷺ نارديه لای (أم سلمة) که ماره ی بکاتهوه، گوتی: به پیغه مبهري خوا بلین ﷺ که ته مه نم زوره مندالم همن، وه ثافره تیکم زور (غیره) م هه یه، یانی زور به هه ویداری نار هحت ده بم، هه روه ها هیچ کام له خزمه کانیشم لیړه نین، پیغه مبهري ﷺ که سیک (۲) راده سپړی و وه لامی بو دنیړی: که له پرووی ته مه نه وه لهو به ته مه ن تره، وه دهر باره ی منداله کانیشی با له گه ل خویدا بیان هیئی لهو ناگای لییان ده بی، له باره ی هه ویداری شهوه دووعا ده کا لهو نار هحتیه ی نه مینی، وه خزمه کانیشی هیچ کامیان پییان ناخوش نیه که بیی به هاوسه ری لهو، به و جوړه ماره ی کردوه، (۳) بیگومان پیغه مبهري ﷺ بی حکمه ت نه بووه که خیزانی هیندی له شههیدانی هیناوه، بو نه وه ی مندالی لهو شههیدانه و خیزانه کانیان بی سهر په رشت

(۱) تفسیر القرطبي ج ۴ ص (۱۶۶)، وه: (البداية والنهاية) ج ۴، ص (۱۱۰).

(۲) لهو کهسه عومهری کوری خه تتاب ده بی، خوا لی پرازی بی، وه که له سهر چاوه ی پیښودا هاتوه.

(۳) بر وانه: (البداية والنهاية)، ج ۴، ص (۱۱۰).

نهېن، وه بؤ ئه وهی هاوه لانی بهر پزی چاو لهو بکهن، ئه وانش خیزانی شه هیدان ماره بکه نه وه، وه بؤ ئه وه ش که هاوه لان له شه هیدبون نه تر سین و بیر له منداله کانیان نه که نه وه و بلین: دواى شه هیدبونمان خیزانو منداله کانمان بی سهر په رشت ده میننه وه، وه له ماره کرده وه هی نانی هر کام له خیزانه کانیدا گه لیک حیکمه تی سیاسیی و کومه لایه تی هه ن.

حوتهم: دهرکردنی تیره ی (بني النضير) له سالی چواره مدا:-

جوله که کان بهرده وامو هه ر له سهره تاوه که وتبوننه دژایه تی ئیسلامو مسولمانانو پروفیل و نازاردانیان، دیاره به بی جهنگو کوشتارکردن، به لکو هه ر به پیلان نانه وه له دژیان، هه رچه نده به یمانیشیان له گه ل مسولماناندا هه بوو!

هه لبه ته دواى روو به روو بوننه وه له گه ل (بني قینقاع) داو کوژرانی (کعب بن الأشرف) ترسانو توژیک له دژایه تیکردنیان گرتنه وه، به لام دواى جهنگی ئو حود که میك وره یان هاتوه به روو ده ستیان کرده وه به غه درو فیل له دژى مسولمانانو په یوه نندی به ستن له گه ل مونافیه که کانی (مه دینه) و موشریکه کانی (مه که که) دا به نه ینى.

وه دواى روو دواى دلته زیږنى: (الرجیع و بئر المعونه) ش زیاتر ده ستیان به دژایه تی کرد، تا وای لیها ت ویستیان پیغه مبه ر ﷺ شه هید بکه ن.

(ابن هشام)^(۱) لهوباره وه ده لئ: دواى ئه وه ی (عمرو بن أمية الضمري) دوو که سی (بني عامر) ی کوشت، که پیغه مبه ر ﷺ په یمانی له گه ل هه بوون و بریاریدا خوینی هه ردوویانی بدات، بؤ ئه و مه به سته پیغه مبه ر ﷺ چوو بؤ لای (بني النضير) که هاوکاری بکه ن بؤ دانی خوینی ئه و دوو که سه، چونکه (بني النضير) له گه ل (بني عامر) دا هاوپه یمان بوون و به پیی ئه و په یمانه ش که له گه ل پیغه مبه ر ﷺ هه یانبوو پیویست بوو یارمه تی بده ن، ئه وانش گوتیان: باشه هاوکاریتان ده که ین ئه ی (أبا

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۸۹-۹۰).

القاسم)! دوايى كەوتنە ھەولئى فېل و تەلە نانەو ھە دژى پېغەمبەر ﷺ و لەنىو خۇياندا گوتيان: قەت موخە مەدماڭ بەو شىو ھىە دەست نەكە وتو، كى دەتوانى سەر كەو پتە سەر ئەو بانەو تاشە بەردىك بەسەر پېغەمبەر دا بەرداتەو ھەو بېكوژى و نەجاتمان بى ئەدەستى، (عمرو بن جحاش بن كعب) ئامادەيى خۇى بۆ ئەو كارە دەردە برى، ئەو كاتە دا پېغەمبەر ﷺ چەند ھاو ەللىكى بەر پىزى ئەگەلدا بوون ئەوانە: (أبو بكر و عمر و علي....) -رەزاي خويان لىبى-، خواى پەرورەدگار پېغەمبەرى ﷺ ئە فېل و داوى جوولەكەكان ئاگادار دەكاتەو، بۆيە يەكسەر ھەلدەستى و دەگەر پتەو ھە بۆ مەدینە.

ھاو ەلانىش لىى دەپرسن: ئەى پېغەمبەرى خوا چى بوو؟ ئەویش دەفەر موئ: پىلانلىكى ئاويان بەدەستەو ھە بوو، دوايى پېغەمبەر ﷺ (۱۰) رۆژ مۆلەتى دايە (بنى النضير)، كە مەدینە چۆل بکەن، ھە ئاگادار شىيان دەكاتەو كە دواى ئەو ماو ھىە ھەر كامىكىيان بىمىتتەو خويى حەلەلە، چونكە پەيمانىيان شكاندەو، ئە سەرەتاو ھە (بنى النضير) خۇيان كۆكردەو كە برۆن، بەلام (عبدالله بن أبي بن سلول) سەرۆكى مونافىقەكانى مەدینە، ھەلامىيان بۆ دەنىرئ: ئىمە ئەسەرتان دەكەينەو ھەو شەرتان ئەسەر دەكەين و شوئى خۇتان بەجى مەھىلن و پەشىمانىيان دەكاتەو ئە رۆيشتن، دواى ئەو ھە ئەو ماو ھە، كە پېغەمبەر ﷺ بۆى دانابوون تەواو بوو، ھە چۆلىيان نەكرد ئە مانگى (ربيع الأول) سالى چوارەمى كۆچىدا پېغەمبەر ﷺ ھىرش دەكاتە سەريان و بۆ ماو ھە (۶) رۆژ ئابلووقەيان دەدا بۆ ئەو ھە و رەيان برپوخى و شوئىنەكەيان بەبى شەر بەجى بەھىلن.

ھە پېغەمبەر ﷺ فەرمان بە ھاو ەلان دەكا كە ھەندىك ئەو دارخورمايانەيان بېرن كە بۆ روبرو بوونەو ھە دژايە تىكردنى مسولمانان بەكار ياندەھىتان، دواى ئەو ھە (بنى النضير) ئاومىد بوون ئەو ھە دەستيان پى بىكرىتەو ھە، داوا ئە پېغەمبەر ﷺ دەكەن، كە رىيان پى بدات ئە مەدینە برۆن، ئنجا پېغەمبەر ﷺ رىيان پى دەدا، بەمەر جى ھەر كامىكىيان بۆى ھەيە بارى خوشترىك ئەگەل خۇى بەرئ و برپا جگە ئە چەك،

نه‌انیش پیشِ رویشتیان به‌دهستی خَویان زور له خانوه‌کانیان پروخاندن و رویشتن بو (خبیر) و هیندیکیش بو (شام) وه که‌سیان مسولمان نه‌بوو، جگه له (یامین بن عمیر و أبو سعد بن وهب)، که مال و سامانیشیان وه‌کو خوی مایه‌وه.

جا دهرباره‌ی نه‌و پروداوه‌ی دهرکردنی (بنی النضیر) خوی پهره‌ردگار چه‌ند نایه‌تیک‌ی له سهره‌تای سووره‌تی (الحشر)، ناردنه خوارِی وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَكْفُلُوا لَأَلْبَصِرَ ۖ ﴿٢﴾... ﴿٥﴾﴾ الحشر، هه‌روه‌ها دهرباره‌ی مونافقه‌کانیش (عبدالله بن اُبی بن سلول) و پی‌ره‌که‌ی، خوی کاربه‌جی نایه‌ته‌کانی (۱۱ تا ۱۷) له سووره‌تی (الحشر) ناردنه‌خوار وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ لِنَافِقِهِمْ لَكَذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾... ﴿١٧﴾﴾ الحشر، واته: ته‌ماشای نه‌وانه ناکه‌ی، که مونافقین به‌برایه‌کانی خَویانیان له خاوه‌ن کتیبه‌کان (جووله‌که‌کان، چونکه له کوفردا برا بوون)، ده‌لَین: نه‌گهر وه‌ده‌ری بن‌رین ئیمه‌ش له‌گه‌لتان دینه‌ه‌ده‌ری، وه هه‌رگیز فه‌رمانبه‌ریی که‌س ناکه‌ین له دژی ئیوه، وه نه‌گهر جه‌نگیستان له‌گه‌لدا بکری سهرتان ده‌خه‌ین، به‌لام خوا شایه‌دی ده‌دا، که نه‌وان درؤ ده‌که‌ن...، وه له‌راستییدا درؤیان‌کردو نه‌وه‌بوو، که جووله‌که‌کانی (بنی النضیر) به‌هوی خیانه‌تی خَویانه‌وه دهرکران و مونافقه‌کانیش شه‌ریان له‌سه‌ر نه‌کردن و یارمه‌تیا نه‌دان و له‌گه‌ل نه‌وان مه‌دینه‌یان به‌جی نه‌هیشت و له مال و حالی خوشی‌اندا مانه‌وه و درؤیان له‌گه‌لدا کردن!

هه‌شتم: قه‌ده‌غه‌ کرانی شه‌ړاب (م‌ه‌ی):-

شه‌ړاب (م‌ه‌ی) به چوار قو‌ناغ قه‌ده‌غه‌ کراوه:-

قو‌ناغی یه‌که‌م: خ‌و‌ای په‌روه‌ر دگار ته‌نیا ئاماژه به به‌روبوومی خورماو ترئ ده‌کات،

وَهٰکِ لَهٗ سُوْرَهٗتِی (النحل) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخْلِ وَالْاَعْنَبِ

نَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَکَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا...﴾ (النحل، ۶۷) واته: ئیوه له خورماو ترئ

مادده‌یه‌کی سه‌رخ‌وشکه‌رو پ‌وزییه‌کی باش دروست ده‌که‌ن، که‌واته: ئهو مادده

سه‌رخ‌وشکه‌ره ر‌زق‌یک‌ی باش نیه، ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه‌ که شه‌ړاب (مادده‌ی

سه‌رخ‌وشکه‌ره) و خ‌وار دنه‌ویه‌کی باش نیه.

قو‌ناغی دووه‌م: خ‌و‌ای ب‌ی‌و‌ینه ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُوْكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

فِيْهِمَا اِثْمٌ کَبِيْرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَا اَکْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا...﴾ (البقرة، ۲۱۹) واته:

ئهی موچه‌مه‌د! ده‌رباره‌ی شه‌ړاب و قومار پرسیارت لی ده‌که‌ن، بلئ:

گوناح‌یک‌ی گه‌وره‌یان تیډایه‌و هه‌ندئ سو‌ودیشیان تیډایه‌ ب‌و‌ خه‌ل‌کی، به‌لام

گوناحه‌که‌یان گه‌وره‌ترو زیاتره له قازانجیان، ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه‌کی دیکه‌یه‌ ب‌و‌ خراب‌یی

شه‌ړاب و لی دوور که‌وتنه‌وه‌ی.

قو‌ناغی سی‌یه‌م: خ‌و‌ای کاربه‌جئ له سو‌وره‌ت‌ی (النساء) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ءَامَنُوْا لَا تَقْرُبُوْا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُکْرٰی...﴾ (۴۳) واته: ئهی ئه‌وانه‌ی

ئیمان‌تان هی‌ناوه به‌سه‌رخ‌وش‌ی ن‌زیک‌ی نو‌یژ مه‌که‌ون، د‌و‌ای هاتنه‌ خ‌واره‌وه‌ی ئه‌م

ثایه‌ته ب‌ویان نه‌بوو له نی‌وان نو‌یژه‌کانی نی‌وه‌پ‌ړو عه‌سرو شی‌وان و خه‌وتناندا...

بخ‌ونه‌وه، ده‌بو‌ویه‌ یان له‌د‌و‌ای نو‌یژ‌ی خه‌وتنان خ‌وار دبایانه‌وه، یان له‌د‌و‌ای نو‌یژ‌ی

به‌یانی، ب‌و‌نه‌وه‌ی ب‌و‌ نو‌یژ‌ی به‌یانی، یان نی‌وه‌پ‌ړو سه‌رخ‌وش‌یی به‌ریاندا، که‌واته: له‌م

قو‌ناغه‌دا ماوه‌ی خ‌وار دنه‌وه‌ که‌مک‌رایه‌وه.

قرنای چاره: دواچار خوی زانوو شاره ز له نایه تی (۹۰ و ۹۱) سووړه تی

(المائدة) دا فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ

يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾﴾، واته: ئه ئه وانه ئيمان تان هيناوه! بېگومان شه رابو

قومارو صه نه مه كانو زه نه مه كان^(۱) نه وانه هه موو له كرده وهی شه پانن خوتانی

لې دورو بگرن بو شه وهی سهر فراز بن، بېگومان شه پانن دهیه وې دورو منایه تی و رڼو

قینه تان له نیودا بلاوې کاته وه به وې شه رابو قومار وه، وه له زیكړی خوا لاتان

بداو له نویژ دورو تانبخاته وه، جا ئیا هه ده ست هه لنگرن؟!، ئه وړوژهی كه ئه م

نایه ته هاته خوار، مسولمانان ئه وده فرو کوپه وگوزانه ی كه تا شه وکاته شه رابیان

تیدا ده خوارنه وه و تیاندا هه لده گرت، هه موویان شکاندن^(۲).

دیاره بویه ش ناوا به ناسانی ده ستیان لې هه لگرت، چونكه پېشتر ئیمان له دل و

درونیاندا په گ و ریشه ی داکوتا بوو، وه هه كه سو کو مه ل و میلله تیکیش ئیمان له

دل و دروونیاندا بچه سپی و جیگیر بې، ئه وه هه فرمانیک له خوا وه ده رچی، یه کسه ر

جیبه جی ده که ن.

(۱) (أزلام) کوی (زلم، ه) كه (قدح) یشی پې ده گوتړی و، بو جوړه قوماریك به کاریان هیان، پروانه: (المصباح المنیر...)، ص (۳۹۸).

(۲) پروانه: سهر چاوه ی پتیشوو، ص (۳۹۸-۳۹۹).

چەند پرووداویکی گرنگ پیش جەنگی ئە حزاب

ئەو پرووداوانە ی ئاماژەیان پێ دەکەین، دەکەونە پیش جەنگی (ئە حزاب)، کە بە جەنگی (خەندەك) یش بەناویانگە، کە شەش پرووداوی گرنگن، جا هەرچەندە (ابن هشام) غەزای (بنو المصطلق) ی خستۆتە دوا ی جەنگی (ئە حزاب)، بەلام زۆر ئە میژوو نووسانی دیکە، بۆ وینە: (ابن سعد، البلاذري، ابن القيم، ابن حجر، ابن كثير) غەزای (بنو المصطلق) یان خستۆتە پیش جەنگی ئە حزابەو.

یەكەم: غەزای (ذات الرقاع) لە سالی (٤) ی كۆچیدا :-

هۆی ناوێرانی ئەو غەزایە بە (ذات الرقاع) ئەوێه کە (أبو موسى الأشعري) باسی دەکات و (بخاري) لێی دەگێڕێتەو دەڵێ: ئێمە ئەو غەزایەدا بە پینج شەش نەفەر ئە حوشتريک بە نۆرە سوار دەبووین، بۆیە پەرۆمان ئە پێیه کانمان دەئالاندو ئە جياتی پێلاو پینەو پەرۆمان دەکردە پێمان، هەر لەبەرئەوێه بە (ذات الرقاع) ناوێراو، چونکە (رقعة) یانی پینە، جا یان پێیان پینە پینە بوو، یان پەرۆیان ئە پێیان ئالاندو ئە جياتی پێلاوان، هەندیکیش دەڵێن ئەو شوێنە ی ئەو جەنگە ی لێ بوو هەندیکێ ڕەش و سپی بوو، وەك پینە پینە وابوو، بەلام ئەو رایە ی (أبو موسى) زیاتر ڕێی تێدەچێ^(١).

(ابن هشام)^(٢) دەڵێ: دوا ی ئەوێه کە پێغه مبه ر ﷺ (بنی النضير) ی ئە مەدینە دەرکردو هیندیک چوون بۆ خەیبەر و هیندیکیش چوون بۆ شام، مانگی (ربیع الثاني) و هەندیکیش ئە (جمادی الأولى) ئە مەدینەدا مایه وە، ئەو ماوه یەدا هەوالی پێگەشت کە (بنی محارب و بنی ثعلبة) ئە (غطفان) سوپایه کی زۆریان کۆکردۆتەو وەو خۆ

(١) صحيح البخاري: ٤١٢٨.

(٢) (السيرة النبوية لابن هشام) ج ٣، ص (٩٧-١٠٠).

ناماده ده کهن بۆ ئه وه ی شه به یخوون بکه نه سه ره مه دینه، پیغه مبه ریش ﷺ وه کو ئینسانیک ی زۆر شاره زا، که ئه وه هه وه الا نه ی ده بیست، ده ست پی شخه ریی ده کرد له بلا وه پیکردن و زه بر لی دانی دو ژمنانیدا و پيش ئه وه ی ئه وان خو یان کو بکه نه وه به سه ریدا ده دان.

به و پییه پیغه مبه ره ﷺ به ره و (نجد) که وته ری و (أبو ذر الغفاري) یان (عثمان بن عفان) ی له مه دینه له شوینی خو ی دانا، ئنجا به ری که وتن و له شوینی که به ناوی (نخل) تووشی کو مه لیک ی زۆر له (بني غطفان) بوون، به لام که که وته به رانه ر یه ک، شه رو کوشتار له نیواناندا رووی نه داو له سوپای مسو لمانان ترسان و خو یان په نادا، هه ره له وه غه زایه شدا بوو که نو یژی ترس دانرا وه بۆ مسو لمانان، وه ک (جابر بن عبدالله) ده گپی ته وه وه ده لی: ﴿فَنُودِيَ بِالصَّلَاةِ، فَصَلَّى بِطَائِفَةِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ تَأَخَّرُوا، وَصَلَّى بِالطَّائِفَةِ الْآخَرِی رَكَعَتَيْنِ، قَالَ: فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ، وَلِلْقَوْمِ رَكَعَتَانِ﴾ رواه البخاري ومسلم^(۱)، واته: بانگدرا بۆ نو یژ، پیغه مبه ره ﷺ ها وه لا نی به ریژی کردۆته دوو به ش، به شیکیان به ره و رووی دو ژمن وه ستان، دوو رکات نو یژی بۆ به شیکیان کرد، ئنجا ئه وان کشانه وه وه دوایی دوو رکات نو یژی به وان ه ی دی کرد، به و شیوه یه پیغه مبه ره ﷺ چوار رکاتی کردو ها وه لا نیش دوو رکات.

هه ره به و بۆنه یه وه خوی زانا و شاره زا ئه م ئایه ته ی سووره ی (النساء) ی ناردۆته خوار که ده فه رموی: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْفُحَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَىٰ مِنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
وَحُذُّوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾ النساء، که باسی یه کیك
له جوړو چوڼیه تییه کانی نویژی ترس (صلاة الخوف) ده کات، دیاره پیغه مبه‌ر ﷺ بو
جیبه جی‌کردنی نویژی ترس (صلاة الخوف) چند شیوه‌یه کی داناوه، بو وینه: نه‌گه‌ر
دوژمن له روکاری قیبله بووې، نویژی به‌هه‌موویان دابه‌ستوه هندیکیان چوونه
ړکوع و سه‌جده نه‌وانی دیکه هه‌ر به‌پیوه بوون، تا نه‌وانه‌ی که چوونه ړکوع و
هه‌لده‌ستنه‌وه و بهو شیوه‌یه، یان پیغه مبه‌ر ﷺ نویژی به به‌شیك له هاوه‌لانی
دابه‌ستوه نه‌وانه‌ی دیکه له به‌ره و رووی دوژمن بوون، ئیدی پیغه مبه‌ر ﷺ ړکاتیکی
به‌وانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل نه‌و نویژه‌کیان دابه‌ستوه، دواپی که بو ړکاتی
دووه‌م هه‌ستاوه‌ته‌وه، تاقمی یه‌که‌م نویژه‌کیان بوخویان ته‌واو‌کردوه و پیغه مبه‌ریش
ﷺ هه‌ر به‌وشیوه‌یه بووه و تاقمی دووه‌م هاتوون نویژیان له پشت پیغه مبه‌ر ﷺ
دابه‌ستوه ړکاتی دووه‌میان له‌گه‌لې کردوه، که پیغه مبه‌ر ﷺ سه‌لامی داوه‌ته‌وه
نه‌وان ړکاتی دووه‌می خویان کردوه، که‌واته: هه‌ر کومه‌له ړکاتیکیان به‌جه‌ماعه‌ت
له‌گه‌ل پیغه مبه‌ر ﷺ کردوه، وه هیندیك جار پیغه مبه‌ر ﷺ نویژی ترسی به‌چوار
ړکات و هیندیك جاریش به‌دو ړکات کردوه، وه (مسلم) گیارویه‌ته‌وه^(۱).

هه‌ر له‌و غه‌زایه‌دا (ذات الرقاع) به‌سه‌ره‌تاییکی دیکه روویداوه، که (مسلم)^(۲)
ده‌یگړی‌ته‌وه و ده‌لئ: پیغه مبه‌ر ﷺ له سیبه‌ری دره‌ختیك ئیسراحتی کردوه و
شمشیره‌که‌شی به‌داره‌که‌دا هه‌لواسیوه، کابرایه‌کی کافر ده‌چی و شمشیره‌که‌ی له کالان
ده‌ردینئ و لئی راست ده‌کاته‌وه و ده‌لئ: ئایا لیم ناترسی؟! پیغه مبه‌ر ﷺ
ده‌فه‌رموئ: نه‌خیر، کابرا ده‌لئ: کی ده‌تپاریژئ له‌من؟ ده‌فه‌رموئ: خوا، ئنجا هاوه‌لان
هه‌ره‌شهیان لی‌کردو نه‌ویش شمشیره‌که‌ی خسته‌وه کالان، وه نه‌م ئایه‌ته‌ی سووره‌تی

(۱) صحیح مسلم: ۱۹۴۵.

(۲) صحیح مسلم: ۱۹۴۶، وه (صحیح البخاری): ۴۱۳۶.

(المائدة) بهو بونهیهوه هاته خوار، که دهفه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اُذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۱)، واته: ئەى ئەوانەى، که ئيمانان هیناوه یادی چاکه ی خوا بکه ن بهسه ر خۆتانەوه، کاتیک که کهسانیک ویستیان دەست درێژیی بکه نه سه رتان، به لام خوا دهستی ئەوانی گیرایه وه، وه پارێز له خوا بکه ن و با ئیمانداران ته نیا پشت به خوا بهست^(۱).

دوهم: غه زای به درى دوهم له (شعبان) ی سالى (۴) ی کۆچیدا:-

له کۆتایی جهنگی (نوحود) دا (أبو سفیان) داواى له پیغه مبه ر ﷺ مسولمانان کرد که بۆ سالى ئاینده له به در به یه ک بگه نه وه، پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی باشه. هه ر بۆیه پیغه مبه ر ﷺ به هه زارو پینج سه د که سه وه به ره و به در چوو، بۆ ئەو (موعد)ه ی که له گه ل (أبو سفیان) هه یان بوو، ئالای جهنگی دایه دهست (علي بن أبي طالب) و له جیبی خوشی له (مه دینه) (عبدالله بن رواحه) ی دانا به براگه وه. له شکری مسولمانان هه شت رۆژ له (به در) له و شوینه ی که له گه ل (أبو سفیان) دیاری یان کردبوو مایه وه و چاوه رپیی ئەوانی کرد، به لام (أبو سفیان) که دوو هه زار که سی له گه ل بوو، هه رچه نده هه تا (عسفان) هات، به لام له وئ به بیانوی جۆراوجۆر گه رایه وه به قوربه شییه کانی گوت: ئەى کۆمه لئ قوربه ش ئەم سال سالیکی قاقرو بئ به ره هه وه پیمان هه نایه ت، با بگه رپینه وه بۆ مه که وه سالیکی دیکه ده چین بۆ ئەو موعه ده مان.

به و شیوه یه به بیانوی نه هاتی سالفه و (أبو سفیان) گه رایه وه و نه ویرا روه به روه ی مسولمانان ببێته وه و، سوپای ئیسلامیش به سه رکردایه تی پیغه مبه ر ﷺ به

سەربەرزىيە و ورەى دامەزراوە گەرانەو بە (مەدينە)، بەو پەيىە كە پەشتەر دوژمنانى ئىسلام دەهاتنە سەر مسوڵمانان و زۆريان لەخۆرا دەبينى، ئەم بەسەرھاتەدا دەردەكەوى، كە لە دەرەو دەوور لە مەدينەش كافرەكان ترسان، كە پووبەپووى مسوڵمانان ببەو (۱).

سىيەم: غەزای (دومە الجندل):

دواى ئەوێ پەغەمبەر ﷺ لە غەزای بەدرى دووهم گەراپەو، ماوێ شەش مانگان لە مەدينە ماپەو، دوايى بىستى كە ھۆزەكانى دەووبەرى (دومە الجندل) رەگريى دەكەن و ئەوێ بە ویدا بروت تالانى دەكەن و خەلكى كيشيان كۆكردۆتەو دەيانەوى بەسەر (مەدينە) دا بەن، بۆيە پەغەمبەر ﷺ بەھەزار كەسەو لە كۆتايى مانگى (ربيع الأول)ى سالى پەنجەمى كۆچيدا بەرەو (دومە الجندل) بەرئ كەوت، كە بەرەو باكور (۱۵) رۆژ رەگا، يان (۴۵۰) كەم لە (مەدينە) و دەوورە، پەنج رۆژ رەگای ماو بوو بگاتە (دمشق)، كە ئەوكاتە پايتەختى دوومى دەوڵەتى رۆمى رۆژھەلات بوو، وە ئەو ماوێدا (سباع بن عرفة الغفاري) وەكو بەرپرس لە مەدينە بەجەھەشتبوو.

دواى ئەوێ كە پەغەمبەر ﷺ گەيشتە (دومە الجندل) و ماوێە كيش ئەوێ ماپەو، ئەوانەى كە دوژمن و ناحەزبون دووركەوتبونەو رايانكرد بوو، بۆيە بەبئ ئەوێ كوشتار رويەدا، پەغەمبەر ﷺ گەراپەو بە مەدينە كۆمەلەك مەرو مالاى ئەوانى بە غەنیمەت لەگەڵ خويىدا ھينايەو (۲).

(۱) بروانە: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص ۱۰۰-۱۰۱، وە (البدایة والنہایة)، ج ۴، ص ۱۰۷-۱۰۹.

(۲) ھەردووك سەرچاوەى پەنجەو، ج ۳، ص ۱۰۲، وە ج ۴، ص ۱۱۲.

چواره: غزای (بنو المصطلق) له لای سهرچاوه ی (المړیسع) :-

(بنو المصطلق) لقیکن له (خزاعة)، هو ی روودانی شو غه زویه ش نهوه بوو که:

أ/ (بنو المصطلق) له جهنگی ئو حوددا هاوکاری قورپه ی شیه کانیان کردو یارمه تیان دان، له دژي مسولمانه کان و به شداریان کرد له جهنگه که دا.

ب/ نهوان کونترولی ری می که کیان کرد بوو، وه بوو بونه به به ستيك له به رامبه ر مسولماناندا، که بتوان هاتو چوی (مه که که) بکه ن.

ج/ پیغه مبه ر ﷺ هه والی پی گه شت بوو، که (بنو المصطلق) هی ز کوډه که نه وه بوئوه ی به سهر (مه دینه) دا بده ن.

بو یه پیغه مبه ر ﷺ له مانگی (شمع بان) ی سالی پیج به می کوچیدا به (۷۰۰) مواهیدو (۳۰) سی ته سپ سواره وه - که نه وکات ته سپ که مبه وه ولاخی کی کاریگر بوو له جهنگدا - بویان چوه وه له سهرچاوه ی (المړیسع) له گه ل کافره کان به یه که گه شتوونو دوا ی کوشتاری کی که م (بنو المصطلق) تی کشکا ونو پیغه مبه ریش ﷺ مه رو مال ات و مال و منداله کانی شی به غه نیمه ت گرتوون، له و باره وه (بخاری)^(۱) و نه م ده قه ی ناوا هی ناوه: (... إن النبي ﷺ أغار علی بني المصطلق وهم غارون، وأنعامهم تسقى علی الماء، فقتل مقاتلتهم، وسبى ذراریهم، وأصاب یومئذ جویریة)، واته: پیغه مبه ر ﷺ هی رشی کرده سهر (بنو المصطلق)، که نهوان بی ناگابوون، وه مه رو مال اتیان نه وکاته ناو ده درا له سهر ناو، جهنگا وه ره کانی کوشتن (هی ندیکش رایان کرد)، وه ژن و منداله کانی شیانی به غه نیمه ت گرتن، وه له و روژده دا (جویریة بنت الحارث) کچی سه روک عه شیرته ی (بنو المصطلق) به دیل گیرا وه، (مسلم) یش نه م به سه رهاته ی باس کرده ^(۲)، جا زانایان باسیان کرده، که چو ن

(۱) صحیح البخاری: ۲۵۴۱.

(۲) صحیح مسلم: ۴۴۹۴.

پېغەمبەر ﷺ لێ بێ ئاگایدا بەسەریدا داو، ڕوونی دەکەنەوهو دەلێن: هەرچەندە ئەوان بێ ئاگابوون کە پېغەمبەر ﷺ بۆیان دەچی، بەلام پېشتر ئەوان هێزبان کۆکردۆتەوه کە بەسەر مەدینە داوە و هێرش بکەنە سەر پېغەمبەر ﷺ، ئەگەرنا پېغەمبەر ﷺ شەڕی لێ گەڵ هێچ ھۆزو تېرەییە کدا نەکردووە تا ئاگاداری نەکردنەوهو بانگیان نەکا بۆ ئیسلام، پاشان پېغەمبەر ﷺ (جویریە بنت الحارث) دواى ئازادکردنی هینای و کردی بە ھاوسەری خۆی.

دوایی ھاوہەلانی بەرپزیش ئەو ئافرەت و مندالانەى (بنی المصطلق) کە کەتبوونە لایان، ھەموویان ئازادکردن و گوتیان: مادام ئەوانە بوون بە خەزووری پېغەمبەر ﷺ بۆ ئێمە جوان نیە ئەوانە بکەینە دیل و کۆیلە.

(عائیشە) دایکی مسوڵمانان لێبارەو، دەلێ: ھێچ ئافرەتێک بەقەدەر (جویریە) -خوایی رازی بێ- بە بەرەکەت نەبوو، چونکە بەھۆی ئەوہو ھەموو قەومەکەى ئازاد کران، دواپیش خەلکیکی زۆر لێ (بنی المصطلق) مسوڵمان بوون، سەرۆکی عەشیرەتەکەش (الحارث) باوکی (جویریە) بەھەمان شیوە مسوڵمان بوو، کە ئەمە یەکیک بوو ئەو ھیکمەتانەى کە پېغەمبەر ﷺ (جویریە)ی کردۆتە ھاوسەری خۆی، کە کچی سەرۆک عەشیرەتى (بنی المصطلق) بوو^(۱).

پێنجەم: ھەولەدانى موناڤیقەکان بۆ ئاژاوەنانەو ھەنیوان کۆچکەرەن و

بشتیواناندا ھەغزای (بنو المصطلق) دا^(۲):-

ھەرچەندە موناڤیقەکان لێ غەزاکانی پېشوو خۆیان دوا دەخست، بەلام ئەمجارەیان کە بینییان مسوڵمانان لێ سەرکەوتن دان، بەمەبەستى دەستگیر بوونی غەنیمەت،

(۱) البداية والنهاية، ج ۴، ص (۱۸۶-۱۹۰).

(۲) بروانه: (صحيح البخاري): ۴۹۰۵، وه (صحيح مسلم): ۶۵۲۶، وه (المصباح المنير...)، ص (۱۴۰۷-۱۴۰۸).

خەلکیکی زۆریان لەو غەزایەدا بەشدارییان کرد، دوا ی ئەوێ مسوڵمانان سەگەوتیان بە دەستەینا لای ئاوی (مریسیع)، مونا فیکەکان ویستیان کێشە لەنیوان کۆچکەرەکان و پشتیواناندا دروست بکەن، (زەیدی کورێ ئەرقەم) دەلێ لەو غەزایەدا گویم ئە (عبدالله بن أبي) بوو دەیگوت: هاوکاری هاو لەلانی پیغەمبەر ﷺ مەکن بۆ ئەوێ ئەگەلێ نەمێن و دەوری چۆل بکەن و ئەگەر گەڕاینەوێش بۆ (مەدینە) دەبێ ئیمە ی بە دەسەلات پیغەمبەر ﷺ هاو لەلانی کانی کە زەلیلن لەشارەکەمان دەر بکەین، دوا ی پیغەمبەر ﷺ لەو ناگادار کرایەو، ئەویش (عبدالله) و هیندیک ئە مونا فیکەکانی بانگ کرد لەسەر ئەو قسە یە، بەلام ئەوان سویندیان خوارد کە ئەو قسە یەیان نە کردو، ئیدی بەو بۆنە یەو سوو پەتی (المنافقون) هاتە خوارێ کە ئاوا دەست پێدە کات: ﴿إِذَا

جَاءَكَ الْمُنفِقُونَ قَالُوا شَهِدْ إِنَّكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لِرَسُولِهِ ﷺ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

إِنَّ الْمُنفِقِينَ لَكَذِبُونَ ﴿١﴾ (جابر بن عبدالله الانصاری) ییش سە بارەت بەر ووداویک لای ئاوی (مریسیع) دەلێ: یەکیک ئە کۆچ کەرەکان ئە یەکیکی پشتیواناندا دوا یی هەردوو لا بانگی خەلکی خۆی کرد بۆ هاوکاری، واتە: کۆچکەرەکان و پشتیوانان، کە پیغەمبەر ﷺ ئەوێ بیست فەرمووی: {مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ... دَعْوَاهَا فَانْهَاجَتْ؟} (بۆ بانگەشە ی نە فامیی دەکەن ئەوێ واز لێین، چونکە بۆگەنە (واتە: ئەو جۆرە بیرو راو قسانە بۆگەن؟)، کە (عبدالله بن أبي) ئەوێ بیست گوتی: چۆن کۆچکەرەکان ئەوێ دەکەن؟ سویند بە خوا کە چووینەوێ مەدینە، دەبێ ئیمە ی بە دەسەلات ئەوانی زەلیل دەر بکەین، (عومەری کورێ خەتتاب) ییش کە ئەو قسە یە سەرۆکی مونا فیکەکانی بیست گوتی: ئە ی پیغەمبەر ﷺ لێم گەڕێ با ئەگەردنی ئەو مونا فیکە بە دەم، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: {دَعَا لَا يَحْدُثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ}، واتە: (لێی گەڕێ با خەلک نەلێ موحەمەد هاو لەلانی خۆی دە کوژێ).

له ریوایه تیځدا هاتوه، که عومەر داوا له پیغمه مبهړ ﷺ ده کات فه رمان بکات به (عبدالله بن بشر)، که له خه زره جیه کانه، که (عبدالله بن ابی) بکوژی، به لام پیغمه مبهړ ﷺ ده فهرموی: {فكيف يا عمر اذا تحدث الناس ان محمداً يقتل اصحابه، لا ولكن ناد يا عمر بالرحيل}، واته: ئه ی عومەر چوَن کاری واده که! دواپی خه لک ده لئ: موحه مه د هاوه له کانی خو ی ده کوژی، به لکو ئه ی عومەر جار بده با برۆین، ئه وه ش حیکمه تی کی دیکه ی پیغمه مبهړه ﷺ داوا له عومەر ده کا، که جار بدا بو ریششت بو ئه وه ی ئه وه قسه یه ی (عبدالله بن ابی) بلاونه بیته وه و ته شه نه نه کات، که ویستویه تی ئاژاوه دووبه ره کئ بنیته وه له نیوان کۆچکه ران و پشتیواناندا، هه رچه نده ماوه یه کی زور ده رۆن، به لام دواپی قسه که هه ر بلاوده بیته وه، ئنجا ئه م به سه ره اته ش که (عبدالله بن ابی) ده بیستیتیه وه که (زید بن أرقم) ئه وه قسه یه ی بو پیغمه مبهړ ﷺ گیراوه ته وه، عبدالله ده چیه لای پیغمه مبهړ ﷺ ده لئ: سویند به خوا من شتی وامنه گوتوه... پیغمه مبه ریش ﷺ ده که ویته گومان له قسه که ی (زید بن أرقم)، (زید) ده لئ قهت به وه ئه ندازه یه تووشی نار هه ته ی نه بووم، چونکه پیغمه مبهړ ﷺ لیم که وته گومان وه د لئش بووم، که (عبدالله بن ابی) ئه وه قسه یه ی کردوه، بویه چوممه ماله وه زور خه فه تم پی خوارد، تا خوای په روه ردگار سوور ه تی (المنافقون) ی نارده خواری، دواپی پیغمه مبهړ ﷺ بانگی کردم فه رموی خوای په روه ردگار ئه تو ی به راست دانا، ئنجا (عبدالله بن عبدالله بن ابی)، که ده بیستیتیه وه بابی هه لو یستی کی وای بووه، بوخو ی ده چیه خرمه ت پیغمه مبهړ ﷺ ده لئ: ئه ی پیغمه مبه ی خوا ﷺ بیستومه بابم شتی کی وایگوتوه توش ده ته وی بابم بکوژی، ده ترسیم ئه گه ر تو مسولمانیک راسپی ری بو ئه وه ی بابم بکوژی، دواپی من بکه ومه هه له وه وه ئه مسولمانه بکوژمه وه له جیات ی کافریک، چونکه ناتوانم بکوژی بابم ببینم! جا بویه هاتووم داوات لیده که م ریگام بده ی که خو م بابم بکوژم، ئه ویش ده فهرموی: نه خیر به لکو چاکه ی له گه ل ده که ی نو ریژی شی ده گرین، وه له کاتی گه رانه وه یاندا بو مه دینه (عبدالله) ی کوری (عبدالله بن ابی) ده چیه پی ش بابی و پی

دهلئى: سويند به خوا تو رېگات نيه بچيهوه مهدينه تا پيغه مېهر ﷺ رېگات پي نه دا، وه سويند به خوا ده بي دهر كه وي، كه پيغه مېهر ﷺ عه زيزه و توش زه ليلي، دوايي كه پيغه مېهر ﷺ پرسيار ده كاو ده فرموي: ئه وه چيه ؟! (عبدالله) دهلئى: ئه ي پيغه مېهرى خوا ﷺ ئه وه رېگاي باجم نادهم بچي ته وه نيو شاري مهدينه، مه گهر تو رېگاي بده ي، ئه ويش ده فرموي: قهينا كا رېگاي بده، (عبدالله) ش دواي فهرمانى پيغه مېهر ﷺ رېگاي ده دات بچي ته وه مهدينه!! ئيمان و هه لويستى ئيمانداران ده بي ئاوا بي^(۱).

هشتم: کاره ساتى بوختان (الافك) :-

کاره ساتى بوختان کردن به (عائشة) دايكى مسولمانان -خوا ليى رازى بي-، يه كي كه له و رووداوانه ي كه له كاتى غه زاي (بنى المصطلق) دا پرويداوه، كه هه ركام له (ابن هشام) و (بخاري) و (مسلم) له باره يه وه دواون و باسيان كرده^(۲)، دياره بوختانه كه زياتر له لايهن (عبدالله بن ابي بن سلول) وه پهيدا بوو، به لام خه لكىكى ديكه شى تي وه گلاند بوو.

(عائشة) -خوا ليى رازى بي- به دريژيى ئه وه به سه ره اته ي گيړا وه ته وه وه ئه مه كور ته يه تي:

دهلئى: دواي ئه وه ي روښستين بو غه زاي (بنو المصطلق) پاشان گه راينه وه بو مهدينه نزيكى مهدينه بووينه وه، بارگه و بنه مان خست بوئه وه ي ئيسراحت بكهين، شه و من له گه ل ئافره تاندا چووم بو سه رئاو، ملوانكه يه كم هه بوو ليىم پچرا، نه شمزانى بوو تا هاتمه وه شويني بارگه و بنه كه م، دوايي كه دهستم بو به روكم برد ملوانكه كه م پي نه مابوو، كه خو ره لآت چووم له ملوانكه كه م بگه رپم، هه تامن

(۱) پروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص(۱۴۰۸-۱۴۰۹).

(۲) پروانه: (السيرة النبوية...)، ج ۳، ص(۱۵۵-۱۵۹)، وه (صحيح البخاري): ۴۱۴۱ و ۴۷۵۷، وه (صحيح مسلم): ۲۷۷۰.

هاتمه وه شویڼی خوم ئهوان رږیشتوون و کهسی لئ نه ما بوو، ئهوکاته نافرته تان له کهژاوه دا هه لگیراون، که ژووریکی بچوکی له چهرم دروستکراوه په ردهشی هه بووه و له سهر حوشر دانراوه.

(عائشة) ده لئ: ئه و کاته ش نافرته تان خواردنیان کهم ده خوارد، که پیاوه کان که ژاوه که بیان هه لگرتوه و خستویانه ته سهر حوشرته که پیاو سهر نه بووه که سووکه و به به تاللی خستویانه ته سهر ولاخه که وایانزانیوه منی تیدام رږیشتوون، دواپی من له شویڼی خوم دانیشتم وامزانی به دوامدا دینه وه و له وې خه وم لئ که وت، ئه وه نده ی پی نه چو گویم له (استرجاع) ی (صفوان بن المعطل)^(۱) بوو، ده یگوت (انا لله وانا الیه راجعون) ئه وه دایکی مسولمانانه لیره به جیماوه، کاتی خوی پیش ئه وه ی په رده (حجاب) بگپړیته وه بو خیزانه کانی پیغه مبر عليه السلام منی بینی بوو، بویه ده یناسیم، منیش که ئه وم دی له چکه کهم له خومه و پیچا، سویند به خوا به بی ئه وه ی یه ک وشه ی له گه ل بلیم یان یه ک وشه م له گه ل بلئ، هات و حوشرته که ی بو یه خ دام و دوور که و ته وه تا سواری حوشرته که بووم، دواپی جله وه که ی راکیشاو رږیشتین تا گه یشتینه وه سوپا، من ناگام له هیچ شتیک نه بوو، نه مزانی که (عبدالله بن اُبی) ئه و بوختانه ی بو من بلا و کر د و ته وه، به لام پیغه مبر عليه السلام بیستبووی، بویه ئه و لوتف و خولقه ی جارانی له گه لم نه ما بوو، هه تا شه ویک له گه ل نافرته تاندا چووم بو سهرناو، دایکی (مسطح بن اثاثه) له کراسه که ی خوی هه لته نگوت و قسه یه کی به (مسطح) گوت!

منیش گوتم بو وای پی ده لئ؟!

گوتی: بو نه تزانیوه بوختان به تو کراوه ئه ویش یه کی که له وانه ی، که له و بوختانه دا به شداره؟

(۱) پیغه مبر عليه السلام له غه زایه کاندانده فزریکی له پشته وه به جی ده یشت، وه فرمانی پی ده کرد، که دواپی به شویتماندا وده، نه گهر که سی شتیک له بیر چووبی، ولاخیک، که له وپه لیک، نه و له گه ل خوی به یشتینه وه.

که نه‌وهم له‌و نافرته بیست نه‌متوانی بچمه سه‌رناو (تارەت بگرم) و هاتمه‌وه زۆر خه‌فه‌تم پی‌خواردو نه‌خۆش که‌وتم، دوایی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هات و فه‌رمووی: ئە‌ی (عائشە) من شتیکی ئاواو ئاوام بیستوه، جا ئە‌گەر له‌وباره‌وه بی‌تاوانی ئە‌وه خوا بی‌تاوانیه‌که‌ت ده‌خاته ڕوو، وه ئە‌گەر گوناھ‌یکیش‌ت کردبی داوی لی‌خۆشبوون له‌ خوا بکه‌و بگه‌ڕێوه بۆ لای، به‌نده که دان به‌هه‌له‌ی خۆی دابنی و تۆبه بکا، خوا تۆبه‌ی قبول ده‌کات، ده‌لی: منیش به بابم گوت وه‌لامی پی‌غه‌مبه‌ری خوام بۆ بده‌وه!

ئه‌ویش گوتی: به‌خوا نازام له‌وباره‌وه چی بلیم!

دوایی به دایکم گوت: وه‌لامی پی‌غه‌مبه‌ری خوام ﷺ له‌جیاتی بده‌وه!

ئه‌ویش گوتی: به‌خوا نازام چۆن وه‌لامی پی‌غه‌مبه‌ری بده‌مه‌وه!

منیش که ئە‌وکاته نافرته‌تیکی که‌م ته‌مه‌ن بووم و قورئانم زۆر نه‌خویندبوو، گوتم: به‌خوا من ده‌زام ئە‌و قسه‌یه‌تان بیستوه له‌ دلتاندایه‌و ئە‌گەر پیتان بلیم من بی‌تاوانم، خواش ده‌زانئ که بی‌تاوانم، ئە‌وه له‌وانه‌یه باوه‌رم پی نه‌که‌ن، به‌لام ئە‌گەر دان بنیم به شتی‌کدا که خواش ده‌زانئ من لیی به‌رییم ئە‌وه له‌وانه‌یه باوه‌رم پی‌بکه‌ن، به‌هه‌ر حال هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م پی‌ده‌گوترئ، که بابی (یوسف) گوتی: (ئه‌وکاته ناوی (یعقوب)یشم له‌بیر نه‌ما‌بو): ﴿... فَصَبَّرْ جَمِيلًا وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾ ﴿١٨﴾ یوسف، واته: ئارام‌گرتنیکی جوان (ده‌که‌م به‌پیشه) وه یارمه‌تی لی‌وه‌رگیراو له‌سه‌ر ئە‌وه، که ده‌یلین، هه‌ر خوایه! ئیدی ڕاکشامه‌وه ده‌ستم کرد به‌گریان، هه‌ر ئە‌وکاته‌داو له‌وی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ که‌وته‌ حاله‌تی (وحی) بۆ هاتنه‌وه‌و یه‌که‌سه‌ر ڕاکشاو تا (وحی)یه‌که‌ی ته‌واو بوو، ئنجا هه‌سته‌تایه‌وه‌و ڕووی موباره‌کی ده‌دره‌وشایه‌وه وه‌ک مانگی چوارده‌و فه‌رمووی: **{أَبْشُرِي يَا عَائِشَةُ أَمَا اللَّهُ فَقَدْ بَرَأَكِ}**، واته: ئە‌ی عائشه‌ موژده‌ت لی‌بی، خوا تۆی به‌پاک له‌قه‌له‌مدا، دایک و بابیشم گوتیان: ده‌هسته‌ سوپاسی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه، منیش گوتم: به‌خوا جگه له‌ خوا سوپاسی که‌س ناکه‌م، چونکه خوا پاکیی منی ناردۆته‌ خوار، ئە‌و ئایه‌تانه‌ی که ئە‌وکاته‌ش هاتنه‌ خوار ئە‌مانه‌ بوون:

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (١١) لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءَ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ قُلْتُ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَبَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَافِطَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوفِّهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَاشَا لِلْخَائِثِينَ

وَالْخَيْثُوثُ لِلْخَيْثُوتِ وَالطَّيِّبَتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۸۶﴾ النور، که نیمه بهس نایه تی
کوتایان تهرجه مه ده کهین، واته: ئافره تانی پیس بو پیاوانی پیسو پیاوانی پیسیش
بو ئافره تانی پیسن، وه ئافره تانی پاک بو پیاوانی پاک و پیاوانی پاک بو ئافره تانی
پاکن، نهوانه بهرین و دورن له وهی که گوتراوه، وه لیبور دنیک کی گهوره و رژییه کی پر
حورمه تیان ههیه (له لایهن خواوه).

هه ره له سووره تی (النور) یشدا سزای بوختان کردن به ئافره تی داوین پاک هاته
خواری، که هه رکه سیك بوختانی داوین پیسی به ئافره تیك بکاو به لگه و شایه دی
نه بن، (۸۰) قه مچی لی ده درئ: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ
شَهَادَةٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۸۱﴾﴾
النور.

سه ره نجام سی هاوه لی بهرین سزادران و یه کی (۸۰) قه مچیان لی درا، نهو سی که سه ش
بریتی بوون له (حسان بن ثابت) که شاعیری پیغه مبه ر بوو ﷺ، به لام دیاره که وتوته
نیو نهو قسه و باسانه وه، وه (مسطح بن اثاثه) که خزمی (أبو بکر) بوو، هه روه ها
(حمنة بنت جحش) که خوشکی (زینب بنت جحش) ی خیزانی پیغه مبه ر بوو ﷺ.

(عائشه) - خوا لی پازی بی-، ده لی: هه رچه نده (زینب) هه ویشم بوو، به لام
دینداری و پاریزکارییه که ی ریگای نه وه ی لیگرت که ناحق بلئ، له کاتی کدا که
پیغه مبه ر ﷺ له باره ی نهو مه سه له ی منه وه پرسیری لی کرد بوو، گوتبوو: به خوا
من جگه له پاکیی و چاکیی هیچی دیکه م نهو ئافره ته نه بینوه، به لام خوشکه که ی،
واته: (حمنة بنت جحش) له بهر ده مارگیری بو خوشکه که ی خو، خو تووشی نهو
گوناحه کرد، ناشکراشه که دوا ی نه وه ی نهو سی هاوه له داری هه ددیان لی درا، وه
سزای خو یان وه رگرت هه وه، نهو گوناحه پاکبو نه وه وه هه ره هاوه لی بهرین، چونکه

فرمایشتی پیغمبر ﷺ هیه، که ده‌فرمودی: (هه‌رکه‌سیک که تاوانیکی کرد نه‌گه‌ر سزای دنیایی له‌سهر بدری نه‌وه له‌گوناچه‌که پاک ده‌بیته‌وه و سزای دواړوژیشی له‌سهر نامینئ).^(۱)

ننجا (حسان بن ثابت) چندان شیعی له‌وسفو مه‌دحی (عاشقة) دا - خوا لیی پازی بی - گوتون، وه نه‌وه‌شی ده‌رخته‌وه که نه‌و خوی قسه‌که‌ی هه‌لنه‌به‌سته‌وه داری هه‌ددیشی به‌س له‌به‌رئه‌وه لی‌دراوه، که قسه‌که‌ی گپ‌راوه‌ته‌وه بو‌خه‌لکی، نه‌ک قسه‌که‌ی هه‌لنه‌به‌ستی و نه‌وه‌ش په‌شیمان، ننجا هه‌رچه‌نده دروست‌کردنی بوختانه‌که له‌لایهن (عبدالله بن ابي‌یه‌وه بووه، به‌لام نه‌و داری هه‌ددی لینه‌دراوه، نه‌ویش یان له‌به‌رئه‌وه که خوا به‌لین دواو تووشی سزایه‌کی گه‌وره‌ی بکات و هه‌ددیش مایه‌ی که‌م‌کردنه‌وه‌ی سزایه، یان له‌به‌ر هه‌مان نه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌که له‌نه‌کوشتنه‌که‌یدا ره‌چاو کرا بوو! یان له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی وا قسه‌که‌ی نه‌کردوه که به‌به‌لگه له‌سهری ئیسپات بی. (مسطح)یش که خزمی نه‌بو به‌کر - خوا لیی پازی بی - بووه و پیشتیش نه‌بو به‌کر هاوکاری کرده، دواي نه‌وه‌ی له‌بوختانه‌که‌ی عائشه‌دا به‌شدار ده‌بی سویند ده‌خوا که ئیدی هاوکاری نه‌کات و ده‌لی: (والله لا أنفق علیه شیئاً أبداً)، به‌لام کاتیک خوا - عز وجل - نه‌م نایه‌ته ده‌نیریه‌خوار: ﴿وَلَا يَأْتِلِ

أُولُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲﴾ ﴿النور، (أبو‌بکر) ده‌لی: (والله اني لأحبُّ أن يغفر الله لي) به‌خوا هه‌زده‌که‌م خوا لیم خو‌شبی، ئیدی له‌قسه‌که‌ی خوی ژيوان ده‌بیته‌وه ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌هاوکاری کردنی (مسطح).

(۱) وه‌ک له (بيعة القبة الأولى) فرمودیه‌تی: پروانه: (السيرة النبوية)، ج ۱، ص (۲۲۳)، پیشتیش هیناومانه.

ئیسټاش با سهرنجی هه لویستیکی دایکمان (عائشه) و هه لویستیکی (أبو بکر) ی بابی - خوا لیان رازی بی - بدهین تا کو زیاتر شاره زای پایه وپله ی بهرزی ئیمانیا ن بین:

(۱) (عائشه) ده لئ: به خوا من نه وکاته ده مزانی بهریم و خوا پاکیم ده رده خات، به لام به خوا پیم وانه بوو خوا وه حییه کم له باره وه بنیریتته خواری و بخویریتته وه، وه خومم له لا له وه که متربوو، که خوی زالو شکودار به قورئان قسم له باره وه بکات، به لام تومیدم و ابوو، که پیغه مبهری خوا ﷺ له خه ودا خه ون بیینی و خوا پاکیمی پی ده ریخت.

هه لبه ته نه و خو له لا که مبوننه ی دایکمان عائشه ش بووه، که ئاوا خوی کار به جی بهرزی کردو ته وه!

(۲) (أبو بکر) یش - خوا لی رازی بی - که (مسطح) هه رچه نده بوختان بو کچه که ی ده کات و نه ره چای خرمایه تی و نه هاوکاری و چاکه ی نه بووبه کر ناکات، بوی! به لام پاش فهرمایشتی خوا - عز وجل - له برپاره که ی په شیما ن ده بیته وه و چاوپوشی له هه مو شتی که ده کات بو رازی کردنی خوا!

نه وانه ی با سمان کردن کومه لیک روودای گرنه بوون له پیش جهنگی (نه حزاب) دا، که جهنگی (خندهق) یشی پی ده لئین.

چهند راستي يهك لهو نايهتانهى له كارساتى (بوختان) دا هاتنه خوار
ومرده گيرين لهوانه :-

۱ - تاقى كړنه وهى ههريهك له پيغه مېر ﷺ (أبو بكر) و خيژانى و (عائشة) و
هه لويستى شهر عيانه يان بهرانبه رى و تيكنه چوونى هاوسه نكيى (توازن) يان.

۲ - پاكيى و بى تاوانى نيشاندانى (عائشة) و (صفوان بن معطل) لهو مهسه له يه دا،
چونكه هه ناونرانى به هه لېه ستر او (إفك) نهوه ده گه يه نى.

۳ - داكو كيى كړدى مسولمانان له سهر پاراستنى شهره پو ناموسى يه كدى و گومانى
باش به يهك بردنيان.

۴ - نازده دكرانى ريځكه رانى نهو بوختان و نازاوه يه به دروزن و درو هه لېه ست.

۵ - پيوسته دركاندنى هه قسه و هه واليك له روى زانيارى و ليكو لېنه وه بى.

۶ - حه دهر كړدن له ههركه سيك شايسته ي بى، با هاوه ليش بيت.

۷ - قه دهغه كرانى بلاو كړنه وهى قسه ي فاحيشه و ناقولا له نيو مسولماناندا.

۸ - نهى كران له بهدواكه وتنى هه نگاوه كانى شهيتان كه نينسان بهره و هه لدير
ده بات.

۹ - ليبورذن و چاوپوشيى و دلگه وره يى له ناست خه تاباراندا

۱۰ - بهرگريى كړدى خواى پهروه دگار له بنده كانى خو ي و هه ره شه كړدى لهوانه ي
درو بوختانيان يو هه لده به ستن.

جهنگى نه حزاب (خه ندهق): -

خوا پشتيوان بى له چهند خالتيكى كورتو گوشراودا، باسى جهنگى نه حزاب ده كين:-

يه كه م: ناو و كاتى ږوودانى جهنگى نه حزاب :-

يهك/ نه م جهنگه دوو ناوى هه:-

(۱) **غزوة الاحزاب:** چونكه كومۀ ليك حيزب و خه لكي جياجياى مه ككهو ده ورو بهرى يه كيان گرت له دژى پيغه مبهري ﷺ و مسولمانان و هيرشيان كرده سهر (مه دينه)، وهك خواى بهر وه و دگار ده فهرموى: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (۲۲) الاحزاب.

(۲) **غزوة الخندق:** چونكه مسولمانان له و جهنگه دا، به فهرمانى پيغه مبهري ﷺ له سهر پيشنيارى (سلمان الفارسى) خه نده قيان له چهند شويينيكي ده وري شارى مه دينه دا ليډا، له نيوان خويان و سويى دوژمندا بوئه وهى دوژمن زه فهرمان پي نه با، كه نه و كار ه يه كه مين جار بووه مسولمانان بيكه، بگره له نيو گه لى عاره بدا شتيكى تازه و داهي تراو بووه.

دوو: ږوودانى جهنگى (نه حزاب) له مانگى شه ووالى سالى پيښجه مى كوچيدا بووه (۱).

دووهم: هوۍ پروودانی جهنگی نه‌حزاب: -

(ابن هشام)^(۱) له‌باره‌ی هوۍ پروودانی جهنگی (نه‌حزاب) وه‌گوټوویه‌تی: چه‌ند که‌سیک له‌ جووله‌که‌کانی (بنی النضیر) که به‌هوۍ په‌یمان شکنانیه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مه‌دینه‌ ده‌ریک‌ردن و به‌شیکیان چوونه‌ خه‌یبه‌رو له‌وۍ نیشته‌جۍ بوون و چه‌ند که‌سیکی دیکه له‌ سه‌رانی جووله‌که‌ی تیره‌ی (بنی وائل) له‌وانه: (سلام بن ابي الحقیق النضري وحیی بن أخطب النضري وکنانة بن ابي الحقیق النضري وهوذة بن قیس الوائلي وأبو عمار الوائلي) خه‌لکیان هاندا، وه‌ حزبه‌کانیان کوک‌رده‌وه له‌ دژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مسولمانان، نوینه‌ریان نارد بو لای قوره‌یشیه‌کان له‌ مه‌که‌و زور هانیاندان بو دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مسولمانان، که به‌یه‌که‌وه به‌سه‌ر (مه‌دینه‌) دا بده‌ن و موحه‌مه‌دو کو‌مه‌له‌که‌ی ریشه‌کیش بکه‌ن و ته‌رو وشکیان به‌یه‌که‌وه بسوټینن، وه‌ له‌و پرووداوه‌ دابو که‌ قوره‌یشیه‌کان له‌ جووله‌که‌کانیان پرسۍ^(۲): ئیوه‌ نه‌هلی کیتابن و زانیاری و ه‌حیی ناسماتان لایه که‌ ئیمه‌ لامان نیه، ئایا دینی ئیمه‌ چاک‌تره‌ یان دینی موحه‌مه‌د؟ نه‌وانیش گوتیان: بیگومان دینی ئیوه‌ باش‌تره‌!

نجا‌ خوی په‌روه‌ر‌دگار له‌وباره‌وه‌ ئم‌ ئایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خورۍ، که‌ ده‌فه‌رموۍ:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۚ﴾^(۵۱) **أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا** ﴿۵۲﴾ النساء، واته: ئایا سه‌رنجۍ نه‌وانه‌ ناده‌ی، که‌ شتی‌ک له‌ کتیبۍ خویان پی‌دراوه، ئیمان دینن به‌ جیبت (سه‌نه‌م) و طاغوت، وه‌ به‌نه‌وانه‌ی، که‌ کافرن ده‌لین: ئیوه‌ دینه‌که‌تان چاک‌تره‌ له‌ هی نه‌هلی ئیمان!...

(۱) (السيرة النبوية)، ج ۳، ص (۱۰۳-۱۰۴).

(۲) قوره‌یشیه‌کان جاریکی دی پیشت‌ریش ه‌مان پرس‌یاریان له‌ جوله‌که‌کان کرد، کاتیک چوون بو (یشرب) پیش کوچ‌کردنی مسولمانان بو نه‌وۍ.

که‌واته: هۆی پروودانی جه‌نگی (ئه‌حزاب) و هه‌لگیرسیڤنه‌ری ئاگره‌که‌ی جووله‌که‌کان بوون، که چوون موشریکه‌کانی مه‌که‌کیان هانداو هه‌لیاننان و به‌لینیشیان پیدان که پشتگیریان بکه‌ن دژی مسوڵمانان^(۱).

سی‌یه‌م: به‌شداربووانی به‌ره‌ی دوژمن له‌ جه‌نگی ئه‌حزابدا: -

به‌شداربووانی جه‌نگی ئه‌حزاب له‌ ئه‌هلی کوفر، ئه‌وانه‌ بوون^(۲):

(۱) له‌ باشووره‌وه‌ قوره‌یش و کینانه‌و هاوپه‌یمانیان له‌ خه‌لکی تیهامه‌، به‌ سه‌رکردایه‌تی (أبو سفیان) به‌ چوار هه‌زار که‌سه‌وه‌.

(۲) هۆزی (غطفان).

(۳) أ- تیره‌ی (فزاره‌) به‌ سه‌رکردایه‌تی (عیینه‌ بن حصن).

ب- تیره‌ی (مُرة) به‌ سه‌رکردایه‌تی (الحارث بن عوف).

ج- تیره‌ی (أشجع) به‌ سه‌رکردایه‌تی (مسعر بن رَحِیلة).

که‌واته: وێرایی قوره‌یش و هاوپه‌یمانه‌کانیان چوار هی‌زی دیکه‌ی موشریک له‌و جه‌نگه‌دا به‌شداربوون، جگه‌ له‌ جووله‌که‌کانی خه‌یه‌رو (بنی قریظه‌) که‌ له‌نی‌و مه‌دینه‌دا بوون، به‌لینیان دا‌بوو به‌ هه‌موو شی‌وه‌یه‌ک هاوکاریی موشریکه‌کان بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاوپه‌یمان بوون، ئه‌وانه‌ هه‌موویان کۆبوونه‌وه‌ و یه‌کیان گرت له‌ دژی مسوڵمانان و ئه‌وانه‌ ناویان لێ‌راوه‌ (الأحزاب) واته‌: حزبه‌کان ژماره‌یان وه‌ک (ابن هشام) باس ده‌کات، (ده‌هه‌زار) که‌س بووه‌و مسوڵمانانیش (سی‌ هه‌زار) که‌س بوون^(۳).

(۱) بروانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص (۳۰۰).

(۲) (السیره النبویه لابن هشام)، ج ۳، ص (۱۰۳-۱۰۴).

(۳) (السیره النبویه)، ج ۳، ص (۱۰۷).

چوارهم: خهندهق ليدان به پيشنځياري سهلماني فارسيي:-

بويه كه مين جار تاكتيكيك به كارهيټرا له جهنگي (نه حزب) دا، كه له ميټووي عاره باندا وينهي نه بوو، نه ویش بریتی بو له هه لکه نندنی خهندهق لهو شوینهی که پیده شته و دوژمن ده توانی لییه وه بیته نیو شار، وه نهو خهنده که ی که پیغه مبه ر ﷺ لیداو ه به ده وری هه موو شاری مه دینه دا نه بووه، به لکو ته نها لهو شوینه نه بووه که ده ستایی بووه و دوژمن توانیویه تی به سوارو پیاده لییه وه بیته نیو شار، وه له شوینه کانی دیکه ی وه ک چیاو گرده کاندا، هاوه لانی به ریژ (سه نگر) یان دروست کردوون و تیرهاویژیان لی داناون، خهنده ک لیدانیش له جهنگي (خندق) دا به پيشنځياري سهلمان بووه - خوا لیی پازی بی-، که هه ریه که له (الواقدي)^(۱) و (ابن سعد)^(۲) و (ابن هشام)^(۳) هیئاویانه ده لیئ: سهلمان گوتی: (یا رسول الله انا اذا كنا بأرض فارس وتخوفنا الخيل، خندقنا علينا فهل لك يا رسول الله ان نخندق؟ فأعجب رأي سلمان المسلمین)، واته: نهی پیغه مبه ری خوا ئیمه له ولاتی فارس کاتیك، که له سواره ی دوژمن ده ترساین، لهو شوینه وه که دوژمن ده توانی لییه وه بی خهنده کمان لیده دا، ثایا فرمانمان پی نا که ی خهنده کیک لیده دین؟! مسولمانان نهو پيشنځياري سهلمانیان پی چاک بوو، وه پیغه مبه ر ﷺ پيشنځياري که ی سهلمانی کرد به کردارو هه لسان به لیدانی نهو خهنده که.

دوای نهو پيشنځياري باشه ی (سلمان) به لیدانی خهنده ک وه ک (ابن هشام)^(۴) ده لی: کوچکه ران گوتیان: (سلمان مئا)، واته سهلمان له ئیمه یه، پشتیوانانیش گوتیان: (سلمان مئا) سهلمان له ئیمه یه، دوایی پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: {سلمان مئا اهل

(۱) مغازی الواقدي، ج ۲، ص (۴۴۴).

(۲) طبقات ابن اسعد، ج ۲، ص (۶۶).

(۳) السيرة النبوية، ج ۳، ص (۱۰۹).

(۴) بروانه: ج ۳، ص (۱۰۹)، وه بروانه: (البداية والنهاية)، ج ۴، ص (۱۲۱).

الیه، واته: سلمان له بنه مالیه ټیمه، جا وه که له سه چاوه کانی (سیره) دا
 ناماژه ی پیکراوه، نهو خه نده که به نه ندازه یه که قول بووه، که نه گونجی پر بکړیته وه،
 وه به نه ندازه یه کیش به رین بووه، که نه گونجی لیسه وه بازدری، هه روه ها باسی
 قولی و پانیسه که یان کردوه، که چند گه زیک بوون، وه نهو غه زایه دا پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله
 (عبدالله ابن ام مکتوم) ی له شاری مه دینه به جی هیشت به برا گه وره و مشور خور ^(۱).

پینجه م: نهو نایه تانه ی له باره ی خه نده که لی دانه وه هاتنه خواری: -

نهو خه نده کانه ی که نهو شه رده دا هه لکه نرون، هه مووی هه ر به پاچ و بیل و به
 ناره قه ی نیوچاوان و قوه تی شان و هیژوبازووی هاوه لان بووه، که به ته نکید کاریکی زور
 به زه همت و پروژیه کی زور گه و ره بووه، که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله خوشی له گه ل هاوه لانی
 به شداریی له هه لکه ندنی نهو خه نده کانه دا کردوه، وه به باسک (ذراع) پیواویانه و به ش
 به شیان کردوه و هه ر به شیه یان داو ته تیره و کومه لیک که هه ر که سه به شی خو ی
 هه لکه نی، هه ندیک له دل نه خوش و یمان لاوازه کان و مونافیه کانش له هه لکه ندنی
 خه نده که دا خو یان دزیوه ته وه و له و کاره خو یان بواردوه، خوای په روه ر دگارش
 له باره ی هه لویستی مسو لمانانی خاوه ن یمانانی راسته قینه و مسو لمانه دل
 نه خوشه کان و نهو مونافیه قانه وه که به وړا له ت خو یان به مسو لمان پیشان ده دا،

ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ
 جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمْ
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦١﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ
 بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونَكُم مِّنْكُمْ لَوْ أَذَاءً فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ

أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ النور، واتە: بېگومان ئىمانداران (مسولمانانى راستەقىنە) ئەوانەن، كە ئىمانيان بە خواو پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەيە وە ھەركاتىك لە خزمەت پېغەمبەردا بن بۆ ئىشىك كە مسولمانانى لەسەر كۆيىنە وە نارۆن (وئەو ئىشە بەجى ناھيلىن) ھەتاكو مۆلەت لە پېغەمبەر ﷺ وەردە گرن، (ئىنجا بە پېغەمبەر ﷺ دەفەرموئ) ئەوانەى كە مۆلەتت لى وەردە گرن ئىنجا دەپۆن وە ئىشو كارىكيان ھەيە جىبەجى دەكەن، ئەوانە بپروايان بەخواو بە پېغەمبەى خوا ھەيە، وە ھەركامىكيان مۆلەتتى لى وەرگرتى بۆ ھەندىك لە ئىشوکارەكانى مۆلەتتى بدە، بانگکردنى پېغەمبەر ﷺ بۆ يەكىكتان وەك بانگکردنى ھىندىكتان بۆ ھىندىكتان تەماشامەكەن (-دعاء - لىژەدا بەماناى بانگ كردن دى ئەك پارانەو) خوا ئەوانەتان دەزانى (دەناسى)، كە خو دەشارنەو وە خو لەيەك دەگرن يان خويان لەشت دەگرن بۆ ئەوەى ديار نەبن لە پېغەمبەر ﷺ و مسولمانان.

پاشان دەفەرموئ: با ئەوانەى، كە بىفەرمانى پېغەمبەر ﷺ دەكەن، بترسن كە فیتنە بەلایەكيان لە دونيادا تووش بى، ياخود لە دواپۆژدا تووشى عەزابو ئەشكەنجە بن، (ديارە مەبەستى ئەوانە بوو، كە ئىمانىكيان ھەبوو، بەلام ئىمانەكيان لاواز بوو، ئەگەرنا مونافىقەكان پېش ئەوەى لەسەر ئەو شتە گچكەو كەمانە عەزاب بدرىن، لەسەر ئەسلى (نىفاق) و كوفرەكەيان عەزابو سزا دەدرىن).

شەشەم: چەند موعجىزەيەك لە كاتى خەندەك لىداندا:-

بېگومان خواى پەرورەدگار چاكەو بەزەيى بىسنوورى ھەيە كاتىك، كە مسولمانان دەكەونە نارەحەتتايانەو وە تووشى گرفتارى دىن، ھىندىك كارئاسانيان بۆ دەكات، جا چ لەرپى ھەندىك ھۆكارەو بە، كە دەيانسازىن، چ بەبى ھۆكارىكى زانراو بى، وەك دەستەستانكەر (معجزة) يك بۆ پېغەمبەر (عليهم الصلاة والسلام) و، كە ياسادى (خارق العادة) يەو بە شىوەى ئاسايى بۆ خەلكى دىكە نيە، وە بۆ ئەھلى ئىمانىش بە كەرامەت لەقەلەم دەدرى، موعجىزەش ئەوەيە، كە خەلكى لە بەرامبەريدا

د هسته وستانه و تاييه تيشه به پيغه مبه رانه وه و که رانه تيش تاييه ته به نه هلی ته قواو دوستاني خوا وه.

(جابر بن عبدالله) يه کيک له و موعجزانه مان بو ده گيريتي وه و ده لئ: ^(۱) له و شوينه ی، که نیمه هه لمانده قه ند گه يشتینه شوينيکي ره ق که زور سه خت و به زه همت بو و بومان نه ده شکا، چوپينه لای پيغه مبه ر ^ﷺ و گوتمان نه ی پيغه مبه ري خوا! نه وه شوينيکي زور ره ق و سه خته، نازانين چون هه ليقه نين و ناشکري ليی بگوازينه وه!

پيغه مبه ر ^ﷺ فهرمووی: هه نديک تاوم بو يينن، تاوه که مان بو هيئاو دووعای به سهردا خویندو به سهر نه و شوينه ره قه ی داگرد، دوايي ده ستمان کرده وه به هه لکه ندن سویند به و که سه ی کردوويه تي به پيغه مبه ر نه و شوينه زور به ئاساني هه لکه تراو وه کو لميکي ليک هه لوه شاوه ی ليها ت.

موعجزه يه کی دی که (ابن هشام) ^(۲) بومان ده گيريتي وه نه وه يه که کچی (بشير بن سعد)، که خوشکي (نعمان بن بشير) ده لئ: يه کيک له روزه کاني خه نده ک هه لکه ندن دايکم هه ندي خورماي له کوشي کردم و پي گوتم: روله نه وانه به ره بو بابت و خالت (عبدالله بن رواحه) با ژه می نيوه رويه ی پي بکه ن، منيش رو يشتم و به لای پيغه مبه ردا ^ﷺ ره ت بووم، بانگي کردم و ليی پرسيم: روله نه وه چييه پي ته؟!

گوتم: خورمايه، دايکم پيدا نار دووم بو بابم و خالم بو نه وه ی نيوه رويه ی پي بکه ن! فهرمووی: بوم بينه.

منيش خورمايه کانم بو بردو نه ده ستي موباره کيم کردن، دوايي نه و نه سهر په رويه کی روکردن و دووعای به سهردا خویندو فهرمووی: مسولمانينه! هه مو وهرن ليی بخون، نه وه ی که نه سهر خه نده ک بوون و خه نده کيان ليده دا هه مو و هاتن، هه رکه سه

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۱۰۵).

(۲) هه مان سهرچاوه و بهرگو و لاپه ره.

به ئەندازە‌ی خۆ‌ی لێ‌ی خوارد، دوا‌یی خورما‌یه‌کان هه‌روه‌کو خۆ‌یان مابوونه‌وه، هیچ که‌میان نه‌کردبوو.

هه‌روه‌ها (ابن هشام) باس ده‌کات، که (جابر بن عبدالله) موعجیزه‌یه‌کی دیکه‌مان بو ده‌گیرێته‌وه ده‌لێ^(۱): ئیمه به‌رخۆ‌له‌یه‌کی گچکه‌مان هه‌بوو که قه‌له‌ویش نه‌بوو، به‌ هاوسه‌ریشم گوت: هیندیک جۆ‌ی بو هارپین و کردی به‌نان و به‌رخه‌که‌شم سه‌هرپ‌ری و بو پیغه‌مبه‌رمان ﷺ برژاند، کاتی ئیواره که پیغه‌مبه‌ر ﷺ (خه‌ندقی به‌جیه‌یشت تا‌کو ئیسرا‌حه‌ت بکات، پیم گوت که خواردنیکم بو ئاماده کردوه داوام لیکرد که بیته‌وه مائمان، به‌لام ده‌مویست به‌ته‌نیا بیته‌وه بو ئه‌وه‌ی خواردنه‌که به‌ش بکات، که پیم گوت، گوتی: باشه، یه‌کسه‌ر به‌یه‌کیکی گوت که بانگ بکا هاوه‌لان هه‌موویان بپن بو مائی (جابر)، ئه‌و هات و خه‌لکه‌که‌شی له‌گه‌ڵ هات، دانیش‌تو ئیمه‌ش خواردنه‌که‌مان هی‌نا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ (بسم الله) ی کردو داوای به‌ره‌که‌ت و پی‌زی له‌ خوا کرد، ئنجا ده‌ستی کرد به‌ خواردن و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵیشی بوون ده‌ستیان به‌ خواردن کرد، دوا‌ی ئه‌وانیش خه‌لکیکی دیکه که خه‌ریکی هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌قه‌که بوون هاتن و لێ‌یان خوارد، به‌و شیویه ئه‌و خواردنه که‌مه دوا‌ی دووعای پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌شی هه‌موو خه‌لکه‌که بوو، کومه‌ل کومه‌ل نانیان ده‌خواردو ده‌رۆ‌یشتن.

(سه‌لمانی فارسی)یش شتیکی دیکه‌مان بو ده‌گیرێته‌وه ده‌لێ: له‌کاتی‌کدا که خه‌نده‌کمان لێ‌ده‌دا، تووشی گاشه به‌ردیکی زۆر گه‌وره بووین، هه‌رچه‌نده پاچمان لێ‌ده‌دا لێ‌ی هه‌لده‌به‌زیه‌وه هه‌یچمان بو له‌گه‌ڵ نه‌ده‌کرا، بۆ‌یه سکا‌لامان برده لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌ویش ته‌شریفی هی‌ناو پاچ (کوین)ه‌که‌ی لێ‌ وه‌رگرت‌م و چۆ خوارێ، سێ جارن دایه‌وه‌شاندو سێ بلیسه‌ی لێ‌ به‌رزبووه، له‌گه‌ڵ هه‌ر بلیسه‌یه‌کدا ده‌یگوت (الله اکبر) دوا‌یی پرسیارم لیکرد، له‌باره‌ی ئه‌و بلیسانه‌وه، ئه‌ویش فه‌رمووی: بۆچی سه‌لمان تۆش

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، هه‌مان به‌رگ، ص(۱۰۵-۱۰۶).

بىننىت؟ گوتىم بەللى، ئەويىش فەرموۋى: بىلىسەى يەكەم (يەمەن)م لى دەركەوت، ئۆمەتى من ئەۋى دەگرن، ئە بىلىسەى دوۋەمدا شامو لاي پۇژئاوام لى دەركەوت (ناۋچەى پۇم)، كە ئەويىش دەگرن، ئە بىلىسەى سىيەمدا لاي پۇژھەلاتو ناۋچەى فارسىم لى دەركەوت، كە ئۆمەتى من ئەۋ سى شويىنە ئازاد دەكات، دوايى ھىندىك ئە دل نەخۇش و موناڧىقەكان دەيانگوت: موخەمەد وەعدەو بەللىنى كۆشكەكانى پۇم و فارسىمان پىدەدا، كەچى ئىمە ناۋىرىن بچىن دەست بە ئاۋ بگەيەنن!

بەلام بىگومان بەللىنەكانى پىغەمبەر ﷺ ھەمويان ھاتنە دى، بە پىچەوانەى ويست و بۇجوۋنى ناخەزانى ئىسلامەو^(۱).

ھەوتەم: سروود گوتنى ھاۋەلان لە كاتى خەندەق لىداندا:-

ھاۋەلانى پىغەمبەر ﷺ لە كاتى ھەلەكەندنى خەندەكدا سرووديان دەگوت، ھەروەك چۈن لە كاتى دروستكردنى مزگەۋتى پىغەمبەردا ﷺ شىعرو سرووديان گوتەو، يەككى ئەۋ سروودانەى، كە لە كاتى خەندەك لىدان گوتوۋيانە، ۋەك (بخاري)^(۲) ھىناۋىيەتى ئەۋە بوو، كە دەيانگوت:

اللهم لولا أنت ما اهتدينا	ولا تصدقنا ولا صلينا
فأنزلن سكينه علينا	وثبت الأقدام ان لاقينا
ان الألى قد بغوا علينا	وان أرادوا فتنة ايينا

ۋاتە: ئەى خوايە ئەگەر تۆ نەباي پىي راستمان نەدەگرت، ۋە خىرو چاكەو نوئىرمان نەدەكرد، ئارامىي بىرئىنە سەر دل و دەروونمان، ۋە پىيەكانمان بچەسپىنە ئەگەر بەرەنگارى دوزمن بوۋىنەۋە، ۋە ئەۋانە (ئەحزاب) دەيانەۋى دەستدرىژىيى بگەنە

(۱) ھەمان سەرچاۋەو بەرگەۋ لاپەرە.

(۲) صحيح البخاري: ۴۱۰۶.

سهرمان، نه گهر بیانېدوې له دینمان هه لگېرېنه وه ئیمه رازی نایینو بهرگریی له دینی خوځمان ده که یین.

جا له کاتیکدا که هاوې لآن به کورس شو سروود هیان ده گوتنه وه، پیغه مېریش ﷺ کوتایی نیوه دپړه کانی له گه لدا ده گوتنه وه (اهتدینا، صلینا...).

(انس بن مالک) - په زای خوای لیبې - ده لئ: پیغه مېریش ﷺ له هه لکه ندنی خنده قد، که بیني هاوې لانی ماندووو برسی بوو بوون، فهرمووی: **{اللهم إن العیش عیش الآخرة، فاغفر للأنصار والمهاجرة}**، واته: ئهی خوايه ژيان هه ژيانی رورژي دوايه، ده جا له پشتیوانانو کوچکه ران ببوره.

(انس) ده لئ: که پیغه مېریش ﷺ وایفه رموو، یارانیشی که خه ریکی خنده قد هه لکه ندن بوون، گوتیان:

نحن الذين بايعوا محمداً على الجهاد ما بقينا أبداً^(۱)

واته: ئیمین که په یمانمان به موخه مېد داوه له سهر جهنگو جهاد هه تا کو مایین.

وه (بخاري ومسلم)^(۲) هیئاویانه له (براء بن عازب) وه، که پیغه مېریش ﷺ خوځشی به شداریی له هه لکه ندنی خنده کدا کردوه: (کان رسول الله ﷺ يوم الأحزاب ينقل معنا التراب ولقد وارى التراب بيض بطنه)، واته: پیغه مېریش ﷺ خوا له رورژي ئه حزبا د گلی له گه ل ده گواستینه وه خو ل سپیټی سکی داپوشیوو.

(۱) صحيح البخاري باب غزوة الخندق: ۴۰۹۹

(۲) صحيح البخاري: ۴۱۰۶، ومسلم: ۴۶۴۶.

هه شته م: شکاندنی په یمان له لایه ن، (بني قريظة) هوه: -

(حُيَي بن أخطب)، که یه کيک بووه له جووله که کانی خه ییهر، ده چي بؤ مه دینه بؤ لای (کعب بن الأسد القرظي)، که سه رۆک تیره ی (بني قريظة) بوو، داوای لی ده کات که په یمان له گهل پیغه مبه ر ﷺ بشکیني، (کعب) یش ده لی: من تائستای بی په یمانیم له موحه ممد نه بینویه، (حُيَي بن أخطب) وازنا هیئی و زور داکوکی لی ده کاو ده لی هیژیکی زورمان کوکرد و ته وه و، نه گهر تۆ له گه لمان بی، به یه کجاریی ته پرو وشکیان پیکه وه ده سووتینینو، بنه بریان ده که یین، له کو تاییدا، قه ناعه ت به (کعب بن الأسد) دیني، که په یمان ه که ی بشکیني و هه لی یوه شینیتته وه، دیاره دوا ی ته وه ی (کعب) په یمان ه که ی له گهل پیغه مبه ردا ﷺ شکاند، مسولمانان زوریان پی ناخوش بوو، چونکه تا ته وکاته ش (بني قريظة) ههر به ره و پرو ی دوژمن بوون، ئیدی ته وه هه لویسته ی (کعب) وایکرد، که مسولمانان دوا ی ته مه له پشته وه ی خویشان ته مین نه بن، چونکه (بني قريظة) له پشته وه ی مه دینه بوون،^(۱) له وکاته دا بوو، که خوا ی په روه ردگار ته م نایه تانه ی ناردنه خوارئ، که ده فهرموئ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝٩ إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۝١٠ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝١١﴾ الأحزاب، به لام مسولمانان باوه ری ته وایان به خوا ی بالا ده ستیان هه بوو، وه ک خوا ی به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ

إِلَّا إِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ الأحزاب، واته: وه کاتیک بر واداران حیزبه کانیان بینن گوتیان: ئه مه ئه وه یه، که خواو پیغه مبه ره که ی به لئنیان پیدابووین، وه خواو پیغه مبه ره که ی راستیان کرد، وه ئه م مه سه له یه به س ئیمان و گه ردنکه چیی تیابندا زیاد کرد.

نویسه م: قسه کردن له گهل (بنی قریظه) دا: -

پیغه مبه ر^(۱) ﷺ، که بیستویه تی (بنی قریظه) په یمانیان شکاندوه، (سعد بن معاذ) سه روکی تیره ی ئه وسو (سعد بن عباده) که سه روکی تیره ی خه زره ج بووه هه ردو وکیانی ناردوه، بۆلای (بنی قریظه) سه باره ت به و په یمانه یان که له به ینیاندا هه بووه، به لām که چوونه لایان، بینیان هه لویستیان زور خراپه و (بنی قریظه) پییان گوتن: پیغه مبه ری خوا (رسول الله) کئیه؟! ئیمه هیچ په یمانیکمان له گهل موحه مه ددا نیه و چیتان له ده ستدئ بیکه ن!! ئیمه ش چیمان له ده ستبئ ده یکه یین، ئه وانیش ده چنه وه وه هه واله که ده به نه وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ به ره مز پیی ده لئین: ده لئین (عضل والقارة)، چونکه پیغه مبه ر ﷺ پیشتی پییان ده لئ: ئه گهر په یمانیان نه شکاندبوو به ده نگی به رز پیم بلئین به ئاشکرا، به لām ئه گهر په یمانیان شکاند بوو به هیما (رمز) پیم بلئین، ئه م قسه یه ش واته وه کو چۆن تیره ی (عضل والقارة) په یمانیان شکاندو هاوه لانیان شه هید کرد، ئه وانیش ئاوا په یمانیان شکاندوه، ئنجا، که ئه وه یان به پیغه مبه ر ﷺ گوت، فه رموی: {الله اکبر أبشروا یا معشر المسلمین}، واته: خوا گه وره تره له هه موو شتیک موژده تان لیبئ ئه ی کۆمه لئ مسولمانان.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، هه مان به رگو و لاپه ره.

دهیمه: ههولې پیغه مېهر ﷺ بو پیکهاتن (صلح) له گهل (غطفان) دا: -

پیغه مېهر ﷺ ههولیدا که هوزی (غطفان) له شهړه که دا بیلایه ن بکات، چونکه جگه له قورېش، نهوان گه وره ترین بهشی نهو سوپایه یان پیکده هیئا که هاتبونه سهر مه دینه، بو نهو مه به ستهش له گهل سهر کرده کانی (غطفان) دا که وته دانوستانو گفتوگو کردن، نهوان مهر جیان نهوه بوو، که له بهران بهر جهنگ نه کردن له گهل مسولمانان داو جیا بونه وه یان له قورېش، نیوهی بهروبوومی مه دینه یان بدریتي بوماوهی سالتیک، به لام پیغه مېهر ﷺ ناماده بوو سییه کی بهروبوومی مه دینه یان بداتی نهک نیوه، بهم شیوهیه په یمانه کیان نووسی بوو، به لام پیش نهوهی پیغه مېهر ﷺ نیمزای بکا، ههردوو (سعدی بانگ کردن، که گه وره ی نهوسو خه زره ج بوو، نهوانیش کوتیان: نهی پیغه مېهری خوا! ﷺ نایا نهوه خوا فرمانی پی کردووی، که هه رده بی جیبه جی بکه ی، یان مه به ستت بهر ژه ونندی نیمه یه؟! نهویش فهرمووی: مه به ستم ته نیا بهر ژه ونندی نیوه یه، چونکه هه موو عاره ب لیتان کو بونه وهو له یه که که وانه وه تیرتان تی ده گرن، پیم باش بوو هندی کیانتان له کول بکه مه وه، نهوانیش کوتیان: نهی پیغه مېهری خوا! ﷺ نیمه کاتی خو ی، که له سهر کوفرو شیرک بووین، نهوان ته ماعیان له بهروبوومو خورمای نیمه نه کردوه، به پاره، یان به میوانداری نه بی، بویه سویند به خوا جگه له شمشیر هیچیان ناده ینی، دوا ی نهوه ی، که خوا ی په روه ردگار نیمه ی بهو ی توو نیسلامه وه عزیز کردوه، پیغه مېهریش ﷺ فهرمووی: من له بهر بهر ژه ونندی نیوهم بوو، مادام له خوتان راده یینن لپی گهرین^(۱).

بهو شیوهیه نهو دانوستان (مفاوضه) ه سهری نه گرت.

لهو ړووداوه‌شوهو ته‌وه دهرده‌كه‌وې، كه دروسته له‌گه‌ل^۱ دوژمندا پي‌كهاتن (صلح) بكه‌وې و، ېړي‌ك ماليشي بدهيتي له پي‌ناو به‌رژه‌وه‌نديه‌كي گه‌وره‌تردا، كه له دوورخستن‌ه‌وي زيان‌يكي گه‌وره‌تردا، يان هينانه‌دي سوودينيكي چاكتردا خوې دهنويښي، به‌پي بنچينه‌ي شه‌رعبي: (دفع‌ اعظم‌ المفسدين، وجلب‌ اعظم‌ المنفعين)، واته: دوورخستن‌ه‌وي خراپه‌ي گه‌وره‌ترو، وده‌سته‌ي ناني به‌رژه‌وه‌ندي گه‌وره‌تر.

يازده‌يه‌م: كوشتني (عمرو بن عبد ود) پاش په‌رينه‌وه‌ي له‌ خنده‌ق: -

كومه‌لي‌ك له‌ سوي‌ي كافران له‌ شوينيكي ته‌سك له‌ خنده‌كه‌كه په‌رينه‌وه، كه (عمرو بن عبد ود) يشيان له‌نيو دابوو، (علي بن ابي طالب) -خوا ليي رازي بي-، بوي چوو بو ليكداني به‌ته‌نيا، كه جوړه شيوازيكي شه‌رگردني ته‌وه سهرده‌مه بووه، نه‌فر به‌ نه‌فر^(۱)، پي‌كه‌وه شه‌ريان كرده‌وه ه‌تروو كيشيان ه‌ر قورپيشي بوون، سهره‌نجام (علي) -خوا ليي رازي بي-، (عمرو بن عبد ود) ي كوشت، ه‌رچه‌نده له‌نيو قورپيشيه‌كاندا (عمرو) ئينسانيني نازو ليها‌تو ناسراو بوو^(۲).

دوازده‌يه‌م: مسولمانبووني (نعيم بن مسعود بن عامر الغطفاني): -

يه‌كيكي ديكه له‌و ړووداوانه‌ي، كه كاريگه‌ري ه‌ه‌بووه له‌وه‌دا، كه خواي په‌روه‌دگار د‌ه‌روويك بكا‌ته‌وه له‌ مسولمانان، له‌ جه‌نگي خنده‌قدا، بريتي بووه له‌ مسولمانبووني (نعيم بن مسعود بن عامر الغطفاني)، كه يه‌كيك بووه له‌ قسه به‌ده‌ستاني تي‌ره‌ي (غطفان)، كه ديته لاي پيغه‌مبه‌ر ﷺ پيي ده‌لي: ته‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا! من مسولمان بووم و قه‌ومه‌كه‌شم به‌ مسولمانبووني منيان نه‌زانيوه، فه‌رمانم پي بكه، چ فه‌رمانيكم پي ده‌كه‌ي ناوا ده‌كه‌م.

(۱) ه‌ر له‌شكرو نه‌فرپي‌كيان له‌نيو خوياندا ه‌ل‌ب‌زاردوه ه‌ردوو جه‌نگاوه‌ره ه‌ل‌ب‌زيراره‌وه چونه مه‌يداني جه‌نگه‌وه، تا يه‌كيان ته‌وه‌ي دي كوشتوه ته‌مه (مبارزه‌ي پيگوتراوه).

(۲) ه‌ه‌مان سهرچاوه‌و به‌رگ، ص(۱۰۹-۱۱۰).

پيغمبره ريش ﷺ ده فرموي: {اَلَمَّا اَنْتَ فِينَا رَجُلٌ وَاحِدٌ فَعَدَلْنَا عَنْكَ اَنْ اسْتَطَعْتَ، فَانَ الْحَرْبُ خُدْعَةٌ} (١)، واته: بېگومان تو يه ك كه سي، نه گهر شه ر بكه ي و بڼه سهنگهري ټيمه وه، به لام نه گهر ده تواني ريزي دوژمنو ناحه زه كانمان ليك بترازينه، چونكه (جهنگ بريته له فيل)، نجا (نعيم بن مسعود) كاريكي نه غامدا، كه سويي اسلام سوودي لي بيني و دلخواوي و دو به ره كي خسته ني و له شكري قور هيش و غه طه فان و جو و له كه كانه وه.

سهره تا ده چي ته لاي (بني قريظة) و پيان ده لي: ټوه چاك ده زانن، كه من دلسوز تانم، بويه شتيكتان پي ده ليم به لام بيشار نه وه و مهيدركينن، ده لين: باشه نايدركينن.

(نعيم) ده لي: قور هيشيه كان و غه طه فانيه كان و كه ټوه نين، ټوه خه لكی ئيره و مال و مندالتان لي رهيه، هوان بو جهنگ و دوژمنايه تي موحه مه د هاتوون و دوايي ده رونه وه و، هر ټوه به جي ده مينن و به ته نه ها ده ميننه وه، دوايي موحه ممه د و هاوه لاني توله تان لي ده ستينن، بويه پيشنيار ده كه م، كه داوايان لي بكه ن كومه ليك له سهر كرده كانيان به بارمه (رهن) لاي ټوه بن، بوته وه ي نه توانن رابكه و، ټوه به ته نيا بهي لنه وه!

هوانيش پيشنياره كه ي (نعيم) په سهند ده كه و ده لين: قسه كه ت زور جوانه!

دوايي ده چي بو لاي هركام له (قور هيش) و غه طه فانيه كان و پيان ده لي: وه كو بيستومه (بني قريظة) په شيمان بوونه وه له دژايه تي موحه ممه د و نارد وويانه بو لاي و به لينيان پيداوه خه لكيك له ټوه بگرن و ته تسليمي هوي بكه و بيانكوژن، جا نه گهر داوايان لي كردن، كه هينديك له سهراني ټوه بارمه بن لاي هوان، مه يانده ني، چونكه ته تسليمي موحه ممه ديان ده كه و ده كوژرينن، بوته وه ي له پاداشتي

ئەو كارەدا موخەمەد ئايان خۇش بى، ئەو قسەيەشم با نھيىنى بى و بيشارنەوہ كەسى دى نەيزانى، ديارە ھەركام لە (قورەيش) و غەطفەفان زۆر سوپاسى (نعيم) دەكەن و دەلئىن بەراستى تۆ پياويكى دلسۆزى!

ئىنجا رۆزى ھىرش كردنەكەيان شەمە دەبى، بۆيە قورەيشىيەكان و غەطفەفانىيەكان ھەوال بۆ (بنى قريظة) دەنيۆن و دەلئىن: دەبى رۆزى شەمە ھىرش بكەين!

ئەوانىش دەلئىن: ئيمە شەمە ناشكىنن (چونكە جوولەكەكان لە رۆژانى شەمەدا ھىچ ناكەن) وە ھەتاكو ھەندى كەسى بارمتەمان نەدەنى، ئيمە شەپ ناكەين، چونكە لەوانەيە ئيوە بەجيمان بەيلن و ئيمە بەتەنيا بميننەوہ.

قورەيشىيەكان و غەطفەفانىيەكان لەنيۆ خوياندا دەلئىن: ديارە بۆچونەكەى (نعيم بن مسعود) راست دەرچوو، بەو شيۆەيە لە يەكدى دەكەونە بىمتمانەيى و دوودلييەوہ، قورەيشىيەكان و غەطفەفانىيەكان بارمتە نادەنە (بنى قريظة) و ئەوانىش پشتيان بەردەدەن و لە جەنگەكە دەكيشنەوہ.

ئاوا (نعيم) توانى پەيوەندى نيۆان جوولەكەكان و قورەيشىيەكان تىكبداو ئەمەش بوو بە ھۆيەكى سەرەكى تىكشانى سوپاي قورەيشىيەكان و غەطفەفانىيەكان^(۱).

(۱) ھەمان سەرچاوەو بەرگ، ص(۱۱۱-۱۱۲).

سيزدهيمه: هه لکردنى بايه كى توندو دابه زينى فريشته كان بو يارمه تى مسولمانان :-

هوښه كى ديكه ي تيكشكانى دوژمن نهوه بوو كه بايه كى توند به فرمانى خوا هه لى كړد، هه موو بارگه و بنه ي تيكوهردان و چادرو خيوه ته كانى تيكدان وه فريشته كانيش به فرمانى خوا (جل شانه) ترسيان خسته نيو دلى دوژمن، وه ك خواى زال و توانا لهوباره وه ده فرمانوى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ عَليْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

﴿٩﴾ الأحزاب، واته: نهى بپروادارينه! چاكه ي خوا به سهر خواتانه وه يادبكه نه وه، كه سويابه ك هيرشى كرده سهرتان، ئيمه ش بايه كى توندو سهربازانيك كه نه تانده بينين ناردمانه سهريان، وه خوا به وهى كه دهيكه ن بينايه.

شايانى باسيشه، كه وه ك كتيبكه كانى سپره باس دهكهن نه و (با)يه به نه ندازه يه ك توند ده بى، كه ناتوانن ناگر بكه نه وه و چادر هه لېدهن، سهره پاي هيژى فريشته كان، كه ترسيكى زور ده خه نه دلى دوژمنانه وه و كاروباريان هه موو تيك ده چى و وره يان ده پروخى^(١).

چواردهيمه: هه ولدانى پيغه مېهر ﷺ بو زانينى بارودوخى دوژمن:-

ورده ورده پيزه كانى (احزاب) ليك هه لوه شان و هيژوپيژيان نه ماو وره يان پروخا، نه وه ش به هوى حيكه ت و دانايى پيغه مېهر ﷺ و نارامى و خوراگرى مسولمانانو هه لكه نرانى خه نده كه وه هه ول و تاكتيكى (نعيم) و هه لکردنى نه و بايه تونده و دابه زينى فريشته و ترس و بيم خرانه نيو دلى سويى دوژمنه وه، نه وانه هه موويان

هوکار بوون بۆ شکاندنې ئهو ئابلووقهيه، دوايي هيږي دوژمن شيرازهي دهپچري و (احزاب) دهکونه بيرکردنهوه و مشورخواردن بۆ بهجي هيشتن و ههلاتن، لهوکاته دا پيغمبر ﷺ سي جار به هاوهلاني دهفرموي، که يه کيکيان بچي و ههوالي دوژمني بۆ بيني، بۆ ئهوهي بزاني چي دهکهن و حاليان چونه؟ بهلام له بهرئيهوهي بايه که زور ساردو به هيږ دهبي و شهوه که تاريک و سامناک بووه، کهس ئامادهيي چووني نابي و سهره نجام پيغمبر ﷺ به (حذيفه بن اليمان) دهفرموي: (حذيفه) تو بچو، (حذيفه) دهلي: که چووم دوژمن وه زعيکي زور خراب و شپريان هه بوو و، به دهست متمانه بهيه کدي نه بوون و، باو سه رماو ترسهوه گيريان خوارد بوو، من لهوي بووم کهوتنه ته گيبرو گوتيان بهياني دهريين! دوايي (ابو سفيان) داکو کي کرد له سه ر روشتن^(۱).

بهو شيويه بارگو و بنهيان پيچايهوه و ههلاتن، خواي بالا دهستيش لهو بارهوه دهفرموي: ﴿وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ (احزاب، واته: خوا ئهوانهي که بي پروان به رغو قيني خويانهوه گيرانهوه، هيچ شتيکي باشيان دهست نه کهوت و زهرهريان بۆ له ئههلي ئيمان نه دراو خواش شهري له کول مسولمانان کردهوه، وه خوا به هيږو زاله

دواي ئهو جهنگه پيغمبر ﷺ فرموي: {الآن نغزوهم ولا يغزوننا ونحن نسير اليهم} رواه البخاري^(۲)، واته: له مهودوا ئيمه هيږش دهکينه سه ر ئهوان و، جاريکي دي ئهوان ناتوانن هيږش بکهنه سه ر ئيمه و، ئيمه بويان دهچين.

(۱) هه مان سه رچاوه، ص(۱۱۴-۱۱۵).

(۲) صحيح البخاري: ۴۱۱۰.

جه نگی (بنی قریظة)

(ابن هشام)^(۱) ده لای: ټو شهووی، که کافره کان (أحزاب) ئابلووقه ی مه دینه یان بهرداو روښتن، بو سبه ی نیوه پوکه ی جبریل علیه السلام هات بو لای پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پی پی گوت: ټایا ئیوه چه کتان داناوه؟

پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله پی پی فهرمووی: به لای!

(جبریل) گوتی: فرشته کان تا ئیستاش چه کیان دانه ناوه، منیش له سهر داوای ټهوان هاتمه وه لات، خوا فهرمانت پی ده کات، که ههر ئیستا بچی به ره و (بنی قریظة) (که تیره یه که بوون له سی تیره جووله که که ی مه دینه، که له ده ور به ری مه دینه دا مابوون) منیش ټه وه ده پوم و ترسیان ده خمه نیو دل و شوینه کانیان له بن پی ده لرزینم.

ننجا پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بو یان چوو، وه به هاوه لانی فهرموو: **{ لا یصلین احد العصر الا فی بنی قریظة ... }** رواه البخاری^(۲)، هیچ کامیکتان با نویژی عه سر، نه کا مه گهر له لای (بنی قریظة) بکریت، مه به ستی ټه وه بو په له بکه ن بو ټه وه ی کاتی که بکه نه ټه وئ که نویژی عه سر مابی له وئ بیکه ن.

(ابن أم مکتوم) یشی وه ک برا گه وره له مه دینه به جی هیشت، دیاره هه ندیک له هاوه لان نیوه پوکه ی فهرمانه که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله یان وه رگرت و نویژی عه سریان له ریگا کرد، هه ندیکی دیکه شیان روا له تی فهرمانه که یان وه رگرت و نویژی عه سریان نه کرد، تا گه یشتنه ټه وئ، که هیندیکیان دوی نویژی عیسا گه یشتنه ټه وئ و ټه وکات

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۳، ص (۱۱۵-۱۱۶)، وه (البخاري) به ژماره (۴۱۱۷) هیناویه تی.

(۲) صحيح البخاري: ۴۱۱۹.

نوښته کي ځان کړد، پيغه مبه ريش ﷺ ږه ځنهي له هيچ کاميان نه گرت، چونکه هريه کي ځان ديويکي فرمانه کي ځان جيبه جي کړدوه بهشي يه کي ځان ديوي نيوه وي فرمانه کي بهشي دووهميش رواله تي فرمانه کي، بهو شيويه کي لي تي گيشتون.

پيغه مبه ﷺ له گه له کومه ليک له کوچکه ران و پشتيوانان بهرې کيوت تا گيشته بيرېک له بيره کاني (قريظة) به ناوي (بئر انا)، دواتر سويي ئيسلام بهرې کيوت تا ژماره ځان گيشته (۳۰۰) سي هه زار کس، پيغه مبه ﷺ (۲۵) شهو ئابلو وقه ي قه لايه کانيدا، که (حبي بن اخطب) يش له وي ده بي، بوځوي مالي له (خبيهر) بووه، به لام نه و هک و هفايه ک بو (کعب بن الاسد) به وي، که پيما ني له گه له هه بو له وي ده مي ني ته وه، له ميانه ي نهو (۲۵) شهوي ئابلو وقه دراني (بني قريظة) دا (کعب بن الاسد) سي پي ځان له پيش قه ومه کي ځوي داده ني و پي ځان ده لي: وه ناگادارن مسولمانان د وره ځان گرتو يني، من يه کيک لهو سي پي ځانه تان ده ځمه پيش چاو يه کيکي هه لبريږن:

۱- با مسولمان بين، چونکه بومان دهرکه وتوه، که موحه مه د پيغه مبه ري خوايه راست ده کات و با ئيماني پي ځي نين.

۲- نه گهر مسولمان يش نابي با مال و مندا له کانمان هه موو بکوژيږن بو نه وي ده ستمان به تال بي ت، نه و کاته شه به ځوون ده کي ځي و شه ږ ده کي ځي، يان ئيمه موحه مه دو کومه له کي له بن دي ځي، دوايش مال و مندا له کان ده ست ده که وي ته وه، يان هه موومان ده کوژري ځي و هيچکه کس پاش ځومان به جي ناهي لي ن مهراق ي لي ځي ځي!

۳- نه گهر هيچ کام له وانه په سه ند ناکه ن با نه مشه و شه به ځوون بکي نه سه ر موحه مه دو ها و له لاني چونکه شه وي شه مه يه، نه و ان واده زانن که ئيمه شه مه ناشکي نين و شه ږ ناکه ځي، با ئي ستا هيرش بکي نه سه ريان، جا يان هه موويان ده فه وتي ځي يان ده مانفه وتي ځي، به لام ځه لکه کي هيچ کام لهو سي رايه په سه ند

ناکهن، ئه ویش لیبان توورِه ده بئو ده لئ ئیوه قهومیکی بی عه قلنو مادام به قسم ناکهن که یفی خوتانه.

دوایی (بنی قریظة) یه کیك دهنیرن بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ و داوای لیده کهن، که (أبو لبابة) یان بۆ بنیرئ بۆ ئه وه ی سه باره ت به وه زعی خویان راویژئ پی بکهن، (أبو لبابة) ش -خوا لیئ رازی بی- یه کیك بووه له پشتیوانه کان له هۆزی ئه وس، که پیشتر هاویه یمان بوون له گهل (بنی قریظة) دا، وه ک چون خه زره ج هاویه یمان بوون له گهل (بنی النضیر) دا، پیغه مبه ر ﷺ (أبو لبابة) دهنیرئ بۆ لایان، ئه وانیش لیئ ده پرسن: ئه ی (أبو لبابة) ئه وه موحه ممه د ئابلووقه ی داوین و ده لئ له سه ر حوکمی من دابه زن! جا ئایا ته سلیم بین یان نا؟!

ئه ویش ئامازه بۆ گهردنی ده کاو، ده لئ: سه رتان ده برئ، دوایی (أبو لبابة) بۆ خۆی ده گیریته وه و، ده لئ: هه ر له وئ بووم زانیم خیانه تم کردوه، ئنجا دوایی ده چیته مزگه وتئ و خۆی له کۆله که یه کی مزگه وت ده به ستیته وه، خوای په ره ردگاریش ئه م ئایه ته ی له وه باره وه نارد ه خواری، که ده فه رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۲۷) الانفال، واته: ئه ی ئه وان ه ی ئیماندارن! خیانه ت به خوا و پیغه مبه ری و به ئه مانه ته کانتان مه کهن، له کاتی کدا که ده زانن ئه وه خیانه ته، هیندی کیش ده لئین: ئایه تی ژماره (۱۰۲) ی سوړه تی (التوبة) به و بۆ نه یه وه هاتۆ ته خواری، که ده فه رموئ: ﴿وَعَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَءَاخِرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، دوای ئه وه ی (أبو لبابة) ماویه ک خۆی له و کۆله که یه ده به ستیته وه، خوای لیبوره تۆ به که ی دهنیریته خوار، ئنجا پیغه مبه ر ﷺ تۆ به وه رگیرانه که ی پیراده گی نه ئی و به ده سستی موباره کی (أبو لبابة) له کۆله که که ده کاته وه، ئه گه رنا بۆ ماوه ی شه ش رۆژان بۆ کاتی نویژه کان نه بووایه خۆی له کۆله که که ی نه ده کرده وه، وه سه ره نجام که (بنی قریظة) نا ئومی دبوون له شه رکردن و به رگریی کردن، رازی ده بن به وه ی که له سه ر

حوکمی پیغمبر ﷺ بینه خوارې، جا هندیك له خهلكي نهوس دهچن بؤ خرمهت پیغمبر ﷺ و دهلین: نهی پیغمبري خوا کاتیک (بني النضير) په یمانیان شکاند نهوانت به خهزرجیه کان به خشی، بویه داوات لی دهکین، که (بني قریظه) ش به نیمه ببه خشی و حوکمیکی وایان بؤ مهده له نیو بچن.

پیغمبریش ﷺ دهفرموی: ثایا رازی دهبن برا گه وره که تان (سعد بن معاذ) بکه م به وه کیلی خوم، نهو چ حوکمیکیدا پیی رازی بم؟! نهوانیش دهلین: به لی.

دوایی ده نیرئ (سعد بن معاذ) بی تو به برینداریی دهیېنن، که له جهنگی خه نده قدا تیریکي به قوئی که وتوه و ده ماره که ی بریوه، که (سعد) دئ، پیغمبر ﷺ به نه نصاریه کان دهفرموی: هه لسن بؤ گه وره که تان! {قوموا الی سیدکم} دوایی فرموی: نهی (سعد) نهوانه رازین، که تو حه که م بی و منیش رازیم. (سعد) ده لی: واته هه ر حوکمیك بدهم هه لئاوه شیتته و؟ دهفرموی: نه خیر.

(سعد) ده لی: حوکمی من نهوه یه: جهنگاوه رو شه رکه ره کانیاں بکوژن و مالو سامانه که شیان غه نیمه ت بی بؤ مسولمانان، وه ژنو منداله کانیشیان دیلی مسولمانان بن، پیغمبریش ﷺ دهفرموی: {قضیت بحکم الله} (۱)، واته: (حوکمت له به یندا کردن به حوکمی خوا)، دوی نهوه ی که قوئبه ستیان ده که نو ده یانه ییننه خوارې، نهوه ی که لیان مسولمان ده بی نایکوژن، به لام نهوانی دیکه هه موویان ده کوژن، که (ابن هشام) ده لی: ژماره یان له نیوان (۶۰۰ تا ۷۰۰) یان (۸۰۰ تا ۹۰۰) که س بووه، ته نه نافرته ی کیشیان لی ده کوژرئ، نهویش چونکه له کاتی نابلو و قه دانه که دا گاشه به ردیک به سه ر یه کیك له هاوه لانداه خاته خوارو شه هیدی

ده‌کات، بۆیه به‌تۆله‌ئو ئافره‌ته ده‌کوژنه‌وه، ئه‌گه‌رنا ئافره‌ته‌کانی دیکه‌یان هه‌موو به دیل ده‌گیرین، وه‌ک خوای تواناو زانا له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۳۱﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۲۷﴾ الأحزاب، واته: وه ئه‌وانه‌ی که پشتگیریان کردن {پشتگیری (أحزاب) یان کرد} له ئه‌هلی کیتاب (جووله‌که‌کان) خوا له قه‌لاکانیان هینانه خواری وه ترسی خستنه نیو دلو هه‌ندیکیانتان کوشت و هه‌ندیکیانتان لی به دیل گرتن، وه خوا سه‌رزه‌مین و مال و سامانی ئه‌وانی کرده میراتی ئیوه، وه سه‌رزه‌مینیکیش که ئیوه نه‌یگه‌یشتونئی (واته: ئه‌و سه‌رزه‌مینیه‌ی که خوا له‌مه‌و دوا ده‌یکاته غه‌نیمه‌ت بو مسوڵمانان) وه بیگومان خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانایه.

به‌م شیوه‌یه (بنی قریظه) له مه‌دینه ریشه‌کیش کران^(۱)، ئه‌و کۆمه‌له‌ خیانه‌تکاره‌ی که چه‌ندین جار به‌رنامه‌ی دوژمنایه‌تی و خراپه‌کاریان له دژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مسوڵمانان دارشت، له جه‌نگی (أحزاب) یشدا له ناسکترین کاتداو، ویستیان له پشته‌وه خه‌نجهری غه‌درو خیانه‌ت له ئیسلام و مسوڵمانان بوه‌شینن، جگه‌ له (بنی قریظه)، که پیاوه‌کانیان هه‌موو کوژران، (حُیّی بن الأخطب) گه‌وره‌ی جووله‌که‌کانی (بنی النضیر) یش، که له‌وکاته‌دا له‌لای ئه‌وان بوو، ئه‌ویش کوژرا، له ماوه‌ی ئابلووقه‌دانئ (بنو قریظه) دا یه‌کیک له مسوڵمانان به‌ناوی (خلاد بن سوید) کوژراو، یه‌کیکیش به‌ناوی (أبو سنان بن محصن) برای (عکاشه) وه‌فاتی کرد^(۲).

(۱) بره‌انه: (السیره النبویه لابن هشام)، ج ۳، ص ۱۱۵-۱۲۲.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌و به‌رگ، ص ۱۲۹.

چه‌ند روداو یکی گرنگ پیش سوئجی (حدیبیه):-

یه‌که‌م: بوونی (زینب) ی کچی (جحش) به هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ :-

له سه‌ره‌تاوه پیغه‌مبه‌ر ﷺ (زینب) ی داوا کردو خواستی بۆ (زید بن حارثه) که (زید) (مُتَبَنِّی) ی خوئی بوو، واته: کردبووی به کورپ خوئی و نهو شته‌ش پیش هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی له‌نیو گه‌لی عه‌ره‌بدا هه‌بووه، وه (عبدالله) ی برای و (زینب) که زانیان نهو داخوازییه بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیه‌و بۆ (زید) ه، پییان ناخۆش بوو، وه (زینب) گوتی: من ئافره‌تیکی قوره‌شیم و له (بنی هاشم) م کچه پووری پیغه‌مبه‌رم ﷺ تا خوای په‌ره‌ردگار ئه‌م نایه‌ته‌ی ناردنه‌خواری و فه‌رمووی: ^(۱) ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ ^(۳۶) الأحزاب، واته: هیچ پیاویکی ئیماندار (وه‌ک: عبدالله بن جحش) وه هیچ ئافره‌تیکی ئیماندار (وه‌ک: زینب بنت جحش) بۆیان نیه سه‌رپشک بن له به‌رامبه‌ر فه‌رمانی خوادا...، بۆیه که زانیان خوای کاربه‌جی نه‌وه‌ی فه‌رمووه، هه‌ردووکیان، (زینب) و (عبدالله) رازی بوون.

به‌و شیوه‌یه (زینب) بوو به هاوسه‌ری (زید)، به‌لام دوا‌یی زهینه‌ب هه‌میشه له‌گه‌ل زهید په‌یوه‌ندیان سارد بوو، چونکه زینه‌ب خوئی پی ئه‌و گه‌وره‌تر بوو و خوئی به‌سه‌ر زهیددا هه‌لده‌کی‌شاو، نه‌ویش سکا‌لای خوئی له‌وباره‌وه ده‌برده لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یگوت: نهو ئافره‌ته خۆم به‌سه‌ردا هه‌لده‌کی‌شی و خوئی پی ئه‌و من گه‌وره‌تره بۆیه

(۱) رواه الطبرانی عن قتادة، مسند صحيح، وأخرجه الطبري عن ابن عباس، برواه: (الباب النقول في أسباب النزول) للسيوطي، ص (۱۹۰).

به كه لكی يه كه نايهين و با ته لاقي بدهم و له يه كه جيايينه وه، پيغه مبهريش ﷺ دهيفه رموي: ته لاقي مده ده^(۱)، لهوباره وه خوی زاناو شاره زه دهفهرموي: ﴿وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ...﴾ ﴿٣٧﴾

الأحزاب، واته: كاتيك كه تو به و كه سته ده گوت، كه خوا چاكه ی له گه لدا كرده و تو ش چاكه ت به سه ريه وه هه بووه: هاوسه ركه ت لای خو ت به يله وه و پاريز له خوا بكه! دياره كه پيغه مبهريش ﷺ زهينه بي له زهيد ماره كرد، عاده تيكي عاره به كانی هه لوه شانده وه لوه يش لوه بوو نه گهر ثافره تيكي كه له تيره يه كي به رز بايه، رازی نه ده بوو ماره بكری و شوو بكا به پياويك كه له خو ی به نرم تری ده زانی، به لام به وه كه زهينه ب له زهيد ماره كرا، لوه عاده ته لبراو به به لگه يه كي ديكه كرده يی ئيسپات كرا كه له ئيسلامدا ئينسانه كان وه كو دانی شانه يه كسان و نه ته وه و ره چه لاه و رهنگو زمان و... هيچ ئيعتباريكيان نيه و به ريز ترين كهس لای خوا پاريز كار ترين يانه.

وه دواتر كه خوی كاره جي زهينه بي له پيغه مبهريش ﷺ ماره كرد، عاده تيكي ديكه ی عاره به كانی هه لوه شانده وه، كه بریتی بووه لوه ی نه گهر كه سيك كه سيكي ديكه ی كردبا به كورې خو ی و (تَبَنِّي) كردبايه، دوايي بوی نه بوو هاوسه رې لوه كه سه ی كه كرده يتي به كورې خو ی ماره بكاته وه، چونكه لوه كاته ده يانگوت لوه خيزانی كورې خو ی ماره كرده وه، كه دياره لوه ش له شه رعدا هيچ بنچينه يه كي نيه، چونكه كه سيكي بيگانه كراوه به كورې خو به بي به لگه ی شه رعيی، جا خوی زانا بو لوه ی لوه عاده ته هه لوه شينيتته وه، دواي ته لاقدرا نی زهينه ب له لايه ن زهیده وه و به سه رچوونی عیده دی، زهينه بي له پيغه مبهريش ﷺ ماره كرد، وه لوه ئايه ته ی ناره ده خورای كه ده فهرموي: ﴿... فَلَمَّا قُضِيَ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا...﴾ ﴿٣٧﴾

(۱) أخرجه الحاكم عن أنس، برواه: سهراوه ی پيشوو، ص(۱۹۱)، وه (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص(۱۰۹۱).

واته: کاتیک که زهید کاری پی‌نه‌ماو وازی لی‌هینا له‌تۆمان ماره کرده‌وه،
 حیکمه‌ته‌که‌شی ئه‌وه‌بووه، که ده‌فه‌رموی: ﴿... لَکَى لَا یَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ
 فِي زَوْجٍ أَدْعَايَهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا...﴾ (۳۷) الأحزاب، واته: بو ئه‌وه‌ی، که
 بروداران هیچ سه‌غله‌تییه‌کیان له‌سه‌ر نه‌بی، سه‌بارت به ماره‌کردنه‌وه‌ی هاوسه‌ری
 که‌سانیک که کردوویان به کوری خویان دوی ئه‌وه‌ی که ئه‌وان ده‌ستیان لی
 هه‌لده‌گرن وازیان لی‌دینن.

وه ئه‌وه‌ی له هه‌ندیک ته‌فسیرو سه‌رچاوه‌ی میژوویدا هاتوه، که گوایه پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ زهینه‌بی بینوه دلی پیداجووه، ئنجا فه‌رمویه‌تی: (سبحان مقلب القلوب)،
 ئه‌وه راست نیه‌وه هیچ ئه‌سل و ئه‌ساسی نیه، نه له رۆی سه‌نه‌ده‌وه نه ئه‌وه سیفه‌ته‌ش
 له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ه‌شیتته‌وه، ئنجا خوی په‌روه‌ردگاریش حیکمه‌ت و هۆیه‌که‌ی زۆر
 به رۆویی و به ئاشکرای باس‌کردوه دیاره خوا شه‌رمیش له‌که‌س ناکات و ئه‌گه‌ر
 وابوایه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ دلی به زهینه‌ب داچوبایه‌وه خوی زانا ده‌یفه‌رموو له‌به‌ر ئه‌وه
 هۆیه بوو که لی‌مان ماره بریوه.

به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر ئه‌وه به‌رزتر بووه، که خیانه‌ت بکاو دلی به ئافره‌تیکی
 دیکه‌ دابچی که له ژیر نیکاحی پیاویکی دیکه‌دایه، وه زهینه‌ب که کچه‌ پووری
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه، ئه‌وکاته‌ی که کچ بووه و پێشی خوش بووه شانازی‌شی پێوه
 کردوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیخوای و بیهینی، ئه‌ی بۆچی ئه‌و کاته دلی پیدانه‌چووه؟!
 بیگومان ئه‌وه راست نیه.

دیاره دوی ئه‌وه‌ی (زینب بنت جحش) به فه‌رمانی خوا بوو به هاوسه‌ری
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌میشه‌ شانازی به‌سه‌ر باقی هاوسه‌ره‌کانی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌ر

ﷺ دا ده كړدو ده يگوت: { زَوْجَكَنْ اَمَّا لَيْكُنْ زَوْجَكَنِ } الله تعالى من فوق سبع سموات^(۱)، واته: ئيوه كه سوكارتان له پيغه مبهري ماره كړدوون، به لام من خوا له سهرووي حوت ناسمانه وه له پيغه مبهري ماره بريوم، چونكه كه خواى زاناو توانا فهرمووى: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾ ټه وه ماره كړدن بووه پيويسى به ماره كړدن ديكه نه كړدوه.

دوهم: هاتنه خواره وې نايه تې (حجاب) :-

وشه ي (حجاب)، كه ئيستا زور كه س به ماناي پوښاكى نافرته تان به كاري ده يتي، ټه وه به كارهي نانيكي هه ليه، چونكه (حجاب) ياني (پرده) له قورثا نيشدا يه ك جار بهو شيويه به كارها توه بهو پرده يه ده گوتري، كه ده بو ايه خيژانه كاني پيغه مبهري ﷺ بيگر نه وه له پشت ټه وه پرده يه وه قسه له گه ل پيا وندا بكه ن، كه پيشت وانه بووه.

له (صحيح البخاري)^(۲) دا هاتوه، كه رُوَثِيكَ (عمر بن الخطاب) - خوا ليى رازى بى-، گوتى: ټه ي پيغه مبهري خوا چاك و خراب دينه ماله كه ته وه، ټه گهر فهرمان بكه ي به دايكاني برواداران (هاوسه ره به ريژه كانت) كه پرده بگر نه وه، وه له پشت پرده وه نه بى با قسه له گه ل پيا وندا نه كهن، (واته: چونكه پيشت مسولمانان كه مبونو و مسولمانى دانسته بوون، ئيستا خه لك پو ل پو ل دين مسولمان ده بن و چندين جو ريان تي دايه، نه زان، مونافيق... هتد، با ټه وانه خيژانه كاني تو نه بينن).

خواى كاريه جى ټه و باره وه ټه م نايه ته ي نارد ه خوار، كه ده فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظْرٍ إِنَّهُ

(۱) صحيح البخاري: ۷۴۲۰.

(۲) صحيح البخاري: ۴۰۲.

وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي آلَ النَّبِيِّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ... ﴿٥٣﴾ ﴿الاحزاب، ٥٣﴾
 ټوډی مه به ستمانه ټوډیه که ده فـرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا...﴾ واته: (هر کاتیک که شتيکتان له هاوسه راني پیغه مبهـر داوا کرد له پشت په رده وه لیان داوا بکن، ټوډه چاکتره بو دلی ټیوه دلی ټهوان)، له دواي هاتنه خواره وډی ټو ټایه ته، پیغه مبهـر ﷺ په رده ی له ماله کانی خویدا گرتو وه کهس بو ی نه بوو یه کسهـر بجیته ژوړی و نیو ماله کانی پیغه مبهـر ﷺ، به لکو ده بووايه له پشت په رده وه قسه له گهـل هاوسه ره به ریزه کانی پیغه مبهـر دا بکړی، ټو ټایه ته ش له وکاته دا هاته خواری که زهینه ب بو پیغه مبهـر ﷺ گوازيه وه.

سۍ په م: سه رييه ی (محمد بن مسلمة) :-

دواي ټوډی پیغه مبهـر ﷺ له جهنگي (ټهزاب) و (بني قريظة) دا سهـر که وتنی به ده ست هینا، ټوډه یه که مین (سریه) بوو که ناردی بو سهـر دوژمن، له (۱۰) ی مانگی (محرم) ی سالی (۶) ی کوچیدا به سهـر په رشتی (محمد بن مسلمة) به (۳۰) جهنگاوه رده وه، ناردی بو (قرطاء) له خاکی (نجد)، که گه شتنه شوینی مه به ست، به سهـر (بني قرطاء) یان دادا، که له هوژی (بني بکر بن کلاب) بو وړو سهـر نه جام (۱۰) که سیان لی کوشتن و مهـرو مالاتیکی زوړیشیان لی به غه نیمه ت گیراو ټهوانی دیکه یان هه لاتن.

وه له کاتی گه رانه ویهاندا (ثمامة بن أثال الحنفي) یان، که گه وږه ی (بني حنیفة) بوو به دیل گرت، له سهـر ده تاوه نه یانده ناسی، دواپی که بردیانه مه دینه وه یه کیک له پایه کانی مزگه وت به ستیانه وه، پیغه مبهـر ﷺ به لایدا تیپه ری و پیی فـرموو: ټی (ثمامة) چیت پیی؟

ئویش گوتی: چاکه‌م پییه، ئه‌گه‌ر بمکوژی خاوه‌ن خوینم هه‌یه، ئه‌گه‌ر به‌ره‌ه‌لداشم بکه‌ی ئه‌وه سوپاست ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر مال و سامانیشت ده‌وی بلای بتده‌می. دوو جاری دیکه پیغه‌مبه‌ر هه‌مان پرسپاری لیده‌کاو ئویش به‌هه‌مان شیوه وه‌لامی ده‌داته‌وه، دواپی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نازادی ده‌کات.

ئویش مسوولمان ده‌بی و به پیغه‌مبه‌ر ده‌لی: سویند به‌خوا له‌سه‌ر زه‌وی له هه‌موو که‌س زیاتر رقم له تو بوو، به‌لام ئیستا له‌سه‌ر پرووی زه‌وی که‌سم له تو خوشتر ناوی، له‌سه‌ر پرووی زه‌وی له هه‌موو شتیک زیاتر رقم له دینه‌که‌ت بوو، به‌لام ئیستا له هه‌موو دینیکم خوشتر ده‌وی^(١).

شایانی باسیشه‌ بویه (ثمامة) به‌ر له نازادکرانی ئیعلانی مسوولمانبوونی خوئی نه‌کرده، چونکه ویستویه‌تی وا نه‌یه‌ته به‌رچاو، که له‌ژیر فشاردا مسوولمان ده‌بی و نازادانه مسوولمان بیی.

چواره‌م: سه‌ریه‌ی (أبو عبیده بن الجراح) :-

یه‌کیکی دیکه له و رووداوانه ئه‌وه‌بوو، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ریه‌یه‌کی (٣٠٠) سی‌سه‌د که‌سی به فه‌رمانده‌یی (أبو عبیده بن الجراح) نارده که‌ناری ده‌ریای سوور، بو چاودیریکردنی کاروانه‌کانی قورپه‌یش، که ده‌چوون بو شام، (بخاری) ده‌گی‌ریته‌وه ده‌لی: که ده‌گه‌نه شوینی مه‌به‌ست، له ئه‌نجامی زور مانه‌وه‌یاندا له‌وی، خواردنیان لی ده‌بری و له‌برسان شپ‌رزه ده‌بن و هیچیان ده‌ست ناکه‌وی بیخون، بویه بریار ده‌ده‌ن که ولا‌خه‌کانیان سه‌ربهرن، به‌لام خوای به‌خشه‌ر له‌گه‌ل شه‌پوله‌کانی ده‌ریادا ژیانداریکی زور گه‌وره‌یان بو ده‌هینیتته که‌نار ده‌ریا، که له زمانی عاره‌بیدا پیی ده‌گوتری (عنبر)، له (٣٠٠) که‌سه بو ماوه‌یه‌ک له گوشتی ئه‌و ژیانداره ده‌خون و، که ده‌گه‌رینه‌وه هه‌ندی‌کیش له‌گه‌ل خویندا بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌به‌نه‌وه، ئویش له گوشته‌که‌ی ده‌خواو دواپی ده‌فه‌رموی: ئه‌وه رۆزیه‌که خوای په‌روه‌ردگار بو ئی‌وه‌ی

(١) صحیح البخاری: ٤٣٧٢، وه: (تاریخ الإسلام للذهبی، المغازی)، ص (٣٥١).

ناردوه، وه لهو چالاكويه دا هيچ كاروانيكې قورېشيه كانيان بهر ده ست ناكه وي او بهو شيويه ده گه رپته وه بو مه دينه^(١).

وه پيغه مېهر ﷺ ده باره ي (أبو عبيدة) ده فرموي: **{لكل أمة أمين، وأمين هذه الأمة أبو عبيدة بن الجراح}** رواه البخاري، واته: هه موو كو مه ليك ته مينداريكي هه يو ته مينداري ته م ئوممه ته ش (أبو عبيدة بن الجراح) ه.

پيښه م: سه رييه ي (عبدالرحمن بن عوف) بو (دومة الجندل):-

(الواقدي) ده گپ پته وه^(٢)، كه له مانگي شه عباني سالي شه شه مي كو چيدا پيغه مېهر ﷺ به (عبدالرحمن بن عوف) فرموي: **{تجهز فأني باعثك في سرية في يومك هذا أو من غد إن شاء الله}**، واته: خو ت سازېكه، چونكه من به سه رييه كه وه ته مړو يان به ياني ده تنيرم، بهو شيويه فرماني پيكر، كه به ري بكه وي بهر وه (دومة الجندل) به مه به ستي بانگ كرديان بو ئي سلام و ته نجامداني كاري سه ربازيش.

ئجا پيش ته وه ي (عبدالرحمن) بروا، پيغه مېهر ﷺ دا نيشاندو مي زره كه ي سه ري هه لوه شان دو، خو ي عه مامه يه كي ره شي له سه ري ناو، پي فرموي: **{أَغْزُ بِسْمِ اللَّهِ وفي سبيل الله فقاتل من كفر بالله لا تغل ولا تغدر ولا تقتل وليدًا}**.

ئيدي (عبدالرحمن) روشت تا گه يشته (دومة الجندل) و سې روژان له وي مايه وهو خه لكه كه ي بانگ كر بو ئي سلام و كه ميكيان مسولمان بوون، دواي گه رانه وه بو مه دينه.

دياره (عبدالرحمن) يه كي كه لهو (١٠) كه سه مژده ي به هشت پي دراوه كه و، له پياوani سه رته اي بانگه وازي ئي سلامه و، پا يه يه كي گرنگي سه رته اي كاري ئي سلامي بوو، كه له سه ر ده ستي (أبو بكر) ي صديق مسولمان بوو بوو.

(١) صحيح البخاري: ٤٣٦٢.

(٢) صحيح البخاري: ٤٣٨٢.

(٣) بروانه: (المغازي)، ج ٢، ص (٥٦٠-٥٦١).

شەشەم: غەزاي (بنى لحيان)؟-

دوای شىكانى دوژمن ئە شەپرى ئەحزابدا، مەسۇلمانان ئە قۇناغى بەرگىيەو
گواستىيانەو بۇ قۇناغى ھېرش كەردن، بۆيە كاتى ئەو ھاتبوو تۆلە ئە (بنى لحيان)
بەركىتەو، كە كاتى خۆى غەدرىكى گەورەيان ئە مەسۇلمانان كەربوو ئە (الرجيع)
دەكەسيان لى شەھىد كەربوون، بۆيە پىغەمبەر ﷺ بەخۆى و (۲۰۰) كەسەو ئە
مانگى (جمادي الأولى) سالى شەشەمى كۆچىدا بەرەو ئەو بەرپى كەوت و (ابن أم
مكتوم) ئە ئەدینە ئە شۆينى خۆى بەجى ھېشت، ئە سەرەتاو وای نیشاندا، كە
بەرەو باكوورى مەدینە دەروا، بۆئەو دوژمن ھەوالى چوونە سەريانى نەزانی،
ماوہىەك بەرەو باكوور پۆيشت، ئنجا پىرەو گۆرىو بەرەو باشور پى گرتەبەر.

پىغەمبەر ﷺ مەسۇلمانان نىزىكى شۆينى (بنى لحيان) بوونەو، بەلام پىش ئەو
بەگەنە سەريان شۆينى خۆيان چۆل كەردو ھەلاتن و پرويان كەردە چىكانى دەروبەر،
مەسۇلمانان دوو پۆژان ئە شۆينى ئەوان مانەو كەسيان دەست نەكەوت، دوایى
پىغەمبەر ﷺ خۆى و سوپاكەى بە مەبەستى ترساندىنى موشرىكەكان پۆيشت بەرەو
(واد عسفان)، ئەو دوو ئەسپ سواری بەرەو لای مەككە نارد، تەنیا بە مەبەستى
ترساندىنان و دەرخستنى توانای مەسۇلمانان، ئەوانىش پۆيشت، تا گەشستە (كراع
الغميم)، كە شۆينىكى نىزىك مەككەى، بەو پىيە مەبەستى پىغەمبەر ﷺ
لەترساندىنان ھاتە دىو، دوایى ھاوەلانى گەرانەو بۇ لای پىغەمبەر و دواترىش سوپای
ئىسلام سەربەرزانە بەرەو (مدینة) گەرانەو^(۱).

حه‌وته‌م: غه‌زای (ذي‌قرد)، يان (الغابه):-

دواى گه‌رانه‌وه‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ له غه‌زای (بني‌لحيان) بو مه‌دينه، (عينه بن حصن‌الفزاري)، که له هوږی (عطفان) بو، به‌خوی و (٤٠) که‌سه‌وه له (الغابه)، که شويڼيکه له نزيك مه‌دينه‌وه، به‌سه‌ر حوشتره‌کانی مسولمانان و نه‌وانه‌ی له‌ژير چاوډيري پيغه‌مبه‌ردا ده‌بن داده‌نو، (ذري‌کورې) (أبي‌ذر)، که لايان ده‌بي ده‌کوژنو خيژانه‌که‌شی، که له‌که‌لي ده‌بي به‌دیل ده‌گرنو، حوشتره‌کانيان به‌تالان ده‌بن، که (٢٠) حوشتر ده‌بن.

که پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و هه‌واله ده‌بيستی به‌پنج سه‌د که‌سه‌وه بويان ده‌چي و، (سعد بن عباد) ش به‌سي‌سه‌د که‌سه‌وه له هوږه‌که‌ی، له جي‌ی خوی به‌جي ده‌هيلى له مه‌دينه، بو پاريزگاريی.

له شاخيک له (ذي‌قرد)، پيغه‌مبه‌رو سوپاکه‌ی ده‌گه‌نه دوژمن و خه‌لکيکيان لي ده‌کوژنو، حوشتره‌کانيش ده‌ستيڼه‌وه له‌که‌ل خيژانی (ذر)، که گرتبوويان نه‌ویش نازاد ده‌که‌ن.

وه (سلمه بن الاكوع) نه‌و جه‌نگه‌دا ده‌وريکی بالای بينی، نه‌وه‌بوو پيش نه‌وه‌ی سوپای پيغه‌مبه‌ر ﷺ بگاته دوژمن، نه‌و به‌ته‌نيا دوايان ده‌که‌وي و قوناغ به‌قوناغ تيريان تي ده‌گرئ و هيڼديک له حوشتره‌کانيان پي به‌جي ده‌هيلى.

خيژانی (ذر) ش، که نازاد کړا به‌سواری حوشتریک، که هی پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بي ده‌يه‌نه‌وه بو مه‌دينه، به‌لام له‌ريگا له‌سه‌ر خوی نه‌زر ده‌کا، که نه‌گه‌ر خوا رزگاري بکاتو به‌سه‌لامه‌تي بگاته‌وه، نه‌و حوشتره‌ی سواری بووه سه‌ري بری، نه‌و هه‌واله ده‌گاته‌وه پيغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ویش ده‌فهرموئ: **{بَسْمَا جَزِيَّتِهَا}**، واته: پاداشتيکی خراپت دايه‌وه، واته: نه‌و حوشتره‌ی سواری بووی و نه‌جاتی داوی له دوژمن، پاداشته‌که‌ی نه‌وه‌يه سه‌ر بېري؟ دوايي فه‌رموئ: **{لَا نَذْرَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا فِي مَا لَا تَمْلِكُنْ}**، واته: نه‌زر نيه له بي‌فه‌رمانی خوا، وه له شتيکدا که خاوه‌نی نه‌بی،

واته: بوى نيه نه زړه كه بكات، چونكه خوشتره كه هى خوې نيه، پيغمبر ﷺ له غه زايه (٥) شهوى پيچون، وه هم غه زايه يه كيكه له گه وره ترين غه زايه كاني كه پيغمبر ﷺ بوخوې سهر كړايه تى كړدوه بو ته مې كړدى نه يارانى له عه ربه ده شته كييه كاني نه جد دواى جهنگى (خندهك) و (بنى قريظة) ^(١).

هشتم: كوشتنى (سلام بن ابي الحقيق) :-

(سلام بن ابي الحقيق)، كه (أبو رافع عبدالله بن ابي الحقيق) يشيان پيگوتوه، له جووله كه كاني (بنى النضير) بووه له خه يهر دانېشته وه، يه كيك بووه له وانهى، كه زور دژايه تى پيغمبر مېرى كړدوه، له كوكړدنه وهى سويى ته حزابدا بوهر مه دينه دورى بالاى هه بووه، بويه پيغمبر ﷺ به سهر پهر شتى (عبدالله بن عتيك) چهنه پياوړكى له پشتيوانان نارده سهرى له (خه يهر)، كه بريتى بوون له پيچ كه سه: (عبدالله بن عتيك) ومسعود بن سنان وعبدالله بن أنيس وأبو قتادة الحارث بن ربعي وخزاعي بن أسود)، كه ههر پيچيان له تيرهى (خه زره ج) بوون.

پيغمبر ﷺ فهرمانى پيكردن به كوشتنى (سلام بن ابي الحقيق)، وه له كار هدا ده ست بياريزن له كوشتنى مندالو ثافره تان، سهره نجام شو چه ند كه سه توانيان خو بگه يه ننه شويى (سلام بن ابي الحقيق) و بېكوژن و، كار هه يان نه نجامداو گه رانه وه مه دينه ^(٢).

دياره تيرهى له وس پيشتتر توانبوويان (كعب بن الأشرف) بكوژن، بويه (خه زره جيهه كان) گوتيان نابى (تهوسيهه كان) پيشمان بكه ونه وه، بهو شيويه له وانېش توانيان سهر يكي ديكه خيانه تكارى جووله كه (سلام بن الحقيق) بكوژن.

(١) هه مان سهر جاوه و بهرگ، ص (١٤٤-١٤٧)، وه پروانه: (عيون الأثر) ابن سيد الناس، ج ٢، ص (٧٢-٧٣).

(٢) (السيرة النبوية لابن هشام) ج ٣، ص (١٣٩-١٤١)، وصحيح البخاري: ٤٠٣٨ - ٤٠٣٩.

نۆبەم: سەرىيەى (كرز بن جابر الفهري):-

پېغمبەر ﷺ ئە مانگى (شوال)ى سالى شەشەمى كۆچىدا، سەرىيەىكى بە
فەرماندەيى (كرز بن جابر الفهري) ناردە سەر ھۆزى (عكل) و (عرينة)، كە ئەوانە
ئە سەرەتاوہ لای پېغمبەر ﷺ خۆيان بە مسوئلمان نیشانداو گوتيان: ئەى
پېغمبەرى خوا! ئىمە دوو تىرەى دەشتەكەين، مسوئلمان بووين و ھاتووين بۆ لای تو
بەلام ئىمە بەژيانى نىو شارەوہ پانەھاتووين و ئەگەر بىيىن بۆ ئىرە (مەدىنە)
ھەموومان نەخۇش دەبين، بۆيە داوات لى دەكەين كە چەند حوشترىكىمان بەدەيتى
بۆئەوہى ئەگەل خۇماندا بيانبەين، ئەوئ ئەلای خۇمان بەخۆيان بکەين،
پېغمبەرىش ﷺ چەند حوشترىكىان تەسليم دەكات و شوانىكىشيان ئەگەل دەنیرى،
وہ دەفەرموئ: شىرەكەشيان بخۆن و خۇشتان بە مېزەكەيان دەرمان بکەن(*)، بەلام
دوای ئەوہى كە پېغمبەر ﷺ حوشترەكانيان تەسليم دەكات و ئە مەدىنە دوور
دەكەنەوہ، ئەوان شوانەكە دەكوژن و جەستەكەشى دەشيوينىن، بە شىوہىەكى زۆر
ناشیرين ھەردوو چاوى دەكوژن و ھەردوو دەست و پىئ دەبىرن و لەبەر تاوپی دادەنن،
پېغمبەر ﷺ كە ئەوہ دەبىستىتەوہ، ئەو سەرىيەى (كرز بن جابر)يان بۆ دەنیرى،
ئەوانىش بە داويان دەكەون و دەيانگرن، وە دىانەيتنەوہ لای پېغمبەر ﷺ
پېغمبەر ﷺ ئىسلاميان لەسەر پادەنوئىئ و داويان لى دەكات كە مسوئلمان
بن، بەلام داواكەى پېغمبەر ﷺ رەت دەكەنەوہ و مسوئلمان نابن، بۆيە پېغمبەر
ﷺ ئە تۆلەى ئەو كەردەوہ نابەجىيەدا كە كر دوويانە، سزايەكيان دەدا كە ھىچ كەسى
بەو شىوہىە سزا نەداوہ: فەرمان دەكات كە چاوەكانيان بكوژن و ھەردوو دەستيان و
پىيان بىرن، وە لەبەر تاويان دانن تا دەمرن^(۱)، ديارە وەكو تۆلە (قصاص) ئەمە

(*) مېزى حوشتر وەكو دەرمان بەكار دەھيتىئ، بۆ چارەسەر كەردنى ھەندى نەخۇشى پىست.

(۱) رواه البخاري ومسلم، پروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص(۳۷۳-۳۷۴)،

وہ پروانه: (سبيل الهدى والرشاد) للشامي، ج، ۶، ص(۱۸۱-۱۹۰).

دهکات، چونکه نهوان شوانه که بیان بهو شیوهیه کوشتوه، نهک وه کو شیواندن، وه خوای دادگر بهو بونهیه وه ههردوو نایه تی: (۳۴ و ۳۳) ی له سووړه تی (المائدة) نارده خواری، که ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا جَزَأُاَ الَّذِيْنَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ حِزْبِي فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۳۳) إِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ﴾ (۳۴) واته: بیگومان سزای نهو که سانهی که دژایه تی خواو پیغه مېرهی خواده کهن وه دهیانه وی ناشوبو نالوژی له زهیدا بلاوبکه نه وه، نهو هیه که یان بکوژرین یان بکوژرین وه ههلبواسرین، یاخود دهستی راست و پیی چه بیان بپرډرئ، یاخود له ولات دهر بکرین و دورو بخړینه وه ئا نهو ریسواییه که بویان له دنیاداو له دواړوژیش سزایه کی مه زنیان هیه... بیجگه له وانهی که بهر له وهی بهر دهستیان بکهن په شیمان ده بنه وه، نهو بزنان که خوا بهر انبهریان لیبوردهی به به زهیه.

دیاره زانایانی ئیسلام باسیان کردوه، که چوڼ چوڼی نهو چوار سزایه یان به سهردا ده چه سپی: نه گهر ته نیا خه لکیان کوشتبی ده بی بکوژرین، به لام نه گهر خه لکیان کوشتبی و نه تکیشیان کردبن و لاشه شیان شیواندن، ده بی بکوژرین و ههلبواسرین، وه نه گهر خه لکیان کوشتبی و مالیشیان بردبی، ده بی دهستی و پیی چه بیان بپرډرئ، وه نه گهر خه لکیان ترساندبی، ده بی له ولات دهر بکرین و دورو بخړینه وه، هه چه نده هندیک له زانایان له باره ی چوڼیه تی جیبه جی کردنی نهو چوار سزایه وه رای جیاوازیان هیه، به لام گرنگ نهو هیه نهو چوار سزایه یان به سهردا ده چه سپیترین، وه بویه پیغه مېره ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} نه وانهی و سزا داوه له بهر چه ند هوکاریک:

- (۱) چونکه شوانه که بیان کوشتبو به شیوهیه کی درندانو لاشه که بیان شیواندبو.
- (۲) له بهر نه وهی له دین هه لکه راونه وه، چونکه نهوان خوایان به مسولمان نیشاندا.

٣) له سونگه ي نه ووهه، كه ويستبو ويان فيل له پيغه مبهري ﷺ بكن.

٤) يو نه ووي خلكي ديكه ش فير نه بې، به درو مسولمان ببنو، دوايي زهره له ئيسلام و مسولمانان بدن.

پيغه مبهري خوا ﷺ سزايه كي واي داوون، كه خلكيكي ديكه ي پيوه ته مبي بي، بهو شيويه ده بي هه موو ره هنده كاني نهو به سه رهات و سزادانه ي پيغه مبهري ﷺ له بهر چاو بگريو ليكبد هينه وه، نه گه رنا شتيكي زور سه يرو قورسه پيغه مبهري ﷺ فرمان بكا بهو شيويه سزا بدرين! به لام كاتيكي خراپه كاريي و زولم سته مي نه وان ده ينيرو حال و وه زعي مسولمانان يش ده خينه پيشچاو، بومان دهرده كوي كه نه وان ده ستيپيشخه ر بوون و تاوانيان كرده و هه لويستي پيغه مبهريش ﷺ و هك تولو و هه لامدانه وه بووه و يو نه ووي كه ساني ديكه ش پي ته مبي بنو كه سي ديكه جوړه ت نه كات له بهر انبه ر چا كه ي ئيسلام و مسولمانان دا خراپه بكات و، چاكيي مسولمانان يو خراپه كرده ئيستغالل بكات!

صوّلحی حوده یبیه

به پړزان!

خوا یاربې له چهند خالیکې کورت و گوشراودا باسی صوّلحی حوده یبیه ده کهین:

یه کهم: صوّلحی حوده یبیه ریکه وتننامه یه ک بوو له نیوان پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که فرماندهی مسولمانان بوو، وه نویته ری قورپه یبیه کان (سهیل بن عمرو) دا، وه له شویئیک نهو ریکه وتننامه یه مؤر، کرا که پیی ده گوترا (الحدییه)، که ده که ویتته نیوان مه که وه مه دینه وه له وه وه ناوی لیئرا (صلح الحدییه)، ناشت وایی حوده یبیه.

دو وهم: له مانگی (ذو القعدة) ی سالی (۶) ی کوچیدا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوی و (۱۴۰۰) له هاوه لانی به ره وه مه که به ری که وتن به نیازی (عومره) کردن، وه ئیحرامیان بو عومره به ست بوئ وه ی خه لکی بزائن که مه به ستیان شه ر نیه، وه قوربانیشیان له گه ل خویاندا برد^(۱).

سی یه م: کاتیک، که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نهو هاوه له به پړزانه ی که له خزمه تیدا بوون، ده گه نه (عسفان) که ناوچه یه که له نزیکی مه که، قورپه یبیه کان (بشر بن سفیان الکعبی) دهنیرن، وه بریارده ده ن که به هیچ شیویه نه هیلن مسولمانان بچنه نیو مه که وه وه عومره بکن، پیغه مبه ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموی: {یا وبع قریش! لقد اکلتهم الحرب ماذا علیهم لو خلوا بینی و بین سائر العرب فان هم اصابونی کان الذی ارادوا، وان اظهرنی الله علیهم دخلوا فی الاسلام

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۱۶۲-۱۶۳).

وافرين، وان لم يفعلوا، قاتلوا وبهم قوة...^(۱)، واته: قورپه‌يش بې‌قه‌زېن، جه‌نگ خواردنې (له‌نيوې بردن) چ ده‌بې، نه‌گه‌ر له‌من و له باقی عاره‌بان بگه‌رېن، نه‌گه‌ر به‌سهرمدا زال بوون ئاواتيان هاتوته دی، نه‌گه‌ر خوا سهرېخستم نه‌وه به‌هېزو پېژه‌وه دېنه نيو ئيسلامه‌وه، نه‌گه‌ر ده‌شيانه‌وې مسولمان نه‌بن، با جه‌نگم له‌گه‌لدا بگه‌ن له کاتیکدا، که هېزو پېژيکيان به به‌ره‌وه ماوه.

دياره پيغه‌مبه‌ر ﷺ لهو فهرمايشته‌يدا مه‌به‌ستی نه‌وه‌بووه، که ده‌باويه قورپه‌يش چيديکه شه‌ر به مسولمانان نه‌فروشن.

چواره‌م: پيغه‌مبه‌ر ﷺ بوته‌وه‌ی تووشی جه‌نگ نه‌بې له‌گه‌ل سوپای قورپه‌يشييه‌کاندا که به‌ره‌و رووی هاتوون و ده‌يانه‌وې به‌ره‌نگاری بېنه‌وه، ده‌پرسې: کي هه‌يه به‌رپيه‌کی دیکه‌ی جيا لهو رپيه سهره‌کيه بزاني، که ده‌چې بو مه‌ککه، کابريه‌ک له (بني اسلم) گوتی: من به‌رپيه‌ک ده‌زانم، رپيه‌کی سه‌خته‌و به شاخ و گردو ته‌پولکه‌دا ده‌روا، داوی نه‌وه‌ی پيغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی، ماوه‌يه‌ک بهو رپيه‌دا ده‌روون و زور ده‌رووی سه‌خت ده‌برن و رپيه سه‌خته‌که ته‌واو ده‌کهن، پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هاوه‌لانی ده‌فهرموئ: **{قولوا نستغفر الله ونوب اليه}**، واته: (بليين: داوی ليبوردن له خوا داوا ده‌کهن و بو لای وی ده‌گه‌ريينه‌وه) هاوه‌لان فرمانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ جيبه‌جې ده‌کهن و واده‌لين، پاشان پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموئ: **{والله انها للحطة التي عرضت على بني اسرائيل فلم يقولوها}**^(۲)، واته: {سویند به خوا نه‌وه‌ی، که ئيس‌تا جيبه‌جې‌تان کرد (نه‌وه که گوتم بليين، داوی ليبوردن له خوا ده‌کهن و بو لای نه‌ویش ده‌گه‌ريينه‌وه) و واتانگوت، نه‌وه هه‌مان (حطه‌يه)، واته: داوی ليبوردن له خواکردن)، که به (بني اسرائيل) گوترا بيلين، به‌لام نه‌يانگوت}، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئ: **{وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ}**

(۱) هه‌مان سهرچاوه، ج ۳، ص (۱۶۳).

(۲) هه‌مان سهرچاوه و به‌رگو و لاپه‌ره.

فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْاَبَابَ سُبْحَدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ البقرة، واته: وه كاتيك پیمان گوتن، به کړنوش بردوویی بچنه نیو ټهو ښاره وهو بلین (حطه) واته خوايه گوناچه کانمان لیډابوه ریڼه...، به لām (بني اسرائيل) ټهو وشه یان گوړی و به گالته پی کړدنه وه وشه یه کی دیکه یان به کاره ینا.

پیڼجه م: ټنجا پیغه مبه ر ﷺ ویستی دو باره ری بگریڼه بهر بهر وه مه ککه بویه سواری خوشتره که ی بړه که نازناوی (قصواء) بوو، به لām خوشتره که ی یه خ بوو ری دانه گرت، هاوه لانی به ریژ گوتیان: (خلات الناقة)، واته: (خوشتره که جه نه ی گرت) پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: {ما خلأت وما هو لها بخلق ولکن حبسها حابس الفیل عن مکه} ^(۱)، واته: ټهو خوشتره ی من جه نه ی نه گرت وهو فیږی جه نه گرتیش نیه، به لām ټهو ی که کاتی خوی ری ی له فیله کان گرت، بچنه مه ککه وه هر ټهو ری ټهو خوشتره ی من گرت وهو ناهیل ی بچینه نیو مه ککه، واته: خوی په روه ردگار ناهیل ی، ټنجا ټهو شوینه ماویه ک مانه وه، به لām ټهو شوینه دیمه کارو بی ټاو بوو، وه ټهو ټاوه ی که پیشیان بوو ته و او بوو، بویه هاوه لانی به ریژی تینیان بو هات، له دوا پیدا چوون بو خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ گوتیان: هیچ ټاومان پی نه ماوه، وه نازانین چی بکه یین؟ ټه ویش تیری کی له تیردانه که ی دهره یناو دای به یه کی که له هاوه لانی و پی فهرموو: بچو له یه کی که ټهو چالانه دا بیچه قینه، دوی ټه وه ی لی وهر گرت و تیره که ی له وی چه قاند، سه رچاوه یه ک ټوی لی پیدا بوو، هه موو سوپاکه ټایان لی خواره وهو کونده کانیان لی پرکرد، که ټه وه ش یه کی که له موعجیزه کانی پیغه مبه ر ﷺ ^(۲).

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۳، ص (۱۹۸).

(۲) هه مان سه رچاوه وهرگ، ص (۱۶۳-۱۶۴).

شەشەم: پاشان قورەيش دەستيان کرد بە ناردنى چەند وەفدیک بە مەبەستى تىگەيشت لە نياز و مەبەستى پيڭەمبەر ﷺ :-

أ- يەكەم وەفد، كە ناردیان لە تيرەى (خزاعە) بە سەرۆكايەتى (بديل بن ورقاء) بوو، كە دەچى بۆ لای پيڭەمبەر ﷺ دەلى: ئەى موحەممەد! بۆچى هاتوى؟! ئەو ویش دەفەرموى: وەك چۆن بۆخۆتان دەبينن، ئىحراممان بەستەو مەرو حوشترمان پيڭەمبەر ﷺ (عومرە) بكەين، وە چەكى جەنگيشمان پيڭەمبەر ﷺ (بديل) ویش دەگەرپيڭەمبەر ﷺ هەواڵ بۆ قورەيشىيەكان دەباتەو و پيڭەمبەر ﷺ موحەممەد بۆ جەنگ و شەڕ نەهاتەو، بەئكو بۆ (عومرە) هاتە (١).

ب- دوايى (مكز بن حفص) دەنيڤن بۆ لای پيڭەمبەر ﷺ، كە پيڭەمبەر ﷺ چاوى پيڭەمبەر ﷺ دەفەرموى: {هَذَا رَجُلٌ غَادِرٌ}، واتە: ئەمە پياويكى پەيمان شكێنە، دوايى پيڭەمبەر ﷺ وەك چۆن قسەى بۆ (بديل) كرد ئاواش هەلويستى خۆى بە ئەو ویش گوت، كە رويشتەو لای قورەيشىيەكان قسەى پيڭەمبەر ﷺ بۆ گيرانهو (٢).

ج- جاريكى ديكە (الحليس بن علقمة) دەنيڤن، كە گەورەى (أحابش) بوو، كاتيك كە پيڭەمبەر ﷺ (حليس) دەبينى دەفەرموى: ئەو ئە قەوميكە، كە زۆر ئەهلى طاعت و عبادەتن، وە مەناسيكى حەج بە گەورە دەگرن، بۆيە قوربانىيەكان (مەرو مالآت)ى بۆ بەردەن با بيانينى، كە چۆن گەردنبەديان لەمەل دايف و نيشانەدار كراون، بۆ ئەوەى كە سەر بپرديڤن، تاكو بزائى كە ئيمە بۆ (عومرە) هاتوين، (حليس) كە ئەو مەرو مالآتە دەبينى، پيش ئەوەى بگاتە پيڭەمبەر ﷺ هاوێلانى هەر ئەو دەگەرپيڭەمبەر ﷺ دەچيڭەو ئەوەى بينيوەتى بۆيان دەگيرپيڭەمبەر ﷺ دەلى: موحەممەدو هاوێلانى هاتوون بۆ ئەوەى (تعظيم)ى

(١) هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

(٢) هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

کابه (کعبه) بکهن، چوڼ شهرى له گه‌لدا ده‌که‌ن؟! قورپه‌شيشيه‌کان پيى ده‌ليڼ: تو کا‌برايه‌کى خپله‌کيى و نه‌زانيى بويه هر قسه‌ى تيدا مه‌که!

(حليس) يش ليان تووړه ده‌بى و ده‌لى: نه‌ى قورپه‌شيشيه‌کان! سويند به‌خوا له‌سهر نه‌وه هارپه‌يمانپه‌تيمان پيکه‌وه نه‌به‌ستوه، ثايا رې له يه‌کيا ده‌گرن که ده‌يه‌وى بيت عومړه بکات و مالى خوا به‌گه‌وره بگرئ؟ سويند به‌خوا يان ده‌بى وازى ليبيڼ يان (أحابش) ده‌نگ ده‌دهم ليتان هه‌لگه‌رپنه‌وه، نه‌وانيش په‌شيمان ده‌بنه‌وه له و قسه‌يه‌ى که پييانگوته‌وه هه‌رچونىکى بى رازى ده‌که‌ن^(۱).

د- نجا (عروة بن مسعود الثقفي) ده‌نيرن بو لای پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مه‌به‌ستى تيگه‌يشتن له هه‌لوپست و مه‌به‌ستيان ده‌باره‌ى هاتيان بو مه‌که‌که، به‌هه‌مان شيوه نه‌وېش بوى ده‌رکه‌وت، که نيازى پيغه‌مبه‌ر ﷺ و مسولمانان ته‌نيا (عومړه) کردنه‌و بو شهر نه‌هاتون، دوايى که (عروة) گه‌رايه‌وه به قورپه‌شيشيه‌کانى گوت: (يا معشر قريش اني قد جئت كسرى في ملكه وقيصر في ملكه والنجاشي في ملكه، واني والله مارأيت ملكا في قوم قط مثل محمد) في أصحابه، ولقد رأيت قوماً لايسلمونه لشيء أبداً فرأوا رأيكم) واته: نه‌ى کو‌مه‌لى قورپه‌يش! من چوممه‌ لای کيسرا له باره‌گای خو‌ى، وه چووم بو‌لای قه‌يسهر له باره‌گای پادشايه‌تى خو‌يدا، وه‌چووم بو‌لای نه‌جاشى له باره‌گای پادشايه‌تى خو‌يدا، سويند به‌خوا هيچ پادشاو ده‌سه‌لاتداريکم نه‌بينيوه له‌نيو قه‌ومى خو‌يدا وه‌کو موحه‌ممه‌د بى له نيو هاه‌ولاني‌دا، که هي‌نده ريزو خو‌شه‌ويستى هه‌يه له‌لايان، به‌هيچ شيوه‌يك پشتي به‌رناده‌ن و ته‌سليمى که‌سى ناکه‌ن، (واته: نه‌چن و خو‌تان تووشى شهر مه‌که‌ن) جا بريارى خو‌تاني له‌باره‌وه بده‌ن^(۲).

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۳، ص (۱۶۵).

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۳، ص (۱۵۵، ۱۶۶).

حهوتهم: ناردنی وهفد بؤ لای قورپه شیبیه کان:-

ننجا پیغه مبهري ﷺ دوو وهفد دهنیرئ بؤ لای قورپه شیبیه کان له مه ککه:

أ- جاری یه کم: (خراش بن أمية الخزاعي) دهنیرئ بؤ مه ککه بؤ شهو هیچی بگه یه نی، که له هاتنه کېدا پیغه مبهري ﷺ مهبهستی (عومړه) یهو هیچی دیکه، به لام (خراش)، که ده گاته (مه ککه)، پيش شهو قسه ی له گهل بکه، حوشره که ی له بندا ده کوژن، دوايي ده یانه وئ خویشی بکوژن، به لام تیره ی (أحابش) دهربازی ده که نو لینا گهړن بیکوژن.

ب- جاری دووهم: پیغه مبهري خوا ﷺ دهیوئ (عمر بن الخطاب) بنیرئ، به لام عومره -خوا لی پازی بی-، ده لی: شه پیغه مبهري خوا له تیره ی من (بنی عدي) که سیکی وای له مه ککه نیه، نه گهر شهوان بیانه وئ نیهانم پی بکه، بتوانی بهر گرییم لی بکات، بوخوشت چاک ده زانی، که من له سر کافره کانی قورپه ش زور توندم، بویه پشنيازم وایه، که (عثمان بن عفان) بنیرئ، چونکه عه شیرته که ی شه (بنی أمية) ریژه یان زوره له مه ککه بهر گری لی ده که، پیغه مبهريش ﷺ پشنيازه که ی عومره په سه ند ده کات و عوسمان دهنیرئ.

ننجا که (عثمان) -خوا لی پازی بی-، ده چئ، (بنی أمية) وه کو خزمه کانی خوی پشوازی لی ده که نو ریژی ده گرن و داوای لی ده که، که طهواف بکا، شهو ش ده لی: چؤن طهواف ده کم، تا پیغه مبهري خوا ﷺ طهواف نه کات؟! من ته نیا بؤ شه هاتووم، که پیتان بلیم پیغه مبهري ﷺ دهیوئ بی بؤ مه ککه بؤ به چی هینانی (عومړه)، بویه داواتان لی ده کم ری لی مه گرن، دواتر دهنگوباس وا بلاو ده بیته وه، که کافره کانی قورپه ش (عثمان) یان کوشتوه، پیغه مبهري و مسولمانانیش شه هواله یان بیست، بویه پیغه مبهري ﷺ هاوه لانی به ریژی کؤده کاته وهو، پیان ده فهرموئ: په یمانم پی بده، نه گهر کافره کانی قورپه ش (عثمان) یان کوشتبئ، نیمه جهنگیان له گهلدا ده که ی، ننجا په یمانیان لی ورده گری، هه روه ها له جياتی (عثمان) یش هه ردووک دهستی له یه ک ده دات و

به‌یعه‌تی لیوه‌ده‌گری، خوی پوره‌دگار له‌وباره‌وه ئهم دوو ئایه‌ته‌ی ناره‌ خوار،

که ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ

الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (١٨)

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (١٩) الفتح، واته:

بیگومان خوا رازی بوو لهو نیماندارانه‌ی، که په‌یمانیاں له‌گه‌ل تۆ به‌ست له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا، خوا زانی چی له‌دل و ده‌روونیا‌ندا هه‌یه، بۆیه ئارامیی پ‌ژانده سه‌ر دلیان، وه له پاداشتی ئه‌وه‌دا فه‌ت‌ح‌کی نزیک‌ی به‌ نسیب کردن^(١).

دوایی هه‌وال به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی گه‌یشت، که (عثمان) زیندووه‌و نه‌کوژراوه، ئه‌و به‌یعه‌ته (به‌یعه‌تی مه‌رگ)یشی پی‌ده‌گوتی، واته: شه‌پرکردن له‌گه‌ل دوژمن‌دا تا مردن، وه‌ک (البخاری) له (سلمة بن الأكوع) ده‌یگیریتسه‌وه^(٢).

هه‌ندی‌کیشیاں ناویان لیئاوه (به‌یعه‌تی رانه‌کردن) وه‌ک (مسلم) له (جابر) ده‌یگیریتسه‌وه، شایانی باسیشه‌ له‌و (١٤٠٠) که‌سه‌ ته‌نها یه‌ک که‌س به‌یعه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌دا به‌ناوی (الجد بن قیس)، که یه‌کی‌ک له‌ هاوه‌لانی ده‌لی: بینیم خۆی له‌ پشت حوشره‌که‌ی گرتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی به‌یعه‌ت له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌کا، وه (جابر بن عبدالله) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ رۆژی حوده‌یییه‌ پی‌ گوتین: {انتم خير اهل الارض}، رواه البخاري ومسلم^(٣).

(١) سه‌رچاوه‌ی پت‌شو، ج ٣، ص ١٦٧-١٦٨، وه (صحيح البخاري): ٤١٥٣.

(٢) صحيح البخاري: ٤١٦٩.

(٣) صحيح البخاري: ٤١٥٤، (صحيح مسلم): ٤٧٨٨، واللفظ للبخاري.

هه‌شتمه: ناردنی (سهیل بن عمرو) له‌لایمن قورپه‌یشییه‌کانه‌وه:-

دواى ئه‌وه‌ی که قورپه‌یشییه‌کان زانیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ سووره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بى رپځگای بده‌ن عومره بکا، یان جه‌نگیان له‌گه‌لدا ده‌کا، وه زانیان که پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌یمانی جه‌نگی له‌هاوه‌لانی به‌رپزی وه‌رگرتوه ئه‌وانیش هه‌موو یه‌ک ده‌نگ په‌یمانیان پیداو، (سهیل بن عمرو) که ئینسانیکى عاقل و تښکه‌یشتوو بووه و سیاسى و لیها‌توو بووه، ده‌نیرن بو دانوستان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، وه‌ک (ابن هشام) گیراویه‌ته‌وه که کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ (سهیل) ده‌بینى، که پیاوړیکى قسه به‌ده‌ستى قورپه‌یشییه‌کانه، ده‌فه‌رموئ: **{قَدْ أَرَادَ الْقَوْمُ الصَّالِحَ حِينَ بَعَثُوا هَذَا الرَّجُلَ}**، واته: قورپه‌یشییه‌کان ده‌یان‌ه‌وئ صولج بکه‌ن بو‌یه ئه‌م کابرایه‌یان ناردوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌میشه عاده‌تى وابوو، که قسه‌ی گه‌شبینانه‌ی کردوه، بو‌یه که (سهیل) ده‌بینى ده‌فه‌رموئ: **{قَدْ سَهَّلَ أَمْرَكُمْ}**، واته: (ئیشه‌که‌تان ئاسان بو).

به‌سه‌ره‌هاتى رپځکه‌وته‌که‌ش وپړای (ابن هشام) ^(۱) (بخاري) و (مسلم) یش رپوايه‌تیا‌ن کردوه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگى (علي بن أبي طالب) ى کرد، که په‌یمان‌نامه‌که بنو‌سوى و پپى فه‌رموو بنو‌سه: (بسم الله الرحمن الرحيم)، به‌لام (سهیل) رازى نه‌بوو، گو‌تى: **مَنْ نَاظِمُ (الرَّحْمَنِ) كَيْ يَهْأَلَ بِهَلْ كَوْنُو سَهْ** (باسمك اللهم) بو‌یه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به (علي) فه‌رموو: وه‌ک ئه‌و ده‌لئ وای بنو‌سه، ئنجا عه‌لئ نووسى (هذا ما كاتب عليه محمد رسول الله)، واته: ئه‌وه شتي‌که موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌رى خوا له‌سه‌رى رپځکه‌وت، به‌لام (سهیل) رازى نه‌بوو، گو‌تى: ئه‌گه‌ر زانیامان تو پیغه‌مبه‌رى خواى شه‌رمان له‌گه‌ل

(۱) (السيرة النبوية)، ج ۳، ص (۱۶۸).

(۲) بر‌وانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳ ص (۱۶۸-۱۶۹)، و: (صحيح مسلم): ۱۷۸۳، و (صحيح

البخاري): ۴۱۸۱

نەدە کردی، بۆیە دەبێ بنووسری: (محمد بن عبدالله)، پیغەمبەریش فەرمووی: من پیغەمبەری خوام هەرچەندە بە درۆشم یزانن، دەی (علی) بنووسە: (محمد بن عبدالله) و وشەیی (رسول الله) ڕەش بکەو، (علی)ش نارازی بوو بەوە و ڕەشی نەکردەو، بۆیە پیغەمبەر (ﷺ) خۆی ڕەشی کردەو.

نۆیەم: بەندەکانی صولحی حودەیییە:

دوای چوونی (سەیل) بۆ لای پیغەمبەر (ﷺ) و تۆوێژ کردنیان بە شیوەیەکی چڕوپرو دوورو درێژ، سەرەنجام گەشتنە ئەو کە: ۱/ پیغەمبەر (ﷺ) مسوڵمانان ئەمسال بگەڕێنەو و نەچنە مەککە، و ئەگەر سائیکی دیکە مسوڵمانان ویستیان بێن بۆ مەککە، سێ رۆژان لێی دەمیننەو و شیرەکانیشیان ئە کالاندا دەبێ و نابێ قورەشییەکان بە هیچ شیوەیەکی ڕیگیان لێ بگرن و ڕووبەڕوویان ببەنەو.

۲/ بۆماوەی (۱۰) سالان شەر ڕادەگرن و خەلکی تێیدا ئەمین دەبن و دەست ئە یەکدی دەپاریزن.

۳/ هەرکەس و تاقمێک بیهوێ هاوپیەمان بێ ئەگەر موخەمەددا، ئەو بۆی هەیه، هەرکەسیکیش هاوپیەمانی ببەستێ ئەگەر قورەیشدا بۆی هەیه، و هەر هۆزێک دەچیتە نیو هاوپیەمانی هەرلایەکیانەو، دەبیتە بەشیکی ئەوان، بۆیە هەر دوژمنکارییەکی بکریتە سەر ئەوانە و دێتە نیو هاوپیەمانی هەریەکیکیان ئەو دوژمنکارییە بۆ سەر ئەو لایەنە.

۴/ هەرکەسیک بە بێ فەرمانی گەرەکە و ئە قورەیش بجیتە لای موخەمەد دەبێ بگێڕدریتەو بۆلای قورەیش، بەلام هەرکەسیک ئەلای موخەمەد دەو بجیتە لای قورەیش ناگێڕدریتەو.

ئەجا دوای ئەوەی صولحەکە تەواو بوو، (خزاعە) هاتە نیو هاوپیەمانی پیغەمبەر (ﷺ)، وە (بنی بکر)یش بووێ هاوپیەمانی قورەیش.

دەیهەم: دلتەنگیی مسوڵمانان:-

دوابەدوای ئیمزاکردنی صوڵحەکە زۆربە ی مسوڵمانان، کە ئەگەڵ پێغەمبەر ﷺ دابوون بە نێوەرۆکی پێککەوتننامە کە نیگەران بوون ئەمەش لەبەر دوو هۆ:

(١) پێغەمبەر ﷺ هەوالی پێدابوون، کە خەونی بینووە دەچنە مزگەوتی حەرام و طەوافی کابەش دەکەن، ئەدی بۆچی دەگەرێنەووە ناچن؟!

(٢) موحەممەد ﷺ پێغەمبەری خواوە لەسەر حەقەو خوا بەلێنی سەرکەوتنی دینی ئیسلامی داوە، ئەی بۆچی ئەو شکستییه قبوڵ بکەین؟!

دیارە ئەو ئیشکال و پرسیارە ئە دل و میشکی زۆربە ی هاوێلاندا هەبوو، بۆیە (عمر بن الخطاب) -خوا لیی پازی بێ- وەک نوێنەرێکی ئەو پێرپەو بەرھەڵستکارە چوووە لای (أبو بکر) -خوا لیی پازی بێ- و پێی گوت: ئایا ئەبووبەکر ئەو پێغەمبەری خوا نیە؟ گوتی: با، گوتی: ئایا ئێمە مسوڵمان نیین، گوتی: با، گوتی: ئایا ئەوان هاوێشدانەر نیین؟ گوتی: با، گوتی: ئەدی بۆچی ئە ئایینە کەماندا تەنازول دەکەین؟! ئەبووبەکر گوتی: ئەی عومەر! شوینپیی وی هەلگرە، من شایەدیی دەدەم، کە ئەو پێغەمبەری خواوە! عومەر گوتی: منیش شایەدیی دەدەم، کە پێغەمبەری خواوە.

ئنجە چوووە لای پێغەمبەری خوا ﷺ، گوتی: ئەی پێغەمبەری خوا! ئایا تۆ پێغەمبەری خوا نیت؟ فەرموی: با، گوتی: ئایا ئێمە مسوڵمان نیین؟ فەرموی: با، گوتی: ئایا ئەوان هاوێشدانەر نیین؟ فەرموی: با، گوتی: ئەدی بۆچی ئە دیندارییماندا تەنازول دەکەین؟! فەرموی: {أنا عبدالله ورسوله} **لن أخالف أمرة ولن يضيعني**، واتە: من بەندەو پەوانە کراوی خوا و سەرپێچی ئە فەرمانی ناکەم و زایەم ناکات!

دیاره دواتر عومهر زۆر لهو هه‌لوێسته‌ی خۆی په‌شیمان بۆته‌وه‌و بۆی ده‌رکه‌وتوه‌، که نیگه‌رانییه‌که‌ی خۆی و هاوڕێکانیشی له‌جیگای خۆیدا نه‌بووه‌، وه‌ گوتویه‌تی: به‌رده‌وام نوێژو پۆژووو خێرو صه‌ده‌قه‌م ده‌کرد بۆ که‌فاره‌تی ئه‌و قسه‌و هه‌لوێسته‌م که مه‌به‌ستم پێی چاکه‌و خێر بوو^(۱).

ئنجای که‌کاتی که‌پانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌ره‌و مه‌دینه‌و له‌نیوان مه‌که‌و مه‌دینه‌دا سووپه‌تی (الفتح) ی بۆ هاته‌خوار، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌ فهرموویه‌تی: **{أُنزِلَتْ عَلَيَّ اللَّيْلَةُ سُورَةٌ لَهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ}** رواه البخاري ومسلم، واته‌: ئه‌مشه‌و سووپه‌تی‌کم بۆ نیراوه‌ته‌ خوار، که له‌لام خۆشه‌ویستته‌ له‌ هه‌رچی خۆری له‌سه‌ر هه‌له‌اتوه‌، پاشان ئه‌مه‌ی خوینده‌وه‌: **{إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا}** ﴿١﴾ الفتح، واته‌: ئیمه‌ سه‌رکه‌وتنیکی ئاشکرمان بۆ هینایه‌ دی، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر گوتیان: موباره‌که‌و به‌ سه‌رو دلی خۆش، ئه‌دی بۆ ئیمه‌ چی هه‌یه‌؟!

خوایش ئه‌مه‌ی ناره‌ده‌ خوار: **{لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ}** ﴿٥﴾ الفتح، واته‌: تاكو برواداران پیاو و برواداران ئافره‌ت بخاته‌ چهند باغیکه‌وه‌ که پروباریان به‌ژێردا ده‌پۆن^(۲).

پازده‌یه‌م: ئیحرام شکاندن و هه‌لوێستی (أَمْ سَلَمَةً) :-

ئنجای پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی به‌ هاوه‌لان کرد، که ئیحرام بشکێنن و سه‌ه‌ری خۆیان بتاشن و حوشترو مالاته‌که‌یان سه‌ربهرن، سێ جارن ئه‌وه‌ی دووباره‌ کرده‌وه‌، به‌لام که‌س هه‌له‌نه‌ستاو جی‌به‌جی نه‌کرد، دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چووه‌

(۱) بروانه‌: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص ۱۶۹.

(۲) بروانه‌: (صحيح البخاري): ۴۱۷۲-۴۱۷۷، و: (صحيح مسلم): ۴۶۱۳.

لای (أُم سلمة) ی خیزانی و شته که ی بو گپرایه وه، نهویش گوتی: بی نهو هی قسه له گهل کهس بکه ی تو حیوانه که ی خوت سهر بیر و سهری خوت بتاشه، نهویش هه لساو بهو شیوهیه ی کرد، که هاوه لان چاویان لیبوو نهوانیش ههستان و حیوانه کانیا ن سهر برین، پیغه مبه ر ﷺ حوشریک ی بوخوی سهر بری، که پیشر هی (أبو جهل) بوو، وه ئالقهیه کی زیوی له لووتی کرابوو، نهویشی بویه کرد، تا رقی کافرانی پی هه لسنی^(۱)، دواتر پیغه مبه ر ﷺ سی جار پارایه وه بو نهوانه ی سهریان تاشی و یه کجار بو نهوانه ی کورتیان کرده وه، وه (بخاری)^(۲) و (مسلم)^(۳) هی ناویانه، وه له و سهره ردا خوی به به زه یی فیدی ی دیاری کرد بو نهو که سه ی سهری ده تاشی، به هو ی نه خو شی یان به مانه وه ی مووی سهری نازاری پی ده گا.

لیردها نهو ده رده که وئ، که پیغه مبه ر ﷺ زور ریژی له (أُم سلمة) ی خیزانی گرتوه و راویژی پی کرده وه، که زانیویه تی قسه که ی راست و باشه، به قسه شی کرده وه چاره سهری کیشه یه کیشی پی کراوه.

دوازدهیه م: مه سه له ی (أبا جندل) :-

دوا ی نهو هی هه ردوولا له نوو سینی ئاشته وایی حوده یییه بو نهو وه، له و کاته دا (أبا جندل) ی کوپی (سهیل)، که لایه نیکی مؤر کردنی په یمان نامه که بوو، به ده سته سترایی له مه که وه هه لاتبوو، گه شته لای مسولمانان، (سهیل) یش داوا ی کرده وه و پیغه مبه ریش ﷺ وه ک جبه جی کردنی په یمانه که دوا ی نهو هی داوا ی له (سهیل) کرد بهو ی ببه خشی و نهو هی نه کرد، به ناچاری ته سلیمی (سهیل) یان کرده وه، (سهیل) یه خه ی کوپه که ی خوی (أبا جندل) ی گرت و رای

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۳، ص (۱۷۱).

(۲) صحيح البخاري: ۱۷۲۷.

(۳) صحيح مسلم: ۳۱۳۳.

کیشاو مستیکیشی کیشا به ده‌م‌وچاویدا، له‌کاتی بردنه‌وه‌یدا پیغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: ئەی (أبا جندل)! سەبر بگره‌و خوا بۆ تۆو ئەوانی دیکە‌ی وه‌ک تۆ ده‌رووی خێر ده‌کاته‌وه‌، ئیمه‌ له‌گه‌ڵ ئەوان صوڵحمان کردو‌وه‌ نابێ بيشکينين^(۱).

دواتر هه‌ندیك ئافره‌ت هاتنه‌ لای پیغه‌مبەر ﷺ، که له‌لای کافره‌کانه‌وه‌ هاتبوون و مسوڵمان بووبوون، که‌س و کاریان داوایان کرد بیانبه‌نه‌وه‌، به‌لام پیغه‌مبەر ﷺ رازی نه‌بوو، چونکه له‌ به‌نده‌کاندا وشه‌ی (پیاو) هاتبوو نه‌ک (ئافره‌ت).

خوا‌ی تا‌ک و پا‌ک له‌وباره‌وه‌ له‌ سووره‌تی (الم‌تحنه‌) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجُرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ...﴾ (۱۰) ، واته‌: ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ئی‌مان‌تان ه‌یناوه‌! کاتیک ئافره‌تانی ئی‌مان‌دار کو‌چیان کرد بۆ لاتان تا‌قیان‌بکه‌نه‌وه‌، جا ئە‌گه‌ر بو‌تان ده‌رکه‌وتن، که ئی‌مان‌دارن (واته‌: ئە‌گه‌ر له‌ رقی می‌رده‌کانیان نه‌هاتبوون، یان به‌دوا پیاویک نه‌که‌وتبوون و ته‌نیا له‌به‌ر په‌زاهه‌ندیی خوا هاتبوون) مه‌یانگیرنه‌وه‌ بۆلای کافره‌کان، چونکه نه‌ ئافره‌ته‌کان بۆ ئە‌وان حه‌لا‌ئن، نه‌ ئە‌وانیش بۆ ئافره‌ته‌کان حه‌لا‌ئن.

سێ‌زده‌یه‌م: به‌سه‌ره‌اتی (أبو بصیر) :-

دوای ئە‌وه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ گه‌رایه‌وه‌ مه‌دینه‌، (أبو بصیر) که مسوڵمان بوو، له‌ مه‌که‌که‌ ئازاریان ده‌دا، بۆیه‌ هاته‌ مه‌دینه‌، قورپه‌شیه‌یه‌کان دوو که‌سیان به‌دوادا ناردن، پیغه‌مبهریش ﷺ پێی دانه‌وه‌، ئە‌و دوو که‌سه‌ (أبو بصیر)یان له‌گه‌ڵ

(۱) رواه أحمد بسند حسن والبيهقي في الكبرى، وه له (صحيح مسلم) دا ئە‌م پسته‌یه‌ هاته‌، که پیغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: {وَمِنْ جَاءَنَا مِنْهُمْ سَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ فَرْجًا وَمَخْرَجًا} : ۴۶۰۸.

خویندا برده‌وه تا گه‌یشتنه (ذو الحلیفه) له‌وی (أبو بصیر) به فیلیک شیره‌که‌ی له یه‌کیکیان وهرده‌گرئو، ده‌یکوژئ له‌وی دیکه‌ش هه‌لدئو خوی ده‌گه‌یه‌نیته‌وه مه‌دینه‌وه، مه‌سه‌له‌که به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لئو، (أبو بصیر) یش دیته‌وه بو مه‌دینه، به‌لام که زانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یداته‌وه قوره‌یشیه‌کان ئه‌ویش رویشتو له نزیک ده‌ریای سوور مایه‌وه، دواتر (أبو جندل) یش په‌یوه‌ندی پیوه کرد، ئنجا خه‌لکانی دیکه‌ش، به‌و پییه زۆربوونو ئه‌و کۆمه‌له‌وه ناوچه‌یه هه‌ر کاروانیکی قوره‌یش ره‌ت بووبایه ده‌یانگرتو نه‌فه‌ره‌کانیان ده‌کوشت، بۆیه قوره‌یش داویان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، که ئه‌وانه به‌یینه‌وه لای خویو، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌دواياندا ده‌نیرئو دینه‌وه مه‌دینه.

ئاشکرایه، که صولحی حوده‌یبیه‌یه رووداوێکی زۆر گرنه‌گ بوو له میژووی ئیسلامداو ده‌رگای فروانبوونو سه‌ره‌تای گه‌شه‌کردنی ده‌وله‌ت و کۆمه‌لگای ئیسلامی بوو، هه‌رچه‌نده به‌ پاره‌ت مسوڵمانان ئه‌و سائه نه‌گه‌یشتنه مه‌به‌ست و له‌سه‌ر داوی (موشریکه‌کان) گه‌رانه‌وه بو مه‌دینه، به‌لام وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاماژه‌ی پئ کرد، خوای کاربه‌جئ پشتیوان و یارمه‌تیده‌ریه‌تی و خوای زاناش ئه‌و صولحه‌ی به‌ سه‌رکه‌وتن (فتح) ناوهرده‌وه هه‌رواش بوو، چونکه: ئه‌و سائه که (١٤٠٠) که‌سی له‌گه‌لدا بوو، پاش دوو سالو له سائی هه‌شته‌می کۆچیدا، ژماره‌ی مسوڵمانان به‌شیویه‌ک زیادی کردو گه‌شه‌یان، کرد که بو فه‌تھی مه‌که‌که، پیغه‌مبه‌ر ﷺ زیاتر له ده‌هه‌زار (١٠,٠٠٠) که‌سی له‌گه‌لدا بوو، وه ئه‌و صولحه‌ مایه‌ی هیورکردنه‌وه‌ی بارودۆخی ناوچه‌که‌و ئاسایی بوونه‌وه‌ی باری سیاسی بوو، دیاره ئیسلامیش له که‌ش وه‌ه‌وای ئارام و هیمندا زیاتر ده‌ناسرئو گه‌شه ده‌کاتو ده‌توانئ ده‌وری خوی بیینئ، که‌واته: بێگومان صولحی حوده‌یبیه‌یه سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره بوو بو ئیسلام و مسوڵمانان.

جهنگى خهيبهر^(١)

جهنگى خهيبهر له مانگى (محرم)ى سالى (٧)ى كړچيدا پرويداوه، دواى شهوى جوړله كه كانى (بنى النضير) له مدينه دهركران وچوون بؤ خهيبهر شهوانيشيان زياتر له پيغمبر ﷺ و مسولمانان هاندا، دواتر بهيه كه وه و بهتاييهت (بنى النضير) له شهري شه حزابدا دهورى زوريان هه بوو بؤ كړيوونه وه شه حزاب له دژى پيغمبر و هاندانى (بنى قريظة) له مدينه و كهين و بهين دروست كړدن له گهل مونافيقه كاندا، كه هه موويان له شه شه دا له دژى مسولمانان بوه ستنه وه، بهر پييه غه درو خيانت و دوژمنايه تيان بهرامبر مسولمانان دريژه خياندو (خهيبهر) بو به شوييكي خهتر بؤ سهر كيان و ناسايشى مسولمانان، ههر بويه دواى شهوى كه پيغمبر ﷺ گهرايه وه مدينه و نزيكهى مانگيك مايه وه، سويى كړ كړده وه به ئيمان و روحيه تيكي بهرزه وه، به شهو بهريكه وت بهر و خهيبهر، كه پيغمبر ﷺ و سويكهى گهيشته نزيك (خهيبهر) ئيسرا حه تيان كړدو هينديك نووستن، وه چادرو خيوه تيان له شيوى (الرجيع) له نيوان (خيبرو) (غطفان) هه لدا، تا (غطفان) نه توان يارمه تى خه لكى خهيبهر بدهن، كه تاو هه لات و خه لكى بؤ سهر زهوى و مه زراى خويان روښتن، سويى ئيسلاميان بينى و هاواريان كړد شه موحه ممدو جهيشه كه يه تى، پيغمبر ريش فهرمووى: {الله اكبر الله اكبر خريت خيبر، انا اذا نزلنا بساحة قوم: (فساء صباح المنذرين)} رواه البخاري^(٢)، واته: خواى

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٣، ص (١٧٦).

(٢) صحيح البخاري: ٦١٠.

گهوره تره، خوا گهوره تره، خه پیه رپوخوا، نیمه هرکات دابه زینه مهیدان بو کومه لیک (له دوژمنان)، نهوه ناگادارکراوان خراپترین به یانیاں ده بی.

نجا شهو، که گهیشتنه نژیک خه پیه ر، پیغه مبه ر ﷺ فره موی: {لَا عَظِيمَ هَذِهِ الرَّايَةُ غَدًا رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ يَحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيَحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ...} (۱)، واته: سبهینئ نهه نالایه ده ده مه دهستی پیاویک خوا له سه دهستی نهو سه رکه وتن به ده ست دینئ و خواو پیغه مبه ره که ی خوش دهوین و خواو پیغه مبه ریش نهویان خوش دهوئ، خه لکه که چاوه رپوان بوون شهو برپاو روژ دابی بو نهوه ی بزائن نالاکه ده دریته کی؟ که روژ داهات پیغه مبه ر ﷺ فره موی: کوا (عهلی کوری نه بی طالب)، گوتیان: نه ساغو چاوی دیشن، فره موی به دوایدا بنیرن با بیت، هینایان و پیغه مبه ریش ﷺ تفی له چاوه کانی داو دووعای بو کردو چاک بووه وهک نهوه ی قهت چاوی نه هی شابن، وه نالاکه ی دایه دهستی نهو... .

نهویش سه رپه شتی جهنگ ده کات و قه لاکان ده گرن، سه رها قه لای (ناعم) گیرا، که زور به زه همت بوو، که چهند روژان پییه وه خه ریک بوون.

دواپی مسولمانان به فرماندهی (الحباب بن المنذر) رپویان کرده قه لای (الصعب) و دواپی سی روژان نهویش گیرا، دواتر قه لای (الزبیر)، دواپی قه لاکانی (أبي) و (النزار) هه موو گیران، دواپی هه ریه که له قه لاکانی (القموص) و (الوطیح) و (السلام) بو ماوه ی (۱۴) چوارده روژان له لایه ن مسولمانانه وه ده وره دران و دواتر جووله که کان داوای (صولح) یان کرد، بهو شیوهیه هه موو (خبیر) که وته ژیر رکیفی مسولمانه کانه وه، نجا خه لکی (فدک) له باکووری (خبیر) نه وانیش داوای ناشتیان کرد، وه نهو جهنگه دا مسولمانان غه نیمه تیکی زوریان گرت و نهوانه شیان، که داوای مانه وه یان کرد له سه ر زهوی و زاری خوین، پیغه مبه ر ﷺ رپگای پیدان، بهمه رچیک بهروبوومی زهوییه که یان نیوه بوخویان نیوهش بو بیت المال بی، وهک

(بخاري) هیناویه تی: (إن رسول الله ﷺ أعطى خيبر اليهود على أن يعملوها ويزرعوها ولهم شطر ما خرج منها)^(١)، وه ههركاتيځيش بيهوئ دهریان دهكات، وه بهپيئ ئهو مهرجهش (عمر بن الخطاب) له سهردهمی خویدا دواى ئهوهی خيانه تی لئ بينين، له (خيبر) دهريکردن.

(ابن هشام)^(٢) دهئى: لهكاتی گرتنى (خيبر) دا (جعفر بن ابی طالب) و هاوه لهكانی له (حبهشه) وه گهيشته لای پیغه مبهه ر ﷺ و ئهويش جهغه هری به خوئيه وه گوشي و نیوچاوانی ماچ کردو، فهرمووی: **{ ما أدري بأيهما أنا أسر: بفتح خيبر أم بقدم جعفر }**، واته: نازانم به کامیان دلخوش بم: به فتهحي خيبر يان به هاتنی جهغه هری!

(صفية) دهبيتته هاوسه هری پیغه مبهه ر ﷺ :-

دواى ئهوهی مسولمانان قه لای (القموص) يان گرت (صفية بنت حيي بن أخطب) لهویدا دهبيئ و دهكهويتته دهستی مسولمانان، كه كچی سهروکی به شيك له جووله كه كان بوو، دوايي هاوه لآن به پیغه مبهه ر ﷺ دهئین، كه ئهوه كچی سهروك هوژه كه يه و بؤتو بئ باشه، ئهويش ئهو پیشنياره قبول دكات، ئنجا پیغه مبهه ر ﷺ نازادی دهكاو دواى ئهوهی، كه مسولمان دهبيئ دهيكاته هاوسه هری خوئى، كه ئه مه كاريگه رپی زور باشی هه بوو له سهه هه موو هوژه كه، (أنس) له باره ی چونییه تی به هاوسه رگرتنى پیغه مبهه ر بؤ (صفية) دهئى: (سَبَى النَّبِيُّ ﷺ صَفِيَةَ فَأَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا) رواه البخاري^(٣)، واته: پیغه مبهه ر ﷺ صهفيه ی به ديگرت، پاشان نازادی کردو کردیه هاوسه هری خوئى.

(١) صحيح البخاري: ٢٤٩٩.

(٢) (السيرة النبوية...)، ج ٣، ص (١٩٨)، صحيح رواه الحاكم وأقره الذهبي والطبراني.

(٣) صحيح البخاري: ٤٢٠١.

هه‌وڵی ژه‌هر خواردکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: -

ژنێکی جووله‌که به ناوی (زینب بنت الحارث) پرسیاری کرد، ئایا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له گوشتی مه‌ر کوێی زۆر هه‌ز لێیه؟ وتیان ده‌ستی پێشه‌وه‌ی، ئه‌ویش مه‌رێکی ژه‌هراوی کردو ژه‌هری زیاتری له‌و شوینه‌که کردو به‌ دیاریی و برژینه‌راویی بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردو، هاوه‌لێکی به‌ ناوی (بشر بن البراء) له‌گه‌ڵی خوارد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ پاروویه‌کی خسته‌ نیو زاری، له‌لایه‌ن خواوه‌ ئاگادارکرایه‌وه، که‌ ژه‌هراوییه‌و نه‌یخوارد، به‌لام (بشر) خواردبووی و به‌وه‌ وه‌فاتی کرد، دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ خوینی (بشر) دا ئه‌و ژنه‌ی کوشته‌وه.

پێش ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ بکوژنه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ لێی پرسی: بۆچی ئه‌وه‌ت کرد؟ گوتی: (أردنا ان كنت كاذباً نستريح، وان كنت نبياً لم يضرك) رواه البخاري^(١)، واته‌: ویستمان ئه‌گه‌ر تۆ درۆزن بێ رزگارمان ده‌بی له‌ ده‌ستت، ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریش بێ، ئه‌و شته‌ زه‌هره‌ت لێ نادات.

له‌ جه‌نگی خه‌یبه‌ردا ده‌وری (٢٠) که‌س له‌ مسوڵمانان شه‌هید بوون، که‌ زۆربه‌یان له‌ پشتیوانان بوون، وه‌ له‌ جووله‌که‌کانیش ده‌وری (٩٣) که‌س کوژران^(٢).

دیاره‌ هه‌رکه‌سی‌کیش به‌ وێژدانه‌وه‌ سه‌رنج بدات، دڵیا ده‌بی، که‌ هه‌یج جه‌نگاوه‌رێک هه‌نده‌ی سوپای ئیسلام دادپه‌روه‌رو ر‌ه‌وشت به‌رزو جوان ر‌ه‌فتار نه‌بووه‌و، هه‌یچکه‌سی‌ش هه‌نده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، دادگه‌رو سینه‌فراوان و لێبوردنه‌و به‌به‌زه‌یه‌ی نه‌بووه‌.

(١) صحیح البخاری: ٣١٦٩.

(٢) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٣، ص (١٨٧-١٨٨)، وه: (السيرة النبوية...)، د. علي محمد الصلابي، ص (٧٠١).

پښتانه پښتو ژبې

په کلمه: نامه نووسینې پیغمبره څو ﷺ بڼه پادشاهو
دهسه لاتداره کانو بانگکردنیا بڼه ئیسلام:

دوای صولح وړیکه و تننامه ی خوه ییبه، خه لک بڼه دهرکوت، که ئیسلام
هیزیکې سیاسي گوره یو پیشت، که قوریش دژایه تی ده کردو بهرسمی دانی پیدا
نده هیئا، ئیستا ناماده یه بیناسی وړیکه و تن نامه ی له گه لدا مږ بکات، که نه وه
هوکاریکې گوره بو بڼه نه وه خه لکې بیته نیو ئیسلامه وه، هره ها زه مینه شی
ساز کرد بڼه نه وه خه لک گوئ بگری و بزانی نه وه ئیسلامه چییه و نه و موحه مده ﷺ
کییه و چونه و، نامانجی چییه و، شیوازی کارو مامه لئ چونه؟!

بڼه پیغمبر ﷺ نه و هل و مخرجده به چاکي زانی نامه بنیر بڼه پادشاهو
دهسه لاتدارانی فارس و روم و مصر و حبشه و... هتد، وه مبه ست و نیوهر و کی
ئیسلامیان تی بگه یه نی، پیش نه وه نامه کان بنووسی، هاوه لانی پیان گوت (۱):
نه وان هیچ نامه یه ک ناخویننه وه، که مږ (ختم) نه کرابی، پیغمبره ریش ﷺ
نه گوستیله یه کی زیوی له ده ست کردو نه و نه خشه یه ی له سهر هه لکند: (حمد رسول
الله)، (حمد) له خواره وه (رسول) له نیوهندی و (الله) له سهر وه.

بڼه نه و مبه سته له چهند کاتیکی جیوازدا نامه ی بڼه ژماره یه ک له پادشاهو
دهسه لاتدارانی شوینه کان نارد، که نه و مبه چهند نموونه یه کن نه و نامه:

(١) نامه بۆ (هرقل) پادشای رۆم :

پيغمبر ﷺ يه كهه نامه ي بۆ (هرقل) پادشای رۆم نارد، كه هه لگري نامه كهش (دحية الكلبي) بوو، وه كه له (صحيح البخاري) ^(١) و (صحيح مسلم) ^(٢) دا هاتوه، كه ئه مهش نامه كهيه تي:

{بسم الله الرحمن الرحيم، من محمد عبدالله و رسوله إلى هرقل عظيم الروم: سلام على من اتبع الهدى، أما بعد، فإني أدعوك بدعاية الإسلام، أسلم تسلم، يؤتك الله أجرك مرتين، فإن توليت فإن عليك إثم الأريسيين و ﴿قُلْ يَتَاهَل الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا

أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾} آل عمران، واته: به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، له (محمد) پيغمبري خواوه بۆ (هرقل) گهوهی رۆم، سه لام لهو كه سه بی كه به دواي رينمايي خوا ده كه وئ، (أما بعد) من بانگت ده كهه به بانگه وازی ئيسلام، مسولمان به سه لامهت ده بی، وه مسولمان به خوا دوو جار پاداشتت ده داتهوه (جاريك له سه ر وازهينانی له نه صرانييهت و جاريكيش له سه ر ئه وه كه شويینی ئيسلام ده كه وئ) ئه گه ر پشتيش هه لبه كه ی گوناھی خۆت و كريكارو جوتياره كانت له نه ستۆ دايه، وه (ئه ی خاوه ن كتيبه كان! وهرن بۆ به رواهينان به وشه يه كه كه بۆ هه موو لايه كمان يه كسانه: كه جگه له خوا نه په رستين، وه هيچ شتيكي نه كهينه هاوبهش، وه هه نديكمان هه نديكمان له جياتي خوا نه كهينه په روه ردگار، جا ئه گه ر پشتيان هه لكرد ئه وه بليين: شايه ديی بدهن كه ئيمه ملكه چين (يان مسولمانين).

دياره (هرقل) نامه كه ی وهرده گرئ و دهيه وئ له پيغمبر ﷺ بكۆليته وه، وه كه له چاوپيكه وتنيكي له گه ل (أبو سفيان) دا ده رباره ي پيغمبر ﷺ چه ند شتيكي لئ

(١) صحيح البخاري: ٧.

(٢) صحيح مسلم: ٤٥٨٣.

ده پرسې دوايي به (أبو سفیان) ی دهلې: ((فَإِنْ كَانَ مَا تَعُولُ حَقًّا فَسَيَمْلِكُ مَوْضِعَ قَدَمِي هَاتَيْنِ)) رواه البخاري^(۱)، واته: نه گهر نه وهی دهیلېی راست بې نه وه ژیر نه م دوو پییهی من ده گری! وه (هرقل) هیندیک مالو پشاکیشی به دیاری دایه (دحیه)، به لام له گهرانه وه دا له ریگا پروتیا ن کردو مالو بهرگه که یان لی ستاند، (دحیه)، که گه یشته وه لای پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شته که ی بو گیرایه وه، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سه ریبه یه کی نارد بو نه شوینه وه، نه وانه ی به و کاره هه ستابوون ته مبیی کردن.

۲) نامه بو کیسرا گه وره ی فارس :

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نامه یه کی بو کیسرا نووسی و به (عبدالله بن حذافة السهمي) دا بو مه لیکی به حره یی نارد، که نه ویش بینړی بو کیسرا، ده قی نامه که ش نه مه یه :

{ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ (مُحَمَّدٍ) رَسُولِ اللَّهِ إِلَى (كِنْرَى) عَظِيمِ
فَارِسَ، سَلامَ عَلَيَّ مِنْ اتِّبَاعِ الْهُدَى، وَأَمَّنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّي رَسُولَ اللَّهِ إِلَى النَّاسِ كَافَّةٍ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا، أَسْلَمَ تَسْلَمَ فَإِنْ أَمِيتَ
عَلَيْكَ إِمَامُ الْمَجُوسِ^(۲) }، واته: {به ناوی خوی به به زه یی به خشنده، له موحه ممه د
پیغه مبه ری خوا وه بو کیسرا گه وره ی فارس، سه لام له و که سه بې که شوین رینمایي
خوا ده که وې، وه ئیمان به خواو پیغه مبه ری خوا دینې، وه شایه دیی ددها که بیجگه
له خوا هیچ په رستراو نېن، وه که من ره وانه کراوی خوا م بو تی کرای خه لکی، بو نه وه ی
هه رکه سیك که زیندوویه بیترسینې (ناگاداری بکاته وه) مسولمان به سه لامه ت ده بی!
نه گهر رازی نه بی گونا هی مه جووس له نه ستوی تویه }.

(۱) صحیح البخاری، برقم: ۷.

(۲) تأریخ الطبری، ج ۲، ص ۶۵۴-۶۵۵.

دواى ئەوھى كىسرا نامەكەى خویندەوھ، نامەكەى دراند، بۆیە پيغەمبەرىش دووعاى لیكدرد، كە خواى كاربەجی ئەنیویان بەرئو دەسەلاتیان تیكددا، وەك (بخاري) ئە ئیبن عەباس رىوايەت دەكات^(۱).

۳) نامە بو (النجاشي) پادشاى حەبەشە:

پيغەمبەر ﷺ نامەيەكیشى بو نەججاشى پادشاى حەبەشە نارد، كە ھەلگىرى نامە كە (عمرو بن أمية الضمري) بوو.

۴) نامە بو (المقوقس) پادشاى (مصر):

نامەيەكیشى بو (المقوقس) پادشاى (مصر) نووسى، كە بە (حاطب بن أبي بلتعة) دا بۆى نارد.

۵) نامە بو پادشاى دیمەشق:

نامەيەكیشى بو (المنذر بن الحارث بن أبي شمر الغساني) پادشاى دیمەشق نووسى، بە (شجاع بن وهب) دا بۆى نارد.

۶) نامەيەكیشى بو پادشاى بەحرەين:

نامەيەكیشى بو (المنذر بن ساوى العبدى) پادشاى (بحرين) نووسى، كە بە (أبو العلاء الحضرمي) دا بۆى نارد، وە ئە وەلامى نامەكەيدا مسوولمان بوو.

(۷) نامه بو (هوذة بن علي الحنفي):

نامه‌یه کیشی بو (هوذة بن علي الحنفي) نووسی، که به (سلیط بن عمرو العامري) دا بوی نارد^(۱).

ئنجا هه‌ریه‌ک لهو پادشایانه به‌جۆریک وه‌لامی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ دایه‌وه، جگه‌ له کيسرا که نامه‌که‌ی دراند، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ دووعای لی‌کردن که (أَنْ يَمْزُقُوا كُلَّ مُمَزَّقٍ) رواه البخاري^(۲)، واته: خواجه مولک و سه‌لته‌نه‌ته‌که‌یان له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شیننه، دواایی زۆری نه‌برد که کيسرا به‌ده‌ستی کورده‌که‌ی خۆی کوژرا.

دیاره به ناردنی لهو نامانه بو پادشاو مه‌لیکه‌کان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ توانی بانگه‌وازی خویان پی رابگه‌یه‌نی و تی‌یان بگه‌یه‌نی، که لهو پیغه‌مبه‌ری خواجه شویتکه‌وتنی پی‌ویسته، که له نه‌جامدا هی‌ندیکیان بروایان پی هی‌ناو هی‌ندیکیشیان بروایان پی نه‌هینا.

دووهم: (عمرة القضاء) عومره‌ی گپ‌رانه‌وه :

بۆیه پی‌ی گوتراوه: (عمرة القضاء)، چونکه سالی پی‌شوو به‌هۆی ریک‌که‌وتنی‌ک له‌گه‌ل موشریکه‌کاندا پیغه‌مبه‌ر عومره‌ی نه‌کردو گه‌رایه‌وه مه‌دینه، جا مانگی (ذو القعدة)ی سالی حه‌وته‌می کوچی، لهو عومره‌یان گپ‌رایه‌وه.

یان له‌به‌ره‌وه‌وه لهو ناوه‌ی لی‌تراوه، چونکه به‌هۆی ریک‌که‌وتن و صولحی‌که‌وه بووه که ئاوا بریاری له‌سه‌ر درابوو که سالی تاینده بکری.

(۱) پروانه: (السيرة النبوية...)، للصلاحي، ص(۷۱۵ - ۷۱۶)، که نامه‌ی بهو سه‌رچاوانه کردوه، که باسی هه‌موو لهو نامانه‌یان کردوه.

(۲) صحيح البخاري: ۴۴۲۴.

بۆيە لە مانگی (ذي القعدة)ى سالى حەوتەمى کۆچى پيغەمبەر ﷺ خۆى و ئەو (١٤٠٠) کەسەى کە سالى پيشوو لە گەلى بوون لە صولحى حوديبىيە داو (٦٠٠) کەسى دیکەش، چوون بۆ مەكکە و عومرەيان کرد، هەروەها چەکی شەريشيان لە گەل خۆياندا بردبوو، و پراى شمشير، ئەوەك قورەيشىيەکان غەدریان لى بکەن و شەريان پى بفرۆشن، وە (محمد بن مسلمة)يان بە (٢٠٠) سوارەو لەلای چەکەکانيان دانا، کە لە دەرەوێى حەرەم دايانابوون، وە وەکو پەيمانيان دابوو، خۆيان تەنيا بە شمشيرى نيو کالانيو چوون، وە سى رۆژ لە مەكکە مانەووە دواى قورەيشىيەکان پيغەمبەريان ئاگادار کردەو کە ماوەکەى تەواو بووەو با مەكکە بەجى بهيلى، هەر لەو ماوەیەدا پيغەمبەر ﷺ (ميمونة بنت الحارث)ى مارە کرد، کە يیوژن بوو خوشکى (أم فضل)ى هاوسەرى (عباس)ى مامى بوو، وە داواى لە قورەيشىيەکان کرد کە مۆلەتى بەن لە مەكکە بىگوازيتەو - مەبەستى بوو ماوەیەکی زیاتر لە مەكکە بمىيتەو - وە پى گوتن، کە دەعوەتیشيان دەکا، بەلام ئەوان گوتيان دەعوەتى تۆمان ناوئ و لیرەش مەمىنەو، بەلکو دەمانەوئ ئیرە بەجى بهيلى^(١).

ئەو بوو داواى سى رۆژ، مانەوێ لە مەكکەو بەجیھانى عومرە پيغەمبەر ﷺ گەرايەو بۆ مەدينە.

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص(٢٠٧-٢٠٨)، رواه الحاكم، وصححه ووافقه الذهبي.

سپیږه: مسولمانبوونی (خالد بن الولید) و (عمرو بن العاص) و عثمان بن طلحة):

هرچه ند هه ریه ک له (خالد بن الولید) و (عمرو بن العاص) پیشتړ دوژمنی سهرسه ختی ئیسلام بوون و زیانی گهوره یان به ئیسلام گه یاندبوو، به لام دواى نه وه ی ئیسلام ورده ورده گه شه ی زیاتری کردو له زور پرووه په رهی سهندو واقعیکی به رجه سته ی هیڼایه کایه وه، بویان دهرکه وت نه وه ی پیغمبره ی خوا ﷺ دهلی پاسته و هیچی دیکه له سهر هاوبه ش په رستی نه مانه وه و پرویان کرده مه دینه بو لای پیغمبره و مسولمان بوون، پیغمبره ریش ﷺ زور پی خوش بوو وه دلشی دانه وه، به وه ی که مسولمان بوون گوناوه کانی پیشوویان ده پوشتی و دووعای خیری بوکردن.

به لئ زور له میژوونوسان باس ده کهن که سهره تای سالی هه شته می کوچی (خالد بن الولید) و (عمرو بن العاص) و (عثمان بن طلحة)، که هه رسیکیان پیاوی به رجه سته بوون و له سهرده می نه فافیدا شوین ده ستیان دیار بوو، مسولمان بوون، وه که مسولمانیش بوون، به هه مان شیوه شوین په نجه یان دیار بوو به میژووی ئیسلامه وه، (خالد بن الولید) ده لئ: که چوم مسولمان بم پیغمبره ﷺ نه م رسته یه ی پی فرموم: **{الحمد لله الذي هداك، قد كنت اری لك عقلاً رجوت الا یسلمك الا الى الخمر}**، واته: ستایش بو نه و خوایه ی، که تو ی هیدایه تدا، عه قلیکم به تو وه ده بینى ئومیدم وابوو، که نه و عه قله ت ته نیا به ره و شتی چاکت به ری، خالد ده لئ: گوتم: نه ی پیغمبره ی خوا! وه ک بوخوت ده زانی من زیانم بو ئیسلام زور بووه، (به تایبه تی له کاتی جهنگی ئوحدودا)، ده بی داواى لیبوردم بو له

خوابک‌ه‌ی، پیغمبر ﷺ فرمودی: {الإسلام یجب ما کان قبله}، واته: ئیسلام پیش خوی هه‌موو دهریته‌وه^(۱).

(عمرو بن العاص) یش ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌لای: ده‌ستم برد به‌یعت به‌ پیغمبر ﷺ بکه‌م، پیغمبریش ﷺ ده‌ستی هیئا، به‌لام ده‌ستم کیشایه‌وه. فرمودی: بۆ ده‌ستت کیشایه‌وه؟!

گوتم: شه‌رت‌م هه‌یه، که خوا لیم خۆش بی، (چونکه من زهره‌رم له ئیسلام داوه‌و زیانم پیگه‌یانده‌وه)!

پیغمبر ﷺ فرمودی: {أما علمت ان الإسلام یهدم ماکان قبله؟ وان الهجرة تهدم ماکان قبلها؟ وان الحج یهدم ماکان قبله؟} رواه مسلم^(۲)، واته: ئایا نه‌تزانیه‌وه که ئیسلام پیش خوی ده‌رووخینئ (گوناح و تاوان دهریته‌وه‌و لای ده‌بات) کۆچ کردن له پیناوی خوا‌دا پیش خوی ده‌رووخینئ، وه حه‌ج پیش خوی دهریته‌وه‌و لای ده‌با.

(عثمان بن طلحة)ش، که کلیل به‌ده‌ستی که‌عبه‌ بوو، ئه‌ویش پیش فه‌تحی مه‌که‌که‌ مسوڵمان بوو، وه‌ک (ابن کثیر) باس ده‌کات، هه‌رسیکیان به‌یه‌که‌وه‌و چوونه‌ خزمه‌ت پیغمبر ﷺ و مسوڵمان بوون^(۳).

چواره‌م: غه‌زای (مؤتة):

هه‌رچه‌نده‌ جه‌نگی (مؤتة) پیغمبر ﷺ به‌شداری تیدا نه‌کردوه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی سی هه‌زار جه‌نگاوه‌ری مسوڵمان به‌شدارییان تیدا کردوه‌و کاره‌ساتیک‌ی

(۱) البداية والنهاية، ج ٤، ص (٢٧٨-٢٨٠).

(۲) صحيح مسلم: ٣١٧.

(۳) بۆ جۆنیه‌تی مسوڵمان بوونی (خالد بن ولید و عمرو بن العاص و عثمان بن طلحة)، بره‌وانه: (البداية والنهاية)، ج ٤، ص (٢٧٦-٢٨٠).

گه‌وره‌ش بووه، زور له میژوونوسان به (غەزا) ناویان هی‌ناوه، که له (جمادی الاولی) سالی هه‌شته‌می کۆچیدا روویداوه، دواى ئه‌وه‌ی رۆمه‌کان به‌چه‌ند کرده‌یه‌کی دوژمنکارانه هه‌ستان و له‌کاتی ناردنی چه‌ند (سریه)یه‌کدا بو ناوچه‌کانیان و بانگه‌یشتیان بو ئیسلام، چه‌ند که‌سیان له هاوه‌لان کوشت و دواجار، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ نامه‌ی بو پادشای (بُصری) نارد و (شرح‌بیل)، که سه‌هر کرده‌یه‌کی سه‌هر به‌ئه‌وان بوو، نیراوه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کوشت، ئه‌و هه‌لوێسته دوژمنکاریانه بیویستیان به‌وه‌لامدان هه‌یه‌کی پر به‌پیست هه‌بوو، بۆیه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ویستی، که به‌دوژمن بلای: مسوڵمانان هه‌ر ئه‌وه‌نین، که له ولاتی خۆیاندا بتوانن جه‌نگ له‌گه‌ل دوژمندا بکه‌ن، به‌ئکو که زوڵمیان لی‌بکری ده‌توانن هیرش بکه‌نه‌ سه‌ر دوژمن له‌قوولایی خاکی خۆیاندا، بو ئه‌و مه‌به‌سته‌ش سوپایه‌کی نارد، که ژماره‌یان سی هه‌زار که‌س بوو، وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی فرمانده‌ی بو دیاری کردن وه‌ک لهم فه‌رموده‌یه‌دا ده‌بینری: {عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما، قال: (أمر رسول الله ﷺ في غزوة مؤتة زيد بن حارثة، فقال رسول الله ﷺ: إن قتل زيد فجعفر، وإن قتل جعفر فعبدالله بن رواحة)} رواه البخاري^(١)، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا له غه‌زای (مؤتة)دا (زيد بن الحارثة)ه‌ی کرده سه‌هر کرده‌یان، وه ئامۆژگاری کردن، که ئه‌گه‌ر (زيد) کوژرا (جعفر کوپی أبو طالب) بکه‌نه فه‌رمانده‌ی خۆیان، وه ئه‌گه‌ر ئه‌ویش کوژرا (عبدالله بن رواحة) بکه‌ن به‌فه‌رمانده‌ی خۆیان.

رۆمه‌کان که ئه‌وه‌یان بیست، سه‌ده‌ه‌زار که‌سیان به‌سه‌هر کرده‌یه‌تی (ه‌رقل) کۆ کرده‌وه وه سه‌ده‌ه‌زار که‌سیش له عاره‌بی کرێ گرت، که به‌کرێ گیرای رۆم بوون، پیکه‌وه کۆبوونه‌وه^(٢) له شوینیك به‌ناوی (البلقاء) پیکه‌یشتن، وه مسوڵمانان چوونه

(١) صحيح البخاري، باب غزوة مؤتة: ٤٢٦١.

(٢) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٤، ص (٢١٠).

ټاوه دانبييه كهوه به ناوې (المؤتة) كه ئيستاش شاروچكه يه كه له ئوردن، ننجا مسولمانان كه بيستان سويې پږمه كان شهونده زوره، گوتيان: با وه لام بنيرينهوه بو پيغه مبهه رسول الله ﷺ سويامان بو بنيرئ، به لام (عبدالله بن رواحه) وهى بهر زكر دندهوه گوتئ: شهوه ئيستا خوئ لئ ده پاريزن هه بهر بؤ شهوه وه دهركه وتون، كه شههيد بوونه، وه ئيمه جهنگ له گهڻ دوژمندا به زورو ژماره وه هيز ناكهين، به لكو به هوئ راستي دينه كه مانه وه دهيكهين و، سه ره نجاميش يان شههيديه يان سهركه وتنو پشتمان به خوا به هيزه^(۱).

ئيدى هه ردوك سوي له (مؤتة) به يه كگه يشتن و جهنگ به گه رمى دهستى پيكر د (زيد) ټالاكه ي به دهسته وه بو، تا دواى شهريكي قاره مانانه و نازيه تيه كي بي وينه شههيد بو، دواى شه (جعفر بن ابي طالب) ټالاكه ي هه لگرت و به ره و پروي دوژمن چوو دهيكوت :

يا حبذا الجنة واقترابها طيبة وبارداً شرابها
والروم روم قد دننا عذابها كافرة بعيدة أنسابها
عَلَيَّ إِذْ لَاقَيْتَهَا ضَرَابَهَا

واته: خوژگه م بو بهه شت و نزيكيم له بهه شت چهند خو شه و ټاوه كه ي چهند سازگار وه شيرينه، پږميش پږمه وه عه زابيان نزيك بوته وه، كفرن و نه سه بيان دووره (له بهر شهوه ي خيزاني شهرييان پيكه وه نه ناوه) له سه رم پيوسته كاتيک كه له گه ليان پرويه پرو ده بهمه وه ليان بدهم.

شهوش نازيه تي خوئ نواند تا شمشير يكي دوژمن بهر شه دهسته ي كهوت كه ټالاكه ي پي هه لگرت بو، دوايى ټالاكه ي دايه دهسته كه ي ديكه ي بهه مان شيوه شه دهسته شيان په راند، دوايى بهه ردو و قو له كانى ټالاكه ي هه لگرت تا شههيد بو^(۲),

(۱) هه مان سه رچاوه بهرگو لاپه ره.

(۲) هه مان سه رچاوه بهرگو، ص(۲۱۲).

(عبداللہ کوری عمر) - په زای خوی لیبی - ده لئ من لهو (غزوة) بووم دوی نهوهی جمع غفر شه هید بوو سهیرمان کرد له نهوه د برین زیاتری پیوه بوو، وهک بوخاریی گپ راویه تیه وه (۱).

دوی نهوهی (جعفر) شه هید کرا، (عبداللہ بن رواحه) ثالا که ی هه لگرت و بوو به فرماندهی مسولمانان که دیاره نهویش به هه مان شیوه دهستی شیعی هه بووه له کاتی چوونه نیو دوژمنه وه، هم شیعه ده لئ (۲):

أقسمت يا نفس لتنزلنَّه لتنزلنَّ أو لتكرهنَّه
ان أجلب الناسُ وشدوا الرُّه مالي أراكِ تكرهين الجنَّة
قد طال ما قد كنت مطمئنة هل أنت إلا نطفة في شنة

واته: نهی نهفس! یان ده بی خوت خو پیداده ی، یاخود زورت لی ده کم، که خوت پیداده ی، له کاتی کدا که خه لک ده ست ده کن به هه راو هی رش دینن، نهوه بو حه ز به به هه شت ناکه ی؟ له میوه له ئی سر احه ت دای، تو چیت بو ماوه ته وه له ژیان جگه له توژه ناویک که له بنی کونده یه کدا ده می تیه وه!!

به هه حال دوی نواندن قاره مانه تییه کی کم وینه (عبداللہ) شه هید ده کری و ثالا ده که وئ، یه کیک له مسولمانان ثالا که هه لده گری ته وه ده بیات بو خالی دی کوری وه لیدو ده لئ: خالید! نهوه ئیشی من نیه فرمانده یه تی سوپا به من ناکری، دوی نهوانه ی که مشوور خور ده بن داوا له خالید ده کن که فرمانده یه تی سوپای مسولمانان بگری ته نه ستو (۳)، ئینجا خالید له وکاته ناسکه دا نهوه به پرسیا ری تییه وهرده گری و بو ترساندن دوژمن و وهک تاکتیکی کی جهنگ شیوه ی روویه رووونه وه که

(۱) صحیح البخاری، کتاب المغازی: ۴۶۱.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۲۱۲).

(۳) هه مان سرچاوه و بفرگ، ص (۲۱۳).

دەگۆرێ و جێگۆرکە بەراست و چەپی لەشکرە کە ی دەکات، بۆ ئەوێ و پۆمەکان و بزانی کە مسوڵمانەکان هێزی دیکەیان بۆ هاتو، وە هێزی پشتەوێ سوپاکە دەباتە پێشەوێ و ئەوێ پێشەوێش دەباتە دواوێ، وە کۆمەڵێک سواریش لە دوورەوێ دادەنێت و پێیان دەنێت: کە ئێمە هێرشیان کرد، ئێوێش لەگەڵماندا هێرش بکەن^(١)!

پۆمەکان کە ئەوێ دەبینن دەنێن: دیارە مسوڵمانان کۆمەکیان بۆ هاتو! بۆیە زۆر دەترسین و شێرز دەبن و دوا ی ئەوێ ژمارەیهکی زۆریان لێ دەکوژن، پێ بۆ مسوڵمانان دەکەنەوێ کە پاشەکشە بکەن، ئەگەرنا ئە سەرەتاوێ پۆمەکان دەیانویست ئابڵووقەیان بدەن، بۆ ئەوێ سوپای مسوڵمانان بەیە کجاری بنێ بکەن، بەلام سەرەنجام زۆر بە ئێزانی و دوا ی لێکدانەوێ رەوتی جەنگە کە سوپای مسوڵمانان سەر بەرزانی پاشەکشەیان کردو بەرەو (مەدینە) گەرانهوێ ئەو سوپا زۆرێ پۆمەکان، کە زیاتر لە دووسەد هەزار کەس بوو بە شیوێهێک شێرز بووبوون، کە نەیان توانی بە دوا ی مسوڵمانان بکەون و شەرە کە کۆتایی پێهات^(٢).

وهك (بخاري) دەگێرێتەوێ خالید گوتوویەتی: ئەو رۆژەدا نۆ شمشیر لە دەستماندا پسان، تەنیا یەك شمشیری (یەمانیی) لە دەستماندا خۆی راگرت^(٣).

لە کۆتایی جەنگە کەدا، کە سوپای مسوڵمانان گەراییەوێ بۆ مەدینە، کۆمەڵێک لە مندال و تازه پێگەیشتیوانی مەدینە چوون بە پیریانەوێ پێیان گوتن: {یا فُرّار فرّتم فی سبیل اللّٰه}، واتە: ئەوێ را کردوێ کان! ئە جیهاد ئەرێی خوا دا راتانکرد! بەلام پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: {لِيسُوا بِالْفُرّار، وَلَكِنّهم الْكُرّار إِن شاء الله}

(١) بڕوانە: (البداية والنهاية)، ج ٤، ص (٢٨٩).

(٢) هەمان سەرچاوێ بەرگ، ص (٢١٣).

(٣) صحيح البخاري: ٤٢٦٥.

تعالی^(۱) واته: نه‌خیر! ئه‌وانه را کردوو نین، به‌لکو هی‌رش به‌رن، ئه‌گهر خ‌وای به‌رز بیسه‌وی.

ئنجا ئه‌راستیدا ئه‌و هه‌لۆیسته‌ی خالید -خوا لی‌ی رازی بی- زۆر لی‌زانانه بوه، چونکه زانیویه‌تی، که ئه‌گهر گریمان هه‌ر یه‌ک له موجهیدانی سوپای مسوڵمانان (۱۰) که‌سی سوپای کوف‌ریش بکوژن، هی‌شتا هه‌ر ته‌واو نابن، چونکه هی‌زه‌کانیان جیاوازییان زۆر بووه‌و، زۆر نابه‌رانبه‌ر بوون^(۲)، وه‌ باشترین هه‌لۆیستیان نواندوه که کشاونه‌وه، به‌لام د‌وای ئه‌وه‌ی که زه‌بری‌کی گورچک بریان له‌ د‌وژمن وه‌شاندوه، ب‌و ئه‌وه‌ی نه‌توانن به‌د‌وایان بکه‌ون.

(بخاری) گ‌یراویه‌ته‌وه که له کاتی‌کدا هاوه‌لانی به‌رێز، ئه‌و س‌ی هه‌زار موجهیده به‌جه‌رگ‌و چاو نه‌ترسه، له (مؤتة) که‌وت‌ونه شه‌ره‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌دینه له نی‌و هاوه‌له به‌رێزه‌کانی دانیشته‌وه، فرمی‌سک له چ‌اوی موباره‌کی هات‌وته خ‌وارو فهرموویه‌تی: ئه‌وه زه‌ید ئالاکه‌ی هه‌لگرت و شه‌هید ک‌را، د‌وای که‌می‌کی دی‌که فهرموویه‌تی: ئه‌وه جه‌عفهر ئالاکه‌ی هه‌لگرت و شه‌هید ک‌را، پاشان فهرمووی: ئه‌وه عه‌بدو‌ل‌لای ک‌وری ره‌واح‌ه ئالاکه‌ی هه‌لگرت‌ه‌وه، هی‌نده‌ی پی‌نه‌چ‌وو فهرمووی: ئه‌وه ئه‌ویش شه‌هید ک‌را، له ک‌وتاییدا فهرمووی: ئه‌وه یه‌کی‌ک له شمشیره‌کانی خوا ئالای هه‌لگرت، وه‌ خوا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و مسوڵمانان ده‌رباز ده‌کات، که مه‌به‌ستی پی‌ خالیدی ک‌وری وه‌لید بوو خوا له هه‌موویان رازی بی^(۳).

(۱) السیرة النبویة لابن هشام، ج ۴، ص (۲۱۵).

(۲) ده‌وری شه‌ست و شه‌ش به‌رانبه‌ری سوپای مسوڵمانان بوون!!

(۳) (صحیح البخاری): ۴۲۶۲.

پینجه‌م: سه‌رییه‌ی (ذات السلاسل)^(۱):

یه‌کیکی دیکه له پروداده گرنگه‌کانی پیش نازادکردنی مه‌ککه، بریتیه له (سه‌رییه‌ی) (ذات السلاسل) که چند روژئیک دوا‌ی گه‌رانه‌وی سویای (مؤتة) بو مه‌دینه پیغمه‌مبه‌ر ﷺ سویایه‌کی (۳۰۰) که‌سی ریک ده‌خاو به فرماندهی (عمرو بن العاص) ده‌یاننیرئ بو ته‌مبیکردنی (قضاة)، که له‌گه‌ل رو‌مدا به‌شداریی جه‌نگی (مؤتة) یان کردبو له دژی مسولمانان، وه زانیبوویان که مسولمانان له جه‌نگه‌دا زیانیان پیکه‌وتوه سی فرمانده‌یان لی شه‌هیدبون، به‌ته‌مابون هه‌لیک بقوزنه‌وهو شه‌به‌یخون بکه‌نه سه‌ر مه‌دینه، به‌لام دوا‌ی نه‌وی (عمرو) ده‌بینی دوژمن ژماره‌یان زوره، خه‌به‌ر ده‌نیریه‌وه بو پیغمه‌مبه‌ر ﷺ، که هیزی دیکه بنیرئ بو یارمه‌تیان، پیغمه‌مبه‌ریش ﷺ سویایه‌کی دیکه‌ی دووسه‌د که‌سی ده‌نیرئ به سه‌رکردایه‌تی (أبو عبیده بن الجراح) بو کومه‌کی سویاکه‌ی (عمرو بن العاص)، که (أبو عبیده) ده‌گاته لایان له نوژدا ده‌یه‌وی بیته ئیمامیان، به‌لام (عمرو بن العاص) به (أبو عبیده) ده‌لی: من نه‌میرم تو بو هاوکاری ئیمه نیردراوی و ده‌بی من پیش نوژیان بو بکه‌م، (أبو عبیده)ش به قسه‌ی ده‌کاو (عمرو بن العاص) ئیمامه‌تی نوژیان بو ده‌کات، هه‌رچه‌نده (أبو عبیده) زور له‌پیش (عمرو) وه مسولمان بووه نازناوی (أمین هه‌ذه الأمة) ی له‌لایه‌ن پیغمه‌مبه‌ره‌وه ﷺ لیتراره، واته: (ئه‌مینداریی ئه‌م ئومه‌ته)، به‌لام که زانیویه‌تی جیاوازی هه‌لو‌یست و لی‌کتران چه‌نده زیان به‌خشه‌و مایه‌ی تیشکانه، بویه گوپ‌رایه‌لیی (عمرو) ی کردو سه‌ره‌نجام له کاره‌که‌یاندا سه‌رکه‌وتن و دوژمنیان رایان کرد.

(۱) بروانه: (السيرة النبوية الصحيحة)، ج ۲، ص (۴۷۱)، د. اکرم ضیاء العمري.

بهو پيښه (عمرو) سهرکهوت و توانی ټو تیرانه ته مېچ بکا، وهک: (بنو عبس، بنو مرة، بنو ذبیان، بنو سلیم، بنو أشجع)، وه زوربهیان له گهل سویای ئیسلامدا په یمانیان بهست و زوریشیان مسولمان بوون.

ههر له وړوداوه ده بی که (عمرو بن العاص) ئیحتیلامی ده بی و له بهر سهرما بوون خوی ناشواو تهیه موم ده کاو پیښ نویږیش بو مسولمانان ده کات، به لام هه نديک له مسولمانان ره خنه ی لی ده گرن، ټویش ټم ټایه ته به به لگه دینیته وه: ﴿... وَلَا نَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ النساء، واته: وه خوتان مه کوژن خوا له گهلان به به زیی یه، ده لی: ټه گهر خو بشوم سهرمایه وه خوش ده بم، خوی په وړه دگاریش (گل) ی کردوه به جیگره وه (بدیل ی (ټاو) و، که ناتوانم ټاو به کارینم، تهیه موم ده که م.

ټه دوایدا که گهړانه وه بو لای پیغه مبهړ ﷺ ټو هه لویسته ی (عمرو) یان بو باسکرد، پیغه مبهړیش ﷺ له (عمرو) ی پرسی بو وات کردوه؟ (عمرو) یش ټو ټایه ته ی خوینده وه ﴿وَلَا نَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ پیغه مبهړیش ﷺ زه رده خه نه یه کی هات و هیچی نه گوت، واته: ره زامه ندیی ده ربړی له سهر هه لویسته که ی (عمرو بن العاص).

لیردها بو مان دهرده که وی که هرکه سیک بزانی به خوشوردن نه خوش ده بی به ټایه ته ی له کاتی جهنگدا، بو هیه تهیه موم بکا.

شتیکی دیکه که ده مه وی ټماژه ی پی بکه م، ټه وه یه که پیغه مبهړ ﷺ له جهنگدا (ذات السلاسل) (عمرو بن العاص) ده کاته فرمانده ی سویای مسولمانان، که ټه وکاته سالیک یا که متر بوو مسولمان بوو بوو، به لام له بهر ټه وه ی خاوه نی چه ند سیفه ټیکی باش بووه لی زانی و توانای به ریوه بردن و فرمانده یی هه بووه، کردو ویه ته ی به فرمانده ی ټو سویایه، هه رچه نده که سانی دیکه که زور پیښ (عمرو) مسولمان

بووبوون، ئەنیو سوپاکەشدا هەبوون، بەلام دیارە لە پروی لیھاتوویی فەرماندەییەو وەك (عمرو) نەبوون، چونکە ئەو مەسەلەیه زۆر گرنگەو دەبی کەسیک بێتە لیپرسراو و فەرماندە ی هیژیک کە شایستە بی و توانای جەستەیی و عەقلیی و لیژانی هەبی و، بتوانی کارەکی جیبەجی بکات، دیارە (عمرو بن العاص) یش ئەو سیفەتانی تیدا بوون ئەگەر لە هەندیک لایەنی دیکەشەو کەرچ و کالیی تیدابوو بی، وەك لە تیکگیانی ئەگەر (أبو عبیدة) دا دەرەدە کەوی.

هەر وەها (خالد بن الولید) یش ئازایەتی و لیھاتووییەکی کردوویەتی بە فەرماندە، کەواتە: ئەو مەسەلەیهکی زۆر گرنگەو پێویستە ئیمە ئەو بزانین کە لەبۆاری کاری ئیسلامیدا ئەو کەسە کە سەر راست و لیھاتو، دەبی کارەکی پی بسپیژی، چونکە زۆر کەس لە میژووی ئیسلامدا بە درەنگەو مسوڵمان بوو و هاتۆتە نیو ئیسلامەو، بەلام لەبەر لیھاتوویی و شایستەیی کاری پی سپێرداوەو ئەو بوارەدا پیش کەسانی دیکە - کە پیش ئەو هاتوونە نیو ئیسلامەو - کەوتوونەو.

بۆ نموونە: لە (صحيح مسلم) دا هاتو کە (أبو ذر غفاري) دەلی: گوتم (یا رسول الله ألا تستعملني؟)، واتە: ئەی پیغەمبەری خوا! ئیشم پی ناسپیژی و نامکە ی بە بەرپرس؟!، (دیارە - أبو ذر -) لیژەدا مەبەستی دنیا نەبوو، چونکە کابرایەکی زۆر باش و دیندار بوو { (أبو ذر) دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: {يا أبا ذر أنك ضعيفٌ وإنها أمانة وإنها يوم القيامة خزي وندامة إلا أخذها بحقها، وأذى الذي عليه فيها} رواه مسلم^(١)، واتە: ئەی (أبو ذر) تۆ پیاویکی بیهیژی و ئەو هەش سپاردەیه، وە پۆژی قیامەتیش مایە ی سەر شۆری و بەشیمانیه، مەگەر کەسیک بەهەقی خۆی وەری بگری و ئەرکی سەر شانی خۆشی تید جیبەجی بکات.

ليرۀ دا پيغۀ مبر ﷺ كه به (أبو ذر) دهـ فرموي: تـو بـيـهـزي مـهـبهـستي تـهـوه نهـبووه، كه (أبو ذر) ثيماني لاوازه، ياخود پياويكي دلسوز نيه، بهلكو مـهـبهـستي تـهـوه بووه كه سيفاتهـكـاني فرماندهـيي تـيـدا نـيه، بـويـه پيغۀ مبر ﷺ زور به حـهـكـيـمانـه و ليـزانـه فرماندهـي هـيـزهـكـاني ديارى كـردوون و كـي شايستهـي تـهـوه بووبـي پـيـي سپاردهـو و كهـسي شياوى بـو شويـني شياو هـهـلـبـزاردهـو، بـو وـينه (خالد بن الوليد)، كه زور به درهـنگـهـوه مسولـمان بوو، بهـلام پيغۀ مبر ﷺ دهـيزانـي بـوچـي بهـكـاردـي و لهـ بواري سـهـربازيـدا تـازاو كارامـهـيه، بـويـه لهـ زور شوينـدا كاري فرماندهـيي پـي سپاردهـو، هـي واش هـهـبووه تاكو مردوه پيغۀ مبر ﷺ هـهـروهـك سـهـرباز هـيـشتـويـهـتـهـوه.

له نړۍ كومه ناپهتېمان نهكېلېن
Stay in touch on social media
نن هم غږ نواغ التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مهكښې غموسټا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاگه ياندي مهكښې غموسټا علي بابېر

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

كهښاي
ډاگه ياندي مهكښې غموسټا علي بابېر

ټازاد کرانی مه‌ککه

به‌پړزان !

خوا پشتيوان بڼ له چهند خالتيكي گوشراودا باسي پرووداويكي گه‌وره‌و گرنګ ده‌کين له ميژووي ژياني پيغه‌مبه‌ر ﷺ وټسلاامو مسولماناندا، که ئه‌ویش ټازادکرانی مه‌ککه‌يه:

يه‌کهم: ده‌ستدريژني (بنو بکر) بو سهر (خزاعة):

وه‌ک پيشتر باسمان کرد له ريکه‌وتننامه‌ي (حدييه) دا هوژي (بنو بکر) بوونه هاوپه‌ياني قوره‌يشيه‌کانو (خزاعة) ش بوون به‌ هاوپه‌يماي پيغه‌مبه‌ر ﷺ، ئنجا دواي ئه‌وه‌ي (بنو بکر) به‌ ناروا هيرشيان کرده سهر (خزاعة) و خه‌لکيان لي‌کوشتنو سته‌ميان لي‌کردن، پيغه‌مبه‌ر ﷺ بيري له ټوله‌سه‌ندنه‌وه‌و ټازادکردني (مه‌ککه) کرده‌وه، پرووداوي ئه‌و زولمه‌ش به‌م شيويه‌ بوو:

روژنيکيان هه‌نديک له (بنو بکر) به‌يارمه‌تي (قريش) و به‌ فه‌رمانده‌يي (نوفل) به‌ هه‌لي ده‌زانن لاي ناوي (الوتير) هيرش ده‌کهنه‌ سهر (خزاعة) له کاتيکدا، که ئه‌وان چه‌کيان پي‌ نابي‌و زياتر له بيست که‌سيان لي‌ ده‌کوژن، بويه (خزاعة) بيه‌کان په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر مزگه‌وتي حه‌رامو ده‌چنه‌ ئه‌وي، به‌لام (بنو بکر) له‌ویش وازيان لي‌ناهي‌نن! دوايي خوزاعه‌يه‌کان به‌ نه‌وفه‌ل ده‌لي‌ن: {يا نوفل انا قد دخلنا حرم إلهك}، واته: ئه‌ي نه‌وفه‌ل ئيمه‌ هاتووينه‌ ني‌و حه‌ره‌مي په‌رستراوي ټووه‌ ئه‌ویش ده‌لي‌ن: {لا إله اليوم يا بني بکر خذوا أركم}، واته: ئه‌مرو هيج په‌رستراو نين، ئه‌ي

(بنو بکر) تۆلّهی خۆتان بستیننه وه^(١)، وه قورپهیش به چهک و ولاخ و سهرباز یارمهتی (بنو بکر) ددهن، که بیگومان ههلهیه کی گه وره یان کردو ئه وه له لویسته یان به خراب به سهریاندا شکایه وه بوو به هوی شکانی ئه ورپکه وتننامه یه کی که له حوده یبیه له گه ل پیغه مبه ر ﷺ دا به ستبویان، چونکه له ورپکه وتننامه یه دا قورپهیش په یمانیان له گه ل پیغه مبه ر ﷺ دا به ستبوو، که تا (١٠) ده سالی دیکه کوشتار له یه کدی نه کهن، وه یه کی که له به نده کان باس له وه ده کا، که هه رکه سی که بیه وێ هاوپه یمانی هه ر لایه نی که بی، هیرشکرانه سه ر ئه وه که سه، هیرشه بو سه ر لایه نه که بویه قورپهیش به وه هه لویسته یان په یمانه که یان شکاندو وه کو ئه وه وابوو هیرشیان کردیته سه ر مسولمانان.

دوایی (عمرو بن سالم الخزاعي) له گه ل (٤٠) کهس له (خزاعة) ده چنه مه دینه بو لای پیغه مبه ر ﷺ دهنگ و باسی زوئمی (بنو بکر)ی بو باس ده کات و سکا لای خۆیانی لا ده کهن^(٢).

سه رها (عمرو بن سالم الخزاعي) ده چیته مه دینه وه له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ ده ئه م شیعه ده خوینیته وه ده ئی:

یا رب انی ناشد (محمد)اً حلف ایما وایه الأئله

واته: ئه ی په روه ردگار من سکا لای خۆم لای موحه مده ده کهم، ئه وه په یمانه کی که به ستوومانه به یه که وه، وه بابو باپیرانی شمان به یه که وه له کۆنه وه هاوپه یمان بوون، چونکه کاتی خۆی (خزاعة) له گه ل (بنی هاشم) یشدا هه ر هاوپه یمان بوون، واته ئه ی موحه مده! تۆش له سه ر هاوپه یمانه کانی خۆت بکه وه، چونکه ئه وانه (بنو بکر و قریش) به غه در بیست نه فه ریان لی کوشتوین.

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص (٢١٩)، وه: (المغازي للواقدي)، ج٢، ص (٧٨٤).

(٢) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص (٢٢١).

پێغەمبەریش ﷺ زۆر بە کورتی و پوختی دەفرموی^(١): {**أَصْرَتَ يَا عَمْرُو**
بْنِ سَالِمٍ، واتە: ئەو عەمری کوری سالیم یارمەتیتان دەدرێ و پشتگیریتان
دەکری، (یانی: ئێمە خواوەنی پەیمان و بەئێننی خۆمانین).

پێغەمبەر ﷺ هەر ئەوەندە دەفرموی، چونکە ئەو مانای زۆر هەڵدەگری،
شتیکیش پێغەمبەر ﷺ فرموویتی راست دەرچوو.

دووهم: (أبو سفيان) دەیهوێ قەرەبووی پەیمان شکینی بکاتەوه:^(٢)

کە قورەیش دەبیست (بدیل بن ورقاء) و (عمرو بن سالم الخزاعي) سکالای خۆیان
بردۆتە لای پێغەمبەر ئەوانیش (أبو سفيان) دەنێرنە لای پێغەمبەر ﷺ، بەمەبەستی
چارەسەری کێشەکەو توندکردنەوهی رێککەوتننامەکەو درێژکردنەوهی، کە (أبو
سفيان) دەگاتە مەدینە، دەچیتە لای (أم حبيبة) ی کچی، -رەزای خوای لیبی-،
کە خێزانی پێغەمبەر ﷺ، جا (أبو سفيان) کە دەچیتە لای (أم حبيبة)، ئەو
رایەخە، کە لە ژوورەکەیدا رایخستو هەلی دەگریتەوهو دەییچیتەوه.

(أبو سفيان) یش دەلێ: رۆڵەگیان ئەو رایەخەت پێ شایستە ی من نەبوو، یاخود
منت پێ شایستە ی ئەو رایەخە نەبوو؟

(أم حبيبة) دەلێ: نەخێر تۆ شایستە ی ئەو نی، کە لەسەر ئەو رایەخە دابنیشی،
چونکە تۆ هاوبەش دانەری و پیسی، ئەوەش رایەخی پێغەمبەر ﷺ، ئەویش دەلێ:
وہللاہی رۆڵە دیارە لەدوای منەوہ رەوشتت تێکچووہ!! بیگومان مسوڵمانانی ئەو
سەردەمە بەگشتی و خێزانەکانی پێغەمبەر ﷺ بەتایبەت، و لە ئیمان و ئیسلام حاڵی
بووبوون، کە مەسەلە ی خزمایەتی و باوک و کچایەتی یاخود باوک و کورایەتی... هتد،
وای لێ نەکردوون شیرازەکانی شەرع و سنوورەکانی بیچرێن و لەبیریان بکەن، بەلکو
گوتوویانە ئەوانە ی کافرن ھەرکەسیک بن پیویستە وەك خۆیان مامەڵەیان لەگەڵدا

(١) ھەمان سەرچاو، ج ٤، ص (٢٢١).

(٢) سەرچاو، پێشو، ج ٤، ص (٢٢٢-٢٢٣).

بکری، دوا بی (أبو سفیان) ده چی بۆ لای پیغه مبه‌ر ﷺ و قسه ی له گه‌ل ده‌کات، به‌لام پیغه مبه‌ر ﷺ وه‌لامی ناداته‌وه، دوا بی ده چی بۆ لای (أبو بکر) -خوا لیی رازی بی- که قسه له‌وباره وه له گه‌ل پیغه مبه‌ردا ﷺ بکات، وه باسی دوو رووداوه‌کی نیوان (بنو بکر) و (خزاعة) ده‌کات، به‌لام (أبو بکر) هیچ به‌لینیکی پی نادا، (أبو سفیان) دوا ی شه‌وه ی له‌لای (أبو بکر) هیچی چنگ ناکه‌وئ، ده چی بۆلای (عمر) -خوا لیی رازی بی- وه ده‌لئ: بۆ شتیکی ئاوا هاتووم، به‌لکو ته‌کلیم بۆ له پیغه مبه‌ر ﷺ بکه‌ی که شه‌وئ و ری‌ککه‌و تننامه یه پته‌وتر بکه‌ین و ماوه‌که‌شی درێژتر بکه‌ینه‌وه، (عمر) یش ده‌لئ: من ته‌کلیم بۆ له پیغه مبه‌ر ﷺ بکه‌م؟! به‌خوا شه‌گه‌ر ته‌نیا می‌رووه سووره‌کانم ده‌ست بکه‌وئ -شه‌و می‌رووانه‌ی که به‌ئاسته‌م ده‌بینرین- به‌وانه‌ش شه‌رتان له‌گه‌لدا ده‌که‌م! سه‌ره‌نجام ده چی بۆلای (علي بن أبي طالب) -خوا لیی رازی بی-، شه‌ویش به‌هه‌مان شیوه وه‌لامی ده‌داته‌وه ده‌لئ: ناگونجی قسه له قسه ی پیغه مبه‌ردا بکه‌م ﷺ، ئنجا داوا له (فاطمة) ی هاوسه‌ری (علي) ده‌کات که حه‌سه‌نی کوری بنیری بۆ لای پیغه مبه‌ر ﷺ شه‌ویش ده‌لئ: (حسن) مندالیکی بچوکه‌و شه‌وه گچکه‌ تره که ته‌کلیم له پیغه مبه‌ری خوا بکات، یاخود تۆ په‌نا بدات!

له کۆتاییدا (أبو سفیان) به‌ ناو می‌دی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ مه‌که‌ه، له ری‌وایه‌تیکی دیکه‌دا که له (المطالب العالیة)^(١) دا هاتوه پیغه مبه‌ر ﷺ له‌دوا ی شه‌و رووداوه ئاوا قورپه‌شیه‌کانی ئاگادار کرده‌وه: **{أما بعد: فإنکم ان تبرؤوا من حلف بني بکر، أو کفوا خزاعة، وإلا أؤذکم بحرب}** قورپه‌شیه‌کان ده‌خاته به‌رده‌م سی شت که ده‌بی یه‌کیکیان هه‌لبێژن:

- ١- یان ده‌بی حاشا (براءة) بکه‌ن له هاو په‌یمانی (بنو بکر).
- ٢- یاخود خوینی کوژراوه‌کانی (خزاعة) بدهن، که (٢٠) که‌سیان لی کوژراوه.

(١) (المطالب العالیة): ٤٣٦١، وقال ابن حجر إنه صحيح.

۳- ئەگەر ئەو دوو خالەى سەرەوە جىبەجى ناكەن، ئەو خۆتان ئامادە بکەن بۆ جەنگ، چونکە پەيمانەتان شکاندو بە دەستدریژی کردنە سەر ھاوپەیمانی ئیمە، (لەکاتیڭدا کە ئەو ھۆزە ھاوپەیمانە (خزاعە) تا ئەوکاتەش ھەر (مشرک) بوون)، ئە وەلامى ئەو مەرجانەدا قورەيشیەکان لەنیو خۆیاندا گوتیان:

(أ) ئەگەر بێت و دەست ئە ھاوپەیمانیی (بنو بکر) ھەلگەین، ئەو بەى ھاوپەیمان دەمینەو، چونکە ھەر ئەوانمان بەدەستەو ماون کە ئەسەر دینی بابو باپیرانمان بن، بێگومان ئەو ناکەین.

(ب) ئەگەر خویى ئەو بیست کوژراوہى (خزاعە)ش بەدەین ئە کاتیڭدا کە خویى نەفەرێک (۱۰۰) سەد حوشتەر، وە خویى ھەمووشیان کە (۲۰) بیست نەفەرە زۆر دەکات، ئەو مەرجەشمان بۆ جىبەجى ناکرێ.

(ج) کەواتە دەبێ ئامادە بێن بۆ جەنگ.

سىیەم: خۆئامادە کردن بۆ ئازادکردنى مەککە:

ئیدی پيغەمبەر ﷺ خۆى ئامادە دەکا و فەرمان بە مسوڵمانانىش دەکا، کە خۆیان ئامادە بکەن، بەلام بە نزیکترین کەسى خوشى نالێ بۆ کوێ دەچێ؟! تەنانەت (أبو بکر)یش - خوا لێى رازى بێ - کە نزیکترین کەس بوو ئە پيغەمبەرەو ﷺ نازانى^(۱)، بەلگەش ئەو یە کە (أبو بکر) دەچیتە مالى عائیشەى کچی - خوا لێى رازى بێ -، کە خیزانى پيغەمبەرە ﷺ دەلێ: رۆلە گیان ھەست دەکەم پيغەمبەر ﷺ خۆى ئامادە دەکات و شتى بۆ دەپيچیتەو! نازانى بۆ کوێیە؟!

ئەویش دەلێ: نەخیر بابە گیان بەمنیشى نەگوتو!

که واته: پیغمبر ﷺ هیچ کهسی لهو مهسه لهیه ټاگادار نه کردو تهوه، ته نانهت خوښه ویستترین که سیشی! چونکه له (صحیح البخاری) و (صحیح مسلم) دا هاتوه^(۱)، که (عمرو بن العاص) پرسیار له پیغمبر ده کا ﷺ ده لئ: ئه ی پیغمبره ی خوا! کیت له هه موو کهس خوشتر ده وئ؟

ده فرموئ: (عائشة)، ئه ویش ده لئ: ئه دی له پیاوان؟
ده فرموئ: (أبو بکر).

ده لئ گوتم: دوا ی ئه و؟ فرموئ: (عمر)...

که واته: پیغمبر ﷺ خو ټاماده کردنه که ی به ئه ندازه یه که نه ینی بووه، که به خوښه ویستترین که سیشی نه گوته!

دوا یی که پیغمبر ﷺ سوپاکه ی ټاماده کرد، پیی گوتم که به ره و مه که ده چیت و دوو عاشی کردو فرموئ: **{اَللّٰهُمَّ خُذِ الْعَمَلْ وَالْاَخْبَارَ عَنْ قُرَيْشٍ حَتّٰى تَنْتَقِيَهَا فِيْ بِلَادِهَا}**^(۲)، واته: ئه ی خوا یه! مه هیله هه وال به قورپه شیه کان بگات، تا کو کت و پر به سه ریاندا ده ده ین له ولاتی خو یاندا.

دیاره پیغمبر ﷺ له و دوو عایهیدا زیاتر مه به ستی ئه وه بووه، که کوشتار روو نه داو خو یین نه رژی.

(۱) (صحیح البخاری): ۳۶۶۲، و: (صحیح مسلم): ۶۱۲۷.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام) ج ۴ ص (۲۲۳).

چوارهم: (حاطب) كه وته هه له وه كه ويستی قورېش ټاگادار بكاته وه:

يه كيك له هاو له بهر پزه كاني پيغه مېر ﷺ به ناوې (حاطب بن ابي بلتعنة)، كه يه كيك بوو له وانه ي له جهنګي به دريشدا به شداري كړوه، هه له يه كي كړو به نامه يه ك قورېشي ټاگادار كړه وه، كه پيغه مېر ﷺ هيز كوده كاته وه ديه وي هيرش بيني بو سهر مه ككهو به ژنيكدا له نامه يه دنيړي، له وكاته دا (جبريل) دپته لاي پيغه مېر ﷺ ټاگاداري ده كاته وه كه (حاطب بن ابي بلتعنة) نامه يه كي له جوړه ي نو سيوه به ژنيكدا ناردو يه تي، پيغه مېر ﷺ (علي بن ابي طالب) و (زبير بن العوام) و (المقداد بن الاسود) دنيړي له شويك به ناوې (روضة خاخ) پيره ژنه كه ده گرن، له سهره تاوه ژنه كه ټينكاري ده كات له وه ي كه نامه ي پي بيت، به لام (علي) ده لي: ته گهر بوخوت نامه كه مان نه ده يتي ناچار ده بين كه بتپشكين و جل و بهر گه كات له بهر دانيين، چونكه پيغه مېر خوا له خووه فرمايشت نافه رموي، ئيدي پيره ژن كه ناو ميده ده پي له وه ي وزي لي بين، نامه كه بيان ده داتي كه له بن كه زيبه كانيدا شارد بو يوه، نامه كه ده يين بو خزمه ت پيغه مېر ﷺ (حاطب) بانگ ده كات و لي ده پرس: بوچي له كاره ت كړد؟! له ويش ده لي: له ي پيغه مېر خوا! به خوا ئيمانم به خواو پيغه مېر كه ي هيه وه له نه گه راومه وه دنيشم نه گوريوه، به لام من له قورېش نيم و خزم كه س و منداليشم له نيو له واندايه، مه به ستم له وه بو بهم شتم له وان ټاگايان له خزم كه سم بي، (عمر بن الخطاب) -خوا لي رازي بي- گوتي: له ي پيغه مېر خوا! با له گهر دني بدهم له وه خيانه تي له خواو پيغه مېر ﷺ كړه وه ده غه لي كړه وه، پيغه مېر ﷺ فرموي: {انه قد شهد بدرًا، وما يدريك لعل الله اطلع علي من شهد بدرًا، قال: اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم} رواه البخاري ومسلم^(۱)، واته: له به شداري به در بوو، ده لي چي له ي عومر له گهر خوا به له هلي به دري فرموي: پرځن له مه ودا هه رچيه كه بكن لي تان خو ش

بووم! كهواته: به‌شدار بووانی جه‌نگی به‌در ریږو تایبه‌تمندییه‌کی زوریان هه‌بووه، چاکه‌و کرده‌وی گه‌وره‌ی باش ده‌بنه‌ تکاکاری گونا‌هانو مایه‌ی سپانه‌ویان، به‌و شیوه‌یه پیغه‌مبه‌ر ﷺ (حاطب) عه‌فو ده‌کات، دوی ته‌وی که ده‌زانی ته‌و هه‌لو‌یسته‌ی له کوفرو نی‌فاقه‌وه نه‌بووه، به‌لکو له بی‌هیږییه‌وه بووه، هه‌ر به‌و بونه‌یه‌شه‌وه خوی په‌روه‌ردگار تم‌ثایه‌ته ده‌نیږیته‌ خوار، که ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخْذُوا عِدَوِيَّ وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ...﴾ الممتحنة، واته: ته‌ی ته‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه‌ دوت‌منی منو دوت‌منی خوتان مه‌گرن به‌دوست، که به‌هوی خو‌شویستنیانه‌وه ناگاداریان بکه‌نه‌وه له نه‌ی‌تی مسول‌مانان...

پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سوپاکه‌ی به‌ره‌و مه‌ککه‌ به‌ړی ده‌که‌ون:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له (۱۰) ی مانگی ره‌مه‌زانی سالی (۸) ی کوچی دوی خو‌ریک‌خستنو ناماده‌یی ته‌واو، به‌ سوپایه‌کی ده‌هزار که‌سییه‌وه به‌ره‌و مه‌ککه‌ به‌ړی ده‌که‌وئو (أبا رهم الغفاري) له مه‌دینه‌ له‌جی خوی به‌جی ده‌هی‌لی^(۱)، لی‌رده‌دا پی‌ویسته‌ ته‌وه بزاین:

له صول‌حی حوده‌یییه‌دا، که له سالی شه‌شه‌می کوچیدا بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌زارو چوار سده‌ له هاوه‌لانی له‌گه‌لدا بوون، به‌لام بو‌ نازادکردنی (مه‌ککه‌) له سالی هه‌شته‌می کوچیدا ده‌هزار که‌س له هاوه‌لانی به‌ړی‌زی له‌گه‌لدا بوون.

واته: له‌ماوه‌ی دوو سالی صول‌حدا، هه‌شت هه‌زار که‌س زیادی کرده‌و، که‌واته: ئیسلام له که‌ش‌وه‌ه‌وای هی‌منو ئارامدا گه‌شه‌ ده‌کات، بویه‌ خوی په‌روه‌ردگار ناوی له صول‌حی حوده‌یییه‌ ناوه‌ سه‌رکه‌وتنی ناشکرا (فتحاً مبیناً)، چونکه‌ زور له‌ تیره‌ عه‌ره‌به‌کان چاره‌ړی‌ی قوره‌یش بوون، که بینیان قوره‌یش ری‌ککه‌وتنو له‌گه‌ل

مسولماناندا ریککهوتننامہ ئیمزا دهکهنو دانیانناوه به قهواره‌ی سیاسی ئیسلام دا،
ئهمه ریئی کرده‌وه و زور له تیره عه‌ره‌به‌کان هاتنه ئیو ئیسلامه‌وه.

شایانی باسیشه پیغه‌مبهر ﷺ هاوه‌لانی به‌ریزی، که له مه‌دینه‌وه به‌ری دهکهنو
به‌رژوو بوون { (١٠) ی په‌مه‌زان بوو }، به‌لام له شوینیک به‌ناوی (الکدید)
پیغه‌مبهر ﷺ رژوو ده‌که‌ی شکاندو فره‌مانیشی کرد به‌هاوه‌لانی، که ئه‌وانیش
رژوو ده‌کانیان بشکیئن، چونکه به‌ره‌و جه‌نگ ده‌رۆشتن و بۆئه‌وه‌ی که له‌گه‌ل دوژمناندا
رووبه‌روو ده‌بنه‌وه به‌هیزو توانا بن^(١).

شه‌شه‌م: (أبو سفیان) ده‌که‌ویته‌ بو‌سه‌ی سوپای ئیسلامه‌وه: (٢)

دیاره‌ قوره‌یشیه‌کان به‌ به‌رده‌وامی گوی له‌سه‌ر هه‌ست ده‌بن، که سوپای ئیسلام
بی‌تو به‌سه‌ر مه‌که‌دا بدا، ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ش (عباس) ی مامی پیغه‌مبهر ﷺ بۆمان
ده‌گیریتوه‌وه ده‌لی: شه‌و بوو من سواری ئیستره‌ سپیه‌که‌ی پیغه‌مبهر ﷺ بووم ده‌چووم
به‌ره‌و مه‌که‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کیک بینم، بینیرم قوره‌یشیه‌کان ئاگادار بکاته‌وه، که
بین و ئه‌مان بخوازن له‌ پیغه‌مبهر ﷺ، وه‌ داوای ئه‌وه‌ی لی بکه‌ن که به‌شه‌رو
کوشتاره‌وه نه‌چیته‌ نیو مه‌که‌که‌وه، بۆئه‌وه‌ی قوره‌یش نه‌کوژین و خه‌ساره‌ت زور نه‌بێ،
له‌ری‌دا بووم به‌ره‌و مه‌که‌که‌، گویم له‌ ده‌نگه‌ده‌نگیک بوو که نزیک که‌وته‌مه‌وه، بینیم ئه‌وه
(أبو سفیان) و (بدیل بن ورقاء) ن به‌یه‌که‌وه قسه‌ ده‌که‌ن، گویم لی‌بوو (أبو سفیان)
ده‌یگوت ئه‌و ئاگرو جه‌یشیه‌ی ئه‌مشه‌و بینومه‌ قه‌ت نه‌مدیوه، دیاره‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا
شه‌وانه‌ سوپا بارگه‌و بنه‌یان خسته‌وه خیمه‌یان هه‌لداوه و ئاگریان کردۆته‌وه، (بدیل بن
ورقاء) یش گوتی: ئه‌وه (خزاعة) ن وا به‌ خه‌مسه‌ه‌تن.

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص (٢٢٤-٢٢٥).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه، ج٤، ص (٢٢٦-٢٢٧).

(أبو سفیان) گوتی: (خزاعة) زور له‌وه‌ی که‌مترن ئه‌و هه‌موو ئاگرانه بکه‌نه‌وه! ئه‌وان له‌و قسانه‌دا بوون، من بانگم کرد فلان که‌س؟! (أبو سفیان) ده‌نگی منی ناسی، گوتی: تو فلانکه‌سی؟!

گوتم: به‌ئێ.

گوتی: ئه‌وه چییه؟

گوتم: ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ، که به سوپایه‌که‌وه هاتوه شه‌ری له‌گه‌لدا ناکرێ! جا وه‌ره له‌گه‌ل من سواره، چونکه ئه‌گه‌ر بی‌تو هه‌رسو ئیشکچی ئه‌و سوپایه‌ه بته‌بینن، گیانت ده‌که‌وێته مه‌ترسییه‌وه، (عباس) ده‌ئێ: (أبو سفیان) م له‌پشت خۆم سوارکردو به‌لای ئاگره‌کاندا چووین، که ته‌ماشایان کردم ناسیانم، که من مامی پیغه‌مبه‌رم ﷺ ئیستهره‌که‌ی ئه‌ویشم پییه، بۆیه ته‌ماشای (أبو سفیان)یان نه‌کرد، که له‌دوای خۆمه‌وه سوارم کردبوو، به‌و شیویه‌ه رۆشیتین تا گه‌یشته‌نه لای ئاگری (عمر بن الخطاب) -خوا ئێی رازی بێ- (عمر) که (أبو سفیان)ی بینی به‌ دواماندا راییکردو، گوتی: ئه‌وه دوژمنی خوایه! هیچ په‌یمانێک نه‌ ده‌ستیکم بیگاتێ ده‌یکوژم، منیش به‌ ئیستهره‌که‌ غارم کردو، زووتر گه‌یشتمه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ لێی نزیک که‌وته‌مه‌وه گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌وه (أبو سفیان) گه‌وره‌ی قوریشه‌، (عمر)یش -خوا لێی رازی بێ- گه‌یشته‌ لامان، گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا لێم گه‌رێ با له‌ گه‌ردنی بده‌م، ئه‌وه دوژمنی خواو پیغه‌مبه‌ری خوایه، منیش گوتم من په‌نام داوه، دوایی لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ دانیشتمو سه‌ری (أبو سفیان)م له‌ کۆشی خۆم نابوو دوای ئه‌وه‌ی (عمر) چهند جارێک ئه‌وه‌ی دووباره‌ کرده‌وه، منیش پێم گوت له‌سه‌رخۆیه (عمر)، ئه‌گه‌ر (أبو سفیان) یه‌کێک بوایه‌ له‌ (بنی عدي) (تیره‌که‌ی خۆت) هێنده‌ سوور نه‌ده‌بووی له‌سه‌ر کوشتنی!

(عمر) پش گوتی: ئه ی (عباس)! به خوا مسوّلمانبوونی تۆم پښ خوشتر بوو له مسوّلمانبوونی (خطاب) ی بابم، ئه ویش له بهرته وه ی، که پیغه مبه ر ﷺ به مسوّلمانبوونی تۆ دل خوشتر بوو له مسوّلمانبوونی بابم!!

به لام دوا ی پیغه مبه ر ﷺ به (عباس) ی فهرموو (عباس) تا به یانی بیبه و له قوناعه که ی خوتی دابنځ، به یانی (أبو سفیان) م له گه ل خوم برده خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، ئنجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: **{وَبِحَاكِ يَا أَبَا سَفْيَانَ! أَلَمْ يَأْنِ لَكَ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ}**، واته: بښ قهزا بی (أبو سفیان) کاتی ئه وه نه هاتوه، که بزانی جگه له خوا هیچ بهرستراو نین؟!

(أبو سفیان) پش گوتی: دایک و بابم به قوربانت بن ئه ی موحه ممه د چهنده ئارامی! چهنده بهر پزی! چهنده خزم دؤستی! به خوا بؤم ده رکه وتوه، ئه گه ر ئه و بهرستراوانه ی ئیمه ده یانپه رستین سوو دیان پښ گه یان دبا یین، ئیستا تووشی ئه و وه زعه نه ده بووین.

ئنجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: **{وَبِحَاكِ يَا أَبَا سَفْيَانَ! أَلَمْ يَأْنِ لَكَ أَنْ تَعْلَمَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ}**، واته: بښ قهزا بی (أبو سفیان) ئه دی کاتی ئه وه نه هاتوه بزانی من پیغه مبه ری خوام؟!

به لام ئه مجاره یان (أبو سفیان) گوتی: ئه وه یان هیشتا گومان ښکم له دلدا ماوه! (عباس) ده لئ: منیش گوتم: (أبو سفیان) مسوّلمان به بهرله وه ی ملت بپه ر پترئ! به هه ر حال (أبو سفیان) ئیمانی هیئا^(۱).

نومید وایه له دوا ییدا بوو یته مسوّلمان ښکی باش، چونکه له جهنگه کاندا به شداریی کردوه و چاو ښکی له ده ست داوه، به هه ر حال مسوّلمان بوونه که ی به و شیوه یه بووه.

(عباس) ده لې: دوايي پيغه مېر ﷺ پي فېرموم: (أبو سفيان) بهر و له تنگه بهرېك راى بگره با سويى ئىسلام پؤل پؤل كه تيبه به كه تيبه بينى، منيش بردم له تنگه بهرېك رامگرت، سويى مسولمانان ده ستى كرد به جوول، هر كومه لېك ده هات (أبو سفيان) پي ده گوتم ئه وان كين؟! ئه وه كي يه؟!

منيش ده مگوت: ئه وان فلان تيرهن، ئه وه فلان كه سه، ئنجا كه تيبه يه ك هاتن، كه له چه كدا ده برى سقانه وه.

گوتى: ئه دى ئه وان كين؟!

منيش گوتم: ئه وه پيغه مېرې خوايه ﷺ و سويى كوچكه رو پشتيوانانى له خزمهت دايه.

ئنجا (أبو سفيان) پي گوتم: ئه ي (أبو الفضل) به راستى مولكى برازايه كه ت چاك گوره بووه! منيش گوتم: ئه ي (أبو سفيان) ئه وه مولك و پادشايه تى نيه، ئه وه پيغه مېر ايه تيبه، گوتى: ده ي ئه وه باشتر ^(١)!

دوايي (عباس) ي مامى پيغه مېر ﷺ پيشنيار ده كات و ده لې ^(٢): ئه ي پيغه مېرې خوا ﷺ (أبو سفيان) فخر و ده ركه وتنى پي خوشه، ئه گهر شتيكى بدهيتى باشه، پيغه مېر ش ﷺ ده فېرموي: باشه جار بدهن: هر كه سيك بچي ته مالى (أبو سفيان) ئه وه ئه مين ده بيت، وه هر كه سيك ش ده رگا له سر خوى دابخا ئه مين ده بى، وه هر كه سيك ش بچي ته نيو مزگوتى حېرامه وه ئه مين ده بيت، پيغه مېر ﷺ لير ده ا شتيكى رواله تى ده داته (أبو سفيان)، كه دياره ئه وكاته (أبو سفيان) دلى به وه خوش بووه.

(١) هه مان سهرچاوه، ص (٢٢٨).

(٢) هه مان سهرچاوه و بهرگو لاپره.

حهوتهم: پيغه مبهري خوا ﷺ به خو به كه مگرتن (تواضع) هوه ده چيټه نيو مه ككهوه :

پيش له هوي سوپاي پيغه مبهري ﷺ بچيټه نيو مه ككهوه، (عباس) به (أبو سفيان) ده لي: به خيږايي پر ووه (مه ككه)، له ویش ده چيټه نيو شارو به دهنكي به رز هاوار ده كات و ده لي: له خه لكينه له هوه موحه مده به سوپايه كهوه ديټ، هه ركه سيك بچيټه مالي (أبو سفيان) با له خوي له مين بي.

گوتيان: خوا له نيوت به ري مالي تو قازانجمن پي ناگه يه ني، دوايي گوتي: هه ركه سيك بچيټه مالي خوي و ده رگا له سه ر خوي داخات، با له خوي له مين بي، وه هه ركه سيك بچيټه مزگهوت با له خوي له مين بي، بهو شيويه زور به له خه لكه كه چوو بو مزگهوت و نيو مالي خوي.

ميژوونووسان ده لي: پيغه مبهري ﷺ روشت تا گه يشته (ذي طوي) و بو چونه نيو مه ككهوه، سه ري موباره كي خستبه سه ر قه رپوزي ولاخه كه ي و ملكه چي بي بو خوا ده كرد بهو سه ركه وتنه ي كه پي به خشيبو، چونكه ده زاني كه له هوه نيعمهت و چاكه ي خوايه داويه تي به خوي و مسولمانان و له و شاره ي هه شت سال له مه ويشت موشريكه كان له ويان لي ده ركه دوه، ئيستا به سه ر به رزي و هيژو عيززه ته وه ده چيټه وه نيوي و فه قعي ده كات و خه لكه كه ي چاوهرين له عه فويان بكاو به زه ييان له گه لدا بنويښي!

جا پيغه مبهري خوا ﷺ به شيويه كه سوپايه كه ته رتيب ده كا كه له چوار قول له وه بچنه نيو شاري مه ككهوه، (خالد بن الوليد) ي ديارى كرد كه خوي و هيژه كه ي له به شي خواره وه ي مه ككه بچنه نيو مه ككهوه له (صفا) له گه ل پيغه مبهري ﷺ به كبرنه وه وه فه رمانيشي به (زير بن العوام) كرد كه له باكووره وه بروات له نيو مه ككهوه له ريگه ي (كداء) هوه نالاكه ي له (حجون) بچه قيني.

(أبو عبدة) شي كرده سه ركرده ي پياده و بي چه كه كان و پي فه رموو، كه به نيو دوله كه دا بروات تا ده گاته نيو مه ككهوه له و ي به كده گرنه وه.

وه (سعد بن عباد) له گه ل هيژيكي پشتيوانان (الانصار) له پيشه وه ي پيغه مبهري ﷺ به ري ده كه وي، وه پيغه مبهري ﷺ ناگاداري هه مويان ده كات، كه شه ر

ته نیا له گهڼ له وانه دا بکهن که شه پیا له گهڼ ده کهن، وه له و قولی که (خالد بن الولید) سر کرده ی سویا په که ده بی، قول له شه پیا کی بچوک روو دده او کوشتاری کی کهم ده کری، که هیژیک له قورده شیهه کان له (الخندمة) کویو بوونه وه به نیازی به رهنگار بوونه وه ی سویای ئیسلام بوون، له وانه: (صفوان بن أمیة، عکرمه بن أبي جهل، سهیل بن عمرو) وه چه ندين که سی دیکه بوون، به لام زوو ده شکیڼ و جگه له وانه ی که ده کوژرین، له وانه ی دیکه هه لډین و په رته ی لی ده کهن.

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله زور مه به ستی بوو کی شه و کوشتار له نیو مه که ده روو نه دات، بویه کاتیک بیستی (سعد بن عباد) گو تویه تی: {اليوم يوم الملحمة، اليوم تُسْتَحْلُ الحرمة^(١)}، واته: نه مړو روژی جهنگو و هرام حه لال ده کری، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فهرمووی: نه خیر نه مړو روژیکه خوا ریژی که عبه ی تیډا ده گپری، وه نالا که ی له (سعد) وهر گرت وده دای به (قیس) ی کوری، بو له وه ی پشتی وانه کانیش گل ه یی نه کهن و (سعد) یش بو کوری خو ی پی ناخوش نه بوو^(٢).

نجا که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده چیت نه نیو شاری مه که وه وه زعه که هیور ده بیته وه، فهران دهرده کا که چند که سیک بکوژرین، له وبار وه (ابن حجر) ده لی: له و که سانه ی که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرمانی کوشتنی دان سر جهم (١٣) کهس بوون، چوار ئافره ت و نو پیاو له به رته وه ی له و سیژده که سه، یان خویتی حه لک قهر زدار بوون، یان زور نازاری ئیسلام و مسولمانیان دابوو.

دیاره هه ندیک له وانه دین و مسولمان دهن و پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله لیان خوش ده بی و عفو ویان ده کات، به لام له وانه یان، که نایه و په شیمان نابنه وه، ده کوژرین^(٣).

(١) سرچاوه ی پتیشو، ج ٤، ص (٢٣٠).

(٢) (السيرة النبوية)، للصلاحي، ص (٧٦٢).

(٣) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٤، ص (٢٣١-٢٣٣)، وه: (فتح الباري)، لابن حجر العسقلاني، ج ٧، ص (٩).

هشتمه: پاک‌کردنِ وهی که عبه له بته‌کان و دهرکردنی لیبوردنی
گشتی:

ئنجای پیغمبر ﷺ ده‌چیتّه مزگه‌وتی حه‌رامه‌وه و حه‌وت جار ته‌وافی که عبه ده‌کات، له‌کاتی ته‌واف کردنه که شدا یه‌کیک له کافره‌کان دهیه‌وی پیغمبر ﷺ بکوژی، به‌ناوی (فضالة بن عمیر)، که بوخوی ئاوا بۆمان ده‌گیریتّه‌وه ده‌لی: له‌کاتی که پیغمبر ﷺ له ته‌واف‌کردندا بو، چووم بیکوژم، ئه‌ویش پرووی تی‌کردم و فهرمووی: ها (فضالة) ئیشت چییه؟!

منیش گوتم: هیچ ئیشیکم نیه ته‌نیا ته‌واف ده‌که‌م و دووعا ده‌که‌م.

فهرمووی: دووعا ده‌که‌ی! نه‌خیر داوای لیبوردن له خوا بکه، چونکه نیه‌تیکی دیکه‌ت هه‌یه و هره‌ پیش، منیش لیی چوومه پیش و ده‌ستیکی به‌سینگدا هی‌ناو دووعای بۆ کردم، سویند به‌وه که سه‌ی موحه‌مه‌دی به‌حق ناردوه، پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست بخاته سه‌ر دلم هیچ که‌س له‌سه‌ر زه‌وی نه‌بوو له‌وی زیاتر رقم لیی هه‌لسی، به‌لام که ده‌ستی له‌سه‌ر سینهم داناو دووعای بۆ کردم، هیچ که‌س نه‌بوو له‌سه‌ر زه‌وی هی‌نده‌ی ویم خو‌ش بوی^(۱).

وه (بخاری و مسلم)^(۲) هی‌ناویانه، که پیغمبر ﷺ داوای ته‌وافی که عبه ده‌چیتّه نیو که عبه‌وه، که (۳۶۰) بتی تیدا بووه و پیغمبر ﷺ به‌ گۆچانه‌که‌ی ئیشاره‌ی بۆ بته‌کان ده‌کردو ده‌یخستن و ئنجا ده‌یفهرموو: ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ...﴾ (الإسراء، ﴿٨١﴾) ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ (سبا، ﴿١٠٠﴾) واته:

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۴، ص (۲۳۷).

(۲) صحیح البخاری: ۴۲۸۷، وه (صحیح مسلم): ۴۶۰۱.

{وه بلئی حق هاتو (باطل) پوچایه‌وه}، بلئی حق هاتو (باطل) دروست نابیتته‌وه و ناگه‌پیتته‌وه) وه فه‌رمانی کرد که هه‌موو ئه‌و بتانه بشکینن، هه‌روه‌ها وینه‌ی (ابراهیم) و (إسماعیل) له‌سه‌ر دیواری که‌عه‌به کیشرابوون که (أزلام) یان به‌ده‌سته‌وه بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد که ئه‌و وینانه‌ش بسپرنه‌وه، پاشان خه‌لکه‌که کۆبوونه‌وه و چاوه‌روانی پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد ﷺ و تاربان بو‌بدا، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ ده‌رگای که‌عه‌به وه‌ستاو فه‌رمووی: **{ لا إله إلا الله وحده لا شريك له، صدق وعده، ونصره عبده، وهزم الأحزاب وحده...}**، واته: بیجگه له‌خوا هیچ په‌سه‌تراو نین، به‌لێنی خۆی برده‌سه‌رو به‌نده‌ی خۆی سه‌رخست، وه‌خۆی به‌ته‌نیا حیزبه‌کانی تیکشکاند، ئنجا فه‌رمووی: ئه‌ی کۆمه‌لێ قوره‌یش خوا می‌شکی نه‌فامیتی له‌ ئیوه‌دا لا‌برد، شانازی به‌ بابو باپیرانتانه‌وه مه‌که‌ن و خۆ به‌سه‌ر خه‌لکه‌دا هه‌لمه‌کیشن، خه‌لکه‌ هه‌مووی له‌ ئاده‌من، ئاده‌میش له‌ گله‌، ئنجا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ الحجرات، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئیمه دروستمان کردوون له‌نێر (ئاده‌م) و مێ (حواء) یه‌ک، وه‌ گێڕاومانن به‌ چه‌ند گه‌لو هۆزێک بو‌ئه‌وه‌ی یه‌کدی بناسن، بیگومان به‌پێرتزینتان لای خوا پارێزکارترتانه، بیگومان خوا زانای شاره‌زایه.

پاشان فه‌رمووی: ئه‌ی کۆمه‌لێ قوره‌یش پیتان وایه چیتان لێ‌ده‌که‌م؟!

گو‌تیان: ته‌نیا چاکه‌و خێرت لێ‌ چاوه‌ڕێ ده‌که‌ین، براهیه‌کی به‌پێزو برا‌زایه‌کی به‌پێزی! ئه‌ویش فه‌رمووی ده‌برۆن ئه‌وه هه‌مووتان ئازادن^(١).

(أبو هريرة) -خوا لێ‌ پازی بێ- ده‌گێریتته‌وه، ده‌لێ^(١): دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مه‌که‌که‌ نیشته‌جێ بوو، مسو‌لمانانی مه‌دینه (پشتیوانه‌کان) هه‌ندیکیان به‌

هه نديکيان گوت: پيغه مبهري ﷺ هاتوته وه نيو شارو خزمه کاني خو، له وانه يه له مه وودوا ليړه نيسته جي بيتو به يه کجاري ليړه بمينيته وه، له وکاته شدا وه حي بو پيغه مبهري خوا ﷺ دابهزي، چونکه پيغه مبهري ﷺ که وه حي بو دهات ئيمه لييمان ناشکرا بوو، له بهر نه وه ي ده کهوته حاله تيکي ناساييه وه ده موچاوي موباره کي سوور ده بوو، ته نانه ته گهر له پوژي زور ساردي زستانيشدا بووايه، ده موچاوي موباره کي ثاره قی پيدا دهاته خوار، بويه ئيمه چاومان تيده بري هتا وه حيه که ته واو ده بوو، دواي نه وه ي که وه حي هاته خوار پيغه مبهري ﷺ بانگي پشتيواناني کرد، فه رموي:

{يا معشر الأنصار قلنم أما الرجل فادرکه رغبة في قرينه ورافة بعشيرته؟!}، واته: نه ي کومه لي پشتيوانان! نيا له نيو خوتاندا گوتتان: پيغه مبهري ثاره زوومه نده، که بيتنه وه نيو شاره که ي خو و به زه يي به خزم و هوزه کيدا هاته وه؟! گوتيان: به لي نه ي پيغه مبهري خوا له نيو خوماندا قسه يه کي وامن کرد، فه رموي:

{كلا إني عبدالله ورسوله هاجرت إلى الله وإليكم والمحيما محياكم والممات مماتكم} رواه مسلم (۲)، واته: نه خير نه و گومانه ي به دلتاندا هاتوه وانيه، من به نده ي خوا و پيغه مبهري خوا، کوچم کردوه بو لای خوا، پاشان بو لای ئيوه، ثيامن له گهل ئيوه يه و مردن يشم له گهل ئيوه يه، نه وانيش لي ي نزيك که وتنه وه گريان و گوتيان: نه ي پيغه مبهري خوا! به خوا بويه نه ومان گوتوه، پيمان ناخوش بوو لييمان دوور بکه ويه وه، پيغه مبهريش ﷺ فه رموي: {إن الله ورسوله يصدقانكم ويغذرانكم}، واته: خوا و پيغه مبهري خوا به راستتان ده زانن (که له بهر زيده خو شه ويستی منتان بووه، نه ک نه وه ي که گوماني خراپتان به من بردبي)، وه عوزريستان بو ديننه وه.

(۱) (البداية والنهاية)، ج ۴، ص (۳۵۴-۳۵۵).

(۲) صحيح مسلم: ۴۵۹۸، وه: (البداية والنهاية)، ج ۴، ص (۳۵۵).

نویسه: مسولمانبوونی سهرانی قوره‌یش :

دوای ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ له مه‌ککه‌دا نیشته‌جی بوو، سهرانو ژوربه‌ی زله‌زله‌کانی قوره‌یش ته‌وانه‌ی، که تا ته‌وکات ژور دژایه‌تی پیغه‌مبهریان ﷺ کردبوو، هاتنه نیو ئیسلامه‌وهو مسولمان بوون.

یه‌کیک له‌وانه (سهیل بن عمرو) که نوینه‌ری قوره‌یشیه‌کان بوو له صولحی حودییه‌دا، هه‌روه‌ها (صفوان بن أمیه) و (عکرمه بن أبي جهل) ته‌وانه هه‌رسیک هاتن مسولمان بوون، که هه‌رکامیک له‌وانه به‌سهراتی خوی هه‌یه، بۆ وینه: (سهیل بن عمرو) ده‌لی: که پیغه‌مبهر ﷺ هات بۆ مه‌ککه‌ ده‌رگام له‌سهر خۆم داخست و خۆم په‌نهان کرد، گوتم ته‌گه‌ر پیم بزانی ده‌مکوژی، (عبدالله) ی کوپم نارد گوتم پرۆ بزانه موحه‌مه‌د ته‌مانم دده‌ا؟

کوره‌که‌م هاته‌وه‌ گوتی: بابا، پیغه‌مبهر ﷺ ده‌لی: باخوی ده‌رخات لای ئیمه‌ ریزی لیگیراوه! ته‌گه‌ر ئیمانیش نه‌هیت قه‌یناکه، منیش چه‌ند مانگیک له‌سهر دینی خۆم مامه‌وه، پیغه‌مبهریش ﷺ ئامۆژگاری هاوه‌لانی کردبوو، که مۆره‌ له (سهیل بن عمرو) نه‌که‌ن! هه‌رچه‌ند له‌سهر دینی خوی ماوه‌ته‌وه‌و ریزی لی‌ده‌گرین، سه‌ره‌نجام دوای چه‌ند مانگیک مسولمان بووم^(۱).

هه‌روه‌ها (صفوان بن أمیه) ش ده‌لی: رۆیشت، که خوی بخاته ده‌ریاوه‌و خوی بخنکیتی، به‌لام (عمیر بن وهب) به‌دوایدا رۆییو، گوتی: من ته‌مانم بۆ له موحه‌مه‌د خواستوی! ته‌ویش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌و دوای ماوه‌یه‌ک ئیمان دین^(۲).

(عکرمه بن أبي جهل) یش به‌هه‌مان شیوه‌ سه‌ری خوی هه‌ل‌ده‌گری، به‌لام خیزانه‌که‌ی، که پيش خوی مسولمان ده‌بی، به‌دوایدا ده‌چی و ده‌یه‌یتیه‌وه‌و ده‌چیتیه

(۱) پروانه: (المعازي) للواقدي، ج ۲، ص (۸۴۶-۸۴۷)، و رواه الحاكم في (المستدرک).

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۲۳۷-۲۳۸).

خزمەت پیغمبەر ﷺ و دەلی: ئە ی پیغمبەری خوا! من بە مەرجیک مسوڵمان دەم داوای لیبوردنم بۆ ئە خوا بکە ی من زۆر ئازاری ئیسلام و مسوڵمانانم داو.

پیغمبەریش ﷺ دەفەر موی: خوا یە ئە هەموو شتیکی ببورە^(۱)، هەرچەندە کوری (أبو جهل) یشە بەلام پیغمبەر ﷺ ئامۆژگاری مسوڵمانان دەکات و پیا ی دەلی: کەستان باسی (أبو جهل) نەکەن! چونکە باسکردنی مردوو زەرەر بە مردوو ناگە یەنێ و دلی زیندووش ئازار دەدا.

دە یەم: گرنگی ئازاد کرانی مەککە :

بەو شیوہ یە ی باسکرا بەبێ پڑانی خوین و توندو تیژیەکی وا کە شایانی باسکردن بێ، مەککە ئازاد کرا، کە پیغمبەر بە دە هەزار جەنگاوەرەو ئە هاوہلانی بەرپزی، زۆر حەکیمانە ئە چوار قۆڵەو رویشتە نیو شاری مەککەو بەبێ بەرنامە یەکی تۆکمەو دارپژراوہو ئە ماوہکی کەمدا مەککە ئازاد کراو خەلکیکی زۆری ئەویش مسوڵمان بوون و ئەویش عەفووی کردن، وە پیغمبەر بۆ ماوہی نۆزدە رۆژان ئە مەککەدا مایەوہو ئەو ماوہدا بە تیگە یاندنی خەلکی و کارەکانی دیکە ی گرنگی خۆ یەوہ خەریک بوو.

بەم شیوہ یە مەککە، کە تا ئەوکات پایتەخت و نیوہندی کافرانی قورەیش بوو، کەوتە بەردەستی ئیسلام، دواتر ئەو یوہ توانا ناحەزانی دیکە ی دەوروپشتیش تەمبێ بکری و ئەنیو ببرین.

وہ ئازاد کرانی مەککە شوینەواری گرنگی سیاسی و کۆمەلایەتی لی کەوتەوہو بەلین و گەفتی پەرەردگاریش ہاتە دی، بە جیگیر بوون و دەسەلات پەیدا کردن و حوکمکردنی مسوڵمانانی راستەقینە ئە زەویدا.

(۱) (المغازي) للواقدي، ج ۲، ص (۸۵۱-۸۵۳).

جه‌نگی حونه‌ین و نه‌وطاس و طائیف

یه‌که‌م: جه‌نگی حونه‌ین :

یه‌کیک له‌و جه‌نگانه‌ی، که پیغهمبهر ﷺ پییان هه‌ستا جه‌نگی حونه‌ین بوو، ئه‌وه‌بوو که له (۵) ی (شوال) به‌پێ کهو تن و له (۱۰) ی (شوال) ی سالی (۸) ی کۆچی گه‌یشتنه (حنین)، که دۆلێکه‌و هۆزی (هوازن) له‌وێ بوون، چونکه هۆزی (هوازن) له‌گه‌ل (ثقیف) به‌سه‌ر کردایه‌تی (مالک بن عوف) هیزیان کۆکردبووه‌و ویستیان به‌ سوپایه‌کی زۆره‌وه، که دوا‌یی ده‌رکه‌وت دوو ئه‌وه‌نده‌ی سوپای مسوڵمانان بوو، به‌سه‌ر مه‌که‌که‌دا بده‌ن، بۆیه پیغهمبهر ﷺ پێش ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌سه‌ر مه‌که‌که‌دا بده‌ن، فه‌رمانی ده‌رکرد، که مسوڵمانان ئاماده‌ بن بۆ هیزشکردنه‌ سه‌ریان، ژماره‌ی سوپای مسوڵمانان دوانزه‌ هه‌زار که‌س بوو، ده‌ هه‌زار له‌وانه‌ی که له‌ مه‌دینه‌وه له‌ خزمه‌ت پیغهمبهردا هاتبوونو، دوو هه‌زاریش له‌ خه‌لکی مه‌که‌که، که تازه‌ مسوڵمان بووبوون^(۱).

پێش به‌پێکه‌وتنی، پیغهمبهر ﷺ داوای سێ هه‌زار (پرم) ی له (نوفل بن الحارث بن عبدالمطلب) کردو، داوای چه‌ند (زری) یه‌کیشی له (صفوان بن أمیه) کرد به‌ئه‌مانه‌ت، که دوا‌ی شه‌په‌که‌ بیاندا ته‌وه، چونکه ئه‌و دوو که‌سه تا ئه‌وکاتیش هه‌ر کافر بوون، (مالک بن عوف)، که سه‌رکرده‌ی سوپای دژمن بوو خه‌لکی خۆیانی هاندا بۆ شه‌پو، وره‌ی به‌به‌رنان و پریاریشیدا ژن و منداڵ له‌گه‌ل له‌شکه‌ره‌که‌یان به‌رن، بۆ ئه‌وه‌ی پیاوه‌کانیان له‌ شه‌پدا شه‌رم بیانگری و هه‌له‌نه‌یه‌ن، وه سوودیشی له

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۲۵۱).

(درید بن الصمة) بینى له دانانى بۆسەدا دژی مسوڵمانان و لهو ناوچەیهش زۆر شارەزا بوون.

سوپای بى پروایان پيش مسوڵمانان له شیوی (حنین) خۆیان مه لاس دابوو، كه سوپای ئیسلام گه‌یشته ئه‌و، له هه‌موو لاره به خه‌ستی تیرباران کران و سه‌ریان لى شى‌واو زۆر زیانیان پى‌گه‌یشته و زۆریه‌ی مسوڵمانان هه‌لاتن (عباس) ی مامى پى‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لى: كه له سه‌ره‌تاوه مسوڵمانان رایانکرد من پى‌شمه‌ی ئیستره‌كه‌ی پى‌غه‌مبه‌رم گرتبوو ئه‌و له مه‌یدان مابۆوه، پى‌ گوتم: **{يا عباس اصرخ يا معشر الانصار! يا معشر أصحاب السُّمرة}**، واته: ئه‌ی عه‌بباس! هاوار بكه: هۆ كۆمه‌لى پشتیوانان! هۆ كۆمه‌لى هاوه‌لانی دره‌خته‌كه‌!، منیش به‌ده‌نگى به‌هێزى خۆم بانگم كردن، سویند به‌ خوا كه گوپیان له ده‌نگى من بوو وه‌ك چۆن مانگا بۆ گوپره‌كه‌كه‌ی خۆى سۆزى هیه‌و ده‌گه‌رپته‌وه سه‌رى، ئاوا گوپیان: (لبیک، لبیک)، واته: له خزمه‌تین، له خزمه‌تین! دواپى پى‌غه‌مبه‌ر ﷺ چنگه خۆپى‌كى به‌ كافران داكردو فه‌رمووی: **{انهمزوا وربّ محمد}** رواه مسلم^(١)، واته: به‌ په‌روه‌ردگارى موحه‌مه‌د تىك ده‌شكین!

ئجنا سوپای مسوڵمانان به‌رگرى مه‌ردانه ده‌كه‌نو له مه‌یداندا ده‌میننه‌وه و خوای په‌روه‌ردگارىش به‌ناردنى فریشته بۆ یارمه‌تى دانیان له جه‌نگه‌كه‌دا، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه مسوڵمانان به‌هێزو كافران تووشى ترسو و ئه‌پراوكی ده‌كات، به‌و جوړه مسوڵمانان سوپای كوفر تىك ده‌شكینن و خه‌لكى زۆریان لى ده‌كوژن و خه‌لكى زۆر به‌دیل ده‌گرن و مه‌رو مالأت و چه‌كى زۆریش كه به‌ هه‌زاران مه‌زه‌نده ده‌كرا، به‌ غه‌نیمه‌ت ده‌گرن^(٢)، له‌وباره‌وه خوای زال ده‌فه‌رموئ:

(١) صحيح مسلم، كتاب الجهاد: ٤٥٨٨.

(٢) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص(٢٥٦-٢٥٧).

﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ﴾ (٢٥) ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُودًا لَمْ تَرْوُهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ﴿التوبة﴾، واته: ښځومان خوا له زور شويان ئيوه سهرخست، وه رږزي (هونهين)، كه به زوريه كه تان سهرسام بوون، {چونكه يه كيځ له تازو مسولمانبووه كان گوتي: (لن نُغَلِّبَ اليومَ من قلة) (١)، واته: ئه مړو به هوې كه ميهوه تيك ناشكيږي}، به لام زوريه كه تان هيچ دادى نه دان...؛ كه واته: ئيوه به هوې ئيمان و پاريز كاري تانه وه خوا سهرخستوون، نه كه به هوې زوري تانه وه، ئنجا له كوتايي جهنگه كه دا پاشماوه ي له شكرى شكاوى بى پروايان بهره و (طائف) ده چي وهندي كيشيان بهره و (نوطاس) ده چا تن.

هويه كانى تيشكانى مسولمانان له سهره تاوه:

- (١) شانازيى كردن به زوريى سويى خويان و گيرانه وهى سهر كه وتن بو خويان نهك بو خوا.
- (٢) له نيو جهيشى پيغه مبه ر ﷺ دا خه لكيك هه بوو، كه بى چهك بوون و له بهر دلگه رمييان چوبوون بو جهنگه كه.
- (٣) ژماره ي له شكرى دوژمن دوو هينده زورتر بو له سويى مسولمانان.
- (٤) (مالك بن عوف) سهركرده ي كافره كان پيش گهيشتنى سويى مسولمانان چوو بووه شيوى (حنين) و شويته گرنه كانى گرتبوو، وه كه مينى له مسولمانان دانابوو.

۵) هێندێك له ئیمان لاوازه كان كه تازه له مهككه مسوڵمان بووبوون، رایان كرد له مهیدان و ئەمەش بوو بەهۆی تێكچوونی بارودۆخ و شیرازهی سوپاکە.

هۆیه‌گانی سه‌رکه‌وتنی مسوڵمانان له گۆتایی جه‌نگه‌که‌دا:

۱/ مانه‌وه‌و وره‌به‌رزیی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌یدانی جه‌نگدا، كه بوو به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لكه‌ هه‌لاتوو كه كه بینیان سه‌ركرده‌یان له مه‌یدان داوه‌.

۲/ نازایه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ كه قاره‌مانانه‌ شه‌ری كردو له شوینیكه‌وه‌ بۆ شوینیکی دیکه‌ ده‌چوو.

۳/ نازایه‌تی و مانه‌وه‌ی ئەو کۆمه‌له‌ هاوه‌له‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ گه‌لیدا.

۴/ به‌خیرایی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌لاتوو كه‌كان.

۵/ سوپای كوفر كه‌وته‌ هه‌له‌یه‌کی سه‌ربازییه‌وه‌ كه به‌دوای مسوڵماناندا هێرشه‌كه‌یان درێژه‌ی پێنه‌داو مسوڵمانان خۆیان گرتوه‌.

۶/ دووعاو پارانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ سه‌رکه‌وتنی سوپای ئیسلام.

۷/ فری‌دانی مسته‌خۆڵ به‌ره‌و رووی دوژمن له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ر ﷺ تێكچوونی شیرازه‌ی سوپاکیان.

۸/ دابه‌زینی فریشته‌كان له‌لایه‌ن خواوه‌، بۆ یارمه‌تیدانی مسوڵمانان.

دووه‌م: جه‌نگی (أوطاس):

پێغه‌مبه‌ر ﷺ سوپایه‌ك به‌ سه‌ركرده‌یه‌تی (أبو عامر الأشعري) ده‌نێرێ به‌ره‌و (أوطاس) بۆ سه‌ر پاشماوه‌ی له‌شكری شكاوی جه‌نگی حونه‌ین، كه له‌وێ هه‌ندێکی دیکه‌شیان له‌ بێ‌پروایه‌كان ر‌ه‌گه‌ڵ ده‌كه‌ون و خۆ كۆده‌كه‌نه‌وه‌ له‌ دژی سوپای ئیسلام به‌ فه‌رمانه‌یه‌تی (درید بن الصمه)، كه پیاویکی زۆر دنیا دیدو شه‌ر زان بووه‌و

تەمەنیشى زور بووه، سوپای مسولمانان بهرهو (أوطاس) دهرؤن و لهوى شهړ روودهدات، سهره نجام سوپای مسولمانان سهردهكهوئو سهركردهكهى ئەوانیش دهكوژن، كه (درید بن الصمة) هیه، بهلام فرماندهى سوپای مسولمانان (أبو عامر) یش شههید دهبی^(۱).

سىيەم: جهنگى (طائف):

پیغه مبهړ ﷺ پاش گهړانهوى له جهنگى (حونهين)، به سوپايهكهوه بهرهو (طائف) دهكهويته رى، چونكه هوژى (ثقیف) دواى تیشكانیان له (حونهين) گهړابوونهوه (طائف)، وه پیغه مبهړ ﷺ بو ماوهى (۱۷) یان (۲۵) رۆژ ئابلووقهى شارهكهیدا، وه (ابن هشام) دهئى^(۲): بو يهكهجار پیغه مبهړ ﷺ سوودى لهدوو ئاميرى جهنگى وهرگرت (مهنجهنيق) و (دهبابه).

مهنجهنيق: ئامرايک بووه بهرد يان ئاسنى سوورکراوهيان تيخستوهو پييان فرېداوهو، له جيگای توپو هاوهنى ئەم سهردهمهى خومان بووه.

دهبابه: شتيك بووه له تهخته دروستيان كردهو ږهړهوهيان بو كردهو لهسهر ئه ږهړهوانه رږيشتوهو جارى واش بوو لهسهر ولاخ دايانناوه، بوئوهوى ئه تيرو شيرو بهردو ئاسنهى كه دوزمن دهيانهاوى كاريان تىنهكات، رۆلى دهبابه و زريپوش (مُدْرَعَة) ي ئەم سهردهمهى ئيمهى بينيوه.

كهواته پیغه مبهړ ﷺ هوليډاوه سوود له نويترين ئامرازي جهنگى له سهردهمى خویدا وهرېگرئ.

(۱) ههمان سهرچاوه، ج ۴، ص (۲۵۹-۲۶۱).

(۲) ههمان سهرچاوه، ج ۴، ص (۲۷۴).

له ماوهی ئه و نابلو و قه یه دا (۱۲) کهس له هاوه لانی شه هید دهن، به تیری تیرهاویژنه کانی قه لا، رووداویکی گرنکی دیکه ی جهنگی طائف ئه وه بووه، که کویله کانی نیو قه لاکه ی شاری (طائف) داده بن زنو په یوه ندی ده کهن به سوپای ئیسلامه وه و مسولمان دهن، جا دوا ی ئه وه ی هوزی (ثقیف) مسولمان دهن، دینه خزمه ت پیغمبر ﷺ داوا ی کویله کانیان ده که نه وه، به لام پیغمبر ﷺ ده فهرموی: **{اولک عتقاء الله}**، واته: ئه وانه ئازاد کراوانی خوان، یانی ئه و کویلانه تان ته سلیم ناکه مه وه، مادام له وکاته ناسکه دا هاتوون و په نایان بو ئیمه هیناه (۱).

پیغمبر ﷺ له جهنگی حونه یندا نزیکه ی (۶۰۰۰) شش هه زار له مندالو ئافره ت له (هوازن) ده گری، به لام دواتر هوزی (هوازن) دین و مسولمان دهن، پیغمبر ﷺ سه رپشکیان ده کات له نیوان مال و سامانه که یان و ژنو منداله کانیاندا، ئه وانیش ژنو منداله کانیان ده ویتنه وه، بویه پیغمبر ﷺ فه رمان ده کا به هه موو سوپایه که ی، که ژنو منداله کانیان ته سلیم بکه نه وه (۲)، وه پیغمبر ﷺ هه وال بو (مالک بن عوف) ده نیژی که ئه گهر بی بولامان و مسولمان بی، ئیمه مال و سامان و خیزان و منداله کانی ده دینه وه، (مالک بن عوف) یش که ئه وکات له گه ل هوزی (ثقیف) له نیو شاری (طائف) دهن، خوی و هه ندیک خه لک که له گه لی بوون، دین و مسولمان دهن، پیغمبر ﷺ ریژی لی ده گری و مال و خیزانه که شی ده داته وه ده یکاته برا گه وره ش له سه ر ئه وانه ی که له قه ومه که ی مسولمان بوون.

(ابن القيم) (۳) ده لی: یه کیک له هاوه لان داوا له پیغمبر ﷺ ده کات، که دووعا له (ثقیف) بکات، ئه و هوزی که له نیو شاری (طائف) بوون، ئه ویش ده فهرموی: **{اللهم اهد ثقیفاً وات بهم}**، واته: خواجه هیدایه تی (ثقیف) بده و بیانیه یته بو

(۱) هه مان سه رچاوه، ج ۴، ص (۲۷۶).

(۲) هه مان سه رچاوه، ج ۴، ص (۲۷۸، ۲۷۹).

(۳) (زاد المعاد)، ج ۳، ص (۴۹۷)، رواه أحمد فی المسند، ورواه الترمذی، وصححه شعيب الأرنؤوط

لام، نهو هاوۀ داوا دهکات، که دووعایان لئ بکات خوا له نیویان بهرئ، به لام پیغمبر ﷺ دووعای هیدایه تیان بؤ دهکات، وه دوایش وهک باسماں کرد، مسولمان بوون.

نهو هی که لیږه پیویسته قسه هی که له باره وه بگوتئ، دوو هه لویستن:

یهک: دابشکردنی غنیمت له (جعراڼه) (۱):

پیغمبر ﷺ دهستکه وته کانی جهنگی (حونهین) و (اوطاس) که به هه زاران سهو خوشترو مهرو مالآت و پارهی نه قلو زیږو زیوو... هتد ده بی، زوږبهی هه ره زوږی نهو دهستکه وتانهی دابش کرد به سهو ناودارو سهروک عه شیرته کانی قورپه یشو غهیری قورپه یشدا که تازه مسولمان بوو بوون، له وانه:

- (۱) أبو سفیان بن حرب .
- (۲) معاویة بن أبي سفیان .
- (۳) حکیم بن حزام .
- (۴) الحارث بن الحارث بن کلدة .
- (۵) الحارث بن هشام .
- (۶) سهیل بن عمرو .
- (۷) حویطب بن عبد العزی .
- (۸) العلاء بن جارية الشففي .
- (۹) عیینة بن حصن بن حذیفة .
- (۱۰) الأقرع بن حابس التميمي .
- (۱۱) مالک بن عوف النصري .
- (۱۲) صفوان بن أمیة .

هه‌ر کام له‌وانه یه‌کی سه‌د حوشتریان ده‌داتئ، هیندیکی دیکه‌ش له‌ خوار ئه‌و
 ژماره‌یه‌یان ده‌داتئ، ئه‌وانه‌ش که ئاوا پیغه‌مبه‌ر ﷺ مائیان ده‌داتئ، ناویان لیئراوه
 (المؤلفه‌ القلوب) دل را گیراوه‌کان، دوا ی ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ ده‌کا،
 هه‌ست ده‌کا مقومقویه‌که له‌نیو پشتیوانانی ئیسلامدا -خوا لییان پازی بی- دروست
 بووه‌و ده‌لین: ئیمه‌ شمشیره‌کانمان ئیستاش خویئی ئه‌و کافرانه‌ی لی‌ده‌چۆرئ،
 که‌چی هه‌رچی غه‌نیمه‌ت و ده‌ستکه‌وته هه‌مووی درا به‌وان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ئه‌وه
 وه‌که هه‌وائیک له‌ (سعد بن عباد) ده‌بیستی پیی ده‌فه‌رموی: سه‌رجه‌م خه‌لکه‌که‌تم
 به‌ته‌نیا بۆ کۆبکه‌وه، وه‌ ریگا نه‌درا که‌سی دیکه‌ کۆبیته‌وه له‌گه‌لیان، بیجگه‌ له‌
 که‌سانیک دیا ریکراو له‌ کۆچکه‌ران، ئنجا دوا ی ئه‌وه‌ی پشتیوانان هه‌موویان
 کۆده‌کاته‌وه، وتاریان بۆ ده‌داو ده‌فه‌رموی: ئه‌ی پشتیوانان ئه‌ی کۆمه‌لی پشتیوانان!
 ئه‌وه‌ چیه‌ قسه‌یه‌کم لی‌تانه‌وه بیسته‌وه؟ ئایا ئیوه‌ ری لی‌ونبوو نه‌بوون، به‌هۆی منه‌وه
 خوا هی‌دایه‌تیدان؟! هه‌ژار نه‌بوون خوا به‌هۆی منه‌وه ده‌وله‌مه‌ندی کردن؟! به‌یه‌که‌وه
 دوژمن و نا‌کۆک نه‌بوون به‌هۆی منه‌وه خوا کردنیه‌ برا؟!.

ده‌لین: با، هه‌رچاکه‌و منه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خواش به‌سه‌ر ئیمه‌وه‌یه، ده‌فه‌رموی:
 ده‌ی ئیوه‌ش جوابم ده‌نه‌وه.

ده‌لین: چیت جواب بده‌ینه‌وه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ هه‌ر چاکه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری
 خوا به‌سه‌ر ئیمه‌وه‌یه!.

ده‌فه‌رموی: نه‌خیر!

به‌خوا ئیوه‌ش بۆتان هه‌یه‌ وه‌لامم بده‌نه‌وه و راستیش ده‌که‌ن له‌ وه‌لامه‌که‌تاندا،
 ئیوه‌ش بلین: ئایا تۆش ده‌رکراو نه‌بووی ئیمه‌ په‌نامان دای؟ ئه‌دی تۆش به‌ درۆ
 دانه‌رای ئیمه‌ پرومان پیه‌ینای؟! ئه‌دی ئه‌تۆش بی‌هیز نه‌بووی ئیمه‌ پشتیوانیمان
 لی‌کردی؟!

گوتیان: ئەى پیغەمبەرى خوا ئیمە وانالیین، بەلکو هەر تۆ چاکه و منه تت بهسەر ئیمه وه ههیه.

دوایی دهفهرموی: ئەى کۆمه‌لى پشتیوانان ئایا شتیکتان له‌دلا پەیدابوو بۆ تۆزه مائیکى دونیایى^(١)، که دلى هەندیک کەسم پى راگرت بۆئەوهى بینه نیو ئیسلامه‌وه، وه ئیوهم هه‌واله‌ى ئیسلامه‌تییه‌که‌تان کرد؟ ئەى کۆمه‌لى پشتیوانان! ئایا رازی نابن خه‌لك حوشترو مه‌رو بزن له‌گه‌ل خوی به‌ریتنه‌وه، ئیوه‌ش پیغه‌مبەرى خوا له‌گه‌ل خۆتاندا به‌رنه‌وه بۆ هه‌وارگه‌ى خۆتان؟! سویند به‌وهى که نه‌فسى موحه‌مه‌دى به‌دهسته، ئەگەر کۆچ کردن نه‌بوایه (منیش کۆچم کردوه و پله‌یه‌کى گه‌وره‌شه) من خۆم به‌یه‌کیک له‌ پشتیوانان له‌قه‌لهم ددا! وه سویند به‌خوا ئەگەر خه‌لك به‌رینه‌کدا بروو پشتیوانانیش به‌رینه‌کدا برون من به‌رپی پشتیواناندا ده‌رۆم، خوایه به‌زه‌ییت به‌ پشتیواناندا بچ، وه به‌رۆله‌کانى پشتیوانان، وه رۆله‌ى رۆله‌کانى پشتیوانانیشدا!

ئنجا که پیغه‌مبەر ﷺ ئەو قسانه‌یان بۆ ده‌کات هه‌موویان ده‌گرین تا ریشیان له‌ فرمیسکدا ته‌ر ده‌بێ، دوایی ده‌لین: ئیمه رازین که پیغه‌مبەرى خوا ﷺ به‌شو قسمة‌ى ئیمه بێ^(٢).

لهم پرووداوه‌شه‌وه ئەو حیکمه‌ته‌ فی‌رده‌بین، که پیویسته هه‌میشه ته‌قدیری هه‌ست و نه‌ستی خه‌لكى بکه‌ین و هه‌رکات پیویستیشی کرد به‌خیرایی ئەو شتانه‌ى ده‌بنه‌ مایه‌ى ئیشکال و دوودلیی پروونیان بکه‌ینه‌وه، فه‌لسه‌فه‌و حیکمه‌ته‌که‌یان ده‌ربخه‌ین، به‌رله‌وه‌ى بینه‌ مایه‌ى دروستبوونی گریکوی‌ره‌و نیگه‌رانى له‌دل و ده‌روونیاندا.

(١) ئەو فهرمویه‌تى: (لُعَاةٌ مِنَ الدُّنْيَا)، واته: ئەو گيا سه‌وزه‌ى، که به‌ باران سه‌رده‌ردێنێ و دوایی وشک ده‌بێ.

(٢) سه‌رچاوه‌ى پێشو، ج ٤، ص (٢٨٥-٢٨٦)، وه (صحيح البخارى): ٣٧٧٩ و ٣٧٧٨.

دوو: هه ټوښتي په كيك له پشتيوانان له دابه شكر دني غنيمه تدا:

هه ټوښتي دوو هم ټه وه، كه (بخاري) و (مسلم) ^(۱) له (أبو وائل) ټه وېش له عبدالله) وه ده گيرېته وه ده ټي: كاتيک كه پيغه مېر ﷺ ټه وه ده سكه وتانه ي ټاوا دابه ش كردن، كابر ايه ك گوتي: سويند به خوا ټهم دابه شكر دنيه داد گه ربي تيډا ره چاو نه كراوه ره زامه نديي خواشي پي مه به ست نه بووه، (مه به ستي ټه وه بووه كه پيغه مېر ﷺ خزميه تي يان به رڼه وه ندييه كي دنيايي دوور له ديني به كار هيڼاوه!!).

پيغه مېر ﷺ دهم و چاوي موباره كي گور او روي گرځ بوو، دوايي فه رموي: **{فمن يعدل ان لم يعدل الله ورسوله؟}**، واته: كي داد گه ده بي، ټه گه ر خوا پيغه مېر ي خوا داد گه نه بن؟ دوايي فه رموي: **{يُرحم الله موسى قد اُودي بأكثر من هذا فصبر}**، واته: خوا به زه يي به موسا دا بيته وه، كه به زياتر له وه ش ټازار درا، به ټام خور اكر بوو.

ټه مه شوه وه رده گيرئ، كه هه ميشه كه ساني دلته خوش و بير كورت و كه ټله وشك هه رده بن و پيوسته باباي به رپرس و پراي گوښه دان به منگه منگ و توانج و پلاري بيځي، هه تا ده ستواني سينگ فراوان و لېبورده بيت.

دوايي پيغه مېر ﷺ، كه له (جعراة) غنيمه ته كه ي دابه شكر د، به نيازي (عومره) به ره و (مه كه كه) به ريكه وت و دواي به جيهيڼاني عومره (عُتَاب بن أُسَيْد) ي كرده برا گه ووه له مه كه كه و (معاذ بن جبل) يشي بو شاره زا كړ دني خه ټكي له دين له گه ټ ټودا به جيهيشت، ټنجا عومره كه ي له (ذي القعدة) دا به جيهيڼا وه هه ره مانگه شدا گه پرايه وه بو مه دينه ^(۲).

(۱) (صحيح البخاري): ۳۱۵۰، وه: (صحيح مسلم): ۲۴۴۴.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۲۸۶).

جهنگى ته ټېووك

بهرېزان!

خو پشتيوان بى لهچېند خاليكدا به كورتي باسى جهنگى (ته ټېووك) دهكېين^(۱):

په كېم: جهنگى ته ټېووك له مانگى (رجب)ى سالى (۹) نويه مى كۍچيدا رويداوه،
 شهوېش دواى شهوې پيغه مېهر ﷺ هوالى پيگه يشت كه رڼمه كان خهريكى
 كوكردنهوې سوپان له دژى مسولمانانو دهيانهوې بهسهرياندا بدهن، فهرمانى به
 مسولمانان كرد كه خويان ساز بكهنو سوپا ريځكهن، وهك عادهتى ههميشه يى
 پيغه مېهر ﷺ هر كه زانيويه تى دوژمنان خهريكى خورپيځخستنو كوكردنهوې
 سوپان، بو شهوې بهسهر مسولماناندا بدهن، شهو سوپاى ناماده كردوه هيرشى
 كردو ته سهر دوژمن، بو شهوې ئابلوقه نه درى و نه خريته هه لويستى
 بهرگريي كړدنهو، وهك گوتراوه: هيرشېردن باشتري نامپازى بهرگريي كړدنه، دياره
 شهو په كېم جار بوو كه پيغه مېهر ﷺ به سوپايه كهوه بهرره رڼم بچيت، وه
 جهنگى ته ټېووك له وهرزى هاويندا بووه، هاوينى نيوه دوورگه ي عهره ب كه زور
 گهرمه، مسولمانانېش هه ژارو كېم دهرامت بوونو ريځاكه ش زور دوور بووه،
 ميوه تازه پيگه يشتبوو، چاوه پروانى شهو شيان ده كرد كه شهو پروبه پروبوونه وديان
 شهرو كوشتاريكى زورى تيدا پروبدات، ههر بويه مسولمانان رڼيشتنيان بو شهو
 جهنگه زور له سهر دل قورسو بهزه همت بوو.

(۱) پروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۲۹۲-۳۰۸)، كه به دريژى باسى پروداوه كانى
 جهنگى ته ټېووكى كردوه.

بویه‌ش خوی پهره‌دگار له سووره‌تی (التوبة) دا ناوی لهو رووداوه ناوه: کاتی سه‌غله‌تی (ساعة العسرة) وهك ده‌فهرموی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۷)، واته: بیگومان خوا خوش بوو له پیغمبه‌ر ﷺ له کوچکه‌رانو پشتیوانانو نه‌وانه‌ی که دوا پیغمبه‌ر ﷺ کهوتبون له کاتی سه‌غله‌تییدا...

که‌واته: مه‌به‌ست له (ساعة العسرة) ته‌نیا سه‌عاتی‌کی دیاری کراو نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پی‌ی کاتی سه‌غله‌تی و نار‌ه‌حه‌تییه، نجا خوی کاریه‌جی هه‌ر دوا به‌دواي شه‌و نایه‌تانه ده‌فهرموی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ...﴾ (۱۲۰) التوبة، واته: خه‌ل‌کی مه‌دینه‌و خیل‌ه‌کییه‌کانی ده‌وربه‌ری مه‌دینه، بویان نیه خویان له پیغمبه‌ری خوا ﷺ به‌جیبیلن وه خویان لهو خوشتر بوی، یانی: له‌کاتی‌کدا پیغمبه‌ر ﷺ ناماده‌یه فیداکاریی بکا له‌پیناوی دینی خوادا، ده‌بی ئیوه‌ش چاو لهو بکه‌نو ری‌ی شه‌و بگرن، نه‌ک شه‌و بچی بۆ جه‌نگ و جه‌اد و ئیوه‌ش خوتان بگیرنه‌وه و نه‌چن!

دوه‌م: پیغمبه‌ر ﷺ بۆ یه‌که‌مین جار له میژووی سیاسی و سه‌ربازی خویدا، ناوی شه‌و شوینه‌ی هی‌ناوه که بۆی ده‌چی و فه‌رموویه‌تی: ئیمه به‌ره‌و رۆم ده‌چین^(۱)، چونکه پیشت‌ر پیغمبه‌ر ﷺ که ویستبای به‌ره‌و ئاراستیه‌ک بر‌وا به‌شیوه‌یه‌ک خه‌ل‌کی حال‌ی ده‌کرد، که‌وا بزائن به‌پیچه‌وانه‌ی شه‌و ئاراستیه‌یه ده‌روا، بۆ وی‌نه: شه‌گه‌ر ویستبای به‌ره‌و باکوور (شمال) بر‌وا، ده‌سته‌یه‌ک له هاوه‌لانی به‌ریزی ده‌نارد

بؤ باشوورو دهغه رموو ئیوه لای خوارووم بؤ بیشکنن، بؤیه خه لکیش وایانده زانی پیغه مېهر صلی الله علیه و آله بهرهو باشوور د پروات، به لام سهره نجام بهرهو باکوور (شمال) د پرویش، شهوش بؤ شهو بوو که کتو پر بهسهر دوژمندا بداتو، دهره فته ته داته دوژمن که زانیاری لهسهر جمو جوړیان هه بی، که شهو له پرووی سهر بازیهوه گرنګترین هوکاری سهر که وتنه له جهنگدا.

سپیږم: پیغه مېهر صلی الله علیه و آله له جهنگی ته بووکدا قهیران وگرفتې هره گه وړه بریتی بووه له نه دارییو و بی دهرامه تی، بؤیه فرمانی کردوه به مسولمانان، که شهو سوپایه چه کدار بکن به سامانی خو به خشانه، بؤ شهو مه به ستهش زور هانی داو، که پارهو سامانیان پیشکesh بکن بؤ شهو جهنگه و شهوانیش دریغیان نه کردوه له و باره وه، بؤ وینه (عثمان بن العفان) - خوا لی پی رازی بی - هه زار دیناری زی پی به خشی ^(۱) له گهل سی سهد خوشتر به هه موو که له و په لی پیویستیانه وه، بؤ شهو پیغه مېهر صلی الله علیه و آله بتوانی شهو سوپایه ی پی چه کدار بکا، هره بؤیه پیغه مېهر صلی الله علیه و آله له بهرانبهر شهو هه لویسته ی (عثمان) دا فهرموویه تی: **{ ما ضر ابن عفان ما عمل بعد اليوم }** ^(۲)، واته: کوری عهفان له مهودوا هره شتیک بکات، زهره ری لی نادا، یانی: شه گهر له مهودوا هه شهو که مو کوریه کیش بکات، هیچ زیانی لی نادا، چونکه له کاتیکی زور ناسکدا به ته نگ دینی خواوه هاتوه، شهوش دوور بینی پیغه مېهر بووه و خوی زانا حالی کردوه که کاتیکی دی خه لکیکی مسولمان له (عثمان) ده که ونه درایه تی و بیانو و گرتن و که میکی به هه قو زوریشی به ناهه ق، شهو بوو که له سهرده می خیلافه تی خویدا گیچه لیان پیگی پراوه و سهره نجام شه هیدیشیان کردوه.

(۱) شهو سهرده مه دوو جوړه دراو هه بووه، دیناری زی پی، که هی پږمه کان بووه، دره می زیویش، که هی فارسه کان بووه.

(۲) رواه احمد .

سەبارەت بە بەخشىنى مالّ بۆ غەزاي تەبووک (أبو داود) ^(۱) دەلئى: (عمر) من ھەموو جارى پېشېرکەم دەکرد، لەگەڵ (أبو بکر) دا کە ئەو کردەوھىە کى باشى دەکرد، ھەولم دەدا وەکو وى بکەم يان پېشى بکەومەو، بەلام ھەميشە ئەو لەپېش منەو، بوو، کە جەنگى تەبووک ھاتە پېشو پېغەمبەر ﷺ زۆر ھانىداين، کە مالّى خۇمان ببەخشىن، گوتم ئەمىرۆ دەرفەتەو دەبى پېش (أبو بکر) بکەومەو، بۆيە مالەکەم کردە دووبەش بەشىکم لە مالّى بەجىھىشت و بەشەکەى دیکەشم لەگەڵ خۇمدا برە خزمەت پېغەمبەر ﷺ لە دلى خۇمدا گوتم: ئەگەر ئەمىرۆ پېش (أبو بکر) نەکەومەو قەت پېشى ناکەومەو، بۆيە نيەى مالەکەم برد کە چوم، پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھا (عمر) چیت بۆ مالّى بەجىھىشتەو؟

منيش گوتم: ئەى پېغەمبەرى خوا! مالەکەم کردۆتە دووبەش، بەشىکم لەلای مالّو خىزانم بەجىھىشتەو، بەشەکەى ديشم لەگەڵ خۇمدا ھىناوہ بۆ ئىسلام و بۆ ئامادەکردنى ئەو سوپايە.

پېغەمبەر ﷺ پىي فەرمووم: ئەوھى کە بەخشيوتە خوا لىت قبوول بکات و ئەوھى کە ماويشە خوا بەرەکەتى تىبخات.

ئىجا پېغەمبەر ﷺ پرووى کردە (أبو بکر) و فەرمووى: (أبو بکر) ئەى تۆ چیت کردو؟!

ئەويش گوتم: ئەى پېغەمبەرى خوا! من ھەرچى ھەمبوو ھىناومەو مالّو خىزانىشم بەتەما خوا بەجى ھىشتوون! پېغەمبەرىش ﷺ دووعاى خىرى بۆ کرد، منيش گوتم: سویند بەخوا لەمەودوا قەت پېشېرکەت لەگەڵدا ناکەمەو! خوا لەھەموو لايەکیان پازى بى.

ھەروەھا (عبد الرحمن بن عوف) دوو ھەزار درھەمى زىوى بەخشيوە، کە نيەى مالّو سامانەکەى بوو، وە لەوانەى کە زۆر مالّى خۇيان بەخشيوە: (عباس بن

عبدال مطلب، طلحة بن عبید اللہ، سعد بن عبادۃ، محمد بن مسلمۃ، عاصم بن عدی^(۱) بہو شیوہیہ ہر کہسہ بہ پیی خوی زور یان کہم، ہی وایان ہہ بوہ بہ پارہی نہ غدینہ بہ شداری کردوہ، ہی واشیان ہہ بوہ حوشتہر، یا خود ئہ سپی بردوہ بو پیکھینان و نامادہ کردنی ئہو سو پایہ، وہ زور لہ ئافرہ تان بہ بہ خشینی خر خال و ئہنگوستیلہو بازن بہ شداریان کردوہ بو نامادہ کردن و سازدانی ئہو سو پایہ.

سویای پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم لہ کاتی رۆشیتیناندا بو تہ بوک، لہ ریگا زور تووشی برسہ تی و تینویستی و نارہ حہ تی بوون، تا وایان لی ہات دا وایان لہ پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم کرد، کہ رییان بذات ہی ندیک لہ حوشتہر کانیان سہر بپن، دوی ئہوہی پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم ری دان (عمر بن الخطاب) چوہ لای پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم پی گوت: ئہ گہر بیت و حوشتہر کان سہر بپن و لاخی سواری و بارمان نامینی و سوپاکہ مان زیاتر تووشی گرفت دہی و پیشنیاری کرد لہ بری ئہوہ ئہو خواردنہی پیانہ کو ی بکہ نہوہ و پیغہ مبر صلی اللہ علیہ وسلم دووعای بہرہ کہ تی لہ سہر بخوینی، ئہویش قسہ ی (عمر) پہسند کردو دووعای لہ سہر خواردنہ کہیان خویندو بہ شیوہیہ ک زیاد ی کردو بہرہ کہ تی کہوتی، کہ ہہموو سو پایہ کہ لہ خواردن تی ربوون.

چوارہم: ہہ لویستی دہ غہل و دوو روہ کانیش بہو شیوہیہ بو کہ خوی پہر وہر دگار لہ

سوورہ تی (التوبۃ) دا باسیان دہ کات و لہ بارہیانہوہ دہ فہرموی: ﴿فَرَحَ الْمُخْلَفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾﴾، واتہ: ئہوانہی کہ بہ جیہیل را بوون دل خوش بوون بہوہی، کہ لہ پاش پیغہ مبر بہ جیمان، وہ پییان

ناخوښ بوو له پيې خوا دا به مال و گيانی خوځيان جيهاد بکهن، وه به خه لکيشيان گوت: بهو گهرمايه مه چوون، (بو جهنگ و جيهاد)، پييان بلئ: ناگري دوزه خ گهرمتره شه گهر شاره زاييان هه به، با که ميک پي بکهنن (له دنيادا) وه زوريش بگريين (له دواړوژدا)، به هوئ شه کرده وه خراپانه ي که ده يانکرد.

له زور ثايه تي دیکه ش له سووړه تي (التوبة) دا خواي زاناو شاره زبا سي هه لويستي شه ده غه لو مونافيقانه ده کات، له جهنگي ته بووکدا.

بو وينه: هه لويستي يه کيک لهو ده غه لانه باس ده کات که ناوي (الجذب بن قيس) بوو له کاتيکدا که پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم پي ده لئ: شه (جذب)! ئيمه ده مانه وي به ره و جهنگي رومه کان بچين، ثايا خوت ناماده کرده؟! شه ويش له وه لامدا ده لئ: شه پيغه مبه ري خوا! ليم گه ري با نه يم، چونکه قه ومه که ي من ده زانن که که س شه ونده ي من سه رسام نابي به ثافره تان، ده ترسيم که ثافره تي رومه کان بيينم و سه برم نه ميئي و تووشي گونا هي بيم! پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم لي گه را، جا له وباره وه شه ثايه ته هاته خوار: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُولُ أَتَذُنْ لِيْ وَلَا نَفْتِيْ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ بِالْكَافِرِيْنَ﴾ (التوبة، واته: هه يانه (ياني له ده غه لو دوو روه کان) ده لئ ريگام بدهو بانه يم و تووشي گونا هم مه که (که ته ماشاي ثافرتان بکه م) ناگادار بن (شه وانه) له گونا هدا رچوون (به وه ي که ناچن بو جيهاد) وه دوزه خيش ده وري کافرائي داوه، ياني: به وه که خوځيان به جي دي لن گه وره ترين گونا هو تاوانيان شه نجام داوه.

هه روه ها دواتر خه لکيکي دیکه چوونه لاي پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم هينديک پرويانووي نابه جيان هينايه وه که نه چن بو جيهاد و به شداريي لهو غه زايده نه که ن، شه ويش ري دان، خواي په روه ردگاريش لومه ي پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم ي کردو فهرمووي:

﴿عَفَا اللهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ

اَلْكَذِبِيْنَ﴾ (التوبة، به پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم ده فهرموي: خوا ليت ببووي،

بو مؤلّهت دان، مؤلّهت نه دابان، تاكو بوټ دهر كه وئ كئ راست ده كا عوزري هه يه، وه كيش دروژنه (وه هيچ عوزري نيهو به درو بروويانوو ده گريو خوي به جی ديلی له جهادي).

بهو شيوه يه خوي بهرزو مه زن هه لويستی مونا فقه كان له پيش و له کاتي جهنگي ته بووکدا ده خاته روو، که داوای مؤلّهتيان ده کردو خويان دوا ده خست و ده يانويست به شداريی له جهنگه که دا نه کهن، يه کيک له وانه (عبدالله بن أبي بن سلول) بوو، که خوي تاك و پاك دهر باره يان ده فهرموي: ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ﴿٤٢﴾ التوبة، واته: نه گهر ده سته که و تيکی نزيك و سه فهریکی کورت بايه به دوات ده که و تن، به لام کات و ماوه که ی زوره، وه سويندیش به خوا ده خون (ده لين) نه گهر تواني بامان له که لت ده هاتينه دهر (بو جهاد)، نه وانه خويان ده فهر و تين، وه خواش ده زاني، که نه وانه دروژن.

ننجا خوي به خشنده به گشتي باسيان ده کات، که کئ لهو کاتانه دا خوي به جی ديلی، جا چ له سه رده می پیغه مبهردا ﷺ چ ههر کاتيکی دی، که مسولمانان ده که و نه جهاد و تهنگانه وه دینی ئیسلام پیويستی به فیدا کاريی هه يه، ده فهرموي: ﴿إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ ﴿٤٥﴾ التوبة، واته: بيگومان ههر نه وانه مؤلّهت له تو و ده ده گرن (که نه يه و به شداريی جهنگ و جهاد نه کهن)، که ئيمانين به خواو به روژي دوايی نيه، وه دليان له گومانديا هه له گومانی خوياندا ده خولينه وه.

تَنَجَا دِه غَه لَه کَانَ بَه وَه نَدَه ش وَ اَز یَان نَه هِیَنَّا بَه لَکُو پَر وِپَاگَه نَدَه شِیَان بِلَاو کَر دَه وَه دَژِی
 پِیَغَه مَبَه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وَ مَسْوَ لْمَانَان وَ، بَه مَسْوَ لْمَانَانِیَان دِه گُوت: تَا یَا ئِیَوَه پِیْتَان وَ اِیَہ
 جَه نَگِی رُؤْمَه کَانَ وَه کُو جَه نَگِی (عَه رَه ب) اَنَه کَه لَه گَه لَ یَه کَدِیْدَا دِه یَکَه ن؟! سَوِیْنَد
 بَه خَوَا ئِیْمَه دَوَا یِی هَه مَوُوتَان بَه دِیْلِی دِه یِیْنِیْنَه وَه ^(۱)، بَه وَ شِیَوَه یَه پَر وِپَاگَه نَدَه وَ
 قَسَه ی دَل سَار د کَه رَه وَ یَان بِلَاو دَه کَر دَه وَه، بُوئَه وَه ی مَسْوَ لْمَانَان بَتَر سِیْنَن وَ دَوُود لِیْیَان
 بَکَه وَ یَتَه نِیَو، بَه لَام بَه ثَاوَ تِی خَوِیَان نَه گَه یَشْتَو ئِیْمَانِی مَسْوَ لْمَانَان بَه هِیْز تَر بُو وَ لَه
 دَر وُو فَر وِیْل وَ پَر وِپَاگَه نَدَه ی تَه وَ ان.

پِیْنَجَم: وَ هَک بَاسْمَان کَر د مَسْوَ لْمَانَان هَه ژَا رَوْنَه دَار بُو وَن وَ بُو سَاز دَانِی سَوِیَا وَ
 ثَامَا دَه کَر دِیْنِشِی پِیَوِیْسْت بُو مَسْوَ لْمَانَان هَا وَ کَارِیْیَان کَر د بَا یَه بَه پَارَه وَ مَال وَ
 سَامَانِیَان، هَه رَه کَه سَه بَه پِیْیِی تَوَانَا ی خَوِی، وَه شَوِیْتِی غَه زَا یَه کَه ش دَوُور بُو، بُو یَه
 هِیْنَدِیْک لَه وَ مَسْوَ لْمَانَانَه ی تَوَانَا ی تَه وَ یَان نَه بُو وَ لَآخِی سَوَارِی پَه یِدَا بَکَه ن،
 مَسْوَ لْمَانِی وَ اَه بُو تَه نَانَه ت (شَمِشِیْر) یَان هَه رَجُورَه سِیْلَا حِیْکِی دِیْکَه شِی نَه بُو،
 کَه بَتَوَانِی بَه شَدَارِیی تَه وَ جَه نَگَه بَکَات، بُو یَه زُور خَه فَه تَبَار وَ دَلْتَه نَگ بُو وَن کَه
 نَا تَوَان بَه شَدَار بَن، خَوَا ی بِی وَ یَنَه دَه رَا رَه یَان دَه فَه رَمُوی: ﴿لَیْسَ عَلَی الضُّعَفَاءِ
 وَلَا عَلَی الْمَرْضَى وَلَا عَلَی الَّذِينَ لَا یَحِدُونَ مَا یُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ
 وَرَسُولِهِ مَا عَلَی الْمُحْسِنِیْنَ مِنْ سَبِیْلِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِیْمٌ﴾ ^(۹۱) وَلَا عَلَی الَّذِينَ
 إِذَا مَا أُوْتُوْکَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَحِیْدٌ مَا أَحْمَلْکُمْ عَلَیْهِ تَوَلَّوْا وَاعْمِیْنُهُمْ
 قَفِیْضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا یَحِدُوْا مَا یُنْفِقُوْنَ﴾ ^(۹۲) الثَّوْبَةُ، وَ اتَه: بِیْگُومَان
 تَه وَ انَه ی کَه جَه سَتَه یَان لَا وَ زَه وَ تَوَانَا ی شَه ر کَر دِیَان نِیَه (وَ هَک کَوِیْر وَ شَه ل وَ
 پَه کَه وَ تَه) یَان نَه خُوشَن، وَه تَه وَ انَه ی کَه تَوَانَا ی مَالِیْیَان نِیَه، کَه ل وَ پَه لِی جَه نَگ وَ
 جِیْهَادِی پِی سَاز بَکَه ن، تَه وَ انَه هِیْچِیَان سَه غَلَه ت نَا کَرِیْن (وَ ه هِیْچِیَان گُونا هِیَان

ناگاتئ که به شدار نین)، به مه رجیک دلسۆز بن^(١) بۆ خواو بۆ پیغه مبه ری خوا، وه که سانیك چاکه کار بن، وه عوزریان هه بی، ئه وانه هه یچ ری گله یی لی کردنیان نیه، وه خوا لیبوردی به به زه یی یه، وه ئه وانه ش که دین بۆلات بۆئوه ی که سواری و لاخیکیان بکه ی (بۆیان پهیدا بکه ی) وه تۆ پیت گوتن، و لاخیکم نیه که ئیوه ی سوار بکه م، پشت هه لده که نو ده رۆن وه چاویان به خور فرمیسکی لی ده رۆین، وه دلته نگن به وه ی که توانایان نیه بۆئوه ی، که بین و به شداریی ئه و جهنگ و جهاده بکه ن، به هه مان شیوه گله ییان له سه ر نیه.

سه ره نجام پیغه مبه ر ﷺ خۆی و سی (٣٠) هه زار جهنگاوه ر به ری که وت به ره و ته بووک، وه (محمد بن مسلمة) که یه کیکه له پشتیوانان، وه کو به رپرس به جیدیلئ له سه ر مه دینه، هه روه ها (علي بن أبي طالب) له سه ر مالو خیزانه کانی به جی دیلئ، بۆ سه ره رشتی کردن و چاودیری کردنیان.

(ابن هشام) ده لئ: دوا یی هیندیک له مونا فیه کان بلاویان کرده وه که (علي) خۆی دواخستوه نه یو پراوه برۆا بۆ جههاد، بۆیه (علي) -ره زای خوا ی لی بی- سیلاحه که ی هه لگرت و خۆی که یانده له شکر ی پیغه مبه ر ﷺ که نزیکه ی (٣) میل له مه دینه دوور که وتبوونه وه پپی گوت، که مونا فیه کان وایانگوتوه، بۆیه ده یه وئ به شداریی ئه و غه زایه بکات، پیغه مبه ر ﷺ پپی فهرموو: ئه وان درۆ ده که ن به لکو من جیم هیشتووی، که سه ره رشتی ماله کانم بکه ی، بگه رپوه گوئ مه ده یه، ئایا رازی نی به وه ی تۆ بۆمن له جیی هاروون بی بۆ مووسا، به لام هه یچ پیغه مبه ر نین له دوا ی من؟ {ألا ترضى ان تكون مني بمنزلة هارون من موسى إلا انه ليس کي بعدی؟} رواه البخاري^(٢).

(١) لی ره دا (نصح) به مانای دلسۆزییه، نه ک نامۆزگاریی و (موعظة) یانی نامۆزگاریی.

(٢) صحیح البخاری: ٤٤١٦، وه (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٤، ص (٢٩٤-٢٩٥).

پېغمبەر ﷺ لى گەرانەوەياندا لى غەزائى تەبووك، بە ھاوەلانئى دەفەر موى: ھەر دۆلۆ شىوئىكىمان بېيى، ھەر زەھمەتئىكىمان كىشايىو، ھەر پاداشتئىك، كە بۆمان نووسرايى، بەھەمان شىوۋە ئەندازەش بۆ ئەوانە نووسراو، كە لى مەدىنەدا بەجىمان ھىشتوون، ئەوانەى، كە عوزرو پەرچىك لىرپىياندا ھەبووۋە نەياتتوانىو بەشدارىيى بىكەن^(۱).

كەواتە: ئىماندار لىبەر ھەر ھۆيەكى شەرعىي نەيتوانى بەشدارىيى لى كارىكى چاك و خىردا بىكات و بەدلى ئاواتى دەخواست، كە بۆى كراباو بەشدارىوايە، ئەو بەپىي نىەت و ويستى خۆى، پاداشت و خىرى بۆ دەنووسرى و لىوکارەدا بەشدارە.

شەشم: ھىندىك لى ھاوەلانئى لى غەزاكە بەجى دەمىنن، كە ئەوانىش جۆراو جۆرن، جۆرىكىان دەغەلەكانن، كە لى مەدىنە خۆيان بەجى ھىشت، بەبىانووى بىھىزى جۆراو جۆرو درۆكردن و خۆدزىنەو، ھەر بۆئەوۋى بەشدارىيى لى جەنگدا نەكەن و سەرکەوتن و پىشكەوتنى ئىسلاميان پى ناخۆش بو، ئەوانە (عبدالله بن أبى)، بەلام ئەوانى دىكە دوو جۆرن: جۆرىكىان بى عوزر خۆيان بەجى ھىشتو، كە ئەمانەن:

(۱) كعب بن مالك.

(۲) مرارة بن الربيع.

(۳) هلال بن أمية.

كە دوايى باسى بەسەرھاتەكەيان دەكەين.

جۆریکی دیکه‌شیان، که له خوئاماده‌کردنیدا به‌دوا ده‌که‌ون و به‌جی ده‌میئن، به‌لام له‌دوا ییدا ده‌گه‌نوهه سوپای مسوئلمانان که (ابن هشام^(١)) له‌وباره‌وه باسی سی کهسانی کردوه:

١/ أبو خيثمة.

٢/ عمير بن وهب .

٣/ أبو ذر الغفاري .

ده‌باره‌ی (أبو خيثمة) ده‌لی: دواي ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ غه‌زای ته‌بووک به‌ری‌که‌وت، (أبو خيثمة) به‌جیما، رۆژیکیان (أبو خيثمة) رۆیشته‌وه مالی، رۆژیکی گه‌رما بوو، هه‌ردوو ژنه‌که‌ی هه‌ریه‌ک له‌ساباتی خویدا خو‌ی پازاندبووه و بۆ فیئکبوونه‌وه بن‌ساباتیان پشاندبوو، خواردنی باشیان بۆ ئاماده‌کردبوو، که گه‌یشته‌وه مالی سه‌یری دوو ژنه‌کانی کرد، که چۆن بن‌که‌پریان فینک کردۆته‌وه و خواردنی باشیان ئاماده‌کردوه، گوتی: چۆن ده‌بی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ماندوو بوون و گه‌رمادابی و منیش له‌ئیسراحه‌ت و خوشیدا بم و له‌نیو ژنی جوان و ئاوی سارد و سیبه‌رو فینکایه‌تیدا ژیان به‌سه‌ربه‌رم؟ گوتی: سویند به‌خوا نایه‌مه‌ژیر سیبه‌ری که‌پری هیچتانه‌وه، تا خۆم نه‌گه‌یه‌نمه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، بۆیه پیی گوتن: شتی ریگام بۆ بیچنه‌وه، بۆیان پیچایه‌وه و به‌ری‌که‌وت له‌ریگا تووشی (عمير بن وهب الجمحي) بوو، که ئه‌ویش ده‌یویست خو‌ی بگه‌یه‌نیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ، دواي (أبو خيثمة) په‌له‌ی بوو بگاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌و جیابووه به‌په‌له‌رۆیشت تا لییان نزیکبووه له‌ته‌بووک، هیئدی‌ک له‌هاوه‌لانی به‌پیغه‌مبه‌ریان گوت: له‌دووره‌وه یه‌کی‌ک دیاره‌وه به‌ره‌و ئیره‌دی، ئه‌ویش فرمووی: (کن أبا خيثمة) یانی: (أبو خيثمة) به‌، دواي ئه‌وه‌ی که نزیک ده‌بیته‌وه ده‌لین: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (أبو خيثمة) به‌، دواي (عمير) یش به‌هه‌مان شیوه ده‌گاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ و

مسولمانان، به لّام (أبو ذر) و لاخه که‌ی زور له‌پولواز ده‌بئو ناتوانئ برّوا، بویه به‌جیده‌میئئ، هاوه‌لّان به پیغه‌مبه‌ریان گوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا فلّان که‌س به‌جیما، ئه‌ویش فهرمووی: لیگه‌رپّین ئه‌گه‌ر خیریکی پیوه بئ ده‌مانگاته‌وه، وه ئه‌گه‌ر خیریشی پیوه نه‌بئ، سوپاس بۆ خوا که له‌یه‌خه‌مان بۆوه، (أبو ذر) ده‌لّئ: و لاخه‌که‌م زور له‌پولواز بوو نه‌ده‌پۆیی، بویه ورده‌ورده له سوپا به‌جیما، دوا‌یی زه‌خیره‌و که‌ل‌وپه‌له‌کانم له‌سه‌ر پشتی و لاخه‌که‌م هیئانه‌ خوارئو، بۆ خۆم هه‌لم‌گرتن و به‌پئ رۆیشتم تا گه‌یشتمه سوپا، کاتی‌ک که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی بیست فهرمووی: خوا به‌زه‌یی به (أبو ذر) دا بیته‌وه به‌ته‌نئ ده‌پواو، به‌ته‌نئ ده‌مرئو، به‌ته‌نئش زیندووده‌بیته‌وه {رحم الله ابا ذر، یمشی وحده، یموت وحده، ویعت وحده^(۱)}.
 و یعت وحده، ویعت وحده^(۱).

حه‌وته‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌شوینی گه‌لی (شمود) دا تی‌ده‌په‌رئ، که پیی ده‌گوترئ (الحجر)، وه ئه‌و شوینه‌واره‌ی قه‌ومی (شمود) ده‌که‌ویته نیوان شام و حیجازه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئامۆزگاریی هاوه‌لّانی کردو فهرمووی: {لا تدخلوا مساکن الذین ظلموا أنفسهم إلا أن تکنونا باکین حذراً أن یصیکم مثل ما أصابهم} رواه البخاري^(۲)، واته: به شوینه‌واره‌ی ئه‌وانه‌دا مه‌پۆن، که سته‌میان له‌خۆیان کردوه، ئه‌گه‌ر هه‌ر رۆیشتی‌شن به‌گریانه‌وه پۆن، بۆئه‌وه‌ی ئه‌و به‌لایه که تووشی ئه‌وان بووه (که خوا لییان تووره‌ بووه) تووشی ئیوه‌ش نه‌بئ، هه‌ر له‌وباره‌وه (بخاري)^(۳) له هاوه‌لّانی به‌رپّز ده‌گیریته‌وه، که گوتوویانه: ئیمه له بیرئ (شمود) ئاومان هه‌ل‌ئینجا‌بوو، هه‌ویریشمان پی شیلا‌بوو وه گوشتیشمان پی لی‌ئابوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئه‌و گوشته برپّژن، وه هه‌ویره‌که‌ش بده‌ن به

(۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ج ۴، ص (۲۹۸).

(۲) صحیح البخاری: ۳۳۸۱.

(۳) صحیح البخاری: ۳۳۷۹.

حوشتره كان و ئاوه كەش برېژن، چونكه ئه و بیره ه ی قومیکه، كه خوا له عنه تی لی کردون، وه فه رمانی پی کردین كه بچین ئا و له بیر ی حوشتره كه هه لینگین (ئه و حوشتره ی كه خوای په روه ردگار وه كو موعجیزه یه كه له شاخیک ی گه و ره بۆ (صالح) ی هینایه دهر و فه رمو ی: ئه و بیره ئا و هه لینگین).

هه شتم: پیغه مبه ر ﷺ ده گاته ته بوك، به لام رۆمه كان جور ئه تی روه به روه بوونه و ه یان ناب ی له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ، بۆیه ده كشین ه وه و خۆیان له روه به روه بوونه وه لاده دن، دوا یی پیغه مبه ر ﷺ له و ی له گه ل هیندیك له وانه ی كه جور یك له پادشایه تی و ده سه لاتیان هه بو وه، كو مه ل یك ر یك كه وت ننامه مۆر ده كات، كه هه مو یان سه رانه بده ن به ده و له تی ئیسلامی، وه هاو په یمان بن له گه ل مسو لماناندا، یه ك یك له وانه خاوه نی (أیلة) بوو، كه نیمچه ده و له تیك بو وه ناوی (يُحَنَّة بن رُوبَة) بو وه، له و باره وه (ابن هشام) ^(١) ده ل ی: ئه و پیا وه ر یك كه وت ننامه ی له گه ل پیغه مبه ر ﷺ دا کردو بریار درا (جزية) بده ن به ده و له تی ئیسلامی و ئه وانیش له شوینی خۆیاندا پار یزرا و ده بن، كه بیگومان ئه وانیش ده بی له گه ل ده و له تی ئیسلامیدا دۆست بنو، په نای ه یچ كه سیك نه دن، كه دژی ده و له تی ئیسلامی بی.

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٤، ص (٢٩٩)، كه ده ق ی (ر یك كه وت ننامه) كه شی هینا وه.

نۆیەم: ئنجا پیغەمبەر ﷺ (خالد بن الولید) ی بە هیژیکەو ه نارد بۆ (دومە الجندل) و توانی (أكیدر بن عبد الملك الکندی)، که پاشای (دومە الجندل) بوو بە دیل بگرێ، ئە کاتی کدا ئە راووشکار بوو، و ه هینای بۆ خزمەت پیغەمبەر ﷺ، ئەویش ریککە و تننامە یه کی ئە گەڵ پیغەمبەر دا ﷺ مۆر کرد، که سەرانه بذات^(١).

ههروهها ئە گەڵ خەلکی هه ریه ک ئە (جرباء) و (أذرح) و (مقنا)، که کیانی سیاسی بچووک بچووک بوون، ریککە و تن نامە مۆر ده کا، که سالانه سەرانه بدهن و ملکه چی دهوڵه تی ئیسلامی بن، که هه موویان عه ره بی نه صرانیی بوون^(٢)، و ه هه مو ئەوانه ده که و نه نیوان سنووری دهوڵه تی ئیسلامی و رۆمه کان، بۆئهو ی ئیسلام ئەو سنوورانه بیخه م بی، و هه رکاتی ک رۆم بیهوێ ئەشکرکیشی بکا، ئەوانه رینگای لی بگرن، یاخود به لایه نی که مه وه مسوڵمانان ئەوه ئاگادار بکه نه وه، و ه سه ره نجام دوا ی ریکخستنی ئەو سنوورانه و هینانه دی مه به ستی غه زایه که و پاش نزیکه ی (٥٠) رۆژ، که (٢٠) رۆژ ئە ته بووک ماونه وه ئەو ی دیکه به رینگای چوون و هاتنه وه بوون، پیغەمبەر ﷺ گه یشته وه مه دینه، ئەم غه زایه ئامانجی خو ی به ته وایی هینایه دی، چونکه ئە گه ر پێش ئەوه رۆمه کان بیریان ئەوه کردۆته وه، که دهوڵه تی ئیسلامی لاوازه و نیچیریککی تووک نه رمه، ئەوه دوا ی ئەو غه زایه، به پیچه وانه وه تیروانی نیکی دیکه یان بۆی هه بووه.

ههروهها ئەو تیره عه ره بانه ش، که ئە گەڵ رۆمدا هاو په یمان بوون، بۆیان ده رکه وت که دهوڵه تی ئیسلامی، ئەک هه ر ده توانی به رگریی ئە شاری مه دینه بکات، به لکو ده توانی ئە کاتی پیویستدا هیژش بکاته سه ر ناحه زانی، ئە گه ر ئە ده ره وه له دووری مه دینه ش بن!

(١) سه رچاوه ی پێشو، ج ٤، ص (٣٠٠).

(٢) (الوثائق السياسية للعهد النبوي والخلافة الراشدة)، محمد حميد الله، ص (١١٩-١٢٤).

جیې سهرنجیشه، که له تیځرې غه زاکاندا، یهک له دواي یهک پیشکه وتنی لایه نی سهر بازیی ئیسلام به شیویه کی خیرا دهرده که وی، ویرای لایه نه کانی دیکه، که ده بینن له غه زای (بدر) سوپای ئیسلام سی سهدو سیژده کهس بوونو، له غه زای (أحد) دا هفوت سهد کهس و له (الأحزاب) دا سی هزار جهنگاوهر و، له (فه تحی مه ککه) دا ده هزار کهس و له (حنین) دا دوازه هزار و، له (تبوک) دا سی هزار کهس بووه و، جار له دواي جار ژماره یان زیادی کردوه.

دهیهم: مزگهوتی زیانگه یانندن (مسجد الضرار): کو مه لیك له مونافیه کانی مه دینه بو دژایه تیگردنی پیغه مبهرو گرفت دروست کردن له سهر رپی ئیسلام به مه به سستیکی گلاوی تاییه تی خو یان و پیلان و تفرقه گیړان دژی ئیسلام مسولمانان، له نزيك مزگهوتی (قبا) مزگهوتيك دروست ده که نو پیش رژیشتنی پیغه مبهرو ﷺ بو ته بووک، داوا له پیغه مبهرو ﷺ ده کهن، که دوو رکات نویژی تیدا بکات، بو زیاتر ناسانندن و ره واج پیدانی نهو به ناو مزگهوتیه یان، نهویش ده فهرموئ: ئیستا له سهر سه فهرم بو غه زای ته بووک ده چم، نه گهر هاتمه وه (ان شاء الله)، دینه لاتان و نویژی بوتان تیدا ده کهین، دواي نهو ی پیغه مبهرو ﷺ له ته بووک گه رایه وه، پیش نهو ی بگاته وه مه دینه، به فهرمانی خوا (جبریل) هاته لای و مه سه له ی نهو مزگهوتیه ی تیگه یانند که مونافیه کان به مه به سستی خراب و تیگدانی کاری مسولمانان و ئاژاوه و دو به ره کینانه وه دروستیان کردوه، بو یه پیغه مبهرو ﷺ پیش نهو ی بگاته وه مه دینه، چهند که سیکی نارد مزگهوتیه که یان رووخاند، خوی شاره زاش دهر باره ی نهو مزگهوتیه ده فهرموئ:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (١٠٧) لَا نَقَمُ فِيهِ أَبَدًا... (١٠٨)... ﴿التوبة﴾، واته: {نهوانه ی مزگهوتی کیان دروست کرد بو زیانگه یانندن و کوفر بلاو کردنه وه و پهرته وازه کردنی

مسوډلمانان، وه بوټه وهی بېټه بنكهو كه مينگه يه ك بو كه سانيك، كه له وهو پيش دژايه تي خواو پيغه مبهريان كرده، وه سويند ده خوڼ كه ته نيا مبه ستيان چاكه يه، به لام خوا شايد ده كه درو ده كن (ته ي موحه ممه د) هه رگيز له مزگه وته دا نوټر مه كه...} (١).

وهك ده كه وت مونافيقه كان ده يانويست به ناوي مزگه وتو له ژير دروشي خواپه رستييدا دژايه تي ئيسلامو مسوډلمانان بكه نو زيانيان پي بگه يهنن، به هه مان شيوه له م زه مانه وه له كومه لگاي ئيمه شدا زور جار به مبه ستيكي خراپو به ناوي ئيسلامه وه له ژير په رده ي ديندا شت ده كړي، هي وا هه يه كه به رنامه ي پيچه وانه وه دژ به ئيسلامه، كه چي به ناوي ديفاع كردن له ئيسلامه وه، دژي ئيسلام كار ده كاتو ده يه وي مسوډلمانان بكاته دوژمني يه كدي و چه مكه كاني ئيسلامو نيوه روكي دين له خه لكي ده گوړي، وه كه سانيك هه ن له كاتيكا، كه پروايان به خواو به رنامه وه حوكمي ئيسلام نيه، فرميكي تيمساحي بو ده ريژنو له ژير نه وه په رده يه دا پيلان له دژي ئيسلامو مسوډلمانان ده كيړن.

(١) پروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص(٥٩٠-٥٩١)، وه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص(٣٠٢-٣٠٣).

یازدهیم: بهسه رهاتی ئهو سئ هاوه ئه بهریزهش که خویان دواخت (کعب بن مالک) و (مرارة بن الربیع) و (هلال بن أمیة) ههیه که له (بخاری)^(١) و هیناویانه و خوی پهروه ردگاریش له ئایهتی (١١٨، ١١٩) ی سوورتهی (التوبة) دا ئامازهی پیکردوه، جا (کعب) بهسه رهاته که دهگیریتتهوه و پوخته که ی ئهوهیه که دهئێ: ئیمه بهبئ هیچ عوزریک نهچووین بۆ ئهو جهنگه، لاوازیی روی تیکردین و شهیتان و نفس بهسه رماندا زال بوو، کاتیکیش که پیغه مبهه صلی الله علیه و آله هاتهوه بۆ مه دینه، هه مو ئهوانه ی که دهغه لۆ دووروو بوون دهچوون بۆ لای پیغه مبهه صلی الله علیه و آله و عوزریان بۆ دههینایه وه، (پیغه مبهه ریش صلی الله علیه و آله له بهرئه وه ی، که له لووتکه ی هه ره بهرزی شهرم و شکوو ئه ده ب و ریژ دابوه، له پرووی نه ده دان و ده یقه رموو: باشه برۆن له گه ل ئه وه شدا، که ده یزانی ئهو دهغه لۆ مونا فیکانه درۆ ده که ن).

(کعب) دهئێ: به لām من و (مرارة) و (هلال) و امان نه کرد، بۆیه من چومه خزمهت پیغه مبهه صلی الله علیه و آله سه لāmم لیکرد، ئهو به تووره بوونه وه زه ده خه نه یه کی کرد و فره مووی: وه ره!

منیش چومه نزیکى دانیشتم، پئی گوتم: بۆ دواکه وتی؟

منیش گوتم: سویند به خوا، ئه گه ر لای یه کیکی دیکه جگه له تو بوومایه و یستبام به هینانه وه ی عوزر خۆم ده رباز ده کرد، به لām به خوا ئیمه هیچ به لگه و بیانومان نه بوو، ته نیا نه فس و شهیتان بهسه رماندا زال بوو، که له وه جهنگه دواکه وتین، ئیستاش چ بریار ده ده ی ئیمه ملمان که چه، ئه ویش فره مووی: مادام ریک و راستتان گوت، برۆن تا بزائم خوا چ حوکمیکتان بۆ ده دات، وه پیغه مبهه صلی الله علیه و آله فره مانی به هاوه لانی کردبوو، که به هیچ شیوه یه که قسه له گه ل ئهو سئ که سه ماندا نه که ن، ئیمه ش که وتبووینه حاله تیکی نه فسیی و ته عزییکی

(١) صحیح البخاری: ٤٤١٨.

(٢) صحیح مسلم: ٢٧٦٩.

زۆر ناخۆشه‌وه، هیچ کهسیک قسه‌ی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کردین، ته‌نانه‌ت که ده‌چومه مزگه‌وت و سه‌لامم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کرد ئه‌وه‌نده به‌بی‌ده‌نگی وه‌لامی ده‌دامه‌وه، نه‌مده‌زانی داخۆ وه‌لامی داومه‌وه یان نا، هه‌لبه‌ته من له هه‌ردوو براده‌ره‌که‌م که‌م ته‌مه‌تتر بووم و به‌هیزتر بووم، ئه‌وان له مائی نه‌ده‌هاتنه‌ ده‌ری و هه‌ر ده‌گریان.

(کعب) ده‌لئ: رۆژیکیان سه‌لامم له (أبو قتادة) کرد که ئامۆزام بوو، به‌لام وه‌لامی نه‌دامه‌وه، منیش پیم گوت: سویندت ده‌ده‌م به‌و په‌روه‌ردگاره‌ی، که ده‌په‌رستی: ئایا تۆ پیت وایه من خواو پیغه‌مبه‌ری خوام خۆشده‌وی؟ ئه‌ویش وه‌لامی نه‌دامه‌وه، سی جار ئه‌وه‌م لئ دووباره‌ کرده‌وه، دوا‌یی زۆر به‌ئاسایی گوتی: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌زانن! که ئه‌وه‌م بیست زۆر دلم به‌خۆم سووتاو به‌زه‌ییم به‌خۆمدا هاته‌وه، بۆیه تیر گریام، ماوه‌یه‌کی دیکه‌ی پێچوو، پادشای غه‌سسان نامه‌یه‌کی بۆ ناردم تییدا نووسی‌بوو: بیستوومه‌ هاوه‌له‌که‌ت لیت تووره‌بووه، تۆ ئه‌و پیاوه‌ نی^(۱) که به‌و شیوه‌یه له‌عه‌زابو ناره‌حه‌تییدا بی، وه‌ره بۆ لای ئیمه‌ ریت لئ ده‌گرین!

منیش دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی نامه‌که، بی‌ده‌نگ بووم و نامه‌که‌م له ته‌ندووری هاویشته‌و سووتاند، گوتم: ئه‌وه‌ش تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌یه، رۆژ له دوا‌ی رۆژ زیاتر خه‌فه‌تم ده‌خواردو ناره‌حه‌تتر ده‌بووم^(۲) ئه‌و ناره‌حه‌تی و تاقیکردنه‌وه‌یه په‌نجا رۆژی خایاند، دوا‌ی چل رۆژ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردی بۆ لام، که ژنه‌که‌م بنێرمه‌ مائی بابی.

(۱) چونکه (کعب) له‌نیۆ قه‌ومه‌که‌یدا پیاویکی زۆر ناسراو بووه.

(۲) هه‌ر یه‌ك له‌و سی هاوه‌له‌ به‌رپێژه له‌ جه‌نگی به‌دردا به‌شدار بوون، بۆیه ئه‌و سزایه قورسه‌یان بۆ دانراوه، چونکه وه‌ك گوتراوه: (حسنات الأبرار سیئات المقربین)، واته: ئه‌وه‌ی بۆ چاکه‌کاران چاکه‌یه، بۆ زۆر له‌ خوا نزیکه‌خراوان خرابه‌یه!

منیش گوتم: نایا ته لاقی بدهم؟

گوته: نه خیر جاری ناوا بیهیلله‌وه.

بهو شیوه‌یه دوو هاوه‌له که شمی ناگادار کرد بووه، منیش خیزانه کهم نارد وهه مالن بابی و شه ماوه‌یه مان به خهم و خهفه ته‌وه به‌ریک‌ردو زور په‌شیمان بووین له هه‌لو‌یسته که مان، تا خوای به‌خشنده دوا ی شه په‌نجا روزه، شه دوو نایه‌ته‌ی ناردنه خواری، که ده‌فه رموی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝۱۱۷ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۱۱۸﴾ التوبة، واته: {وه خوا خوش بوو له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچکه‌ران و پشتیوانان، که له کاتی سه‌غله‌تییدا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر بوون، دوا ی شه‌وه‌ی خه‌ریک بوون دلی هیندیکیان لا بدات، دوا یی خوا لییان خوش بوو، بیگومان خوا توبه وهرگرو میهره‌بانسه بویان، وه شه سییانه‌ی که حوکه‌که‌یان دوا خرابوو، هه‌تا وایان لی‌هات زه‌وی لییان وه‌ته‌نگ هات بهو فراوانییه‌ی وه نه‌فسی خوشیان لی‌هات وه‌ته‌نگ هات، وه زانیان که هیچ په‌ناگیه‌ک نیسه بیجگه له خوا، نجا خوا لییان خوش بوو، بیگومان ته‌نیا خوا توبه وهرگرو به‌خشنده‌یه}.

دوا یی ده‌فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

الصَّادِقِينَ ۝۱۱۹﴾ التوبة، واته: شه شه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! پاریز له خوا بکه‌ن و له‌گه‌ل راستان دا بن، چونکه شه‌وانه به‌هوی راستیانه‌وه سه‌رکه‌وتوو بوون، وه ناویشیان له قورئاندا تو‌مار کرا، وه‌ک خوای په‌روهر دگار ئاماره‌یان پی‌ده‌کات:

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا...﴾ كهواته: دياره بايى ئەوەندە ئيمان و تەقوايان هەبوو كە شايسەى ئەو بن خوا ئاماژەيان پىڤەكەت و تۆبە لى قبوول كەردنیشان بختە نىو قورئانەو، وە ئەو پەنجا شەو سزايش بۆيان بۆتە مايەى رەشبوونەو، گوناھەكانيان، ئنجا (كەب) دەلى: ئەو رۆژەى كە ئەو ئايەتە هاتە خوار، يەككە هاوارى كردو، گوتى: ئەى (كەب) مۆژدەت لىبى، منىش ئەو رۆژە بەرگىكى باشم هەبوو بۆم بردو لەجياتى مژدە پىدانەكە، دامى، ئنجا زۆر بەخىرايى چوومە مزگەوت بۆ خزمەت پىغەمبەر ﷺ كە بينىم پرووى موبارەكى وەكو مانگى چواردە دەدرەوشايەو، فەرمووى: ئەى (كەب)! مژدەت لىبى ئەمۆرۆ خوشترين رۆژە ئە هەموو ژياندا خوا لىت خوش بوو، ئنجا ئايەتەكانى بەسەردا خویندمەو، منىش بە ئەندازەىەك دلخوش بووم، كە هەرگىز ئاوا دلخوش نەبووبوم، ئنجا گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! من لەسەر خۆم فەرز كردو، كە ئەگەر بىت و خوا — عزّ وجل — لىم خوش بى، هەموو مالاكەم بەخشم. ئەویش فەرمووى: هەندىكى بەيلەو، باشترە.

گوتم: بىدەم بەكى؟

فەرمووى: بە زۆرى بىدە بە خزمەكانت^(١).

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٤، ص (٣٠٣ - ٣٠٨).

هاتنى وهفدى (ثقيف) بولای پيغهمبر ﷺ و مسولمانبوونى خه لکى (طائف)^(۱):

له مانگى رهمه زانى سالى (۹)ى کوچيدا پيغهمبر ﷺ گه شته وه مه دينه وه هر له مانگه شدا وهفديكى (ثقيف) هاتنه لاي و مسولمان بوون، مسولمانبوونه كه شيان بهم شيوه يه بوو:

دواى ئوه دى پيغهمبر ﷺ له مانگى (ذي القعدة)ى سالى هه شته مى کوچيدا له غه زاي (طائف) گه راپه وه، پيش ئوه دى بگاته وه مه دينه (عروة بن مسعود الثقفي) كه گه وړه دى (ثقيف) بوو هاته لاي پيغهمبر ﷺ و مسولمان بوو، دوايى گه راپه وه بولاي قه ومه كه دى و داواى مسولمانبوونى ليكردن، به لام ئه وان ئه و داوايه يان رده كرده وه هر به وه يوه شه وه (عروة) يان كوشت، ماوه يه كه تاوا مانه وه، دوايى بويان دهر كه وت كه ورده ورده ئيسلام گه شه ده كات و ناتوانن به رانبه رى ئيسلام بوه ستون و دژايه تى بكن، نجا بيريان له وه كرده وه بچنه لاي پيغهمبر ﷺ و مسولمان ببن، بو ئه و مه به سته ويستيان (عبد ياليل) بنيرن، ئه و يش له وه ترسا، كه وه كو (عروة) بيكوژن، بويه داواى كرد به ته نيا نه وړاو چهنه د كه سيكى ديكه لى له گه ل بنيرن، بويه پينج كه شيان له گه ل ناردن كه (عثمان بن ابي العاص الثقفي) يه كيك بوو له وان، هر شه شيان چوونه لاي پيغهمبر ﷺ و له و يش ئيسلامى بوو روونكر دنه وه و داواى مسولمانبوونى ليكردن، دوايى له وان داوايان كرد كه پيغهمبر ﷺ و ريكه ووتنيكيان له گه ل مور بكات و ريگيان بدات كه زينا بكن و، خواردنه وه دى شه راب و خواردنى ريباشيان لى قه ده غه نه كات و، (اللات)^(۲) كه بتيان بوو ده يان په رست هر بميني و،

(۱) سهرچاوه د پيشو، ج ۴، ص ۳۰۸-۳۱۲.

(۲) (لات) ناوى يه كيك له پهرستراوه كانيان بووه و (مؤنث)ى (الله) يه، چونكه له وان به پيى بچوونى خويان گوتوويانه ئه و پهرستراوانه مان ميينه، به هه مان شيوه ش (عزى) (مؤنث)ى (عزير) وه (مناة) يش هى (منان) ه.

له نويژکړدنیش عه فوويان بکات، وه بته کانیش به دهستی خوځيان نه شکينن، به لام پيغه مېر ﷺ بيجگه له داواکاري کوتايي، هيچ کام له وانه ي قبول نه کرد، نه وانش راويژي خوځيان کردو سهره نجام هاتن مسولمان بوون، وه (عثمان بن ابي العاص الثقفي) ي له سهر کردنه برا گه وړه، چونکه نهو زور به پهرؤش بوو بؤ تيگه يشتني له دين و له هه مووشيان ته مهني که متر بوو، که وه فده که گه رايه وه (طائف) باب ته که يان به قه ومه که يان راگه ياند، له سهره تاوه نه وان بهو رازي نه بوون و به نياز ي شهر بوون، به لام دواي دوو تا سئ پوژ، خوا ترسي خسته نيؤ دليانه وه و وه فده که يان نارده وه لاي پيغه مېر مسولمان بووني خوځيان راگه ياند.

حه ج کردني (أبو بكر) به مسولمانان:

(ابن هشام)^(١) ده لي: پيغه مېر ﷺ له مانگي (ذي الحجة) سالي نوځيه مدا (أبو بكر) له جياتي خوځي ده کاته (أمير) ي هه ج، ژماره يه کی زور له مسولمانان له مه دينه شوينه کاني دیکه وه له خزمه تيدا دهرؤن به رهو مه که وه، قورباني (هدي) يش له گهل خوځياندا ده بن، (أبو بكر) خوا لي ي رازي بي، له جياتي پيغه مېر ﷺ پينجه مين پايه ي ئسلام (حه ج) به مسولمانان نه نجام ددها، که زور له زانايان ده لين (حه ج) هر له سالي (نوځيه) يشدا پيوست کراوه، چونکه ساليه کاني پيشت، مه که وه نهو شوينه ي که واجبي هه جيان لي نه نجام ددرا، له ژيړ رکيف و ده سه لاتي کافره کاندا بوون، خواي کار به جيش نه رکيک ناخاته سهرشاني مسولمانان که تواناي به جه ينيان و نه نجامداني نهو نه رکه يان نه بي، به لام دواي نه وه ي که (أبو بكر) ده که ويته ري، پيغه مېر ﷺ سهره تاي سوور هتي (التوبة) ي بؤ داده به زي، که و

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ٤، ص (٣١٣-٣١٥).

پیده چئی له ئایه تی: (۱ تا ۲۴) بی، چونکه په یوهندی بهم باسه وه هه یه، بۆیه پیغه مبه ر ﷺ (علي بن أبي طالب) ی ناموزای خوا لئی رازی بی، راده سپیری که له جیاتی پیغه مبه ر ﷺ نهو په یامه بگه یه نی به مسولمانان، که ئایه ته کان بهم شیوه یه ده ست بی ده که ن:

﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ❶ فَيَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ❷ وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ... ﴿٢﴾ النوبة.

واته: {ئمه راگه یاندنی حاشا لیکردن و په یوهندی پچراندنی خواو پیغه مبه ری خوایه له گه ل هه موو نهوانه ی که په یمانتان له گه ل به ستوون له هاو به ش بو خوا دانه ران، چوار مانگ موله ته که به زه ویدا برۆن، وه بزنان که ئیوه خواتان پی دهسته وستان ناکری، وه خوا کافران سه رشور ده کا...}

دوایی خوا ی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ❸ النوبة.

واته: {بیجگه لهو هاو به ش بو خوا دانه رانه ی، که په یمانتان له گه ل به ستوون، وه شتیکیشیان لی دهر نه که وتوه، پیچه وانه ی نهو په یمانه بی، که له نیواتاندا هه یه، وه هاوکاری هیچ دوژمنیکیشیان نه کردوه له دژی ئیوه، نهوانه په یمانه که یان له گه ل

به‌رنه سهر، تا ئه‌وکاته‌ی که په‌یمان‌تان له‌گه‌لدا به‌ستون چونکه خوا پارټیزکارانی خوښده‌وئ.}

هه‌روه‌ها له‌ ثابته‌تیکی دیکه‌داو هه‌ر له‌هه‌مان باسدا ده‌فه‌رموئ: ﴿...إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ...﴾ (التوبة: ۷)، واته: {جگه له‌وانه‌ی که له‌لای مزگه‌وتی حه‌رام په‌یمان‌تان له‌گه‌لدا به‌ستون}، که‌واته: مانای روشنو به‌هیز بو ته‌فسیری ئه‌و ثابته‌تانه‌ ئه‌وه‌یه که: لیره‌دا خوا‌ی زانا ده‌یه‌وئ هه‌موو کافره‌کان ناگادار بکاته‌وه که جگه له‌وانه‌ی پابه‌ندبوون به‌ په‌یمان‌ه‌کانیانه‌وه، ئه‌وانی دی هه‌موویان په‌یمان‌ه‌کانیان به‌ هه‌لوه‌شاهه‌ له‌قه‌لهم ده‌درئ، به‌لام چوار مانگ مؤلّه‌تیاں بو داده‌نرئ (له‌وکاته‌وه که هه‌واله‌که‌یان پی ده‌گا تا چوار مانگ) مسؤلّمان ده‌بن، یان به‌کافریی ده‌میننه‌وه، یاخود کوچ ده‌کن، دوا‌ی ئه‌و چوار مانگه‌ ده‌که‌ونه‌ حاله‌تی جه‌نگه‌وه، ئه‌وکاته‌ یان ده‌بی مسؤلّمان بن، یان سه‌رائه‌ بده‌ن، یان سه‌رو مالّیان بو مسؤلّمانان حه‌لال ده‌بی! دپاره له‌ سوڼگه‌ی ئه‌وه‌وه نا که کافرن، به‌لکو له‌ سوڼگه‌ی په‌یمان شکی‌نی و دژایه‌تیکردنیانه‌وه بو ئیسلام و مسؤلّمانان.

هه‌روه‌ها خوا‌ی بی‌هاوتا هه‌رله‌وباره‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (التوبة: ۲۸)، واته: ئه‌ی له‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه! هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان پیسن (وه‌ک دلّو هه‌ناوو رووحیان) بزیه له‌دوا‌ی ئه‌مسالّه‌وه نابی توخنی مزگه‌وتی حه‌رام بکه‌ون، (چونکه هیچ په‌یوه‌ندیان به‌ مالّی خواوه‌ نیه، مالّی خوا هی ئه‌وکه‌سه‌یه که خوا ده‌په‌رستی و مالّی خوا پاکه‌و هی پاکانه‌).

دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌و ثابته‌تانه‌ هاتنه‌ خوار پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی (علي بن ابي طالب) ده‌کا خوا لئی رازی بی و پیی ده‌فه‌رموئ: ئه‌و ثابته‌تانه له‌به‌ربکه، وه له‌جیاتی من بچو له‌سه‌ر مسؤلّمانان بیانغوینه‌وه، یه‌کین له‌ مسؤلّمانان پیښیار ده‌کات و ده‌لئ: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بو (أبو بکر) یان بنیره! ئه‌ویش ده‌فه‌رموئ: نا، ده‌بی

یه کیڅک له بنه مالئو خزمانی خوم به ناوی منه وه رایبگه یه نی، دیاره شه وه له بهر
نیعتباری عورف و باوی کومه لگا بووه، چونکه تیره وه هوزه کانی عه رب شه و شتانه یان
لیک داوه ته وه (علي) یش ناموزای پیغه مبهړ ﷺ بووه، بویه ش لیړه دا نامازه به وه
ده که م، چونکه هندیڅک له (شیعة) بی ویزدانن بهرانبه به (أبو بکر) خوا لی پی رازی
بی، درو ده له سهی زوریان خستوته نیو شه و باسه وه ده لی: پیغه مبهړ ﷺ دوا
شه وی (أبو بکر) ی ناردوه (علي) به دوا ی شه ودا ناردوه شه وی کردوته شه میر، وه
(أبو بکر) ی له شه میریتی خستوه که به راستی شه بی بنچینه یه وه له به ستراوه.

(ابن هشام) ^(۱) له وباروه ده لی: کاتیک (علي) ده گاته لای (أبو بکر) خوا له
هه موویان رازی بی، (أبو بکر) ده پرس: {أأمیر أم مأمور؟!}، واته: شه میری یا خود
سه ربازی؟! (علي) یش ده لی: {بل مأمور}، به لکو سه ربازم، واته: له به رده سستی تو م،
به لام پیغه مبهړ ﷺ هندیڅک ثایه تی بو هاتونه خوار، منی پاسپاردوه که
بیان خوینمه وه، ئنجا (علي) خوا لی پی رازی بی له عه رفه فاتو شه و شوینه گشتیانه ی
که خه لکیان لی کوده بیته وه ^(۲) ثایه ته کان راده گه یه نی و ده لی: {یا أیها الناس: إنه لا
یدخل الجنة کافر، ولا یخرج بعد العام مشرک، ولا یطوف بالبيت عریان} ^(۳)، واته: شه ی
خه لکینه! ناگدارین شه وی کافر بی ناچیته به هه شت، شه م سالیش به دواوه هیچ
که سیکی هاوبه شدانه رب نابی حج بکات له گه ل مسولمانان، وه له مه وداو نابی که س
به پروتی به ده وری (که عبه) دا ته واف بکا! چونکه هندیڅک له تیره وه هوزه کانی
عه رب پی او و ثافره تیشیان به پروتی به ده وری (که عبه) دا ته وافیان کردوه و پیان
وابوه و گوتوویانه: شه به رگه ی که گونا همان پیوه کردوه، شایسته ی شه نیه،
له به رماندا بی و به ده وری مالی خوادا بگه ریڼ!!

(۱) (السيرة النبوية)، ج ۴، ص (۳۱۵).

(۲) چونکه نه و ساله هه م خه لکی مسولمان و هه م کافرانیش هاتوون بو حج.

(۳) هه مان سه رچاوه و به رگ ولا په ره.

به‌وشیویه پیاو و ئافره‌تیاں به‌رووتیی ته‌وافیاں کردوه، هەر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وساله بۆخۆی نه‌چووه و (أبو بكر)ی له‌جیاتیی خۆی ناردوه، چونکه شتیکی گونجاو نیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وئ بئو و ئافره‌تی پرووت و پیاوی پرووتیش به‌ده‌وری (كه‌عبه)دا ته‌واف بکه‌ن! وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وساله (أبو بكر)ی ناردوه حه‌ج به‌خه‌لكه‌كه بکات، (علي)یشی ناردوه، كه نه‌و په‌یامه‌یان پئی رابگه‌یه‌نئ، بۆئه‌وه‌ی سالی ئاینده، كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو بۆ حه‌ج، حه‌جیکی تیرو ته‌واوبئی و هیچ شتیکی ناشایسته‌ی تیدا نه‌بئی.

مردنی (عبدالله بن أبي بن سلول):

(عبدالله بن أبي بن سلول) له مانگی (ذي الحجة)ی سالی نۆیه‌می کۆچیدا، مرد.

وهك پیشتیش ئاماژه‌مان پیکرد، (عبدالله بن أبي) كه سه‌رۆکی مونا فیه‌کان بوو، کورپکی بووه به‌ناوی (عبدالله) و کورپکی زۆر صالح و چاک بووه، جا دواي مردنی بابی، دیته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لئ: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! باهم مردووه، نه‌گه‌ر بیی نویژی له‌سه‌ر بکه‌ی، نه‌ویش ده‌فه‌رموئ: باشه دیم، هه‌روه‌ها داواشی لئ ده‌کات و ده‌لئ: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! باهم زۆر له‌گه‌لم چاک بووه، نه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی خۆشتی بده‌یتئ بۆ نه‌وه‌ی پیی کفن بکه‌ین، به‌لکو له‌عه‌زاب و سزا چه‌پاله‌ بدرئ، ده‌فه‌رموئ: باشه، کراسه‌که‌شی ده‌داتئ و ئنجا له‌گه‌لشی ده‌چئ تا سه‌ر گو‌پرستان، له‌ویش به‌رانبه‌ر جه‌نازه‌که راده‌ه‌ستئ، بۆئه‌وه‌ی نویژی له‌سه‌ر بکات، عومه‌ریش خوا لیی رازی بئ ده‌چیته‌ پیشی و ده‌لئ: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نویژ له‌سه‌ر نه‌وه ده‌که‌ی؟ هه‌ر نه‌وه بوو فلان رۆژه وای گوت و فلانه رۆژه ئاواي کرد... هتد، وه زۆر له‌هه‌لوسته خراپه‌کانی باس ده‌کات، دواي پیغه‌مبه‌ر ﷺ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دیتئ و ده‌لئ: خۆت لاده عومه‌ر من سه‌ریشک کراوم له‌نویژ له‌سه‌ر کردنی و له‌سه‌رنه‌کردنی، دواي پیغه‌مبه‌ر ﷺ نویژی له‌سه‌ر ده‌کات، وه ده‌چئ بۆ سه‌ر قه‌بره‌که‌شی، دواي نه‌وه زۆری

نه خایاند هم نایه ته هاته خواری: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تُقَمِّمَ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ﴾ (۸۴) التوبة، واته: له مه و دوا نویژ له سهر هیچ کام (له وانه ی که ده زانی مونافیقن) مه که، وه له سهر گزړه که شیان رامه و هسته، چونکه له و ان بړوایان به خواو پیغه مبه ره که ی نه بووه، وه به لاریی مردوون، واته: له مه راسیمی به خاک سپاردنیشدا ناماده مبه به.

دیاره هم هه لویسته ش یه کیکی دیکه یه له و هه لویستانه ی که عومه ر خوا لیی رازی بی، پیشنیاری کردوه و خوی زانو و شاره زاش و ه ی ناردو ته خواری و موافیقی پیشنیاری له و بووه، شایانی باسیشه دوی له و، پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تا و ه فاتی کرد نویژ له سهر هیچ مونافقی که نه کردوه و نه چو ته سهر گزړه کانیشیان له کاتی نیژر اندا.

سهر پشکرانی هاوسهره به ریزه کانی پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (۱):

کاتیک خیزانه کانی پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده بینن ژبانی هیندیک له مسولمانان که می که خوش بووه و ده سکه و ت و غه نیمه تیان و هر گرتوه و... هتد، به لام ژبانی له و ان هه ره و ه کو خویه تی، چونکه پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ژبانی مال و مندالی زور ساده بووه، عائیشه ره زای خوی لی بی ده لی: {ان کنا لننظر إلى الهلال ثلاثة أهلة في شهرين وما أوقدت في أبيات رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نار، فقلت: ما كان يُعیشکم؟ قالت: الأسودان: التمر والماء} رواه البخاري (۲)، واته: نیمه چاوه ر و انمان ده کرد له دو مانگاندا سی جار مانگمان ده بینن، که نوی ده بووه و ناگر له ماله کانی پیغه مبه ره نه ده کرایه وه.

{(عروة) ده لی: {پییم گوت: ته دی به چی ده ژبان؟

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۳۱۹).

(۲) صحيح البخاري: ۶۴۵۹.

گوته: به دوو شته ره شه کان، خورماو ناو، بویه هه موویان داوا له پیغه مبهه صلی الله علیه و آله ده کهن که ژیان و گوزهرانیان خوشتر بکاو نهفه قمو خهرجیان بو زیاد بکاتو، بو شهو مبههسته لی پی کۆده بنه وه، شهویش شهو هه لویسته یانی زور له سهه دل قورس ده بی و ماوه ی مانگیك یان بیست و نو رۆژ لیان جیا ده بیته وه ^(۱) لیان نیگهران ده بی، وه خواش - عز وجل - بهو بونه یه وه چهند نایه تیک ده نیژیته خوار، که له سهه رتایانه وه ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلٌّ لِّاَزْوَجِكَ اِنْ كُنْتَ تُرِدُّكَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْكَ اُمْتَعُكَنَّ وَاُسْرَحُكَنَّ سَرًا حَمِيْلًا ۝۲۸﴾ وَلِنْ كُنْتَ تُرِدُّكَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَالْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكَنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝۲۹﴾ الاحزاب، واته: {شه ی پیغه مبهه! به هاوسه ره کانت بلای: شه گهر ژیان دیاو جوانی دنیاتان ده وی، وهرن هه ریه که تان دیارییه کتان بده می و به شیویه کی جوان به ره هلداتان بکه م، وه شه گهر خواو پیغه مبهه ری خواو ژیان دوا رۆژیشان ده وی، شهو به یگو مان خوا بو چاکه کاران له یوه پاداشتیکی گهره ی ناماده کردوه}.

دیاره شه نایه تانه له سالی نویه می کۆچیدا هاتنه خوار، که واته شه به سه رهاته ش لهو سالد دا بووه، جا کاتیک شه نایه تانه هاتنه خوار، پیغه مبهه صلی الله علیه و آله پیش هه موویان (عائشه) بانگ ده کاو پی ده لی: خوا - عز وجل - ناو فه رمانی پی کردووم، جا توش په له مه که تا بابو دایکت ناگادار ده که یه وه راویژیان پی ده که ی، (عائشه) ده لی: پیغه مبهه صلی الله علیه و آله ده شیزانی، که بابو دایکم قهت پی نالین له پیغه مبهه صلی الله علیه و آله جیا ببه وه، دواپی به پیغه مبهه صلی الله علیه و آله گوته: له چیدا پرس به بابو دایکم بکه م؟ پیویست ناکات، من خواو پیغه مبهه ری خواو رۆژی دواپی ده وی، (عائشه) ده لی: دواپی هه موو خیزانه کانی دیکه ی پیغه مبهه صلی الله علیه و آله هه لویستیان وه کو هه لویستی من بوو ^(۲).

(۱) واته: جیگیان لی جیا ده کاته وه ناچیته ژووره کانیانه وه.

(۲) صحیح البخاری: ۴۷۸۶، وه: صحیح مسلم: ۳۶۶۵.

ناشکرایه که پیغهمبەر ﷺ عائشہی له ههموو خیزانه کانی دیکه‌ی زیاتر خوشیستوه، چونکه له ههموو هاوسهره به‌ریزه کانی دیکه زیاتر به‌که‌لکي ئیسلام هاتوهو، زور فامیدهو تیگه‌یشتووو نه‌هلی ته‌قوا بووه.

چونکه ده‌بینین نه‌و فرمایشتانه‌ی که له‌و گیراونه‌وه له‌ هیچ کام له‌ خیزانه کانی دیکه‌ی پیغهمبەر ﷺ نه‌گیراونه‌وه، بویه‌ش ده‌لیم: له‌ ههموویان به‌ته‌قواتر بووه، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه که پیغهمبەر ﷺ خیزانه کانی چهند جاریک گلہ‌ییان لی‌ کردوهو گوتوویانه: تو زیاتر روو ده‌ده‌یه (عائشة)، هه‌لبه‌ته مه‌به‌ستیان نه‌و روو پیدانه بووه که پیچه‌وانه‌ی دادگه‌ریی نه‌، چونکه پیغهمبهری خوا ﷺ له‌ لوتکه‌ی دادگه‌رییدا بووه، نه‌ویش فرموویه‌تی: گلہ‌یی چیم لی‌ ده‌کن! بیجگه له‌ پیخه‌فی (عائشة) له‌ پیخه‌فی هیچ کامیکتاندا (جبریل) نه‌هاتوه بو‌ لام و ه‌حی بو‌ نه‌هیناوم!! که‌واته: وا دیاره نه‌و له‌ ههموویان له‌ خوا نزیک‌ترو صالح‌تر بووه، هه‌روه‌ها پیوه‌ری پیغهمبهریش ﷺ بو‌ خوشیستن پاریزکاریی (تقوی) بووه، جا کییان له‌ ههموویان پاریزکارتر بووبی نه‌وی له‌ ههموویان زیاتر خوشیستوه.

وه (مسلم) هیناویه‌تی که (عائشة) خوا لی‌ی پازی بی‌ پاش نه‌وه‌ی رای خو‌ی ده‌خاته روو، ده‌لئ: نه‌ی پیغهمبهری خوا! نه‌و هه‌لو‌یسته‌ی من به‌ خیزانه کانی دیکه‌ت مه‌لئ! پیغهمبهریش ﷺ ده‌فرموئ: نه‌ی (عائشة) خوا منی به‌ره‌مه‌ت ناردوه، هه‌ر کامیکیان لیم بیرسی هه‌لو‌یستی (عائشة) چو‌ن بووه؟ پی‌ی ده‌لیم بو‌نه‌وه‌ی نه‌ویش چاو له‌ تو بکا! ^(۱) سه‌ره‌نجام ههموو خیزانه کانی پیغهمبەر ﷺ نه‌و ژیا‌نه ساده‌یه‌ی که له‌ گه‌ل نه‌ودا ده‌یگوزه‌ری‌ن نه‌وه هه‌لده‌بژیرن، وه په‌شی‌مانیش ده‌بنه‌وه له‌و هه‌لو‌یسته‌ی خو‌یان، که پیغهمبهری پی‌ نیگه‌ران بوو بوو.

هاتنی وهفده‌کان له سالی نۆیه‌مدا که به: (عام الوفود) ناسراوه:

دوای فه‌تحي مه‌ککه‌و گه‌رانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ته‌بووک و مسولمانبوونی هۆزی (ثقیف) و دیاری کرانی چوار مانگ بو هۆزه عه‌ره‌به‌ه‌اوبه‌ش په‌یدا که‌ره‌کان، که هه‌لۆیستی خۆیان دیاری بکه‌ن پيش ئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی هه‌لۆیستیکی تایبته وهرگرئ له به‌رانبه‌ریان، دوای ئه‌وانه‌و له سالی نۆیه‌می کۆچیدا ژماره‌یه‌کی زۆر له نوینه‌رو وه‌فدی تیره‌و هۆزه‌کان هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مسولمانیته‌ی خۆیان راگه‌ياند.

هه‌ر بۆیه‌ش سالی نۆیه‌م به‌ سالی وه‌فده‌کان (عام الوفود) ناوتراوه، جا هه‌رچه‌نده ژماره‌ی ئه‌و وه‌فدانه‌ زۆرن، به‌لام لیره‌دا ته‌نیا ئاماژه به‌ هه‌ندیکیان ده‌که‌ین:

۱- وه‌فدی (بنی تمیم) پيش سپیان (عطارد بن حاجب) بوو، وه‌چه‌ند ناوداریکی دیکه‌شی له‌گه‌ڵ بوون، وه‌ک: (الأقرع بن حابس) و (الزیرقان بن بدر) و (عمرو بن الأَهم) و (الحباب بن یزید). وه‌ هاتن بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحجرات) یش به‌بۆنه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ هاتۆته‌ خوار، وه‌ک (ابن هشام)^(۱) هیناویه‌تی ده‌لئ: که هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌ری را بانگیان کردو گوتیان: یا (محمد أخرج إلینا) ئه‌ی موحه‌مه‌د وهره‌ ده‌ری ئیشمان پیته!! پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌می‌ک پپی ناخۆش بوو، که به‌و شیویه‌یه‌ بانگ کرا، بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾﴾ (الحجرات،

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۳۲۴-۳۲۵)، وه: (المصباح المنير...)، ص (۱۳۰).

واته: {ئەوانەى له پشت ژووره کانه وه (ژوورى خيزانه کانی) بانگت ده کهن، زۆربهيان نه فامن، ئەگەر ئاراميان گرتبا تا ده چووى بو لايان باشتربوو، وه خواش لیبوردهو به بهزه بیه { دياره دواتر ئيسلاميان وه رگرتو مسولمان بوون.

۲- وه فدی (بنی عامر) که (عامر بن الطفیل) و (أربد بن قیس)ی له گه لدا بوو، وه (عامر بن الطفیل) ئەو که سهیه که له (بئر المعونه) خیانه تی له هاوه لانی پیغمه مبهړ ﷺ کردو شه هیدی کردن، ئەو دوو که سه، چهنه که سیکی دیکه شیان له گه لدا بوو، هاتنه لای پیغمه مبهړ ﷺ، پیش ئەوهی بگه نه لای راپوښیان کردبوو که هه ولای کوشتنی پیغمه مبهړ ﷺ بدهن، به لام سه رکه وتوو نه بوونو پیغمه مبهړ ﷺ که زانی نیازیان خراپه دووعای لیکردن، ئیدی (أربد) به هه وه تریشقه مردو (عامر)یش به (طاعون) له نیوچوو (۱).

۳- وه فدی هۆزی (بنی سعد بن بکر)، که (ضمام بن ثعلبة) به نوینه ری خویان ده نیرن بو لای پیغمه مبهړ ﷺ و چهنه پرسیاریک له پیغمه مبهړ ﷺ ده کات ده ربارهی خواپه رستی و نوښو زه کات و رۆژوو جه جو. هتد، دوايي ئیمان دینی و برپار ده دا هه موویان جیبه جی بکات، دوايي که (ضمام) ده گه پیته وه نیو هۆزه که ی، هه ریه که م قسه ی ده لای: {بئست اللات والعزی}، واته: خراپترین شت (لات و عزی)ن! هۆزه که شی زۆر به سه ر سورمانه وه ده لاین: ئەهی (ضمام) ئەوه چۆن وا ده لای؟! له به له کی بترسه! له شی تی بترسه! ئەویش پیا ن ده لای: ئەوه دووه ناتوان هیچ زه ره رو قازانجیک به که س بگه نه ن، خوا پیغمه مبهړیکى ناردوه و کتیبیکى پیدا ناردوه رزگارتان ده کات له نه هه مه تیه کان، من ئیمانم هی ناوه و

نيوهش ئيمان بيئن، نهو روزه بؤ ئيواري كهس نهما له ژنو پياويان مسولمان نه بوويو هه موويان ئيمانيان هينا، (ابن عباس) دهلي: نه مانبيستوه وه فدي هيچ قهوميك باشتربويي له (ضمام)^(۱).

۴- وه فدي (عبد القيس)، كه (الجارود) وه دهستهيهك به نوينهري خويان دهنيړن بؤ لاي پيغمبهري ﷺ، كه دياره نه صرانيي بووه لهوي مسولمان دهبيو كاريگه ريشي دهبي له سهر قهومه كه ي هه بؤ مسولمانبوويان وه هه بؤ دامه زراوييان له كاتي هه لگه رانه وه (الرده) دا، پاش مردني پيغمبهري خوا^(۲).

۵- وه فدي (بني حنيفة)، كه له (يمامة) وه هاتوونو (مسيلمه الكذاب) يشيان له گه لدا بووه، كه ناوي (مسيلمه بن ثمامه) ه بووه، به لام نهوانه مسولمان نه بوونو (مسيلمه) يش داواي پيغمبهرايه تي ده كرد، هه بويه به (كذاب) ناوزده كرا، وه له سهرده مي (ابو بكر) دا له شهري (يمامة) له سالي (۱۲) ي كوچيدا كوژرا^(۳).

۶- وه فدي (طيه)، كه سهروك هوزه كه يان ناوي (زيد الخيل) بوو به نوينهري هوزه كه ي هاته لاي پيغمبهري ﷺ وه مسولمان بوو، وه هه لهو سهروده شدا (عدي بن حاتم الطائي) هاتوه مسولمان بووه^(۴).

۷- (فروه بن مسيك المرادي)، كه له پادشاكاني (كنده) جيا بوو بوه، هاته لاي پيغمبهري ﷺ مسولمان بوو^(۵).

(۱) هه مان سهرچاوه، ج ۴، ص (۳۳۲-۳۳۳).

(۲) سهرچاوه ي پيشوو، ج ۴، ص (۳۳۳-۳۳۴).

(۳) هه مان سهرچاوه، ج ۴، ص (۳۳۴-۳۳۵).

(۴) هه مان سهرچاوه، ج ۴، ص (۳۳۵-۳۳۷).

(۵) هه مان سهرچاوه، ج ۴، ص (۳۳۸-۳۳۹).

- ۸- وهفدی (بنی زبید)، که نوینره که بیان (عمرو بن معد یکرې) که له سهره تاوه مسوئمان بووه، به لام که پیغه مېهر ﷺ وهفاتی کرد، له دین هه لگه پرایه وه^(۱).
- ۹- وهفدی (کنده)، که نوینره که بیان (الأشعث بن قیس) بوو هاته لای پیغه مېهر ﷺ مسوئمان بوون^(۲).
- ۱۰- وهفدی (أزد) نوینره بیان، که (صرد بن عبدالله) بوو، هاته لای پیغه مېهر ﷺ مسوئمان بوو، پیغه مېهریش ﷺ کردیه براگه وره ی ئهوانه ی له قه ومه که ی مسوئمان بوو بوون^(۳).
- ۱۱- وهفدی کومه ئیک له پادشاو پادشا زاده کانی (حمیر)، که به نوینره کانیاندا نامه بیان بو پیغه مېهر نویسی و مسوئمان بوون و پیغه مېهریش نامه یه کی بو نویسینه وه و سوباسی خوی کرد له سهر مسوئمان بوونیا^(۴).
- ۱۲- وهفدی (فرو بن عمرو الجذامي)، که کار به دهستی پومه کان بووه به سهر خپله عه ره به کانه وه، یه کیکی بولای پیغه مېهر ﷺ ناردوه و ئیسلامه تی خوی پی راگه یانده و ئیستریکی سپیشی به دیاری بو پیغه مېهر ناردوه^(۵).
- ۱۳- وهفدی (همدان)، که به سهرو کایه تی (مالک بن النمط) چوونه مه دینه و مسوئمان بوون و پیغه مېهریش (مالک) ی کرده گه وره ی ئهوانه، که مسوئمان بوون، دواتر خه لکی (همدان) تیگرا مسوئمان بوون^(۶).

(۱) و(۶): همدان سهراوه، ج ۴، ص ۳۳۹ تا ۳۴۹، که به دريژي باسی ئه و همدانه کراوه.

(۱) و(۲) و(۳) و(۴) سهراوه ی پيشو، ج ۴، ص ۳۳۹ تا ۳۴۹، که به دريژي باسی ئه و همدانه کراوه.

شايانى باسېشە كە زۆرىەى ھەرەزۆرى ئەو وەفدانەى ھاتنە لای پىغەمبەر ﷺ
موسولمان بوون، تەنیا وەفدى (مسيلمە الكذاب) موسولمان نەبوون، ئەمەش ئەو
دەگەپەنئى، كە ئەو وەفدانە ھىچ فشارو زۆرىكىان لەسەر نەبووہ لە وەرگرتنى دىنداو
ئەوانەى موسولمان بوون، بە رەزامەندىي و ويستى خۆيان موسولمان بوون و ئەوى
نەشيوستبى موسلمان ببى، ئازادانە گەراوەتەو شويىنى خۆى.

دهرکه وتنی (مسيلمۃ الکذاب) له (يمامة) و (الأسود العنسي) له (صنعاء):

له کۆتايی سالی ديه می کؤچيدا دوو کهس پهيدا دهبن، که له نیو خه لکدا لافی پیغمبرایه تی لی ددهنو بانگه شهی پیغمبرایه تی دهکهن، یه کیان له یه مامه که (مسيلمۃ الکذاب) ه، که (مسيلمۃ بن ثمامة بن کبیر بن حبیب بن الحرث) ه، له (بني حنیفة) یه، وه پیغمبر ﷺ ناوی (الکذاب) ی به سهردا بریوه، دووه میشان (الأسود العنسي) یه له (صنعاء) له یه مه ن.

(ابن هشام)^(۱) هی ناویه تی ده لی: (مسيلمۃ) نامه یه ک بو پیغمبر ﷺ دهنو سی که شه مه ده قی نامه که یه تی: {من مسيلمۃ رسول الله الى محمد رسول الله، سلام عليك، أما بعد، فأني أشركت في الأمر معك، وإن لنا نصف الأرض ولقریش نصف الأرض، ولكن قریش قوم يعتدون}، واته: {له (مسيلمۃ) ره وانه کراوی خواوه بو موحه ممه د ره وانه کراوی خوا، سه لامت لی بی - أما بعد - شه مه من لهو ئیشه ی تودا به شدارکراوم نیوه ی سهرزه ی بو نیمه و نیوه شی بو قورپه یش، به لام قورپه یش قهومی که ده ستریزیی ده کهن}، پیغمبر ﷺ بهم شیویه وه لامی ده داته وه:

{بسم الله الرحمن الرحيم، من محمد رسول الله إلى مسيلمۃ الکذاب السلام على من اتبع الهدى أما بعد، فإن الأرض لله يورثها من يشاء من عباده والمآبۃ للمتقين}، واته: {به ناوی خوا ی به به زهی به خشنده، له (محمد) ره وانه کراوی خواوه بو (مسيلمۃ) ی دروزن، سه لام لهو که سه بی، که به دوا ی پتې مایي خوا ده که وئ - أما بعد - زه وی هی خوا یه دهیکا به میراتی هه رکه سی که له به نده کانی که بیه وئ، وه سهره نجامیش بو پاریزکارانه}، دیاره شه وه ی که پیغمبر ﷺ یش فه رموی شه هاته دی و سهره نجام (موحه ممه دی راستگو) سهرکه وتو (موسه یله مه ی دروزن) و هاووینه کانی تی شکان و ریسوا بوون.

ناردنى چەند نوڭنەرىك بۇ تىگەيانندنى خەلكى:

دوای ئەوھى وەفدى ھۆزو ناوچەكان پەيتا پەيتا ھاتنە لای پېغەمبەر ﷺ ئە مەدينە بۇ مسولمانبون و شارەزابون ئە ئىسلام دەولەتى ئىسلامى فراوان بوو، وە پەيام بانگەوازی ئىسلام پەرەى سەند، پېغەمبەر ﷺ چەند كەسىكى شارەزای ئە ھاوہلانى نارد بۇ چەند ناوچەيەك، بۇ تىگەيانندن و پىگەيانندان لەوانە:

أ- ناردنى (خالد بن الوليد) بۇ لای (بنی الحارث بن كعب) كە ئە (نجران) دادەنيشت، كە ئە مانگى (ربيع الثاني) سالى دەيەمى كۆچى دابوو، تاكو بانگيان بكات بۇ ئىسلام، پيش ئەوھى جەنگيان لەگەلدا بكات، وە دوای ئەوھى بانگەيشتنى كردن مسولمان بوون و ماوہيەك (خالد) ئە نپوياندا مايەوھو ئىسلامى تىگەيانندن، دوایی پېغەمبەر ﷺ ناگادار كردهو بە مسولمانبونيان، وە دوای گەرانەوھى (خالد) پېغەمبەر ﷺ (عمرو بن حزم)ى بۇ ناردن بۆئەوھى شارەزايان بكات لە ئىسلام^(۱).

ب- ناردنى (معاذ بن جبل) بۇ يەمەن، وەك ئەمىرو قازى و تىگەيەنەريان لە دین و كۆكەرەوھى زەكات لەوئى، كە ھاوہليكى بەرپىزو زاناو تىگەيشتوو بوو بە ھەرام و ھەلال، وە ئەكاتى بەرپىكردنیدا پېغەمبەر ﷺ چەند نامۆزگارىي و رېنمونىيەكى كرد، كە چۆن تەعامول بكات لەگەل خەلكى يەمەن و چۆن بانگەواز بۇ ئىسلام بكات، وە تىي گەياند كە پيشەكى عەقیدەيان تىبگەيەنئى،

ج- ناردنی (أبو موسى الأشعري) بۆ يه مەن، پيغەمبەر ﷺ ئەویشی ھەر نارد بۆ لایە کە ی دیكە ی یە مەن و ئامۆژگاری و ئەویشی کرد، بۆ ئەو ی ئەگە ٧ (معاذ) دا بتوانن ئەرکی بانگەوازی کردنە کە یان بە باشی ئەنجام بدەن و بەرھەمی ھەبێ، پێی گوتن: {يَسِّرَا وَلَا تُعَسِّرَا، وَيُسِّرَا وَلَا تُنْفِرَا، وَتَطَاوَعَا} رواه البخاري^(٢)، واتە: دینداری ئاسان بکەن و وەزەحمەتی مەخەن، وە دلی خەلک خوشبەکەن و مەیانسلە مێننەو، وە بکەو ھاوکار بن.

(۱) پروانه: (صحیح البخاری): ۴۳۴۷.

(۲) صحیح البخاری: ۴۳۴۴ و ۴۳۴۵.

(حجة الوداع) حه‌جی مالئواوی

پیغهمبر ﷺ له‌ژيانیدا يه‌ك جار حه‌جی كړدوه، وه له حه‌ج‌كه‌يدا ثاماره‌ی به‌وه كړدوه، كه‌ ئه‌وه دواچاره مسوئلانان به‌و شپوه گشتیه بیښی و فهرموویه‌تی: {ایها الناس اسمعوا قولي، فاني لا أدري لعلي لا ألقاكم بعد عامي هذا بهذا الموقف أبداً} ^(۱)، واته: ئه‌ی خه‌لكینه! گویتان له‌ قسه‌م بی، چونكه‌ من نازانم په‌نگه‌ دوا‌ی ئه‌م ساله‌م هه‌رگیز له‌م شوینه پیتان نه‌گه‌مه‌وه... وه كوتا حه‌جیشی بوو.

(ابن هشام) ^(۲) ده‌ئې: پینج شه‌و مابوون له‌ مانگی (ذو القعدة) له‌ سائی (ده‌ی‌م‌ی) كوچیدا پیغهمبر ﷺ له‌ مه‌دینه‌وه به‌مه‌به‌ستی (حج) كړدن به‌ره‌و مه‌كه‌كه به‌ریكه‌وت و له‌كاتی وتاری (حجة الوداع) دا زیاتر له‌ سه‌د هه‌زار مسوئلانی له‌ خزمه‌تدا بوون له‌ پیاو و ئافره‌ت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی كه‌ ده‌گه‌نه مه‌كه‌وه پیغهمبر ﷺ حج ده‌كات، به‌مه‌به‌ستی شاره‌زابوون و تیگه‌یاندن‌ی مسوئلانان له‌ چونیته‌ی حه‌ج‌كړدن، چه‌ند جار له‌ مسوئلانان دووباره ده‌كات‌ه‌وه و پیا‌ی ده‌ئې: {لتأخذوا مناسككم، فاني لا أدري لعلي لا أحج بعد حجتی هذه} رواه مسلم ^(۳)، واته: خواپه‌رستییه‌كانی حه‌ج و عومره‌تانم لیوه‌ریگرن، چونكه‌ من نازانم په‌نگه‌ پاش ئه‌م حه‌جه‌م هیچ حه‌جی ديكه‌ نه‌كه‌م، ئنجا پیغهمبر ﷺ حه‌جیك به‌و شپوه‌یه، كه‌ خوا پیویستی كړدوه‌و به‌ ریك‌وپیكی به‌ مسوئلانان ده‌كات و وتاریكی زور گرن‌گ و میژوویدا، كه‌ كومه‌لك هیلی گشتی و بنه‌مای گرن‌گ و گه‌وره‌ی ئیسلامه‌تی تی‌دا خستنه‌پوو.

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۳۵۳).

(۲) سهرچاوه‌ی پیشوو، ج ۴، ص (۳۵۱).

(۳) صحيح مسلم: ۳۱۲۴.

وتاره گرنگو میژووییه که‌ی پیغهمبر ﷺ له چه‌جی مالئاواییدا

جا ئیمه سه‌ره‌تا ده‌قی^(۱) وتاره‌که دینین، پاشان تهرجه‌مه‌ی ده‌که‌ین:

ایها الناس!

اسمعوا قولي، فاني لا أدري لعلِّي لا ألقاكم بعد عامي هذا بهذا الموقف
أبدًا، أيها الناس ان دماءكم وأموالكم عليكم حرام إلى أن تلقوا ربكم
كحرمة يومكم هذا وكحرمة شهركم هذا، وإنكم ستلقون ربكم فيسألكم عن
أعمالكم وقد بلغت، فمن كانت عنده أمانة فليؤدها إلى من أتمنه عليها،
وإن كلَّ رباّ موضوع، ولكن لكم رؤس أموالكم لا تظلمون ولا تظلمون، قضى
الله أنه لا ربا، وأن ربا عباس بن عبدالمطلب موضوع كلّهُ، وأن كل دم كان
في الجاهلية موضوع، وإن أول دماءكم أضغ: دم ابن ربيعة بن الحارث بن
عبدالمطلب، وكان مُسعرضاً في بني لُيث فقتلته هذيل فهو أول ما
أبدأ به من دماء الجاهلية.

أما بعد أيها الناس!

فإن الشيطان قد يئس من أن يُعبّد بارئكم هذه أبدأ ولكنه إن يطغ
فيما سوى ذلك فقد رضي به مما تحقرون من أعمالكم، فاحذروه على
دينكم.

(۱) بروانه: (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۳۵۳-۳۵۴)، وه بروانه، صحيح مسلم: ۱۲۱۸،
هدهوها (الطبري) ده‌قی نهم وتاره‌ی هیتاوه، (تاریخ الامم والملوک)، ج ۲، ص (۴۷۵).

أيها الناس!

إِنَّ النَّسِيَّ زِيَادَةً مِنَ الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَحِلُّونَهُ عَاماً، وَيُحَرِّمُونَهُ عَاماً لِيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ، فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَيُحَرِّمُوا مَا أَحَلَّ اللَّهُ، وَإِنَّ الزَّمَانَ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَإِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهراً مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ، ثَلَاثَةٌ مُتَوَالِيَةٌ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ جُمَادِي وَشَعْبَانَ.

أما بعد أيها الناس!

فَإِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقّاً وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ حَقّاً، لَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُؤْطِئْنَ فَرْشَكُمْ أَحداً تَكْرَهُونَهُ، وَعَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذِنَ لَكُمْ أَنْ تَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَتَضْرِبُوهُنَّ ضَرْباً غَيْرَ مُبْرَحٍ، فَإِنْ اتَّهَمْتِهِنَّ فَلَهُنَّ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْراً، فَإِنَّهُنَّ عِنْدَكُمْ عَوَانٌ لَا يَمْلِكُنَّ لِأَنْفُسِهِنَّ شَيْئاً وَأَنْتُمْ إِذَا أَخَذْتُمُوهُنَّ بِإِْمَانَةِ اللَّهِ وَاسْتَخْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ.

فاعقلوا يا أيها الناس قولي، فإني قد بلغتُ، وقد تركتُ فيكم ما إن اعتصمتم به فلنْ تضلُّوا أبداً أمراً بيّناً: كتاب الله وسنة نبيّه.

أيها الناس!

اسمعوا قولي واعقلوه يَعْلَمَنَّ أَنَّ كُلَّ مُسْلِمٍ أَخٌ لِلْمُسْلِمِ، وَأَنَّ الْمُسْلِمِينَ إِخْوَةٌ، فَلَا يَحِلُّ لِمَرْءٍ مُسْلِمٍ مِنْ أَخِيهِ إِلَّا مَا أَعْطَاهُ عَنْ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ، فَلَا تَظْلِمَنَّ أَنْفُسَكُمْ، اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ؟

قال ابن اسحاق (فذكر لي أن الناس قالوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ، فقال رسول الله ﷺ: اللَّهُمَّ أَشْهَدُ).

واته: ئه ی خه لکینه! قسه کانم بیست، چونکه نازانم رهنه گه پاش ئه م سائه م هه رگیز له م شوینه (عه رفات) پیتان نه گه مه وه!

هۆ خه لکینه!

بیگومان خوینتان و سامانتان لیتان قه دهغه یه، هه تا ده گه نه پهروه ردگارتان، وه ک قه دهغه بوونی ئه مپژژه تان و قه دهغه بوونی ئه م مانگه تان، بیگومان ئیه ده گه نه پهروه ردگارتان، له باره ی کرده وه کاتانه وه لیتان ده پرس، جا ئه وه پیم راگه یاندن: هه رکه سیك سپارده یه کی له لایه با بیداته وه ده ست ئه و که سه ی که پیی سپارد وه.

وه هه موو سوود (ریبا) یه ک لابر وه، به لام سه رمایه کانتان هی خۆتان، نه سته م بکه ن و نه سته متان لیبرک، خوا بریاری داوه که سوود خۆری نه می، وه سوودی عه بباسی کوری عه بدولموتته لیب هه مووی لابر وه، وه هه ر خوینیکی رۆژگاری نه فامیتی لابر وه، وه یه که مین که له خوینه کانتان لایه به م: خوینی کوری ره بیعه ی کوری عه بدولموتته لیه که له هۆزی (بني لیث) به دایه ن درابوو هۆزی (هذیل) کوشتی، ئه وه یه که مین خوینی سه رده می نه فامیتییه که لییه وه ده ست پیده که م! ئنجا دواپی ئه ی خه لکینه! به راستی شه یطان بی هیوابوو که هه رگیز له م سه رزه مینه تاندا پیه رست، به لام به وه رازی ده بی که له شتی دیکه دا به قسه ی بکری، له و کرده وه خراپانه تان که به که میان ده گرن، جا له باره ی ئایینتانه وه لی وریابن!

هۆ خه لکینه!

بیگومان دواخستنی مانگه جه نگ تیدا هه رام کراوه کان و ده سته کاری کردنیان کوفریکی زیاده یه که کافره کانی پی گومرا ده بن که سالیك هه لالی ده که ن و سالیك قه دهغه ی ده که ن، تاکو بکه ویت به ر ئه و مانگه خوا هه رامی کرده و سه ره نجام ئه وه ی خوا قه دهغه ی کرده و هه لالی بکه ن و ئه وه ی خوا هه لالی کرده و قه دهغه ی بکه ن، وه رۆژگار (سال و مانگه کان) گه راوه ته وه سه ر ئه و حالته ئه ئاساییه ی که خوا ئاسمانه کان و زه ی تیدا هیانونه دی، وه ژماره ی مانگه کان له لای خوا (دوازه

مانگن) چواریان حه‌رامن، (واته: جه‌نگ تیدا کردنیان قه‌ده‌غه‌یه) سییان له‌دوای یه‌کن (محرم، صفر، ربیع الاول) وه (رجب‌ی (مُضَر)، که ده‌که‌ویتنه نیوان (جمادی) و (شعبان) ه‌وه.

ئج‌ا دوایی، هو خه‌لکینه!

بی‌گومان مافتان به‌سهر ژنه‌کانتانه‌وه هه‌یه‌و ئه‌وانیش مافیان له‌سه‌رتانه: مافتان له‌سه‌ریانه که هیچ که‌س فهرمووی ماله‌وه‌و سه‌رجیگاتان نه‌که‌ن که حه‌ز به‌چاره‌ی نه‌که‌ن، وه له‌سه‌ریان پی‌ویسته که کاری ناقولای ناشکرا (واته: سه‌ریچی می‌رد) نه‌که‌ن، وه ئه‌گهر کردیان ه‌وه خوا مو‌له‌تی داو (پاش ناموژگاریی کردن و بی‌سود بوونی) که واز له‌سهر جی‌گیان به‌ینن (ئه‌گهر ئه‌میش دادی نه‌دا) به‌ لی‌دانیکی ناره‌ح‌ت نه‌که‌رو بریندارنه‌که‌ر لی‌یان بدن، جا ئه‌گهر وازیان له‌ یاخی‌بوون هی‌نا، ه‌وه مافیانه که بژی‌وو پو‌شاکیی باوو په‌سندیان بو‌داین بکری.

وه له‌گه‌ل ژناندا باش بن چونکه له‌به‌رده‌ستان دیلن و هی‌چیان پیناکری (واته: ژنان مل به‌مله‌یان له‌گه‌ل پیاوان پیناکری) وه ئیوه وه‌ک سپارده‌ی خوا ئه‌وانتان هی‌ناوه وه به‌ وشه‌کانی خوا داوینیا‌نتان هه‌ل‌ل کردوون.

خه‌لکینه له‌ قسه‌کانم تی‌یگه‌ن!

ه‌وه پی‌م راگه‌یاندن، وه شتی‌کم له‌نی‌ودا جی‌هیش‌توون که ئه‌گهر ده‌ستی پی‌ی‌گرن هه‌رگیز ون نابن، شتی‌کی روونه: کتی‌بی خواو ری‌بازی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی!

هو خه‌لکینه!

قسه‌کانم بی‌ی‌ستن لی‌یان تی‌یگه‌ن! بزائن، که هه‌موو مسو‌ل‌مانیک برای مسو‌ل‌مانه، وه مسو‌ل‌مانان بران، (وه ئافره‌تان خوش‌کن و پیاوان و ئافره‌تان خوش‌ک و بران).

جا مسو‌ل‌مان هیچ شتی‌کی برایه‌که‌ی بو‌ ره‌وا نیه (مال‌و سامان) مه‌گهر به‌ره‌زامه‌ندیی خو‌ی بیدات، ده‌جا سته‌م له‌خو‌تان مه‌که‌ن، ئه‌ی خوايه: ئایا گه‌یاندم؟!

(ابن إسحاق) گووتویه‌تی: بۆم باسکراوه، که خه‌لکه‌که گوتویانه: ئه‌ی خواجه! به‌لئ (گه‌یاندی)، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرمووی: ئه‌ی خواجه شاید به!

هه‌روه‌ها (مسلم)^(۱) هیناویه‌تی، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له کۆتایی وتاره‌که‌یدا فهرموویه‌تی: **{وَأَنْتُمْ تَسْأَلُونَنِي، فَمَا أَنْتُمْ قَاتِلُونَ؟ قَالُوا: نَشْهَدُ أَنَّكَ بَلَّغْتَ وَأَذْبْتَ وَكُصَحْتَ، فَقَالَ بِأَصْبَحِهِ السَّبَابَةُ يَرْفَعُهَا إِلَى السَّمَاءِ وَيُنْكُثُهَا إِلَى النَّاسِ اللَّهُمَّ اشْهَد! اللَّهُمَّ اشْهَد! ثَلَاثَ مَرَّاتٍ}**، واته: جا ئیوه‌ش له‌باره‌ی منه‌وه لی‌تان ده‌پرسی، ئایا چی ده‌لێن؟!

گوتیان: شایدیی ده‌دهین، که گه‌یاندووته‌و ئه‌نجامت داوه‌و دئسۆزیت نواندوه، ئه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی سێ که‌ره‌تان په‌نجه‌ی شایه‌دمانی به‌ره‌و ئاسمان به‌رزکرده‌وه‌و، ئاماژه‌ی به‌ره‌و لای خه‌لکه‌که‌ پیکردو، فهرمووی: ئه‌ی خواجه شاید به! ئه‌ی خواجه شایه‌دبه!

شایانی باسیشه، که ئه‌م رسته‌ی قورئانییه‌ش هه‌ر له‌هه‌مان ئه‌و رۆژو کات و سات و شوینه‌دا هاتۆته‌ خوارێ، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌و وتاره‌ گرنگ و گشتگیره‌ی تیدا داوه.

﴿... أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ المائدة، واته: ئه‌م‌رۆ ئاینه‌که‌تانم بۆ ته‌واوکردن و چاکه‌ی خۆم له‌سه‌رتان ته‌واو کرد، وه ئیسلام به‌ به‌رنامه‌ بۆ‌تان په‌سندکرد.

وه له‌مباره‌شه‌وه کۆمه‌لێک فهرمووده‌ هه‌ن، که ئه‌مه‌ به‌کیکیانه:

(جاء رجلٌ من اليهود الى عمر بن خطاب، فقال: يا أمير المؤمنين! إنكم تقرؤون آيةً في كتابكم لو علينا معشر اليهود نزلت، لأخذنا ذلك اليوم عيداً، قال: وأيّ آية؟ قال: قوله: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ فقال عمر: والله إني لأعلم اليوم الذي نزلت على رسول الله ﷺ والساعة التي نزلت فيها على رسول الله ﷺ: عَشِيَّةُ عَرَفَةَ، في يوم الجمعة) رواه أحمد والبخاري ومسلم وغيرهم^(۱)، واته: پياويکي جووله که هاته لای عومه‌ری کوری خه‌تتاب، گوتی، نه‌ی نه‌میری برواداران! ئیوه ئایه‌تیک له کتیبه‌که‌تاندا ده‌خویننه‌وه، که نه‌گه‌ر بو سهر ئیمه‌ی کومه‌لی جووله که هاتبایه خوار نه‌و روژه‌مان ده‌کرده جه‌ژن، گوتی: کام ئایه‌ت؟! گوتی: نه‌وه که ده‌لی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي...﴾ نه‌ویش گوتی: به خوا من ده‌زانم له چ روژیک دابه‌زیه سهر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وه له چ سه‌عاتیکدا دابه‌زیه سهر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: ئیواره‌ی روژی عه‌ره‌فه له روژی جومعه‌دا.

پیویسته نه‌وه‌ش بگوتی، که هه‌ندیک له شاره‌زایانی هاوه‌لان له‌م رسته قورئانییه‌وه نزیکبونه‌وه‌ی کاتی مردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ حالی بونه، چونکه مادام ئاینو به‌رنامه‌و په‌یامی خوا ته‌واو بووبی، دیاره کارو نه‌رکی پیغه‌مبه‌ریش ته‌واو بووه‌و به‌کوتا هاتوه.

(۱) صحیح البخاری: ۴۶۰۶، وه: (المصباح المنیر...)، ص(۳۵۴).

ناردنی سوپایهك به فه‌ماندهیه‌تی ئوسامه‌ی كوری زه‌ید به‌ره‌و
فه‌له‌ستین^(۱):

پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاش گه‌رانه‌وه‌ی له سه‌فه‌ری حه‌جی مائاواایی پاش ماوه‌ی مانگی
(ذی الحجة ومحرم وصفر) له مه‌دینه بوو، وه خه‌لکی ئاگادارکرده‌وه که به‌ره‌و شام
خۆیان ئاماده بکه‌ن، ئه‌وه بوو سوپایه‌کی پیکه‌یئاو (أسامة بن زيد بن حارث)ی
کرده فه‌مانده‌ی، که ئه‌و کاته گه‌نجیکی هه‌ژده تا بیست سالیی بوو، وه فه‌رمانی
پیکرد، که بچیتته سنووره‌کانی (البلقاء) و (الداروم) له‌سه‌ر زه‌مینی فه‌له‌سطین.

شایانی باسیشه که پاش ئاماده‌کردنی ئه‌و سوپایه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ویتته
نه‌خۆشی مه‌رگه‌وه، بۆیه سوپایه‌که هه‌ر له قه‌راغ شاری مه‌دینه ده‌میننه‌وه، به‌لام
پاش کۆچی دواایی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌لبێژیرانی (أبو بکر الصديق) -خوا لیی
رازی بی-، به‌یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌ر، هه‌رچه‌نده زۆریك له مسوڵمانان رایان
له‌سه‌ر نابێ، به‌لام ئه‌بووبه‌کر ئه‌و سوپایه به‌رپۆ ده‌کات بۆ شوینی دیاریکراو، دواایش
ده‌رده‌که‌وێ که چوونی ئه‌و سوپایه له‌و کاته ناسکه‌دا به‌ره‌و سه‌رزه‌مینی رۆم چه‌ند
حیکمه‌ت و ئامانجی پیکاره، گه‌وره‌ترینیان ئه‌وه بوو، که دوژمنانی له‌بۆسه‌دای
مسوڵمانان، بزائن که مسوڵمانان به‌هۆی مردنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌ر به‌یه‌یز
نه‌بون ه‌ی ته‌ماع تیكران نین، به‌لکو زۆریش به‌یه‌یزو پیژن و ده‌توانن له‌ده‌ره‌وه‌ی
سنووری ده‌وله‌ته‌که‌شیان چالاکی سه‌ربازیی ئه‌نجام بده‌ن!

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۳۵۵).

نە خوشییی پێغەمبەر ﷺ و دوا هەفتە ی کۆچی دوا یی تێدا کردنی

بە پێی ئەو دەردە کەوێ، کە نە خوشییە کە ی پێغەمبەر ﷺ یە ک هەفتە ی خایاندو، چونکە دووشەممە ی مانگی (ربیع الأول) ی سالی (یازدە) ی کۆچی نە خوش کە وتو و بۆ دووشەممە ی دواتر - یانی دوا ی یە ک هەفتە - پێغەمبەر ﷺ کۆچی دوا یی کردو.

جا ئێمە هەولێدەین ئە چەند بڕگە یە کدا بە کورتی باسی نە خوشییە کە ی و چەند فەرماشتیک کە ئە و کاتە دا فەرموونی و، چۆنیەتی وە فاکتەرنە کەشی بکەین:

یە کەم: وە ک (ابن هشام)^(١) باسی کردو: (أبو مویهبة)، کە یە کیکە ئە و کۆیلانە ی، کە پێغەمبەر ﷺ نازادی کردو، وە عەرەب پێی دەلین (مولی) دە گیرێتە وە دەلێ: پێغەمبەر ﷺ ئە نیو ی شەویدا ئە دوا ی نارد و ئە گەل خۆ ی برد و بۆ گۆرستانی (بقیع الغرقد)، کە ئە تە نیش ت مزگەوتی پێغەمبەر، زۆر بۆیان پارایە وە دوا ی لیبوردنی بۆ ئە خوا کردن، دوا یی گەرایە وە مائی، وە بۆ بە یانییە کە ی نە خوش کە و ت.

دوو هەم: (عائشة) خوا لیبی رازی بۆ دە گیرێتە وە، دەلێ^(٢): ئە و شەو ی، کە پێغەمبەر ﷺ چوو بۆ گۆرستانی (بقیع) و هاتە وە، کە بە یانییە کە ی بینیم، گوتم: ((وا رأساه))، واتە: ئای سەرم دیشی!

(١) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج٤، ص (٣٧٨، ٣٧٩).

(٢) سەرچاوە ی پێشو، ج٤، ص (٣٧٩).

ئویش فہرمووی: **{بل انا واللہ یا عائشہ وا راساہ}**، واتہ: بہ لکو من بہ خوا
 ئہی عائشہ سہرم دیشی، ئیدی ہەر ئہو نہ خوشیہہ بوو کہ بہوئیہوہ وہفاتی کرد.
 دیارہ پیغہمبہر ﷺ ہەر شہوہ لہلای یہ کیک لہ خیزانہ کانی بووہ
 دادگہریہ کی تہواوی لہ بہیندا کردوون، ئہو دادگہریہی کہ بہ ئینسان دہ کری،
 بہ لآم لہ کاتیکدا، کہ نہ خوش کہوت و نہ خوشیہہ کہی قورستر بوو، و ہک عائشہ
 -رہزای خوای لیبی- دہلئ: ئہوکات لہ مالی (میمونہ) بوو -رہزای خوای لیبی-،
 پیغہمبہر ﷺ ہہموو خیزانہ کانی بانگ کردن و داوی لیکردن، کہ مؤلہتی
 بدن، کہ لہ ژوورہ کہی مندا خزمہتی بکری و ہک نہ خوشیک، ئہوانیش
 ئیزیناندا^(۱)، بیگومان عائشہ تہمہنی کہ متر بووہ چاکتر توانویہتی خزمہتی
 بکاو بہ سہری رابگات، لہوانیہ ہەر لہ بہرئہوہ بووی داوی کردوہ بہ نہ خوشی
 لہ مالی ئہو بی.

سورہم: کاتیک کہ پیغہمبہر ﷺ نہ خوشیہہ کہی زور توندبوو فہرمووی: ئاوی
 حہوت کوندہ کہ لہ چہند بیری جیاجیا ہہ لہینجرابن، بینو پیما بکہن
 (عائشہ) دہلئ: داوی ئہوہی کہ ئہو ئاوانہ مان بو تیکہل کردو لہ (سہرشورک) یکدا
 ناوہ کہ مان پیدا کرد، پیغہمبہر ﷺ تہندروستی چاکتر بوو^(۲)، و ہہر کام لہ
 (مسلم) و (ابن ہشام) ہیئاویانہ کہ^(۳): روظیکان پیغہمبہر ﷺ لہ
 نہ خوشیہہ کہیدا چو سہر مینبہرو دانیشٹ، یہ کہم شت کہ گوتی، ئہوہ بوو کہ
 دووعای بو بہ شداربوانی غہزای ئوحد کردو داوی لیخوشبوونی بو لہ خوا کردن،
 دواپی فہرمووی: بہندہ یہ کہ لہ بہندہ کانی خوا، لہ لایہن خواوہ سہریشک کراوہ
 لہ نیوان دونیاو گہیشٹن بہ خویدا، ئہو بہندہ یہ ش گہیشٹن بہ خوای ہہ لہ بژاردوہ، (أبو

(۱) صحیح البخاری: ۴۴۴۲، و مسلم: ۹۳۷.

(۲) صحیح البخاری: ۴۴۴۲.

(۳) (السيرة النبوية...)، ج ۴، ص (۳۸۴)، و: (صحیح مسلم): ۶۱۲۰.

بکر) لهو قسه یه گه یشت و زانی مه بهستی وه فاتی خو یه تی و گریا، وه پیغمبه ر بهو یو نه یه وه ده رباره ی (أبو بکر)، وهك (ابن هشام) هیئاویه تی، که پیغمبه ر ﷺ فهرموویه تی: لا أعلم أحداً كان أفضل في الصحبة عندي يداً منه، وه مسلم هیئاویه تی، که ده فهرمو ی: {إِنَّ أَمَنَ النَّاسَ عَلَيَّ فِي مَالِهِ وَصَحْبِهِ أَبُو بَكْرٍ} رواه مسلم^(۱)

پیغمبه ر ﷺ رۆژانی پیشوو، که نه یده توانی بچی پیشنو یژی بی خو هک بکات فهرمو ی: به (أبو بکر) بلین با نو یژ بو خه لکی بکات، {مُرُوا أبا بکر فليصل بالناس} رواه مسلم^(۲).

عائشه ده لی: منیش پیم گوت: ئه ی پیغمبه ر خوا! (أبو بکر) ئینسانیک ی دل نه رمو دل ناسکه و ده نگ ی نزمه و، که قورئان ده خو یئی زور ده گریی، به لام پیغمبه ر دیسان فهرمو ی: پیی بلین نو یژیان بو بکات.

رۆژی دووشه ممه له دوا رۆژی نه خوشیه که ی پیغمبه ردا ﷺ، له کاتی نو یژی به یانیدا، که (أبو بکر) پیشنو یژی بو مسولمانان ده کرد، لهوکاته دا پیغمبه ر ﷺ هاته ژووری مزگه وت و خه لکه که، که زانیان، دلخوش بوون و خرۆشان، (أبو بکر) یش کشایه وه، ئنجا پیغمبه ر ﷺ چوه لای ئه بو به کرو به دانیشتنه وه نو یژی دابه ست و پیشنو یژی بو کردن و ئه بو به کر به پیوه ئیقتیدای به نو یژی پیغمبه ر ﷺ کردو مسولمانانیش ئیقتیدایان به نو یژی ئه بو به کر کرد^(۳).

چاره م: یه کیکی دیکه لهو شتانه ی که (ابن هشام) هیئاویه تی ئه وه یه، که: پیغمبه ر ﷺ له کاتی نه خوشیه که یدا له سه ر مینه ر سه باره ت به فهرمانده یی (أسامة) قسه ی کرده و، دوا ی ئه وه ی که بیستویه تی هیندیک گوتوویانه: ته مه نی

(۱) (السيرة النبوية..)، ج ۴، ص (۳۸۴)، وه: (صحيح مسلم): ۶۱۲۰.

(۲) صحيح مسلم: ۹۳۹.

(۳) (صحيح البخاري): ۷۱۳، وه: (صحيح مسلم): ۹۴۲ و ۹۴۳.

که مېو کړاوه ته فرماندهى له شکرېک، که زور له هاوه لانی کؤچکېرى پېشېنى تېدان، لهوباره وه فېرموويه تې: نه گېر په خنه له فرماندهيې (أسامة) بگرن، په خنه تان له فرماندهيې بابېشى گرت، به لام (أسامة) ش شايسته يوه بابېشى شايسته بوو، دواى نه وه جهېشه که بهرېکېه وت وړېى گرتېه بهر، تا گېشته (جرف) له وى مانده وه چاوه وړانى نه نجامى نه خوشي پېغه مېريان ده کرد^(۱).

پېنجم: پېغه مېر صلوات الله عليه له کاتى نه خوشي سهره مېرگېداو له وړوډه دا، که دواى لېبور دنى بو هاوه لانی ئوحدو کرد، ئاموژگاريى هاوه له کؤچکېره کانى کرد دېره به پشتيوانان و فېرمووى: نه وانه پشتيوانى من بوون و پشتيگيريى ميان کرده، ئاگاتان لېيان بى، پاداشتى چاکه کانيان به چاکه بدنه وه، وه له که وکوپريه کانيان بېوون، نه وان جيى متمانه و نه ينى من بوون، وهک (بخاري) هېناويه تې: {...أوصيكم بالانصار فانهم كرهي وعيبي}^(۲).

شېشم: (جابر بن عبدالله) - خوا لېى پازى بى - ده لى: سى پوژ پېش کؤچى دوايى پېغه مېر صلوات الله عليه لېم ده بېست ده يفه رموو: ((لا يموتن أحدكم إلا وهو يحسن بالله الظن))^(۳)، واته: با يه کيکتان نه مېرى مه گېر گوماني بهرانبه به خوا چاک بى، به لى يه کيک له سيفه ته کانى ئينسانى مسولمان نه وه يه، که له کاتى سهره مېرگدا گوماني چاک بى به خوا، وه ئوميدى به هيزيى به خوا که خوا لېى خوش ده بى، نهک گوماني خراب بى و بى ئوميد بى.

حديت ه: (عائشة) ده گېرېته وه، که پېغه مېر صلوات الله عليه له کاتى نه خوشي به کيد او چنه د پوژيک پېش وه فاتى فېرمووى: {قاتل الله اليهود انخلوا قبور انبيائهم

(۱) (السيرة النبوية...)، ج ۴، ص (۳۸۴).

(۲) (صحيح البخاري): ۳۷۹۹.

(۳) (صحيح مسلم): ۷۱۵۸.

مساجد {^(۱)، واتە: خوا جوولە کە کان لەبەین بەرئ و بیانکوژئ، گۆرئ پیغەمبەرەکانیان کردە مزگەوت، لە ریوایەتیکى دیدا هاتو: کە (عائشە) -خوا لیئى رازى بئ- گوتوویەتی: **{حذراً أن يفعلوه}**، واتە: وە کو ترس دانە بەر مسوڵمانان بۆئەوێ ئەوانیش وانە کەن، یانی مسوڵمانانیش گۆرئ پیغەمبەر ﷺ و غەیری ویش نە کەنە مزگەوت، یاخود پروى تئەنە کەن، یان لیئى نە پارێنەو، وە خۆیان تووشى کوفرو شیرک نە کەن، چونکە هەموو ژيانى پیغەمبەر ﷺ ئەوەبوو، کە خەلکى بانگ کردو بۆ خوا بەیە کگرتن (توحید) و هەولیداو خەلکى دوور بخاتەو لە کوفرو شیرک.

هەشتەم: (عبدالله بن عباس) دەگێڕیتەو دەئى: (كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ السُّتْرَ وَرَأَسُهُ مَعْصُوبٌ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَقَالَ: **{اللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتَ، ثَلَاثَ مَرَاتٍ، إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مَبَشَرَاتِ النَّبَوَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةِ يَرَاهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ أَوْ تُرَى لَهُ}**)^(۲)، واتە: پیغەمبەرئ خوا ﷺ لە نەخۆشیى مەرگیدا پەردەى لادا، کە سەرئ خۆى پێچابوو، سئ جارەن فەرموئ: ئەئى خوايە ئایا گەیاندم؟ بێگومان لە دلخۆشکەرەکانى پیغەمبەرئەتئ بێجگە لە خەونى باش هیچ شتێک نەماو، کە پیاوئ باش خۆئ دەبینئ یان پێوئ دەبینئ، کە دیارە ئەوئش ئاگادارییە کە بۆ مسوڵمانان، کە لە دواى وەفاتئ پیغەمبەر ﷺ وەحئ نامینئ و تاکە کللورژنەییە کمان، کە بۆ بمینئ بەرەو خواى پەرورە دگەر تەنیا خەونە، بەلام لە گەل ئەوئشدا خەون ناکریتە بەلگەئ شەرعیئ، وەك زانیان دەئین: وە بێگومان ئەو خەونەئ، کە پیغەمبەرئ ﷺ تیدا دەبینئ، دلخۆشکەرترە، چونکە دەفەرموئ: **{مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ**

(۱) (صحيح البخاري): ۴۳۷.

(۲) صحيح مسلم: ۱۰۷۵.

لَا يَمَكُلُ بِي»^(۱)، واته: ههركه سێك منی له خه‌ودا بینى ئه‌وه منى بینیه‌وه، چونكه شه‌یتان ناتوانی خۆی بێنێته سه‌ر شیوه‌ی من.

نزیهم: عایشه — خوا لێی رازی بێ— ده‌گیرێته‌وه، كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ماوه‌یه‌ك پێش گیان ده‌رچوونی، جار جار ده‌ستی ده‌خسته‌ نیو ئه‌و ئاوه‌ی، كه له ده‌فرێكدا له پێشی بوو، دوا یی به‌ ده‌م و چاوی خۆیدا ده‌هێناو ده‌یفه‌رموو: **{لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ}**، واته: بێجگه‌ له خوا هیچ په‌رستراو نین، بێگومان مردن نا په‌حه‌تی هه‌ن.

هه‌روه‌ها عایشه له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی قسه‌كه‌یدا، كه وه‌سفی چۆنیه‌تی گیان سپاردنی پیغه‌مبه‌ری خۆی تێدا ده‌كات به‌رده‌وام ده‌بێ و ده‌لێ: **{لَمْ نَصَبْ يَدَهُ فَجَعَلَ يَقُولُ: فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى، حَتَّى قُبِضَ وَمَا لَتْ يَدَهُ}**^(۲) رواه البخاري، واته: پاشان ده‌ستی چه‌قاندو به‌ره‌و سه‌رێ به‌رزى كرده‌وه ده‌یفه‌رموو: له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی سه‌ره‌وه، هه‌تا گیانی كێشراو ده‌ستی شل بوو لار بۆوه.

دیاره مه‌به‌ست له (الرفیق الأعلى) فریشته‌كانی ئاسمان، وه‌ك رِوَاله‌تی فه‌رمایشته‌كه ده‌یگه‌یه‌نی و زانا یانیش له‌وباره‌وه یه‌كرا.

شایانی باسیشه كه ئه‌و رۆژه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گیانی موباره‌کی تێدا سپاردوه رۆژی دووشه‌مه‌ بووه، پێش نیوه‌رۆیه‌كه‌ی، رێكه‌وتی: (۱۲) ی (ربیع الأول) ی سالی یازده‌مینى كۆچی، به‌ران به‌ر به: (۸ / ۶ / ۶۳۲ز)، كه‌واته ته‌مه‌نی موباره‌کی (۶۳) سال بوو، وه‌ك عایشه گوتویه‌تی: ((ان رسول الله ﷺ الله توفی وهو ابن ثلاث وستين))^(۳).

(۱) صحیح البخاری: ۶۹۹۴، و(صحیح مسلم): ۵۸۷۹.

(۲) صحیح البخاری، باب مرض النبی: ۴۴۴۹.

(۳) صحیح البخاری: ۴۴۶۶.

دهیه‌م: مسولمانان به بیستنی نهو هه‌واله یه کجار دلته‌نگ و نارِه‌حت بوونو، خنده له لیوانیان باری کردو، خه‌م و په‌ژاره و په‌روښو گریان جیی گرت‌وه.

عومه‌ری کورې خه‌تتاب، که نه‌وه‌ی بیست باوه‌رې نه‌کردو، گوتی: هیندیک کهس، که گومان د‌با پیغه‌مبه‌ر ﷺ مردبې، نه‌وه وانیه، نه‌وه وهک (موسا)یه، که چل پوژ دوور که‌وت‌وت‌وه له قه‌ومه‌که‌ی و د‌وایی گه‌راوه‌ته‌وه نیویان، سویند به خوا پیغه‌مبه‌ریش ده‌گه‌ریت‌وه‌وه ده‌ست و پیی نه‌وانه‌ش ده‌برې، که گومانیان وابووه که مردوه (۱).

د‌وایی که نه‌بووبه‌کر هه‌واله‌که‌ی بیست، هات بو مزگه‌وت و چو و بو لای (عائشه) ی کچی، که خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، که چاوی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وت، ماچی کردو گریا، د‌وایی چو نیو خه‌لکه‌که‌و بینی عومه‌ر قسه ده‌کا و تونده، گوتی: نه‌ی عومه‌ر دانیشه، به‌لام نه‌و بی‌ده‌نگ نه‌بوو، د‌وایی نه‌بووبه‌کر و تاریکی بو خه‌لکه‌که‌دا، سه‌ره‌تا حه‌مدو سوپاسی خ‌وای کرد، د‌وایی گوتی: {أما بعد: من كان منكم يعبد محمداً، فان محمداً قد مات، ومن كان يعبد الله فان الله حي لا يموت، قال الله: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإَيْنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنُيَضِرَ اللَّهَ شَيْئاً

وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران { (۲)، واته: ننج‌ا د‌وایی: هه‌ر کامیکتان موحه‌مه‌دی ﷺ ده‌په‌رست، نه‌وه موحه‌مه‌د مردوه، هه‌ر که‌سیکیشان خوا ده‌په‌رستی، نه‌وه خوا زیندوویه‌و نامری، خوا فه‌رموویه‌تی: وه موحه‌مه‌د جگه له پیغه‌مبه‌ریک نه‌بووه، که له پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ش پیش وی تیپه‌ربوون، جا ثایا نه‌گه‌ر هات و مرد یان کوژرا، له‌سه‌ر پاژنه پیه‌کانتان پاشگه‌ز

(۱) (السيرة النبوية لابن هشام)، ج ۴، ص (۳۸۹).

(۲) صحيح البخاري: ۴۴۵۳-۴۴۵۴.

دەبنەو؟! وە هەركەسیكیش لەسەر پاژنەكانی هەلگەڕێتەو، هیچ زیان لە خوا نادات، وە خوا لەمەودوا پاداشتی سوپاسگوزاران دەداتەو.

بەو شیوەیە ئەبووبەکر توانی هاوسەنگیی بگێڕێتەو بۆ عومەر و زۆر لە هاوێلانێ بەڕێز، خوا لە هەموویان پازی بێ، کە بە وەفاتی پێغەمبەر ﷺ زۆر دڵتەنگ و نێگەرانی بووبون، ئەو پێغەمبەرە گەورەییە کە هەلبژاردەیی خوا بوو بۆ مەروفاوەتی و رزگارکەری خەلکی سەرزهۆی بوو لە طاغوت پەرستی و بت و صنەم پەرستی و، خو و پەوشتی خراپ و، سەرگەردانی و سەرجهەم نەهامەتییەکانی ژیاڵیان، بەرهەو یەکتاپەرستی و سیفەتە بەرزەکان و بەختەوهریی دنیاو دواڕۆژیان.

لە ئێوه كۆمهڵهیهێنان لهكەلتان

Stay in touch on social media

تۆن بۆكۆم عێر مێلای ئۆنلانی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كەلتانی

لەكەلتانی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابێر

لەكەلتانی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابێر

AliBapir

Google Play App Store

لەكەلتانی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابێر

AliBapir

YouTube

میراتی پیغمبەر ﷺ

ئەوێ که له دواى پیغمبەر ﷺ له مال و سامان به جیما، واتە: میراته کهى، بریتى بوو له:

- (١) ئیستریکی سپى له گەل چە که کهى.
 - (٢) پارچه زهوییه که کردبوى به صهدهقه.
 - (٣) زرییه که له رههنى جووله کهیه کدا بوو له برى سى ربه (صاع) جو، وهک (بخاري) له عائیشه وه گیراویه تهوه، که گوتهویه تى^(١): (توفي النبي ﷺ ودرعه مرهونه عند يهودي بثلاثين)، له ريوایه تیکی دیکه دا (بثلاثين صاعاً من شعير)^(٢).
- به ریزان!

به مجوره پیغمبەرمان موحه مەد ﷺ به یارمەتى خوا توانى له ماوهى (٢٣) سائەى پیغمبەرایه تییه کهیدا په یامى خوا به تهواوى به قسه وهه لویست و رهفتار به خه لکی رابگهیه نى، هه مو ئیش و ئازارو نارەحه تییه که لهو پیناوه دا له خوێ بگرئو، کۆمه لیک تی بگهیه نى و پى بگهیه نى، که بتوانن به رنامه ی خوا له نیو خۆیانداو له چوارچیوه ی کۆمه لگاوه دهوله تیکی ئیسلامی تۆکه وه پته ودا به رجهسته بکه نه و پیاده بکه نه و به زور شوینی ئەم سه ر زه مینه ی بگهیه نه و، مرؤقایه تی به ره وه به خته وه ریی دنیاو قیامهت په لکیش بکه نه و له تاریکایی یه کان به ره وه پرووناکیی ئیسلام، ده ریانینن.

وصلی الله علی سیدنا (محمد) وآله وصحبه وسلم .

٢٠٠٦ / ٥ / ١٦

١٩ ربیع الثاني ١٤٢٧

(١) صحیح البخاری: ٤٤٦٧.

(٢) صحیح البخاری: ٢٩١٦.

شیوه و دیمه نو
رهوشت و خهسله ته کانی
پیغه مبه ری خوا

به پیوستی ده‌زام له کۆتایی پوخته‌ی زیاننامه‌ی پیغممبه‌ری خاته‌مدا ﷺ باسیکی گوشراو له باره‌ی شیوه‌ی دیمه‌نی رواله‌تیی و خو و په‌وشت و خه‌سله‌ته به‌رزو ناوازه و شیرینه‌کانیه‌وه بنووسم، تاكو هه‌ردووك دیووی دیارو ئاشکراو، په‌نهان و نه‌بینراوی که‌سایه‌تیی پیغممبه‌ری خوا ﷺ مان بۆ روون و ئاشکراتر بیٔ.

دیاره من باسه‌که‌م بۆ چوار ته‌وه‌ره دابه‌ش ده‌که‌م: له ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌میان داو له‌به‌ر تیشکی دوو ده‌قدا، که یه‌کیان له (علي بن أبي طالب) و ئه‌وی دیکه‌شیان له (الحسن بن علي بن أبي طالب) وه گیرپاونه‌وه له‌باره‌ی وه‌سف و پێناسه‌کردنی پیغممبه‌ره‌وه ﷺ، به‌گشتی باسی شیوه‌ی دیمه‌ن و خو و په‌وشتی ده‌که‌ین.

وه له ته‌وه‌ره‌ی دووه‌مدا چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت به‌تایبه‌ت له‌باره‌ی دیمه‌ن و شیوه‌ی پیغممبه‌ری خواوه ﷺ دینینه‌وه.

له ته‌وه‌ره‌ی سێیه‌میشدا، له‌حه‌قده‌ خا‌ دا چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت له‌باره‌ی خو و په‌وشت و ئاکار و خه‌سله‌ته به‌رزو په‌سنده‌کانیه‌وه دینینه‌وه.

وه له ته‌وه‌ره‌ی چواره‌میش دا دیسان له‌حه‌قده‌ خا‌ داو له‌به‌ر رۆشنایی چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت دا باسی هه‌ئس‌و‌که‌وتی ئاسایی رۆژانه‌ی خوا ﷺ ده‌که‌ین:

ته وهره ی یه گهم

وه سفو پیناسه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به گشتی
جهسته و دیمه ن، خو و و ره وشتی، هه لسوکه وتی

۸ / (كَانَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِذَا وَصَفَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ بِالطَّوِيلِ الْمَمْعُطِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ الْمُتَرَدِّدِ، كَانَ رُبْعَهُ مِنَ الْقَوْمِ، لَمْ يَكُنْ بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ، وَلَا بِالسَّيْطِ، كَانَ جَعْدًا رَجُلًا، وَلَمْ يَكُنْ بِالْمَطْهَمِ، وَلَا بِالْمُكَلَّمِ، وَكَانَ فِي وَجْهِهِ تَذْوِيرٌ أَبْيَضٌ مُشْرَبٌ، أَدْعَجُ الْعَيْنَيْنِ، أَهْدَبُ الْأَشْفَارِ، جَلِيلُ الْمُشَاشِ وَالْكَتَدِ، أَجْرَدُ، ذُو مَسْرُوبَةٍ، شَنْنُ الْكَفَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ، إِذَا مَشَى تَقْلَعُ كَأَنَّمَا يَنْحَطُ فِي صَبَبٍ، وَإِذَا التَّقَتِ التَّقَتَ مَعًا، بَيْنَ كَتْفَيْهِ حَاتِمُ الثُّبُورِ، وَهُوَ حَاتِمُ النَّسِيْبِ، أَجْوَدُ النَّاسِ صَدْرًا، وَأَصْدَقُ النَّاسِ لَهْجَةً، وَأَلْيَنُهُمْ عَرِيكَةً، وَأَكْرَمُهُمْ عِشْرَةً، مَنْ رَأَاهُ بِبَيْهَةٍ هَابَةٍ، وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ، يَقُولُ نَاعِمَتُهُ: لَمْ أَرْ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ ﷺ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۶۳۸) وَقَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْمُتَّصِلِ.

واته: عهلی خوا لیئی رازی بی، که وه سفی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله ده کرد دهیگوت: بالائی زۆر دریژ نه بوو وه کورته بالاش نه بوو، له نیو خه لکیدا میانجی و دهسته پیاو دیار بوو، قژی سه ری نه زۆر لول بوو نه زۆریش نه رم بوو، به لکو له نیوان لولیی و نه رمیی دابوو، (دهم و چاوی) زۆر گه و ره هه لاوساو نه بوو، هه روه ها گچکه و چه ناگه و نیوچه وان له یه که نزیکیش نه بوو، پرووی مه یله و باز نه یی بوو، سوورو سپی بوو، چاوی زۆر رهش بوون، برژانگی دریژ بوون، نه ندام گه و ره و پته و بوو، جهسته ی توو کاوی نه بوو، ته نیا له سه ر سینگی و خوارووی سینگی و باسک و لاقی موو هه بوو، ده ست و پی ی پته و و به خو وه بوون، که ده رژیشت جهسته ی به ره و پیش ده چو و هک له لیژایی بجیته خوار، وه نه گه ر ئاوری دابایه وه هه موو جهسته ی ده سووراند، له نیوان هه ردووک شانی مووری پیغه مبه رایه تی هه بوو، وه

ئو کۆتایی پیغمه‌مبه‌ران بوو، له هه‌موو کەس سینه ده‌وله‌مه‌ندترو سه‌خی تر بوو، وه راستیی‌تر بوو، وه ته‌باو گونج‌وترو به‌ریز و حورمه‌ت‌تریو، هه‌ر که‌سیک کتو پر یینی‌بای سامی لی‌ده‌کرد، وه هه‌ر که‌سیک ناسیبای و تیکه‌لیی کردبایه‌ خۆشیده‌ویست، وه‌سفکه‌ری ده‌لی: نه‌پیشی وی نه‌دوای وی که‌سم وه‌ک وی نه‌دیوه.

وه‌ک ده‌بینن له‌م ده‌قه‌دا عه‌لی کۆری ئه‌بی تالیب -خوا لیی رازی بی- ئاموزاو زاوای پیغمه‌مبه‌ری خوا، به‌گشتیی وه‌سفو پیناسه‌ی پیغمه‌مبه‌ری خوا کردوه، هه‌م جه‌سته‌و شیوه‌و دیمه‌نی‌و، هه‌م ره‌وشت و ئاکار و هه‌لس‌و‌که‌وتی.

دیاره له‌ ده‌قی دووه‌مدا، که له هه‌ر کام له‌ جه‌سه‌ن و حوسه‌ینی کۆری عه‌لی خوا لیان رازی بی ده‌یه‌یینه‌وه، ورده‌کاریی و روونکردنه‌وی زۆر زیاتر له‌باره‌ی شیوه‌و دیمه‌ن و هه‌لس‌و‌که‌وت و ئاکار و ره‌فتار و ره‌وشت و خووی پیغمه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌بینن و ده‌بیستین:

۲/ (عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَأَلْتُ خَالِي هِنْدَ^(۱) ابْنَ أَبِي هَالَةَ، ﷺ عَنْ حَلِيَّةٍ^(۲) رَسُولِ اللَّهِ، وَكَانَ وَصَافًا، وَأَنَا أَرْجُو أَنْ يَصِفَ لِي مِنْهُ شَيْئًا أَتَعَلَّقُ بِهِ ﷺ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَحْمًا مُفَحَّمًا، يَتَلَأُلُ وَجْهُهُ تَلَأُلُ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، أَطُولُ مِنَ الْمَرْبُوعِ، وَأَقْصَرُ مِنَ الْمَشْدَبِ، عَالِي الْهَامَةِ، رَجُلُ الشَّعْرِ، إِنْ انْفَرَقَتْ عَقِيصَتُهُ فُرَّقَ، وَإِلَّا فَلَا يُجَاوِزُ شَعْرَهُ شَحْمَةٌ أُذُنِهِ إِذَا هُوَ وَفَرُهُ، أَزْهَرُ اللَّوْنِ، وَاسِعُ الْجَبِينِ، أَزَجُّ الْحَوَاجِبِ، سَوَابِعُ فِي غَيْرِ قَرْنٍ، بَيْنَهُمَا عِرْقٌ يَدْرُهُ الْغَضَبُ، أَفْنَى الْعَرْتَيْنِ، لَهُ نُورٌ يَعْلُوهُ يَحْسَبُهُ مَنْ لَمْ يَتَأَمَّلْهُ أَشَمٌّ، كَثَّ اللَّحْيَةِ، أَدْعَجَ، سَهْلُ الْخَدَّيْنِ، ضَلِيعُ الْفَمِ، أَشْنَبَ، مُفْلَجَ

(۱) هند کۆری (آبی هاله‌) و ده‌بیته‌ خالی جه‌سه‌ن چونکه‌ برای (فاطمه‌)ی دایکیه‌تی له‌ (خدیجه‌)وه خوا لیان رازی بی، چونکه‌ (آبی هاله‌) پیش پیغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

(۲) الْحَلِيَّةُ: من الرجل، صِفَتُهُ وَخَلْقَتُهُ وَصُورَتُهُ، المعجم الوسيط، ص: (۱۹۵).

الْأَسْنَانِ، دَقِيقَ الْمَسْرِیَّةِ، كَانَ عُنُقُهُ جِیدُ دَمِیَّةٍ فِی صَفَاءِ الْفِیضَةِ، مُعْتَدِلِ الْخُلُقِ، بَادِنًا، مُتَمَاسِكًا، سَوَاءَ الْبَطْنِ وَالصَّدْرِ، عَرِیضَ الصَّدْرِ، بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَیْنِ، ضَخْمَ الْكَرَادِیْسِ، أَنْوَرَ الْمُتَجَرِّدِ، مَوْصُولَ مَا بَيْنَ اللَّبَةِ وَالسَّرَّةِ بِشَعْرِ یَجْرِی كَالْخَطِّ، عَارِیَ الثَّلَثَیْنِ وَالْبَطْنِ مِمَّا سِوَى ذَلِكَ، أَشْعَرَ الذَّرَاعَیْنِ وَالْمَنْكِبَیْنِ وَأَعَالِی الصَّدْرِ، طَوِيلَ الزُّنُكَیْنِ، رَخْبَ الرَّاحَةِ، شَتْنَ الْكَفَیْنِ وَالْقَدَمَیْنِ، سَائِلَ الْأَطْرَافِ، خُصَّاصَ الْأَحْمَصَیْنِ، مَسِیحَ الْقَدَمَیْنِ، یَنْبُوءُ عَنْهُمَا الْمَاءُ، إِذَا زَالَ زَالَ قَلْعًا، یَخْطُو تَكْفُؤًا، وَیَمْشِی هَوْنًا، ذَرِیعَ الْمِشِیَّةِ، إِذَا مَشَى كَأَنَّمَا یَنْحَطُّ مِنْ صَبَبٍ، وَإِذَا التَّفَتَّ التَّفَتَّ جَمِیعًا، خَافِضَ الطَّرْفِ، نَظَرُهُ إِلَى الْأَرْضِ أَطْوَلَ مِنْ نَظَرِهِ إِلَى السَّمَاءِ، جُلُّ نَظَرِهِ الْمَلَاحَظَةُ، یَسُوقُ أَصْحَابَهُ، وَیَبْدَأُ مَنْ لَعِيَ بِالسَّلَامِ. قَالَ: قُلْتُ: صِفْ لِي مَنَظِقَهُ: قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَوَاصِلَ الْأَخْزَانِ، دَائِمَ الْفِكْرَةِ، لَیْسَتْ لَهُ رَاحَةٌ، لَا یَتَكَلَّمُ فِی غَیْرِ حَاجَةٍ، طَوِيلَ السُّكُوتِ، یَفْتَحُ الْكَلَامَ وَیَخْتِمُهُ بِأَشْدَاقِهِ، وَیَتَكَلَّمُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ فَصْلًا لَا فُضُولَ فِیهِ وَلَا تَفْصِیرَ، دَمِثًا لَیْسَ بِالْجَافِی، وَلَا الْمُهِیْنِ، یُعْظَمُ النِّعْمَةُ وَإِنْ دَقَّتْ، وَلَا یَذُمُّ مِنْهَا شَیْئًا غَیْرَ أَنَّهُ لَمْ یَكُنْ یَذُمُّ ذَوَاقًا، وَلَا یَمْدَحُهُ، وَلَا تُغْضِبُهُ الدُّنْیَا وَمَا كَانَ لَهَا، فَإِذَا نَوَزعَ الْحَقُّ لَمْ یَعْرِفْهُ أَحَدٌ، وَلَمْ یَقُمْ لِقَضِیْبِهِ شَیْءٌ حَتَّى یَنْتَصِرَ لَهُ، لَا یَغْضَبُ لِنَفْسِهِ، وَلَا یَنْتَصِرُ لَهَا، إِذَا أَشَارَ أَشَارَ بِكَفِّهِ كُلِّهَا، وَإِذَا تَعَجَّبَ قَلْبُهَا وَإِذَا تَحَدَّثَ اتَّصَلَ بِهَا، فَضَرَبَ بِرَاحَتِهِ الِیْمَنِ بَاطِنَ إِبْهَامِهِ الِیْسَرِی، وَإِذَا غَضِبَ أَعْرَضَ وَأَشْحَاحَ، وَإِذَا فَرِحَ غَضَّ طَرَفَهُ، جُلُّ ضَحِكِهِ التَّبَسُّمُ، وَیَفْتَرُّ عَنْ مِثْلِ حَبِّ الْعَمَامِ، قَالَ: فَكُنْتُهَا الْحُسَیْنِ زَمَانًا، ثُمَّ حَدَّثْتُهَا بِهَا فَوَجَدْتُ قَدْ سَبَّكَنِی إِلَیْهِ، فَسَأَلَهُ عَمَّا سَأَلْتَهُ عَنْهُ، وَوَجَدْتُ قَدْ سَأَلَ أَبَاهُ عَنْ

مَذْخَلِهِ وَمَخْرَجِهِ وَمَجْلِسِهِ وَشَكْلِهِ، فَلَمْ يَدْعُ مِنْهُ شَيْئًا قَالَ الْحَسَنُ: سَأَلْتُ أَبِي عَنْ دُخُولِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: كَانَ دُخُولُهُ لِنَفْسِهِ، مَا ذُوْنُ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَكَانَ إِذَا أَوَى إِلَى مَنْزِلِهِ جَزَأً دُخُولُهُ ثَلَاثَةَ أَجْزَاءَ: جُزْءٌ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَجُزْءٌ لِنَفْسِهِ، ثُمَّ جُزْءٌ جُزْأُهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ، فَيَرُدُّ بِذَلِكَ عَلَى الْعَامَّةِ وَالْخَاصَّةِ، وَلَا يَدْخِرُ عَنْهُمْ شَيْئًا، فَكَانَ مِنْ سِيرَتِهِ فِي جُزْءِ الْأُمَّةِ، إِثَارُ أَهْلِ الْفَضْلِ بِإِذْنِهِ، وَقِسْمَتُهُ عَلَى قَدْرِ فَضْلِهِمْ فِي الدُّنْيَا، فَمِنْهُمْ ذُو الْحَاجَةِ، وَمِنْهُمْ ذُو الْحَاجَتَيْنِ، وَمِنْهُمْ ذُو الْحَوَائِجِ يَتَشَاغَلُ بِهِمْ، وَيُشْغِلُهُمْ فِيمَا أَصْلَحَهُمْ وَالْأُمَّةَ، مِنْ مَسْأَلَتِهِ عَنْهُمْ وَإِحْبَارِهِم بِالَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ، وَيَقُولُ: لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْعَائِبَ، وَابْلَغُونِي حَاجَةً مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاغَهَا، فَإِنَّهُ مَنْ أَبْلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةً مِنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاغَهَا ثَبَّتَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يُدْكَرُ عِنْدَهُ إِلَّا ذَلِكَ، وَلَا يُقْبَلُ مِنْ أَحَدٍ غَيْرُهُ، يَدْخُلُونَ عَلَيْهِ رُودَادًا، وَلَا يَفْتَرِقُونَ إِلَّا عَنْ ذَوَاتِ، يَخْرُجُونَ أَدْلَةً عَلَى الْخَيْرِ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: أَخْبِرْنِي عَنْ مَخْرَجِهِ كَيْفَ كَانَ يَصْنَعُ فِيهِ؟ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْزُنُ لِسَانَهُ إِلَّا فِيمَا يَعْنِيهِ، وَ يُولِّفُهُمْ وَلَا يُغْرِقُهُمْ، وَيُكْرِمُ كَرِيمَ كُلِّ قَوْمٍ، وَيُوَكِّبُهُ عَلَيْهِمْ، وَيَحْذَرُ النَّاسَ وَيَحْتَرِسُ مِنْهُمْ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَطْوِي عَنْ أَحَدٍ بَشْرَهُ وَخُلُقَهُ، وَيَتَفَقَّدُ أَصْحَابَهُ، وَيَسْأَلُ النَّاسَ عَنْ مَا فِي النَّاسِ، وَيُحَسِّنُ الْحَسَنَ وَيُقْوِيهِ، وَيُقَبِّحُ الْقُبْحَ وَيُوهِنُهُ، مُعْتَدِلُ الْأَمْرِ غَيْرُ مُخْتَلِفٍ، لَا يَغْفُلُ مَخَافَةَ أَنْ يَغْفُلُوا، أَوْ يَمْلُوا، لِكُلِّ حَالٍ عِنْدَهُ عِتَادٌ، أَوْ غَنَاءٌ، الشُّكُّ مِنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَرَ، لَا يَقْصِرُ عَنِ الْحَقِّ، وَلَا يُجَاوِزُهُ إِلَى غَيْرِهِ، الَّذِينَ يَلُوْنَهُ مِنَ النَّاسِ خِيَارُهُمْ، وَأَفْضَلُهُمْ عِنْدَهُ أَعْمَهُمْ نَصِيحَتُهُ، وَأَعْظَمُهُمْ عِنْدَهُ مَنْزِلُهُ أَحْسَنُهُمْ مُوَاسَاةً، قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنْ مَجْلِسِهِ كَيْفَ كَانَ يَصْنَعُ فِيهِ؟ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَجْلِسُ، وَلَا يَقُومُ إِلَّا عَلَى ذِكْرِ، لَا يُوطِنُ

الْأَمَاكِنَ وَيَنْتَهِي عَنْ إِطَائِنِهَا، وَإِذَا انْتَهَى إِلَى قَوْمٍ جَلَسَ حَيْثُ يَنْتَهِي لَهُ الْمَجْلِسُ، وَيَأْمُرُ بِذَلِكَ، يُعْطِي كُلَّ جُلَسَائِهِ نَصِيبَهُ، لَا يَحْسَبُ جَلِيسُهُ أَنَّ أَحَدًا أَكْرَمَ عَلَيْهِ مِنْهُ، مَنْ جَالَسَهُ، أَوْ قَادَمَهُ لِحَاجَةٍ صَابِرُهُ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُتَصَرِّفُ عَنْهُ، وَمَنْ سَأَلَهُ حَاجَةً لَا يَرُدُّهُ إِلَّا بِهَا، أَوْ يَمَسُورُ مِنَ الْقَوْلِ، قَدْ وَسِعَ النَّاسَ بَسْطُهُ وَخُلُقُهُ، فَصَارَ لَهُمْ أَبَا، وَصَارُوا عِنْدَهُ فِي الْحَقِّ سَوَاءً، مَجْلِسُهُ مَجْلِسُ حِلْمٍ وَحَيَاءٍ وَصَبْرٍ وَأَمَانَةٍ، لَا تَرْفَعُ فِيهِ الْأَصْوَاتُ، وَلَا تَوْدِنُ فِيهِ الْحُرُمُ، وَلَا تُشْنِي فَلَاتَانِ، يَتَفَاضَلُونَ فِيهِ بِالتَّقْوَى، مُتَوَاضِعِينَ يُوقِرُونَ فِيهِ الْكَبِيرَ، وَيَرْحَمُونَ الصَّغِيرَ، وَيُرْفِدُونَ ذَا الْحَاجَةِ، وَيَحْفَظُونَ الْغَرِيبَ قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنْ سِيرَتِهِ فِي جُلَسَائِهِ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دَائِمَ الْبَشَرِ، سَهْلَ الْخُلُقِ، لَيِّنَ الْجَانِبِ، لَيْسَ بِفَظٍّ، وَلَا غَلِيطٍ، وَلَا صَخَّابٍ، وَلَا فَاحِشٍ، وَلَا عِيَّابٍ، وَلَا مَدَّاحٍ، يَتَغَافَلُ عَمَّا لَا يَشْتَهِي، وَلَا يُؤَيِّسُ مِنْهُ، وَلَا يَخِيبُ فِيهِ، قَدْ تَرَكَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلَاثٍ: مِنَ الْمِرَاءِ وَالْإِكْثَارِ وَمَا لَا يَعْنِيهِ، وَتَرَكَ النَّاسَ مِنْ ثَلَاثٍ، كَانَ لَا يَلُمُّ أَحَدًا، وَلَا يُعِيرُهُ، وَلَا يَطْلُبُ عَوْرَتَهُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِيْمَا رَجَا ثَوَابَهُ، إِذَا تَكَلَّمَ أَطْرَقَ جُلَسَاؤُهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُوسِهِمُ الطَّيْرُ، وَإِذَا سَكَتَ تَكَلَّمُوا، لَا يَتَنَازَعُونَ عِنْدَهُ الْحَدِيثَ، مَنْ تَكَلَّمَ انْتَصَرُوا لَهُ حَتَّى يَفْرُعَ، وَحَدِيثُهُمْ عِنْدَهُ حَدِيثُ أَوْلَاهُمْ، يَضْحَكُ مِمَّا يَضْحَكُونَ مِنْهُ، وَيَعْجَبُ مِمَّا يَعْجَبُونَ مِنْهُ، وَيَصْبِرُ لِلْغَرِيبِ عَلَى الْجَفْوَةِ فِي مَنْطِقِهِ وَمَسَائِلِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَصْحَابُهُ لَيَرْقُونَ لَهُ، وَيَقُولُ: إِذَا رَأَيْتُمْ طَالِبَ الْحَاجَةِ يَطْلُبُهَا فَارْفُدُوهُ، وَلَا يَقْبَلُ الثَّنَاءَ إِلَّا مِنْ مُكَافِي، وَلَا يَقْطَعُ عَلَى أَحَدٍ حَدِيثَهُ حَتَّى يَجُوزَ، فَيَقْطَعُهُ بِنَهْيٍ، أَوْ قِيَامٍ.

(وفي رواية، قَالَ: قُلْتُ: كَيْفَ كَانَ سُكُوتُهُ؟ قَالَ: كَانَ سُكُوتُهُ عَلَى أَرْبَعٍ: الْحِلْمُ، وَالْحَلَرُ، وَالتَّقْدِيرُ، وَالتَّفْكِيرُ، فَأَمَّا تَقْدِيرُهُ فَبِئْسَ تَسْوِيَةُ النَّظَرِ وَالْإِسْتِمَاعِ

بَيْنَ النَّاسِ، وَأَمَّا تَفَكِيرُهُ فَمِمَّا يَبْقَى وَيَفْنَى، جُمِعَ لَهُ الْحِلْمُ فِي الصَّبْرِ فَكَانَ لَا يُغَضِبُهُ، وَلَا يَسْتَفْزُهُ، وَجُمِعَ لَهُ الْحَدْرُ فِي أَرِيمٍ: أَخَذَهُ بِالْحَسَنِ لِيُقْتَدَى بِهِ، وَتَرَكُهُ الْقَبِيحَ لِيُنْتَهَى عَنْهُ، وَاجْتِهَادُهُ الرَّأْيَ فِيمَا أَصْلَحَ أُمَّتُهُ، وَالْقِيَامُ لَهُمْ فِيمَا جَمَعَ لَهُمْ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ التِّرْمِذِيُّ فِي (النَّعْتِ) وَالْإِمَامُ الْبَيْهَقِيُّ فِي كِتَابِ: (دَلَائِلُ النُّبُوَّةِ)، وَالْقَاضِي عِيَاضُ فِي (الشِّفَاءِ) (١).

ژوانه: حهسه نى كورې عهلى - خوا ليسان رازى بى - دهلى: دهر باره ی وهسفى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له خالم (هيندى كورې ته بى هاله) م پرسى، كه زور باش وهسفى ده كرد، به هيوای ته وه، كه شتيكم له وهسفى پيغه مبهري بو باس بكات، تاكو پيغه وه په يوه ست بمو چاوى ليكهم، تهویش گوتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم به شان و شوكهت و بهر يژ بوو، پرووى وهك مانگ له شهوى به دردا دهره وشايه وه، له دهسته پياو دريژترو له باباى زور كه له گهت كورتر بوو، سهري تيرو تهواو بوو، قڅى سهري له نيوان گرژو لوولوى و زور خاوييدابوو، ته گهر قڅى هه رخوى بلاو بوو بيايه وه بلاوى ده كرده وه، وه ته گهر هيشت بيايه وه له نهرمه ی گويى دريژتر نه ده بوو، رهنگى سپى و پروون بوو، نيوچه وانى پان بوو، برزيه كانى باريك بوون و دريژبوون، به لام پيكه وه نه لكابوون، ده ماريكيان له نيواندا هه بوو له كاتى تووړه پيدا ده جوولا، لووتى مهيله و باريك و نيوه راستى كوورپوو، پروناكيه كى به سه ره وه بوو، ته وهى سه رنجى وردى نه دابايه وايده زانى به لای دريژيى دايه.

ریشی پرپوو، ره شيكنه ی چاوى زور رهش و سپينه كه ی زور سپى بوو، پرومه ته كانى ته ختو لووسبوون، زارى فراوانبوو، ددانه كانى زور سپى بوون و له يهك دووربوون، خه تى مووى نيوان سينگ و نيوكى باريك بوو، گهرده نى وهك بووكه

(١) تهو دوو دهقه م له كتيبي: (الجامع للأوصاف الرسول) (ابن العاقولي) وهرگرتوون، برپوانه: ص: (٥١ تا ٥٩).

شوشه بوو، له سافو سپيټى زيودا، ئەندامه كانى ريځو پيځو پيځه وه
 هاوسه نښوون، به خړوه و دامه زراو بوو، سينگو سكي يه كسان بوون، سينه ي پان
 بوو، نيوان شانە كانى له يه ك دور بوون، ئيسكو جومگه كانى گه وړه بوون،
 جهسته ي موودار نه بوو، نيوان سينگو نيوكى خه تيكي مووى باريك پيكي
 ده گه ياند، به لام مه مكه كانى و سكي و جهسته ي ديكه ي موودار نه بوو، باسكو
 شانە كانى و سهره وه ي سينگى موودار بوون، باسكى دريژ بوون، دهستى پان بوون،
 ههردو له په دهست و پييه كانى نه ستورو گوشتن بوون، دهست و لاقه كانى دريژ
 بوون، نيوان پاژنه و سينگى پييه كانى چال بوو، پييه كانى سافو لووسبوون، ئاويان
 پيوه رانه ده و هستا (چال و چولييان نه بوو)، نه گهر ده رويي باش هه نكاوي هه لده هينا
 (پيى به رزده كرده وه و نه يده خشانده)، وه به لاي پيشه و هدا ده چوو، به ئارامى
 ده رويشت به لام به خيږايى، كه ده رويشت وه كه له ليژايى بچيته خوار، وه نه گهر
 ئاورى دابايه وه به ته و اويى خوى ده سووراند، چاوى نرم ده كرد، سهرنجدانى بو زهوى
 زياتر بوو له روانينى بو ئاسمان، به زورى به گوشه ي چاو سهرنجى ددها، هاوه لاني
 پيش خوى ده خستن، هه كه سيك پيى گه يبايه سهره تا خوى سلاوى ده كرد.

(حه سه ن ده لى) گوتم: چو نيه تى قسه كړد نيم بو و ه س ف بكه !

گوتى: پيغه مبه رى خوا ﷺ به رده و ام غه مبار بوو، هه ميشه بيري ده كرده وه،
 ئيسرا حه تى نه بوو، زور بيدهنگ ده بوو، به پيى پيويست نه با قسه ي نه ده كرد، سهره تاو
 كو تايى قسه ي به هه موو زارى بوو (به سهرى ليو زمان قسه ي نه ده كرد)، له
 قسه كړدنيدا وشه كو كه ره وه كانى به كارد پنا (وشه ي كه م و ماناي زور)، قسه ي
 روونبوو، بى كه م و زياد بووه، ته باو گونجاو بوو، نا ته باو خه لك به كه م سهر كه ر
 نه بوو، نيعمه ت نه گهر گچكه ش بو و ايه به گه وړه ي داده نا، زه مى هيچ شتيكي
 نه ده كرد، نه زه مى خواردنى ده كردو نه مه دحيشى ده كرد، وه نه گهر لاي نه و
 پيچه وانه ي هه ق گوترا بيه هيچ شتيك خوى بو تو وړه يى وي نه ده گرت، هه تا هه قى
 سهر نه خستبايه، وه له بهر خوى تو وړه نه ده بوو و توله شى نه ده ساند وه.

ئه‌گەر ئاماژه‌ی کردبایه به هه‌موو له‌په‌دهستی ئاماژه‌ی ده‌کرد، وه‌ئ‌گەر شتیکی پی‌سه‌یر ببوایه، له‌په‌دهستی ده‌سوواند، وه‌ئ‌گەر قسه‌ی کردبایه له‌گه‌لا ئاماژه‌ی ده‌ستی پیکه‌وه په‌یوهستی ده‌کردن، وه‌په‌نجه‌گه‌وره‌ی ده‌ستی راستی له‌به‌ری له‌په‌دهستی چه‌پی ده‌دا، وه‌ئ‌گەر توورپه‌ببویه‌ی رووی وه‌رده‌چه‌رخاندو پشته‌ی له‌ولا ده‌کرد، وه‌ئ‌گەر دلخۆش ببوایه‌ی چاوی ده‌نوو‌قاند، پیکه‌نینی به‌زۆری زه‌رده‌خه‌نه‌بوو، له‌کاتی پیکه‌نیندا ددانه‌کانی وه‌ک ده‌نکه‌ته‌رزهی سپی ده‌رده‌که‌وتن.

حه‌سه‌ن - خوا لی‌ی رازی بی- ده‌لی:

ماوه‌یه‌ک ئه‌و وه‌سه‌فه‌م له‌حوسه‌ینی کورپی عه‌لی خوا لی‌یان رازی بی‌شارده‌وه‌پاشان بۆم باس‌کرد، ته‌ماشام کرد پیشی من که‌وتوه، وه‌ئ‌ه‌وه‌ی من له‌باره‌یه‌وه‌لی‌م پرسیبوو ئه‌ویش لی‌ی پرسیبوو، وه‌بینیم که‌پرسیاریشی له‌بابی کردبوو^(۱)، له‌باره‌ی چۆنیه‌تی چۆنه‌ ژووری و هاتنه‌ ده‌ری و شی‌وه‌ی، هیچ شتیکی نه‌هیشتبووه‌که‌نه‌پرسی.

حوسه‌ین - خوا لی‌ی رازی بی- ده‌لی:

پرسیارم له‌بابم - خوا لی‌ی رازی بی- کرد له‌باره‌ی چۆنیه‌تی چۆنه‌وه‌مالی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوتی:

هه‌رکات چووبایه‌وه‌مۆلت دراوبوو، جا کاتی‌ک ده‌چۆوه‌مال، کاتی له‌مال‌بوونه‌که‌ی بۆ سێ به‌ش، دابه‌ش ده‌کرد: به‌شی‌ک بۆ خوا، وه‌به‌شی‌ک بۆ مال و خێزانی، به‌شی‌کی بۆخۆی، پاشان به‌شه‌که‌ی خۆیشی له‌نیوان خۆی و خه‌لکیدا دابه‌ش ده‌کردو بۆ خه‌لکی گشتیی و تایبه‌تی، وه‌هیچی لی‌ نه‌ده‌گی‌رانه‌وه‌(هه‌موو کاته‌که‌ی خۆی بۆوان ته‌رخان ده‌کرد).

(۱) واته: حوسه‌ین له‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسیاری له‌بابی (عه‌لی) کردبوو، خوا لی‌یان رازی بی-.

وه لهو کاتهی، که بۆئۆممەتی تەرخان دەکرد، مۆلەتی دەدا که خاوەن چاکەکان هەلبژێری، وه به گوێرهی چاکه و پیگهیان له دینداریدا کاتهکهی لی دابهش دهکردن، جا هه یانبوو ئیشیک و هه یانبوو دوو ئیش و هه یانبوو کۆمه لیک ئیشی هه بوون، ئیدی پیاننه وه سه رقالا ده بوو، وه ئه وانیشی به وه وه سه رقالا ده کرد، که بۆیان باش بوو، وه بۆ ئۆممەت باشبوو، که پرسیاریان لێده کردن (خه لک پرسیاریان له وانه ده کرد، که چوونه ته خزمه تی) وه ئه وانیش هه وائیان پیده دات به وه ی که بۆیان پیویسته، وه ده یفه رموو ((با ئه وه ی لێزه یه هه والا به وه بدات، که لێره نیه، وه کارو پیویستی ئه وانه م پی بگه یه نن، که ناتوانن خۆیان ئیش و پیویستیانم پی بگه یه نن، چونکه هه ر که سیك پیویستی که سیك بگه یه نیتته هوکمرانیك که خۆی ناتوانی بیگه یه نی خوا پییه کانی له رۆژی قیامه تدا ده چه سپینی))، ئه و جوړه شتانه نه بوایه له لای باس نه ده کران، وه جگه له وه له هه یچ که سی قبول نه ده کرد، (واته: قسه ی دیکه ی وه ک زه م و غه یبه ت و شکاندن ئه م و ئه و له که س قبول نه ده کرد)، ئه وانه ی ده چوونه خزمه تی بۆ وه رگرتنی زانست و شاره زایی ده چوون و هه تا تام و چێژی زانستیشان نه کردبایه بلاونه ده بوون، وه کاتیك له لای ده رده چوون، ده بوونه رێنمایی که ری چاکه.

(حوسهین ده لێ) گوتم:

پیم بلێ، که له مال ده رده چوو چۆن بوو، چی ده کرد؟!

گوتهی: پیغه مبه ری خوا ﷺ عاده تی وابوو مه گه ر شتیك په یوه ندیی پیوه ی ببوایه، ئه گه ر نا زمانی خۆی لێده گرت، وه هه میشه پیکه وه ته بای ده کردن، واته: هاوه لانی و مسولمانان، وه په رته وازه ی نه ده کردن، ریزی به ریزی هه ر کۆمه لیکه ی ده گرت، وه ده یکرده سه ره به رشتیاریان، وه له خه لک وریابوو و خۆی لیان ده پاراست، بی ئه وه ی پروی خۆش و ئاکاری (جوانی) له هه یچ کامیان لاهدات، وه له هاوه لانی ده پرس و پرساری له خه لکی ده کرد له وه ی له نیو خه لکیدا ده گوزه ری، وه شتی جوانو باشی به باش و راست داده ناو به هیزی ده کرد، وه شتی ناشیرین و خرابی به خراب داده ناو به هیزی ده کرد، وه کاروبار و هه لسه وکه وتی ریک و پیکبوو ناریکی تیدا نه بوو،

بېټاګا نه ده بو نه وهك نه وانش بېټاګابن و بېټار بېن، بۇ هەر حاله مامه له ی پیوستی
خوی له گه له ده کرد، له ههق کورتی نه ده هیټاو لیټی تیټه ده په پړاند به ره و ناههق، نه و
که سانه ی که لیټی نریکتر بوو هه لټارده ی خه لکه که بوون، وه باشتیرینیان له لای
د لټو ترینیان بوو، پایه دارترینیان له لای نه و که سه بوو، که چاکتر به دم خه لکه وهیه و
باشتر هاوکارییان ده کات.

(حوسهین) ده لی:

نه و جار له باره ی کوړو مه جلیسیه وه لیم پرسى؟

ګوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ عاده تی وابوو هه میسه به دم زیکری خواوه له
مه جلیس داده نیشت و هه لده ستا، وه جیګای تایبه تی دیاری نه ده کرد (بۇ دانیشتن)،
وه قه ده غه شی ده کرد جیګای تایبه ت دابرنین، وه نه گهر چووبایه لای کومه لیک،
کوی چو لبايه داده نیشت، وه فرمانیشی به وه ده کرد، وه مافی هه رکام له
هاونشینه کانی خوی دده به شیوه یه ک، که هیچ هاونشینیک هه ست نه کات که سیکی
دیکه له و له لای به ریټره.

هه رکه سیګ له گه لی دانیشتبایه یان راوه ستابایه، چاوه روانی ده کرد هه تاکو نه و
که سه خوی لیډه بووه و به جی ده هیشت، وه هه رکه سیګ شتیکی لی داوا کردبایه،
یان بوی جی به جی ده کرد، یان قسه ی خو شی بۇ ده کرد، به جوړیک بوو که به پرووی
خوش و ئاکاری هه موو خه لکی گرتبوه، بویان وه ک باب بوو، وه له هه قدا له لای وه
یه ک بوون و به پارټوکاری به رزی و نزمییانی ده زانرا، له ریوایه تیګدا: له هه قدا
هه موویان له لای وه ک یه ک بوون، کوړی وی کوړی هیمنی و شهرم خوړاگری و
نه مینداری بوو، ده نگه کانی تیډا به رز نه ده کرانه وه و، ریټو حورمه ته کانی تیډا
نه ده شکیران، وه هه له و په له کانی تیډا دووباره نه ده کرانه وه، به پارټوکاری تیډا
پله به ندی ده کران، خو به که مگر بوون، تیډا ریټیان له ته مهن دار ده گرت و
رهمیان به گچکه ده کرد، وه هاوکاری بابای ئاتاجیان ده کردو، له گه ل بابای
غریب به به زه یی بوون.

(حوسهین) دهلی:

ئهوجار لهبارهی چۆنیتهی مامهلهی لهگهڵ هاونشینانییهوه لیم پرسی؟
 گوتی: پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام هه میشه رووگه شو خوش رهفتار بوو، نهرم و نیان
 بوو، قسه رهقو زبر نهبوو بهقره قرو جنیودهر نهبوو، کهم و کورپی باس نهدهکردن و،
 زۆر گالته کهر^(۱) نهبوو، ئه گهر حهزی به شتیك نه کردبایه، خۆی لی بیئاگا دهکرد،
 وه هیچکس لی نائومیّد نهدهبوو.

له خودی خۆیدا توخنی سی شتان نهدههوت:
 ریابازی و، زۆر باسکردنی ههر شتیك و، قسه کردن لهبارهی شتیكه وه که
 په یوه ندیی پیوه نیه.

وه لهبارهی خهڵکیشه وه توخنی سی شتان نهدههوت:
 به خرابیی باسی کهسی نهدهکرد و عهیبی لی نهدهگرت، وه به دواي عهیب و عاردا
 نهدهگهرا، وه مه گهر شتیك چاوه رپی پاداشتی لی کردبای، ئه گهرنا قسهی لهباره وه
 نهدهکرد، وه کاتیك قسهی دهکرد هاونشینهکانی بیدهنگ دهوون، وه کاتێک دهیان
 له سهر سه ره له نیشتهی^(۱)، وه ئه گهر ئه و بیدهنگ بوایه قسهیان دهکرد، وه له لای
 وی قسهیان بهیه کدی نهدهبرپ، ههر کهس دوابایه له لای وی، بیدهنگ دهوون و
 گوئیان دهگرت ههتا لیدهبۆوه، کامیان پیشی قسهی کردبایه نۆرهی وی بوو.

ئه گهر ئهوان (هاونشینانی) به شتیك پیکه نیان ئه ویش پیده کهنی، وه ئه گهر
 شتیکیان پی سهر بوایه پی سهر دهبوو، بابای نامۆ ئه گهر قسهی نارپیکیشی
 کردبایه تهحه ممولی دهکرد، وه دهیغه رموو (ئه گهر بابای خاوهن پیوستیتان بینى
 هاوکاری بکهن) چاوه رپی سوپاسی له هیچ کهس نهدهکرد، مه گهر چاکه یهکی

(۱) مَزَاح: زۆر گالته کهر، هه ره وه ها به (مذاح) یش هاتوه، واته: زۆر مه ده کهر، پر وانه: (شمائل
 المصطفی)، وهیة الزحلی، ص (۱۷۶).

(۱) چونکه که سیک بالندهی له سهر سهر هه لیشتهی و بههوی نهفری، نابی خۆی بجهوولیتى.

لەگەل کرابە، وە قسەى بە کەس نەدەبەرى، مەگەر تەواوى کردبايە، ئىدى خۆى قسەکەى بېربايە، يان بە تەواوکردن، يان بە ھەلسان.

وہ لہ ریوایہ تیکدا: گوتم: ئەدى بیدەنگییەکەى چۆن بوو؟

گوتم: بیدەنگییەکەى بە چوار جۆر بوو:

بە زانیاریی و وریایی و پێکخستن و بیرکردنەو، (واتە: بۆ یەکیک لەو چوارانە بیدەنگ دەبوو، نەک بە بێ ھۆ بیدەنگ بێ).

ئەجا پێکخستنەکەى بۆ چاپیداگیرانی خەلکە بە یەکسانیی و گویى بۆ ھەلخستیان، وە بیرکردنەو کەى لەبارەى ئەو دەبوو کە دەمینى (کە دواڕۆژە)، وە کە نامینى (کە ژيانى دونیایە)، وە ئە خۆراگرییە کەشیدا ھىدى و مەندبوو، ھىچ شتیک توورەى نەدەکردو، ھىچ شتیک نەیدەوروژاند، وە لە وریاییە کەیدا چوار شتى کۆکردبوونەو:

چاکەکردن و چاکە وەرگرتن تاكو چاوى لیبکری، وە توخن نەکەوتنى شتى ناقولا تاكو وازی لیبھینرى، وە بیرکردنەو کۆششکردن بۆ دۆزینەو ھى رپى چارە بۆ چاککردنى ئوممەت، وە ھەلسان بەوکارانەى کە کاروبارى دونیا و دواڕۆژیان بۆ پیکدەخات و کۆدەکاتەو.

خوینەرى بەریز!

بە سەرنجدانى ئەو دوو دەقەى سوننەت، کە ئە ھەراکام ئە (علی) و ئە ھەردووک کورى (حسن و حسین) ھو - خوا لییان رازی بێ - ھیناماننەو، ئیستاکە ھەراکام جەستەو شیوہ دیمەنى پیغەمبەرى خوا ﷺ ھو خەسلەت و ئاکار و رەفتار و رەوشت و خوى رەند و پەسندیما زۆر جوان بۆ درەوشایەو.

لیرەشدا کوتایی بە تەوەرەى یەکەم دینین و دەچینە سەر تەوەرەى دووہم، تاكو لەبەر رۆشنایی چەند دەقیکی دیکەى سوننەتدا، کە تاییەتن بە وەسفی جەستەیی و روالەتیی پیغەمبەرى خواو ﷺ، شیوہ و دیمەنى پیغەمبەرى خوامان بۆ رۆشنتر بیت.

ته و مړه ی دووهم

شیوه و روخسار و دیمه نی پیغه مېهر ﷺ

خوښه ری بهرینزو سهنگین !

له م تهوره یه تاییه ته به خستنه پرووی وهسغه جهسته یی و پړواله تییه کانی پیغه مېهری خوا ﷺ، قه دو قیافه ی ریک و پیک و میانجی و هاوسه نگی، نه دنامه ریک و تیرو ته واوه کانی، رهنگ و روخساری گهش و دره وشاوه ی، گفت و لفتی شیرین و بهرئ و جی، بون و بهرامه ی خوشی.... هتد.

شایانی باسیشه هندیك له ده قه کان باسی وهسغو حاله تیکی جهسته یی تاییه تی پیغه مېهر ﷺ ده کهن، بو وینه: قزی سهری، یان بونی خوشی، وه هندیك باسی زیاتر له وهسفیکی ده کهن:

یه که م: قه دو قیافه و بالای :-

۱- (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا مَرْتُوعًا، بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمَنْكَبَيْنِ، عَظِيمَ الْجُمَةِ إِلَى شَحْمَةِ أُذُنَيْهِ عَلَيْهِ حَلَّةٌ حَمْرَاءُ، مَا رَأَيْتُ شَيْئًا قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهُ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۵۵۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۳۷) عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: پیغه مېهری خوا ﷺ پیاویکی دهسته (بالا نیوهنجی) بوو نیو شانی پان بوو، قزی پیشه سهری گه وره بوو، قزی هه تا نهرمه گوښه کانی دهات، پو شاکیکی سووری له بهر دابوو، هه رگیز شتی وا جوانم نه بینوه.

۲- (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَحْسَنَ النَّاسِ وَجْهًا وَأَحْسَنَهُمْ خَلْقًا لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الذَّاهِبِ وَلَا بِالْقَصِيرِ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۵۴۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۳۷) عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ رووی له هه موو کهس جوان تربوو، وه له هه موویان په وشت و ناکاری په سند تربوو، نه زور دريژ بوو نه کورته بالا بوو.

دووهم: دهم و چاو و رووی :-

۱- (عَنْ أَبِي الطَّفِيلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَمَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ رَجُلٌ رَأَاهُ غَيْرِي، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ فَكَيْفَ رَأَيْتَهُ؟ قَالَ: كَانَ أَيْضًا مَلِيحًا مُقْصِدًا) أَخْرَجَهُ وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۴۰).

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ بينيوه و، ئیستا که هیچ پیاویک له سهر زهوی نیه بینیبی جگه له من، ده لئ: پیم گوت: چونت بیني؟ گوتی: سپی و دلگیر بوو، وه دهسته پیاو بوو.

۲- (وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ حَتَّى كَأَنَّهُ قِطْعَةُ قَمَرٍ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۱۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۶۹) عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: وه پیغه مبهري خوا ﷺ، که دلخوش ده بوو رووی د دهره وشایه وه ته نانهت ده تگوت پارچه مانگه.

۳- (... فَكَشَفَ النَّبِيُّ ﷺ سِتْرَ الْحُجْرَةِ يَنْظُرُ إِلَيْنَا وَهُوَ قَائِمٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ وَرَقَةٌ مُصَحَفٌ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۸۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۱۹) عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واته: ننجا پیغه مبهري خوا ﷺ په رده ی ژورره که ی لادا و به پراوه ستاویی ته ماشای کردین، رووی ده تگوت په ری موصحه فیه.

۴- (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا، قَالَ لَهُ: أَكَانَ وَجْهُ النَّبِيِّ ﷺ مِثْلَ السَّيْفِ؟ قَالَ: لَا، بَلْ كَانَ مِثْلَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَكَانَ مُسْتَدِيرًا) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۲۴۴).

واته: پیاویک له (جابر بن سمرة) ی پرسى: ئایا پرووى پیغمه مبهرى خوا ﷺ وهك شمشیر بوو؟ گوتى: نا بهلكو وهك خوړو مانگ بوو، وه بازنه یی بوو.

سییه م: زارو ددانى :-

(وَكَانَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ كُفْرًا) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، برقم: (۳۲۴۴) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه.

واته: پیغمه مبهرى خوا ﷺ دهمو ددانى له هی هه مووکه س جواتر بوو.

چوارهم: دهنگو سه دای :-

(عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ فِي الْعِشَاءِ بِالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ، فَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۷۶۹)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۶۴).

واته: به پرائى كورې عازيب خوا لى پازى بى دهلى: گويم له پیغمه مبهرى خوا ﷺ بوو له نويژى خهوتناندا سوورده تى (التين والزيتون) ى خويند، دهنكى هيچ كه سم نه بيسستوه هينده خوش بوو بى.

پينجه م: هيژى جهسته ى :-

(عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: إِذَا يَوْمَ الْغُنْدَقِ نَحْفَرُ فَعَرَضَتْ كُدَيْةٌ شَدِيدَةً فَجَاءُوا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا: هَذِهِ كُدَيْةٌ عَرَضَتْ فِي الْغُنْدَقِ، فَقَالَ: أَنَا نَازِلٌ، ثُمَّ قَامَ وَطَفَنَهُ مَعْصُوبٌ بِحَبَرٍ وَلَكِنَّا كَلَاكَةَ أَيَّامٍ لَا تَلُوقُ ذَوَاتًا، فَأَخَذَ النَّبِيُّ ﷺ الْمِغْوَلَ فَضَرَبَ فَعَادَ كَثِيبًا أَهْمِلَ أَوْ أَهَمِّمْ..) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۱۰۱).

واتە: ئىيمە لە پۇژى خەندە قدا ھەلمان دەکەند پارچە زەوييەكى پتەومان ھاتە پيش، ئىنجا ھاتنە لای پيغەمبەر ﷺ گوتيان: ئەو ھە گريپە ھە ئە خەندە کدا رپى گرتو (ھەلناکە نرى) ئەويش فەرمووى: خۆم دەچمە خواری، ئىنجا ھەلساو سکيشى بەردىكى لای بەسترا بوو، وەسئ پۇژ ما بووینەو ھەچمان نە خوارد بوو، ئىدى پيغەمبەر ﷺ پاچە ھەى وەرگرت و لىیدا، يە کسەر وەك تەپۆلکەى لى ھەلەو ھەرى...

شەشەم: بۆنى خوشى ئارەقەى و جەستەى :-

(قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَزْهَرَ اللَّوْنِ كَانَ عَرَقُهُ اللَّوْلُو إِذَا مَشَى تَكَفَّ وَلَا مَسِسَتْ دِيْبَاجَةً وَلَا حَرِيرَةً أَلَيْنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَلَا شَمَمْتُ مِسْكَةً وَلَا عَنْبَرَةً أَطِيبَ مِنْ رَائِحَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٣٣٠) عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واتە: پيغەمبەرى خوا ﷺ رەنگى گەش و^(١) پوون و درەوشاوە بوو، ئارەقە ھەى دەتگوت گەو ھەرە، ئە گەر دەرۆيى بەلای پيشەو ھە دەچوو، ھىچ قوماشىكى ئە ئاوريشم چنارو و ئاوريشم دەست لىنە داو، ئە لەپە دەستى پيغەمبەرى خوا ﷺ نەرمتر بووبى، وە ھىچ ميسك و عەنبەرىكم بۆن نە کردو، ئە بۆنى پيغەمبەرى خوا ﷺ خوشتر بووبى.

ھەوتەم: مۆرى پيغەمبەرايەتى (خاتم النبوة) بەنيو شانايەو :-

١- (عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ حَاتِمًا فِي ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّهُ بَيْضَةُ حَمَامٍ) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٣٤٥).

واتە: مۆرىكم لە پشتى پيغەمبەرى خوادا ﷺ بينى، وەك ھىلکەى کۆتر بوو.

(١) پروانە: المعجم الوسيط: (الأزهر: كل لون أبيض صاف مشرق مضيء...)، ص: (٤٠٤)، واتە: وشەى (أزهر) ھەر رەنگىكى سەبى سافى گەشى درەوشاوە.

۲- (عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: ذَهَبَتْ بِي حَالَتِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجِعَ، فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ، ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَنَظَرْتُ إِلَى حَاتِمِهِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۹۰)، وَمُسْلِمٌ: (۲۳۴۵/۱۱۱).

واته: سائیبی کوری یه‌زید، ده‌لئ: پوورم (خوشکی دایکم) بردمی بۆلای پیغمبره‌ری خوا ﷺ، گوتی: ئه‌ی پیغمبره‌ری خوا! ئه‌م خوشکه‌زایه‌م نه‌خۆشه‌، ئه‌ویش ده‌ستی به‌سه‌رم داهیناو دووعای به‌ره‌که‌تی بۆ کردم، پاشان ده‌ستنویژی گرت و منیش له‌ ئاوی ده‌ست نویژه‌که‌یم خواردوه‌، پاشان له‌ پاش پشته‌ی راه‌ستام و سه‌رنجی مۆره‌که‌یمدا که له‌نیو دوو شانه‌کانیدا بوو، وه‌ک دووگمه‌ی قایمکردنی په‌رده‌ و ابوو.

تییینی:-

دیاره‌ ئه‌و مۆره‌ی نیو شانی پیغمبر ﷺ، که له‌ ده‌قه‌که‌ی پێشتردا هی‌نامان له‌ (جابر بن سمره‌) وه‌، که گوتوو یه‌تی: هی‌نده‌ی هی‌لکه‌ی کۆتر ده‌بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که لی‌رده‌ا ده‌لئ: هی‌نده‌ی دوگمه‌ (قۆیچه‌)ی په‌رده‌ پێ قایم کردن ده‌بوو، له‌ نیوه‌رۆکدا هه‌ر یه‌کنو، وا دیاره‌ ئه‌و قۆیچه‌و دوگمه‌یه‌ی مۆری سه‌ر پشته‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺی پێ چوینراوه‌، هی‌نده‌ی هی‌لکه‌ کۆتر بووه‌.

ئێستاش نۆره‌ی ته‌وه‌ره‌ی سی‌یه‌مه‌:

ته وړه ی سړی هم

ناکارو ږه وشته بهرزو په سنده کانی پیغه مبهړ ﷺ

خوښه ی بهرڼز !

له م ته وړه ږه دا ژماره یه ك له خه سلته و ناكاره بهرزو په سنده کانی پیغه مبهړی خوا ﷺ سهرژمیږ ده کین.

سهره تاش ده لیږن:

مادام خوی زاناو شاره ز له مه دح و ستایشی پیغه مبهړی خاته مدا ﷺ فرمویه تی، ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝۴﴾ الْقَلَم، واته: وه بیگومان تو له سهر ږه وشته و ناکاریکی مه زنی.

هه وړه ها خویشی له باره ی پیناسه ی خوی و ئامانچ و مه به سستی ږه وانه کرانییه وه فرمویه تی: (إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكْرِمَ الْأَخْلَاقِ) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ برقم: (۲۰۵۷۱)، واته: بیگومان ته نیا بو ئه وه ږه وانه کرانم، که ږه وشته و خه سلته بهرزه کان ته و او بکه م.

به لئ مادام خواو پیغه مبهړی خوا ﷺ له باره ی که سایه تی بهرزو ناوازه ی پیغه مبهړی کوتایی و ږه وشته و ناکاری ږه ندو په سندییه وه وایان فرمویه، دیاره ده بی ئه و بهرڼزو خوښه ویسته له لوتکه ی هره بلندی ږه وشته و ناکارو هه لئس و که وته ږه فتاری جوان و په سندا بوو بی له هه موو ږوویکه وه، هه لبه ته له حالیکي وادا سهرژمیږ کردنی سهرجه م خوو ږه وشته بهرزو په سنده کانی پیغه مبهړی خاته م شتیکی ئه سته م نه گونجاوه و کاری کردن نیه، بویه به پی ی بنچینه ی: (مَا لَا يُدْرِكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ بَعْضُهُ) واته: ئه وه ی هه مووی نا کرئ، هه ندیکشی واز لئ ناهیری، به پیویستمانی گولڼیږیکی خه سلته په سندا و ناكاره جوانه کانی پیغه مبهړی خوا ﷺ

بکه‌م و له چهند خالیکداو له‌بهر روژشایی چهند ده‌قیکی سوننه‌تدا، چه‌یکه گولیک له گولزاری ره‌وشت و ناکاری به‌رزو شیرینی نه‌و زاته به‌ریزو خو‌شه‌ویسته بچنم:

یه‌که‌م: خواپه‌رستی :-

• (عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَفَطَّرَ قَدَمَاهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: لِمَ تَصْنَعُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۸۳۷).

واته: عائشه خوی لی‌ی رازی بی‌ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌وانه هی‌نده‌ی شه‌و نویژ ده‌کرد، هه‌تا پی‌ه‌کانی قلش دهبون، عائشه گوتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بوجی و ده‌که‌ی له خالیکدا، که خوا له هه‌له‌ی رابردوو داهاتوت بوردوه؟ فهرمووی: نه‌دی نابی به‌نده‌یه‌کی سویاسگوزار بم؟

• (عَائِشَةُ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: لَمَّا كَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَشْعَدُ بِهِ وَجَعَهُ، اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ أَنْ يَمْرُضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ، فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخْطُرُ رَجُلًا فِي الْأَرْضِ بَيْنَ عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَبَيْنَ رَجُلٍ آخَرَ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۹۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۱۸).

واته: عائشه - خوا لی‌ی رازی بی‌ - ده‌لی: کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له نه‌خوشی مه‌رگی دا گران بوو و ده‌رده‌که‌ی توندبوو، مؤله‌تی له هاوسه‌ره‌کانی وهرگرت، که له ماله‌که‌ی مندا خزمه‌تی بکری و شه‌وانیش مؤله‌تیاندا، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ خوی خستبو سه‌ر قو‌لی دوو پی‌اوان عه‌بباس و پی‌او‌یکی دیکه، چوو ده‌ری (بو نویژی به‌ کۆمه‌ل) لاقه‌کانی له زه‌وی ده‌خشان.

که‌واته:

پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له نه‌خوشی و مه‌رگیشداو به‌و حاله‌شه‌وه، که دایکمان عائشه باسی کردوه، هه‌ر سوور بووه له‌سه‌ر نویژی به‌ کۆمه‌ل!

دووه‌م: پشت به خوا به‌ستنی و متمانه‌پی‌بوونی :-

* (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ غَزْوَةَ قَبَلِ نَجْدٍ فَأَذْرَكَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاهِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَعَلَّقَ سَيْفَهُ بِغُصْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، قَالَ: وَتَفَرَّقَ النَّاسُ فِي الْوَادِي يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ، قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {إِنْ رَجُلًا أَتَانِي وَأَنَا نَائِمٌ فَأَخَذَ السَّيْفَ فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي فَلَمْ أَشْعُرْ إِلَّا وَالسَّيْفُ صَاحًا فِي يَدِهِ، فَقَالَ لِي: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ قُلْتُ اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّانِيَةِ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ قُلْتُ: اللَّهُ، قَالَ فَشَامَ السَّيْفَ فَهَذَا هُوَ ذَا جَالِسٍ}، ثُمَّ لَمْ يَعْرِضْ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤١٣٩)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٨٤٣).

واته: له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ به‌ره‌و لای نه‌جد بؤ جه‌نگیک چوین، پیغه‌مبه‌ری خواش له دۆلئیک‌ی پر دارو دره‌خت‌دا پی‌مان گه‌یشت، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له ژیر دره‌ختیک‌دا دابه‌زی و شمشیره‌که‌یشی به‌یه‌کیک له لقه‌کانییه‌وه هه‌لواسی، ئیدی خه‌لکه‌که‌ش به دۆله‌که‌دا بلا‌وبوونه‌وه له سیبه‌ری دره‌ختان ده‌خه‌فتان، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: له کاتی‌که‌دا، که خه‌وتبووم پیاویک هاته سه‌ر سه‌رم و شمشیره‌که‌ی هه‌لگرت، منیش که خه‌به‌رم بؤوه له‌سه‌ر سه‌رم راوه‌ستا بو، ئیدی هه‌ستم پئ نه‌کرد هه‌تا شمشیره‌که‌ی به هه‌لکیش‌راوی به ده‌سته‌وه نه‌گرت، پئی گوتم: کئ له‌من ده‌تپاریژی؟ فه‌رموویه‌تی: گوتم: خوا، پاشان بؤ جاری دووه‌م گوته‌ی: کئ له‌من ده‌تپاریژی، فه‌رمووی: ئیدی شمشیره‌که‌ی خسته‌وه کالان و ئه‌وه‌تا لی‌ره دانیشه‌وه، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیچی لئ نه‌کرد.

دیاره ئه‌م هه‌ل‌ئوسته‌ش ئه‌وپه‌ری له‌خوا را‌دیتن و پشت به خوا به‌ستنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌گه‌یه‌نی.

سییه م: دنیا به که مگرتنی (زه د):

﴿عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ: ابْنُ أُخْتِي! إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ كَلَاثَةً أَهْلًا فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أُوقِدَتْ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَارٌ قُلْتُ مَا كَانَ يُعِيشُكُمْ؟ قَالَتْ الْأَسْوَدَانِ الثَّمَرُ وَالنَّاءُ إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ جِيرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَ لَهُمْ مَنَاحٍ وَكَانُوا يَمْنَحُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنْ آيَاتِهِمْ فَيَسْقِيْنَاهُ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۴۵۹)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۹۷۲).

واته: له عائیشه - خوا لیلی رازی بی- گپراوه ته وه، که به (عروه)^(۱) گوتوه: کوری خوشکم! ئیمه جاری وابو سی جار مانگ نویبونه وه مان له ماوه دوو مانگاندا ده بینی، له ماله کانی پیغه مبه ری خوادا ناگر نه ده کرایه وه، (عروه) ده لی: گوتم: نه دی به چی ده ژیان؟ گوتی: به دوو شته ره شه کان، خورماو ئاو، نه وه ندهش هه بوو، که هه ندیک دراوسی پیغه مبه ری خوا له پشتیوانان حوشتی شیردهریان هه بوون، که له ماله کانیانه وه شیریان بو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده هیئاو ئه ویش پیی ده نوشین.

﴿عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ لَنَا سِتْرٌ فِيهِ تِمْنَالٌ طَائِرٌ وَكَانَ الدَّخْلُ إِذَا دَخَلَ اسْتَقْبَلَهُ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {حَوْلِي هَذَا، فَرَأَيْتُ كُلَّمَا دَخَلْتُ فَرَأَيْتُهُ ذَكَرْتُ الدُّنْيَا} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (۲۱۰۷).

واته: عائیشه - خوا لیلی رازی بی- ده لی: په رده یه کمان هه بوو وینه ی بالنده ی تیدا بوو، وه هه ره که سیک هاتبایه ژووری ده هاته پیش چاوی، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی فه رموم: ئه م په رده یه لابده (له م شوینه ی لابه ره)، چونکه هه جاریک، که دیمه ژووری و ده بینم دنیا م دیته وه یاد.

(۱) (عروه) کوری (زبیر) ه و دایکی (أسماء) ی کچی (أبو بکر) ه - خوا لیلیان رازی بی-.

هەلبەتە مەبەستى پېغەمبەرى خوا ﷺ لە دىنيا ھاتنەوھ ياد ئەوھ بووھ، كە جوړىك لە سەرقالىي و خافلانى بۆ دروست دەبى بەھوى ديتن و سەرنجدانى ئەو پەردەيەو ديمەنى بאלندەكە، كە لەسەرى چنراوھ.

چوارەم: خوښەويستى بۆ ئۆممەتەكەى :-

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَّاتٍ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٦٣٠٤)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٩٩).

واتە: ھەموو پېغەمبەرىك پارانەوھيەكى گيرا بووى بۆ دانراوھ، جا ھەموويان پارانەوھەكيان لە دنيادا گوزەراوھ، بەلام من پارانەوھەكەى خوڤم، وەك تەكاكردن بۆ ئۆمەتم بۆ رۆژى قىامەت ھەلگرتوھ، وە ئەگەر خوا بىسەوى بە قسەت ھەركەسيك لە ئۆمەتم دەبى، كە بمرى بىسەوھى ھىچ شتيك بكاتە ھاوبەشى خوا.

پېنجەم: سۆزو بەزەيى و پەرۇشى :-

سۆزو بەزەيى و پەرۇشى پېغەمبەرى خوا ﷺ يەكيكە لە سيفەت و رەوشتە ھەرە ديارو بەرجەستەكانىو، ئەوئەندە بەسە كە خواى كارەجى نازناوى (رحمة للعالمين) پيداوھ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (١٠٧) الأنبياء، واتە: وە تۆمان تەنيا بۆ ئەوھ ناردوھ، كە بەزەيى بى بۆ تىكرايى جىھانيان، ھەرەھا خوا (عز وجل) بە بەزەيى و ميھەربانە بەرانبەر بە برواداران وەسفى كردوھ: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ

رَعُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ الصَّوْبَةُ، واته: ثَمَوَه: لَه خَوْتَان پِيَّغَه مَبَهَرِيْكَتَان بُو هَاتَوَه، كه هَهَر شَتِيْكَ بِيَّتَه مَاهِي نَارَه حَهْتِي و سَه غَلَه تِيْتَان لَه سَهَر دَلِي قورسَه زَوَر به تَه نِگْتَانَه وَهِيَه و به رَانَبَهَر به بِرَوَادَارَان مِيَهَرَه بَان و به به زَهِيَّه، به لِي پِيَّغَه مَبَهَرِي خَاتَم ﷺ به رَجَه سَه تَه كَهَرِي رَه حَهْت و به خَشْشِي خَوَاه سَبْحَانَه وَتَعَالٰی بُو هَه مَو و جِيَهَانِيَّان به به شَهَر و جِن و نَارَه لَو بَالْنَدَه و دره خَت و... هَتَدَه وَه، ثَمَه ش چَه نَد دَه قِيْكَی سَوْنَه ت لَه وَبَارَه وَه:

• (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ قَبْلَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَعِنْدَهُ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ التَّمِيمِيُّ جَالِسًا فَقَالَ الْأَقْرَعُ إِنَّ لِي عَشْرَةً مِنَ الْوَلَدِ مَا قَبَلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قَالَ: {مَنْ لَا يُرَحِّمُ لَا يُرَحِّمُ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۹۹۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۱۸).

واته: پِيَّغَه مَبَهَرِي خَوَا ﷺ لَه كَاتِيْكَدَا، كه ثَه قَه عَمِي كَوْرِي حَابِيْسِي تَه مِيْمِي لَه لَا دَانِيْشْتَبَو، حَه سَه نِي كَوْرِي عَه لِي مَاچ كَرْد، ثَه قَه عِيْش گَوْتِي: دَه مَنْدَالَم هَهَن هِيچِيَانَم مَاچ نَه كَرْدَه! پِيَّغَه مَبَهَرِي خَوَاش ﷺ تَه مَاشَاي كَرْدَه فَه رَمَوِي: هَه رَكَه سِيْكَ به زَهِيْ نَه نَوِيْنِيْ، به زَهِيْ به رَانَبَهَر نَانَوِيْنَرِي.

كه واته: مَاچ كَرْدَنِي مَنْدَال لَه سَوَزو به زَهِيَّه وَه دِي و، سَوَزو به زَهِيَّش لَه مَرَوَقْدَا مَه رَجِي به زَهِيْ پِيْدَاهَاتَنَه وَهِيَه تِي لَه لَايَان خَوَاي به به زَهِيَّه وَه!

• (عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ ؓ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةَ بِنْتُ زَيْنَبَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَلَأَبِي الْعَاصِ بْنِ رَيْعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۱۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۴۳).

واته: پیغمبرِ خدا ﷺ نویژی ده‌کرد له‌کاتی‌کدا، که ئومامه‌ی کچی زه‌ینه‌بی کچی پیغمبرِ خدا و هوسه‌ری ئه‌بی العاص کوری ره‌بیعه‌ی کوری عه‌بدوشه‌مسی هه‌ل‌گرتبوو، جا که سه‌جده‌ی ده‌برد دایده‌ناو، که هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه هه‌ل‌ده‌گرتیه‌وه.

ئه‌م فه‌رمایشته‌شه‌وه وه‌رده‌گیرئ، که زۆر ورده‌کاری فیقه‌یی، به‌تاییه‌ت له‌مه‌زه‌بی شافیعیدا - خوا لئی خوشبئ - له‌بواری جووله‌کردن له‌نویژداو له‌بواری پاک و خاوی‌نیدا زاده‌بی‌روزه‌ین و دوورینی (احتیاط) کردنی خویانه‌و، پیغمبرِ خدا ﷺ ئاوا سه‌ختگیر نه‌بووه!

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ لِيُخَالِطَنَا حَتَّى يَقُولَ لَأَخِي صَغِيرٍ: يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ التَّغْيِيرُ؟) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۲۱۹)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۱۵۰).

واته: ئه‌نه‌سی کوری مالیک - خوا لئی رازی بئ - ده‌لئ: پیغمبرِ خدا ﷺ تیکه‌لیمانی ده‌کرد، هه‌تا به‌برایه‌کی گچکه‌می ده‌فه‌رموو: ئه‌ی ئه‌با عومه‌یر! نوغه‌یر چی کرد؟!

شایانی باسیشه له‌ریوایه‌تی دیکه‌دا هاتوه، که ئهو منداله (أبو عمیر)، که برای ئه‌نه‌س بووه بالنده‌یه‌کی هه‌بووه به‌ناوی (نغیر)، به‌لام لئی مردووه و بوئ گریاوه، پیغمبرِ خدا ﷺ خواش گالته‌ی له‌گه‌ل کردوه و ئاوا پئ فه‌رموو.

* (... وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْلَا أَنْ يَشُقَّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا..) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۸۷۶).

واته: وه‌سویند به‌و که‌سه‌ی گیانمی به‌ده‌سته، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر مسولمانان زۆر قورس نه‌بووایه، هه‌رگیز له‌هیچ ده‌سته‌یه‌کی جه‌نگاوه‌ر دوانه‌ده‌که‌وتم، که له‌پئی خوادا ده‌جه‌نگئ.

کہ واتہ: ھوی دہرنہ چوونی پیغہ مبہری خوا ﷺ بۆ ھندیک لہ چالاکیہ جیہادیہ کان، ئوہ بووہ کہ لہ سہر مسولمانان نہ بیته فہرزی عہین، کہ بۆ ھہموو چالاکیہ کی جیہادی دہرچن، لہ سۆنگہی ئوہوہ، کہ ئوہ بہرپزو خوشہ ویستہ یان ھہمیشہ دہرچوہو بہ شدار بوہ!

* {إِنِّي لَأَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَطُولَ فِيهَا فَاسْمَعُ بُكَاءَ الْمَسِيِّ فَاجْعَلُوا كَرَامَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۷۷) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ.

واتہ: من جاری وایہ لہ نویژدا دہوہستم، دہموو درپژئی بکہمہوہ، بہ لام کہ گریانن منداڵ دہیستم کورتی دہکہمہوہ، ھہز ناکہم دایکی نارہحت بکہم!

* {لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّي لَأَمَرْتُهُمُ بِالسُّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۸۸۷)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۵۲).

واتہ: ئہ گہر لہ سہر ئومہ تم، یان لہ سہر خہ لکیم بہ قورس نہ کردبایہ، ئہ گہل ھہموو نویژدکا سیواک کردنم لہ سہر پیویست دہکردن.

* {إِذَا سَأَلْتُمْ فِي الْغَضَبِ فَأَعْطُوا الْإِبِلَ حَظَّهَا مِنَ الْأَرْضِ، وَإِذَا سَأَلْتُمْ فِي السَّنَةِ فَأَسْرِعُوا عَلَيْهَا السَّنَ...} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، برقم: (۱۹۲۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ.

واتہ: ئہ گہر بہ شوینی بہلہوہردا سہفہرتان کرد، بہشی حوشتہ کانیش لہ زہوی بدن، (بیانلہوہرینن)، وہ ئہ گہر بہ شوینی بۆ لہوہردا رویشتن بہ خیرایی پیدا گوزہر بکہن..

ھہلہتہ لہ تیکرای ئہم فہرمایشتانہو ھاوینہ کانیشیاندا، بہ زہیی و سۆزی پیغہ مبہری خوا ﷺ وەک مانگی چوارہ نمایان و درہوشاویہ.

شه شه م: سه خاوه ت و به خشنده یی :-

* (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه)، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ، حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ، فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ فَلَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۷۳).

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ سه خيترين كهس بوو، وه له كاتيكا، كه له رهمه زاندا به جبريل دهگيشته له ههموو كاتيكا به خشه رتر بوو، كه ههموو شهويكي رهمه زان پي دهگيشته قورئاني له گهل دور دهكرده وه، نالهو كاتانه دا پیغه مبهري خوا ﷺ له به خشيندا له بای هه لكردوو خيتر بوو.

* (عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضي الله عنه)، قَالَ جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، بِبُرْدَةٍ ... فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْسُوكَ هَذِهِ؟ فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ ﷺ مُحْتَاجًا إِلَيْهَا فَلَبِسَهَا، فَرَأَاهَا عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنَ الصَّحَابَةِ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَحْسَنَ هَذِهِ فَأَكْسَنِهَا، فَقَالَ: نَعَمْ...} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۰۳۶).

واته: نافره تيك بورده يه كي^(۱) بو پیغه مبهري هينا ... گوتي: نه ی پیغه مبهري خوا! نه مه ت پي پيوشم؟ پیغه مبهريش پيويستي بوو ليی وه رگرت و پوشي، پياويك له هاوه لان نه و پوشاكه ی له به ردا بينی، گوتي: نه ی پیغه مبهري خوا ! نه وه چه ند جوانه ده بهر مني بكه ! فهرمووی: به لي...

(۱) البردة: كساءٌ مُخَطَّطٌ يَلْتَحِفُ بِهِ، المعجم الوسيط، ص: (۴۸)، واته: بورده پوشاكيكي خه تخه ته له خووه ده پيچري.

حه وته م: شهرمو شکوی (حیاوه) :-

* (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه)، يَقُولُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَدْرَاءِ فِي خِدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ
برقم: (۳۵۶۲)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۳۲۰).

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ له کچی نیو پهرده که ی به شهر متر بوو، وه نه گهر
شتی کی پی ناخوش بووایه له پرویدا ده زانرا.

هه لېته مه به ست له شهرمو شکوی زوری پیغه مبهري خاتم ﷺ نه وه نه بووه،
که له سنوور بچیته ده ری و ریگری هق گوتن و بهر په رچدانه وهی ناهه قی
لی بکات، چونکه تیپه راندن له هه موو شتی کدا هه ر خراپه.

هه شته م: خو به که مگری (تواضعه) :-

* (عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رضي الله عنه)، قَالَ: إِنْ كَانَتْ الْأُمَةُ مِنْ إِمَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَتَأْخُذُ
بِيَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَتَنْطَلِقُ بِهِ حَيْثُ شَاءَتْ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم:
(۶۰۷۲).

واته: جاري وابوو که نيزه کی له که نيزه که کانی خه کی مه دینه، ده ستی
پیغه مبهري خوا ﷺ ده گرت و بو هه ر کوپه ک و یستبای له گه ل خوی ده ی برد.

واته: هه ر که سی که تهنات کوپله و که نيزه کیش، که نه و کاته هه بوون، پله یه کی
کو مه لایه تی نرمیان هه بووه، کاری کی به پیغه مبهري بوو بووایه له گه لی ده چوو و
به ده می هه ده چوو.

* (عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَتْ: قِيلَ لِعَائِشَةَ مَاذَا كَانَ يَفْعَلُ رَسُولُ اللَّهِ
ﷺ، فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ بَشَرًا مِنَ الْبَشَرِ يَلْقَى كُوبَهُ، وَيَحْلُبُ شَاتَهُ، وَيَخْدِمُ

نَفْسُهُ) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۶۲۳) قَالَ: الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: به عائشه خوا ليې رازي بڼې گوترا: پيغمبهری خوا ﷺ له ماله کېدا چي ده کړد؟ گوتی: مَرْوَقِيْکَ بُوو، وَهَکْ خَه لَکْ (په فتاری ده کړد): پوښاکي خوی ده پشکني و، مه پرکه کې خوی ده دوشی و، خزمه تی خوی ده کړد.

مه به ست له پشکني پوښاک ده گونجی دوزینی بڼې، واته کوشتنی نه سپی و کیچ و پاک کړنه وهی لیان، ده شگونجی مه به ست پاک کړنه وهی بڼې له هر شتی، که پي هلبواسری و پي هوه بنووسی، وهک پوښکه و درک و... هتد، وه مه به ست له خزمه تی خو کړدن، نه وهیه که کاره ناسایی به کانی خوی بوخوی نه نجام داوه، بو نمونه: ناو خواردنه وه و جلو بهرگ هه لگرتن و قه د کړدن.... هتد.

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه)، قَالَ لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهِيَّتِهِ لِدَلِكْ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۷۵۴) هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَصَحَّهْ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: هاوه لان هيچ که سيان له پيغمبهری خوا ﷺ له لا خوښه ويستتر نه بوو، ده لي: به لام که ده ياندي له بهری هه لته ده ستان، چونکه ده يانزانی پي ناخوښه.

* (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۲۶۱).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموو یه تی: زیده پرویی مه کهن له مه دحکردنمدا، وهک نه صرانییه کان له مه دحی کورپی مه ریه مدا تییانپه پراند، بیگومان من بهس بهندهم، بۆیه بلاین: بهنده و رهوانه کراوی خوا.

نۆیه م: ئازایه تی ی: -

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَحْسَنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ وَكَانَ أَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَزَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَخَرَجُوا نَحْوَ الصَّوْتِ فَاسْتَقْبَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، اسْتَبْرَأَ الْخَبَرَ وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لَأَبِي طَلْحَةَ عُمَرَى، فِي عُنُقِهِ السَّيْفُ وَهُوَ يَقُولُ: {لَمْ تَوَاعُوا، لَمْ تَوَاعُوا}) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۹۰۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۳۰۷).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ چاکترین کهس و سه خیرترین کهس و ئازاترین کهس بوو، شهویکیان خه لکی مه دینه شله ژان و به ره و دهنگه که چوون، به لام لهو سه ره وه پیغه مبهر ﷺ به ره و پرویان دهات هه واله که ی ساغ کردبووه (که ئایا چی روویداوه؟) به سواری نه سپیکی رووتی ئه بی طه لحه و شمشیریکی له مل کردبوو، دهیگوت: ترستان له سه ره نیه، ترستان له سه ره نیه.

دهیه م: خوڤاگریی و لیبوردیه ی (صَبْرُةٌ و عَفْوَةٌ):

پیغه مبهری خوا ﷺ له هه مو قوناغه کانی ژیانیداو له گه لا سه رجه م خه لکیدا به مسولمان و نامسولمان و سه رجه م توێژه کانه وه پشوو درێژو باخه لا فه راح و خوڤاگرو لیبورد وه دلا گه وه بووه و، له وبار وه به لگه یه کجار زۆرن، به لکو وهک چوون ژیا نی پیغه مبهری خوا سه ره له بهری به رجه سته کردنی به زه یی بووه، به هه مان شیوه ش تی کپرای ژیان و سیره ی خوڤاگریی و پشوو درێژی و لیبوردیه ی به جواتترین شیوه تی دا

نمایان و بهرجهسته بووه، نه مانهش چند نمونه یه کن له خوږاگری و لیږدیه ی نه و زاته بهرږو خوشه ویسته:

* (عَنْ عَائِشَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ، أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ: هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أَحَدٍ؟ قَالَ: لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي، فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَشَنِي، فَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ، فَنَادَانِي، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَأَنَا مَلَكُ الْجِبَالِ، وَقَدْ بَعَثَنِي رَبِّي إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ، فَمَا شِئْتَ، إِنْ شِئْتَ أَطَبَقْتُ عَلَيْهِمْ الْأَخْشَبِينَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: {بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۲۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۹۵).

واته: له عائشه ی هاوسه ی پیغه مبهروه ﷺ هاتوه، که به پیغه مبهری خوی گوتوه: نه ی پیغه مبهری خوا! نایا هیچ پوڅیکت لئ گوزه راوه سه ختتر له پوڅی نوحود؟ نه ویش فهرمووی: له خه لکه که ته وه نار هه تی زورم بینی، وه سه ختترین شت که به سهرم هات نه وه ی پوڅی عهقه به بوو، که چوممه لای (ابن عبد یالیل ابن عبد کلال)، به لام نه وه ی ویستم وه لامی نه دامه وه، بویه به خه فته تباریه وه سهری خوم هه لگرت و سهره نجام له (قرن الثعالب) خوم بینیه وه، ئیدی سهرم بلند کرد هه وریکم بینی سیبهری لیکرد بووم، سهرنجمدا جیبریلی تیدا بوو بانگی کردم، گوتی: بیگومان خوی زال و شکودار قسه ی که له که ت و وه لامه که یانی بو تو بیست، ئیستاش فریشته ی چیا به کانی ناردوه تا کو

هرچی ده‌تووی به‌سهریانبیٰ فره‌مانی پیبکه‌ی، فره‌مووی: فریشته‌ی چپایه‌کانیش بانگی کردم و سه‌لامی لی‌کردم، پاشان گوتی: نه‌ی موحه‌مه‌د! بی‌گومان خوا قسه‌ی گه‌له‌کته‌ی، که له‌گه‌لیان کردی بیست، منیش فریشته‌ی چپایه‌کام به‌روهرد گاریشت ناردوومی بولات تاکو چیت ده‌وی فره‌مانم پیبکه‌ی، نه‌گه‌ر ده‌تووی دوو چپایه‌کانیان به‌سهردا ده‌رووخینم! پیغه‌مبه‌ری خواش پیی فره‌موو: به‌لکو هیوادارم خوا له‌پشتی نه‌وانه که‌سانیک ده‌ریبنی، که خوا به‌رستی و هیچ شتیک نه‌کاته هاوبه‌شی.

*(عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رضی الله عنه، قَالَ: كُنْتُ أُمشي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهِ بُرْدُ كَجِرَانِي غُلِيظُ الْحَاشِيَةِ، فَأَذْرَكَ أَعْرَابِي، فَجَبَذَهُ بِرِدَائِهِ جَبَذَةً شَدِيدَةً حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عَاتِقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَقَدْ أَثَرَتْ بِهَا حَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَبَذَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! مُرْ لِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ ضَحِكَ، ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۸۰۹).

واته: من له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ده‌رویشتم، که بوردیکی نه‌جرانی قه‌راغو یه‌خه‌ زبری له‌به‌ردابوو، نه‌عراپییه‌ک پیی گه‌یشت و به‌راکیشانیکی توند رایکیشا هتا ته‌ماشای لا ملی پیغه‌مبه‌ری خوام ﷺ کرد، قه‌راغی عه‌باه‌که له‌به‌ر زور توند رایکشانی شوینی لی‌په‌یدا کردبوو، ئینجا گوتی: نه‌ی موحه‌مه‌د! له‌و سامانه‌ی خوا که له‌لاته‌ هیئدیکم به‌ش بده! پیغه‌مبه‌ری خواش ناوری لی‌دایه‌وه: ئنجا پیبکه‌نی و فره‌مانی کرد شتیک بده‌نی.

*(عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رضی الله عنه، قَالَ: دَخَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَيِّفٍ الْقَيْنِ، وَكَانَ ظَنَرًا لِإِبْرَاهِيمَ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِبْرَاهِيمَ، فَقَلَبَهُ وَشَمَّهُ، ثُمَّ دَخَلْنَا عَلَيْهِ بَعْدَ ذَلِكَ، وَإِبْرَاهِيمُ يَجُودُ بِنَفْسِهِ، فَجَعَلْتُ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَدْرِفَانِ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: {يَا بْنَ عَوْفٍ، إِلَهًا رَحْمَةً، ثُمَّ أَتْبَعَهَا بِأُخْرَى، فَقَالَ: إِنَّ الْعَيْنَ لَتَنْمَعُ، وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ،

وَلَا تَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَىٰ رَبُّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ) أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۳۰۳).

واته: له گه لا پیغمبه‌ری خوادا ﷺ چوینه لای (أبی سیف القین)، که
می‌ردی شیریددر (مرضع) ی ئیبراهیم بوو، ئیدی پیغمبه‌ری خوا ﷺ
ئیبراهیمی (کورپی) وەرگرت و ماچی کردو بۆنی کرد، پاشان جاریکی دیکه
چوینه وه لای (أبی سیف) له کاتی کدا، که ئیبراهیم خه‌ریکی رووحدان بوو،
چاوه‌کانی پیغمبه‌ری خواش فرمیسیان لیّهات. (عبدالرحمن بن عوف) یش پیی
گوت: تۆش ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا! فهرمووی: ئه‌ی کورپی عه‌وف ئه‌مه‌ نیشانه‌ی
به‌زه‌یه، پاشان فرمیسی دیکه‌ی هه‌لوه‌راندن، وه فهرمووی: چاو فرمیسی دئو
دل خه‌مبار ده‌بی، به‌لام ته‌نیا ئه‌وه ده‌لیین، که په‌روه‌ردگارمان پیی رازی بی، وه
ئه‌ی ئیبراهیم ئیمه به کوچی تۆ دلته‌نگین!

وه‌ک لهم سئ ده‌قه‌ی سوننه‌ته‌وه بۆمان ده‌رکه‌وت، که ته‌نیا وه‌ک نمونه
هینامانه‌وه، پیغمبه‌ری خوا ﷺ له هه‌موو حاله‌کانیدا پشوو درێژو خۆراگرو
راوه‌ستاوو دامه‌زراوو نه‌له‌خشاو بووه.

یازده‌یه‌م: تۆوه‌بوونی له سه‌ختگیری و تیپه‌راندن له دینداریدا:

بیگومان جوانیی و په‌وه‌قی ئیسلام له‌و هاوسه‌نگیی (توازن) یه‌ی دایه، که خوا
کاربه‌جئ تییدا په‌چاو کردوه، که به‌هۆی تیپه‌راندن و به‌زایه‌دان (افراط و تفريط) وه
له‌به‌ین ده‌چئو، هه‌رکاتیکیش ئیسلام و دینداری له‌سه‌ر حاله‌تی ئاسایی خۆی (که
هاوسه‌نگی یه) نه‌ما، له‌گه‌لا عه‌قلى سه‌لیم و سروشت (فطرة) ی ساغدا تیکده‌گیرئو
خه‌لک پێیان ته‌حه‌ممول ناکرئ، بۆیه‌ش پیغمبه‌ری خوا ﷺ دانا، زۆر به‌ تیکدانی ئه‌و
هاوسه‌نگیه‌ قه‌لس بووه، ئه‌گه‌ر به‌ باری تیپه‌راندن و به‌ هانده‌ری باش په‌رستنی
خوای په‌روه‌ردگاریشه‌وه بووبی، وه‌ک - بۆ نمونه - لهم ده‌قه‌وه ده‌رده‌که‌وی:

* (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّ رَجُلًا، قَالَ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، إِنِّي لَأَخْأَرُ عَنْ صَلَاةِ الْعَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا، فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ، ثُمَّ قَالَ: {إِنْ مِنْكُمْ مُنْفَرِينَ، فَأَيْكُمْ مَا صَلَّيَ بِالنَّاسِ فَلَمْ يَجُوزْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ، وَالْكَبِيرَ، وَذَا الْحَاجَةِ}) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۰۲).

واته: پیاویک گوتی: به خوا ئه‌ی پیغمبره‌ری خوا من له‌بهر فلان که‌س، که نویژه‌که‌ی زور دریژ ده‌کاته‌وه له نویژی به‌یانیان (واته: نویژی به کومه‌ل) دوا ده‌که‌وم، جا هیچ کاتیک پیغمبره‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له ناموژگاریی کردندا وه که ئه‌و روزه تووره نه‌دیوه، پاشان فرموی: بیگومان ئیوه که‌سانی سلّه‌مینره‌وه‌تان تیّدان، با هر کامیکتان پیش نویژیی بو خه‌لک کرد با کورتی بکاته‌وه، چونکه بابای بیّه‌یزو به‌ته‌مه‌نو خاوه‌ن ئیشو کاریان تیّدایه.

ناشکراشه که مه‌به‌ستی پیغمبره‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئه‌وه نه‌بووه، که بابای ئیمام نویژه‌که‌ی له‌بهر رازیکردنی خه‌لکیکی به‌زایه‌ده‌ر (مُفَرِّط) که‌م و کورت بکات، به‌لکو مه‌به‌ستی تیّنه‌په‌راندن بووه و گوتراویشه: (خیر الأمور أوسطها) باشتیرین کاره‌کان نیوه‌نجییه‌کانیان، واته: له‌و شتانه‌دا که ئه‌ملاولایان خراپین به‌زایه‌دانو تیّپه‌راندنیان تیّدا روو ده‌دات، بو وینه: به‌خشه‌ریوون و سه‌خاوه‌ت، حاله‌تی نیوه‌نجیی نیوان ده‌ست بلاویو چه‌نگ قووچاندن (الإسراف والتقتیر)ه.

دوازدمیّه: توندیی له هه‌ق بیژیی و به‌رپه‌رحدانه‌وه‌ی ناهه‌قییدا :-

وه‌ک له‌م ده‌قه‌دا ده‌بینری که ته‌نیا وه‌ک نموونه‌یه‌ک ده‌یه‌ییننه‌وه:

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمُّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم؟! فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِيءُ عَلَيْهِ إِلَّا أَسَامَةُ حَبُ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَكَلَّمَهُ أَسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ، ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ، فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ قَبْلَكُمْ أَكَلَهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۴۷۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۶۸۸).

واته: قورده‌یش زور خه‌میان بهو ئافرده‌ته مه‌خزوو مییه‌وه هه‌لگرت، که دزیی کردبوو، گوتیان: ئایا کی له‌باره‌یه‌وه قسه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بکات؟ گوتیان: جا جگه له ئوسامه‌ی کوری زه‌ید، خو‌شه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا کئی ده‌ویرئ ئه‌وه بکات؟! ئیدی ئوسامه قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: ئایا له سزایه‌ک له سزایه‌کانی خوادا (که جی‌یه‌جی نه‌کری) تکا ده‌که‌ی؟! پاشان هه‌ل‌ساو، وتاریداو فهرمووی: به‌راستی ئه‌وانه‌ی پیش ئیوه ئه‌وه له به‌ینی بردوون، که نه‌گهر بابایه‌کی پایه‌دار دزیی کردبایه وازیان لێده‌هینا، به‌لام نه‌گهر بیهیزێک دزیی کردبایه، سزایان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپاندا! به‌خوا نه‌گهر فاتیمه‌ی کچی موحه‌ممهد دزیی بکات، ده‌ستی ده‌برم!

سی‌زده‌یه‌م: نه‌رمو نیانیی له راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی نه‌زاناندا :-

که دیاره ئه‌مه‌ش بو‌ارو بازارێکی دیکه‌یه‌و شیوازیکی دیکه‌ی جیاوازی ده‌وێ، له‌وباره‌شه‌وه به‌نموونه‌یه‌ک وازدیتین :

* (عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ مَعَ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ إِذْ جَاءَ أَعْرَابِي فَقَامَ يَبُولُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: مَنْ مَهْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {لَا تَزْرُمُوهُ دَعُوهُ، فَتَرَكُوهُ حَتَّى بَالَ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَذْرِ،

إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالصَّلَاةِ، وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
فَأَمَرَ رَجُلًا مِّنَ الْقَوْمِ فَبَاءَ بِدَلْوٍ مِّنْ مَّاءٍ، فَرَشَّهُ عَلَيْهِ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم:
(۲۸۵).

واته: له کاتیکدا ئیمه له خزمهت پیغهمبه‌ری خواډا ﷺ له مزگه‌وتی بووین،
نهم‌رایبه‌ک هات هه‌ل‌سا له مزگه‌وتی میز بکات، هاو‌ه‌لانی پیغهمبه‌ری خوا
گو‌تیان: مه‌که، ده‌ل‌ی: پیغهمبه‌ری خواش ﷺ فهرمووی: لی‌یگه‌رین
میزه‌که‌ی پی مه‌برن، ئیدی وازیان لی‌هینا هه‌تا میزی کرد، پاشان پیغهمبه‌ری خوا
بانگی کرد پی فهرموو: بی‌گومان نهم مزگه‌وتانه ناگو‌نجی میزو پی‌سایان تی‌دا
بکری، به‌لکو ته‌نیا بو‌یادی خوا عزو‌جلو نویژو قورئان خو‌یندن، یان وه‌ک
پیغهمبه‌ری خوا فهرمووی، ده‌ل‌ی: ئینجا فهرمانی به‌ پیاوی‌ک له خه‌لکه‌که کردو
دو‌لچه‌یه‌ک ئاوی هیناو به‌سهریدا کرد.

چوارده‌یه‌م: خو‌ش ر‌ه‌فتاری‌ی له‌گه‌ل‌ هاوسه‌رانیدا :-

هه‌ل‌به‌ته پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌گه‌ل‌ هه‌موو که‌سدا له لو‌تکه‌ی خو‌ش
ر‌ه‌فتاری‌ی و رو‌و‌گه‌شی‌ی و زمان شیرنییدا بو‌ه، به‌لام به‌تایبه‌ت له‌گه‌ل‌ هاوسه‌رانیدا،
که ناشکراشه ژيانی هاوسه‌ری‌ی به‌بی خو‌ش ر‌ه‌فتاری‌ی و گه‌شی‌ی و گفت و لفت شیرینی
ژیانی‌کی ئاسایی ناب‌ی، چ له‌لایه‌ن می‌ردو چ له‌لایه‌ن ژنه‌وه، به‌لام بی‌گومان له‌لایه‌ن
می‌رده‌وه، که مشو‌ورخو‌رو سه‌ره‌رشتیاری ژنو خیزانه پی‌ویست‌ره، وه‌ک خ‌وای
کاربه‌جی فهرموویه‌تی: ﴿... وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ...﴾ (النساء، واته: وه
(ئ‌ی پیاوینه!) به‌ شی‌ویه‌کی په‌سند له‌گه‌ل‌ ژنه‌کانتاندا ر‌ه‌فتار بکه‌ن...

نهم‌ه‌ش ده‌قی‌کی سوننه‌ت له‌وباره‌وه، که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ زو‌ر به‌ ل‌وطفو
د‌لنه‌رمیی و خو‌ش ر‌ه‌فتاری‌یه‌وه مامه‌ل‌ه‌ی له‌گه‌ل‌ هاوسه‌ره‌کانیدا - خوا لی‌یان ر‌ازی

بڼۍ - كړدوه و دلى ډاگرتوونو، نه يو يستوه بڼه ناستى خوږ و فشارى لى نه كړدوون،
 وهك هه نديك له گهل ژنه كانياندا رډه قنار ده كهن و به ناوى شهر و دينه وه، نهك هه
 سه غلته و بيزاريان ده كهن، بگره سته ميان لى ده كهن و، له زور ماف كه شهر يعهت
 پيداون، بڼ به شيان ده كهن:

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ
 تُغْنِيَانِ بَغْنَاءَ بُعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوْلَ وَجْهَهُ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ
 فَأَتَتْهُنِي، وَقَالَ: مِزْمَارُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ
 ﷺ فَقَالَ: {«دَعُمَا»}، فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزْتُهُمَا فَعَرَجَتَا، وَكَانَ يَوْمَ عِيدٍ يَلْعَبُ
 السُّودَانُ بِالْذَّرَقِ وَالْحِرَابِ، فَأِمَّا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَإِمَّا قَالَ «تَشْتَهِيْنَ
 تَنْظُرِينَ»؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَأَقَامَنِي وَرَاءَهُ حُدِّي عَلَى حُدِّهِ وَهُوَ يَقُولُ: «دُونَكُمْ يَا
 بَنِي أَرْفَدَةَ»، حَتَّى إِذَا مَلَلْتُ قَالَ: «حَسْبُكَ»، قُلْتُ نَعَمْ، قَالَ: «فَاذْهَبِي» {
 أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٩٥٠).

واته: عائشه - خوا لى پازى بڼۍ - ده لى: پيغه مبهري خوا ﷺ لىم هاته
 ژور وړى و دوو كه نيزهك (يان دوو كچ) م له لا بوون گورانيى ډوژى (بعاث) (١) يان
 ده گوت، نه ویش له سهر جى پاكشاو پووى وه رگيړا، نه بوو به كړيش هاته ژور
 تى خوريم و گوتى: شمشالى شهيتان له لاي پيغه مبهري خوا ﷺ لى بډرى؟
 پيغه مبهري خواش پووتى كړدو فهرمووى: لى يان گهړى، جا كاتيك (پيغه مبهري)
 ناگاي لى بډرا، ئاماژه م بو كړدن و چوونه دهړى.

(١) بعاث: ناوى جهنگلى كى نيران هه ردوك هوزى نهوس و خه زره جه له سهرده مى نه فاميدا، كه دياره
 گورانيه كى تايبه تى به بوته وه گوتراوه.

وه رۆژێکی جهژن بوو رهش پیستهکان به قهڵغان و نیزه یارییان دهکرد، یان داوام له پیغه مبه‌ری خوا ﷺ کرد، یان خووی فهرمووی: هه‌زده‌که‌ی ته‌ماشای بکه‌ی؟ گوتم: به‌لێ، ئیدی له‌ پشت خو‌یه‌وه‌ رای‌گرتم، پوومه‌تم له‌سه‌ر پوومه‌تی بوو، ده‌یفه‌رموو: یاریی بکه‌ن ئه‌ی نه‌وه‌ی ئه‌رفیده‌! هه‌تا کاتی‌ک ماندوو بووم، فهرمووی، به‌سته؟ گوتم: به‌لێ: فهرمووی: ده‌بڕۆ.

پازده‌یه‌م: وه‌فاداریی بۆ هاوسه‌ره‌کانی :-

دیاره‌ ئه‌مه‌ک و وه‌فاداریی ژنو می‌رد بۆ یه‌کدی، خه‌سله‌تیکی به‌رزو په‌سند، به‌تایبه‌ت وه‌فاداریی پیاو بۆ ژنه‌که‌ی جوامی‌ریی و گه‌وره‌یه‌یه‌، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌و خه‌سله‌ته‌شیدا وه‌ک سه‌رحه‌م خه‌سله‌ته‌ به‌رزو په‌سند هه‌کان له‌ لوتکه‌ دابوو، با له‌وباره‌وه‌ گوی له‌م ده‌قه‌ بگه‌ڕین:

• (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا غَرْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ نِسَاءِ النَّبِيِّ ﷺ، مَا غَرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ، وَمَا رَأَيْتُهَا، وَلَكِنْ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَكْثُرُ ذِكْرَهَا وَرَبِّمَا ذَبَحَ الشَّاةَ، ثُمَّ يَقْطَعُهَا أَغْضَاءً، ثُمَّ يَبْعَثُهَا فِي صَدَانِي خَدِيجَةَ فَرَبِّمَا قُلْتُ لَهُ: كَأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ فِي الدُّنْيَا امْرَأَةً إِلَّا خَدِيجَةُ فَيَقُولُ: إِنَّهَا كَأَنْتِ، وَكَأَنْتِ، وَكَأَنْ لِي مِنْهَا وَكَلْتُ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۸۱۸).

واته: عایشه - خوا لێی پازی بێ- گوته‌ویه‌تی: به‌رانبه‌ر به‌هیچ کام له‌ هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هینده‌ی خه‌دیجه‌ غیره‌م نه‌بووه‌، هه‌رچه‌نده‌ نه‌شیده‌، به‌لام پیغه‌مبه‌ر زۆری باسده‌کرد، وه‌ جاری وابوو مه‌ریکی سه‌رده‌ب‌ری پاشان به‌ش به‌شی ده‌کردو بۆ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی خه‌دیجه‌ی ده‌نارد، جاریکیان گوتم: وه‌ک جگه‌ له‌ خه‌دیجه‌ هیچ ئافه‌ره‌تی‌ک له‌ دنیا‌دا نه‌بووبی! ئه‌ویش ده‌یفه‌رموو: ئه‌و ئاوا ئاوا بوو (مه‌دحی ده‌کرد)، وه‌ مندالیشم لێی هه‌بوو.

شازده‌یه‌م: گونجاوی و ته‌بایی :-

خه‌سله‌تیکی دیکه‌ی دیاروگرنگی پیغهمبه‌ری خوا وَعَلَيْهِ بریتیه له‌وه، که گونجاو و ته‌باو به مودارا بووه له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ریدا، بی ئه‌وه‌ی به‌شداری شتی ناهه‌ق و هه‌له‌یان بکات.

بوئه ئه‌وانه‌ی که به بیانوی پایه‌ندی به شه‌ریعه‌ته‌وه، حاله‌تیکی نامویی و ناته‌بایی و نه‌گونجاویی له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ردا به‌خووه ده‌گرنو، هه‌میشه گرژو مؤنو زبرو ره‌قو ته‌قن! ده‌بی بزائن که ئه‌و هه‌لس و کهوته‌یان، پیچه‌وانه‌ی ره‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سندی پیغهمبه‌ری خوایه وَعَلَيْهِ!

ئه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت، وه‌ک نمونه له‌باره‌ی مودارا و گونجاوی و هوگرایی پیغهمبه‌ر وَعَلَيْهِ له‌گه‌ل خه‌لک و ده‌وروبه‌ردا به‌گشتی:

* (عَنْ حَارِجَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ، قَالَ: دَخَلَ نَفَرٌ عَلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، فَقَالُوا لَهُ: حَدِّثْنَا أَحَادِيثَ رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَيْهِ، قَالَ: مَاذَا أُحَدِّثُكُمْ؟ كُنْتُ جَارَهُ، فَكَانَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ، بَعَثَ إِلَيَّ، فَكَتَبْتُ لَهُ، فَكَانَ إِذَا ذُكِرْنَا الدُّنْيَا، ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذُكِرْنَا الْآخِرَةُ، ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذُكِرْنَا الطَّعَامَ ذَكَرَهُ مَعَنَا، فَكُلُّ هَذَا أُحَدِّثُكُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَيْهِ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي (الشمائل): ۳۳۷.

واته: کۆمه‌لێک له زه‌یدی کۆری ثابت وه ژوورکه‌وتن، بییان گوت: بۆمان باسی هه‌لس و که‌ته‌کانی پیغهمبه‌ری خوا وَعَلَيْهِ بکه‌!

ئه‌ویش گوتی: چیتان بۆ باس بکه‌م؟ من دراوسی‌ی بووم: کاتی‌ک وه‌حی بۆ داده‌به‌زی له‌ دوای ده‌ناردم و بۆم ده‌نووسی، ئینجا کاتی‌ک باسی دنیا‌مان ده‌کرد له‌گه‌لێ باس ده‌کردین، وه‌ ئه‌گه‌ر باسی رۆژی دوایی‌مان کردبایه له‌گه‌لێ باس ده‌کردین، وه‌ ئه‌گه‌ر باسی خواردن‌مان کردبایه له‌گه‌لێ باس ده‌کردین، هه‌موو ئه‌و شتانه‌تان له‌ پیغهمبه‌ری خواوه وَعَلَيْهِ بۆ باس ده‌که‌م.

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: بِنَسْنِ ابْنِ الْعَشِيرَةِ - أَوْ أَخُو الْعَشِيرَةِ - ثُمَّ أْذِنَ لَهُ، فَلَمَّا دَخَلَ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ﷺ قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتُ، ثُمَّ أَكْنُتَ لَهُ الْقَوْلَ؟ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ أَوْ وَدَعَهُ النَّاسُ اتِّكَاءَ فُحْشِهِ﴾ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۷۰۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ): ۳۴۴.

واته: عائشه خوا لى پازى بى دهلى: پياوړىك موله تى هاتنه ژوروى له پيغه مبهري خوا ﷺ وهرگرتو منيش له خزمه تيدا بووم، فهرمووى: خراب ترين كورى هوزده كيه تى (يان براى هوزده كيه تى) پاشان موله تيدا، جا كاتيك وه ژورور كهوت، قسه ي نه رمى له گهل كرد، ئينجا كاتيك روښت، گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا! نه وه ي فهرمووت، فهرمووت، كه چى دوايى قسه ي نه رمت له گهل كرد؟ فهرمووى: نه ي عائشه! بيگومان خراب ترين كهس كه سيكه، كه خه لكى له بهر خرابيانى وازى لى بينن، يان پشتگويى بخن، بوئوه ي له خراپه ي خويان بياريزن.

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۵۳۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ): ۳۵۱.

واته: پيغه مبهري ﷺ ديارى وهرده گرتو له بهرانبه ردا پاداشتيشى ددايه وه (به خاوه نه كه ي).

بيگومان، ديارى له خه لك وهرگرتن و ديارى پيدانيشيان، هو كاريكى گرنكو كاريگه رى ته بايى و موداراو گونجاويى و نيزيكيه له خه لك و كومه لگا.

هه‌فدهیه‌م: هه‌لبژاردنی ئاسانی :-

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مُنْتَصِرًا مِنْ مَظْلَمَةٍ ظَلَمَهَا قَطُّ مَا لَمْ يُنْتَهَكْ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ تَعَالَى شَيْءٌ، فَإِذَا انْتَهَكَ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ شَيْءٌ كَانَ مِنْ أَشَدِّهِمْ فِي ذَلِكَ غَضَبًا، وَمَا خَيْرَ يَنْ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ مَأْكُفًا) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي (الشمائل): ۳۴۳.

واته: عایشه - خوا لئی رازی بی - ده‌لئ: هه‌رگیز پیغه‌مبه‌ری خواام ﷺ نه‌بینیوه که به‌هوی سته‌می‌کوه که لئی کراوه (وه‌ک شه‌خسی خوی) تۆله‌ی کردییته‌وه، مادام هیچ شتی‌ک له‌ حورمه‌ته‌کانی خوا نه‌شکینرابن، به‌لام ئه‌گه‌ر شتی‌ک له‌ حورمه‌ته‌کانی خوا شکینرابن، له‌ هه‌موویان توندتر توورپه‌بووه له‌وبواره‌دا، وه‌ هیچ کات له‌ نیوان دوو شتاندا سه‌ریشک نه‌کراوه، که کامه‌ی ئاسانتره‌ هه‌لینه‌بژاردبی مادام گونا‌ه‌باریی تیدا نه‌بووی.

شایانی باسیشه، که ئه‌و مه‌ده‌ئهی لی‌رده‌دا دایکمان عایشه - خوا لئی رازی بی - له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌یخاته‌پوو چه‌ندان ئایه‌تی موباره‌کی قورئانو فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا به‌ پوون و راشکاویی ده‌یگه‌یه‌نن بۆ نمونه:

۱ - ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ...﴾ (البقرة، واته: خوا ئاسانی بۆتان ده‌وی و زه‌مه‌تی بۆتان ناوی....

۲ - ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ...﴾ (المائدة، واته: خوا نایه‌وی له‌ دینداریییدا سه‌غله‌تتان بکات....

۳ - (بَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۹۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۳۵)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۴۲۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۸۷۶) وَقَالَ:

حَسَنٌ، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقَم: (۱۹۹۷)، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۴۸۵۴) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَاتِهِ: دَلْخُوشَكەر بىن و سَلَمەيْنەر روه مەبىن، وه ئاسانكەر بىن و، وه زەھمەتخەر مەبىن.

كەواتە: نابىي ھىچكەس پىيى وابىي، كە خۆو خەلك سەغلىتەكردن بە ھەلبىزاردىنى لايەنى زەھمەت و قورس لە ئەر كە شەرعىيەكاندا نىشانەى دىندارىيى و پارىزكارىيە و مايەى پاداشت و لىخۇشبوونى خوايە! بەلكو بە پىچەوانە و پىغەمبەرى خوا ﷺ رايگەياندو، كە رۆچوون و تىپەراندن (غلو) لە دىندارىيدا مايەى فەوتان و گومرايە، وەك فەرموويەتى: {هَلِكُ الْمُتَطْعُونَ} ^(۱) - قَالَهَا ثَلَاثًا) أَخْرَجَهُ مُسْلِم.

واتە: تىپەراندەرەن فەوتاون (سى جارەن وايەرموو)، ھەر وەھا فەرموويەتى: {إِيَّاكُمْ وَالْغُلُو فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلُكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُو فِي الدِّينِ)، صحيح ابن خزيمة (۲۷۴/۴)، و ابن حبان (۱۸۳/۹)، واتە: خۆتان لە تىپەراندن لە دىندارىيدا بپارىزن، چونكە بىگومان ئەوانەى پيش ئىو تىپەراندن لە دىندارىيى دا سەرى بە فەتارەتدان.

ئىستاش نۆرەى تەوەرەى چوارەم و كۆتايە:

(۱) النووي: لىبارەى ماناى وشەى (المتطعون) ھە گوتوويەتى: (المتطعون: المتعمقون المتشددون في غير موضع التشديد) رياض الصالحين، ص(۴۰)، واتە: (المتطعون) يانى: زۆر رۆچووان و سەختگىران لە شۆئىك لە شۆئىكدا، كە پىويست نەكات.

ته‌ومره‌ی چواره‌م

هه‌لس‌وکه‌وتی ئاسایی و رۆژانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

خوینه‌ری به‌ریز!

خوا پشتیوان بی له‌م ته‌ومره‌ی چواره‌مه‌دا، له‌ چهند خالی‌کداو، له‌به‌ر تیشکی چهند ده‌قیکی سوننه‌دا باسی ره‌فتارو هه‌لس‌وکه‌وته ئاساییه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ین که له‌ ژیا‌نی رۆژانه‌یدا نه‌نجامی داو‌ن.

سه‌ره‌تاش ده‌لیین:

خوای زاناو توانا له‌ چهندان ئایه‌تی قورئاندا ئهو راستییی دووپات کردۆته‌وه، که موحه‌مه‌د ﷺ له‌رووی مرۆقبه‌ونه‌وه، به‌شه‌ریکه وه‌ک خه‌لکی دیکه‌و، لییان جیاواز نیه، وه‌ک فهرموویه‌تی:

۱- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ...﴾ (٦) ﴿فصلت، واته: بلی: بیگومان من ته‌نیا به‌شه‌ریکم وه‌ک ئیوه، به‌لام وه‌حیم بو‌دی، که په‌رستراوی ئیوه یه‌ک په‌رستراوه...﴾

۲- ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ (٩٤) ﴿الإسراء، واته: وه‌ ته‌نیا ئهو ره‌ی له‌ خه‌لکی گرت، که پاش ئهو‌ی رینمایان بو‌هات بروابینن، جگه له‌وه که گوتیان: نایا خوا به‌شه‌ریکی به‌ پیغه‌مبه‌ر ناردوه؟!﴾

۳- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ...﴾ (١١٠) ﴿الک‌هف.

جا ئیستا با سه‌رنج بده‌ین داخو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک مرۆفیک چۆن له‌ ژیا‌نی رۆژانه‌و ئاساییدا هه‌لس‌وکه‌وتی کردوه؟!﴾

هه ډله ته له و بواره شدا ده گونجی زور شت باس بکړی، به لام به حه قده خال وازی لئ دینین، که تیاند ا حه قده نموونه له هه لسو که وته ناسیه کانی پوژانه ی پیغمبه ری پیښه وا ﷺ ده خینه پروو:

یه که م: رویشتنی :-

* عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، كَانَ الشَّمْسُ تَجْرِي فِي وَجْهِهِ، وَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَسْرَعَ فِي مَشْيِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، كَأَنَّمَا الْأَرْضُ تُطَوَّى لَهُ، إِنَّا لَنُجْهِدُ أَنْفُسَنَا، وَأَنَّهُ لَغَيْرُ مُكْرَهٍ رضي الله عنه أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ)، ۱۱۶، وَأَحْمَدُ بِرَقَمٍ: (۸۵۸۸)، وَأَبْنُ جَبَّانٍ فِي صَحِيحِهِ بِرَقَمٍ: (۶۳۰۹) قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

واته: نه بو هورهیره - خوا لی رازی بی- ده لی: هیچ شتی کم نه دیوه له پیغمبه ری خوا ﷺ جواتر بی، وه نه دی خور له نیو پرویدا بی، وه هیچ که سم نه دیوه له رویشتنیدا له پیغمبه ری خوا ﷺ خیرا تر بی، وه زه وی بو بیچریتوه و ابوو، نیمه بو پیگه یشتنی خومان ماندوو ده کردو نه ویش ناسایی بوو به سه رخوی نه ده هیئا.

دیاره پیشتیش باسمان کرد، که پیغمبه ری خوا ﷺ به گورو تینه وه به ریډا رویشتوه، وه له لیژایی بجیته خوار وا بووه! نه مهش نه وه ده گه یه نی، که نه وه هندی که له نه هلی عیلم کردوویانه به عاده ت و رهنکه به سوننه تیشی بزائن، که هیواش هیواش، یان به مرده لوخه یی به ریډا ده رزن، پیچه وانه ی سوننه تی پیغمبه ره ﷺ!

هه ډله ته زوریشن نه و قسه و بیروړاو ره فتارو هه لسو که و تانه ی، که به سوننه ت داده نرین، به لام به پیچه وانه وه له سوننه ت دوورنو دریشینی.

دووهم: دانیشتنی و ږاکشانی و پالډانه وهی:

نه میښ چهند ده قیځی سوننه ت له باره ی هه رسیک حاله ته که ییوه:

* (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی الله عنه، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله و سلم، إِذَا صَلَّى الْفَجْرَ تَرَبَّعَ فِي مَجْلِسِهِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ حَسَنَاءً) أَخْرَجَهُ أَبُو دَوْدَ، بِرَقْم: (۴۸۵۲)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۲۹۵۴).

واته: پیغه مبهري صلی الله علیه و آله و سلم، که نویژی به یانی ده کرد به شیوه ی چوار مه شقی له شوینی خوی داده نیشت هه تا به ته و او ی خور هه لده هات.

* (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله و سلم، إِذَا جَلَسَ فِي الْمَسْجِدِ احْتَبَى بِيَدَيْهِ، أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي (الْمُسْنَدِ)، ۱۲۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۸۲۷).

واته: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه و آله و سلم عاده تی وا بوو، که له مزگه وتی داده نیشت، هه ردووک ده ستی له هه ردووک لاقی وه ردینان و لاقه کانی به سکییه وه ده نووسانډن (۱).

* (عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ رضی الله عنه، أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله و سلم، مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الْمُسْنَدِ)، ۱۲۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: (عباد بن تميم) له مامییه وه گیراویه ته وه، که پیغه مبهري صلی الله علیه و آله و سلم بینوه له سه ر پشت له مزگه وت ږاکشاوه و لاقیځی خستوته سه ر نهوی دیکه ی.

* (عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: الْإِشْرَافُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: وَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَكَانَ مَثَكِيًا، قَالَ: وَهَادَةُ الزُّورِ، أَوْ قَوْلُ الزُّورِ..} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢٥١١)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٦٩).

واته: پیغهمبهري خوا فهرمووی: ثایا گه وره ترین گوناختان پیتان بلیم؟ گویتان: به لئی نهی پیغهمبهري خوا، فهرمووی: هاوبهش بو خوادانان، وه نازاردانی دایک و باب، ده لئی: وه پیغهمبهري خوا ﷺ، که له وکاته دا پالیدابووه، دانیشته و فهرمووی: وه شایه دیدانی درو، یان قسه ی درو.

* (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ مَثَكِيًا عَلَى وِسَادَةٍ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٠٨٢٢)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٦٩٢)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٤٢٢).

واته: (جابر بن سمرة) — خوا لیبی رازی بی ده لئی: پیغهمبهري خوا ﷺ دی له سهر سه رینیك (پشتییهك) پالیدابووه.

له کوی نه م دهقانهش وهرده گیرئ، که پیغهمبهري خوا ﷺ به هه رسیك شیوه کانی ئیسراحه تکردن: دانیشن (به چهند شیویهك)، پالډانه وه، راکشان، ئیسراحه تی کردوه و پشووی داوه چ له مالو، چ له مزگهوت که دیاره هه نه وهش شتیکی ئاسایی و سروشتی و له گهلا عه قل و فیطره تدا گونجاوه.

بویه دیاریکردنی جوړه دانیشن تیکی تاییه ت به ناوی سوننه ته وه له حالیکدا، که دانیشن له بازنه ی عاده ت و هه لئس و که وته کان (العوادات والمعاملات) دایه، که بناغه تیاندا ره وایی و ده سترکراو هییه، پیچهمه وانه ی سوننه ت و ریبارو هه لئس و که وته ی پیغهمبهري خوا به ﷺ.

سولیه م: به لای راست دهستپیکردنی ئیش و کاره کانی :-

پیغه مبهري خوا ﷺ عاده تی و ابووه، که بو زږبه ی هره زوری ئیش و کاره کانی لای راستی پیشخستوه، به لام هندیك جاریش لای چه پی پیشخستوه، ئه ویش بو ئه و ئیش و کارو هه لس و که وتانه ی، که پیچه وانه ی پاک و خاوینی و ریزن، وه ک له م ده قانه دا ده بینرئ:

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعْجِبُهُ التَّيْمَنُ فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ: فِي طَهْوَرِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَتَعْلِيهِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ).

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ حه زی ده کرد هه موو کاریکی به لای راست دهست پیبکات، له پاک و خاوینی (دهستنوئژو خوشوردن) و قژ شانه کردنی و نه عمل و پیلاو له پیکردنی دا.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْيُمْنَى لِطَهْوَرِهِ وَطَعَامِهِ وَكَانَتْ يَدُهُ الْيُسْرَى لِحَلَاتِهِ وَمَا كَانَ مِنْ أَذَى) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۳)، وَصَحَّحَهُ لَابَّانِي.

واته: دهستی راستی پیغه مبهري خوا ﷺ بو دهستنوئژو خوشوردنی و خواردنی بوو، وه هی چه پیشی بو تاره ت گرتنی شتی پیس بوو (بو وینه: چلم سپرین).

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ { إِذَا لَبَسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدَعُوا بِأَيَامِكُمْ }) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۶۳۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۱۴۱)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۱۰۹۰).

واته: پیغمبره‌ی خوا صلی الله علیه و آله فرمودیه‌تی: نه‌گهر پوښاکتان دبه‌رکرد، وه نه‌گهر ده‌ستنویژتان گرت، به‌لای راسته‌تان ده‌ست پیښکهن.

*** (إِذَا اتَّعَلَّ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمْنَى، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ، وَلْيَكُنِ الْيَمْنَى أَوَّلَهُمَا تُنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۸۵۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۹۷) وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه.**

واته: نه‌گهر یه‌کیکتان پیلاوو نه‌علی ده‌پی کرد، با به‌پی راستی ده‌ست پیښکات، وه نه‌گهر داینا، با به‌هی چه‌پی ده‌ست پیښکات، با پی راست بو ده‌پکردن یه‌که‌م، بو پیلاوو نه‌عل دانان دوامین بی.

له‌م ده‌قانه‌وه که رابردن بومان دهرده‌که‌وی، که پیغمبره‌ی خوا صلی الله علیه و آله گرنگی به‌کاره‌ینانی لای راستو چه‌پیداوه، هه‌رکامیان له‌شوی خویدا، دیاره نه‌مه‌ش نیشانه‌ی ریک و پیک (نظام) ره‌چاوکردنی نه‌و زاته بووه له‌هه‌موو کاروباره‌کانیدا ته‌نانه‌ت له‌ئیشو کاری ساده‌و ناسایی پوژانه‌شیدا، چونکه بیگومان به‌دیلی ریک و پیک بریتیه له‌بی سهره‌وبه‌ره‌یی و نالوژی.

شایانی باسیشه، که (النووي) زوږبه‌ی نه‌و ئیشو کارانه‌ی که په‌سنده به‌لای راست یان چه‌پ ده‌ست پیښکړین، سهر ژمیرکردوون و له‌یه‌کیک له‌باسه‌کانی کتیبه‌ ناوداره‌که‌ی خویدا، نووسیویه‌تی^(۱):

*** (باب استحباب تَقْدِيمِ الْيَمِينِ فِي كُلِّ مَا هُوَ مِنْ بَابِ التَّكْرِيمِ: كَالْوُضُوءِ وَالْغُسْلِ وَالْتَّيْمِ، وَكُنْسِ الثُّوبِ وَالتَّعْلِ وَالْخُفِّ، وَالسَّرَاوِيلِ وَدُخُولِ الْمَسْجِدِ، وَالسُّوَاكِ، وَالْإِحْتِمَالِ، وَتَعْلِيمِ الْأَطْفَارِ، وَقَصِّ الثَّارِبِ، وَتَشْفِ الْإِبْطِ، وَحَلْقِ**

الرَّأْسِ، وَالسَّلَامُ مِنَ الصَّلَاةِ، وَالْأَكْمَلِ، وَالشَّرْبِ، وَالْمُصَافَحَةِ، وَاسْتِلَامَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ، وَالخُرُوجَ مِنَ الْخَلَاءِ، وَالْأَخْذَ وَالْعَطَاءَ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا هُوَ فِي مَعْنَاهُ. وَيُسْتَحَبُّ تَقْدِيمُ الْيَسَارِ فِي ضِدِّ ذَلِكَ، كَالامْتِخَاطِ وَالْبُصَاقِ عَنِ الْيَسَارِ، وَدُخُولِ الْخَلَاءِ، وَالخُرُوجَ مِنَ الْمَسْجِدِ، وَخَلْعَ الْخُفِّ وَالنَّعْلِ وَالسَّرَاوِيلِ وَالثَّوْبِ، وَالِاسْتِنْجَاءَ وَفِعْلَ الْمُسْتَقْدَرَاتِ وَأَشْبَاهَ ذَلِكَ).

واته: باسی په سندی پېشخستنې لای راست له هره کاریکدا، که رېزی تېدایه، وه: ده ستونیزو خوځوړدنو ته یه مومو پوښینی بهرگو و ده پیکردنی پیلو و گوری و شهروال، وه چونه مزگهوتو، سیواک کردنو، چاوشتنو، نینوک کردنو سمیل کور تکرده وه و مووی بن هه نگل هه لقه ندنو سهرتاشین، وه سه لامدانه وه له نویژ، وه خواردنو خواردنه وه، وه توقه کردن، وه دهستان له بهرده ره شه که، وه چونه دهر له ثاوده ست، وه شت وهرگرتنو ویدانو ههر شتیکی دیکه ی له م بابه ته. وه په سنده که لای چه پېشبرخی له هه موو شه و شتانه دا، که پېچه وانه ی شه وانه، وه: چلم سرپین و تف پوکردن له لای چه، وه چونه ثاوده ست، وه چونه دهر له مزگهوت، وه داکه ندنی گوری و پیلو و شهروال و پوښاک، وه تاره گرتنو نه نجامدانی کاری بیژلیکراو وینه ی شه وانه.

له نوره څومره نېټه ګان لیکل شوي

Stay in touch on social media

نن هم څه تر څو ځوانان اجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

AliBapir/پاپير

YouTube

AliBapir

QR Code

AliBapir

QR Code

چوارهم: خواردن و خواردنه‌وهی :-

ئهممه‌ش چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت له‌باره‌ی چۆنه‌تی و جوړی خواردن و خواردنه‌وهی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ، که له‌به‌ر رۆشناییان دا ده‌توانین زۆر هه‌له‌و په‌له‌و تیپه‌پاندنی مسوولمانان له‌ بوا‌ری خواردن و خواردنه‌وه‌دا راست بکه‌ینه‌وه،

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی‌الله‌تعالی‌عنہ مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا قَطُّ، كَانَ إِذَا اشْتَهَى شَيْئًا أَكَلَهُ، وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۴۰۹)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۰۶۴) وَاللَّفْظُ لِلْمُسْلِمِ.

واته: هه‌رگیز پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ره‌خنه‌ی له‌ خواردن نه‌گرتوه، ئه‌گه‌ر پی‌ی خوش بووبی خواردوویه‌تی، ئه‌گه‌ر پی‌ی خوش نه‌بووبی وازی لیه‌یناوه.

* (عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا غُلَامُ! سَمُّ اللَّهِ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۳۷۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۰۸).

واته: عومه‌ری کوری ئه‌بی سه‌له‌مه - خوا لی‌یان پازی بی - ده‌لی: مندال بووم له‌ژیر سه‌ره‌رشتیاری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وده‌ستم له‌ قاپی خواردنه‌که ده‌گیرا، پیغه‌مبه‌ری خوا پی‌ی فهرمودم: رۆله‌ گیان! ناوی خوا بیته‌و، به‌ ده‌ستی راست بخۆ، له‌ پیش خۆته‌وه بخۆ.

* (عَنْ أَبِي جُعَيْفَةَ وَهَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی‌الله‌تعالی‌عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {لَا أَكُلُ مُكَيَّأً} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۸۷۷۶)، وَالْبُخَارِيُّ برقم: (۵۳۹۸)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۷۷۱).

واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ فہرموویہ تی: بہ پالڈانہ وودہ ناخوم.

* (عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَأْكُلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعٍ فَإِذَا فَرَغَ، لَعِقَهَا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۷۲۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۸۵۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۷۷۱).

واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ دی به سی پهنجان خواردنی ده‌خوارد، کاتی‌ک تہ‌واو بوو پهنجہ‌کانی لیستہ‌وہ.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحِبُّ الْخُلُوءَ وَالْعَسَلَ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۳۹۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۷۱۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۲۵۴).

واته: پیغمبه‌ری خوا ﷺ حہزی لہ شیرینی و ہہ‌نگوین بوو.

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ بِلَحْمٍ، فَرَفَعَ إِلَيْهِ الذَّرَاعُ، وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ، فَتَهَشَّ مِنْهَا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۶۲۱)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۴۳۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۰۱).

واته: گوشتیان بو پیغمبه‌ری خوا ﷺ هیئا، رانیکیان بو بہ‌رزکردہ‌وہ، کہ حہزی لیڈہ‌کرد بہ دہمی لی پیچری و خواردی.

* (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَكَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شِوَاءً فِي الْمَسْجِدِ) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۷۳۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَاثِلِ) بِرَقْم: (۱۶۷).

واته: لہ‌گہل پیغمبه‌ری خوا ﷺ گوشتی برژاومان خوارد لہ مزگہ‌وتی.

* (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ، فَقَالُوا: مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلٌّ، فَدَعَا بِهِ فَجَعَلَ يَأْكُلُ بِهِ وَيَقُولُ: {نِعْمَ الْأُدْمُ الْخَلُّ نِعْمَ الْأُدْمُ الْخَلُّ}). أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۵۲).

واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ داوای پیخوریکی له مائه‌وه‌یان کرد، ئه‌وانیش گوتیان: به‌س سرکه‌مان له‌لایه ئه‌ویش داوای کرد بۆی بینن، ئیدی ده‌یخواردو ده‌یفه‌رموو: سرکه‌باشترین پیخوره، سرکه‌باشترین پیخوره.

• (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَتَنَسُّ فِي الشَّرَابِ كَلَامًا مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۶۳۱)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۰۲۸).

واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ عاده‌تی وابوو له کاتی خواردنه‌وه‌دا سێ جار هه‌ناسه‌ی ده‌دا، واته: له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و ده‌فره‌ی لێی ده‌خوارده‌وه.

• (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ كَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَتَنَسَّ فِي الْإِنَاءِ أَوْ يُنْفَعُ فِيهِ) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۷۲۸)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (۳۴۲۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۸۸۸) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةِ) برقم: (۴۲۷۷).

واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوه، که له‌ده‌فردا هه‌ناسه‌ بدری، یان فووی لێ بکری.

• (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: سَقَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ مِنْ زَمْزَمَ، فَشَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۶۳۷)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۰۲۷).

واته: ئاوی زه‌مه‌ممه‌دا به‌پیغهمبه‌ری خوادا ﷺ به‌پیوه‌ خواردیه‌وه.

• (عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رضي الله عنه، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَشْرَبُ قَائِمًا وَقَاعِدًا) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۸۸۳) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بینی به‌پیوه‌ به‌دانیشته‌وه‌ ده‌یخوارده‌وه.

* (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: كُنَّا نَأْكُلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ نُمَشِي، وَنَشْرَبُ وَنَحْنُ قِيَامٌ أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۸۸۰)، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

واتە: ئىمە ئە رۆزگارى پېغەمبەرى خۇدا ﷺ بە رۆيشتەنە دەمانخواردو بە پىۋە دەمانخواردەۋە.

كەۋاتە:

ھەلۋىستى پېغەمبەرى خۇ ﷺ ئە بۈيۈك خۇاردن و خۇاردنەۋەدا بەم شىۋە بوۋە:

- ۱- ھەرگىز رەخنە ئە خۇاردن و خۇاردنەۋە نەگرتە.
- ۲- ناۋى خۇاى ھىناۋە بە دەستى راستى و ئە پىش خۇيەۋە خۇاردوۋىيەتى.
- ۳- بە پالداۋەۋە شتى نەخۇاردەۋە نەخۇاردۆتەۋە.
- ۴- پاش خۇاردن، پەنجەكانى خۇاى لىستۆتەۋە.
- ۵- ھەزى ئە شىرىنى و ھەنگۈين و گۆشتى رانى ئاژەل بوۋە شتى خۇشى خۇاردەۋە ئەگەر چىگى كەۋتبى، ئەگەرنا ھەرچى چىگ كەۋتبى بە ئارەزۋەۋە خۇاردوۋىيەتى، ھەرچەندە خۇاردنىكى سادەش بوۋى مەدھى كەدە.
- ۶- بە يەكجار خۇاردنەۋە نەخۇاردۆتەۋە، بەلكو بە زۆرىى بە سى جار خۇاردوۋىيەتەۋە ئە دەرەۋە دەفرەكەش ھەناسە داۋە.
- ۷- ۋە جارى وابوۋە بە رۆيشتەنە ھاۋەلان خۇاردنىان خۇاردەۋە، ۋە پېغەمبەرىش ھاۋەلانىش بە پىۋە بە دانىشتەۋەش خۇاردنەۋەيان خۇاردۆتەۋە.

پېنجەم: خۇ بۇنخۇشكردى :

پیشتریش باسماں کرد، که پیغمبره ی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له خودی خویدا بۆنخووش بووه، به تاییهت ئاره قه ی، به لام ویرای شه وهش بۆنی خویشی به کارهیناوه و زور گرنگی به بۆنخووشی داوه، وهك لهم دهقانه وه دیاره:

❖ **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا** أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤١٦٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (٢١٨) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

واته: پیغمبره ی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عهتردانیکی هه بوو لییه وه بۆنی خووشی له خو ی ده دا .

❖ **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيْبَ** أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢٤٤٣).

واته: پیغمبره ی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆنی خووشی وهرده گرت و نهیده گیرایه وه.

❖ **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: {حُبُّ إِلَيَّ مِنْ دُكَاكُمِ الطَّيْبِ، وَالنِّسَاءِ، وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ}** أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٢٣١٥)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٣٩٣٩)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٢٦٧٦) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له دونای ئیوه بۆنی خووش و ئافره تانم له لا خو شه ویست کراون، وه دلخووشی تهوام له نوێژی دایه.

کهواته: پیچه وانه ی بۆن خووشی، پیچه وانه ی سوننهت و عاده تی پیغمبره ی خوایه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بۆیه پیویسته ئه وانه ی که به بیانوی خواپه رستی و دنیا به که مگرتن (زه د) وه جهسته ی خویان پشتگو ی ده خه ن، له پرووی پاک و خاوی نیی و خو بۆنخو شکردنه وه، بزائن و دلنیا بن، که به و رهفتاریان له خوا نیزیك ناکه و نه وه ئایا ده گونجی به پیچه وانه ی ره وشت و رهفتاری پیغمبره وه له خوا نیزیك

بکه‌وینه‌وه؟ یان ئایا پیسو و پوخته‌لیی و چلکن و کولکنیی و بۆن ناخوشیی مایه‌ی له خوا نیزیك كه‌وتنه‌وه‌یه؟

شه‌شه‌م: قسه‌کردنی :

له‌باره‌ی شیوازو چۆنیه‌تی قسه‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ، ده‌گونجی زۆر شت باس بکری، به‌لام به‌م چه‌ند ده‌قه واز دینین:

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا كَلَامًا حَتَّى تَفْهَمَ عَنْهُ، وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، سَلَّمَ عَلَيْهِمْ كَلَامًا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۳۲۴۴)، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۹۵).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، كه قسه‌یه‌کی ده‌کرد سی جارن دووباره‌ی ده‌کرده‌وه، تاكو لیی فام بکری، وه نه‌گهر لای کۆمه‌لێک و سلاوی لی‌کردبان، سی جارن سلاوی لی ده‌کردن.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْرُدُ سَرْدَكُمْ هَذَا، وَلَكِنَّهُ كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ بَيْنَ فَصْلٍ، يَحْفَظُهُ مَنْ يَجْلِسُ إِلَيْهِ) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۲۵۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۶۳۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وهك ئیوه به‌خیرایی قسه‌کانی ریت نه‌ده‌کردن، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی ڕوون و ئاشکرا قسه‌ی ده‌کرد، كه نه‌و كه‌سه‌ی له‌لای دانیشتبایه له‌به‌ری ده‌کرد.

* (عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رضي الله عنه، قَالَ: سَأَلْتُ خَالَيَ هِنْدُ بْنَ أَبِي هَالَةَ، وَكَانَ وَصَافًا، فَقُلْتُ: صِفْ لِي مَنَظِقَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَوَاصِلَ الْأَحْزَانِ، دَائِمَ الْفِكْرَةِ، لَيْسَتْ لَهُ رَاحَةٌ، طَوِيلُ السَّكْتِ، لَا يَتَكَلَّمُ فِي غَيْرِ

حَاجَةٌ، يَفْتَحُ الْكَلَامَ وَيَخْتِمُهُ بِاسْمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَيَتَكَلَّمُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ، كَلَامُهُ فَصْلٌ، لَا فُضُولٌ وَلَا تَقْصِيرٌ... (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (٤١٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (٢٢٦).

واته: حهسه نی کوری عه لی - خوا لییان رازی بی- ده لئی پرسیارم له هیندی کوری ئه بی هاله ی خاتم کرد، که بابایه کی زور کارامه بوو له وهسفکردندا، گوتم: بۆم باسی قسه کردنی پیغه مبهری خوا ﷺ بکه، گوئی: پیغه مبهری خوا بهردهوام په ژاره دار بوو، هه میشه له بیرکردنه وهدا بوو، ئیسراحتی نه بوو، به زوری بیدهنگ بوو، به گویره ی پیویست نه بوایه قسه ی نه ده کرد، به ناوی خوی بهرز فره میشته کانی دهست پیده کردو کوتایی پیده هیئا له قسه کردیدا وشه ی وای به کارده هینان کوکه ره وهی مانا و مه بهستی زور بوون (وشه ی کهم و مانای زور)، قسه کانی پروون بوون، نه زورو بۆر بوون، نه کهم و کورت...

*** (وَعَنْ عَمَارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرَّجُلِ، وَقَصَرَ خُطْبَتِهِ مِثْنَةٌ مِنْ فَتْنِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصُرُوا الْخُطْبَةَ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٠٤٦).**

واته: عه ماری کوری یاسر - خوا لییان رازی بی- ده لئی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده فره موو: بیگومان دریژی نویژی پیاو و کورتیی و تاری نیشانه ی شاره زاییه تی، بویه نویژ دریژ بکه نه وه و تار کورت بکه نه وه.

کهواته:

پیغه مبهری خوا ﷺ له قسه کردنیشیدا وهک سه رجه م حاله ت و هه لئسو که وته کانی ته ووترین و چاکترین شیوازو چۆنیه تی هه بووه، بهم شیوه یه ی خواری:

- ۱ - قسه کردن پاش بیرکردنه وه.
- ۲ - به ناوی خوا دهست پیکردنو کوتایی پیهینان.
- ۳ - قسه ی پروونو ناشکرا.
- ۴ - دووباره کردنه وهی قسه ی گرنګ.
- ۵ - به پیی پیویست قسه کردن.
- ۶ - به کارهینانی وشه ی مانا کوکه ره وه.
- ۷ - نه زړو بوری و نه کهم و کورتی له پروی قه باره ی وشه و قسه کانه وه.

حه وتهم: قورئان خویندنی :-

هه چهنده قورئان خویندن یه کیکه له خواپه رستیه هره گه وره کانو بهرترین جوړی یادی خوا کردنیشه، به لام بویه لهم ته وره یه دا هیښمان، چونکه قورئان خویندن یه کیکه بووه له هه لس و کهوته ناسایی و ره وژانه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ شوه وانه و ره وژانه دووباره ی کردو ته وه، نه مهش چهند ده قیکی سوننه ت له باره ی چونیته قورئان خویندنی له و زاته بهرزو ناوازه یه وه ﷺ:

* (عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه: كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم؟ فَقَالَ: كَانَتْ مَدًّا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۳۰۲۵)، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۷۵۹).

واته: قه تاده ده لی: له و نه نه سی کورې مالیکم پرسې: قورئان خویندنی چوڼ بووه؟ گوتی: قورئان خویندنی پیغه مبهری خوا ﷺ لیککی شراوه بوو.

* (عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقْطَعُ قِرَاءَتَهُ، يَقُولُ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ثُمَّ يَقِفُ، ثُمَّ يَقُولُ: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ثُمَّ

يَقِفُ وَكَانَ يَقْرَأُهَا: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۶۲۵)،
وَالْتِّرَمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۲۷) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: ئومو سه له مه - خوا لی رازی بی- گوتویه تی: پیغه مبهری خوا
وَعَلَّاهُ قورئان خویندنه که ی له یه ک ده پچراند، ده یفه رموو: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾ ئینجا ده وه ستا پاشان ده یفه رموو: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئینجا
ده وه ستا، وه ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ی ده خویند.

* (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ
قِرَاءَةِ النَّبِيِّ ﷺ؟ أَكَانَ يُسْرُ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ فَقَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ
يَفْعَلُ، رُبَّمَا أَسْرَ بِالْقِرَاءَةِ، وَرُبَّمَا جَهَرَ، فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي
الْأَمْرِ سَعَةً) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۳۱).

واته: عه بدوللای کوری قهیس ده لی: پرسیارم له عائشه - خوا لی رازی بی-
کرد له باره ی قورئان خویندنی پیغه مبهروه وَعَلَّاهُ، که ئایا به دهنگی نزم ده یخویند،
یان به دهنگی بهرز؟ گوتی: هه ردوو شیوازه که ی هه بوو، جاری وابوو به کپی و
جاری واش بوو به دهنگی بلند ده یخویند، گوتم: ستایش بو ئه و خواجه ی، که
فراوانیی خستوته کاره که وه .

هه شته م: گو یگرتنی بو شیعو و قسه ی ئاسایی خه لک :

وه ک پیشتیش باس مان کرد پیغه مبهری خوا وَعَلَّاهُ له که لا خه لک و ده ورو به ریدا
گونجاو و ته باو به مودارا بووه، ئاشکراشه یه کی که له هوکاره کانی گونجایی و ته باایی
مرو ف له که لا خه لکدا، بریتیه له گو یگرتنی به قسه و گفت و گویان و به شدارییکردنی
له کو ورو مه جلیسیاندا، ئه مهش چه ند ده کی که له و باره وه، که پیغه مبهری خوا وَعَلَّاهُ
به شدارییی قسه و باسو خوا سی خه لکی کردوه و گو یی بو گرتوون:

* (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: جَالَسْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ مَرَّةٍ، وَكَانَ أَصْحَابُهُ يَتَنَاشِدُونَ الشَّعْرَ، وَيَتَذَكَّرُونَ أَشْيَاءَ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، وَهُوَ سَاكِتٌ، وَرَبِّمَا يَتَبَسَّمُ مَعَهُمْ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، بِرَقْم: (۲۸۵۰) قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۴۳۴).

واته: جابیری کوری سہ مورہ - خوا لینی رازی بی - دہ لئی: زیاتر لہ سہد جار لہ گہل پیغمہ مہردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دانیشتووم، وہ ہاودہ لہ کانی شیعیان دہ گوت و باسی شتی روض گاری نہ فامی تییان دہ کرد، ٹہویش بیڈہ ننگ بوو، جاری واشبوو لہ گہ لیان بیڈہ کھنی (بہ شیوہی زہردہ خہ نہ).

* (عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: كُنْتُ رَدَفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَشَدُّهُ مِائَةَ قَافِيَةٍ مِنْ شَعْرِ أُمِّیَّةِ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ، كُلَّمَا أَتَشَدُّهُ بَيْتًا، قَالَ لِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {هَيْه، حَتَّى أَتَشَدُّهُ مِائَةً، - يَعْنِي مِائَةَ بَيْتٍ - فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {إِنْ كَادَ لِيُسْلِمَ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۲۱).

واته: شہریدی کوری سوہید - خوا لینی رازی بی - دہ لئی: لہ پشت پیغمہ مہرہ وہ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سواربوو بووم، سہد دیڑہ شیعرم لہ قسہی ٹومہ ییہی کوری ٹہبی صہ لئی ٹہ شہفہ فییم بو گوت، ہہر کہ شیعیرکم بو دہ گوت، دہیفہ رموو: دہی بیلی، ہہتا سہد دیڑم بو گوت، ٹینجا پیغمہ مہر فہرموی: نیزیک بووہ مسولمان بیی.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ لِحْسَانَ بَنٍ ثَابِتٍ مَنَبْرًا فِي الْمَسْجِدِ يَقُومُ عَلَيْهِ قَائِمًا يُفَاخِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ قَالَ يُنَافِعُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ حَسَانَ بِرُوحِ الْقُدُسِ مَا يُفَاخِرُ، أَوْ يُنَافِعُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، بِرَقْم: (۲۴۴۸۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (۲۱۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۱۶۵۷).

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ دوانگه يه کی بو حه سسانی کوری ثابیت - خوا لیی رازی بی - له مزگه وتی دروست ده کرد، له سهري دهو ستاو بهرگری له پیغه مبهري خوا ﷺ ده کرد، یان گوتی: له سهر پیغه مبهري خواي ده کرده و، وه دهیفرموو: پیگومان خواي بهرزه گیانی پیروژ (جبریل) پشتگیری له حه سسان ده کات، هه تا نه و له سهر پیغه مبهري خوا ﷺ بکاته وه یان ستایشی بکات.

کهواته: ره وشت و ره فتاری پیغه مبهري ﷺ له بواری تیکه لیی له گهل خه لک و گوینگری بوقسه و باسو خواسو شیعری به رومه جلیساندا، ئاوا بووه و وهک ده بین زور گونجاو و کراوه بووه، بویه پیویسته نیمه ش وهک پیغه مبهري پیشه و امان به حه و سه له و سه لیکه و کراوه و ته بابینو، پیمان وانه بی که ده بی هه میسه کوړو مه جلیسمان ثابته قورئان و فرمایشتی پیغه مبهري تیدا بگوئی، به لکو گرنه نه وه به ناهه قی و ناشه رعیی تیدا نه بی، وه نه گهر بووش ریگری لی بکهین، یان چولی بکهین و به جی بهیلین.

نویه م: سلا و کردن له گهل وردو درشت و روو خوش بوونی له گه لیان :-

پیغه مبهري خوا ﷺ هه میسه روو خوش و دم به زرده خنه بووه و، هه رکه س پیی گه یشتی پیزی لیگرتووه و سه لامی لیگرتووه، چ پیاو چ ئافره ت چ مندا، وهک له م ده قانه ی سونه ته وه دیاره:

• عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْمٍ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ تَبَسُّمًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۶۴)، وَصَحَّحَهُ الْإِسْبَانِيُّ فِي (مَخْتَصَرِ الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (۱۶۵۷).

واته: هیچ که سیکم نہ دیوہ لہ پیغمہ مہری خوا ﷺ زیارت زار بہ زہردہ خہ نہ بووی.

* (عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، مَا حَبَّنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُنْذُ أَسَلَمْتُ، وَلَا رَأَيْتُ إِلَّا ضَحِكَ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۶۱۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۵۱۸).

واته: جہریری کوری عہ بدوللا - خوا لئی رازی بی - دہلی: لہوہ تی مسولمان
بووم پیغمہ مہری خوا ﷺ رپی چوونہ ژووری (مالیانی) لیتہ گرتووم، وہ هیچ
کات نہ بیینیوم، کہ پیٹہ کہ نیبی.

* (عن أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ عَلَى مَجْلِسٍ فِيهِ
أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ عَبَدَةِ الْأَوْثَانِ، وَالْيَهُودِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ
النَّبِيُّ ﷺ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۶۶۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۹۸).

واته: پیغمہ مہری خوا ﷺ بہ لای کوریکدا رہ تبوو، کہ تیکہ لہ یہ ک بوو لہ
مسولمانانو ہاوبہ شدانہ رانی بتپہ رستو جوولہ کہ، پیغمہ مہریش ﷺ سہ لامی
لیک کردن.

* (عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ فِي الْمَسْجِدِ يَوْمًا،
وَعُصْبَةٌ مِنَ النِّسَاءِ قُعُودٌ، فَأَلْوَى يَدَهُ بِالتَّسْلِيمِ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم:
(۲۶۹۷) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: روژیکیان پیغمہ مہری خوا ﷺ بہ مزگہ وتدا تیپہ ری و کومہ لیک
ٹافرہ تیش دانیشتبوون، بہدہست ٹامازہی سہ لامکردنی بو کردن.

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صَبِيَّانٍ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا، وَقَالَ: كَانَ
النَّبِيُّ ﷺ يَفْعَلُهُ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۲۴۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم:
(۲۱۶۸).

واته: له نه نه سوه - خوا لیبی پازی بئ - گیراوه ته وه، که به لای کومه له مندالیکدا رته بووه و سه لامی لیکر دوون، وه گوتویه تی: پیغه مبهری خواش ﷺ هر وای ده کرد.

که واته: پیغه مبهری خوا ﷺ هه میسه روو خوش و دم به زرده خنه بووه و ریرو حورمه تی له هه موو کهس گرتوه و هر کهس پیی گه یشتبی سلاوی لی کردوه.

دهیه م: قسه ی خوش و گالته کردنی :

یه کیکی دیکه له عاده ته کانی نه وه بووه، که جاروبار قسه ی خوش و گالته ی له گه ل هاوه لانیدا کردوه، چ پیاو بووبی، چ نافرته چ مندال وک له م ده قانه وه دیاره:

*** (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! إِنَّكَ تُدَامِبُنَا؟ قَالَ: نَعَمْ غَيْرَ لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۹۹۰) وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (مَخْتَصَرِ الشَّامِلِ) بِرَقْم: (۲۰۲).**

واته: نه بو هوریه - خوا لیبی پازی بئ - ده لی: (هاوه لان) گوتیان: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ تو قسه ی گالته مان له گه ل ده که ی! فرمووی: به لی: به لام جگه له هق نالیم.

*** (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، قَالَ لَهُ: يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ! يَعْنِي: يُمَارِحُهُ) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۸۲۸)، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.**

واته: نه نه سی کوری مالیک - خوا لیبی پازی بئ - گیراویه ته وه، که پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووه: هو خاوهن دوو گوی! یانی: گالته ی له گه ل کردوه.

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ، يَقُولُ: إِنْ كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم، لِيُخَالِطَنَا حَتَّى يَقُولَ لَأَخٍ لِي صَغِيرٍ: {يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ التُّغَيْرُ؟ لَأَنَّهُ كَانَ لَهُ تُغَيْرٌ يَلْعَبُ بِهِ، فَمَاتَ فَحَزَنَ الْغُلَامُ عَلَيْهِ، فَمَارَحَهُ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم}) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۷۷۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۱۵۰) وَغَيْرُهُمْ.

واته: پیغمبرمبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تیکه‌لیمانی ده‌کرد، هه‌تا به برابه‌کی بچوو‌کمی ده‌فهرموو: ئه‌ی عومه‌یر! نوغه‌یر چی لی‌هات؟ چونکه به‌چکه بالنده‌یه‌کی هه‌بوو یاری پی‌ده‌کرد، مرد، کوره‌که‌ش په‌رۆشی بوو، پیغمبرمبه‌ریش صلی اللہ علیہ وسلم گائته‌ی له‌گه‌ل کرد.

* (عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّ رَجُلًا اسْتَحْمَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: {إِنِّي حَامِلُكَ عَلَى وَلَدٍ نَاقَةٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم! وَمَا أَصْنَعُ بَوْلَدِ الْإِبْلِ فَقَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: وَهَلْ تَلِدُ الْإِبِلَ إِلَّا التُّوقُ}) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۰۰)، التِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (۲۰۳) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: پیاوی‌ک داوای له پیغمبرمبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کرد، که سواری ولا‌خیکی بکات، ئه‌ویش فهرمووی: سواری به‌چکه حوشتریکت ده‌که‌م! گوتی: ئه‌ی پیغمبرمبه‌ری خوا! جا چی له به‌چکه حوشتربکه‌م؟ ئه‌ویش فهرمووی: ئه‌دی حوشتری گهوره‌ش هه‌ر به‌چکه حوشتربکین؟!

* (عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ قَالَ: أَتَتْ عَجُوزٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ، فَقَالَ: {يَا أُمُّ فُلَانٍ، إِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَدْخُلُهَا عَجُوزٌ قَالَ: فَوَلَّتْ تَبْكِي فَقَالَ: أَخْبِرُوهَا أَهْلَهَا لَا تَدْخُلُهَا وَهِيَ عَجُوزٌ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً﴾ (۳۵) فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا (۳۶) عُرُبًا أَتْرَابًا (۳۷)﴾

الواقعة^(۱) } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (۲۴۰)، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي فِي (مَخْتَصَرِ الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (۲۰۵).

واته: پیره ژنیک هاته لای پیغه مبهري خوا ﷺ، گوتی: ئه ی پیغه مبهري خوا! داوا له خوا بکه بمخاته به هشتی، فهرمووی: ئه ی دایکی فلان! بیگومان پیره ژن ناچیتته به هشتی، ده لی: ئه ویش به گریانده وړی، فهرمووی: پی ی بلین: کاتیک ده چیتته به هشتی پیره ژن نابی، چونکه خوی بهرز فهرموویته: «ئیمه ثافره تانی به هشتمان به شیوه ی تایهت دروست کردون، گیراومان به کچ له گهل هاوسه رانیاندا گونجاو و هاوته مه نن».

کهواته: پیغه مبهري خوا ﷺ جاروبار نوکته و قسه ی خوشیسی هه بووه، به لام وهک خوی فهرموویته و له و چهند نمونه یه شه وه، که هیئاماننه وه دیاره، ته نیا هه قو راستیی فهرمووه.

یازدهیه م: پیکه نینی :-

پیشتر باسما ن کرد، که پیغه مبهري خوا ﷺ هه میشه ده م به پیکه نینو زهرده خنه بووه، جا نیا پیکه نینی پیغه مبهري خوا ﷺ چو ن چو نی بووه؟ با سه رنجی چهند ده قیکي سوننه ت بدهین له و باره وه:

* (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ مَا كَانَ هَذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، إِلَّا تَبَسُّمًا) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۶۴۲)، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ) بِرَقْم: (۲۸۸۱).

(۱) العُروب من النساءِ العُروسِ الْمُتَحَبِّبَةِ الى زوجها والجمع: عُروب، مختار الصحاح، ص(۳۷۲)، وسته: (عُروب) کوی (عُروب) ده نه میش یانی ژنیک که خوی له لای میړدی خوشه ویست بکات.

واته: پیگه‌نینی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بهس زهرده‌خه‌نه بوو.

* (عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهَا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَطُّ مُسْتَجْمِعًا ضَاحِكًا حَتَّى أَرَى مِنْهُ لَهَوَاتِهِ^(۱) إِنَّمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۸۲۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۸۹۹) وَغَيْرُهُمْ.

واته: هرگیز پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه دیوه پر به‌زاری پیگه‌نی به شیوه‌یه که مه‌لاشوری ببینم، به‌لکو بهس زهرده‌خه‌نی ده‌هاتی.

که‌واته: هرچه‌نده پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه رووخ‌وش و دم به پیگه‌نین بووه، به‌لام شیوه‌ی پیگه‌نینه‌که‌ی به‌زوری زهرده‌خه‌نه بووه و به قاقا پیته‌که‌نیوه.

لیره‌شه‌وه ده‌زانی، که نه‌وانه‌ی به بیانوو پاساوی زی‌ده خواپه‌رستی و پاریزکاریه‌وه، هه‌میشه مؤن و گرژن و زهرده‌یان نایه‌ته سه‌ر لیو، وه پییان وایه رووخ‌وشی و زمان شیرینی و پیگه‌نین نیشانه‌ی بی ته‌قواییه، خراپ حالی بوون، چونکه مادام ته‌قوا پابه‌ندی بی به‌شهریعه‌ته‌وه و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ، که به‌رجه‌سته‌که‌ری شهریعه‌ته، هه‌میشه گه‌ش و گول و گفت و لغت شیرین و دم به پیگه‌نین بووه، ده‌لین: به‌شیک له ته‌قوا بریتی له سه‌رو رووخ‌وشی و قسه شیرینی له‌گه‌ل خه‌لک‌داو، مؤن و مرجیی و گرژی و ترش و تالی پیچه‌وانه‌ی ته‌قواو ری‌بازی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وايه، خواجه هه‌رده‌م سه‌لات و سه‌لام و به‌ره‌کاتی لی بی هه‌تا دنیا دنیايه.

دوازده‌یه‌م: گریانی :-

(۱) اللَّهُاء: الْهَنْئَةُ الْمَطْبِقَةُ فِي أَقْصَى سَقْفِ الْقَمِّ، وَالْجَمْعُ: اللَّهَاءُ وَاللَّهَوَاتُ، مُخْتَارُ الصَّحَاحِ، ص: (۵۲۳)، واته: (لهاء) کۆیه‌که‌ی (لها)، و(لهات)ه، نه‌و گۆشته‌یه که به‌په‌ری سه‌قفی زاره‌وه‌یه، که به کوردی (مه‌لاشوری) پنده‌لین.

هه ړکام له گریانو پیکه نین له کاتی هه بوونی هوکارياندا، دوو حاله تی ناسایی مړوځه کائن، وهک خوی عز وجل فہرموویہ تی: ﴿وَأَنذَرْتُهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾ (۴۳) النجم، واتہ: وه (خو) نهو که سہیہ، که (مړوځ) پیده که نینی و ده گریہ نی.

پیغه مبهری خواش ﷺ، که مړوځیک بووه به مانای وشہ، تیرو تہواو، نهو دوو حاله تہشی به سہر دا هاتوون، جا نیمہ له خالی پیشوودا چہند دهقیکی سونہ تمان له سہر پیکه نینی پیغه مبهری خوا ﷺ هیئانہ وهو، لیړہ شدا چہند دهقیکی دیکہ له سہر حاله تی گریانی دینینہ وه:

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي وَكَبَّوْفِهِ أَزِيذُ كَارِيزِ الْمَرْجَلِ، مِنْ الْبُكَاءِ﴾ أَرْجَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۶۳۵۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي (الشَّمَائِلِ) بَرَقْم: (۳۱۶).

واتہ: چوومہ لای پیغه مبهری خوا ﷺ له حالیکدا که نویژی ده کرد، وه هہ ناوی به هو ی گریانہ وه وهک قولپہی کوئی نی مہنجہل دہنگی دہات.

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ﷺ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ {افْرَأْ عَلَيَّ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزِلَ؟ قَالَ: إِلَيَّ أَحَبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي}، فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ، حَتَّى بَلَغْتُ إِلَيَّ قَوْلَهُ: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾﴾ (۴۱) النساء، قَالَ: فَارَأَيْتَ عَيْنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَهْلِكُ؟ أَرْجَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۵۵۸۰)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۶۶۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۶۲۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۵۱۵۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۹۴۲) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۶۷۳).

واتہ: عہدوئلای کوری مہسعوود - خوا لی رازی بی - دلئی: پیغه مبهری خوا ﷺ پی فہرمووم قورنام به سہر دا بخوینہ وه، گوتم: نهی پیغه مبهری خوا من به سہر تدا بخوینہ وه له حالیکدا که بو سہر تو دابہ زیئراوه؟ فہرموی: من حہز

دہکەم لە یەکی دیکە بییستم، منیش سوڤە تی (النساء) م بەسەردا خویندەوہ
 ھەتا گەیشتمە: (وہ تۆمان وەک شاھەد بەسەر ئەوانەوہ ھینا) دەلی: ئیدی
 چاوہ کانی پیغەمبەری خوا ﷺ دیتن فرمیسکیان لئی ھەلدەرژان.

* (عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: شَهِدْنَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ
 عَلَى الْقَبْرِ، فَرَأَيْتُ عَيْنَيْهِ تَدْمَعَانِ، فَقَالَ: هَلْ فِيكُمْ رَجُلٌ لَمْ يُقَارِفِ اللَّيْلَةَ؟
 فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: نَعَمْ أَنَا، قَالَ فَأَنْزِلْ، قَالَ: فَنَزَلَ فِي قَبْرِهَا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ
 برقم: (۱۲۲۹۷)، وَالْبُخَارِيُّ برقم: (۱۲۲۵).

واتە: نامادە ی ناشتنی کچیکی پیغەمبەری خوا ﷺ بوین، پیغەمبەری خواش
 لەسەر گۆرەکە (واتە: لە نیزیکیەوہ) دانیشتبوو، چاوہ کانیم بینین فرمیسکیان
 لێدەھاتن، فەرمووی: پیاویکتان لە نیودایە دوینی شەو ھیچی نەکرد بێ؟ (واتە:
 لە گەڵ ھاوسەری جووت نەبووبێ) ئەبو طەلحە گوتی: من، فەرمووی: دابەزە،
 ئیدی دابەزییە نیو گۆرەکە ی (بە مەبەستی خستنیە گۆرەوہ).

کەواتە: پیغەمبەری خوا ﷺ لە حالەتی جوړاوجوړو بەبۆنە ی جوړاو جوړەوہ
 گریاوہ، لە کاتی نوێژکردندا، لە کاتی قورئان خویندراندا، وە لە کاتی مردنی
 خوشەوێست و نیزیکانیدا... ھتد.

شایانی باسیشە فەرماشتیکی پیغەمبەری خوا ﷺ لئی دەفامریتەوہ، کە
 واباشە مەزھوکی مسوڵمان ھەول بەدات، ئەگەر گریانی لەبەر خوا عزّ وجلّ لە
 پیکەنینی زیاتر نەبێ، یان یەکسان نەبن، بەلای کەمەوہ جاروبار گریانی ھەر
 ھەبێ، ئەمەش فەرموودەکیە:

* (عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خُطْبَةً، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ
 قَالَ: {لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا}، قَالَ: فَغَطَّيْتُ

أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَجُوهُهُمْ، لَهُمْ خَيْرٌ^(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۲۱)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۳۵۹).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و تاریکی بو داین هه‌رگیز و تاری وام نه‌بیستبوو، فه‌رمووی: نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی من ده‌یزانم زانیباتان، که‌م پیده‌که‌نین و زور ده‌گریان، ئیدی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌م و چاوی خو‌یان داپوشی و به‌کول ده‌گریان. هه‌روه‌ها ئه‌م فه‌رمووده‌یه لیشی وهرده‌گیری، که‌ مروشی مسولمان هه‌تا زان‌اتر بی، گریان‌ی له‌به‌ر خوا زی‌اترو پی‌که‌نینی (مه‌به‌ست پی‌که‌نینی به‌ قاقایه) که‌متر ده‌بی.

سی‌زده‌یه‌م: نووستن و له‌ خه‌و هه‌لستانی :-

کۆتا بر‌گه‌مان له‌ باسی هه‌ل‌س‌و‌که‌وتی ئاسایی و رۆژانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، بریتیه‌ له‌ خستنه‌ رووی چۆنیه‌تی و شیوازی خه‌وتن و له‌ خه‌و هه‌لستانی، له‌به‌ر تیشکی چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌تدا:

* (عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ، وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّ الْاَيْمَنِ، {وَقَالَ رَبُّ قَبِي عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ}) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۸۶۵۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۳۹۹) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ) برقم: (۲۷۰۵).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ عاده‌تی وابوو که‌ راده‌کشا (بو خه‌وتن) ده‌ستی راستی ده‌خسته ژێر روومه‌تی راستی و ده‌یفه‌رموو: په‌روه‌ردگارم ! ئه‌و رۆژه‌ که‌ به‌نده‌کان‌ت زیندوو ده‌که‌یه‌وه، له‌ سزات بمپاریزه.

(۱) الْخَيْرُ: بِالْخَاءِ الْمُعْجَمَةِ: هُوَ الْبُكَاءُ مَعَ غَنَّةٍ وَاتِّشَاقِ الصَّوْتِ مِنَ الْأُفِّ، رِیاض الصَّالِحِينَ، ص(۹۲)، واته: (خنین) گریان‌یکی به‌ لوشمه‌ لوشمه‌وه بی، به‌کوردی ده‌لین: پرمه‌ی گریان.

* (عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، قَالَ: {اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَبِاسْمِكَ أَحْيَا، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ}) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۳۱۴).

واته: پیغمبرِ مبرورِ خوا ﷺ عاده‌تی و ابو، که ده‌چو سهر جیگاکه‌ی (بو نوستن) ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی خواجه! به ناوت ده‌مرمو ده‌ژیم، وه نه‌گهر بی‌دار ده‌بووه، ده‌یفه‌رموو: ستایش بو ئه‌و خواجه‌ی، که پاش ئه‌و‌ی مرادبووینی زیندووی کردینه‌وه و ههر بولای ویش ده‌چینه‌وه.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ فَنَفَثَ فِيهِمَا، وَقَرَأَ فِيهِمَا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَ(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وَ(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا رَأْسَهُ، وَوَجْهَهُ، وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَصْنَعُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۰۱۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۱۹۲) وَغَيْرُهُم.

واته: پیغمبرِ مبرورِ خوا ﷺ هه‌موو شه‌ویک، که ده‌چوو سهر جیگایه‌که‌ی ههر دووک له‌په‌ده‌ستی کو‌ده‌کردنه‌وه به فووپی‌دا‌کردنه‌وه ئه‌م سئ سووره‌ته‌ی تی‌دا ده‌خویندن: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وه (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وه (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) پاشان ئه‌وه‌نده‌ی توانیبای له‌ جه‌سته‌ی ههر دووک له‌په‌ده‌ستی خو‌ی پی‌دا ده‌هینا، به‌سه‌رو ده‌موچاوی ده‌ستی پی‌ده‌کرد، وه به‌لای پی‌شه‌وه‌ی جه‌سته‌ی سئ جاران ئه‌وه‌ی ده‌کرد.

* (عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا عَرَّسَ بِلَيْلٍ اضْطَجَعَ عَلَى شَقِّهِ الْأَيْمَنِ، وَإِذَا عَرَّسَ قُبَيْلَ الصُّبْحِ نَصَبَ ذِرَاعَهُ وَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى كَفِّهِ) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۸۳).

واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ئە گەر به شهو له ریگا و سه‌فه‌ردا لایدابایه بو ئیسراحت کردن له‌سه‌ر لای راستی راده‌کشا، به‌لام ئە گەر پیش به‌ره‌به‌یان بووایه، باسکی ده‌چه‌قاندو سه‌ری ده‌خسته سه‌ر له‌پی ده‌ستی (بوئنه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی قوول نه‌بی زوو خه‌به‌ری بیته‌وه).

* (عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: {اللَّهُمَّ اسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَالْجَنَاتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكَلِمَاتِكَ الَّتِي أَرْسَلْتَ، وَكَلِمِكَ الَّتِي أَرْسَلْتَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۳۱۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۰۵۹)، بَلْفَظٍ قَرِيبٍ مِنْهُ، وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا أَنَّهُ قَالَ ﷺ: لِبَرَاءٍ: (اجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَقُولُ).

واته: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ، که ده‌چوو سه‌ر جیگاکی، له‌سه‌ر لای راست راده‌کشا پاشان ده‌یفه‌رموو:

ئه‌ی خوایه! خۆم به‌تۆسپارد، وه‌پرووی خۆم له‌تۆ کرد، وه‌کاری خۆم حه‌واله‌ی تۆ کرد، وه‌پشتم به‌تۆ به‌ست، خۆشم ده‌ویو و لیّت ده‌ترسم، هیچ په‌ناو ده‌ربازگه‌ نین له‌تۆ مه‌گەر بۆلای تۆ، پروام به‌و کتیبه‌ت هیناوه‌ که ناردووته خوار، وه‌ به‌و پیغهمبه‌ره‌ت که په‌وانه‌ت کردوه، وه‌ له‌ ریوایه‌تی‌کدا هاتوه، که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ به‌ به‌رائی کورێ عازیبی فه‌رموووه: ئەم قسانه‌ بکه‌ به‌ دوایین قسه‌ت له‌سه‌ر جیگای خه‌وتن.

که واته: پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ږو خه و تنیش هم پیش نوستن و هم پاش
بیدار بوونه ودهشی، هر به دهم یادی خواو پارانه وده وده و توهو له خه و هه لساوه و
همیشه دلی موباره کی په یوه ست بووه به خواوه (سبحانه و تعالی)، دیاره هر
ئو هه ردهم دل به خواوه په یوه ست بوونه شی بووه، که له هه مرو ټاکارو
رپه و شتی کی به رزو جوانی و له سه رجه م کرده وده و رپه فتارو هه لویسته کانیدا له
لووتکه ی هره به رزدابی.

نیستاش به پیویستی ده زانم له چوار خالاندا به کورتی باسی: ته مهنی
موباره کی و، کچی دواپی کردنی و، میراتلی گیگړانی و، خه ون پیوه بینرانی
بکهین:

له لویه کومه لویه نیمه کال لیکل شوی

Stay in touch on social media

نن مکتب غیر مبالغ لخوا لیکل شوی

علي بابا/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

علي بابا/Alibapir

علي بابا

Google Play

App Store

کهنای

علي بابا/Alibapir

علي بابا/Alibapir

علي بابا

QR Code

علي بابا

QR Code

علي بابا

QR Code

چواردهیهم: تهمه‌نی پر بهره‌کته‌تی :-

* (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، مَكَثَ النَّبِيُّ ﷺ بِمَكَّةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ سَنَةً، يُوحَى إِلَيْهِ، بِالْمَدِينَةِ عَشْرًا، وَتُوفِّيَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۶۸۹).

واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ سیزده سالان له مه‌ککه مایه‌وه، وه‌حی بو ده‌هات، وه له مه‌دینه‌ش ده سالان مایه‌وه، وه له تهمه‌نی شه‌ست و سی سالییدا کوچی دوا‌یی کرد.

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَانِنِ، وَلَا الْقَصِيرِ، وَلَيْسَ بِالْأَيْضِ الْأَمَّهَةِ، وَلَيْسَ بِالْأَدَمِ، وَلَا بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ، وَلَا بِالسَّبْطِ، بَعَثَهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ، وَتُوفَاهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً، وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلَحْيَتِهِ عِشْرُونَ شَعْرَةً بَيْنَ خَافٍ) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۵۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۲۳۵).

واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ بالایی نه زور دریز بوو نه کورت بوو، وه ره‌نگی نه زور سپی بوو، نه نه‌سمه‌ریش بوو، وه قژی سه‌ری نه گرژو لوول بوو نه خا‌ویش بوو، خوا پاش چل سالیی ره‌وانه‌ی کرد، ده سالان له مه‌ککه بوو، ده سالانیش له مه‌دینه بوو، وه خوا پاش شه‌ست سالیی بر‌دیه‌وه، له سه‌رو ریشیدا بیست مووی سپی نه‌بوون.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَاتَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۴۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۲۳۸).

واته: پیغمبره له تهمه‌نی شه‌ست و سی سالییدا مردوه.

شایانی باسیشه فەرمووده‌کە‌ی ئەنەس - خوا لێ‌ی پازی بێ-، کە باسی دە‌ سال مانە‌وە‌ی پیغە‌مبەر دە‌کات ئە‌ مە‌ککە‌ کە‌ ئە‌راستیدا سێ‌زده سال بوو، وا دیارە‌ مە‌به‌ستی پێ‌ دە‌ سالی ئاشکرا بوو ئە‌ تە‌مە‌نی موبارە‌کی پیغە‌مبەراییە‌تی، چونکە‌ سێ‌ سالان بە‌ پە‌نهانیی بانگە‌وازی کردووە‌.

هە‌روه‌ها، کە‌ باسی شە‌ست سالی کردووە‌، یان وایزانیووە‌، کە‌ ئە‌وه‌نده بوو، یان بە‌پێ‌ی باوی خۆ‌یان بە‌ پێ‌ویستی ئە‌زانێووە‌ سێ‌ سالە‌کە‌ باس بکات. کە‌واتە‌:

پیغە‌مبە‌ری خوا ﷺ شە‌ست و سێ‌ (۶۳)ی سالی مانگی ژیاو، بە‌مجۆ‌ره‌:

چل (۴۰) سالی پێ‌ش پیغە‌مبەراییە‌تی و وە‌حی بو‌ هاتنی.

سێ‌زده (۱۳) سالی مە‌ککە‌، سێ‌ (۳)ی پە‌نهان و دە‌ (۱۰)ی ئاشکرا.

دە‌ (۱۰) سالی مە‌دینە‌.

$۶۳ = ۱۰ + ۱۳ + ۴۰$ سال.

پازدە‌یه‌م: کۆ‌چی دوایی کردنی :

* (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخِرُ نَظَرَةٍ نَظَرْتُهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَشَفُ السُّتَارَةِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، فَتَنَظَرْتُ إِلَى وَجْهِهِ كَأَنَّهُ وَرَقَةٌ مُصْحَفٍ، وَالنَّاسُ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَكَادَ النَّاسُ أَنْ يَضْطَرِبُوا، فَأَشَارَ إِلَى النَّاسِ أَنْ اثْبُتُوا، وَأَبُو بَكْرٍ يُؤْمَهُمْ، فَأَلْقَى السَّجْفَ وَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ آخِرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۱۹).

واتە‌: ئە‌نەس - خوا لێ‌ی پازی بێ- دە‌لێ‌: دوایی پوانینم بو‌ پیغە‌مبە‌ری خوا ﷺ رۆژی دووشە‌ممە‌ بوو، کە‌ پەرە‌ لادرا (پەرە‌ی سەر دە‌رگای ژووری عایشە‌، کە‌ پیغە‌مبە‌ری لیبو) تە‌ماشای پرویم کرد، وە‌ک پە‌ری موصحف بوو، خە‌لکیش

له پشت ئه‌بویه‌کره‌وه - خوا لی‌ی رازی بی- بوون (پیش نویژی بو ده‌کردن) خه‌لکه‌که خه‌ریک بوو نویژه‌که‌یان تی‌کبدن، به‌لام (پیغه‌مبه‌ر) ئاماژه‌ی بو خه‌لکه‌که کرد، که مه‌جوو‌لین! ئه‌بویه‌کریش پیش‌نویژی بو ده‌کردن، وه په‌رده‌که دادرایه‌وه‌و پیغه‌مبه‌ریش صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم له کۆتایی ئه‌و رۆژه‌دا کۆچی دوایی کرد.

*(عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم وَهُوَ مُسْتَنْدٌ إِلَيَّ، يَقُولُ: {اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّحْمَةِ الْأَعْلَى} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٥٩٨٩)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤١٧٦) وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٤٤٤)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٤٩٦)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَغَيْرُهُمْ.

واته: عایشه - خوا لی‌ی رازی بی-، گوتویه‌تی: له‌کاتی‌کدا، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم له نه‌خۆشی مه‌رگیدا، پالی به‌منه‌وه دابوو گویم لی‌بوو ده‌یفه‌موو: ئه‌ی خواجه! لیم ببوروه به‌زه‌ییت پیمدابی‌و به‌هاوه‌لانی بالاوه په‌یوه‌ستم بکه، (واته: فریشته‌کان و رووحی پیغه‌مبه‌ران)

*(عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم وَهُوَ بِالْمَوْتِ وَعِنْدَهُ قَدَحٌ فِيهِ مَاءٌ، وَهُوَ يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْقَدَحِ، ثُمَّ يَمْسَحُ وَجْهَهُ بِالنَّاءِ، ثُمَّ يَقُولُ: {اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى غَمَرَاتِ الْمَوْتِ، وَسَكْرَاتِ الْمَوْتِ} أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٣٤٩٦)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم له کاتی مردندا بینی، وه قاپه ئاوێکی له‌لا بوو، ده‌ستی ده‌خسته نی‌و قاپه‌که‌و، ده‌موچاوی خۆی به‌ئاوه‌که ده‌س‌ری، ئینجا ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی خواجه! له‌سه‌ر ئازاره‌کانی مه‌رگو بی‌هۆشییه‌کانی مردن هاوکاریم بکه.

که‌واته: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌و‌آله‌وس‌لم وه‌ک چۆن ژباتی‌کی ئاسایی به‌شه‌رانه‌ی گوزه‌راندوه‌و ژیاوه، له‌رووه ماددییه‌که‌یه‌وه، به‌لام له‌به‌ر رۆشنایی وه‌حی و ئاراسته‌کردنی خوا

په وروډگاردا، بهه مان شپوهش به مردنيكي ناسايي كوچي دوايي كړدوه، وهك
سهرجه مړوځه كان، وهك خوي بهر زومو زو بې هاوتاش پي فو موو بوو: ﴿إِنَّكَ
مَيِّتٌ وَلَهُمْ مَمَاتٌ ۚ﴾ (۲۰) الزمر، واته: بيگومان تو ش دهمري و شوانيش دهمرن.

ليړه شدا به پيوستي ده زانم له بهر تيشكي شو سي دهقه دا، كه له باره ي كوچي
دوايي پيغه مبهري خوا ﷺ هينامانده وه، ثمازه به سي مه سلان بكه م:

يه كه م: وهك له دهقي يه كه مدا ده بينري پيغه مبهري خوا ﷺ پيش كوچي دوايي
چاوي موباره كي به ديمهني نوښتي به كو مولي هاوه لاني روښن بوته وه، كه
هاوه لي هه ر نيزيك و دلسوزو خوشه ويستي (أبو بكر الصديق) ثيماميان بووه و به
دلنياييه وه به جي ي هيشتون.

دووه م: دوا فو مووده و پارانده وي له دنيا دا نه وه بووه، كه خوا يي به خشكي و له گه لي
به به زه يي بې و به هاوه لاني بالاوه په يوه ستي بكات، كه نه وه بهر زو ترين مه به ستي
ژياني دنياي بووه، نه ميش له دهقي دووه مدا دياره.

سي يه م: له كاتي مردنيدا هه ستي به ئيش و نازار كړدوه و، داواي له خوا كړدوه، كه
يارمه تي بدات و هاوكاري بې بو تي په راندني نازار و نار هه تيه كاني مهرگ،
نه ميش له دهقي سي يه مدا دياره.

هه لبه ته چو نيه تي مردني پيغه مبهري خواش ﷺ وهك ژيانه كهي بو ئيمه
جيگاي گه ليك دهرسو په ندي جوړ او جوړه.

شازده يه م: ميراتي :-

* (عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ - أَخِي جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَا
تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ مَوْتِهِ إِلَّا سِلَاحَهُ وَبَغْلَتَهُ وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً)
أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: (۲۷۳۹).

واته: پيغه مېهری خوا ﷺ له کاتي مردني دا هيچي به ميرات به جي نه هېشت، جگه له چه که که ی و ئیستره که ی و زه وییه ک، که کرد بوویه خیر.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: {لَا لَوْرَثَ مَا تَرَكْنَاهُ صَلَاقَةً} صحيح البخاري: (۲۶۶۳).

واته: پيغه مېهری خوا ﷺ فه رموویه تی، ئیمه (پيغه مېهران) میراتمان لینا گیرئ هه رچی به جي به یلین، خیره (بو خه لکی).

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَنْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفْسِي نَسَانِي وَمَوْنَةً عَامِلِي، فَهُوَ صَدَقَةٌ) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: (۲۷۷۶).

واته: میراتگره کانم یه ک دینار دابهش ناکهن، ئه وهی به جیم هېشتوه پاش جیا کردنه وهی بژیوی هاوسه رانم و کریی کریکاره کم، ئه وه ده کریته خیر.

* (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، دِينَارًا، وَلَا دِرْهَمًا، وَلَا شَاةً، وَلَا بَعِيرًا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۲۲۲)، وَمُسْلِمٌ: (۱۶۳۴) بَلْفَظٍ قَرِيبٍ مِنْهُ.

واته: پيغه مېهری خوا ﷺ نه دیناریک نه دره میکو، نه مه پریک نه حوشریکی به میرات به جي نه هېشت. که واته:

پيغه مېهری خوا ﷺ هیچ شتیکی به میرات به جي نه هېشتوه، جگه له پیداوستییه کانی رۆژانه ی خو ی و ئه وانیشی کردۆته خیر بو خه لکی!

به ئی ئاوا ده بی بو خوا ژیان و ته نیا به هیوای ژیا نی رۆژی دوا یی بوون!

هه قدهیه م: خه ون پێوه بینرانی :-

بێجگه له پابه ندی ی به سوننه ت و رێبازی پێغه مبه ری خواوه ﷺ، ئیمه هێچ رێیه کی دیکه مان نه بو ئیزیکی له پێغه مبه ره وه، به لام وێرای پابه ندی ی به سوننه ته وه، بو هه ندیک کهس ده گونجی له ریی خه ون پێوه بینیش ه وه، به هره له ئاراسته کردن و رێنمای ی پێغه مبه ری خوا ﷺ وه ر بگرن، به لام بێگومان مه رج ی ئه و جوړه خه وانه ش^(١) ئه وه یه، که له شیرازه ی قورئان و سوننه ت نه چنه ده ری، پاشان زیاتر وهک: دلخۆش کردن و وریا کردنه وه و بهرچا و پرونی... سوودی ان لێوه ر بگیری، چونکه ئیسلام ته و اوو کامله و ته نیا له قورئان و سوننه تیشدا کورت هه لات وه، خه ون به به لگه ی شه رعیی دانان ری و هه لال و هه رام، ئه مرو نه هی، ته نیا له شه ریه ت و ده رده گیرین.

ئینجا پێغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی خه ون پێوه بینرانی ه وه، چه ند شتیکی گرنگی فه رموه، که بو ئه و که سانه ی خوا ی به به زه یی و به خشه ر له و باره وه به هره مه ندی کردو ون و به هره مه ندیان ده کات، موژده و دلخۆشیی زوریان تیدا یه، ئه مه ش چه ند نموونه یه کی ئه و جوړه فه رموودانه و له پێشه وه شیان دوو فه رمووده له باره ی خه ونه وه به گشتی دینینه وه:

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: {لَمْ يَنْقُ مِنَ الثُّبُورَةِ إِلَّا الْمُبَشَّرَاتُ، قَالُوا: وَمَا الْمُبَشَّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٦٥٨٩).

(١) له کتیبی: (رێنگای صالح بوون و به ره و خوا چوون) دا به درێژی ی باسی خه و نمان کرد وه، هه ره ها له بهرگی دووه می کتیبی (ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی) دا دیسان تووژینه وه یه کمان له باره ی خه ون و خو ره (الرؤیا والإلهام) وه کرد وه.

واته: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو دهیفرموو: جگه له دلخوشکهره کان هیچ شتیك له پیغه مبهرایه تی نه ماوه ته وه، گوتیان، دلخوشکهره کان چین؟ فهرمووی: خهونی باشه.

• (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُنْ تُكْذِبُ زَوْجَا الْمُؤْمِنِ، وَزَوْجَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِخَةِ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوقِ}) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۰۱۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳).

واته: نه گهر کاتی پژوی دواپی نزیك بووه، به ده گمه ن خهونی برودار ناراست دهرناچی، وه خهونی برودار به شیکه له چل و شەش به شی پیغه مبهرایه تی.

• (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرًا فِي الْهَقْطَةِ، أَوْ كَالْمَا رَأَى فِي الْهَقْطَةِ، لَا يَمْكُلُ الشَّيْطَانُ بِي}) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۹۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۶).

واته: هەر که سیك منی له خهونیدا بینی، نه وه به بیدارییش ده مبینی، یان: وه که به بیداریی بینیمی، شهیتان ناچیته سهر شیوه م.

• (عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {مَنْ رَأَى (بَعِي فِي النَّوْمِ) فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ}) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۶۵۹)، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: هه رکه سیك منی بینی (واته له خهودا) نه وه هه قی بینیه.

• (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَصَوِّرُ - أَوْ قَالَ: لَا يَعْشِبُهُ بِي -}) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۶۵۹)، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

واته: هەر که سیك له خه‌ودا بینیمی ئه‌وه (به‌راستی) بینیومی، چونکه شه‌یتان خۆی به من وینا ناکات، یان فەرمووی: خۆی به من ناچویتی.

* (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: {مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ بِي} أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۲۷۶) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (مَخْتَصَرِ الشَّمَائِلِ) بِرَقْم: (۳۴۳).

واته: هەر که سیك له خه‌ودا بینیمی ئه‌وه (به‌راستی) بینیومی، چونکه شه‌یتان ناچیتته سەر شیوه‌م.
که‌واته:

خه‌ون (رؤیا) بینین به پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم نيعمه‌تیکی گه‌وره‌یه‌و جیاوازییه‌کی بنه‌ره‌تیشی له‌گه‌ل سهرجه‌م خه‌ونه‌کانی دیکه‌دا هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه به پێی ئه‌و جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، که بابای خه‌ون بین (صاحب الرؤیا) دلنیايه، که ئه‌و که‌سه‌ی له خه‌وندا بینویه‌تی و به خزمه‌تی گه‌یشته‌وه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خاته‌م موحه‌مه‌د صلی اللہ علیہ وسلم، ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوايه‌و هه‌یج وه‌هم و گومان به‌هه‌له‌داچوونیک له ئارادا نیه.

له کۆتايی ئەم لیکۆلینه وهشدا له باره ی که سایه تیی پیغه مبهری خاته مه وه ﷺ ده لئین : -

بیگومان حکمه ت و ئامانجی گه وره و گرنگی ناشنا بوون به که سایه تیی و ره وشت و ئاکار و خه سلته به رزو ناوازه کانی پیغه مبهری کۆتایی موحه مه د ﷺ، ئه وه یه، که بیکه ی نه مامۆستا و چاوساغ و سه رمه شقمان و، ره وشت و ره فتار و ئاکاره کانی بکه ی نه ئاوینه، که خۆمان و هه لئس و کهوت و ئاکاره کانمانی تیدا بینین و، بیانکه ی نه ته رازوو و پیوه ریگ، که خۆمان و کار و کرده وه و هه لئو یسته کانمانی پی هه لسه نگین و بیوین.

وهك (الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گوتویه تی: (سَأَلْتُ خَالِي هِنْدُ بْنَ أَبِي هَالَةَ، وَكَانَ وَصَافًا، عَنْ حَلِيَةِ النَّبِيِّ ﷺ وَأَنَا أَشْتَهِي أَنْ يَصِفَ لِي مِنْهَا شَيْئًا أَتَعَلَّقُ بِهِ...).

واته: پرسیارم له خالم هیندی کۆپی ئه بی هاله، که زۆر وه سفکر بوو، کرد، له باره ی ئاکار و ره وشتی پیغه مبهری خوا وه ﷺ، که من ئاره زووم بوو شتیکم له باره یه وه (واته: له باره ی ره وشت و ره فتاری پیغه مبه ره وه) بۆ باس بکات، تاکو پییه وه پابه ندبم.

به لئ، ئامانج و حکمه تی ناشنایی به که سایه تیی پیغه مبهری خوا و شاره زابوونی ئاکار و ره وشت و خه سلته و هه لئس و کهوت و هه لئو یسته کانی بریتیه له پیوه پیوه سه تبوونی:

(أَتَعَلَّقُ بِهِ) !

خوا به لوظف و به زه یی بی سنووری خۆی یارمه تیمان بدات، که پیغه مبه ره ره وشت مه زن و کۆتاییه که ی، بکه ی نه سه ر مه شقی ژیان ی تاکیی و خیزانی و

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

۱۳ ی حوزیرهانی ۲۰۱۲ز

ههولير

هه ئۆره کۆمهڵهیهیهکان له مکتبانیان
Stay in touch on social media
 دین مەحمەد سەید مێوانی ئاواڵی (د. ئاواڵی)

عەلی بابێر/ AliBapir

پۆڵکیانی دێنی مەکتبهیی ماموستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

عەلی بابێر/ AliBapir

پۆڵکیانی دێنی مەکتبهیی ماموستا عەلی بابێر

AliBapir

www.alibapir.net

English = عربي = کوردی

پۆڵکیانی دێنی مەکتبهیی ماموستا عەلی بابێر

بەرھەمەگانی دانەر

- ۱- پوختەيەك دەربارەى ئىسلام. چاپى ۲/ ۲۰۰۶.
- ۲- دەبەرئەك راجوونى ئىسلام و رېچكان. چاپى ۳/ ۲۰۰۶.
- ۳- يادى خوا، گرنگى يادى خوا لە ژيانى مروڤ دا. چاپى ۱/ ۱۹۸۷.
- ۴- كۆمەللى خوا. چاپى ۱/ ۱۹۸۸.
- ۵- پېشمەرگەى ئىسلام، يان مسوئلمانى موحاھىد كىيەو چۆنە؟ چاپى ۳/ ۲۰۰۱.
- ۶- دەر دو دەرمانى بزوتتەوئەى ئىسلامى. چاپى ۱/ ۱۹۸۹.
- ۷- رېبازى پېغمبەر ﷺ كامەيە؟ چاپى ۱/ ۱۹۸۹.
- تېببىنى: دواتر خرايە نۆو كتيبى (مسوئلمانى كامل: بەشى يەكەم: بىروبروئەى مسوئلمان) وە دواتر ئەمىش خرايە نۆو كتيبى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي) يەو.
- ۸- رېگای صالح بوون و بەرمو خوا چوون. چاپى ۵/ ۲۰۱۲.
- تېببىنى: وەرگېر دراوہ بۆ عەرەبى و لەژىر چاپە.
- ۹- كوردستان بۆ وېران بوو چۆن ئاوەدان دەبیتەوہ؟ چاپى ۱/ ۱۹۸۹.
- ۱۰- حوكمى گەرەنەوہ ژىر نىرى طاغووت. چاپى ۲/ ۲۰۰۵.
- ۱۱- سۆزى نەتەوايەتى و بىرى ناسيۇنالىزم لە تەرازووى ئىسلامدا. چاپى ۳/ ۲۰۰۵.
- ۱۲- مسوئلمانى كامل/ بەشى يەكەم: بىروبروئەى مسوئلمان. چاپى ۱/ ۱۹۹۷.
- تېببىنى: ((دواتر خرايە نۆو كتيبى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي) يەو)).
- ۱۳- چارەسەرى كېشەى كورد لە نۆوان ئيمان و پەرلەمان دا. چاپى ۱/ ۱۹۹۲.
- ۱۴- بزوتتەوئەى ئىسلامىي لە دوورپانى مان و نەمان دا. چاپى ۱/ ۱۹۹۳.
- ۱۵- بزوتتەوئەى ئىسلامىي و ئايتەدەيەكى گەش و روون. چاپى ۱/ ۱۹۹۵.
- ۱۶- پرۆژەى بەرنامەى فيكرى كارى ئىسلامىي. چاپى ۱/ ۱۹۹۶.
- ۱۷- چەند رېروونىيەك بۆ ئىسلامىيەگانی كوردستان. چاپى ۱/ ۱۹۹۶.

- ۱۸- ئىسلام و كىشە ھەنووكەيەكان. چاپى ۱ / ۱۹۹۵
- ۱۹- با وريا بين! دارووخانى رموشت كۆمەلگاكەمان بەرمو ھەلدىر دەبات. چاپى ۲ / ۲۰۰۶
- ۲۰- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى يەكەم / خواپەرستى بەگشتى، پاك وخوايىنى .
- ۲۱- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى دووھم / نوئىر بەرپاكردن .
- ۲۲- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى سىيەم / مائ بەخشىن و زەكات.
- ۲۳- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى چوارەم / رۆزوو گرتن، ھەج و عومرە، زىكرى خوا.
- ۲۴- گەرانبەو ھە بۆ لای خوا ﷺ . چاپى ۵ / ۲۰۱۰
- ۲۵- زانايانى ئىسلام كىن و چۆن؟! چاپى ۳ / ۲۰۱۱
- تېيىنى : بۆ زمانى ەەرەبىش وەرگىپراوھ.
- ۲۶- بىچىنە گرنگەكانى ھەئس وگەوتى شەرعىيانەو ژىرانە لەگەل وردە بابەتە خىلافىيەكاندا، چاپى ۱ / ۱۹۹۹ .
- تېيىنى: ئەم نامىلكەيە باسكى بەرگى يەكەمى كىتېي: (خواپەرستى ئىسلامىي)يە، بۆ زمانى ەەرەبىش وەرگىپراوھ چاپىش كراوھ.
- ۲۷- مزگەوتەكانى كوردستان لەنيوان ئاوەدانكردنەو ويران كردن دا. چاپى ۱ / ۲۰۰۰
- ۲۸- تافىكردنەوھى خوا بۆ بەندەكانى چىيەو چۆنە؟ چاپى ۱ / ۲۰۰۰
- ۲۹- بىنەما شەرعىيەكان و ھىلە گشتىەكانى كۆمەلئىكى ئىسلامىي رەسەن .
- تېيىنى: (ئەم نامىلكەيە وەرگىپراوھتە سەر زمانى ەەرەبى).
- ۳۰- كۆمەلئى ئىسلامىي: ئامانچ و ھەلوىستەكانى. چاپى ۱ / ۲۰۰۱
- ۳۱- پاسااو بەلگە شەرعىيەكانى بىناتنانى كۆمەلئى ئىسلامىي، ئالقەكانى: ۲ و ۳ و ۴ . چاپى ۱ / ۲۰۰۱
- ۳۲- ئافرەتى مسوئەمانى كورد مافە شەرعىيەكانى و ئەرکە گرنگەكانى. چاپى ۱ / ۲۰۰۰
- ۳۳- ئافرەت و خىزان لە ساپەى شەرىعەت دا . چاپى ۲ / ۲۰۰۵

۳۴- چهند مهسه له يه کي باوي سهردهم . چاپي ۵ / ۲۰۰۵

تيبيني: ودرگيرپراوته سهر زماني عهرمبي.

۳۵- چهند رپروونييهك بؤ خوشك و برايائمان له هه ندران. چاپي ۱ / ۲۰۰۲

۳۶- سنووره قه دهغه كان مه شكين! (چاوپيکه و تني دکتور حسين محمد عزيز). چاپي ۲

/ ۲۰۰۳

۳۷- چؤن هه لس و كهوت له گهل خه لکي دا بکهين؟! چاپي ۱ / ۲۰۰۲

تيبيني: ودرگيرپراوته سهر زماني عهرمبي.

۳۸- شهيد کييهو چ پله و پايه يه کي هه يه؟! چاپي ۱ / ۲۰۰۲

۳۹- جيهاد له رئي خواداو چهند سهرنج و ناگاداريهك. چاپي ۱ / ۲۰۰۲

۴۰- بؤنه وهی له سهر جيهاد کړن دتمان قهر زدار نه بيته وه! چاپي ۱ / ۲۰۰۲

۴۱- جيهاد له رئي خوادا چي يهو بؤچی دمکري و چؤن دمکري؟! چاپي ۱ / ۲۰۰۲

۴۲- نه شکنه نجهو زيندان (چاوپيکه و تني هاوژين عومهر) چاپي ۳ / ۲۰۰۹ .

تيبيني: ودرگيرپراوته سهر زماني عهرمبي، ههرومها دوو ته رجهمه ي فارسيشي

کراوه و چاپ و بلا و کراوه ته وه، ههرومها بؤ زماني ئينگليزيش ودرگيرپراوه و

چاوه رپي چاپه.

۴۳- کارو پرؤژه ي اسلاميمان (وتاري کؤنگره ي يه که مي کؤمه لي ئيسلامي)

چاپي ۲ / ۲۰۰۶ .

۴۴- ئيسلام و مسولمانه تي وکاري ئيسلامي له بهر رؤشنايي قورئان و سونه تدا. چاپي

/ ۱ ۲۰۰۶ .

۴۵- ئيمان و عه قیده ئيسلامي. بهرگي/ ۱، ئيمان و عه قیده ئيسلامي چي يه و چؤنه؟!

۱ تا ۱۲ . چاپي ۱ / ۲۰۰۶

۴۶- ئيمان و عه قیده ئيسلامي. بهرگي/ ۲، خوا به يه گگرتن (التوحيد) له

به ديهيته رايه تي و پهرومردگاريتي دا. ۱۳ تا ۲۶ . چاپي ۱ / ۲۰۰۶

- ۴۷- ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی. بهرگی / ۳، خوا بهیه کگرتن له ناوو سیفته و له پهرستراویتی دا، ۲۷ تا ۳۶. چاپی ۱ / ۲۰۰۷
- ۴۸- ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی. بهرگی / ۴، ئیمان به فریشته کانی خوا (عرو جل)، کتیبه کانی خوا (عرو جل)، پیغه مبه رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام). ۲۷ تا ۴۰. چاپی ۱ / ۲۰۰۷
- ۴۹- ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی. بهرگی / ۵، ئیمان به روژی دوايي قهزاو قهدهر ۴۱ تا ۴۵. چاپی ۱ / ۲۰۰۸
- ۵۰- ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی. بهرگی / ۶، تایبتمه ندیی و دیدو بؤچوونه کانی په پرموانی رپیازی راست. ۴۶ تا ۵۰. چاپی ۱ / ۲۰۰۸
- ۵۱- تهوژمی ئیسلامی و عه لمانیی و خاله هاوبه شو جیاوازه کانیان. چاپی ۱ / ۲۰۰۷، چاپی ۲ / ۲۰۱۱.
- تیبینی: ژوربه ی به (۲۴) ئالقه له ههفته نامه ی (هاوولاتی) و ئه وه ی دیکه ش به (۹) ئالقه له ههفته نامه ی (ئاوینه) دا بلاوکراوته وه.
- ۵۲- گه نجه کانمان له نیوان ره سه نایه تی و لاسایی کردنه وه دا.
- ۵۳- به دوورخسته نه وه ی ئافرمه له ئیسلام چ زیانک ده که یین؟
- ۵۴- سیاسه تی ئیسلامی و چه ند روونکردنه ومیه ک.
- ۵۵- چۆنیه تی بوونه پیشه نگو و بنیاتنانی بنکه ی جه ماوهری.
- ۵۶- چه ند بنه مایه کی گرنگی و تاربیژی.
- ۵۷- قوتابیانی زانیاری شهرعیی چه ند سهرنج و رپتمایی یه ک.
- ۵۸- خوو رپوشتی بهرزو په سند سه نگی مه حه کی مسولمانه تی یه.
- ۵۹- بانگه واز بؤ لای خوا.
- ۶۰- قوتابیان له م هه ل و مه رجه دا پیویسته چۆن بن و چی بکه ن؟!
- ۶۱- ضیف و قضیه (مقابله مع فتاة العربیة). که دوايي له شیوه ی نامیلکه دا چاپ کراوه
- ۶۲- حوار خاص (مقابله مع فتاة العالم). که دوايي له شیوه ی نامیلکه دا چاپ کراوه.

- ۶۳- خواناسی، ئایین، ئیمان. چاپی ۲ / ۲۰۰۹.
- ۶۴- واقعی هەرمی کوردستان ... دیدیکی ئیسلامیانە. چاپی ۱ / ۲۰۰۸.
- ۶۵- چەند بابەتییکی هونەریی لەبەرپۆشنای قورئان و سوننەت دا. چاپی ۱ / ۲۰۰۸.
- ۶۶- چۆن باشتر لە کتییی بەرپۆزی خوا بەهرەمەند دەبین؟ چاپی ۱ / ۲۰۰۸، چاپی ۳ / ۲۰۱۰.
- ۶۷- سروشت و پایەکانی خیزان و مەسەلەى چەندژنیی لە تەرازووی شەرع و عەقل دا. تییینی: ئەم نامیلکەیه بە (۴) ئالقە لە پۆژنامەى (پۆژنامە) دا بڵاوکراوتەو.
- ۶۸- پوختەى ژياننامەى پېغمبەرى خوا ﷺ، چاپی ۱ / ۲۰۱۰، چاپی ۲ / ۲۰۱۱.
- ۶۹- چەند بابەتییکی سیاسى هاوچەرخ لەبەرپۆشنای عەقل و وەحی دا.
- ۷۰- کارى ئیسلامی و پەواندەوەى چەند تەمومژیک.
- ۷۱- حوکمی لە ئیسلام هەلگەڕانەو و هەتسەنگاندنیک.
- ۷۲- مەلای گەورە کۆیم و تەفسیرەکەى و چەند سەرنجیک.
- ۷۳- ئەرکی سەرشانمان بەرانبەر بە قورئان.
- ۷۴- هەتسەنگاندنیک لەبارەى: هەبوون و نەبوونی نەسخ لە قورئان دا.
- ۷۵- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الأول.
- ۷۶- تافیکردنەوەى خوا بۆ بەندەکانی چییەو چۆنە؟
- ۷۷- بەرگی یەکەمى (تەفسیری قورئانی بەرزو بەپیز)، کە سوورمى (الفاتحة و البقرة) ى گرتۆتە خۆى.
- ۷۸- بنەما شەرعییەکان و هیڵە گشتییەکانی کۆمەڵی ئیسلامی. چاپی ۳.
- ۷۸- پوونکردنەوەى بنەما شەرعییەکان و هیڵە گشتییەکانی کۆمەڵی ئیسلامی.
- ۸۰- پەوندی کورد لە هەندەران و ئەرکی سەرشانى.

نډو بهرهمانه لږژير چاپن

- ۱- خاتوو عائشه دايكي پرواداران.
- ۲- تهفسي قورناني بهرزو بهپيز / بهرگي دووهم، سورهمي (آل عمران).

نډو بهرهمانه چاپوړي چاپن

- ۱- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد (۱ - ۹).
- ۲- خووو رهوشتي ئيسلامي.
- ۳- ئافرمته و خيزان له سايه شريعه تدا. بهرگي دووهم.
- ۴- گرنگي و پيويسي پابه ندي به قورنانه و سوننه ته وه.
- ۵- ئيسلام و دهولتداري و حوكم پراني.
- ۶- تهفسي قورناني بهرزو بهپيز / بهرگي سي يه م، سورهمي (النساء).

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

Stay in touch on social media

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

archive.org/details/@alibapir

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

د نډو بهرهمانه لږژير چاپن

نيو وړوک

- ۹..... نهم کتیبه
- ۱۴..... پیښه کی چاپی سییه م
- ۱۵..... پیښه کی چاپی دووهم
- ۱۷..... پیښه کی
- ۲۰..... ده ستپیک
- ۲۴..... مانای وشه ی (السیره):
- ۲۵..... بوجی ورده کاریه کانی ژيانی پیغمبر ﷺ باسکرون؟
- ۲۹..... گرنگی شاره زابوون له
- ۲۹..... ژياننامه ی پیغمبره ی خوا ﷺ
- ۲۹..... یه که م: له پرووی ټیمانییه وه:
- ۳۳..... دووهم: له پرووی ټیگه یشتنی قورنانه وه:
- ۳۶..... سییه م: له پرووی خوا پهرستی و دیندارییه وه:
- ۴۰..... چواره م: له پرووی کارو چالاکی ټیسلامیه وه:
- ۴۴..... ناوو نه سه ب و کات و شوینی
- ۴۴..... له دایکبوونی پیغمبر ﷺ
- ۴۴..... (۱) ناوی مباره کی پیغمبر ﷺ:
- ۴۶..... (۲) نه سه بی پیغمبر ﷺ:
- ۴۸..... (۳) کات و شوینی له دایکبوونی پیغمبر ﷺ:
- ۵۴..... کورته یه ک له ژيانی پیغمبر ﷺ
- ۵۴..... له کاتی له دایک بوونییه وه هه تاکو

سەئى سال پېش وەحى بۆى ھاتنى ۵۴

يەكەم: ۵۴

دووەم: ۵۵

سەئىيەم: ۵۶

چوارەم: ۵۷

پەنجەم: ۵۸

شەشەم: ۵۹

حەوتەم: ۵۹

ھەشتەم: ۶۱

نۆيەم: ۶۲

دەيەم: ۶۳

ياز دەيەم: ۶۴

زەمىنە سازىيەگانى پېش دابەزىنى ۶۶

وەحى بۆ پېغەمبەرى خوا (مەھمەد) ﷺ ۶۶

يەكەم: سەرگەردانىيى و گومرايىدەكى گەشتى و ھەمەلايەنە لە نىو مەزۇقايەتيدا: ۶۶

دووەم: چاوەروانىيى خەلەكى بەگەشتى كە پېغەمبەرى كۆتايى بى: ۷۱

سەئىيەم: ئامادەكەردنى پېغەمبەر ﷺ بۆ ھەرگەرتنى وەحى: ۷۸

سەرھەتاي ھاتنى وەحى بۆ (مەھمەد) و ۸۳

ھەلبۇزىرەنى بە كۆتا پېغەمبەرى خوا ﷺ ۸۳

ماناي وەحى: ۸۹

دابەزىنى (وحي) لە چ پۇژو مانگىك دا بوو ؟ ۹۳

دابەزىنى وەحى و چۆنەتتى و ھىكمەت و ماوەكەي: ۹۶

أ- چۆنەتتى پەچەرانى وەحى: ۹۶

ب- ھىكمەتتى پەچەرانى وەحى: ۹۷

ج- ماوەى پەچەرانى وەحى: ۹۸

ھىكمەتتى ھەلبۇزىرەنى پېغەمبەرى كۆتايى ۱۰۲

- محمد ﷺ له نیو گهلی عارهدا ۱۰۲
- یه کهم: که سایه تی ناوړه و ه لکه و تووی پیغمبر ﷺ ۱۰۵
- دووه: هوکاري شارستانی : ۱۰۷
- سییه: هوکاري سیاسی : ۱۰۸
- چوارم: هوکاري جوگرافي : ۱۰۸
- پینجه: هوکاري رووحي : ۱۰۸
- شه شه: هوکاري کومه لایه تی : ۱۰۹
- حه و ته: هوکارو حکمه تی زمانه وانی : ۱۱۰
- بانگه وازی پیغمبر خوا ﷺ ۱۱۲
- به شیوهی تاکیی و پنهانی ۱۱۲
- یه کهمین که سانیک که ئیمانان ۱۲۴
- به پیغمبر ایه تی (محمد) ﷺ هیئا ۱۲۴
- یه کهم: خدیجة بنت خویلد: ۱۲۴
- دووه: علي بن أبي طالب : ۱۲۵
- سییه: زيد بن حارثة : ۱۲۶
- چوارم: کهه کانی پیغمبر ﷺ : ۱۲۷
- پینجه: (أبو بكر الصديق) له دهره وای مالی پیغمبر ﷺ : ۱۲۷
- چهند روونکردنه و دیه که له باره ی قونای یه کهمی بانگه وازه و: قونای
- بانگه وازی تاکیی و پنهانی ۱۳۲
- یه کهم: ماوه کهی: ۱۳۲
- دووه: ناو ژماره ی نه وانه ی که له ماوه و دا ئیمان هیئاو: ۱۳۳
- سییه: جزو چایه تی نه وانه ی له قونای دا ئیمان هیئاو: ۱۳۵
- چوارم: ه لیزاردنی خه لکی دانسته: ۱۳۷
- پینجه: پنهانکاری: ۱۳۸

جیهانی بوونی ئیسلامو بانگه وازی پیغمبر ﷺ ۱۴۳

په روه رده و پنگه یان دنی کومه لیکي هه لېژارده ۱۴۴

یه که م: تېروانین و بوونناسییه کی راست و دروست : ۱۴۴

دووم: ئیمانی پته وو دامه زراو : ۱۵۰

سییه م: بهندایه تی بو خوا به ساغی و پاکیی : ۱۵۲

چواره م: ره وشتی بهرزو جوان : ۱۵۵

پیښه م: گیانی گوړانکاری و شوړش و بهر هنگار بونه وه : ۱۵۶

سهره تای ده ستېکردنی بانگه وازی ناشکراو گشتی : ۱۵۶

هه لویستی فیکری بی پروایان له بهر انبهر بانگه وازو په یامی پیغمبر ﷺ ۱۶۵

یه که م: خوا به یه کگرتن (التوحید): ۱۶۶

دووم: پیغمبر ایه تی (النبوة): ۱۶۷

سییه م: پوژی دوايي (اليوم الآخر): ۱۶۷

یه ک: هه لویستی خرابی کافران له بواری خوا به یه کگرتندا : ۱۶۸

دووم: دژایه تیکردنی کافران له بواری برابوون به پوژی دوايیدا : ۱۸۱

سی: دژایه تیکردنی کافران له بهر انبهر پیغمبر ایه تی و وحیدا : ۱۸۷

چهند شیوازیکی دیکه ی بی پروایان له دژایه تیکردنی ۲۰۲

په یامو بانگه وازی پیغمبر ﷺ خوا و په پیره وانی دا ۲۰۲

یه که م: شیوازی دیلو ماسیی و گفتوگو به شیوه کی ناراسته وخو: ۲۰۲

دووم: شیوازی دیلو ماسیی و گفتوگو راسته وخو له گه ل پیغمبر ﷺ ۲۱۲

سییه م: شیوازی پروپاگنده و هیرشی راگه یان دنی ۲۲۲

چواره م: نازاردانی دهر وونی و جهسته یی پیغمبر ﷺ له لایه ی بی پروا کانه وه : ۲۳۴

نازارو نه شکه نجه درانی هاوه لانی پیغمبر ﷺ ۲۴۵

۱- أبو بکر الصديق: ۲۴۵

۲- بيلالی حبه شی: ۲۴۸

۳- بنه ماله ی یاسر : ۲۵۱

۴- سه عدی کوړی نه یی وه ققاص: ۲۵۳

۵- موصعه بی کوړی عومه یر: ۲۵۵

۶- خه بېابی کورې شه پوت:..... ۲۵۶

۷- عه بدوللای کورې مه سعود:..... ۲۵۶

تاقیکردنه وې خوا بو بهنده کانی و چند راستیه ک ۲۵۷.....

یه ک: تاقیکردنه وه (ابتلاء) یه کیکه له سوننه و یاساکانی خوا بو بهنده کانی:..... ۲۵۸

دوو: تاقیکردنه وې خوا جوړاو جوړه:..... ۲۵۹

سې: بهیې تاقیکړانه وه د هرچون لې، ده سلات په یدا نابې:..... ۲۶۰

چوار: تاقیکردنه وې خوی -عزوجل- بو نه هلی یمان به نه نذازه ی یمان و دینیانه:..... ۲۶۱

حیکمه ت و سوو ده کانی تاقیکردنه وه. ۲۶۱.....

۱- له خو حالی بوون له سهر ناستی تاک و کومه ل:..... ۲۶۲

۲- له بیژینگ درانی یمانداران:..... ۲۶۲

۳- دین زیاتر له لا خوشه ویست بوون:..... ۲۶۴

۴- تیځه پشتنی زیاتر له نیوهر وکی په یامی خوا:..... ۲۶۴

۵- ناسینی دؤست و دؤرمن:..... ۲۶۴

۶- هه لېزار دنی هیندیک له یمانداران بو پله ی شه هیدی:..... ۲۶۵

یه ک: به په نهانی گوترا گرتنی سهرانی کوفر بو قورشان خویندنی پیغه مېهر صلی الله علیه و آله:..... ۲۶۸

دوو: مش تومړی نیوان سهرانی کوفر:..... ۲۷۰

سې: پرسپار کردن و راویژ کردن سهرانی کوفر به جووله که کانی شاری (یثرب) دهراره ی (محمد) صلی الله علیه و آله:..... ۲۷۱

یه که م: مسولمانبوونی (حمره) ی کورې (عبدالمطلب) مامی پیغه مېهر ی خوا صلی الله علیه و آله:..... ۲۸۰

دووه م: کوچکردنی یه که م و دووه می مسولمانان بو حبه شه:..... ۲۸۲

سییه م: هه ولدانی کافره کان بو گپړانه وې کوچکهرانی حبه شه بو مه که:..... ۲۸۶

(۱) راویژ کردن:..... ۲۹۰

(۲) مه بده می بوون:..... ۲۹۱

(۳) قسه ی پوخت و روون و گشتگیر:..... ۲۹۲

(۴) حیکمه ت و دانایی (جعفر) -خوا لی پازی بی-:..... ۲۹۵

چواره م: مسولمانبوونی (عمر بن الخطاب) -خوا لی پازی بی-:..... ۲۹۸

پیتهجه م: دهنگ لیوهرگرتن و دابرینی سیاسې و کومه لایه تې و نابوری و نووسېنی په یان نامه کی زالمانه:..... ۳۰۴

شه شه م: دراندنی په یان نامه (صحیفة) که -:..... ۳۰۷

۱- کوچی دواپی (أبو طالب) -:..... ۳۱۰

۲- کوچی دواپی (خدیجة) -:..... ۳۱۲

۳- زیادکردنی نازاردانی پیغه مېهر صلی الله علیه و آله -:..... ۳۱۳

- ۴- چوون بډ شاري (طائف) و گهړانه وه به دلشكاوي:- ۳۱۴
- ۵- گهړانه وه له (طائف) و ديدار له گهل و همدی چندا:- ۳۲۱
- چونيه تي شه ورؤو بهر زبونونه وې پښه مېر ﷺ :- ۳۳۰
- كار دانه وې كافر هكان بؤ نهم سه فوړه وې پښه مېر ﷺ ۳۳۸
- له كوتايي نهم باسه شدا نامازه يه كي خيرا به چهند مهسه له يه ك و گه وړه ترين دهرس و پهندي گهړاني
- پښه مېر ﷺ به دواي پښگي جه ماو هريدا ده كين:- ۳۵۷
- فوناعي يه كه م: سه ره تاي ديدار:- ۳۵۸
- فوناعي دووهم: پهيماي يه كه مي (عقبه) : ۳۶۱
- فوناعي سي يه م: پهيماي دووهمي (عقبه) : ۳۶۳
- به نده كاني پهيماي دووهمي (عقبه):- ۳۶۷
- موله تداني پښه مېر ﷺ فهران كړدني به كوچ كړدني هاو ده لان به ره و (يثر) :- ۳۷۰
- يه كه م: زمينه ساز كړدن بؤ كوچ كړدن :- ۳۷۰
- ۱- پهيما ننامي يه كه م و دووهمي عقه به : ۳۷۰
- ۲- چهند ثايه تيكي قورئان له باره و كوچ كړدنه وه:- ۳۷۲
- دووهم: فهران دان به كوچ كړدن:- ۳۷۴
- سي يه م: هه لويسي كافران و رپگرييان له كوچ :- ۳۷۶
- أ- رئي ليگرتن:- ۳۷۶
- ب- رفاندن :- ۳۷۸
- ج- به نده كړدن:- ۳۸۰
- د- مال لي زه و ت كړدن:- ۳۸۱
- كوچ كړدني پښه مېر ﷺ له گهل (أوبكر) دا ﷺ به ره و (يثر):- ۳۸۳
- يه كه م: كوچ كهران و پشتيواناني، تيگه يه نراو و پښگه يه نراو :- ۳۹۹
- دووهم: دروست كړدني مزگهوت :- ۴۰۳
- سي يه م: براي ته ي بهر پار كړدن له نيتوان كوچ كهران و پشتيواناندا:- ۴۰۶
- چوارهم: دروشمي مسولمانان (بانگ):- ۴۰۸
- پينجهم: وتاري جومعه و كوښونونه وې هه فثانه :- ۴۱۱
- شه شهم: نووسيني ده ستور (الصحيفة، الوثيقة) :- ۴۱۲
- چهند سهرنجيك دمر باره و (الصحيفة) :- ۴۱۳
- حه و ته م: ناماده سازي بؤ جهنگ و جهاد و بهرگريي كړدن له ده ولت:- ۴۱۶
- يه ك: بهين هترو توانا بهرگريي له خو ناكړئو به بين بهرگريي له خو كړدنيش هيچ نامانجيك و هدي ناهي نري:- ۴۱۸

- دوو: له فەرېزکړانې جهنگ و جهاددا وهکو تهرکه شهرعبييه کاني دیکه، پله پله يي ره چاو کراوه :- ۴۲۰
- ۱- فرمان کردن به ددهست گرتنه وه و خور اگری :- ۴۲۱
- ۲- مؤلّت درانی جهنگ له بهر نه وه و زولمليکراون :- ۴۲۲
- ۳- فەرېزکړانې جهنگ له کاتي هيرشکرانه سهر و شهر پي فروشتندا :- ۴۲۲
- ۴- فەرېزکړانې جهنگ يو نه هيشتنی چهوسينرانه وه و مسولمانان و پي دینداري لږ گرتنيان :- ۴۲۳
- سئ يه م: کاتي دهسپيکراون سهره تاي جهاد :- ۴۲۴
- حیکمهت و نامانجه کاني جهنگ له پي خوا دا :- ۴۲۶
- چالاکيه سهر بازويه کاني پيش جنگي به دري گه وړه :- ۴۲۸
- ۱- غه زای (وهددان) يان (ته بواء) :- ۴۲۹
- ۲- سهر ييه (عبیده بن الحارث) :- ۴۳۰
- ۳- سهر ييه (حمزة) :- ۴۳۱
- ۴- غه زای (بواط) :- ۴۳۱
- ۵- غه زای (العشيرة) :- ۴۳۲
- ۶- سهر ييه (سعد بن ابی وقاص) :- ۴۳۲
- ۷- غه زای به دري يه که م :- ۴۳۲
- ۸- سهر ييه (عبدالله بن جحش) :- ۴۳۳
- هينديک له نامانجه کاني نه و (غزوة) و (سرية) يانه :- ۴۳۵
- يه که م: فيتنه نانه وه له نيوان مسولمانان :- ۴۴۰
- دووه م: بيړيزيان بهر انبهر به خوا :- ۴۴۳
- سئ يه م: نينکاري کردنيان که خوا هيچ کتيبي ناردين :- ۴۴۵
- چوارم: نينکاري کردنيان له پيغه مبهرايه تي (محمد) ﷺ :- ۴۴۵
- پينجهم: بيړيزي جووله که کان بهر امبهر به پيغه مبهر ﷺ :- ۴۴۶
- شه شهم: پيدوهنډي ناروای جووله که کان له گهل مونافيقه کاند :- ۴۴۷
- هده ته م: شايتيداني به درو يان، که موشريکه کان له مسولمانه کان چاکترن :- ۴۴۸
- بهر دوام بوون له سهر بنياتناني کو مه لگاو** :- ۴۴۹
- يه که م: گورداني قبيله له (بيت المقدس) وه يو (کعبه) :- ۴۴۹
- لهم رووداوه چند شتيکي گرنگ ده خو يندر يته وه :- ۴۵۰
- دووه م: فەرېزکړانې روژووي مانگي ره مه زان :- ۴۵۲
- سئ يه م: فەرېزکړانې زه کاتي سهر فتره (فطر) و زه کاتي روکن :- ۴۵۳
- چوارم: نويژي جه نه کان :- ۴۵۴

- پېنجەم: بوونى عائىشە بە ھاوسەرى پېغمبەر ﷺ :- ۴۵۵
- شېۋازى پېغمبەر ﷺ لە فېركردن و ۴۵۶
- بەرورمردەکردنى مسوئلماناندا ۴۵۶
- چەند رۈوداويك پېش جەنگى ئوحد :- ۴۸۱
- يەكەم: ھەولتيكى نەزۆرك بۆ پەنھانكوژ (اغتيال) كردنى پېغمبەر ﷺ :- ۴۸۱
- دووم: غەزاي (ماء الكدر) لە ناوچەى (بنى سليم) :- ۴۸۳
- سىيەم: غەزاي (السويق) :- ۴۸۳
- چارەم: غەزاي (ذي أمر) :- ۴۸۴
- پېنجەم: غەزاي (الفرع) لە (بەحران) :- ۴۸۵
- شەشەم: سەرييەى (زيد بن حارثة) بۆ (القردة) :- ۴۸۵
- ھەوتەم: پەيمان شىكىتى جوولەكەكانى (بنى قينقاع) و دەرکردنيان :- ۴۸۵
- ھەشتەم: كوشتنى (كعب بن الأشرف) :- ۴۹۰
- نۆيەم: بوونى (حفصە)ى كچى (عمر) بە ھاوسەرى پېغمبەر ﷺ و بەشودانى (فاطمە) بە (علي) :- ۴۹۲
- ھېكمەت و دەرس و پەندەكانى جەنگى ئوحد :- ۵۱۰
- ۱- رۈوبەرۈوبوونەۋەى ھەق و ناھەق شىتىكى مسوگەرە :- ۵۱۰
- ۲- سەرگەوتن بۆ ئەھلى ئيمانە :- ۵۱۱
- ۳- ۴- كافرانىش نازار دەبين و سەرگەوتنىش بەنۆرميە :- ۵۱۲
- ۵- ۶- كاتە سەختەكان ئەھلى ئيمان دەرەدەخەن و خۋاي زاناو شارما شەھيدان ھەلدەبژىرى :- ۵۱۳
- ۷- ۸- مسوئلمانان دەپالتيورين و كافران خەفە دەبن :- ۵۱۴
- ۹- بى جىھاد بەھەشت و دەدەست نايەت :- ۵۱۶
- ۱۰- پەيومست بوون بەخاۋە، نەك بە ھىچ كەسيك :- ۵۱۶
- ۱۱- ئەجەل ديارىكراۋە نازايەتى و ترسنوكىي پېش و پاشى ناخات :- ۵۱۸
- ۱۲- ئەنجام بە پيى كارو تىكۈشانە :- ۵۱۸
- ۱۳- ۱۴- ئەھلى ئيمان نازاۋ چەسپيون و سەرگەوتنيان مسوگەرە :- ۵۱۹
- ۱۵- تيشكان و دۆران پەيومندى بە ناخ و نيۈمەۋەى مروفەۋە ھەيە :- ۵۲۰
- ۱۶- سۆزو نەرم و نيانيى پېغمبەر ﷺ لەگەل ھاۋەلانيدا :- ۵۲۱
- ۱۷- سەرگەوتن و ژيىركەوتن ھەردووكيان بەدەست خوان :- ۵۲۲
- ۱۸- كوژراۋانى رپى خوا نەمردوون و زيندوون :- ۵۲۲
- ۱۹- لەكاتى سەختىي دا پاك و پيس لەيەك جىادەبنەۋە :- ۵۲۴
- ۲۰، ۲۱- شكاندى قەرمانى برا گەورە، ھەلئازدىنى دىنيا بەسەر دۈرۈژدا مايەى تيشكان و دۆران :- ۵۲۵

- ۵۲۶..... کورته باسیک د مېرې دې د یار دې نیفاق و مو نافیقان
- ۵۲۶..... یه که م: (نفاق) یانی چی؟!.....
- ۵۲۶..... دوو هم: نیفاق که ی و بچی سهری هه لدا؟!.....
- ۵۲۸..... سی: جوړه کانی نیفاق :-.....
- ۵۳۰..... چواره م: نیشانه کانی مو نافیقه کان و هه لوړسته کان یان :-.....
- ۵۳۶..... پینج هم: پوخته ی پیناسه ی مو نافیقه کان :-.....
- ۵۳۷..... سی ناگاداری د مېرې دې مو نافیقه کان :-.....
- ۵۴۰..... چه ند پرووداویکی گرنکی دوا ی جه نگی ثو حود
- ۵۴۰..... یه که م: غه زای (حمراء الأسد) :-.....
- ۵۴۴..... دوو هم: سهری به ی (أبو سلمة المخزومي) :-.....
- ۵۴۵..... سی یه م: کوشتنی (خالد بن سفیان الهذلي) له لایه ن (عبدالله بن أنیس) ده :-.....
- ۵۴۶..... چواره م: کاره ساتی (الرجیع) له سهر ده ستی (عضل و القارة) :-.....
- ۵۴۸..... پینج هم: کاره ساتی (بئر المعونة) :-.....
- ۵۵۰..... شه شهم: (زینب) و (أم سلمة) بوون به هاوسهری پیغه مېر ^{صلوات الله علیها} :-.....
- ۵۵۱..... دهو ته م: ده رکړدنی تیره ی (بنی النصیر) له سالی چواره مډا :-.....
- ۵۵۴..... هه شته م: قه ده غه کرانی شه پاپ (مهی) :-.....
- ۵۵۶..... چه ند پرووداویکی گرنګ پپش جه نگی نه حزاب
- ۵۵۶..... یه که م: غه زای (ذات الرقاع) له سالی (۴) ی کوچیدا :-.....
- ۵۵۹..... دوو هم: غه زای به دری دوو هم له (شعبان ی سالی (۴) ی کوچیدا :-.....
- ۵۶۰..... سی یه م: غه زای (دومة الجندل) :-.....
- ۵۶۱..... چواره م: غه زای (بنو المصطلق) له لای سهر چاره ی (المريسيع) :-.....
- ۵۶۲..... پینج هم: هه لدا مې مو نافیقه کان یو نا زاوه نانه وه له نیوان کوچکه ران و پشپتو راناندا له غه زای (بنو المصطلق) دا^۰ :-.....
- ۵۶۵..... شه شهم: کاره ساتی بوختان (الإفك) :-.....
- ۵۷۲..... چه ند راستی یه ک لهو نایه تانه ی له کاره ساتی (بوختان) دا هاتنه خوار و مرده گیرین له وانه :-.....
- ۵۷۳..... یه که م: ناو و کاتی پروودانی جه نگی نه حزاب :-.....
- ۵۷۴..... دوو هم: هو ی پروودانی جه نگی نه حزاب :-.....
- ۵۷۵..... سی یه م: به شدار بووانی به رهی دوژمن له جه نگی نه حزابډا :-.....
- ۵۷۶..... چواره م: خه نده ق لیډان به پینش نیاری سهدانی فارسی :-.....
- ۵۷۷..... پینج هم: نهو نایه تانه ی له باره ی خه نده ک لیډانه وه هاتنه خوار ی :-.....
- ۵۷۸..... شه شهم: چه ند مو عجیزه یه ک له کاتی خه نده ک لیډاندا :-.....
- ۵۸۱..... دهو ته م: سروود گوتنی هاوه لآن له کاتی خه نده ق لیډاندا :-.....

- هه‌شتم: شکاندنی په‌یمان له‌لایه‌ن، (بنی قریظه) هوه:-..... ۵۸۳
- نۆیه‌م: قسه‌کردن له‌گه‌ڵ (بنی قریظه) دا:-..... ۵۸۴
- ده‌یه‌م: هه‌ولتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ پینکهاتن (صلح) له‌گه‌ڵ (غطفان) دا:-..... ۵۸۵
- یازده‌یه‌م: کوشتنی (عمرو بن عبد ود) پاش په‌رینه‌وه‌ی له‌ خه‌نده‌ق:-..... ۵۸۶
- دوازه‌یه‌م: مسوڵمانبوونی (نعیم بن مسعود بن عامر الغطفانی) :-..... ۵۸۶
- سیزده‌یه‌م: هه‌لکردنی بایه‌کی توندو دابه‌زینی فریشه‌کان بۆ یارمه‌تی مسوڵمانان :-..... ۵۸۹
- چواره‌یه‌م: هه‌ولدانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ زانیی بارودۆخی دوزمن:-..... ۵۸۹
- یه‌که‌م: بوونی (زینب) ی کچی (جحش) به‌ هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ :-..... ۵۹۶
- دووه‌م: هاتنه‌خواره‌وه‌ی نایه‌تی (حجاب) :-..... ۵۹۹
- سێیه‌م: سه‌ریه‌ی (محمد بن مسلمه) :-..... ۶۰۰
- چواره‌م: سه‌ریه‌ی (أبو عبيدة بن الجراح) :-..... ۶۰۱
- پینجه‌م: سه‌ریه‌ی (عبد الرحمن بن عوف) بۆ (دومة الجندل) :-..... ۶۰۲
- شه‌شم: غه‌زای (بنی لحيان) :-..... ۶۰۳
- حه‌وته‌م: غه‌زای (ذی قرد)، یان (الغابة) :-..... ۶۰۴
- هه‌شتم: کوشتنی (سلام بن أبي الحقيق) :-..... ۶۰۵
- نۆیه‌م: سه‌ریه‌ی (کرز بن جابر الفهري) :-..... ۶۰۶
- (صفیه) ده‌یتته‌ هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ :-..... ۶۲۵
- هه‌ولتی ژهر خواردکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ :-..... ۶۲۶
- یه‌که‌م: نامه‌ نووسینی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ پادشاو ده‌سه‌لاتداره‌کان و بانگکردنیان بۆ ئیسلام:-..... ۶۲۷
- دووه‌م: (عمرة القضاء) عومره‌ی گێڕانه‌وه‌ :-..... ۶۳۱
- سییه‌م: مسوڵمانبوونی (خالد بن الوليد) و (عمرو بن العاص) و (عثمان بن طلحة) :-..... ۶۳۳
- چواره‌م: غه‌زای (مؤتة) :-..... ۶۳۴
- پینجه‌م: سه‌ریه‌ی (ذات السلاسل)^۵ :-..... ۶۴۰

٦٤٤ نازاد کرانی مه‌ککه

- یه‌که‌م: ده‌ستدریژیی (بنو بکر) بۆ سه‌ر (خُزاعه) :-..... ٦٤٤
- دووه‌م: (أبو سفیان) ده‌یه‌وێ قهره‌بووی په‌یمان شکینی بکاته‌وه‌:^۵..... ٦٤٦
- سێیه‌م: خوێنامه‌ده‌ کردن بۆ نازادکردنی مه‌ککه :-..... ٦٤٨
- چواره‌م: (حاطب) که‌وته‌ هه‌له‌وه‌ که‌ ویستی قوریش ناگادار بکاته‌وه‌:..... ٦٥٠
- پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سوپاکه‌ی به‌ره‌و مه‌ککه‌ به‌ری ده‌که‌ون:-..... ٦٥١

- ۶۵۲..... شه‌شهم: (أبو سفیان) ده‌که‌وِیته بۆسهی سوپای ئیسلامه‌وه: ۰
- ۶۵۶..... ده‌وتم: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ خوْ به‌که‌مگرتن (تواضع) ه‌وه ده‌چیته نیر مه‌ککه‌وه: ۰
- ۶۵۸..... هه‌شتم: پاک‌کردنه‌وه‌ی که‌عبه له‌ بته‌کان و ده‌کردنی لی‌بوردنی گشتی: ۰
- ۶۶۱..... نۆیه‌م: مسوولمانبوونی سه‌رانی قور‌ه‌یش: ۰
- ۶۶۲..... ده‌یه‌م: گرنگی نازاد کرانی مه‌ککه: ۰
- ۶۶۳..... **جه‌نگی حونه‌ین و نه‌وطاس و طائف**
- ۶۶۳..... یه‌که‌م: جه‌نگی حونه‌ین: ۰
- ۶۶۵..... ه‌ویه‌کانی تیش‌کانی مسوولمانان له‌ سه‌ره‌تاوه: ۰
- ۶۶۶..... ه‌ویه‌کانی سه‌ره‌که‌وتنی مسوولمانان له‌ کو‌تایی جه‌نگه‌که‌دا: ۰
- ۶۶۶..... دووه‌م: جه‌نگی (اوطاس): ۰
- ۶۶۷..... سئ‌یه‌م: جه‌نگی (طائف): ۰
- ۶۶۹..... یه‌ک: دابه‌ش‌کردنی غه‌نیمه‌ت له‌ (جه‌عرانه): ۰
- ۶۷۲..... دوو: هه‌لو‌یستی یه‌ک‌یک له‌ پشت‌یوانان له‌ دابه‌ش‌کردنی غه‌نیمه‌تا: ۰
- ۶۹۳..... هاتنی وه‌فدی (ثقیف) بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مسوولمانبوونی خه‌لکی (طائف): ۰
- ۶۹۴..... هه‌ج‌کردنی (أبو بکر) به‌ مسوولمانان: ۰
- ۶۹۸..... مردنی (عبدالله بن أبي بن سلول): ۰
- ۶۹۹..... سه‌ره‌ش‌ک‌کرانی هاوسه‌ره به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ۰
- ۷۰۲..... هاتنی وه‌فده‌کان له‌ سائی نۆیه‌مدا که‌ به‌: (عام‌الوفد) ناسراوه: ۰
- ۷۰۷..... ده‌ره‌که‌وتنی (مسيلمۃ الکذاب) له‌ (یمامة) و (الأسود العنسی) له‌ (صنعاء): ۰
- ۷۰۸..... ناردنی چه‌ند نو‌ینه‌ریک بۆ تیگه‌یاندنی خه‌لکی: ۰
- ۷۱۰..... **(حجة الوداع) هه‌جی مالئاواپی**
- ۷۱۱..... وتاره‌ گرنگ و میژوویه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هه‌جی مالئاواپییدا: ۰
- ۷۱۷..... ناردنی سوپایه‌ک به‌ فه‌رمانده‌یه‌تی ئوسامه‌ی کوری زه‌ید به‌ره‌و فه‌له‌ستین: ۰
- ۷۱۸..... **نه‌خو‌شیی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دوا هه‌فته‌ی کو‌چی دواپی تیدا‌کردنی**
- ۷۲۹..... **ته‌ومره‌ی یه‌که‌م**
- ۷۲۹..... وه‌س‌فو پیناسه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ گشتی
- ۷۲۹..... جه‌سته‌و دیمه‌ن، خو‌و و ده‌وشتی، هه‌ل‌سوکه‌وتی
- ۷۴۱..... **ته‌ومره‌ی دووه‌م**
- ۷۴۱..... شی‌وه‌و رو‌خسارو دیمه‌نی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
- ۷۴۶..... **ته‌ومره‌ی سئ‌یه‌م**

٧٤٦..... ناکار و پوشتنه بهرزو په سنده کانی پیغه مېهر ﷺ
 ٧٧٠..... ته و مړی چوارم
 ٧٧٠..... هه ئس و که وتی ناسایی و پوژانه ی پیغه مېهر ﷺ
 ٨١٥..... نې و مړ وک

له نۆڤه قوشمايېدونکې امکات لاس ته راځي

Stay in touch on social media

د نن ننگ د هر موزايک لاس ته راځي

علي بابا/ AliBapir

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير

علي بابا/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابا/ AliBapir

علي بابا

Google Play

App Store

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير

علي بابا

Google Play

App Store

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير

علي بابا

Google Play

App Store

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

پاکستان دى مکتبه بى ناموسيتا علي بابا پير